

حکومهتی هه‌ریه‌می کوردستان
وهزارهتی خویندنی بالا و توێژینه‌وهی زانستی
زانکۆی سۆران – فاکه‌لتی ئاداب

جوانیناسیی ئافرهت له شیعهره‌کانی قوبادی جه‌لیزاده‌دا

تیژیکه

پزگار عومه‌ر فه‌تاح

پیشکەشی فاکه‌لتی ئادابی زانکۆی سۆرانی کردووه، به‌شیکه له پێویستییه‌کانی به‌ده‌سته‌پێنانی
پله‌ی دکتۆرای فه‌لسه‌فه له ئه‌ده‌بی کوردیدا

به سه‌رپه‌رشتیی:

پ. د. یادگار ره‌سوول جه‌مه‌ده‌مین

قال رسول الله (ص)

إِنَّ اللَّهَ جَمِيلٌ يُحِبُّ الْجَمَالَ

(الفريدي، ١٤٣٦هـ: ١٧)

پشتگیری

ئەم نامە یە کە بە ناو نیشانی "جوانیناسیی ئافرەت لە شیعەرەکانی قوبادی جەلیزادە" دایە، قوتابی دکتۆرا "پزگار عومەر فەتاح" بە سەرپەرشتیی من لە بەشی کوردی، فاکەلتیی ئادابی زانکۆی سووران ئامادەیی کردوو، بەشیکە لە پیوستییەکانی بە دەستەینانی پلەیی دکتۆرای فەلسەفە لە ئەدەبی کوردیدا.

واژو

پ. د. یادگار رەسوول حەمە دەمین

رێکەوت: / ۲۰۲۲

بە پیی پێشنیازی مامۆستای سەرپەرشت، ئەم نامە یە پێشکەش بە لیژنە ی هەلسەنگاندن دەکەم.

پ. ی. د.

سەرۆکی لیژنە ی زانستی

لە بەشی زمانی کوردی

رێکەوت: / ۲۰۲۲

برياری لیژنه‌ی تاوتویکردن و هه‌لسه‌نگاندن:

ئیمه ئه‌ندامانی لیژنه‌ی هه‌لسه‌نگاندن، ئهم تیزه‌مان خوینده‌وه و له‌گه‌ل قوتابییه‌که‌دا گفتوگومان له‌باره‌ی ناوه‌روک و لایه‌نه‌کانی تری تیزه‌که‌کرد و بریارماندا، که شایه‌نی ئه‌وه‌یه به‌پله‌ی () بروانامه‌ی دکتورای له‌ئهده‌بی کوردیدا پی‌به‌خشریت.

ناو: پ.د. په‌خشان سابیر هه‌مه‌د ناو: پ.ی. د. هه‌ژار ئه‌حمه‌د عه‌بدو‌لغه‌فور

سه‌روکی لیژنه ئه‌ندام

رێکه‌وت: / ۲۰۲۲/ رێکه‌وت: / ۲۰۲۲/

ناو: پ.ی. د. ده‌ریا جه‌مال هه‌ویزی ناو: پ.ی. د. نيعمه‌تولا حامد نهیللی

ئه‌ندام ئه‌ندام

رێکه‌وت: / ۲۰۲۲/ رێکه‌وت: / ۲۰۲۲/

ناو: پ.ی. د. سافیه‌ محمه‌د ئه‌حمه‌د ناو: پ. د. یادگار ره‌سول هه‌مه‌ده‌مین

ئه‌ندام ئه‌ندام و سه‌ره‌پرشت

رێکه‌وت: / ۲۰۲۲/ رێکه‌وت: / ۲۰۲۲/

له‌لایه‌ن ئه‌نجومه‌نی فاکه‌لتیی ئادابه‌وه‌ په‌سه‌ندکرا.

د. کارمه‌ند عه‌بدو‌لا هه‌مه‌د

پراگری فاکه‌لتیی ئاداب

رێکه‌وت: / ۲۰۲۲/

پیشکەشکردن

پیشکەشە بە:

- بە گیانی پاکی دایک و باوکی ئازیزم، که تاکو دوا هەناسە ی ژیانیان، بە بی وچان و بە بەردەوامی لە خەمی من دابوون و منییان بەو پۆژە گە یاند.
- _ بە هاوسەری ژیانم (پۆژگار)، که زەحمەتی و شەونخوونی زۆری لە گەلدا کیشام.
- _ بە خوشک و برا ئازیزەکانم و هاوسەر و مندالەکانیان.
- _ بە کورپی شیرینم رۆسو و هاوسەرەکی بەهره.
- _ بە جگەر گوشەکانم راقین و راسان و پۆزا. که لە ماوەی خویندنی دکتۆراکەمدا بە پیی پیویست نەمتوانی خزمەتیان بکەم،
- _ بە شاعیری جوانیناس و مەزن قوبادی جەلیزادە.
- _ بە هەموو ئەوانە ی ئەگەر بە وشە یەکیش بی هاوکاریان کردووم.

سوپاس و پېزانين

زور سوپاس بۆ:

_ مامۆستای سهرپهرشتم (پ. د. يادگار رهسول همهدهمين) كه زور به دلسوزى و لهخوبوردويى سهرپهرشتيكردنى نامهكهى گرته ئهستو و به تيبينى و سهرنجه وردهكانى كار ئاسانى بۆ كردم.

_ سهرۆكايهتتى زانكوى سوران و پراگرايهتتى فاكهلتى ئاداب و سهرۆكايهتتى بهشى زمانى كوردى كه له ماوهى خويندنهكهدا هاوكارييان كردوم.

_ ههريهكه له زانكوى كويه و راپهريين، كه ههلى خويندنى دكتورايان بۆ رهخساندم.

_ ههموو ئه و مامۆستا ئازيزانهى له ماوهى خويندنى دكتورادا دلسوزانه و به بى ماندوو بوون، به بىرى ورد و پينمايه بهسوودهكانيان بههرهمهنديان كردين.

_ شاعيرى جوانى و ههست ناسك قوبادى جهليزاده كه سهرجهم بهرهههه شيعرييهكانى خوى خسته بهردهستم.

_ ههموو ئه و بهريزانهى له كۆكردنهوهى سهراچاوه و زانيارى پيوست يارمهتيان دام.

_ كارمهندانى كتبخانهكانى ناوهندى له زانكوكانى كويه و سوران و ههوليير و سليمانى.

هٲما و كورتكراوهكان

كورتكراوهكانى زمانى كوردى:

چ : چاپ

ژ: ژماره

گ: گوڤار

ر: رٲوژنامه

ل: لاپه ره

و: وه رگٲران

ب: به رگ

د: دكتور

پ: پروفيسور

ئا: ئاماده كردنى

س. پ: سه رچاوهى پيشوو

كورتكراوهكانى زمانى عه ره بى:

ت: ترجمه

د. ت: دون تاريخ

ع : عدد

ص: صفحه

ط: طبعه

ن.م : نفس مصدر

م : مجلة

پښتې ناوه پړوك

لاپهړه	بابهت
۱	پيشه كې
۴	دهروازه
۸	بهشى يه كه م: سه ره تا يه ك بۇ ناساندنې جوانيناسې_ئيساتيكې ———
۹	۱. سه ره تا
۹	۱،۱ زار او ه و چه مك و پيناسه ي جوانيناسې
۲۰	۱،۱،۱ ئه ده بيات و جوانيې ئافره ت
۲۲	۲،۱،۱ جواني له رپره وې ميژوودا
۳۴	۲،۱ بنچينه كانې جواني
۳۴	۱،۲،۱ بنچينه ي سوو دبه خشين
۳۵	۲،۲،۱ بنچينه ي فير كړدن
۳۶	۳،۲،۱ بنچينه ي ره وشتي
۳۸	۴،۲،۱ بنچينه ي ميژوويي
۳۹	۵،۲،۱ بنچينه ي دهرووني
۴۲	۶،۲،۱ بنچينه ي كومه لايه تي
۴۳	۷،۲،۱ بنچينه ي روشن بيري
۴۸	۳،۱ كيشه كانې جواني و پيوهر و سيماكاني
۵۰	۱،۳،۱ كيشه كانې چيژي جواني
۵۴	۲،۳،۱ كيشه كانې به ره مې هونه ري
۵۹	۳،۳،۱ كيشه كانې جواني و هق و چا كه
۶۱	۴،۳،۱ كيشه كانې جواني و هه سته كان و فسيولوجيا
۶۵	۵،۳،۱ پيوهر و سيماكاني ديار كړدنې جوانيې ئافره ت و چيژ و خوشي
۶۷	۶،۳،۱ پيوسته ي روحيه كان

۷۰	جوانی وهک خهسله تیکی پروکهشی و دهرهکی	۷,۳,۱
۷۱	په یوهندییه تایبه تیه کان به بابته وه	۸,۳,۱
۷۴	باری دهر وونی چیژ و جوانیی دهق	۹,۳,۱
۷۶	جوانیی رهها	۱۰,۳,۱
۸۱	بهشی دووهم: کاریگه ری و بنه ماکانی جوانیی ئافرهت له شیعرهکانی جهلیزادهدا	
۸۲	سه رهتا	۲
۸۲	ئافرهت و چیژ و خوشیی جوانی له شیعرهکانی شاعیردا	۱,۲
۸۶	ئافرهت وهک سه رچاوهی جوانی و خوشه ویستی و پرومانسییهت	۱,۱,۲
۱۰۱	کاریگه ری ئافرهت له سه ر ئارامی دهر وونی	۲,۱,۲
۱۱۰	رهنگدانه وهی خوشیی جوانی له شیعرهکانی شاعیردا	۳,۱,۲
۱۱۳	ئافرهت وهک سه رچاوهی خوشی و شادی و روحی و هزری	۱,۳,۱,۲
۱۱۶	ئافرهت وهک سه رچاوهی خیر و چاکه	۲,۳,۱,۲
۱۲۱	ئافرهت وهک سه رچاوهی زیندوو یه تی و بهرده وامی و نه مری	۳,۳,۱,۲
۱۲۴	جوانیی ئافرهت و کاریگه ری ههسته کان له شیعرهکانی جهلیزادهدا	۲,۲
۱۲۴	کاریگه ری ههستگورکی له شیعرهکانی شاعیردا	۱,۲,۲
۱۲۸	جوانیی ئافرهت و ههسته بالاکان له شیعرهکانی شاعیردا	۲,۲,۲
۱۳۰	جوانیی ئافرهت و ههستگورکی بینین له گه ل ههستهکانی دیکه دا	۳,۲,۲
۱۴۴	جوانیی ئافرهت و ههستگورکی بیستن له گه ل ههستهکانی دیکه دا	۴,۲,۲
۱۵۴	جوانیی ئافرهت و ههسته نزمه کان له شیعرهکانی شاعیردا	۳,۲
۱۵۴	جوانیی ئافرهت و ههستگورکی بونکردن له گه ل ههستهکانی دیکه دا	۱,۳,۲
۱۶۱	جوانیی ئافرهت و ههستگورکی چهشتن له گه ل ههستهکانی دیکه دا	۲,۳,۲
۱۶۷	جوانیی ئافرهت و ههستگورکی بهرکه وتن له گه ل ههستهکانی دیکه دا	۳,۳,۲
۱۷۴	بهشی سییه م: جوانیی ناوه وه و دهره وهی ئافرهت له شیعرهکانی جهلیزادهدا	
۱۷۵	سه رهتا	۳
۱۷۵	جوانیی ناوه وه (ناوه پروک)	۱,۳

۱۷۷	ثافرهت و ژيان	۱,۱,۳
۱۸۰	ثافرهت وهك مروّف و دايك, خوشك, هاوسهر, كچ, يار, دلّبر	۲,۱,۳
۱۹۴	ثافرهت وهك تاك	۳,۱,۳
۱۹۷	ثافرهت وهك نيوهي كومه لگه	۴,۱,۳
۲۰۲	ثافرهت وهك نازار شكين	۵,۱,۳
۲۰۵	جواني جهسته (پوخسار)	۲,۳
۲۶۰	جهسته ي ثافرهت وهك سه رچاوهي خوښي و جواني	۱,۲,۳
۲۶۳	جهسته ي ثافرهت وهك كه رهسته ي سيكسي	۲,۲,۳
۲۶۹	جهسته ي ثافرهت وهك تيركهر ي سيكسي	۳,۲,۳
۲۸۰	رهه نده كان ي جواني ثافرهت:	۳,۳
۲۸۱	ثافرهت و بيري نازادي	۱,۳,۳
۲۸۹	ثافرهت و خاك و نيشتمان و نه ته وه	۲,۳,۳
۲۹۳	ثافرهت وهك سه رچاوهي جواني سروشت	۳,۳,۳
۳۰۷	نه نجام	۴.
۳۱۰	ليستي سه رچاوه كان	
۳۲۹	پوخته ي ليكولينه وه به زماني عهربي	
۳۳۱	پوخته ي ليكولينه وه به زماني ئينگليزي	

پیرستی هیلکاری و خشته و چارتهکان

لاپه‌ره	ناونیشانی هیلکاری یان خشته و چارت	ژماره‌ی هیلکاری، خشته، چارت
۱۹	چه‌مکی جوانی له لای بیرمهند و فه‌یله‌سوفه‌کان	۱
۳۲	جوانیناسی له ریپره‌وی میژوودا	۲
۴۷	بنچینه‌کانی جوانیناسی	۳
۶۴	کیشه‌کانی جوانیناسی	۴
۸۰	پیوهر و سیماکانی جوانیناسیی ئافرهت	۵
۸۵	چیژی جوانیی ئافرهت	۶
۸۸	جه‌لیزاده پیش ناسین و خوشه‌ویستی ئافرهت	۷
۱۰۴	جه‌لیزاده له پال جوانیی ئافرهت و به‌بی جوانیی ئافرهت	۸
۱۰۶	جه‌لیزاده یه‌کسانه به نیشتمانه زه‌لیله‌که‌ی	۹
۱۱۲	خۆشی و جوانیی ئافرهت	۱۰
۱۲۰	جه‌لیزاده له ژیر چاوی ئافرهت و دوور له چاوی ئافرهت	۱۱
۱۲۳	ئافرهت و چیژی خۆشی جوانی	۱۲
۱۲۷	هه‌سته‌کانی مروّف	۱۳
۱۳۳	جوانیی ئافرهت و هه‌ستگۆرکیی بینین	۱۴
۱۴۵	جوانیی ئافرهت و هه‌ستگۆرکیی بیستن	۱۵
۱۵۵	جوانیی ئافرهت و هه‌ستگۆرکیی بۆنکردن	۱۶
۱۶۱	جوانیی ئافرهت و هه‌ستگۆرکیی چه‌شتن	۱۷
۱۶۷	جوانیی ئافرهت و هه‌ستگۆرکیی به‌رکه‌وتن	۱۸
۱۸۰	پیگه و رۆل و ئهرکی ئافرهت	۱۹
۱۸۲	مروّفبوونی ئافرهت	۲۰
۱۸۸	تیروانینی هه‌ر یه‌که له جه‌لیزاده و هاوسه‌رکه‌ی	۲۱
۱۹۴	لیکچوون و لیکنه‌چوونی پیاو و ژن	خشته/۱
۱۹۷	جه‌لیزاده ئه‌گه‌ر ئافرهتی لی زیندان بکه‌ن	۲۲

۲۰۴	رۆلى يار	۲۳
۲۳۵	پىڭە و كارىگه رىي مه مك	۲۴
۲۸۰	جهستهى ئافرهت	۲۵
۲۹۲	كچ پيش بوون و پاش بوونى به پيشمه رگه	۲۶
۳۰۳	سهرجه مى گشتى وشه سهره كىيه كانى كۆنتىكستى جوانىي ئافرهت له كۆى شيعره كانى قوبادى جه ليزاده دا	خشته ۲/
۳۰۴	سهرجه مى گشتى وشه سهره كىيه كانى جوانىي ئافرهت، له كۆى شيعره كانى قوبادى جه ليزاده دا	خشته ۳/
۳۰۵	رېژهى سهدى وشه سهره كىيه كانى جوانىي ئافرهت له كۆى شيعره كانى جه ليزاده دا	چارت

جوانيناسی لقيکه له فلسفه، زادهی بير و هزری مرقه و بهرهمی فیکری چندين ساله‌ی دوورودريژي مرقه‌تیه، که بهردوام جیگای باهخ و گرنگی پیدان بووه و پیگه‌یه‌کی بهرز و بهیز و کاریگر و فراوانی له ژيانی تایه‌تی مرقه‌تیه بووه. بویه مرقه‌تیه بهردوام له‌گه‌ل جوانیدا و له‌پیناو جوانیدا ژیاوه و همیشه ویل و شه‌یدای جوانی بووه و ویستوویه‌تی بزانتیت جوانی چیه و چونه و له چه‌مکی جوانی و سیحری جوانی تیگات.

جوانيناسی و کایه‌کانی فلسفه له بابته‌تی بوون و مه‌ریفه، به‌هاناسی دا چر بوته‌وه و کاریگره‌یه‌کی به‌هیزیشی له بواره‌کانی عیرفان و فلسفه‌ی ژيانی مرقه‌تیه. که‌واته بو‌ئوه‌ی له چیه‌تی جوانيناسی و چه‌مکی جوانيناسی تیگه‌ین، هه‌لمانداه به‌ها و بنه‌ما و پیکه‌ته‌کانی جوانيناسی بناسین، تا بتوانین درک به چیژ و خوشی جوانی یان به پیچه‌وانه‌وه ناحه‌زی و ناشیرینی و نازاربه‌خشی شته‌کان بکه‌ین.

مرق‌دهشی له ریگای هه‌موو هه‌سته جوراوجوره‌کانیه‌وه، نه‌ک چنه‌د هه‌ستیکه‌وه چیژ و خوشی ته‌واوته‌ی وهر‌گریت. بویه کوکرده‌وه‌ی هه‌موو هه‌سته‌کان به‌سهریه‌که‌وه و ریخستن و لی‌کدانیان به‌شیوه‌یه‌کی کو‌ده‌ست تاکه پیوه‌ر و هه‌لسه‌نگاندنه بو‌درخستنی حه‌قیقه‌تی جوانی. هه‌رچه‌نده هه‌ندیک له بیرمه‌ندان پیان وایه که له‌م جیهانی مه‌جازیه‌دا کوکرده‌وه‌ی هه‌موو هه‌سته‌کان به‌سهریه‌که‌وه به‌شیوه‌ی هه‌مووی و ته‌واوته‌ی کاریکی وا ئاسان نییه، بویه له‌وديو جوانیه‌یه پارچه‌پارچه‌کراوه‌کاندا جوانیه‌کی ته‌واو و ره‌ها هه‌یه، له‌به‌رئه‌وه هه‌رگیز به‌بی کوکرده‌وه‌ی هه‌موو ئه‌م هه‌ستانه ناتوانین جوانی راسته‌قینه به‌دی بکه‌ین، چونکه جوانی راسته‌قینه له‌و جیگایه‌یه که هه‌موو جوانیه‌کانی تیدا کوکرایته‌وه. ئه‌مه‌ش ئه‌وه ده‌گه‌یه‌نیت که هه‌ریه‌که له هه‌سته‌کان به‌شیک له جوانیه‌کان نه‌ک هه‌مووی پیشان ده‌دات، له به‌رئه‌وه‌ی هه‌موو هه‌سته‌کان به‌سهریه‌که‌وه ده‌توانن سه‌رجه‌می جوانیه‌کی ره‌ها و ته‌واو بخه‌نه‌و.

له راستیدا پرسی جوانی پیگه‌یه‌کی به‌رزی له نیو کایه‌کانی فلسفه و بواره جیاوازه‌کانی ژیان و له دید و هزری فه‌یله‌سوفان و بیرمه‌ندان و شاعیران و نووسه‌ران و هونه‌رمه‌نداندا به‌گشتی، له‌لای جه‌لیزاده‌دا به‌تایه‌تی هه‌یه و که‌م تا زور ره‌نگی داوه‌ته‌وه. به سه‌رچاوه‌یه‌کی گرنگی داهینان و گورانگاری و جوداکاریش له‌م بووه‌وه دانراوه.

ناونیشانی تیزهکه:

ئەم تیزه که به ناونیشانی (جوانیناسی ئافرەت له شیعەرەکانی قوبادی جەلیزادە)دا، دەرفەت و هەولیکە بۆ تیگەیشتن و خۆبندنەوه و تیشک خستنه سەر جوانیناسی ئافرەت له شیعەرەکانی جەلیزادەدا، بۆ ئەوهی بتوانین لەم گوشەنیگایەوه پایە و ئاستەکانی بنەماکانی جوانیناسی لەلای ئەم شاعیرەدا بخەینە ڕوو.

هۆکار و گرنگی هەلبژاردنی بابەتەکه:

خودی جوانیناسی وەک بابەت، جیهانیکی فراوان و پڕ و اتا و فەلسەفییە و زیاتر له لیکدانەوهیەک هەڵدەگرێ و چەندین ڕههەندی جۆراوجۆری هەیە، به تایبەتیش جوانی ئافرەت له شیعەرەکانی شاعیریکی وەک جەلیزادەدا، بۆیه گرنگی و بایەخی ئەم بابەتەمان لەم خالانەیی خوارەودا بینووه که ئەمانەن:-

۱- جوانی ئافرەت و ڕههەندە ئەدەبی و فەلسەفییەکانی کاریگەرییەکی مەزن و سەرسۆرپهینەری له سەر زیندووویەتی و نەمری دەقی شیعری و لایەنی ئیستاتیکییەتی شیعری هەیە، به تایبەتیش له شیعەرەکانی شاعیردا، ئەمەش هۆکاریکه بۆ کردنەوهی دەروازەیهکی نوێ له بەردەم واتای دەق و داھینان و جوانکاری دەق.

۲- لیکۆلینەوه له جیهانی جوانی ئافرەت له شیعەرەکانی شاعیردا پێوهریکی گرنگە بۆ دیاری کردنی ئاست و پایەکانی شیعری نوێ کوردی به گشتی و شیعەرەکانی شاعیر به تایبەتی له ڕووی داھینان و گۆرانکاری و جوداکارییەوه.

ئامانجی تیزهکه:

ئامانجی سەرەکی له نووسینی ئەم تیزەدا، بەدەرخستنی چەندین باس و بابەتی شاراوہیە دەربارەیی جوانی ئافرەت و فەلسەفەیی جوانی له شیعەرەکانی شاعیردا، که به پێی پێویست و له ئاستیکی بەرزدا و به شیوہیەکی ئەکادیمی لای لێ نەکراوہتەوه.

سنوور و چوارچۆیە تیزهکه:

سنووری ئەم تیزه له بازنەیی جوانی ئافرەت له شیعەرەکانی قوبادی جەلیزادەدا دەخولیتەوه و هەموو نمونەکانیش له نیۆدەقە شیعرییەکانی شاعیردا خراونەتە ڕوو.

گیروگرفتی تیزهکه:

ئەم لیکۆلینە وەهیه هۆکارێکی بەهێز بوو بۆ خستنه‌رووی ئەو گیروگرفتانه‌ی له‌چارچیوه‌ی جوانیی ئافرهت و فەلسەفە‌ی جوانی و بنچینه‌کانی جوانی و ئەو کیشانه‌ی ڕووبه‌رووی جوانی بۆته‌وه، وه‌ک کیشه‌کانی چیژی جوانی و به‌ره‌می هونه‌ری چین؟ یان کیشه‌کانی جوانی قورس و جوانیناسیی هه‌ق و چاکه و جوانیناسیی هه‌سته‌کان کامانه‌ن؟ که له‌ شیعره‌کانی شاعیردا هه‌یه و بۆته‌ هۆی دیاریکردنی ئاستی جوانیناسی و پله‌ی شیعریه‌تی شاعیر له‌ لایه‌که‌وه، پینگه‌ی جوانیناسیی شیعری نوێی کوردی له‌ لایه‌کی دیکه‌وه. جگه‌ له‌ هه‌ندی کیشه و گیروگرفتی دیکه، وه‌ک که‌می سه‌رچاوه‌ی تازه به‌ زمانی کوردی.

میتۆدلۆژی و پیکهاته‌ی تیزه‌که:

له‌ نووسینی ئەم تیزه‌دا به‌پێی پێویستی لایه‌نه‌ زانستی و هونه‌رییه‌کانی و ڕه‌چاوکردنی شیوازی کاره‌که، ڕیبازه‌کانی شیکاری، وه‌سفی، ئاماریمان په‌یره‌و کردووه. ئەم لیکۆلینە وەهیه به‌ شیوه‌یه‌کی گشتی له‌ پێشه‌کی و سی به‌شی سه‌ره‌کی پیکهاتوو. سه‌ره‌تا له‌ به‌شی یه‌که‌مدا وه‌ک ده‌روازه‌یه‌کی تیۆری باسما‌ن له‌ چیه‌تی جوانیناسیی و فەلسەفە‌ی جوانی کردووه و له‌رووی تیورییه‌وه چه‌مک و بنچینه و تایبه‌تمه‌ندییه‌کانیما‌ن ڕوون کردۆته‌وه. بۆ ئەم مه‌به‌سته‌ش زیاتر بیروبۆچوونی زانایان و نووسه‌رانمان، وه‌کو بنه‌مای سه‌ره‌کی وه‌رگرتوو، ئەگه‌رچی له‌ ده‌رخستنی ره‌هه‌نده‌ میژووویه‌که‌ی جه‌ختمان خستۆته‌ سه‌ر ئەو بیرمه‌ندانه‌ی که به‌م بابته‌ کاریگه‌ر بوونه و له‌م باره‌یه‌وه دوواون.

دواتریش له‌ به‌شی دووه‌مدا، هه‌ولمان داوه ئەو بنه‌ما و تیگه‌یشتنه‌ی که له‌ میتۆدی جوانیناسیی ئافرهت و فەلسەفە‌ی جوانی دا هه‌یه، پراکتیزه‌ی بکه‌ین و شیعره‌کانی جه‌لیزاده‌ی پێ بخوینینه‌وه. که‌ خۆی له‌ چیژ و خۆشی ده‌قی شیعری به‌پێی هه‌سته‌کان دۆزیته‌وه. له‌م ڕوانگه‌وه ئەوه‌نده‌ی کرابی هه‌موو ئەو هونه‌ر و ئاماژانه‌مان له‌ به‌رچاو گرتوو، که له‌ ڕیگه‌یان‌وه توانیمان وه‌ک به‌شیک له‌ کاریگه‌رییه‌کانی جوانیی ئافرهت بیانینین.

به‌لام له‌ به‌شی سێیه‌مدا زیاتر کارمان له‌ سه‌ر ئەو بنه‌ما و سه‌رچاوانه‌ی جوانیناسیی شیعره‌کانی جه‌لیزاده‌ کردووه، که له‌ جوانیی ئافرهت دا، له‌ هه‌ردوو لایه‌نی ده‌ره‌وه و ناوه‌دا چرپۆته‌وه و ئاستیکی به‌رز و به‌هێز و کاریگه‌ری له‌ شیعره‌کانی شاعیردا هه‌یه.

یەكەم: جوانیی ئافرەت:

هەموو ئەو شتانەى لە سروشتدا هەن و بەر هەستەكانى مرۆف كەوتوون، كەم تا زۆر كاریگەریان لە سەر هزر و ناخ و دل و دەروونی مرۆف دروستكردووه، بەشیوهیهك وای لى كردووه زۆر جار هەستی سەرسام بوون بە شتەكان بەتایبەتیش شتە جوان و سەرنجپراکێشەكان لە لای دروست بیئت و بەند و گیرۆدەى بکات، تا ئەو پادەیهى لە بۆتەى حەز و خۆشه‌ویستى جوانیدا بتوێتەوه، هەر ئەمەش ھۆكاربووه بۆ ئەوهى جوانیناسى بینیتە کایەوه، لە دەرنەنجامیشدا وەك زانستىكى تايبەتمەند و سەربەخۆ و فەلسەفى خۆى بنوێت. بىگومان هەستى جوانى و پامان و تیگەيشتن و لىكدانەوهى جوانى و جیھانبىنى مرۆف لە گۆشەنىگای جوانییهوه، ژیدەرى فەلسەفەى جوانى و ھونەر بووه، كە ھەر لە سەرەتاوه ھاوشانى مرۆفایەتى بووه و لەگەڵیدا گەشەى كردووه و ھەنگاوى بەرھو پێشەوه ناوه، تا گەيشتوتە ئەم قوناغەى ئەمرۆ.

تا پادەیهىكى زۆر پێژە و ئاستى جوانیناسى شتە بەرھەستەكان وا بەستەیه بە رەنگدانەوهى ژمارەى ھەستەكان و ئاستى توانا و زەوق و سەلىقە و ئەزموون و باكگراوندى پۆشنىبرى و جیھانبىنى شاعىران و نووسەران و ھونەرمەندان لە دارشتنى بەرھەمەكانىندا لە لایەكەوه، لە ھەمان كاتدا توانای ھزرى و كاریگەرى و تیگەيشتنى پەياموەرگر لە لایەكى دىكەوه، پۆلىكى گرنكى ھەبوو، تاوھكو بتوانىن بەم ھۆیانەوه بپارى لە سەر جوانى و ناشىرىنى شتەكان بەدەین. وپراى ئەمانەش زۆربەى جار ئەو ژینگە و توانا و كایە ھونەرىيەى بەرھەمەكەى تىدا لە دایك بووه، كاریگەرىيەكى مەزنى لە سەر جوانى بەرھەمەكەدا بەرجەستە كردووه.

لە پووى بابەتیهوه، شتەكان لە خودى خۆياندا جوانن، بى ئەوهى مرۆف شتەكان بە جوان بزانیئت و سیفەتى جوانىيان پى ببەخشىئت. بەو واتایەى جوانى لە شتەكاندا بوونىكى سەربەخۆ و بابەتى ھەیه، پەيوەندى بە خودى مرۆفەوه نىیە، لە بەرامبەردا لە روانگەى خودىيەوه جوانى شتەكان تەنھا بە خودى شتەكەوه وابەستە نىیە. بۆیە ھىچ شتىك لە خودى خۆیدا جوانىيەكى بى ھاوتا و پەھای نىیە، بەلكو زیاتر بە كەسى سەرنج لىدەرھووه بەستراوھتەوه، واتە لە پال جوانى يەكەمى شتەكەدا كەسەكە پۆلى سەرەكى لە دیارىكردنى جوانى و ناشىرىنى شتەكاندا بىنیوه و جوانى و ناشىرىنى شتەكانى دیارى كردووه، ھەر بەم

پيئور و پيئوانه يەش بە ھاى جوانى بە پيى كات و شوپين و ژينگە و بارودوخ و رادەى حەز و ئارەزوو و خواست و پيويستى بۇ شتەكە و تيروانين و رەوشى ژيانى كەسەكەو و گورپاوه. لە راستيدا بابەتى جوانى ھەر لە كۆنەو و پانتايەكى بەرىنى لە نيو كايەكانى فەلسەفە و شيعر و ئەدەبىياتدا ھەبوو و كەم تا زور رەنگى داووتەو. ديارە ئەگەر ئەم رەنگدانەو و يە لە لاي فەيلەسووف و ئايدىلۆژيەكان بەشيئوئەكى لۆژيكانە وينا كرابيئت، ئەوا لە لاي شاعيران و نووسەران و ھونەرمەندان دا لە چوارچيئوى خەون و خەيال دا خولاووتەو و ليكدانەو و شيكردنەو و يان بۇ كردوو. جوانيناسيش يەكيكە لەو بابەتە فەلسەفيانەى كە كاريگەريەكى گەرە و فراوانى لە بواری ھونەرى و شيعر و ئەدەبىياتدا ھەبوو و ھەيە. بە سەرچاوەيەكى گرینگی داھيتان و گورپانگارى لەم رەووە دانراو، بەتايبەتيش لە بواری شيعريدا پالئەريكى بەھيى بەھرە و ئەفراندن و تازگەرى بوو.

جەليزادە يەكيكە لەو شاعيرانەى بە شيوازيكى رومانسى و جوانيني بۇ خۆشەويستى و ميھربانى ئافرەتى نووسيوو و ئافرەتى وەك رەمزی جوانى و ئەوينداری و دەريای ھەست و سۆز و وەفاداری بينيوو. شاعير خاوەنى زەوق و سەليقە و ئەزمونىكى قوول و فراوانە و تا رادەيەكى زور توانيووتە داھيتان و تازەگەرى لەمبارەيەو بكات، بۆيە ھەمەسەعيد ھەسەن لەمبارەيەو دەلى: ” من داواى ئەو ناکەم شاعيرانى تر لاسايى ئەو بکەنەو، بەلام بۇ ئەوئەى لە كاروانى شيعرى جى نەمين، ھەق وايە سعاتى شيعريان لەگەل سعاتى شيعرى قوبادى جەليزادە ميقات بکەن، ھەر لە سۆنگەى ئەووەو نا شيعر بە كاميرا دەنووسيت، لە بەرئەوئەش لە دونياى شيعردا خاوەنى نيشتمانى خۆيەتى ” (جەليزادە، ۱۴: ۲۰۲۱).

دووھم: پيشينەى بابەتى تيزەكە:

ويژاي ھەبوونى چەند كاريكى ئەدەبى و ئەكادىمى سەبارەت بە شيعرەكانى جەليزادە. لە گۆشەنيگاي جياوازەو. بەلام بەھا و پيگە و كاريگەرى و زيندوويەتى شيعرەكانى شاعير لە لايەكەو و لە دايك بوونى بەرھەمى نوئ و بەچاپ گەياندى چەندەھا ديوانى ديكە و زۆرى و گەرەيى قەبارەى بەرھەمەكانى لە لايەكى ديكەو، واى كردوو كە پيويستى بە كارى گەرەتر و فراوانتر و جياوانتر و تازەتر ھەبيت. ھەر ئەمەش ھۆكاري ئەو بوو بۇ ئەوئەى لە سنووريكى گشتگير و بەرىن و جياواز و تازەدا كار لە سەر جوانيناسيى ئافرەت لە كۆى بەرھەمەكانى شاعيردا بکەين. كە خۆى لە دە (۱۰) ديوانى شيعريدا دەدۆزيتەو كە لە خستەنەرووى ژيان و بەرھەمەكانيدا ئاماژەم پى كردوون. كە ھەنديك لەم ديوانانە لە (۷۵۰)

لاپه‌ره زیاترن، ئەمەش کاریکی زۆر سەخت و دژوارە. هەرچەندە پێشتر چەندەها کاری زۆر جوان و باش کراون لەم باره‌یه‌وه، بەلام زۆربه‌یان سەبارەت بە چەند بابەتیکی زۆر دیاریکراو و سنووردار بوو و لەم کار و پوانگە‌ی ئێمە‌وه جیاوازه، بۆ نمونە وەک ئەم کار و بەره‌مانە‌ی خواره‌وه:

– حەویزی، دەریا(۲۰۰۸)، وینە‌ی ڕوونبێژی لە کۆمە‌ڵە شیعری شەهید بە تەنیا پیاسە دەکات، نامە‌ی ماستەر، زانکۆ‌ی کۆیە، فاکە‌لتی پەرۆدەرە، بەشی کوردی. ئەم نامە‌یه زیاتر لە چوارچۆ‌وه‌ی وینە‌ی ڕوونبێژی و هونەرەکانی ڕه‌وانبێژیدا چڕبۆتە‌وه و تەنها کاری لە سەر دیوانی شەهید بە تەنیا پیاسە دەکات کردوو، که ئاماژەمان پیکردوو.

– سەلح، ڕیزان(۲۰۱۳)، پینگە‌ی ژن لە دیدی قوبادی جەلیزادە و نەزار قەبانیدا، نامە‌ی دکتۆرا، زانکۆ‌ی سەلاحە‌ددین، فاکە‌لتی پەرۆدەرە، بەشی کوردی. ئەم نامە‌یه بەره‌میکی بەراوردکارییه و دەربارە‌ی پینگە‌ی ئافەرته لە لای هەریه‌که لە جەلیزادە و نەزار قەبانیدا. ئەمەشیان بەشیوه‌یه‌کی گشتی تەنها کاری لەسەر دوو دیوان کردوو. که ئەمانەن: ۱_ دیوانی شەهید بە تەنیا پیاسە دەکات. ۲_ دیوانی باخچه‌کانی مە‌له‌ک تاوس.

– موکریانی، کوردستان(۲۰۲۰)، وینە‌ی ڕه‌گەزی می لە دیوانی ژنیک لە جنسی باران، خانە‌ی چاپ و بلاوکردنە‌وه‌ی چوارچرا، سلیمانی. ئەم کتیبە دەربارە‌ی ڕۆل و ئەرکی ئافەرته لە وینە‌ی شیعریدا و لە کۆی دە دیواندا تەنها لە یه‌ک دیواندا کاری کردوو، که ئەویش دیوانی ژنیک لە جنسی بارانە، لێرەدا نووسەر بە شیوه‌یه‌کی گشتی تیشکی خستۆتە سەر ڕه‌گەزی می و لە چوارچۆ‌وه‌ی وینە‌ی شیعریدا لیکدانە‌وه و شیکردنە‌وه‌ی بۆ کردوو.

– جگە لەم کارانە چەند نووسەرێکی دیکەش لێرە و لەوی توێژینه‌وه و وتاریان دەربارە‌ی شیعەرەکانی شاعیر نووسیوه، یان لە بەره‌مه‌کانیاندا ئاماژەیان بە ڕۆل پینگە‌ی شیعەرەکانی شاعیر کردوو. بەلام من تەنها ئاماژەم بە نامە‌ی ئەکادیمی و کتیب کردوو.

سێیه‌م: کورتە‌یه‌ک لە ژیان و بەره‌مه‌کانی قوبادی جەلیزادە:

قوبادی جەلیزادە یه‌کیکه لە شاعیره ناوداره‌کانی هاوچه‌رخ‌ی کوردی ” لە سالی ۱۹۵۳ له شاری کۆیه‌ی ئەدەب و هونەر له دایک بووه. له سالانی ۱۹۷۶- ۱۹۷۷ کۆلیژی یاسای له شاری بەغدا ته‌واو کردوو ” (حەویزی، ۲۰۰۹: ۳۰). له هەندیک له شارەکانی کوردستان

دادوهر بووه. چهندهها ديوانه شيعرى بلاوكر دوتوه، كه بهشى هره زوريان له چوارچيوهى بابتهى جوانيى ئافره تدا چر بوتوه. وهك:

۱_ شهيد به تهنيا پياسه دهكات، ۲۰۰۷، چ ۲، بلاوكر اوهى ئاراس، هولير. كه نهو كومله بهرهمهى له خو گرتووه:

_ قهله ميكي ردين سپي.

_ ته متومان.

_ سيداره كاني به ههشت.

_ هه ميشه روو له خودا هه ميشه مهست.

۲_ باخچه كاني مهلك تاوس، ۲۰۱۲، چ ۱، دهزگاي چاپ و بهخشي همدى، سليمانى، ئهم كومله بهرهمهى له خو گرتووه:

_ فان ئيروتيك.

_ خور له ناو په رداخيكي شكاودا.

_ ستيانى به فر پره له ريشوله.

۳_ هايكو كاني قوباد، ۲۰۱۷، چ ۱، چاپخانهى پيره ميتر، سليمانى.

۴_ به ريديك دهگر مه كيسه ليك، ۲۰۱۸، چ ۱، چاپخانهى پيره ميتر، سليمانى.

۵_ كولانه شينه كاني مندالى، ۲۰۱۸، چ ۱، چاپخانهى پيره ميتر، سليمانى.

۶_ حصه العصافير، ۲۰۱۸، ط ۱، مطبعة پيره ميتر، سليمانى.

۷_ ژنيك له جنسى باران، ۲۰۱۹، چ ۱، چاپخانهى پيره ميتر، سليمانى، كه ئهم بهرهمانهى له خو گرتووه: _ چاكه تيك له كونه دهكرم. _ با له سهر كولانه كه تانا دانيشتووه. _ هايكو كاني قوباد. _ ريتميكي تر.

۸_ تيبى موسيقاي خه رته له، ۲۰۲۰، چ ۱، چاپخانهى بينايى، سليمانى.

۹_ زمانى دادگكان، ۲۰۲۰، چ ۱، چاپخانهى بينايى، سليمانى.

۱۰_ نهو خودايهى دايمك خوشى دهويست، ۲۰۲۱، چ ۱، چاپخانهى تاران.

۱۱_ له گه رهكى بالندانه ماله كه م، ۲۰۲۱، چ ۱، چاپخانهى تاران.

بەشى يەكەم: سەرەتايەك بۇ ناساندنى جوانىناسى_ئىستاتىكا

۱,۱	زاراۋە و چەمك و پىناسەى جوانىناسى
۱,۱,۱	ئەدەبىيات و جوانىى ئافرەت
۲,۱,۱	جوانى لە پېرەوى مېژودا
۲,۱	بنچىنەكانى جوانى
۱,۲,۱	بنچىنەى سوودبەخشىن
۲,۲,۱	بنچىنەى فېرکردن
۳,۲,۱	بنچىنەى رەوشتى
۴,۲,۱	بنچىنەى مېژووى
۵,۲,۱	بنچىنەى دەروونى
۶,۲,۱	بنچىنەى كۆمەلايەتى
۷,۲,۱	بنچىنەى پۇشنىبرى
۳,۱	كىشەكانى جوانى و پېۋەر و سىماكانى ديارىكردى جوانىى ئافرەت
۱,۳,۱	كىشەكانى چىژى جوانى
۲,۳,۱	كىشەكانى بەرھەمى ھونەرى
۳,۳,۱	جوانى و ھەق و چاكە
۴,۳,۱	كىشەكانى جوانى و ھەستەكان و فسئۆلۇجيا
۵,۳,۱	پېۋەر و سىماكانى ديارىكردى جوانىى ئافرەت و چىژ و خۇشى
۶,۳,۱	پئويستىە رۇحىيەكان
۷,۳,۱	جوانى ۋەك خەسلەتتىكى روكەشى و دەرەكى
۸,۳,۱	پەيوەندىيە تايبەتتەكان بەبابەتەۋە
۹,۳,۱	بارى دەروونىى چىژ و جوانىى دەق
۱۰,۳,۱	جوانىى رەھا

بهشی يه کهم: سهره تايهک بۇ ناساندنی جوانیناسی _ ئیستاتیکا

۱. سهره تا

لهم به شه دا هه و لمانداوه، به پیی پیویستی بابه ته که له گوشه نیگای جوانیناسی و فلسه فهی جوانییه وه، به شیوه یه کی تیوری باسی زاراه و چه مک و پیناسه ی جوانیناسی بکه ین و میژوو و بنچینه و تاییه تمه ندییه کانی بخه ینه روو، بۇ ئه وه ی زیاتر بنه ما و به ها و پیکه اته کانی جوانیناسی بناسین، تاوه کو به م هویه وه بتوانین ئاست و پایه کانی جوانیناسی ئافره ت دیاری بکه ین.

۱,۱ زاراه و چه مک و پیناسه ی جوانیناسی:

_ زاراه: ئه گهر له گوشه نیگای میژوو ییه وه برونینه زاراه ی ئیستاتیکا، یان جوانیناسی و فلسه فهی جوانی، ئه وا ره سه نایه تی ئه م زاراه یه مان بۇ روون ده بیته وه، که ره گ و ریشه یه کی قول و فراوان و ره هه ندیکی فلسه فی له خو گرتوو و بۇ یونانییه کان ده گه ریته وه. ههر بویه ده توانین بلین "ئیستاتیکا به یه کیک له لقه کانی فلسه فه هه ژمارده کریت، که به سروشتی جوانی و چیژ و فلسه فهی هونه ره وه په یوه سته" (Thomas Munro, 1986: 80). به لام "ده سته واژه ی ئیستاتیکا بۇ یه که مجار له لایه ن ئه لیکسه ندر گوتلیب بومگارتن (Alexander Gottlieb Baumgarten) هوه له سالی ۱۷۳۵ داریژراوه. بۇ جیاکردنه وه ی ئه و تیگه یشتنه فلسه فیانه ی که هه ست و خه یالی له لۆژیکه وه به رده ست خستوه" (Guyer, Paul, 2014: 7).

هه روه ها "بومگارتن یه که م که سه که وشه ی ئیستاتیکای له کتییکدا به کار هیناوه، که له و کتییه دا باسی مه سه له کانی زهوقی هونه ری و پیکه ینه ره کانی کردوو. ئینجا ئه و وشه یه له لایه ن فه یله سوفان و هونه رمه ندان و ره خنه گرانه وه، به مه به سته گیاندنی مانای (فلسه فه ی جوانی) یان به یه که وه گریدانی (جوانی و هونه ر) به کار هاتوو" (میراوده لی، ۲۰۰۵: ۱۲).

له راستیدا "وشه ی ئیستاتیکا، که له روژگاری ئیستاماندا زور گوئیستی بووینه، ئه م وشه یه له رووی واتاوه تازه یه و ته مه نی سی سه ده تیپه ر ناکات. سه رچاوه ی ئه م وشه یه له زمانی ئه لمانیدا، له لایه ن فه یله سوفی ئه لمانی بومگارتن، دامه زرینه ری زانستی جوانی داریژراوه. هه رچه نده زاراه ی ئیستاتیکا له بنه رته دا له وشه ی (Aesthesis) ی یونانی

کۆن وەرگیراوه. که به واتای درکپیکردنی ههستی هاتوو. له سهدهی ههژدوهه چهندهها کتیب و لیکۆلینهوه و نامه دهربارهی زانستی جوانی دهرکهوتوو و بلاوبوونهتهوه. لهوانه: کتیبی (جوانیگهراپی) بۆمگارتن. ههروهها کتیبهکهی (کانت) بهناوی (رهخنه شای حکومدانه) که بهندی یهکهمی بۆ بابتهی (رهخنه شای حوکمی جوانییه) تهرخان کردوو. دواتر کتیبهکهی (شیلهر) بهناوی (چهند نامهیهک دهربارهی پهروهدهی مرۆف و جوانی) له دواي ئهمانهشدا (هیگل) وانهکانی سهبارته به جوانی خستوتهپوو، که ئهگهر هیگل نهبوايه وهک جۆرج لۆکاش ئاماژهی پیکردوو، زانستی جوانی وهکو ئیستا نهدهبوو، دواتر له سهدهی بیستم زانستی جوانی بهشیوهیهکی گهره و فراوان، بهتایبهتی له ئهمهریکادا گهشهی کردوو“ (ابی یعلا، ۲۰۱۷: ۲). بهلام رایدهل پیی وایه ”دهستهواژهی ئیستاتیکا بریتیه له کاردانهوهیهکی رهخنهگرانه بۆ هونهر و کهلتور و سروشت“ (Riedel, Tom, 1999: 48)

ئهم دهستهواژهیه له ئهدهبیاتی جیهانیدا گهلیک زاراوه و ناوی تایبهتیان بۆ بهکارهیناوه، لهوانه له لای عهرهبهکان (الجمالية) و له لای فارسهکان (زیباشناسی) و له لای کوردیش ئیستاتیکا یان جوانیناسی بهکار هاتوو. ههرچۆنیک بیت ”ئیستاتیکا ههردوو سههرچاوهکانی جوانی (سروشت و دهستکردی) له خۆگرتوو، به شیوهیهک بهم کاردانهوانهی که له میشکدا پروویان داوه، له ئهجمامی بهرکهوتن له گهله موو ئه و شت و بابتهانهی جوانیدا وهک تیروانین له تابلۆیهکی هونهری، گوینگرتن له میوزیک، خۆیندنهوهی شیعر، سهیرکردنی شانۆ، سهرنجدانی جوانی و سروشت ...هتد (Shelley, James, 2017: 14).

چه مک و پیناسهی جوانیناسی: بهلام سهبارته به چه مک و پیناسهی جوانیناسی ئهوا گهلیک بیروبۆچوونی جیاواز ههیه. دهتوانین بلین که ”زانستی جوانیناسی، بهشیوهیهکی گشتی له راستییهکانی جوانی کۆلیوهتهوه، که دوو پۆله، یهکه میان حوکمی ویژدانیه، که گوزارشتی له ههستکردن به چیژ و خۆشی یان ئازار و ناخۆشی کردوو. دووه میان هونهر و بهرهمهکانی هونهرین“ (عبدالعزیز، ۲۰۰۲: ۱۶). بۆیه وهک دهبینین ”له بهرئهوهی ههستهکان بههیچ شتیکهوه وابهسته نین که له سنووری دهروونیهوه بهدەر بیت، بهلکو ههمیشه شتیکی ریالیستییه، وا بهستهیه به دهروونهوه، جا ئهگهر مرۆف لهم بارهیهوه له دۆخیکی بهئاگایهوه بیت، یان نا“ (Hume, 1963: 238). ههر له مبارهیهوه ”بۆمگارتن مهعریفهی بۆ دوو بهش دابهش کردوو: لۆجیک و ئیستاتیکا، لۆجیک بهشیکه له مهعریفهی عهقلی بالا، ئیستاتیکاش بهشیکه له مهعریفهی ههستی دنیا، له ههمان کاتدا گوزارشته له ههست و سۆز و مهعریفهی ههستی“ (فضیلة، ۲۰۱۸: ۲۰). کهچی ”ئهگهر موران پیی وایه،

جوانی بریتیه له و ههستهی که له دیداری شته قهشنگ و دلگیر و سهرنج پراکیشهکاندا بهرهم دیت و دیتهکایهوه. جا ئەگەر ئەو جوانییه کاریکی هونەری بیت، یان جوانی دیمەنکی سروشتی بیت، یان جوانی ئافرەت بیت، له ههست و سۆزیکي داهینه‌رانه‌دا، که وا له هونەرمەندان و شاعیران دەکات، له‌کاری داهینه‌رانه‌دا، له بی ئاگایی به‌هرەدا و ئاگایی سازاندا، هیژی پی ببه‌خشیت“ (موران، ۲۰۱۹: ۱۴). به‌پی لیکدانه‌وه و تیروانیی دولوز “شته هونەرییه‌کان له سه‌ره‌تادا سه‌ربه‌خۆیه له نموونه و ده‌روانیتته شوینه‌واری هونەری. به سیفەتی ئەوهی به‌هۆی هه‌سته‌کانه‌وه به‌کار دیت، که جگه له‌مانه هیچ شتیکی دیکه له خودی خۆیدا بوونی نییه” (Deleuze et Guattari, 1993: 183).

“زانستی جوانی به کۆنترینی ئەو زانستانه داده‌نریت که فەیلە‌سووفه‌کان قسه‌یان له سه‌رکردووه، ئەمه‌ش زۆر به‌روونی له لیکدانه‌وه فەلسه‌فیه‌کانی چینی و هیندی دا خۆی ده‌نوینی، فەیلە‌سووفه‌کانی گریک و یۆنان پینان وایه، که جوانی بابەتی هونەرییه و ناشیرینیش له‌گه‌لیدا هه‌لناکا. له‌به‌رئه‌وه جوانی زۆربه‌ی هونەره‌کانی گریکی گرتە‌وه. فەیلە‌سووفه‌کانی وه‌ک هیراکلیت و دیمۆکریت له پیش سوقرات و ئەفلاتونه‌وه له یۆنان بۆ‌چوونی ئیستاتیکیان هه‌بووه. به‌لام ئەفلاتون رۆلیکی گه‌وره‌ی له‌گه‌شه‌کردنی تیروانیی جوانیدا هه‌بووه، پیی وابوو که هونەر لاسایکردنه‌وه‌ی جوانییه، به‌لام چیژی جوانی له گونجانی نیوان فۆرمی کاری هونەری و جوانی بیردا سه‌ره‌له‌ده‌دات. جوانی ره‌سه‌نیش بۆ بیرکردنه‌وه‌ی جوان ده‌گه‌ریته‌وه، هه‌رچی ئەرستۆ بوو لایه‌نگری ئەو تیورییه هونەرییه بوو، که پشتی به‌ لاسایکردنه‌وه‌ی شیکردنه‌وه‌ی ماددی ده‌به‌ستا، که له تیروانی ئەفلاتون جیاواز بوو. به‌و واتایه‌ی که هونەر ته‌نها کرداریکی فۆتۆکۆپی نییه، به‌لکو کرداریکی وینه‌گرتنی هونەریی نموونه‌ییه” (رشید، ۱۹۸۵: ۹).

بۆ تیگه‌یشتن له چیه‌تی جوانی و چه‌مک و پیناسه‌ی جوانی ته‌نها ئەوه به‌س نییه، بیرکردنه‌وه و تیروان و خۆیندنه‌وه‌ی که‌سانیک و سه‌رده‌مانیکی دیاریکراو بکه‌ینه پیوهر و پیوانه‌ی جوانی، به‌لکو بۆ ئەوه‌ی به‌باشی له پیناسه و چه‌مکی جوانی و له ره‌هه‌نده شاراوه‌کانی جوانی تیگه‌ین، پیویستمان به‌وه‌یه ته‌واوی بیروبۆچوون و تیروانییه جیاوازه‌کانی بیرمەندان و نووسه‌رانی فەلسه‌فه‌ی جوانی بخوینینه‌وه و بۆ رابردووی جوانیناسی بگه‌رینینه‌وه. چونکه ئەوه‌ی لێره‌دا مه‌به‌ستمانه شۆر‌بوونه‌وه‌یه به‌ناو قولایی جیهانه فەرامۆش‌کراوه‌کانی جوانی له چوارچۆیه‌ی شیعردا، به‌تایبه‌تی له شیعره‌کانی جه‌لیزاده‌دا، له‌ناو سه‌رده‌میکی تازه و دیدگایه‌کی تر، هه‌روه‌ها هه‌لوسته‌کردنه له‌سه‌ر واتا و

چییەتی و شوناسی جوانی، قوول بوونەوویە بۆ ناو دونیای پرسیارەکانی جوانی، بۆ سەرچاوە و چییەتی بیر و بەهای جوانی و بابەت و فورمی جوانی، بۆیە دەبێ تیرامانیکێ قوولی واقعیینانەمان بۆ پرسە گرینگەکانی جوانی و فەلسەفەیی جوانی هەبێت، لە گۆشەنیگای ویستگە پەراویزخراوەکانی جوانیناسیدا پرسیارەکانمان چرپیتەو، چەندەها پرسیار سەبارەت بە واتای وینە شاراوەکانی جوانیناسی بەرجەستە بکەین، پرسیار لە خودیەت و ڕەسەنایەتی، خەسلەت، تاییبەتمەندی، سیمایەکانی جوانیناسی بکەین. بە شوین ئەو بنەما و بنچینانەدا بگەرین و ورد ببینەووە کە جوانی و چەمکی جوانیان لەسەر بنیات نراوە، دەبێ لە جیهانبینی مرقۆهکان و لە دیدگای فەیلەسووف و بیرمەند و تیۆر دانەرەکانی وەک: هیراکلیت و دیمۆکریت، سوقرات، ئەفلاتون، ئەرستۆ، هۆراس، هیگل، کانت، سیمۆند، هۆگۆ، ئیبن سینا، غەزالی، ئیبن ئەلقەیوم، دەیانێ دیکە، ڕا بمینین و هەلۆهستە بکەین، کە پیناسە و شیکردنەووە و لیکدانەوانەیان بۆ جوانی کردووە، یان پێوانە و پێوەرەکانی جوانیان دەرخواستوو. تاکو وەلامی چییەتی جوانی بزانی و بنچینەکانی جوانیمان بۆ ڕوون بیتەووە. لەوەش تێ بگەین کە ئاخو بۆچی جگە لە جوانیی خوادا، کە جوانیی بێ هاوتا و ڕەهایە، هەموو جوانییەکانی دیکە لەشوینیکەووە بۆشوینیکیتەر و لە کاتیکیوە بۆ کاتیکی تر و لە کەسیکیوە بۆ کەسیکی تر دەگۆڕی.

پێویستە بۆ خویندەووی جوانی بە گۆشەنیگای جیاواز و کەنالی تازە شوڕببینەووە، کار لەناو فورمە پەراویز خراوەکان بکەین، تاکو پرسیارگەلی زۆرتەر لە سەرچییەتی جوانی و چەمکی جوانی و بەهای جوانی بکەین و قسە لەسەر کیشەکانی جوانی و شتە شاراوە و پەنھانییەکانی جوانی بکەین،

دەبێ لەناو تەواوی کایە زیندوووەکانی چیژ و خوشیی هەستەکانی جوانیناسیدا، تیروانین و شرۆفەیی فراوانمان هەبێت، لەهەمان کاتدا پێویستە ئاگاداری لایەنی سایکۆلۆژی و فسیۆلۆژی مرقۆف بین، تا لە گۆشەیهکی دیکەووە بۆ دۆزینەووی حەقیقەتی جوانی بچین. دەبێ ئەو بزانی بە خویندەوویەکی قوول بۆ جوانی، یا هەلۆهستە لە سەرکردن دەتوانین بە ناخی گرفت و ئاریشەکانی ناساندنی چەمک و پیناسەیی جوانیدا ڕۆچین. دەتوانین دەست بخەینە سەر تەواوی بۆچوونە شکست خواردوووەکانی پێشوو سەبارەت بە جوانی، لەهەمان کاتیشدا ئاماژە بە تیروانین و بیروبۆچوونە فەلسەفییەکانی ئەمانە بکەین، کە بوونەتە سەرچاوەیهکی سەرەکی بۆ چەمک و پیناسەیی جوانی، کەواتە بۆ ئەووی پیناسەیی جوانیناسی (ئێستاتیکا) بکەین دەبێت بزانیین ”جوانی بەتەواوەتی چییە؟ بە درێژایی میژوو،

ئەم پرسیارە، سەرەپای كەسانی ئاسایی، ھۆش و بیر و ھزری زۆریك لە فەیلەسووفان و ئەنتروپۆلۆژیستەكان (مروئناسی) و زانایان و پەخنەگرانی بواری ھونەری سەرقال كەردووە، وە لە ماوەی ھەزار سال لە دیرۆکی فەلسەفەى پۆژئاوايیدا، چەندین تیۆر لە ھەولدا بوو، كە بە یەكێك لەم دوو پێگایە پیناسەى جوانی بكات، كە: ۱- یان بۆ سیمما سەرەكییەكانی دیاردە سروشتییەكان و كارە ھونەرییەكان دەگەریتەو. ۲- یان دەتوانریت بە گشتی پیناسە بكریت بەو ھەى كە بە ئەزمونەكانی مروئ لە بواری جوانیدا، بەستراوتەو. ئاراستەى یەكەم بەشیوھەى كى بابەتیانە دەروانیتە جوانی، وەك شتیكى بنچینەى بەپێى خودی ئەو شتە، جا ھەرشتیك بیت، یان ھەر كاریكى ھونەری بیت، بەشیوھەى كى سەربەخۆ لە ئەزمونی بینەرەكەو. بەلام ئاراستەى دووھم، جوانی ئەو شتەى كە لە چاوی بینەرەكە یان سەرنج لیدەرەكەدایە. واتە وەك كاریكى خودی سەیری جوانی لەمبارەىو دەكات، وێرای جیاوازی تیروانینیان“ (محسن، ۲۰۲۰: ۲).

فەیلەسووفى گریكى ”ھیراكلیت سەبارەت بە جوانی، برۆای وابوو، كە جوانی شتەكان رێژەى و گۆراون و ھیچ شتیكى چەسپاوە لە بونەو ھەردا نییە“ (اوفسیانیکوف، ۱۹۷۹: ۱۴). ھەروەھا لە ھەمان كاتدا ”دیمۆكریت جەخت لە سەر لاساییكردنەو ھى شتەكان دەكاتەو، پێى وایە مروئ سەرتا لاسایی سروشتی كەردۆتەو، سروشتی بە سەرچاوەى سەرەكى كاری ھونەرى داناو“ (مطر، ۲۰۰۳: ۲۱). ھەر لەم بارەىو ھە ”سۆقرات جەخت لە سەر لایەنى رەوشتی دەكاتەو و پێى وایە جوانی ھاوواتای سوود و چاكە و بەھای رەوشتی بەرزە، كە نەزانەكان زۆر بە قورسى درك بە جوانی شتەكان دەكەن“ (جیمینیز، ۲۰۰۹: ۲۲۹). وێرای ئەمەش ”سۆقرات سەبارەت بە جوانی جیاوازی دەكات لە نیوان جوانی و بەھای راستی و چاكەدا، بە بۆچوونی سۆقرات یەك ھەقیقەت بۆ ھونەر و ئاكار بوونی نییە، بەلام لەلای گۆرگیاس چیژی جوانی بەستراوتەو بە پێوھى ھەستی، جیاوازی لە لای ھونەرەندان و ھونەر بیژاندا، (مطر، ۲۰۱۹: ۳۲).

بە تیروانینی ”ئەفلاتون، ھەموو ئەو شتەنى كە چاك و باشن جوانن، ھەموو ئەو شتەنى كە خراپن ناشیرینن. جوانی رەگەزىك نییە، یان خەسلەتى شتیك نییە، جوانی لە خودی خۆیدا، ئەوا خوداوەند نمونەكەىەتى... جوانی شوینەوارى ھونەرییە و رەنگدانەو ھى جوانی رەھایە. ھونەر بەرزبوونەو ھى بۆ لای خواوەند“ (كايد، ۲۰۱۷: ۸۳). ”ئەفلاتون پێى وابوو ھونەر لاسایی كەردنەو ھى جوانی، بەلام چیژی جوانی لە گونجاندنى نیوان فورمى كاری ھونەرى و بیری جواندا سەرھەلەدات و دیتەكایەو، ھەروەكو جوانی رەسەن بۆ بیری

جوان و باش و سهرنج پراکیش و دلگیر دهگه پریته وه“ (نور، ۲۰۱۰: ۹). لهه مان کاتدا ”ئهرستو لهو باوه رهدابوو، که جوانی بریتیه لهو گونجان و ریخستنهی له نیوان به شه پیکهینه رهکانی شته کانداهیه، له گهل قه باره کهی، له م بارهیه وه ده لیت : شتی جوان چ بوونه وه ریکی زیندوو بی و چ مادهیه ک بی و له چند به شیک پیکهاتی، پیویسته نه ک هر ریخستنیه به شهکانی ریک و پیک بی، به لکو ده بی قه بارهیه کی گونجاویشی هه بی، چونکه جوانی په یوهسته به ریخستن و به قه بارهیه کی تاییه ته وه، هه ریه که له بومگارتن، دیکارت، لایبنتزیش له سهر هه مان باوه ری ئهرستو جوانی له گونجان و هارمونییه تدا بینیه ته وه“ (حسین، ۲۰۱۷: ۵). ئه مهش ئه وهی خستوته پروو ”هه ریه که له ئه فلاتون و ئهرستو پیان وابوو، که جوانی کاریکی بابته ییه، به لام فه یله سووفهکانی وه ک دیقید هیوم و کانت پیان وایه جوانی له شته کاندانییه، به لکو کاریکی به ته واوه تی خودییه و به تیروانیی سهرنج لیدره وه به ستر اوته وه، که ئه مهش ریژه ییه و له که سیکه وه بو که سیکه دیکه ده گوری“ (محسن، ۲۰۲۰: ۲).

بوچوونی (کانت) سه بارهت به جوانی ” بریتیه له هلهینجانی جوانی له خه سه له تهکانی چیژی تروپک و زالد، که ده لین ئه و شته جوانه، ئه وه بابته تیکه بو رازی بوونیکی به رن، دهسته واژه یه کی ناوداره، به لام له راستیدا وته یه کی پوچ و بی واتایه، چیژ له هه لسه نگاندن و بریاردانی ئیستاتیکادا له به رامبه ر بریاردانی ژیریژی و مه عریفه یه، چونکه پشت به زور له م شتانه ده به ستیت که وه ک تاک تیاماندا هه یه. ئه گه رنا هه ستر دنیکی زیندوو به چیژی خوشی و نازار به خش“ (عبدالجار، ۲۰۱۵: ۱۴).

شایانی باسه ” ئیستاتیکای کانت به خالی وه چه رخانیکی گرنگ داده نری له په ره سه ندنی گشتی بیری ئیستاتیکیدا. ئه م فه لسه فه کومه لیک مه سه له ی بنه رته ی هیتانه پیش گرنگترینیان : مه سه له ی چییه تی جوانی و سروشته که ی بوو ... هیگل له هه لسه نگاندنی فه لسه فه ی کانت دا ده لی: کانت خاله سه ره تایه که ی پیشکه شکرد بو تیگه یشتنیکی راستی هه موو ئه و شتانه ی جوانن له سروشتدا، کانت رولیکی گه وره شی هه یه، له پیکهینانی تیورهکانی جوانی له لای فیخته و هیگل به تاییه تی. ئیستاتیکا به شیکی گرنگه له فه لسه فه ی کانت و ناکوکییه کی قولیشی گرتوته خوی“ (میراوده لی، ۲۰۰۵: ۵۷). له دیدی زوریک له نو سه راندا ”جوانی بریتیه له یه که ی په یوه ندی وینه یی له درکاندن هه ستیماندا“ (رید، ۲۰۰۷: ۳۲). هه ر له م بارهیه وه ”داقید هیوم ده لی: جوانی تاییه تییه کی پیویست نییه له خودی خویدا، به لکو ته نها له هزری ئه وه دا بوونی هه یه، که له جوانیدا راده میتنی. هه روه ها هه موو هزریک به شیوه یه کی

جیاواز درک به جوانی دهکات. هیوم ههستکردن به جوانی بۆ ههستکردن به چیژ و خوڤی دهگه پینیتتهوه. چیژی خوڤی و نازار تهنها هاوړپیی پیوئیست نین بۆ جوانی و ناشیرینی (کریتی)، به لکو ناوهروکی ئهوانن“ (الشمري، ۲۰۱۷: ۳). ”به پشت بهستن به و بنه ما تیورییهی که بۆمگارتن خستوویه ته روو، دهتوانین بلین که زانستی جوانیناسی ئه و زانستهیه که له هه لچوونهکانی مرؤف و ههست و سۆزهکانی و چالاکییهکانی و په یوهندی به جوانییه وه، له خودی خویدا و له بهرهمهکانیدا، ههروهها له چوارچیوهی رهنگدانه وهی ئه و جوانییه دهکوئیتته وه. به بی ئه وهی راسته وخو وابهسته بیت به شیوهی بهکارهیتان یان سوود و که لکی کرداره کهی“ (اونوکس، ۱۹۸۵: ۱۴). ”هیگل جوانی واده بینیت که چه شن و شیوازیکی دیاریکراوه بۆ نواندن حهقیقهت و راستی و ده رکه وتنی له چوارچیوهیه کی ههستیدا. له بهرئه وه هیگل وانهکانی ده ربارهی زانستی جوانی وهک کاردانه وهیهک به رامبه ر بیر و بۆچوونهکانی کانت دهخاته روو. پیی وایه ئه وهی کانت پییگه یشتووه له م بارهیه وه ده رئه نجامی دابرین و جیاکردنه وهی جیهانی بینراوه له جیهانی شتهکانی ناوه وه و خود“ (بسطاویس، غانم، ۱۹۹۱: ۱۰۰).

هه ر له م بارهیه وه ”توما ئه کوینی له پیناسه کردنی جوانیدا ده لیت : جوانی ئه و شتهیه که بهیه که م بینین ئاسودهیی ده به خشیت، ئه وهش هه ر له بهرئه وهی شتیکه شایه نی لی وردبوونه وهیه“ (شیخ حسین، ۲۰۱۷: ۶). ”له دیدی هایدیگر ئیشی هونه ری وینا کردنی هه قیقه ته، ئه و بۆچوونه ی پیشه نگی بوونگه راکانه، له بهرئه وهی سروشتی مرؤف به شیوهیه ک دیاری دهکات، که دهتوانی به خو ی بگات، باوه ری وایه مرؤف پیش دلنیا بوون له بوونی هه قیقی سروشتی خو ی ته نه یه له م جیهانه دا“ (مطر، ۲۰۱۹: ۱۶۱).

هه رچه نده ”فلسه فه ی هایدیگر ویرای ئه وهی که قسه کردنه له سه ر پرسی میتافیزیک و عه قل، له هه مان کاتدا پرسیاره له چییه تی شیعر و بنچینه ی کاری هونه ری، که فلسه فه ی جوانی پیش ئه و له رۆحدا دیاری کرد. به و پییه ی که تیروانینی هایدیگر، تیروانینه له واتا و دیویکی دیکه، که عه قله، که به واتای ده رکه وتن و ئاشکرا بوون دیت“ (بوبر، ۱۹۸۷: ۴۵).

به بۆچوونی لیوتولستوی دوو جوړ پیناسه ی جوانی هه ن ”له راستیدا بیجگه له مه پیناسه ی دیکه ناتوانن هه بن، یه کیان پیناسه یه کی به رههستی عهینی و عیرفانییه که په یوهندی نیوان به رههست بوون و عیرفان له گه ل که مالی بالای خوادا تیکه ل دهکات و پیناسه یه کی خه یالی سه رسوړه یته ره که له سه ر هیچ بنه مایه ک رانه وه ستاوه. ئه وهی تریان زوړ ساده و

شياوى تىگە يىشتىنە، ئۇيۇش پىناسەيەكى دەرھەستە " زھنى " ئەم پىناسەيە جوانى بەشتىك تىدەگات، كە دەبىتە ھۆى چىژ وەرگرتنى ئىمە" (ليۇتۇلستوى، ۲۰۰۹: ۵۱) بەلام سەبارەت بە چەمكى جوانىناسى دەتوانىن بلىين "كانت چەمكى ئىستاتىكى لە بۇمگارتن وەرگرتوۋە، بۇمگارتن سەبارەت بە ئىستاتىكا دەلىت لە رىگاي ئىستاتىكا ھەستەم كىرد دىد و بۇچوۋنەكانم تەواۋ كامىلن ، دواتر كانت مەبەستدارى بۇ چەمكى ئىستاتىكا زياد كىرد، ئىستاتىكا لە لاي بۇمگارتن لە پلەى جىھاندا مابوۋەۋە، ۋەكو پرسى زانين بە پىۋەرى لۇژىكى دەپپورا" (مطر، ۲۰۱۹: ۱۰۷). شايانى باسە "تېروانىنى لىبىتتۇ بۇ چەمكى جوانى لەتېروانى نوسەرانى دىكەدا جىاۋازە، بەشىۋەيەكى قوۋل و لە رۇحەۋە سەرچاۋەى گرتوۋە" (الرفاعي، ۲۰۰۳: ۳۸۴).

نوسەرى بەناۋبانگ "وليم ھوجارت(۱۶۹۷-۱۷۶۴) دەلى: سىروشت سەرچاۋەيەكى زىندوۋە بۇ بەھاي جوانى" (ابورىان، ۱۹۸۷: ۳۸۶). كەچى "چەمكى جوانى لە لاي ئەدمۇند بىرك (۱۷۳۹_ ۱۷۹۷) لە دوو جۇردا چىردەبىتەۋە، ئەۋانىش: يەكەم: جوانى ناياب. دوۋەم: جوانى دلگىر و سەرنجراكىش، ئىبن سىنا لە كىتەبەكەى خۇيدا بە ناۋى (النجاة) دەلى: بەھاي جوانى ھەموو شتەكان، بە پىنى رادەى پىۋىستى مۇۋف بۇ ئەۋ شتانه دىارى دەكرىت، ئەۋ پىناسەى ئىبن سىنا بۇ جوانى، نىزىكە لەۋ پىناسەى غەزالى بۇ جوانى، وپراى ھەبوۋنى كاتىكى دوور و دىژ لە نىۋانىان و جىاۋازى سەردەمىان" (الرفاعي، ۲۰۰۳: ۳۳۸).

ئىمامى غەزالى "جوانى دابەش دەكاتە سەر دوۋبەشى سەرەكى، كە ئەۋانىش جوانى دەردەۋەۋە ناۋەۋەيە، جوانى دەردەۋە ئەۋ جوانىيە ھەستىيە و بەرجەستەيەيە، كە لە رپى دركردنى ھەستەكانەۋە دىتەدى. خاسىتەكانى بە ھەموو شىۋە و وىنەكانىيەۋە و ئەۋ شتانهى دەبىنرىن و بەر چاۋدەكەۋن، بەچاۋ دىارى دەكرىن. بەلام جوانى ناۋەۋە گەۋرەترىن و زۇرتىن فراۋانى و قوۋلى ھەيە، ئەم جۇرە جوانىيە دەتوانرىت لە رىگاي ھەستىكى بەرز و بەھىزەۋە دركى پى بىكرىت، ئەم جۇرەى جوانىيە بەۋە جىادەكرىتەۋە، كە خاۋەنى بىر و تېروانىنىكى قوۋل و ھەستىكى جوان و دروست و دلئىكى دركىنەر بىت، بەچاۋى دل و رۋوناكى بىنايە تىژ و بەھىزەكانى درك بە رەھەندە قوۋلەكان بىكات، تىبىگات و ۋەرى بىكرىت، واتە بە بۇچوۋنى ئەۋ، جوانى وىنەى دەردەۋەى دركىپىكراۋ بە چاۋى سەر، لەگەل جوانى وىنەى ناۋەۋەى دەركىپىكراۋ كە بەچاۋى دل و رۋوناكايى دركردنىكى گەۋرە و بەھىز و قوۋلەۋە بەرجەستە دەبىت" (الرفاعي، ۲۰۰۳: ۳۵).

ههروهها "ئيبين ئەلقەيەوم جوانى دابەش دەكاتە سەر دووبەش كە ئەمانەن: جوانى ناوھكى و دەرەكى، جوانى ناوھكى لە خودى خۆيدا داپۆشراوھ. كە جوانىيەكانى ھۆش و ھزر و زانست و پاك و بىگەردى و ئازايەتبيە، ئەم جوانى ناوھكيبە جىگاي تىروانىنى خوداوندە بۆ بەندەكانى، بابەتى سەرنج لىدان و خۆشويستنيەتى، ههروهكو له فەرموودەيەكى سەحیح دا ئاماژەى پىكراوھ كە دەفەرمووی: ان الله لاينظر الى صوركم و اموالكم و لكن ينظر الى قلوبكم و اعمالكم. ئەم جوانىيە شتىكى ناوھكيبە، وینەى دەرەوھ يان پوخسار دەپازنيتەوھ" (مكي، ۲۰۱۴: ۹). جگە لەمە "ئيبين ئەلقەيەوم جوانى خودايى بۆ چوار بەش پۆلين كردوھ: جوانى خودى، جوانى كردار، جوانى سىفات، جوانى ناوھكان" (الجوزية، ۱۹۸۷: ۲۴۸).

هەرچۆنيك بيت "بەشيك لە نووسەران و پەرخنەگران پىيان وايە كە ئىستاتىكا جوانى نيبە و پىچەوانەكەى راستە، بەلكو جوانى بۆتە مەيدانىك بۆ ئىستاتىكا، واتە خودى ئىستاتىكا زانستىكە بۆ ليكۆلینەوھ لە جوانى. كامە جۆرى جوانىيە كە ئىستاتىكا لىي دەكۆلینتەوھ؟ ئايا جوانى سەروشتە يان جوانى ھونەريە؟ يان ھەردووکیان بەيەكەوھ؟ لە راستيدا دەشى شتىكى ناشيرين جوان بكرى، وەك بىابانى پروت، گردىكى بەرداوى وشك، لە مانەدا دەتوانرى جوانترين و نايابترين وینەى لى دروست بكریت، ئەگەر بكەوینتە ژیر باس و دەستی ھونەرمەنديكى شارەزا و بەئەزموون و خاوەن زەوق و سەلیقەى جوان. لەبەرئەوھ جوانى ھونەرى جەخت لە سەر داپشتنى ھونەرى دەكاتەوھ، داهینان و توانای ھونەرمەندی بەھەردار و داهینەر و دانای تیدا دەرەكەویت. ھەریەكە لە جوانى ھونەرى و جوانى سەروشتى دەچنە ناو یەكترەوھ، بەلام دەقا و دەق وەك یەك و ھاوتەریب و گونجاو نین، ھەروھكو ئەو تابلۆیانەى دیمەنى سەروشت كە لە لایەن ھونەرمەندانەوھ بەرجەستە دەبن، يان كاتىك شاعیران و نوسەران گوزارشت لە جوانى سەروشتى سىحراوى دەكەن، واتا بپاریدان لەسەر جوانى يان ناشيرينى سەروشت، بىگومان لە ھەلوئىستىكى مەرقاىەتبیەوھ سەرچاوە دەگرى، كانت ھەریەكە لە جوانى سەروشتى و جوانى ھونەرى لە یەكتر جیادەكاتەوھ و دەلى: جوانى سەروشتى شتىكى سەرنج پاكیش و دلگیرە، بەلام جوانى ھونەرى كاریكى جوان و دلگیرە" (جایی، ۲۰۱۶: ۱۴۳). ئەمەش ئەوھ دەگەيەنیت "جوانى شتىكى ریزەبيە، ھەندىك پىيان وايە كە بەھوى جیاوازی ھەلوئىست و ئاستى ھەستەكان و ئاگایى مەرقاىەوھ ناتوانریت پیناسەيەكى سنووردار و دیاریكراو بۆ جوانى بكریت، بۆیە بە پىي جیاوازی خولیا و ھەز و ئارەزووھكانى كەسەكان بۆ سىماكانى جوانىيەكى دیاریكراو، ھوكمى تاییبەتى لە سەر ئاست و ریزەى جوانى شتەكان دەگۆریت" (جاسم، ۲۰۱۹: ۳۱).

بەم شىۋەيە "زانستى جوانىناسى بە ديارىكراوى، زانستى دۆزىنەۋەى ھستەۋەرى ھەستەكانە، چونكە لەم رېگايەۋە لە جوانىناسى ۋەك زانستىكى نوي تىدەگەين، يان بەدەربىرىكى وردتر ئەم زانستە ۋەك بابەتلىك بۇ يەكەمجار ۋەك لىقىكى فەلسەفە سەرىپەلدا. لە سەردەمىكدا كە كارە ھونەرىيەكان لە ھەست و سۆز لىۋان لىۋ بوون و ھەستى چىژ و سەرسامى و ترس و بەزەيى دەوروزاند" (ھىگل، ۱۳۹۴: ۶۱).

بابەتى "ئىستاتىكا گرىنگى دەدات بەلىكۆلىنەۋە و رۋونكردەۋەى جوانى، ۋەكو رۋخسارىكى جياكەرەۋەى كارەكانى ھونەر، ئەو سەرەتا دروست و ساغانە پىشنىياز دەكات، كە ھوكمدانە ئىستاتىكىەكان پىشتيان پى دەبەستىت، ئىستاتىكا خەرىكى شىكردەۋەى ئەو چەمك و چارەسەركردى ئەو گىروگرفتانهيە كە لەكاتى لى وردبوونەۋەى بابەتە ئىستاتىكىەكاندا پەيدا دەبىت" (مىراۋدەلى، ۲۰۰۵: ۱۲).

بەۋتەى پىزە ئاندرە "لە كىتەبى لىكۆلىنەۋە لەبارەى جوانىيەۋە سالى ۱۷۴۱، جوانى سى جۆرە : -جوانىى خۋايى، جوانىى سروشتى، جوانىى دەستكردى" (لىۋتۋاستۋى، ۲۰۰۹: ۳۷). "ھەندىكى ترىان جوانى لە پىداۋىستىدا دەبىنەۋە و پىيان وايە جوانى شتەكان، لە وىستى شتەكان دايە، بەو پىيەى ھەر شتىك بوۋە پىداۋىستى، لە لامان جوان دەبىت، كەۋاتە جوانى لە سەرەتايىترىن ھەنگاۋەكانىدا ھەستىكردى ئەو شتەيە كە بەدېھىنەرى ئەو وىستە توندەيە. جياۋازى ئەم شتە جوانە لەگەل ئەو شتە بەكەلكە لە بنچىنەدا تەنھا لە كەم و زۆرى پىۋىستىدايە" (شىخ حسين، ۲۰۱۷: ۶).

لەئەنجامى خۋىندەۋە و تىگەيشتن و وردبوونەۋە بۇ ئەم چەمك و پىناسانە دەتوانىن بلىين، جوانى بە ھەردوۋ لايەنى فۆرم و ناۋەرۋكەۋە، دەچنە چوارچىۋەى جوانىى خودىى و بابەتییەۋە. جوانىى فۆرم يان دەرەۋە، زىاتر جوانىيەكى رېژەيىە و لە رېى ھەستەكانەۋە و بە تايبەتى بە ھۆى چاۋەكانەۋە بەرجەستە دەبن، بەلام جوانىى ناۋەكى بەھۆى عەقل و دل و رۆحەۋە دركى پىدەكەين، جگە لەمانەش جوانىى رەھا بە پىچەۋانەى جوانىى رېژەيى، جوانىيەكى نمونەيى و تەۋاۋ و بى وىنە و بى ھاۋتا و بى كەموكورپىيە، بەگۆرانى كات و شوين و سەردەم و كەسەكان ناگۆرپىت، ھەمىشە بە بەردەۋامى و زىندوۋىەتى، لە ترۋپكى جوانىدا دەمىنئىتەۋە.

هیتکاری_۱ (چەمکی جوانی)

چەمکی جوانی لای بیر مەندو فەیلەسووفەکان لە سەردەمە جیاوازاکاندا

سەردەمی
کۆن

سەردەمی
ناوەراست

سەردەمی
پێنجسائیس

سەردەمی
نۆی

گریگەکان (یۆنانی کۆن)

هیتلینی

مەسیحیەت

ئیسلام

ئیتالییا

ئینگلتەرا

فەرەنسا

سەدە (۱۸-۱۹)

سەدە (۲۰)

هیراکلیتس (جوانی شتەکان ریزەیی و گۆراون)

دیمۆکریتس (جەخت لە سەر لاسایی کردنەوهی شتەکان دەکاتەوه)

سوقرات (هەق و چاکە و جوانی راستەقینە بە جوانی نمونەیی بەستراوەتەوه)

ئەفلاتوون (جوانی هەقیقەتییکی نورانییە، لە تاک و تەنهایی رەھادایە، روح درکی پێدەکات)

ئەرستۆ (جوانی گونجانە، بەپەخداانە بە جوانی روخسار، لە پێی هەستەکانەوه)

سانت ئۇغستس (سروشت سەرچاوەی جوانییە)

سانت تۆما (جوانی کەمائی و شیاوی تەواو)

ئیبین سینا (جوانی چاکەییە)

غەزالی (جگە لە جوانی خوایی هیچ جوانی و چاکەیی دیکە نییە)

گورگانی (جوانی بە دڵەوه وابەستەییە)

ئیبین ئەلقەییوم (جوانی شتیکی ناوەکییە، وینەیی دەرەوه یان روخسار دەرازیییتەوه)

ئەلبیترتی (جوانی گونجاندن و ریکخستە)

بیرگ (جوانی خەسڵەتیکی دەروونییە)

بۆمگارتن (جوانی هەست و سۆزە لەگەڵ رەوشت ناویتە ناییت)

کانت (جوانی چیژە بە بێ مەبەست و سوود)

هیگل (جوانی بیریکە گوزارشت لە یەکیتیییەکی راستەوخۆی نیوان و خود و بابەت دەکات)

تۆما ئەکوینی (جوانی کاریکی خودییە بە سەرنج لێدەرەوه پەییوەستە)

فرۆید (جوانی ئەوههستەییە بۆ هینانەدی هەوس و حەز و نارەزوو)

هایدگەر (جوانی شیواندنی بوونی راستەقینەییە)

کرۆتچە (جوانی هەموو گوزارشتکردنیکی سەرکەوتوووە)

۱،۱،۱ ئەدەبىيات و جوانىي ئافرهت:

پەيوەندىي جوانىي ئافرهت بە شىعر و ئەدەبىياتەو، پەيوەندىيەكى زۆر پتەو و بەھىز و كاريگەرە، رېشەيەكى قول و فراوان و زياتر لە رەھەندىكى ھەيە، ئافرهت سەرچاوەيەكى سەرەكى ھىنانەكايەوھى چىژ و خۆشى و ھەست و سۆز و نەرم و نيانى و خۆشەويستىيە، بە ھەبوون و ئامادەبوونىشى سىماي جوانىي ھەموو شتەكان پىكدەھىننىت، ھەر بۆيە ھەر لە كۆنەوھە بۆتە جىنگاي بايەخى شاعيران و نوسەران و ھونەرمەندان. تەنانەت زۆرىك لەمانە سەرتاپاي بەرھەمەكانيان بۇ ستايىشى جوانىي ئافرهت و ئىشقى و خۆشەويستى ئافرهت تەرخان كىردووه.

جوانىي ئافرهت بە ھەردوو لايەنى دەرەوھە و ناوھەوھى، بۆتە ھەويىي چەندەھا شاكارى مەزنى ئەدەبىي و ھونەرى. ويئەھى ئافرهت رۆبەريكى گەرە و بى سنوورى لە بەرھەمى شىعر و ئەدەبىياتى خۆمالى و جىھانىش داگىر كىردووه، ھەر بۆيە دەتوانىن بلىن ئەگەر ئافرهت لە بوارەكانى دىكەدا لاي لى نەكرابىتەوھە و فەرامۆش كرابىت، ئەوا بىگومان لە بوارى شىعر و ئەدەبىياتدا پىشكى شىزى بەركەوتووه. لە ھەموو رۆويەكەوھە بى ھاوتايە و لە لوتكەدايە، بە تايبەتى لە وەسفى جوانى و ئىشقى و ئەوين و خۆشەويستىدا، ھەر بۆيە ”ھىچ كەسىك ئافرهتى تىنەپەراندووه، مەگەر بووبىتە ئىسفنچ يان بىمار يان لادەريكى رەگەزى“ (قبانى، ۱۹۸۴: ۱۶).

لە كۆنەوھە ”ئەوھى وای لە مرۆف كىردووه گىرفتارى جوانى بىت، ئەو چىژەيە كە جوانى بە ژيانى بەخىشيووه، بەلام ئەو جوانىيە پىويست نىيە لە گولئىكى ناسك و تەر و رۆخسارىكى سىپىدەدا، يان درەختىكى گەلداردا چىر بىكرىتەوھە و قەتىس بىكرىت، بەلكو جوانى بەدوای گولى سىس و درەختى رۆوت و رۆخسارى شىواو و زام و برىنى خوينبەربووشدا ويئە، جوانى لە گولئىكى سىس بوو يان لە درەختىكى رۆوت و قوتدا، جوانىيەكى ون و شاراوھەيە، ھەموو كەسىك ھەستى پىناكات. پىويستى بە ھەول و كۆشش و چاويكى تىژ و دووربىنە بۇ دۆزىنەوھى“ (كايد، ۲۰۱۷: ۸۳).

ھەر چۆنىك بىت ”پەيوەندى نيوان جوانى و ئەدەب و ژيان پەيوەندىيەكى تىكەلاوھە، سىروشتى مرۆف وا ھەلكەوتووه و بەو پىيەھى جوانى خۆي لە خۆيدا بەشىك لە چاكەشى لە خۆيدا ھەلگرتووه، ئەو سىروشتەھى دەوروبەرمان بە شىوھەيك جوانى تىدا بەرجەستە بووه، كە ھەستەكانى مرۆف بە تەنيا دەرەقەتى ئەوھە نايەت بىتە پىوھرىك بۇ ھەلسەنگاندنى و بە

تایبەتی لەکار و بەرھەمی ئەدەبیدا. فەلسەفەی کۆن لە سوقراتەووە هەمیشە لەسەر سی بنەما کاری دەکرد. کە پەيوەندی نێوان راستی و جوانی و چاکی بوو. ئیستاتیکا لە لیکۆلینەووەکانی خۆیدا تارادەییەکی زۆر سوودی بە زانستە سروشتییەکان گەیاندوووە و سوودیشی لێ وەرگرتوون، بە تایبەتی دەروونناسی و کۆمەڵناسی و زۆربەیی ریبازە رەخنەییە ئەدەبی و ھونەراییەکانیش لە کیشەیی نێوان پوختار و ناوەرۆکدا کاریان بە جوانیناسی کردوووە، ئەمە بێجگە لەوھی دەقناویزانی ئەدەبی لە رەوتی رەخنەیی نویدا، بۆ دیاریکردنی رادەیی وەرگرتن و جوان دارشتنەووەی دەقی ئەدەبی وەک پیوهریکی سەرەکی خۆی پشتی پێدەبەستیت، لە پەيوەندی نێوان سروشت و ھونەردا“ (حسین، ۲۰۱۸: ۲).

بە دنیاییەووە ”جوانیناسی کاریگەراییەکی راستەوخۆی لەسەر داھینانی ھونەری ھەیە، ئاماژە بۆ بەھای جوانی ئەو شتە دەکات، کە داھینەران بەرھەمیان ھیناوە، یان درکردنە بە بابەتە ھونەراییەکان“ (ئەسوود، ۲۰۱۵: ۷۷). کەھەموو ئەمانەش لە رینگای شیوازی ئەدەبی و بەھۆی رەگەزەکانی شیوازی ئەدەبی دیتەکایەووە. ھەر بۆیە دەبینین ”زمانی شیعەر و ئەدەب، لە پروی دارشتنەووە جیاوازی لە زمانی قسەکردنی ئاسایی، ئەم جیاوازییەش لە پروی کەرەستە پیکھینەرەکانی زمانەکەووە نییە، بەلکو لە پروی چۆنیەتی ریزبوون و جوولەیی پیکھینەرەکانی زمانەووەیە. ھەر لەبەر ئەمەشە چۆنیەتی دارشتن لە شیعردا مەبەستیی گرنگە، چونکە ئیحای تایبەتی دەداتە خوینەر، بێگومان بایەخدان بە سیستەمی زمانەوانی بەشیکە لە ھوول و کۆششی ئەدەبی تازەگەری، زمان کۆمەڵە نیشانەییەکە، یان سیستەمییکە لە دروشمەکان و گوزارشت لە ھزر دەکات. پیوئیستە دەقی تازە بنیادیکی تازە بخوڵقین و دالەکان لە نیو جەرگەیی دەقیکی کراویدا سەما بکەن“ (سەعید، ۲۰۱۴: ۴۴). تا بێتە سەرچاوەییەکی لەبن نەھاتوو بۆ ئیستاتیکای ئەدەب و بابەتی جوانی و فەلسەفە.

ئیستاتیکا ”لێکە لە لقەکانی فەلسەفە و لە دنیای جوانی و ریشەیی جوانی دەکۆلێتەووە، ھوول دەدات بە وردی لایەنی بێر و ھزری جوانی ھەلبەسەنگیتیت و ھەموو ئەو ریشە و بنەمایانە بەدەربخات، کە دەستیان لە خوڵقاندنی جوانی و رەخساندنی ئەم لایەنە گرینگ و بەھادارە ھەیە. جوانیی ئەدەب لە بنەرەدا ئەگەر کاری جوانی و گەیاندنی جیھانبینی نوێ و چێژیی قوول کاریگەرانە نەبیت، ھیچی تر نییە، بۆیە ئیستاتیکا بە قوولی لەناو دلی شیعەر و ئەدەبدا دەبینریت و میوانی سەر سفرە و خوانی جوانییەکانە. ھەر لەبەرئەوھییە دەوتریت، جوانیناسی زانستیکە لە شعور و ھەست و چێژەکان دەکۆلێتەووە. کە دیمەنی شتە جوانەکان دەپاریزیت“ (عەلی، ۲۰۲۰: ۱۲۰). ئەوھی پیوئیستە لێرەدا ئاماژەیی پێ بکەین، ئەوھییە کە پرسیی ئافرەت و

جوانیی ئافرت لهو بابته بهادارانن که تهواوی شاعیر و نووسەر و هونهرمه‌ندانی له کایه‌ی خۆیدا گیرۆده کردوو، هەر ئهمه‌ش وای کردوو، له دێر زهمانه‌وه، له‌گه‌ڵ سه‌ره‌له‌دان و گه‌شه‌سه‌ندنی میژووی مرو‌فایه‌تییه‌وه، هه‌ستی جیاواز و بیرکردنه‌وه‌ی جیاواز و خویندنه‌وه و لیکدانه‌وه و تیروانینی جیاواز به‌رامبه‌ر به‌ په‌گه‌زی میننه و ئافرت بیه‌کایه‌وه، له‌ نیو به‌ره‌می شاعیران و نووسهران و هونهرمه‌نداندا په‌نگ بداته‌وه، یان بیه‌تی جیی تیروان و قسه‌له‌سه‌رکردنی بیرمه‌ندان و فه‌یله‌سوفه‌ گه‌وره‌کانی دنیا، به‌ تایبه‌تی لایه‌نی جوانیی ئافرت لهو بابته‌ گرنگ و سه‌رده‌میانه‌یه‌ که وه‌ک بابته‌تیکی فه‌لسه‌فی و زیندوو مامه‌له‌ی له‌گه‌ڵدا ده‌کریت و به‌ شیوه‌یه‌کی سه‌رسو‌په‌ینه‌رانه‌ سه‌رنجی هه‌وادارنی جوانیناسانی ئافره‌تیاں راکیشاوه. ته‌نانه‌ت به‌شیک له‌مانه‌ له‌ ناو پرسى ئافرت و جوانیی ئافرت و عه‌شق و خو‌شه‌ویستی و خولیای جوانیی ئافره‌تدا توانه‌ته‌وه و ژیاں و به‌ره‌مه‌کانیشیاں بو‌ئو مه‌به‌سته‌ ته‌رخان کردوو و بوون به‌ به‌شیک له‌ یه‌کتی.

٢.١.١ جوانی له پیره‌وی میژوودا:

هەر له‌ کۆنه‌وه مرو‌ف بایه‌خ و گرینگی به‌ جوانی و تو‌یژینه‌وه‌ی جوانی داوه، بو‌ته‌ بزوینه‌ری داهینان و گو‌رانکاری. بو‌یه "له‌سه‌ره‌تای میژووی مرو‌فایه‌تییه‌وه، جوانی و شته‌ جوانه‌کان، زو‌ریک له‌بیرمه‌ندان، فه‌یله‌سوفه‌کان، ئە‌دیبه‌کان، شاعیران، هونه‌رمه‌ندان، زانایانی سایکۆلۆجی، خه‌لکانی دیکه‌ به‌ شیوه‌یه‌کی گشتی، تووشی تیروان و سه‌رلیشیوان کردوو. به‌ هه‌بوونی فره‌ تیروانینی فه‌لسه‌فی و په‌خه‌یی و داهینه‌رانه‌ له‌م باره‌یه‌وه، شو‌قه‌ و لیکدانه‌وه‌ی جیاوازی هاتۆته‌کایه‌وه. ئە‌وه‌ش ده‌مانگه‌یه‌نیه‌ ئە‌و راستیه‌ی که‌وا جوانی ته‌نها شتیک نییه، جا به‌رجه‌سته‌دار و فیزیای بیته، یان واتایی بیته و له‌سه‌ر زه‌وی نه‌بیته، ئە‌مه‌ش ئە‌وه‌ ده‌گه‌یه‌نیه‌ت جوانی زو‌رتیرین واتای هه‌یه" (یونسى، ٢٠١٤: ٢٢).

بیگومان "کاریکی زو‌ر قورسه‌ بتوانین به‌ دیاری کراوی ساته‌کانی میژووی هاتنه‌کایه‌وه‌ی بیرى جوانی بدۆزینه‌وه. هه‌روه‌ها ئە‌و جوانیانه‌ش ریگا‌کانی به‌ درێژایی میژوو بریوه. دیاره‌ چه‌ندین تیور ده‌رباره‌ی جوانی و هونه‌ر هه‌یه. که‌ کاریگه‌ری له‌سه‌ر مه‌عریفه‌ و گه‌شه‌سه‌ندنی زانست و هۆیه‌کانی ژیاں و کۆمه‌لگادا هه‌یه. ده‌توانیت به‌م هۆیه‌وه‌ به‌دوا داچوون بو‌ چه‌مکی جوانی و خاسیه‌ته‌کانی جوانی و فیکری فه‌لسه‌فه‌ی گریکی بکات، جه‌ختیش له‌سه‌ر بیروباوه‌ره‌کانی سو‌قرات و ئە‌فلاتون و ئە‌رستۆ بکاته‌وه، بو‌ ناسینی

حقیقه‌تی جوانی و خستنه‌پرووی پرس و بایه‌خه‌کانی. به‌پرای سوقرات عه‌قل بنه‌مای مه‌عرفیه‌ی جوانی و خیر و چاکه‌یه. که دوو ره‌گه‌زی پی‌وه‌ری جوانین“ (عبد‌المجید، ۲۰۰۴: ۴۷). ”مرؤف هر له چاخه‌کانی بهر له میژووه‌وه، هه‌ستی جوانی و جوانی‌خوازی هه‌بووه و تامه‌زرؤی جوانی بووه. هونه‌ر له‌وساته‌وه له‌دایک بووه، که ئاده‌میزاد هیشتا له هه‌وه‌لین لانکه‌ی بوونی مرؤفایه‌تیدا بووه. خو ئه‌گه‌ر له ژیانی ئاده‌میزادی بهر له میژوو ورد بینه‌وه، ده‌بینین له‌گه‌ل ئه‌وه‌شدا روخساریکی درپندانه و ره‌ق و زبر و پر له توند و تیژی هه‌بووه، ده‌بینین کاری هونه‌ری ئه‌وتوی تیا به‌دیها‌تون که شایانی سه‌رسام‌کردن! ناچارین که بیر له‌وه بکه‌ینه‌وه ئه‌م داهینانه (گوزارشت‌کردن له جوړه پیداو‌یستی و ئاتاجیک جا هه‌رچییه‌ک بیت...یان وه‌لامن بو بانگه‌وازیکی خاوه‌ن تین و هیژ و شیلگیریه‌کی زور گه‌وره“ (میراوده‌لی، ۲۰۰۵: ۱۲۳).

وه‌ک ده‌زانین ”ئیس‌تاتیکا میژوویه‌کی کونی هه‌یه و بو زیاتر له پینج سه‌ده به‌ر له زاین ده‌گه‌رپته‌وه، که بو یه‌که‌م جار له لای یونانییه‌کاندا سه‌ری هه‌لداوه، به‌کو‌نترین زانستیش داده‌نریت، که فه‌یله‌سووفه‌کان و وتارییژه‌کانی کاروباری فکری و هونه‌ری و فه‌لسه‌فی بیروپایی جیاواز یان خو‌یان، به‌پیی قوناغه‌کانی پیشکه‌وتنی شارستانیته‌ت ده‌رباره‌ی ئیس‌تاتیکا خستوته‌ پروو. لای گریکییه‌کان جوانی گرنگی و به‌های خو‌ی هه‌بوو، سو‌قرات و ئه‌فلاتون و ئه‌رستو له بو‌چوونه تیورییه‌کانی خو‌یاندایه‌گرنگیه‌وه له ئیس‌تاتیکایان پروانیوه. سو‌قرات پی‌ویایه جوانیی نمونه‌ی بالایه، ناشی هیچ شتیکی تر له نرخ و به‌هادا بگاته پله و پایه‌ی جوانی، هه‌روه‌ها جه‌خت له‌وه ده‌کاته‌وه که جوانی له‌شته‌کاندا به‌لایه‌نی سووده‌وه به‌ستراوه‌ته‌وه، واته هه‌رشتیک به‌سوود بیت و مه‌به‌ستی باش به‌دی بیئی ئه‌و شته جوانه. ئه‌فلاتون جوانی به‌به‌ها ره‌وشتییه‌کانه‌وه به‌ستا‌بووه، پیی وابوو ده‌بی چاکه و جوانی پیکه‌وه به‌سترینه‌وه، ده‌ربیرین به‌وه جوان ده‌بیت، که راستگویانه گوزارشت بکات و له‌مه‌عرفیه‌وه سه‌رچاوه‌ی گرتبیت، بو ئه‌وه‌ی حه‌قی شته‌کان بدات و راستگوبیت له گواسته‌وه‌ی راستییه‌کان“ (عه‌بدو‌لا، ۲۰۱۱: ۲۷).

میژووی سه‌ره‌ل‌دانی ”جوانیناسی به‌شیوه‌یه‌کی زانستی بو سه‌ره‌تای سه‌ده‌ی هه‌ژده‌هه‌م ده‌گه‌رپته‌وه. یه‌که‌م جار فه‌یله‌سووفی ئه‌لمانی ئه‌لیکساندیر گو‌تلیب بو‌مگارتن زاراوه‌ی ”aesthetics“ که پیشتر واتای باوه‌ری هه‌ستیاری هه‌بوو، له کتیبیکدا که هر به‌م ناوه‌وه بو ئه‌و لقه زانستییه‌ی هه‌لیژارد باس‌کردووه. له روانگی بو‌مگارتن، جوانی بریتییبه له تیگه‌یشن له ریگه‌ی هه‌سته‌کان. زاراوه‌ی ئه‌سیکتیک له بنه‌ره‌تدا وشه‌یه‌کی یونانییه و واتای هه‌ست یان

تیۆریی ههستهکان دهگهیهنی، وشه‌ی "aesthetics" له فرههنگی یۆنانیدا واته ههست، بهم پێیه جوانیناسی لقیکی تایبهتییه له لیکۆلینهوهی ههست و ویژدان. دواى بۆمگارتن به ههولێ بیرمه‌ندانیکى وهک کانت و هینگل، جوانیناسی وهک لقیکی له زانسته مرۆبیهکان له چوارچیوهی فهلسه‌فه‌ی هونه‌ردا پیناسه‌ کرار، شاعیران و نووسه‌ران گرنگی و بایه‌خى زۆر به لایه‌نى جوانیناسی به‌ره‌مه‌کانیان ده‌ده‌ن و ته‌نانه‌ت هه‌ندى جار به‌ره‌مه‌کانیان ته‌نیا له پیناو پێشکه‌شکردنى جوانی و جوانیناسییه، چونکه له ناو دونیای هونه‌ر و ئه‌ده‌بدا ئیستاتیکا-یان جوانیناسی ئامانجیکى پیرۆزه. هه‌موو هونه‌رمه‌ندیک به شوین جوانیدا هه‌لۆه‌دایه" (قاره‌مانی، ئه‌حمه‌دى، ۱۳۹ هه‌تاوى: ۱۶۸).

له راستیدا خودی "ئىستاتیکا بریتىیه له میژووی فهلسه‌فه‌ی هونه‌ر و دانانى پێودانگیک بۆ جیاکردنه‌وه‌ی جوانی له ناشیرینی و بایه‌خ پیدان و هه‌لسه‌نگاندنى بابه‌ته‌کانی هونه‌ر (په‌یکه‌ر، وینه، شیعەر، موسیقا...هتد.). ئىستاتیکا خه‌ریکی شیکردنه‌وه‌ی ئه‌و چه‌مک و چاره‌سه‌رکردنى ئه‌و گيروگرفتانه‌یه، که له کاتى لى وردبوونه‌وه‌ی بابه‌ته ئىستاتیکیه‌کان په‌یداده‌بن وه له لایه‌ن خۆیانه‌وه، هه‌موو ئه‌و بابه‌تانه ده‌گرنه‌خۆیان، که‌تاقیکردنه‌وه‌یه‌کی ئىستاتیکى ده‌ده‌ن به‌ده‌سته‌وه. وه مادام تاقیکردنه‌وه‌ی ئىستاتیکى جۆریکه له جۆره‌کانی باوه‌ش کردنى مرۆف به ژياندا. ئه‌وا ئىستاتیکا له په‌یوه‌ندى جوانیخوازانه‌ی مرۆف به‌جیهانه‌وه، له جه‌وه‌ه‌ر و یاساکانى په‌ره‌سه‌ندنى هونه‌ر و ده‌ورى هونه‌ر له‌گۆرانکارییه کۆمه‌لایه‌تییه‌کان ده‌کۆلیته‌وه" (حه‌مه‌سالح، ۲۰۱۳: ۱۱).

نووسه‌رى به‌ناوبانگ "کرۆچه ۱۸۶۶-۱۹۵۲ گه‌وره‌ترین کاریگه‌رى کردۆته سه‌ر ئىستاتیکا و تیۆریی ره‌خنه‌ی ئه‌م سه‌رده‌مه، کرۆچه له لیکۆلینه‌وه‌ی ئه‌ده‌بى ئىستاتیکیه‌وه به‌ره‌و فهلسه‌فه‌ رۆیشت، له‌به‌ره‌ئه‌وه شتیکی سروشتییه، که خولیا فهلسه‌فه‌که‌ی ره‌نگدانه‌وه‌یه‌کی قوولێ گيروگرفته‌کانی ره‌خنه‌ی ئىستاتیکى پێوه‌بیت. مه‌زنترین و به‌ناوبانگترین به‌ره‌مه‌ی کرۆچه کتیبى ئىستاتیکایه که له سالى (۱۹۰۲) دا نووسیویه" (حه‌مه‌سالح، ۲۰۱۳: ۵۹). ده‌توانین بلین کرۆچه له‌و بیرمه‌نده گه‌ورانه‌یه که زۆر به قوولێ به ناخی بابه‌ته‌کانی جوانیناسیدا شو‌رپۆته‌وه و به‌شیوه‌یه‌کی فهلسه‌فى تیرامان و بیروباوه‌ره‌کانی خۆی له‌مباریه‌وه ده‌ربریوه، به‌مه‌ش کاریگه‌رییه‌کی زۆرى له سه‌ر بابه‌تى فهلسه‌فى جوانی دروستکردووه. به‌لام ئه‌وه‌ی جیگای ئاماژه‌پیکردنه ئه‌وه‌یه، که بیرمه‌ندى ئه‌لمانى "ئهلکسانده‌ر بۆمگارتن سه‌ربه‌خۆیى به زانستی جوانی به‌خشى، بۆمگارتن پێی وایه، جوانی بریتىیه له ده‌رککردن له رینگای هه‌سته‌کانه‌وه. ئه‌م وشه‌یه وشه‌یه‌کی یۆنانییه و مانای

ههست يان ههستهكان دهگهيه نيت” (ئه سوهد، ٢٠١٥: ٧٦). دياره ئه گهر به وردى لاپه ره كانى ميژووى ئيستاتىكا هه لدهينه وه و هه لوه ستهى له سهر بكهين، بومان پروون ده بيته وه كه ”ئيستاتىكا به سى قوناغى گرنى تپه ره بووه، يه كه مجارفه يله سوفه كان به لقيك له لقه كانى زانسته پيوانه بيه كانيان داناه (Normative sciences) ئه م زانسته ش له بايه خه كانى - هه ق و چاكه و جوانى ده كوئنه وه و له سى به ش پيكدن: لوژيك (Logic) كه باسى هه ق دهكات. ره وشت (ethics) كه باسى چاكه دهكات و ئيستاتىكا (Aesthetics) كه باسى جوانى دهكات. ئه م زانسته روانگه ي عه قلى به كارده هينن و حوكمى نرخ شوناسى و هه لسه نگاندى دهرده كه ن، قوناغى دووه م، له سه رده مى ره خنه گرييه وه ده ست پيئدهكات، جهختى له سهر هه لويسى خويى ده كرده وه. قوناغى سييه م قوناغيكى پوزه تيف بوو، به پيى ئه م فهلسه فهيه بيري ئاده ميزاد له روالهت و پروداوه هه ستييه كان و په يوه ندى ياساكانى نيوانيان به ولاره هيج نازانيت” (ميراوده لى، ٢٠٠٥: ١٣). هه رچونيك بيت هه ريه كيك له م قوناغانه نرخ و به ها و پيگه و كاريگه رى خوى هه يه، به لام جوانيناسى له پال هه موو ئه مانه دا خاسيهت و تاييه تمه ندى و ميژوويه كى دوور و دريژى تاييهت به خوى هه يه و وهك پرسىكى گه وره و گرینگ مامه له لى له گه لدا كراوه و ده كريت، له هه مان كاتيشدا چيه تى جوانى و فهلسه فهيه جوانيناسى هه ميشه وهك پرسيارىكى بى وه لام ماوه ته وه، وهك مه ته ليكى هه لئه هينراو سه رنجى بيرمه ندانى راكيشاوه.

وهك ده بينن ”له سه رده مى كانتيزمدا ئيستاتىكا تا راده يه كى زور په ره ي سه ند، له جياتى ئه وه ي جوانى باوه ريك بى له سه رووى تيگه يشتنى ئينسانه وه، بوو به چه مكىك كه هه لويسى ره خنه يى - انتقادى به رامبه رى وه رگيرا، له مه وه چه مكى جوانى له بابه تيه وه گورا به ريژه يى - نيسى و خويى ، ئيستاتىكا وازى له زانستى پرووت هينا و پشتى به سايكولوژيا به ست” (ميراوده لى، ٢٠٠٥: ٥٣). ”ديكارت تيورى ريژه يى (نسبى) له جوانيدا هينايه كايه وه، جوانى چيه؟ كه س ئه مه نازانى، جوانى به پيى ولات ده گورئ. له هيندستان جوانى له ليوى ئه ستور و پفدراو و لوتى به رين و پانه وه بوودا هه يه. له پيرو جوانى له گوئى گه وره دا هه يه، له هه نديك له ولاتانى ئه فرىقا جوانى له مى دريژ دايه ... هتد واته جوانى له هه ر ولاتىك دا چه مكىكى تاييه تى خوى هه يه. ديكارت و مونتانى و فولتير چه مكى جوانيان له بابه تيه تى باوه رى ئه فلالتوونه وه گوازه وه بو چه مكىكى به گومان ... ديكارت باوه رى وايه كه (زه وق) بريارى جوانى و دزيوى شت دها، به ر له جوانى زه وق هه يه ... دهر باره ي هونه ر ديكارت باوه رى وايه كه هونه ر ده بيت، به دواى په ريه ويكى توند بكه وي، كه هوش فه رزى

دهكا. هونهرمەند دەبیت بە هیزی لۆژیکی فیکری قەناعەت بە خەلک بکا“ (میراودەلی، ۲۰۰۵: ۵۴). بەم شیوەیە تیگەیشتنی مروّف بۆ جوانیی و لیکدانەووە و شیکردنەووی بۆ شتە جوانەکان و تەننەت پێوهر و پێوانەکانیشی بۆ جوانی، بەردەوام لە گۆراندای بوو، بە پیتی کات و شوین و سەردەم و تیروانینی کەسەکان گۆراو، ئەمەش وای کردوو، لە هەر سەردەم و قوناغ و بارودۆخیکدا بەجۆریک یان تیروانینیکی جیاواز بڕواننە جوانی شتەکان.

هونەر” لە سەدەکانی ناوەراستدا بە گشتی کەوتبوو ژیر دەسەلاتی کلێسەووە و پیاوانی ئاینی. بەوچەشنە لەگەڵ بیروپرای کلێسەدا بگونجی، هونەریان ئاراستە دەکرد و دەیانویست لە خزمەتی ئایندا بیت. نووسەر و هونەرەندانیش بە پێچەوانەیی قوناغی کۆیلەتیەتیەووە، چینیکی هەلبژاردە کۆمەڵ نەبوون، بەلکو سەر بە چین و توێژە کۆمەڵایەتیە هەژار و نەدارەکان بوون، لە قوناغی یەکەمی سەدەکانی ناوەراستدا، بەرھەمی هونەرەندان شقڵی رۆشنییری و بی بروایی بە ژیان و کوێرەوهری ئادەمیزادیان پێو دیاربوو، خوشیان هەستیان بەو حەقیقەتە کرد، پاش ئەووی لەو راستییە تیگەیشتن، کە تا چ رادەیک ئەدەب و هونەر کار لە بیر و هۆشی جەماوهر دەکات، ناچاربوون بە شوین رینگایەکی تردا بگەرین، بۆیە کەوتنە خو، تاوهرکو هونەر بکەنە ئامرازیک بەهۆیەووە خزمەتی ئایدیالۆژیای پێ بکەن. بەلام لە قوناغی دووهدا لە هەمان روانگە رەشبینییەووە، هەولیان دەدا، چی ناکۆکیەکانی کۆمەلگای دەرەبەگایەتی هەیه، لەبەرھەمەکانیان رەنگ بداتەووە و بەرجەستە بیت. بەم شیوەیە هونەری ئەم قوناغە تا رادەیکە باش لە ریالیزم نزیک بوووە. هەرچەندە نائومییدی ژیان بالی بەسەریاندا کیشابوو“ (مەزھەر، ۲۰۰۴: ۷،۹).

پاشان بزوتنەووی ”رینیسانس لەئەنجامی کۆمەلکە هۆی ناوخوای و دەرەکی هاتەکایەووە، پیکەووە لەمنداڵانی کۆمەلگای دەرەبەگایەتی ئەوروپا، کاری خویان دەکرد. کەواتە رینیسانس بە حوکمی ئەو واقعەیی تیندا لەدایک بوو. چ لە شیوەی تیروانینیدا بۆ دیاردەکانی ژیان و چ لە بیرکردنەوهدا، ریبازیکی نوویی گرتەبەر، تەواو بەپێچەوانەیی بیروپرای باوی کۆمەلای کۆن و پەيوەندییە دەرەبەگایەتیەکانەووە بوو“ (مەزھەر، ۲۰۰۴: ۲۴). بیگومان رینیسانس لە ئیتالیا سەریھەلداووە و لەوێو بەرەو ولاتانی دیکە رۆیشتوووە،

لە ”گرینگترین تاییەتمەندییەکانی چاخی رینیسانسیس هەریەکە لە تاکگەراییی، ئازادی فیکری، گەشەکردنی چیژی جوانی، خستنەرووی مروّفگەراییی. لەم قوناغەدا هەولیان دەدا ئاشتی لە نیوان ئەفلاتوون و ئەرستو بکەن، لە هەمان کاتدا هاوئاھەنگییەک لە نیوان یونان و رۆمان و

مەسحىيەت بەرپا بىكەن“ (شەمىسا، ۲۰۱۸: ۴۴). بەم پىئە وەك دەردەكە وىت “زانستى جوانى لە سەدەكانى ناوەرپاست جگە لە تىروانىنەكانى توماس ئەكويىنى ھىچ لىكۆلەينە وەيەكى ئەوتۆ دەربارەى جوانى بلاونەكرايە وە، چونكە لەم كاتەدا زانستى جوانى ملەكەچى تىروانىنە ئاينىيەكان بوو. جەختى لە سەر ئەو دەكردەووە كە بەرزترىن پلەى جوانى لە خوداوەنددا بوونى ھەيە. كە گوزارشت لە پەسەنايەتى جوانى لە بوارەكانى ھونەر و سروشندا دەكات. ئەم تەوژمە ئاينىيە پىيى وابوو بۆ بەرجەستەكردنى جوانى و جياكردنەوہى لە بابەتەكانى تر دەبىت ئەم سى مەرجه ھەبىت: تەواوەتى و بى كەم و كورپى ، گونجانى راست و دروست، پروون و ئاشكرايى، تەواوەتى بى كەموكورپى بەرزترىن پلەى جوانىيە كە تەنھا لە خواوەندى دروستكاردا ھەيە. كە دەسەلاتى بەسەر تەواوى سروش و بونەوہراندە ھەيە. نەينى ئەمانەش جگە لە عارفەكانى خوداوەند ھىچ كەسەيك نايزانىت“ (لالو، ۱۹۵۲: ۱۰).

لە ئەنجامى ئەو ھەموو ھەلكشان و داكشانەى لە سەردەمە جياوازەكاندا كۆمەلگەى مرۆفایەتى گرتەوہ، لە ژىر كاريگەرى ھۆكارە ناوخۆيى و دەردەكەيەكان و تىروانىنە خودى و بابەتەيەكاندا بىرى پۆشنگەرى و نوپخووزى لە بوارە جۆراوجۆرەكانى ژيانى مرۆفایەتى ھاتەكايەوہ، بەتايبەتى لە ولاتانى رۆژئاوادا بە پادەيەكى بەرچا و گەشەى سەند. بەمەش بزوتنەوہى پۆشنگەرى ھاتەكايەوہ. كە بىگومان وەك دەردەكە وىت، ”پۆشنگەرەكان كەسانى مەزن بوون، لە فەرەنسادا ئەوانە بوونە ھۆى پۆشنگردنەوہى بىرى خەلك و ئامادەكردنىان بۆ شۆرپشى فەرەنسا، كە تا ئەو پەرى شۆرپشگىرپان تىدابوو، پەخنىان لە ھەموو بىروباوەر و ياسا و دەستورىك دەگرت و عەقلىان كەردبوو تاكە پىوانەيەك، ھەموو شتىك نەيدەتوانى مەعقولىەتى خۆى بسەلمىنى، لە دژى دەوہستان. مەملەكەتى عەقل بە نەزەرى ئەوان مەملەكەتى بورژوا بوو. خۆى لە دادوہرى و ياساكانى بۆرژواكاندا دەدۆزىوہ“ (حوسىن، ۲۰۰۷: ۷). سەرپەراى ئەمانەش جوانىناسى بوو بوو جىگەى بايەخى پەخنىگران و بىرمەندان، بەشئوہيەك جوانىناسى وەك بەشئىكى گرینگى فەلسەفە ھەژماردەكرا،

لە سەردەمى پۆشنگەرى فەرەنسى و ئىنگلىزىدا، ”زانستى جوانىناسى كاريگەرى قوولى لە گەشەكردنى تىروانىنى جوانىدا ھەبوو. لە ماوہى سەردەمى پۆشنگەرى لە ئەلمانىا، ھەروہا لەسەر فەلسەفەى كلاسكى ئەلمانى و ئەدەبى ئەلمانىدا، لەسەر ووى ھەموويانەوہ لە سەر بەرھەمەكانى لىسنگ و ھىردەر و گۆتەى شاعىر و كانت و ھىگل. ھەروہا لە فەرەنساش نووسەرەكانى وەك فۆلتىر و مۆنتىسكو و دىدرو. بە تايبەتى دىدرو لەم بوارەدا رۆلئىكى ديارى ھەبوو، داواى دەكرد ھونەر لە ناوہرۆكى فەكرى و كۆمەلايەتى جيا بكرىتەوہ. دىدرو

به ناودارترین بیرمەند و تیۆردانەری زانستی جوانیی مادى سەدەى ھەژدە دادەنریت، بەلام زانستی جوانی لە سەردەمى رۆشنگەرى ئینگلیزی بە لیکۆلینەوکانى دەربارەى سروشتى ھەستەکانى جوانى جیادەکریتەو، دەکەویتە ژیر وردبینى ھونەرپەروە “ (لالو، ۱۹۵۲: ۱۱). ھەر لە پیش ئەمانەدا و لەمبارەپەروە “ئەرستو پرسیک سەبارەت بە فەلسەفەى جوانى دەورۆژینیت لە دوایدا ئەو پرسە فەیلەسووفانى سەردەمى رۆشنگەرى سەرقال دەکات بەتایبەتى (کانت، شوبنھاوەر، ھینگل)، پرسەکە ئەوھىە: بۆچى دەنگ و ئاواز تاییەتن بە دەربړینى داھیتەرانە، بەلام لە وروژاندنى چیت، رەنگ، شادى ھەمان توانا و تاییەتمەندیان نییە” (مطر، ۲۰۱۹: ۷۷). دیارە ئەم پرسیارە و سەدان پرسیارى دیکە لە بابەتى جوانى سەرنجى بیرمەندانى جوانى راکیشاوە و بیرکردنەو و خەيال و ئەندیشەى قول و فراوانى لەم پووەو لەلا دروستکردون.

بەم شیۆھىە “جوانیناسى میژوویى لە سەردەمى نوێ و لە فەلسەفەى نویدا بەتایبەتى دواى سەردەمى رینیسانس، ئەو ھونەرانەى جوانیان تیا بەدى دەکرا، بۆ سى بەش دابەشکران، کە ئەوانیش شیعر و نووسین و تابلۆ و نەخش و نیگار و موسیقا بوون، کە بیگومان بە شیۆزى جۆراوجۆر گوزارشتیان لیدەکرا. ھەرچۆنیک بیت ھیگلی مەزن لە ریبازە دیالیکتیکەکەپەو دەروانیتە جوانیناسى و بە فەلسەفەى ھونەرى دادەنى و بە پەرەسەندنى گیانى مۆتلەقەوھى دەبەستیتەو. بەلای ھیگلەو ھونەر و ئایین و فەلسەفە توند بەپەکتیریەو بەستراونەتەو” (عەزیز، ۲۰۰۵: ۷۹). لێرەدا دەتوانین بلیین “لە سیماکانى جوانیناسى نوێ و سەردەمیانە ئەوھىە، کە ئەم زانستەى لە دەروھى میژوو و سروشتى خۆى و بارى خۆى بە شیۆھىەكى رادیکالانە نوێکردۆتەو، توێژینەوھى خۆى بۆ بابەتە تەکنیکییەکان لە شیۆھى فەلسەفەى رۆحى جوانیناسیدا نوێکردۆتەو،

ھەرچۆنیک بیت ئەمە کۆتایى نەھاتوو، لە کاتیکدا بەردەوام گرفتى تازە و چارەسەرى تازە لەمبارەپەروە بەبەردەوامى سەرھەلەدەن. کە ئەمەش دەبیتە داواکارى و خوازىارى سەرھەتای ماوہ و سەردەمىکى دیکە. ئەمەش ئەو دەگەپەنیت ماوہى پرس و تەمومژى جوانیناسى کۆتایى نەھاتوو، بەلکو وەک ئاشکرایە بەردەوام مەملانى لە نیوان جوانى ھەستى لە خۆپەوھى و ھەستى مەزندەپى و خودى لە لایەک و چەمكى دەروونى و ھزر و تیروانینى مۆف لە لایەكى دیکەو ھەپە” (کرۆچە، ۱۳۹۳: ۲۱). بەو پێھى لەگەل سەرھەلەدانى مۆفایەتیدا لە میانەى تیرامان و بیرکردنەوھى مۆف بۆ گەردوون و رەگەزەکانى سروشت و دەوروبەرى ھەریەکە لە ھونەر و ئایین و فەلسەفە شان بەشانى پەکتیری

رۆیشتون و کاریگه‌ری له‌سه‌ر هۆشمه‌ندی و تیروانینی ئاده‌میزاد دروستکردوو. به‌لام ئەم بیرکردنه‌وه و تیروانینه‌وه به‌تیپه‌ربوونی کات له‌هه‌موو پرویه‌که‌وه گۆرانی به‌سه‌رده‌هاتوو. هه‌ر بۆیه‌ وه‌ک ده‌رده‌که‌ویت "بیرمه‌ندانی فه‌لسه‌فه‌ی جوانی له‌سه‌ده‌ی نۆزده‌دا، فیترکردن و هونه‌ری له‌یه‌کتر جیاکرده‌وه، ته‌نها له‌سه‌ر چیژدا ئۆقره‌ی گرت و جه‌ختی له‌سه‌ر چیژی هونه‌ری ده‌کرده‌وه" (جونسون، ۱۹۸۶: ۲۸۶).

ئه‌گه‌ر چاوێک به‌میژووی نویی فه‌لسه‌فه‌ی جوانی عه‌ره‌بی و ئیسلامی بخشینین ده‌بینین "ره‌خنه‌گره‌ نوێخوازه‌کانی عه‌ره‌ب هه‌لۆیستیکی دیکه‌یان له‌بابه‌تی زانستی جوانیدا هه‌یه، که‌ کاریگه‌ربوون به‌فه‌لسه‌فه‌ی کۆنی عه‌ره‌بی و فه‌لسه‌فه‌ی یۆنانی، له‌وانه‌ دکتۆر شه‌وقی پیی وایه‌ که‌ جوانی وه‌ک خودی خۆی له‌سروشندایه، دواتر له‌چارچیوه‌ی فه‌لسه‌فه‌ی جوانیدا بۆ کاری هونه‌ری گواستراوه‌ته‌وه. ئەم بیرمه‌نده‌ له‌م باره‌یه‌وه ده‌لی: له‌راستیدا جوانی له‌خودی‌سروشندایه، به‌لام ئەمه‌ جیگای بایه‌خی بیرمه‌ندانی فه‌لسه‌فه‌ی جوانی نییه، چونکه‌ ئەوانه‌ بایه‌خ به‌و جوانییه‌ ده‌دن که‌ له‌چارچیوه‌ی کاری هونه‌ریدايه" (شوقی، ۱۹۷۲: ۱۱۸).

هه‌ر چۆنیک بیټ "میژووی ئیستاتیکا هه‌مووی بریتییه‌ له‌میژووی مملانی نیوان ئایدیالیزم و ماتریالیزم و خه‌باتی نیوان چینه‌کۆنه‌په‌رسته‌کان و چینه‌پیشکه‌وتنخوازه‌کان، که‌ له‌قوناغه‌ جیاوازه‌کانی په‌ره‌سه‌ندنی کۆمه‌لایه‌تیدا روون ده‌کاته‌وه" (میراوده‌لی، ۲۰۰۵: ۱۳).

ئه‌گه‌ر له‌قوتابخانه‌ و رێبازه‌کانی ئەده‌بی له‌میژووی جوانیناسی بروانین، بۆمان ده‌رده‌که‌ویت "بیری جوانیناسی له‌چاخ‌ی کلاسیک له‌ماوه‌ی نیوان چاخ‌ی شه‌ش و سیی پیش‌زاین سه‌ریه‌لدا، لای گریکییه‌کانیش چه‌ند چه‌مکیکی په‌یوه‌ندیدار به‌جوانی خۆیان نواند، هۆمیرۆس یه‌کیک له‌وانه‌یه، که‌ له‌شيعره‌کانیدا به‌کاریه‌یناوه، وه‌ک وشه‌کانی (جوان، نایاب، چاک، گونجاو) که‌ ئەمانه‌ له‌چارچیوه‌ی بیروکە‌ی جوانی ده‌خولینه‌وه" (اوفسیانیکوف، نوفا، ۱۹۷۹: ۹). به‌م شیوه‌یه‌ ده‌بینین "تیروانینی کلاسیکیه‌کان بۆ جوانی، بریتییه‌ له‌جه‌وه‌ری واقعیته‌، که‌ ئەمه‌ش به‌ته‌واوه‌تی له‌فۆرمدا به‌رجه‌سته‌ بووه، یان بۆته‌ته‌واوه‌ری فۆرم له‌خودی‌خۆیدا" (عبد الحمید، ۲۰۰۱: ۱۴).

دیاره‌ "هونه‌ری کلاسیکی، هه‌مان هونه‌ری یۆنان و رۆمی کۆنه، شاعیرانی سه‌ده‌ی حه‌فده‌هه‌می فه‌ره‌نسا، دوا‌به‌دوای راپه‌رینیک که‌ هومانیزمی پێده‌وتری، ئەم هونه‌ره‌ کۆنه‌یان کرده‌ سه‌رمه‌شق و به‌ره‌می خۆیان، به‌گۆیره‌ی کۆمه‌لیک یاسا و رێسای دیار که‌ له‌ئه‌ده‌بیاتی یۆنان و رۆمی کۆنه‌وه، به‌تایبه‌تی له‌بیروبو‌چوونه‌کانی ئەرسته‌وه‌ وه‌رگرتبوو،

ههلبهته ئەم راپەرینه به سهدهیهک بهرلهوهی له فەرهنسادا پهیدا بێ، له ئیتالیا و ئیسپانیادا هاتبووه ئاراو، (حسینی، ۲۰۰۶: ۱۹). وهک دهردهکهوئیت "له پروانگهی کلاسیکیهکانهوه هونهری ئەسلی شاعیر یان نووسەر بریتی بوو، له پهیرهوکردنی وردی ئەم بنهما و یاسا و ریسایانه و نووسهریک دهیتوانی بهرهمی جوان بهرهمبهینی، که باشتر و زیاتر پابهندی یاساکانی قوتابخانهی کلاسیک بێ، جا له بهر ئەمه ئەو نووسهرانهی که بهتهواوی پابهندی ئەم یاسایانه نهبواین، نه دهکرا به نووسهری کلاسیک بژمیرین" (حسینی، ۲۰۰۶: ۲۸). به تایبتهتی "کلاسیزمی ئەوروپی وهک ریبازیک سهراچاوهی بیری و فلسهفهیی خۆی ههیه و له سهر بنهمای ئەوان دامهزراوه، له گرنگترین ئەوسهراچاوانهش: هونهری شیعی ئه رستۆ (۳۲۲-۳۸۴) پ.ز، هونهری شیعی هۆراس، نووسهرانی مهزنی گریک و رۆمانی. بهرهممی نووسهرانی سهردهمی رینسانس، هونهری شیعی بوالو" (مستهفا، ۲۰۰۶: ۲۴). که ههموو ئەوانه رۆلێکی سهرهکی و گرنگیان له سهرههلهانی بیری جوانی و تیور و فلسهفهیی جوانی ههبوو.

له راستیدا له قوناغهکانی داهاتووداو به پێی گهشهسهندن و گۆرانی تیروانین و هزری مروقهوه، شهپۆلی تازه و بۆچوونی تازه سهبارت به چه مکی ژیان و ئەدهب و هونهر و فکری جوانیناسی و فلسهفهیی جوانی هاته کایهوه و نشونمای کرد. که زۆر جیاواز بوو له بیروبۆچوون و تیروانینهکانی پیشوو، ئەویش "تیروانینی رۆمانسزمیهکانه بۆ جوانی، که له ئیراده و ههست و سۆز و خهیاڵهوه خۆی دهنوینی. له گوشه نیگای خودهوه شته جوانهکان دهبین، ههر له و کاتهوهی له لایهن سروشتیهکانهوه توانزا گونجاندن و لیکچوونیکێ زۆری نیوان رۆمانسزم و سروشت بدۆزنهوه، چونکه گهراوه بۆ رابردوو و مندالی، باوهشی سروشت، یهکیکه له و خاسیهته سهرهکیانهی رۆمانسزم که پێی دهناسریتهوه" (عبد الحمید، ۲۰۰۱: ۱۷). ههروهها "جان جاک رۆسو داوای دهکرد که مروف ئازاد بیت و کومهل به هیچ کۆت و زنجیریک نه به ستریتهوه. بگه ریتهوه بۆ باوهشی سروشت" (پیربال، ۲۰۰۶: ۵۲). ههر ههموو ئەمانه کاریگه ریهکی گهوره و بههیز و فراوانی له سههه گهشهسهندنی رهوتی جوانی و بیری جوانی له میژووی جوانیناسیدا ههبوو.

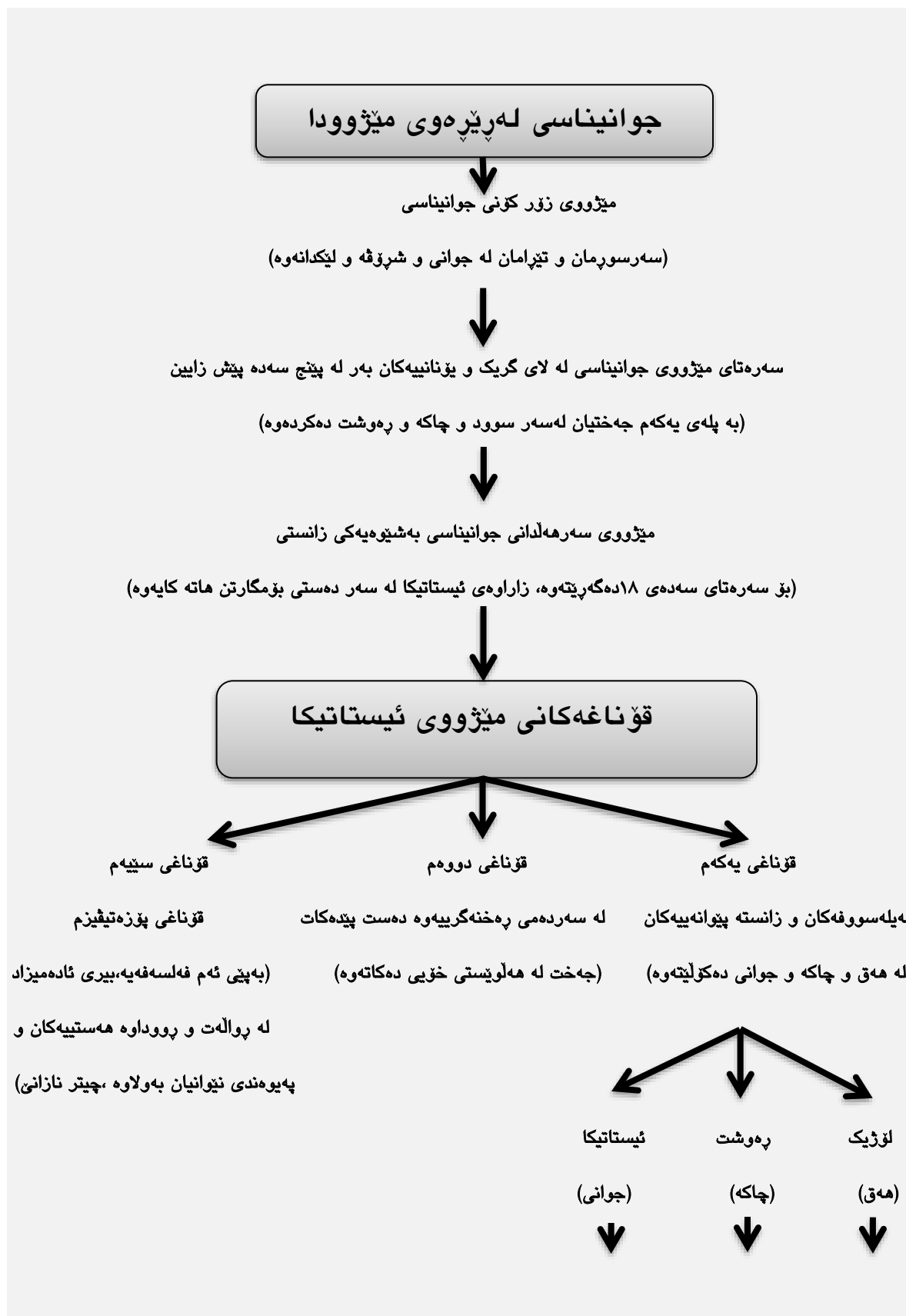
بێگومان له شیعی رۆمانسییهت دا هه ریهکه له خوشه ویستی و سروشت و نیشتمان و ئا فرهت و ئازادی پانتایهکی گهوره و فراوانیان گرتوو. بهرگری کردن له چهوساوه و بێ دهسهلاتان وهک بهرگری کردن له مروف و گیانله بهر و درهخت و گهلانی ژیر دهست و گهرا ن به دوا ی جیهانیکی نمونهیی که دادپهروهری و یهکسانی و خوشه ویستی بالی

بەسەردا كېشايى” (البرازى، ۱۹۸۶: ۱۹۴). كە ”ئەمانە بووبوونە بنەما و سەرچاۋەيەكى گرىنگى سەرھەلدىنى بەرھەمى جوان و ھونەرى پىر ئىستاتىكا و داھىتان، دوا بەدۋاى ئەمە بىرى رېالىستى لە ژىر كاريگەرى كۆمەلىك ھۆكۈرى خۇدى و بابەتى و ۋەك كاردانەۋەيەك لە دژى بىروباۋەپەكانى رۇمانسىزىمى ھاتە كايەۋە، بە مەبەستى خىستىنەپروۋى بەرھەمە ئەدەبى و ھونەرىيەكان لە چوارچىۋەيەكى رېالىستىدا، بۇيە دەبىنن تىروانىنى رىالىزمىيەكان بۇ جوانى تىروانىنىكى رېالىستىيە و پىيان وايە دەبىت جوانى لە بابەتى جوانى راسىتەقىنەۋە سەرچاۋەى گرتىت، لە رىگى عەقلى و ھۆشيارىيەۋە ھەستى پى بىرئىت و لە ھەست و سۆز و خەون و خەيال و ئەندىشەۋە بە دور بىت” (نور، ۲۰۱۱: ۱۲).

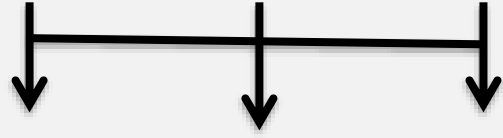
جگە لەمانە ”تىروانىنى شاعىرانى پەرناسىزم بۇ جوانى لە چوارچىۋەى جوانى ھونەرىدا چىرەبىتەۋە و ھونەرى پەتى بەلاۋە پەسندە و تەنيا بايەخ بە جوانى فۆرپم و تەرز و چۆنىتەتى دەربرىن دەدات، دژى ناۋەپۆكى سادە و بى بايەخە. پىيان وايە شىعر سىنەتتىكە دەتوانىت ئىلھام كۆتۈرۈل بىكات و لە قالىتىكى سىنەتكارانەى ھونەرى داىبىرئىت” (زىاب، ۲۰۰۵: ۲۴) بەم كىردەۋەش خۇيان لە بۇچۈونى كلاسسىكىيەكان نىزىك دەكردەۋە، دژى رۇمانسىزم و ھەر جۆرە شىعەرىكى خۇدى دەۋەستانەۋە، تەنانەت ھەندى لەپەخنەگران بە كلاسسىزمى مۇدىرن ناويان دەبەن.

بنەماكانى ئەم رىيازە بەشئەۋەيەكى رۈون و ئاشكرا لە سەر بنەماى فەلسەفەى مېتافىزىكى ئىستاتىكى دامەزراۋە ...فۆرپم (پوخسار)يان بەمەبەستى سەرەكى ھونەر دەزانى، بۇيە زۆرچار دەستەۋاژەى ھەۋادار و لايەنگرانى”ھونەر بۇ ھونەريان بۇ بەكاردەھىتان. ئەم بنەمايە دەبىتە ھۆى پىشتىگۈى خىستى ھەست و سۆزى شاعىران، تەنيا گىنگى دانە بە جوانى و پوخسارى شىعر و كەوتنە دژايەتى كىردى مەسىحىيەت و بىروباۋەپى ئايىنى و دەربرىنى ترس و بى ئومىدى لە ھىندىك لە ھۆنراۋەكانىاندا، پەرناسىزم رىيازىكى يەكگرتوۋ نىيە، لە كۆرە فراۋانىيەكەيدا چەند پوۋگەيەكى ھونەرى جىاۋازى گرتە خۇى، دروشمى كۆكەرەۋەى ئەم پوۋگانە، دەربرىنى (ھونەر بۇ ھونەر) بوو” (بەسىر، ۲۰۱۵: ۲۲۶). لە راسىتىدا وىراى ئەو بابەت و قۇناغ و سەردەم و قوتابخانە مېژوۋىيانەى سەبارەت بە مېژوۋى جوانىناسى و فەلسەفەى جوانى خرانە پوۋ، تىشكىان خرايە سەر، ھىشتا لەمبارەيەۋە چەندىن بىروبوچۈونى جۇراۋجۇر و تىروانىنى دىكەى مېژوۋىيە ھەن.

هیلکاری_۲ (جوانیناسی له پیرهوی میژوودا)

تەۋاۋكەرى ھېككارى (۲)

جوانىناسى لە سەدەكانى ناۋەپراست و بىرۋاپەكانى توماس ئەكۋىنى:

(ئەدەب و ھونەر لە خزمەتى ئاين دابوو ، بەرزتەرىن پلەى جوانى لە خوداۋەندايە)

جوانىناسى لە سەردەمى رېئىسانس:

(بە پېچەۋانەى بىرۋاپەرى كۆنەپەرىستى و دەردەبەگايەتى، جەختى لە سەر

ئازادى فېككىرى و گەشەكردنى چىژى جوانى و مروف بوون و تازەگەرى دەكردەۋە)

جوانىناسى لە سەردەمى رۇشنگەرى:

پېشەنگەكان (لىسنگ، ھىردەر، كۆتە، فۇلتىر، مۇنتىسكۇ، دىدرۇ، كانت ، شوبنھاۋەر، ھىگل)

ھەستەكانى جوانى دەكەۋىتە ژىر وردىبىنى ھونەرىيەۋە

جياكردنەۋەى ھەستەكانى جوانى

مىژۋوى جوانىناسى بە پىي قۇتابخانەكان

پەرناسىزم ، ھونەر بۇ ھونەر	رېالىزم جوانى تېرۋانىنىكى رېالىستىيە	رۇمانسىزم ، جەخت لە ھەست و سۆز دەكاتەۋە	كلاسىزم ، پىنت بەعەقلانپىيەت دەبەستىت
----------------------------	--------------------------------------	---	---------------------------------------

۲،۱ بنچینه کانی جوانی:

وهک ئاشکرایه، جوانی و جوانینی کومه لیک بنچینه ی سهره کی له خوگرتووه، که هر یه کی له م بنچینه ره و ئه رک و کاریگه ریبه کی به هیژ و فراوانییان له دیاری کردنی به ها و ئاستی جوانییدا هه یه، وهک له م خالانه ی خواره و هدا چر ده بیته وه:

۱،۲،۱ بنچینه ی سوود به خشین:

کاری ئه ده بی یان هونه ری به هه موو ره گه زه کانییه وه، به شیوه یه کی گشتی که له لایه ن شاعیر و نووسه ر و هونه رمه ندانه وه دیته کایه وه، له چوارچیوه ی سوود و چیژ یان هه ردووکیان به یه که وه، لیکه دریته وه. دیاره ئه مه ش له که سیکه وه بوکه سیکی دیکه و له سه رده میکه وه بو سه رده میکی دیکه و له ریبازیکه وه بو ریبازیکی دیکه ده گوړی.

به شیک له نووسه ران جوانی له سوود به خشیندا ده بینن و پشت به بنه مای سوود ده به ستن و چیژ و خو شی ره ت ده که نه وه، یان به پیچه وانه وه، وه زوړیکیش له مانه، له هه ولی ئه وه دان که هاوسه نگیه ک له نیوان سوود و چیژ له دارشتنی به ره مه کانیاندا دروست بکه ن. ئه مه ش له سه ر ئاییدا، تیگه یشتن، خولیا، زهوق و سه لیه، پاشخانی رو شنبیری و ئاستی جوانیناسیی، ئه و شاعیر و نووسه ر و هونه رمه نده وه ستاوه، که به ره مه کانی هینا وه ته کایه وه، دیاره بنچینه ی سوود وهک یه کی که له بنچینه سه ره کییه کانی جوانیناسی، پیگه یه کی زوړ گه وره و به هیژ و کاریگه ری له جوانیناسیی ئافره ت و بابه تی فه لسه فیشدا هه یه، به شیوه یه ک سوود بوته ئامانج و مه به سستی هه ره له پیشینه ی زوړیک له بیرمه ندان و فه یله سووفه مه زنه کانی وهک سوقرات و ئه فلاتون.

هه ر له دیر زه مانه وه ”فه یله سووف و بیرمه ندان جوانی به سووده وه ده به ستنه وه، له به ره ئه وه ئه زه نفون (Xenophon) پیی وایه که هه موو جوانییه ک چاکه، وه هه ر شتیکیش چاک بیت ئه و ا جوانه، به هه مان شیوه و تیروانین له رووی سووده که یه وه. که واته جوانی و سوود یه ک شتن“ (اسماعیل، ۱۹۸۶: ۸۸). یان به واتایه کی دیکه ده توانین بلین له روانگه ی میسالییه کان یان ره وشتییه کانه وه سوود و چاکه سه رچاوه ی سه ره کی جوانییه و هه ر شتیک به سوود و باش بیت جوانه و بی سوود و خراب بیت ناشیرینه، لایه نگرانی ئه م بیروبوچوونه زیاتر جهخت له سه ر جوانی ناوه وه و ناخ و ره وشتی ئافره ت ده که نه وه. به پیچه وانه ی لایه نگرانی چیژ و خو شی و هه وه سبازه کان، زیاتر جهخت له سه ر جوانی ده ره وه و شیوه و روخسار

و لاشه و جهستهی ئافرته دهکهنه وه. هه ربوئه ” بۆ به ديهينانی سوود و مه به ستهی رهوشتهی بالا. که به خوشه و يستی دهست پیده کات و بۆ لای خوی هانمان ده دات. شتیک که نیمان و هه ولی گه یشتنی ده دهین جوانیه. بۆ ئه وهی بتوانین به م هویه وه به چیژو خوشی و شادی بگهین“ (خلف، ۱۹۹۰: ۱۴). له لایه کی دیکه وه ” سوقرات کاتی پیناسه ی جوانی ده کات بۆ هاو لاتیان، ده لیت: پیویسته جوانی سوودی هه بیت، سوودیش هه میسه بۆ مه به ستهی چاکه ی ئایدیال بیت“ (مطر، ۲۰۱۹: ۲۷). چونکه به بۆچوونی سوقرات و ئه فلاتوون و به شیک له و بیرمهند و شاعیر و نووسه رانه ی که بر وایان به فه لسه فه ی سوود هه یه، جوانی ئه ده ب و هونه ر و شته کان به گشته ی له سوود و چاکه ده دۆزنه وه.

۲،۲،۱ بنچینه ی فیترکردن:

فیتربوون و فیترکردن به هایه کی به رزی له ژیا نی مرؤفدا هه یه، ئه مه ش وایکردووه ببیته جیگای بایه خ و گرینگی کومه لگا به هه موو چین و توژیژه کانه وه به گشته ی و ئه دیب و هونه رمه ندان به تایبه تی. له هه مان کاتدا ببیته هۆکاری هینانه کایه ی جوانی و ره نگدانه وه ی جوانی له لای ئه وانه ی خولیا ی فیتربوون و فیترکردن و جوانی له فیتربووندا ده بینن و ئه و شتانه یان ئه و ئافره تانه یان پی جوانه، که له توانا و به هره ی فیترکردنه وه سه رچاوه یان گرتبیت و ئاستی فیترکردنیان تیدا به رز بیت، بویه هه میسه بۆ رازاندنه وه ی به ره مه کانیا ن و جوانی به خشین به به ره مه کانیا ن په نا بۆ بنچینه ی فیترکردن ده بن و بابه ت و ناوه رۆکی فیترکردن له به ره مه کانیا ندا ره نگه داته وه.

هه رچه نده ” به پیی تیروانیی کون په یوه ندیه کی به هیز له نیوان شاعیر و خودا وه ند یان جندا هه بووه. لیبتز ده لی: ئامانجی سه ره کی له شیعردا ئه وه یه، پیویسته فیترکردنی حکمه ت و چاکه کاری له ریگای قسه ی نه سته ق و په ندی پیشینان بیت سوود به خش بیت“ (اسماعیل، ۱۹۸۶: ۹۱). وه ک ده رده که ویت بیرو رای هه ندیک له بیرمهندان ئه وه یه که هه ز و خولیا ی فیتربوون به شیکه له جوانی، چونکه له تیروانیی ئه مانه دا فیترکردن هۆکاری جوانی بینیه ” له دیدی ئه فلاتوون پیگه ی خوشه و يستی گرینگیه کی بناغه یی بۆ تیوری زانین هه یه، له به ر ئه وه ی هه قیقه ت ده به سته یته وه به خوشه و يستی، بۆ ئه وه ی به هوی ئه و خوشه و يستیه وه به ره هایه ی به فۆر مه کانی جوانی بگات، هاوکات خوشه و يستی ده کات به ده سوژی دیالیکتیکی زانینی فه لسه فه، که له دیالیکتیکی خوشه و يستی سه رچاوه ی گرتووه، له به ره ئه وه ی ئاراسته که ی رووه و جیهانی ئایدیاله“ (مطر، ۲۰۱۹: ۴۴). هه روه ها هه ر له مباره یه وه ” ئه رستۆ

پیی وایه، فیروبونی چیژ وەرگرتن تهنه تاییهت نییه به فهلسهفه، بهلکو لای هموو که سیک بوونی ههیه، له هه مان کاتدا لاقوتتین پیی وایه، چیژی ئهدهب بۆ توانای ئهدهب دهگه پیتتهوه، بهلام رۆلان بارت له گوشه نیگایهکی دیکه و وردتر دهروانیتته چیژ و پیی وایه چیژ ئهوهیه که ده بیته مایه ی رهزامهندی و ریگه پیدانی ههست، بۆ بهدهستهینان و تیروبون و ئاسودهیی“ (ابو ناضر، ۲۰۱۳: ۱۶). کهواته دهتوانین بلین، بنچینهی فییرکردن کاریگه ریهکی بههیزی لهسه ر بهرجهسته کردنی جوانیدا ههیه، بهتاییهتی له لای ئهوانه ی که فییرکردن به بنه ما و ههوینی جوانی دهزانن، پیمان وایه ئه و شتانه یان ئه و کهسانه جوانن که ئامانج و مه بهستی فییرکردنیان له پشتته وه بیت.

۳,۲,۱ بنچینهی رهوشتی:

رهوشت به یهکیک له به نرخترین و به بههاترین سه رمایه ی مرۆقایه تی داده نریت. هه ر له کۆنه وه جیگای بایه خی خواوه ندهکان و کتیبه ئاسمانیه کان و فهیله سووفه کان و بیرمه ندان و پیوانی ئایینی و ته نانه ت کومه لگه جیاوازه کان بووه. له لای لایه نگرانی ئه م بیروبۆچوانه وه به سه رچاوه ی یه که م و سه ره کی جوانی داده نریت، جوانی رهوشت و ناوه رۆک له هه موو جوانیه کانێ تر ته واوتر، به رزتر، به هیزتر و کاریگه رتره.

خوای گه وره و کتیبه ئاسمانیه کان جهخت له سه ر جوانی رهوشت و جه وهه ری مرۆقه کان ده که نه وه، به هه مان شیوه رهوشتخوازه کانیش جهخت له سه ر ئه مه ده که نه وه و جوانی ته نها له کردار و رهفتاری جوان و باش و چاک ده بینن و جوانی ناوه کی ده خه نه سه رووی جوانی ده ره کی و شیوه و روخسار و به پله ی نایاب و بالا ئه ژمارده که ن و جوانی ده ره کیش ده خه نه ئاستی جوانی نزم، به شتیکی که م و بی به ها سه یری ده که ن، به لام ئه وه ی لیژده دا گرنگه ئاماژه ی پییکه یین ئه وه یه، پیوه ر و پیوانه کانی رهوشت که ده بیته هه وین و سه رچاوه ی جوانی، له که سیکه وه بۆ که سیکه دیکه و له شوینیکه وه بۆ شوینیکه دیکه و له کومه لگه و که لتوووریکه وه بۆ کومه لگا و که لتوووریکه دیکه ده گۆریت.

بیگومان ئه مه ش ده بیته هوی گۆرانی ئاست و پله و پایه ی جوانیناسی شته کان، به پیی جیهانینی هه ریه کیک له مانه بۆ ئه و بابته و شتانه، له م باره یه وه. ههروهک ده بینن” قورئانی پیروژ له چه ند ئایه تیک دا ئاماژه ی به جوانی کردوه، خوای گه وره فییرمان ده کات که جوانی ته نها به هوی روانی روخساره وه به ده ست نایهت، به لکو له ری ناوه رۆک و ماهیه تی رهوشتی جوان و نمونه یه وه به ده ست دیت، ههروهک که سه بر و ئارامی پیویسته

که دهبیت جوان بیت، ئەگەر کارهسات یان هەر کۆست و بەلایهکیش بیت“ (عوض الله، ۲۰۰۳: ۳۲۷). بیگومان ”دهتوانین ئەو بنه‌مایه بۆ دوو لق دابه‌ش بکه‌ین: که ئەوانیش بنه‌مایه ره‌وشتی و بنه‌مایه ئایین. به‌لام له راستیدا هه‌ریه‌که له‌مانه یه‌ک دارشتن و واتایان هه‌یه و له ژینگه و کات و سه‌رده‌می جیاوازا له جیگا و له بری یه‌کتری به‌کارده‌هینریت. له کاتیک له کاته‌کان له لای ئەغریقیه‌کان غه‌ریزه‌ی جوانی ئاویتیه‌ی هه‌ستی ئایینی بووه و بۆ ئەم مه‌به‌سته به‌کارهاتوه“ (اسماعیل، ۱۹۸۶: ۹۴).

هه‌رچۆنیک بیت، ده‌توانین جه‌خت له‌سه‌ر ئەوه بکه‌ینه‌وه ”ره‌وشتی جوان و باش، ئەو جوور و شیواز و ره‌فتاره چاک و خیر خوازانه‌یه که له ژياندا هه‌ن، جا ئەو ره‌فتاران به‌شیوه‌ی ده‌ره‌کی و دیاربیت، یان له ناوه‌وه و نادیار بیت، به‌خواست و ویستی خودی مروّقه‌کان، بۆ به‌دیهتانی مه‌به‌ستیک دیته‌کایه‌وه“ (الشمراڤی، ۲۰۱۰: ۵). به‌م شیوه‌یه وه‌ک ده‌رده‌که‌ویت ”په‌یوه‌ندی نیوان مروّف و جوانی هانی زوور له فه‌یله‌سووفه‌کانی بۆ گرینگیدان به‌جوانی داوه. هه‌ولدان بۆ ره‌واکردنی ره‌وشت، له‌م باره‌یه‌وه ئەفلاتوون جه‌خت له‌سه‌ر ره‌وشت ده‌کاته‌وه و پی‌ی وایه چاکه مه‌رجیکه له مه‌رجه‌کانی جوانی، هونه‌ریش به‌شیکه له زانستی ره‌وشت، له کۆماره‌که‌یدا جه‌خت له‌وه ده‌کاته‌وه که کار و ئەرکی هونه‌ر کار و ئەرکیکی په‌روه‌رده‌یه“ (جیدوری، ۲۰۱۰: ۹۲) بۆیه ”جوانی باش و نایاب له ره‌وشت و کرداری جوان و باشدا به‌رجه‌سته ده‌بیت. ئین ئەسیر سه‌باره‌ت به‌ جوانی ده‌لی: جوانی ده‌که‌ویت به‌سه‌ر وینه و واتا“ (عبید، ۲۰۰۷: ۲۸۹).

له روانگی ئایینه‌وه ”ره‌وشتی جوان هه‌موو ئەو کار و هه‌لو‌یست و ره‌فتارانیه، که له قورئان و سونه‌ته‌کانی پی‌غه‌مبه‌ره‌وه سه‌رچاوه‌ی گرتووه. وه‌ک خوی گه‌وره ده‌فه‌رمووی: وانک لعلی خلق عظیم“ (الشمراڤی، ۲۰۱۰: ۵). هه‌روه‌ها به‌هه‌مان شیوه ”کاتی سوکرات پرسیار له ئەرکی هونه‌رمه‌ند ده‌کات، ده‌پرسی مه‌به‌ست چییه له ئیشی هونه‌ریدا؟ کۆتایی دینیت به‌وه‌ی هونه‌ر ده‌بیت له خزمه‌تی ئەخلاق بیت، پی‌ویسته جوانی ئاراسته‌ی چاکه کرابیت نه‌ک چیژی هه‌سته‌کان“ (مطر، ۲۰۱۹: ۳۳). که‌چی به‌ پی‌چه‌وانه‌ی تیروانینه ئایینییه‌کان و ئەم بیروبو‌چوونانه‌وه، به‌لای کانتیه‌وه هه‌چ په‌یوه‌ندییه‌کی ئەوتۆ نییه، که جوانی و ره‌وشت پیکه‌وه گری‌بدات، گرنگیدان به‌ جوانی و هونه‌ر ئەوه ناسه‌لمین، که خاوه‌ن مه‌یل نیازیکی چاک، یان ره‌وشتیکی به‌رزی هه‌بیت. له‌گه‌ل ئەوه‌دا گرنگیدان به‌ جوانی ره‌وشت خوی له خویدا خاسییه‌تیکی روحی چاکه. کاتیک مرڤ له‌سه‌ر ژيانی لی وردبوونه‌وه و نقوم بوون، له‌جوانی ره‌وشت را دیت. ئەم جووره ژيانه ده‌بیته‌وه‌ی هه‌ستی ره‌وشت له لای مروّف په‌ره

بسنیت، بەلام مەبەست لە جوانیی ڕەوشت ئەو جوانییە ڕوالتییە نییە، کە تەنھا لێ ورد بوونەووەیەکی ھەستی ئەزموونی لە لای ئیمە بەرپا دەکات، بەلکو جوانی ئەو فۆرم و دیمەنانە سەروشتە، کە جۆرە بایەخیکی عەقڵی و ڕەوشتییەتی بەرپا بکات“ (حەمەسەلح، ۲۰۱۳: ۳۵). بە پێی بۆچوونی ھەندیک لە بیرمەندان ”ھەلسوکەوتی مەرۆف، لە سێ سەرچاوەی سەرەکییەو سەرچاوە دەگریت، ئەوانیش حەز و ھەست و سۆز و زانین، حەز و ئارەزوو یەک شتن، ھەست و سۆز یەک شتن، حەز شوینەکە لە تارکییەووەیە، بیگومان حەز و ئارەزوو کۆگایەکی زیندوویەتی تێدا ھەلدەقوڵیت. بە تاییەتی لە ڕووی سیکسەووە. وە سۆز شوینەکە لە، خاوەنی ھیز و ھەلسورپینەری خوینە“ (ول دیوران، ۲۰۰۴: ۲۶).

لەژێر تیشکی ئەم بیروبوچوونانەدا، دەگەینە ئەو راستییەکی کە لە دیدی ڕەوشتییەکان و ئایینیەکانەو جوانی و فەلسەفەکی جوانی بریتیە: لە ڕەوشتی جوان و باش و چاک، بەلام بە پێچەوانە ئەمانە و لە دیدی بیرمەندان ماتریالیزمی و ھەندیک لە ڕوناکییرانی دیکە، جوانی ھیندە بە ڕەوشتەو وەبەستە نییە، ئەوئەندە کە بە ھونەرەو وەبەستە. جا چ جوانیی ئافرەت و سەروشت بیت یان ھەر جوانییەکی دیکە بیت.

٤,٢,١ بنچینەکی میژوویی:

جوانی بە ھەر ھەموو جۆر و ڕەگەزەکانییەو بەگشتی و جوانی ئافرەتیش بە تاییەتی، دیاردەکی سەروشتی و مەرۆییە. لە ھەمان کاتیشدا میژوو و کەلتووور و داب و نەریت زۆر کاریگەرن بەسەریەو، بەلام ڕیشەکی سەرەکی لە ناخ و دەروونی مەرۆف دایە. ئەگەرچی ھەبوونی ھاوسەنگی لە سەر شتە جوانەکانی سەروشت، یان دەم و چاوی کەسیک، ئەو کەسە جوانتر دەکات، بەلام جوانیی ڕوخسار تەنھا بەرھەمی پاراستنی ئەم ھاوسەنگیە نییە. بەلکو ڕوخساری جوان پەییوئەندی بە قژ و پەرچەم، چاوی و برۆ، برژانگ، گۆنا، گەردەن، مل، گۆشەکانی شەویکە، ڕەوئەق و نەرم و نیانی، فۆرمی لێو و ددانەکان و شیوئەکی ڕوخساریەو ھەبە. لە پال ئەمەنەشدا، پێست ھۆکاریکی سەرەکی دیکەکی جوانییە، چونکە دوا ڕووپۆشی ئیسکی دەم و چاوە، ڕەنگە پێستی ئەستووور ببیتە ھۆی ئەوئە کە ھاوسەنگی ڕوخساری بشیوئینی زۆر جوان دەرنەکەوئیت، یان بە پێچەوانەو پێستیکی جوان ناھیلێت ھەندیک کێشەکی بچووکێ ئیسکانەکانی دەم و چاوی ببینریت. بەلام وێرایی ھەموو ئەمانە میژوو و کۆنتیکستی میژوویی لە بواری جوانیناسیدا پێگە و کاریگەرییەکی گەورە و بەھیزی لە سەر پیوئەر و پیوانەکانی جوانیدا ھەبە، ھەر ئەمەش وای کردووە جوانی شتەکان ڕیژەیی

بیت و له که سیکه وه بۆ که سیکه دیکه و له میلله تیکه وه بۆ میلله تیکی دیکه و له سهردهمیکه وه بۆ سهردهمیکی دیکه بگۆرێ. ”هه موو بریاردانیکی جوانیناسی له واقعدا بریاردانیکی میژوویییه، چونکه ههر له دهرچوونییه وه له لایهن خاوه نه که یه وه ده بیته میژوو. له بهرئه وه هه موو بریاردانیکی میژوویی ئه گهر ره ها بیت، یان ریژه یی به م شیوه یه بووه. ههروهک کرۆچه نوسهری وتاری ئیستاتیکا له ئه نیسکلۆبیدیای (دائرة المعارف) ی به ریتانی ده لیت: تا له بابته ی بریاردان دوورتر بکه وینه وه، زیادبوونی ریژه یی ئه م میژووه ی بریاردانه ئاشکرا و روونتر دهرده که ویت” (اسماعیل، ۱۹۸۶: ۹۸). ئه مه ش ئه وه ده گه یه نیت بریاردان له سهر جوانی په یوه ندییه کی به هیزی به میژووه وه هه یه، چونکه به پیی قوناغه کانی میژوو له مباره یه وه، تیروانین و هه لسه نگاندنی جوانی و بریاری جوانیش ده گۆریت. ههر ئه مه ش وایکردوه له بریاردانی جوانیدا کات و سهردهمی میژوویی جوانیی ئافره ته که یان شته که یان بابته که له بهرچاو بگیریت.

۵،۲،۱ بنچینه ی دهروونی:

بنچینه و ره هه ندی دهروونی له بنه ما ههره سهره کییه کانی جوانیناسی و دیاریکردنی ئاست و پایه کانی جوانیی سروشت و ئافره ته، چونکه لایهنی دهروونی وا له مرۆف ده کات، که تیروانین و هه لویسته کانی سه باره ت به جوانی، به شیوازیکی ئه رینی یان نه رینی بیته کایه وه. له دهرئه نجامی ئه مه شدا ئاست و پیگه ی جوانیی شته که یان ئافره ته که دهرده که ویت، ههر بۆیه ئه وه که سانه ی خاوه نی دهروونیکی ته ندروست و باش و جوانن، به شیوازیکی دروست و باش و جوانیش بیرده که نه وه و شته کانی به باشی و جوانی ده بینن و به باشی و جوانیش مامه له له گه ل شته کاند ده که ن، پیچه وانه که شی ههر راسته.

زانستی تازه ی ”بواری سایکۆلۆژی سه لماندوویه تی کاریگه ری سایکۆلۆژی له گوزارشتکردنی هونه ریدا کاریگه ریه کی گه وره ی هه یه، به تایبه تی له سهر بیرکردنه وه ی زانستی و تیروانان له دیارده ی سروشتی، هه ربۆیه زانا (پۆلی-pouly) له و باورده یه، که لیکۆلینه وه له شته دهره کییه کان پیویسته شان به شانی لیکۆلینه وه ی سایکۆلۆژی بروت” (رایسر، ۱۹۸۶: ۱۷). چونکه به دلناییه وه هه لویست و هه لسه نگاندن و بریاردانی جوانیناسی دهرباره ی ههر بابته و شتیکی له ژیر کاریگه ری و ره نگدانه وه ی ره هه ندی دهروونی دهرناچیت و ناتوانیت له ژیر رکیف و ده سه لات و فشاری دهروونی، خۆی دهر باز بکات. ئه مه ش ئه وه مان پیده لیت، که بنچینه ی دهروونی رۆلێکی سه ره کی له دیاریکردنی ئاست و

رېژه‌ی جوانی شته‌کاندا هه‌یه. که بیگومان ئه‌و دۆخه‌ دهره‌ونیه‌ش له‌ پرووی ئه‌رینی و نه‌رینییه‌وه، له‌ کهس و ره‌گه‌ز و سه‌رده‌میکه‌وه بۆ کهس و ره‌گه‌ز و سه‌رده‌میکی تر ده‌گۆریت. ”سایکۆلۆجیسته‌کانی کۆمه‌لایه‌تی ده‌لین: ئه‌وه‌ی لیکنان جیاده‌کاته‌وه له‌گه‌ل مینیه، هیمای مملانی زال بوونه، ئه‌و وێژه‌یه‌ی که‌پیاو ده‌ینوسیت نیگاری شوخ و شه‌نگ ده‌کات و کاتی فلچه و پالیت به‌ده‌سته‌وه ده‌گرئ یه‌کسه‌ر بیر له‌وه‌ ده‌کاته‌وه، که له‌ شوینه‌ چێژییه‌کانی مینیه‌ ده‌ست پینکات و له‌و شوینانه‌ هه‌لوسته‌ ده‌کات، وه‌کو خۆی له‌ نائاگاوه‌ ده‌یه‌ویت هه‌موو شته‌کان چێژ به‌خش بیت“ (حه‌مه‌د ، بی‌سال: ۱۵۹).

هه‌ر له‌مباریه‌وه‌ ده‌بینین که ”سۆکرات گرینگی نه‌ده‌دا به‌ جوانی هه‌ستی، ئه‌و جوانییه‌ی هونه‌رمه‌ندان و شاعیرانی سه‌رده‌مه‌که‌ی له‌ ئیشه‌ هونه‌رییه‌کانیادا وینایان ده‌کرد، به‌لکو گرینگی به‌ جوانی ده‌روون و ئیشی هونه‌ری چاک ده‌دا . هه‌ر به‌ پیتی ئه‌و تیروانینه، سۆقرات و ئه‌فلاتون گرینگی به‌ جوانی ناوه‌رۆک ده‌دن، به‌و واتایه‌ی جوانی ده‌روون چاکه‌ی ئایدیاله“ (مطر، ۲۰۱۹: ۳۱).

هه‌روه‌ها ”له‌ دیدی ئه‌فلاتون، جوانی بابه‌تی خۆشه‌ویستی ده‌روونه، له‌به‌رئه‌وه‌ی ده‌روون به‌سروشتی ئه‌ندامه‌ له‌ جیهانی عه‌قلی، که‌واته‌ جوانی به‌سروشتی له‌ ده‌روون نزیکه، نه‌ک له‌ جیهانی واقعی، بۆیه‌ ده‌روون به‌ شتی جوان ئاسوده‌ ده‌بیت و خۆشی ده‌ویت، به‌لام ناشیرینی به‌ سروشتی له‌ واقعی مادی نزیکه. هه‌روه‌ها ده‌لیت هه‌ر شتییک به‌ ئایدیای میسالی پیکه‌اتبیت به‌ ره‌هایی جوانه، که‌واته‌ جوانی وینا کراوی میسالیه، به‌لام ناجوان یان ناشیرین دووره‌ له‌ ویناکردنی میسالی“ (مطر ، ۲۰۱۹: ۹۳).

ئه‌وه‌ی پێویسته‌ لێرده‌ هه‌لوسته‌ی له‌سه‌ر بکه‌ین، ئه‌وه‌یه‌ که‌ بیرمه‌ند و فه‌یله‌سوفه‌کانی وه‌ک سۆقرات و ئه‌فلاتون له‌ ده‌رئه‌نجامدا گرنگی و به‌های ره‌هه‌ندی ده‌روونی له‌ سه‌ر جوانیناسیدا ده‌خه‌نه‌ روو، ئه‌مه‌ش له‌ کاتیکدایه‌ که‌ ده‌روون به‌ هۆشمه‌ندی ده‌به‌ستنه‌وه. جگه‌ له‌مانه ” ئه‌گه‌ر بنه‌مای کۆمه‌لایه‌تی بایه‌خ به‌ لایه‌نی ده‌روونی کۆمه‌لگا به‌ گشتی بدات، ئه‌وا لێرده‌ بنه‌مای ده‌روونی بایه‌خ به‌ لایه‌نی ده‌روونی تاک ده‌دات، که‌واته‌ لێرده‌ تاک بابه‌تی قسه‌کردنه، ئه‌م کیشه‌یه‌ له‌ ساده‌ترین وینه‌دا چرده‌بیته‌وه‌ له‌وه‌ی که‌ دۆخی کاری هونه‌ری ده‌روونی کاریگه‌ری له‌سه‌ر هه‌وادارانیدا ده‌بیت. ئه‌گه‌ر ئه‌مه‌ش له‌ ته‌نها قۆناغی دیدار و چێژدا بگوازریته‌وه‌ بۆ قۆناغی هه‌لسه‌نگاندن و پێوانه‌ له‌ بواری جوانی یان ناشیرین دا، له‌وانه‌یه‌ کیشه‌که‌ به‌م شێوه‌ ساده‌یه‌ په‌سه‌ند بیت، ئه‌گه‌ر ئیمه‌ بچینه‌ پال ئه‌و وته‌یه‌ که‌ ده‌لی:

بپاريدان له سهر جوانی بپاريکی خودیيه، دهنکی ههسته کانمانيش تاييه تين“ (اسماعيل، ۱۹۸۶: ۱۰۵). له هه مان کاتدا وهک دوزانين ”ناشيري نيش لايه نيکی نه ريني جوانیيه و ده چي ته بازنه ی جوانیيه وه. چونکه به تيرواني هه نديک له هونه رمنه ندان وينه ی ناشيري نی و نازار به خش له هونه ردا به هيزترين کاريگه ري له سهر لايه نی دهر وونی هه يه. له وينه گرتنی جوانی و شادی و خوشی دا. ده توانيت هه ست و سوزه کان بوروژينيت“ (مصطفى، ۲۰۰۹: ۱۲). به م شيويه ده بينين ”ئيستاتيکيه کان پييان وايه شيکردنه وه ی دهر وونی پالنه ريکه بو دوزينه وه ی هيما و رهمزه کان و نه زمونه سايکولوژييه کانيش له هه نديک حاله تدا نرخ و به های هونه ري دوزانين، به لام به و شيويه ش نا، که هه ر به ره ميکی نه ده بی جوان بيت نه و ناوه ر وکه که شی جوانه“ (الشنيطي، ۱۹۷۹: ۴۷).

به بوچوونی ”سوقرات دوو شت به رامبه ر يه ک دهن و وهک يه کن، که نه وانيش بي ري خواوه ندي و دهر وونی مرؤفانه يه، نه و به رامبه رييه ش له وادايه، هه روه کو چون بي ري خواوه ندي ده ستی به سهر جيهاندا ده گريت، به هه مان شيوه ش دهر وونی مرؤف ده ست به سهر جه سته دا ده گري“ (عبد المال، ۲۰۰۵: ۱۲۳). هه روه ها به هه مان شيوه، بوونی حه قيقی يان هه رييه که له لايه نی دهر وون و جه سته يان روخسار بوته جيگای تيرامانی بيرمه ندان و فه يله سوفه کان، بو يه وهک ده رده که وي ”بوونی حه قيقی لای نه فلاتوون نه وه يه که دهر وون له ناو جه سته دا زيندانیيه و دهر بازبوون و گه رانه وه ی نييه، بو بوونی بالای خو ی، ته نيا به پاک بوونه وه و گه رانه وه ی نه بيت، بو بالاده ستی ژيري تيايدا“ (عبد المال، ۲۰۰۵: ۱۶۶).

کرؤچه جوانی ناسی به ره هه ندي دهر وونیيه وه ده به ستيته وه، بو يه ”ئيستاتيکا لای کرؤچه زانستیکي وه سفی ناپيوانه ييه چونکه شيکردنه وه يه کی سايکولوژی يه که مين نه رکی روهی ئاده ميزادمان ده داتی، که نه ویش نه رکی زهين ر وونیيه. لي ره وه کرؤچه ئيستاتيکا به زانستی دهر برين (science of expression) ناوده بات و هونه ر له ميتافيزيکا و له زانست زياتر په سه ند ده کات“ (ميراوده لی، ۲۰۰۵: ۱۰۶). وهک ئاشکرايه ”گه يشتن به جوانی مه به ستی بالای دهر وونه، دهر وون به به رده وامي ئاره زووی نه و مه به سته ده کات، بو نه وه ی له رامان بييه ش نه بيت، به خته وه ري بو ژيان به نييت، به لام نه و دهر وونانه ی ناتوانن به جوانی بگن، ماندوو شه که ت و به ده ختن، (مطر، ۲۰۱۹: ۱۰۴). نه وه ش نه مه ده گه يه نی که ره هه ندي دهر وونی له ديار يکردنی ئاست و پايه کانی جوانيدا، رولیکي سه ره کی ده گيريت و به بی ره چاوکردنی دوخی دهر وونی ناتوانريت بپاريکی راست و دروست له مباره يه وه بدریت.

۶.۲.۱ بنچینهی کومه لایه تی:

ئەمەش یه کیکی دیکه یه له و بنچینه گرینگانهی کاریگه ریبه کی به هیژ و فراوانی له سه ر به های جوانیناسیی ئافره تدا هه یه و هوکاریکه بو دیاریکردن و نیشاندنی پله کانی جوانیناسیی ئافره ت، له بهرئوه ی ئه م بنچینه یه هه ر له کونه وه تا ئیستا، که م تا زور رهنگدانه وه ی له سه ر دهروونی مروّف سه باره ت به جوانی دروست کردوه.

له راستیدا "ئهرستو ده باره ی دیارده ی لاسایکردنه وه له هونه ردا دواوه، چاودیریبه کی تایبه تی کار و فه رمانی هونه ره کانی جوانی کردوه. به شیوه یه ک بابته ی لاسایکردنه وه بوته بابته یکی گشتی نه ک تایبه تی. بویه پیوه ریکیشیان بو تاقیکردنه وه ی لاسایکردنه وه ی راسته قینه ی شیعی داناوه، به مه ش بوته چاوه گی چیژ به خشینکی هه میشه یی به کومه لگا، نه ک ته نها ئه و چیژه ی که هونه رمه ندان هه سته پیده که ن له داهینانی کاری هونه ریدا. به لکو دواتر هونه ر ده بیته کار و فه رمانیکی زیندوو سه باره ت به کومه لگه و ئه و چیژه ی تیدا ده رده که وی. به م شیوه یه پیوه ندی نیوانیان پیوه ندیبه کی برواداره، ناتوانریت فه راموش بکریت، وه ناشتوانریت هونه ریکی تاکه که سی سه ره له بدات، ببیته هو ی نه مانی پیوه ندی نیوان خوی و کومه لگا، به مه ش به هادار و خواستی له سه رده بیته، ده بیته زامنی گه شه کردن و پیشکه وتن" (اسماعیل، ۱۹۸۶: ۱۰۱). ده توانین بلین "جوانی لقیکی ره سه ن و راسته قینه یه، له کرداری داهیتاندا، بایه خیکی گه وره ی له هه لویستی جوانیدا هه یه. هه لویستی هونه رمه ند له باری وه لامده ره وهیدا و له چوارچیوه ی ئاگی جوانی بو درکردنی کومه لگا، له سه ره تا و له کاتی ئیستادا و له کوتایی کرداری داهیتان دا به رجه سته ده بیته" (الهالی، ۲۰۰۷: ۱۱۸).

سه ره پای ئه مانه ش له م چوارچیوه یه دا، تیروانینی کومه لگا و شاعیران و نووسه ران بو ئافره ت به رده وام له گوراندا بووه، هه ر بویه "وینه ی ئافره ت له شیعی نویدا جیاوازه له شیعی کون و جه خت له سه ر ره تکردنه وه ی ئه و خولیا و کوّ و به ندانه ده کاته وه که له لایه ن کومه لگای کوندا به سه ریدا چه سپینراوه، له سه ده ی بیسته مدا که سه رده می شارستانیته یی و نه بوونی خیل و کوچه ریته ی، گه شه سه ندنی شاره کانه به دیارده ی خو شگوزهرانی و بنیاتنان، هه ره موو ئه مانه له شیعی ردا رهنگی داوه ته وه" (محمد، ۲۰۲۰: ۶). له م روانگه یه شه وه "لوکاش ده لی: سه رچاوه کانی ئه زموونی جوانی هیشتا پاک و بیگه رده و به کیشه کانی مروّف پیس نه بووه، له بهر ئه وه به تیروانینی لوکاش جوانی تاکه شته که ده توانیته مروّف له توخمه کانی نه ری، کالفامی، نامویی، که سته م له که توواری

كۆمەلەيەتى دەكەن پاك بىكەتەۋە“ (رجوب، ۲۰۱۵: ۲۶۱). بەلام ”كانت لە دوايدا فەلسەفەكەي پەرە پىدەدا و دەلى: حوكمى ئىستاتىكى پەتى دەشى دواي دەرکردنى كەلكىكى ئەزمونى يا پراكتىكى بەدەينەپال. كانت، لىرەدا ئەۋبىرپارە دەدات، كەجوان خوى لە خۇيدا هېچ كەلكىكى نىيە، بەلام كۆمەل ئەو كەلكەي پىدەبەخىشى...مادام ئادەمىزاد گيانلەبەرىكى كۆمەلەيەتتە ئەۋا زەوق (چەشە) ۋەكو دواۋە ۋەكو بەهرەي حوكمدانى شتەكان ئەركىكى كۆمەلەيەتى پراكتىكى ھەيە، (مىراۋدەلى، ۲۰۰۵: ۷۰).

ھەموو ئەم بىروبوچونانە ئەۋەمان بۇ روون دەكەنەۋە كە ”ئىستاتىكا زانستىكى فەلسەفەيە، لە سەرەتا گىشتىيەكانى ھەلوئىستى ئىستاتىكى ئادەمىزاد بەرامبەر واقع دەكۆلەتەۋە، ھەرۋەكو فەلسەفە زانستىكى ئايدۆلۆژىيە ھەۋلەدەدات كە چارەسەرى گىروگرفتى پەيوەندى ھۆشمەندى ئىستاتىكى و ھونەرەكان بە بوونى كۆمەلەيەتى ، واتە ژيانى ئىنسانىيەۋە بىكەت“ (مىراۋدەلى، ۲۰۰۵: ۱۴). كەۋاتە بىنچىنەي كۆمەلەيەتى لەۋ بىنچىنەنەيە بەشدارى لە دىيارىكردنى رىژەي جوانىناسىي ئافرەت و شتەكان دەكات و گۇرپانكارى لە تىروانىنى مروڤ لەم بارەيەۋە دەكات.

۷.۲.۱ بىنچىنەي رۇشنىرى:

مروڤ بۇ ئەۋەي بە جوانى بىنىرىت، لە ھەمان كاتدا كەسان و شتەكانىش بە جوانى بىنىرىت، پىۋىستى بە پاشخان و ئەزمونىكى گەۋرە و فراۋانى رۇشنىرى گىشتى ھەيە، رىژەي جوانى بابەت و شتەكان بە ئاستى رۇشنىرى و دىيابىنى كەسى سەرنج لىدەرەۋە ۋابەستەيە. ۋىراي ھەبوونى جوانى بىنەرەتى كە لە خودى شتەكەدا ھەيە. يان بە ۋاتايەكى تر دەتوانىن بلىن بەھاي جوانى ھەرشتىك يان بابەتىك ۋابەستىيە بە ئاستى رۇشنىرى و تىگەيشتنى سەرنج لىدەرى شتەكەۋە، چونكە تا زىاتر لە ۋاتا و چەمكى بابەتەكە بگەين، نرخ و بەھاي جوانە بابەتەكە زىاتر بەرز دەبىتەۋە. ھەر لە پال ئەمانەشدا رادەي ھەز و خوليا و پىۋىستىمان بۇ شتەكە ھۆكارىكى دىكەيە بۇ بەرزكردنەۋەي ئاستى جوانىناسىمان بۇ شتەكان، جا ئەگەر سىروشتى يان مروڤى بىت، يان دەقى شىعەرى يان ئەدەبى يان ھەركارىكى دىكەي ھونەرى يان فەكرى بىت، ”بونىادى جوانى لەسەر بىرى گىشتى يان كۆمەلەيەكى رىكخراۋ كاردەكات و بايەخ بە ھەموو لايەنەكانى مەعريفەي مروڤايەتى دەدات. لە بوارەكانى زانستى زمان و رەخنەي ئەدەبىدا ناۋبانگى دەرکردۋە. دەتوانىن لە چوارچىۋەي پروگرامى رەخنەي ماترىيالدا پولىنى بگەين، كردارى لىكۆلەينەۋەي گىشتى لە

کاری هونه ریدا. به واتای نیشانه گرتتی دیارده کانی شیوه و گونجان و نه سه قی هونه ریبه و دیاریکردنی ئه رکی ئه و گونجانه یه له نیتو کاره که دا“ (حسین، ۱۹۹۰: ۷۸).

جگه له جوانیناسیی ئافرهت له بواری ئه ده بی و شیعریشدا، ”دهق وهک به رهه میکی ئیستاتیکی سهیر ده کریت و دوو گریمانهش هه لده گریت . ده قیکی خراپ یان باش ، ئه وهش له سه ر چه شه ی ئه ده بی په یام وهرگر راده وه ستیت. چه شه ی ئه ده بیش دوو جو ره : چه شه ی تایبته و چه شه ی گشتی . جو ری یه که میان له بیرو بو چوونیکی بی مه عریفیه وه ده بیت و هیچ شیوازیکی ره خنه یی ناگریته بهر. هه رچی جو ری دوو میانه ره هندی ئایدو لوژییه تیکی ره خنه ییه و په یام وهرگر بو چوونیکی مه عریفی بو ئه و ده قانه هه یه که وهریده گریت . ئینجا جاریکی تر به قالبیکی تر دای ده ریژیته وه. ئه م ئه قلیه تهش ئه قلیه تیکی وه لام دهره وه یه بو هه موو گورانکارییه کانی دهورو پشت“ (عه بدولواحد، ۲۰۰۵: ۱۴).

هه رچوونیک بیت، ریژه و ئاستی جوانیناسی شته به رهه سه ته کان، وا به سه ته یه به رهنگدانه وه ی ژماره ی هه سه ته کان، ئاستی توانا ، زهوق و سه لیه، ئه زمون، باکگراوندی رو شنبیری، جیهانبینی شاعیر و نووسه ر و هونه رمه ندان له دارشتنی به رهه مه کانیاندا له لایه که وه، له هه مان کاتدا پله ی فیکری و کاریگه ری و تیگه یشتنی په یاموهرگر یان خوینته ر له لایه کی دیکه وه کاریگه ریبه کی سه ره کی هه یه، تاوه کو بتوانین به م هو یانه وه بریار له سه ر جوانی و ناشیرینی شته کان بدهین.

زوربه ی جار ئه و سه روشته و بارودوخ و ژینگه و کایه هونه ریبه ی به رهه مه که ی تیدا له دایک ده بیت، کاریگه ریبه کی گه وره و فراوانی له سه ر جوانی به رهه مه که هه یه، شیعریک له خانه ی بی ئه زموونی دا و له ناو مال و زید و ولاتی خوت چاوی هه لئنا بیت، هه رگیز وهک ئه و شیعه ر جوان و کاریگه ر و به هیز نییه له چوارچیوه یه کی فیکری و هونه ری به رزدا و له تاراوگه و ئاواره یی و نامو ییدا له دایک بوو بیت، شیعریک وشه کانی نه رم و نیان و ناسک، و شوخ و شهنگ و رازاوه بیت وهک په ره ی گول، له ناخ و هزری شاعیریکی عاشق و هه ست ناسک نه بیت، بیگومان سه ره له نادات و چرو ناکا. به لام له گه ل ئه مانه شدا جیهان پره له و جوانیه په نهانیانه ی تا کو ئیستا به شاراوه یی ماوه ته وه، تا ئیستا په ی پی نه براوه و به پی پیو یست نه یان توانیوه بگه نه قولایی ئه و جوانیانه، هه روه کو چو ن شیعریش پره له و وینه شیعرانه ی که زیاتر له جوانیه کی له ناخیدا هه شارداوه و پیو یستی به دو زینه وه و تیگه یشتن و شروقه کردن و لیکدانه وه و خسته نه رووه، ”ئه نگلس که یه کیکه له فه یله سووفانی

ماترياليستى، جوانى ۋەك بەشىكى بەرچاۋ و خودى لە سروشت و بەشىك لە كردهى كۆمەلەيەتى لە مەۋقۇدا ھەلدەسەنگىنىت. لە بەرامبەر بۆچۈنى ماترياليستى ھەندىك لە فەيلەسووف و بىرمەندى تر رۋانىنىكى ئايدىاليستىيان بۇ جوانى ھەيە، لەو باۋەرەدان جوانى راستىيەكى ئايدىايىيە و لە ھەندىك لە شتەكاندا بەرجەستە دەبىت و واين لىدەكات جوان بن، شتە جوانە بەرجەستەكان لە خودى خۇياندا جوان نىن، بەلكو لەبەرئەۋەى بىرۆكەى جوانيان تىدا دەرەكەۋى جوان دەبن، واتە جوانى ئايدىايى ھۆى ھەموو جوانىيەكى بىنراۋە لەسەر زەويدا، جوانى لاي ئايدىاليستەكان لەسەرۋى ئەو جوانىيە بىنراۋەيە، جاويدان و نەمر و رەھايە، بە گۆرۈنى رۆژگار و بارودۇخ ناگۆرپىت“ (حسین، ۲۰۱۷: ۸).

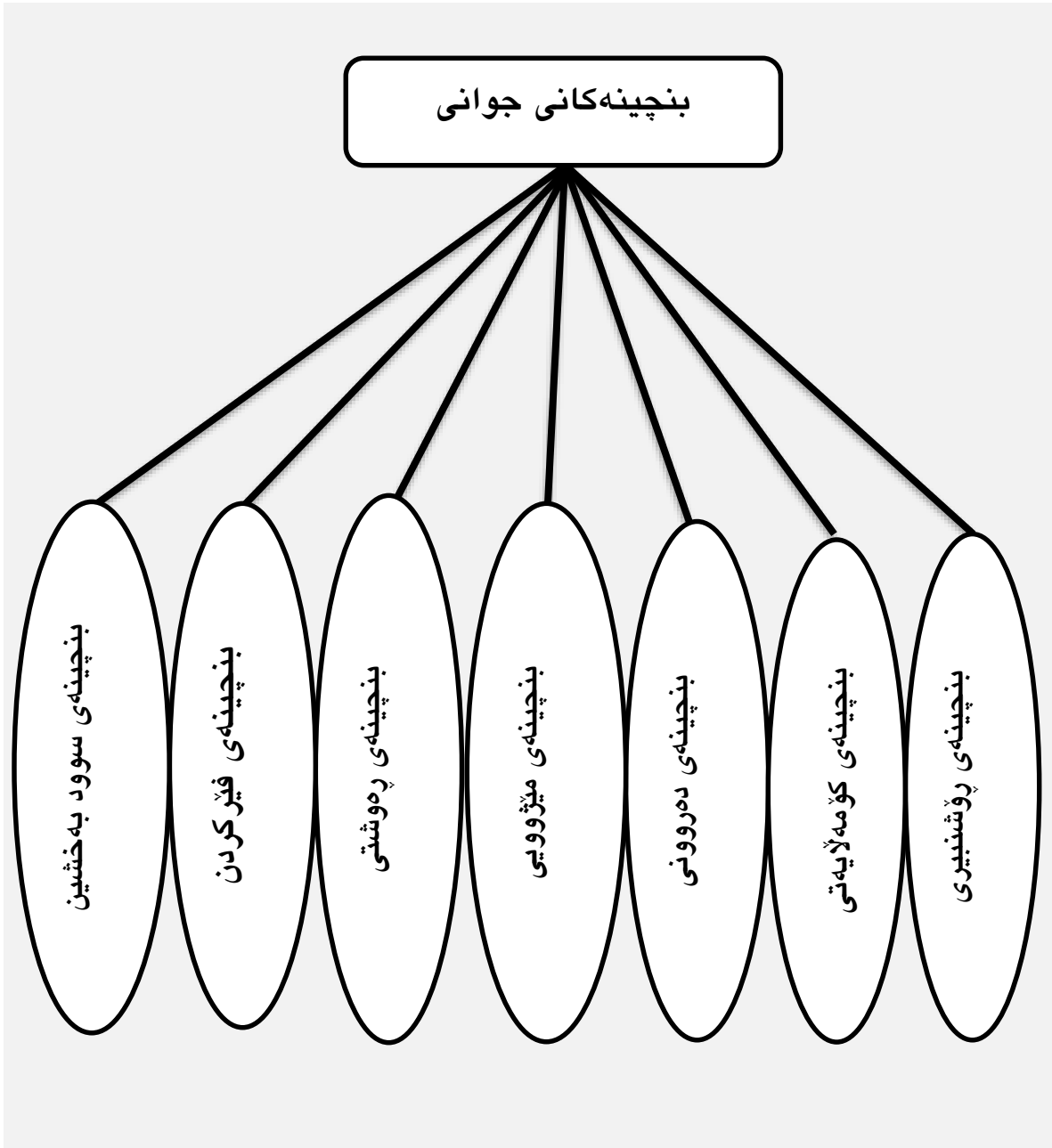
سەبارەت بە جوانى و وابەستە بوونى بە بنچىنەى رۆشنىبىرىيەۋە، دياردەيەكى سادە و ساكار و تازە نىيە، بەلكو“لە راستىدا كەلتۈۋرىكى گەۋرە دەبىنن، كە بەلای كەمەۋە ھەندىك لەو كەلتۈۋرە بۇ يۇنان دەگەرپتەۋە، كە پەيوەستە بەكارە ھونەرىيەكان و سروشتى ئەو كارانە و پەيوەندى ھونەر بە واقع و سروشتى جوانىيەۋە، جا ئەو جوانىيە لە سروشت و ئاۋرەتدا بىت، يان لە كارى ھونەرىدا بىت. ھەندىك كەس ئەم رۋانگە و رۋانىنە جوانىيە، بۇ شارستانىيەتە كۆنەكان دەگىرپتەۋە“ (المجاهد، ۲۰۱۳: ۱۲).

سەبارەت بە جوانى ”ھىگل لەو باۋەرەدايە ھەموو ئەو شتەنەى لە وجود دايە، دياردە بابەتى و ماتريالى و ھزرىيەكانن، دوا جار پوخسارى رۆحى رەھان، جوانى ھونەرى لاي ھىگل بەرزتر و بالاترە لە جوانى سروشتى، لەبەرئەۋەى لە داھىتانى رۆحى رەھايە و جوانى بىرۆكەيەكە لە زەينى مەۋقۇ بەھۆى درك پىكردنىمان بۇ جوانى ئەو ھەستى جوانىيە لە كەسىكەۋە بۇ كەسىكى دى، بە پىي جياۋازى ھۆشيارى و رۆشنىبىرى دەگۆرپت، كەۋاتە ھونەر لاي ئەو پروسەيەكى عەقلىيە و بەرزترىن ئاستى ھونەرى داھىنانە“ (حسین، ۲۰۱۸: ۳۰) ديارە ”لە نىۋ مەۋداى شىعەرىدا، دروستكردنى وشە و گەمەكردن بە وشە، يەككىكە لە تەكنىكەكانى چىنىنى دەق، ئەۋەى زمانى دەق چەدەكاتەۋە و جوانى بە پىكھاتە و دارپشتنى دەق دەبەخشى، ھەر وشەيە، ئەو گەمە زمانىنەى لەھەناۋى شىعەردا دەكرىن و زۆر جارپش فرە مانايى دەدا بە دەق، ھەر بە گەۋھەرى وشە دىنە كايەۋە، بۆيە شاعىر وئە بەدوۋى ئەو رىگايانەدا كە وشەى پىن دروست دەكرىت، ياخود وشەى ناچالاک و مردوون لەرپىگەى شىعەرەكانىيەۋە، چالاکيان دەكەنەۋە“ (عومەر، زاھىر، ۲۰۲۰: ۱۳۷).

بەشىۋەيەكى گىشتى بۇ چىژ ۋەرگرتن ۋ جوانىنىنى سىروشت ۋ ئافىرەت ۋ ھەر شىتىكى دىكە، يان ”بۇ خۇشى ۋەرگرتن لە جوانى ئەۋەندە بەسە كە ئادەمىزاد زەۋقى ھەبى. واتە تۋانستى ۋىئاندى شىتەكە، داخۇ خۇشى تىايە يان ناخۇشى، يان ھەلسەنگاندى شىتەكە يان بابەتەكە داخۇ خۇشى بەخشە يان نا، بە بى ئەۋەى ھىچ نىيازىكى دىارى كراۋ لەگۈپى بى. بەلام بۇ دووبارە دروست كىرنەۋەى جوانى، ئەۋا تەنھا زەۋق بەس نىيە، بەلكو پىۋىستمان بە تۋانستىكى دىكە ھەيە، كەئەۋىش: بلىمەتییە (عبقریة). بەلاى كانتەۋە ھونەرى جوان بەرھەمى بلىمەتییە“ (مىراۋدەلى، ۲۰۰۵: ۵۷).

”بۇمگارتن جىاۋازى لە نىۋان مرۇقەكان دەكات، باۋەرى ۋايە ھەموو مرۇقىك ناتۋانیت بگات بە چىژى ناسك، تەنھا ئەۋ كەسانەى پىسپۇرن، ۋاتا لە رىگای عەقل ۋ لۇژىك بە ھەلھىنجان چىژى ناسك دىارى دەكریت، لە سەر ئەۋ بنەمايە برىارى ئەۋە جوانە بە رەھایی دەدریت، لەبەرئەۋەى پىۋىستە ھونەرمەند ۋ شىيار بىت ۋ رۇشنىبرى فراۋان بىت، ۋاتا خولقىنەر بىت، چ لەبەرھەمەنن ۋ چ لە برىارداندا، (مطر، ۲۰۱۹: ۱۰۸) تا بتۋانریت بەم ھۆيەۋە پىۋسەى جوانى ئافىرەت لە ئاستىكى بەرز ۋ بەھىز ۋ كارىگەردا بىتەكايەۋە.

هیلکاری_۳(بنچینه کانی جوانیناسی)

۳،۱ کیشه‌کانی جوانی و پیوهر و سیماکانی:

بابه‌تی جوانی وهک هه‌موو بابه‌تیکی دیکه بی کیشه و ئاریشه نییه، ته‌نانه‌ت له چه‌مک و پیناسه‌ی جوانیه‌وه بگره تا پیوهر و پیوانه‌کانی جوانی، ئه‌مه‌ش بۆ فراوانی چه‌مکی جوانی و قوولی ره‌گ و ریشه‌ی جوانی ده‌گه‌رپه‌ته‌وه، وپرای گوشه‌نیگا و تیروانین و لیکدانه‌وه‌ی جیاواز بۆ جوانی، هه‌ر ئه‌مه‌ش وایکردوو زیا‌تر له واتایه‌ک و زۆرتر له ره‌هه‌ندی‌ک له خۆ بگریت، له ده‌رئه‌نجامی‌شدا ببه‌ته هۆی هینانه کایه‌وه‌ی چه‌نده‌ها کیشه‌ی جو‌راو‌جو‌ر و بی‌رو‌رای جیا‌واز له‌م باره‌یه‌وه ”سوقرات ده‌لی: پیموایه کاتیک شتیک جوانه، تاقانه هۆی جوانیه‌که‌ی ئه‌وه‌یه که به‌ده‌ربهرینی باشتر له خۆی جوانیه‌وه شتیکی به‌رکه‌وتوو” (ئه‌حمه‌دی، ۲۰۰۸: ۷۴). لیره‌دا ده‌بینین بنه‌مای جوانی به‌شیوه‌یه‌کی سه‌ره‌کی بۆ تاک و ته‌نیایی ده‌گه‌رپه‌ته‌وه، که ئه‌مه‌ش واتای خۆدا‌وه‌ند ده‌گه‌یه‌نی، وه یان ده‌شی ئه‌وشتانه‌ش له‌خۆبگریت که کم و ده‌گه‌من و بی وینه‌ن، ئه‌فلاتوونیش له‌م باره‌یه‌وه هه‌مان بۆ‌چوونی هه‌یه. جگه له‌مانه له کایه‌ی شی‌عری و ئه‌ده‌بیشدا، دیدگای فره‌چه‌شن به‌دی ده‌که‌ین.

هه‌روه‌ها ”نیچه لای وایه له نیوان ته‌واوی نووسراوه‌کاندا، ده‌بیت ئه‌و ده‌قه‌مان ته‌واو خۆش بویت، که نووسه‌ریک یان شاعیری‌ک به‌خوینی خۆی نووسی‌بیتی، لیره‌دا ده‌شیت مه‌به‌ستی نیچه له‌خوینی نووسیار راستگۆیی و نویبونه‌وه‌ بیت، ئاخ‌ر شاعیری جوانوس ئه‌گه‌ر ئه‌م خوینه‌ی پاک بوو، ئه‌گه‌ر خوینی داهینه‌رانه‌ی به‌ناو شاده‌ماره‌کانی شی‌عری‌دا هاتوو‌چۆی کرد، جیهان له‌ناو خۆیدا ده‌دۆزیته‌وه، له‌بچووکترین خه‌می بوونیدا دژواریه‌کانی جیهان ده‌نووسیته‌وه. هه‌موو جیهان ناتوانیت شاعیری‌یه‌تی له‌شاعیریکی راسته‌قینه‌ بستینیت که خۆی شاعیره، هه‌موو خه‌لکی جیهانیش ناتوانن شاعیری‌ک بکه‌نه شاعیر که بوونی ئه‌وه‌ی تیدا نه‌بیت” (بۆلی، ۲۰۱۴: ۲۸).

له‌راستیدا هه‌ندی‌ک له‌بیرمه‌ندان پینان وایه کیشه‌کانی جوانیناسی ته‌نها بریتی نییه له جوانی، به‌لکو ناشیرینیش وه‌ک به‌شیک له‌ئیستاتیکا ده‌گرپه‌ته‌وه، چونکه ”جوانی ته‌نها بابه‌تی ئیستاتیکا نییه، به‌لکو دزیویش بابه‌تیکی تری ئیستاتیکایه، ئه‌مه‌ش له‌ریگای وینه و ئاواز و هیماکانه‌وه‌ ده‌بیت، بۆ به‌ده‌سته‌هینانی سیفه‌ته‌ جوانیه‌کانی. ئه‌گه‌رچی هونه‌ر گرنگترین بابه‌ته‌کانی ئیستاتیکایه، به‌لام تاکه بابه‌تی نییه، به‌لکو سروشت و مرۆف و ئه‌و شوینه‌وارانه‌ی به‌ره‌می ده‌هینیت هاوشانی شوینه‌واره‌کانی هونه‌ری پاراو بابه‌تی ئیستاتیکان، به‌م جو‌ره ئیستاتیکا ده‌بیته‌ر پیا‌زیکی فه‌لسه‌فی له‌کاتیکدا هونه‌ر ئه‌زموونی تاکه

كەسىيە، ئىستاتىكا جۈملىسى ۋە دىزىيە دىيارى دەكات ۋە لە ۋەكارانە دەكۆلئىتەۋە كە دەبنە ھۆى دەركەۋتتى شتى جوان يان دىزىيە، ھەرۋەھا لەجۈملىسى سىروشتى دەكۆلئىتەۋە، ۋەك چۆن لە جوانى بەدېھنرا ۋە دەكۆلئىتەۋە، ھەرۋەھا لە ھونەرەكان ۋە جوانىيە خود ۋە جوانىيە واتا دەكۆلئىتەۋە“ (مستەفا، ۲۰۰۳: ۹). بېگومان ” لە فەلسەفەى نويدا بەتايىبەتى دۋاى تىورى رېئىسانس ئەۋ ھونەرەكانى جوانىيان تيا بەدى دەكرىت، دەكرىن بە سى بەشەۋە: يەكەم_ شىعر نووسىن، جوانىيەكانىيان بە وشە دەردەبېن ۋە لە وشەدا دەرنەكەۋىت. دوۋەم_ پەيكەر ، نىگار، تابلۇ، جوانىيەكانىيان بەۋىنە دەردەبېن. سىيەم_مۇسىقا ، جوانىيەكەى لە ئاۋاز ۋە دەنگەكەيدا ھەستى پىدەكرىت“ (سالىح، ۲۰۱۳: ۱۳).

لە راستىدا ” ئەركى ئىستاتىكا ئەۋە نىيە، يەكە يەكە جۆرەكانى جوانى بژمىرئىت، بەلكو ۋەك زانستىك گرنگى دەدات بە دۆزىنەۋەى ماھىيەتى جوانى، رۋونكردەۋەى دىاردەكانى جوانى لەبابەتەكانداۋ جىۋازىيەكانى جوانى لە سىروشت ۋە دىاردەكانى تىرى ژياندا. دىارە لە ھەر سەردەمىكدا تىگەشىتنى مرۇف بۇ دىاردە سىروشتى ۋە كۆمەلەيەتتەكان ۋەك يەك نىيە ۋە گۆرۈنى بەسەردادىت، ئەم گۆرۈنەش راستەۋخۇ پەيۋەندى بە بارى رۆشنىبىرى ۋە ئايىنى ۋە سىياسى ۋە ئابورى ۋە... ھتد سەردەمەكەۋە ھەيە، جوانى شتىكى رېژىيە، بۆيە ئىستاتىكا كارى ئەۋە نىيە يەك پىئاسەى ھەمىشەى بۇ ھونەر بكات، بەلكو ئىستاتىكا دەبىتە زانستىكى تىورى لە گرفتهكانى جوانى لە ھونەردا دەكۆلئىتەۋە، چۈنكە گرفتهكانىش بەردەۋام لە گۆرۈن ۋە سەرھەلدان دان، كەۋاتە ئىستاتىكاش بەردەۋامى پەرسەندىكى ھەمىشەىيە “ (تاتانى، حوسىن، ۲۰۱۶: ۳۷). بەلام ” جوانى لاي ھەندىكى تر بەسەر چۈرۈدا دابەشكراۋە، جوانىيە ھەستىپىكراۋ، جوانىيە ھەستىپىنەكراۋى سىروشتى، جوانىيە مەعقولى بەھايى ۋە جوانىيە رەھا. جوانىيە ھەستىپىكراۋ ئەۋە جوانىيەيە كەدەبىتە ماىەى چىژى ھەستەكى بۇ مرۇف، جوانىيە ھەستىپىنەكراۋى سىروشتى ۋەكو جوانىيە ئازادى ۋە جوانىيە زانست، جوانىيە مەعقولى بەھايى ۋەكو دادپەرۋەرى، ھىكمەت، ئازايەتى، جوانىيە رەھا بەرزترىن فۆرمى جوانى لە خۇدەگرىت“ (حوسىن، ۲۰۱۷: ۹). ھەرچۇنىك بىت ” دۋاى خستتە رۋو ۋە تاقىكردەۋەى ھەموۋ ئەۋە گرېمانە ۋە باۋەرۈنە لەگەل ھىپاس دا، سۆكرات بى ئەنجام لەم گىفتوگۆيە دىتە دەردەۋە ۋە ھەۋلەكانى بۇ گەشىتن بەناسىنى چىيەتى جوانى ۋە بەدەستەھىنانى پىئاسەيەك بۇ خودى چەمكى جوانى بى ئەنجام دەمىنئىتەۋە. سەرنەنجام سۆقرات دەگاتە ئەۋە باۋەرۈ، گىفتوگۆيەكەى بەۋە كۆتايى پىدېنئىت كە دەلئىت: جوانى دژۋارە“ (حوسىن، ۲۰۱۷: ۱۵). ئەمەش ئەۋە دەگەيەنئىت، كە كىشەكانى جوانى زۆرە، ۋەك لە خۋارەۋە دەردەكەۋىت.

۱،۳،۱ کیشه‌کانی چیژی جوانی:

یه‌کیکه له کیشه زهق و دیار و سه‌ره‌کییه‌کانی جوانیناسی، که له میژووویه‌کی دور و دریژده‌وه، شان به‌شانی جوانی هه‌بووه و به‌رده‌وام بووه، چونکه هه‌ر له سه‌ره‌تاوه به هه‌بوونی کیشه جۆراوجۆره‌کانی مرۆف وهک کیشه‌کانی هه‌ست و سایکۆلۆژی و بایۆلۆژی و رۆشنییری و که‌لتور و په‌هه‌نده‌کانی دیکه، بوونه‌ته سه‌رچاوه‌ی سه‌ره‌له‌دانی کیشه‌کانی چیژی جوانی، چونکه وهک ده‌زانین چیژ هینده‌ی به‌حه‌ز و ئاره‌زوو و خولیا و زهوق و سه‌لیقه‌ی سه‌رنج لیده‌ره‌وه وابه‌سته‌یه، هینده به‌چیژی جوانی شته‌کانه‌وه یان بابته‌کانه‌وه وابه‌سته‌نییه، بۆیه ده‌توانین بلین کیشه‌کانی چیژی جوانی به‌شیوه‌یه‌کی گشتی زیاتر له‌سه‌ر چیژ وهرگره‌وه وه‌ستاوه.

جیی تیینییه ”هه‌رکات هه‌سته‌کانی مرۆف پیش بکه‌وی، توانای له‌به‌رفراوان بوونی ئاسۆی مرۆفیش زیاتر ده‌بی، ئەگه‌ریش په‌گه‌زی هه‌ست زیاتر بی، هه‌ستی مرۆف به‌جوانی زیاتر ده‌بی و هه‌ستی ئیستاتیکاش له‌دایک ده‌بی، به‌م پیوه‌ره و به‌شیوه‌یه‌ک له‌شیوه‌کان ده‌توانین بلین، به‌دروست بوونی مرۆف زانستی ئیستاتیکاش دروست بووه، ئەم بۆچوونه‌ش کاتیک زیاتر ده‌سه‌لمی یان ده‌گۆردری که‌زیاتر به‌شوین شته‌کانی مرۆفی سه‌ره‌تاییدا گه‌ران و دۆزینه‌وه و پشکنینی زیاتر بکری“ (المجاهد، ۲۰۱۳: ۱۳).

هه‌ر سه‌بارته به‌مه ”زانای جوانناسی فه‌ره‌نسی هاوچه‌رخ (فلمان) له‌کتیبه‌که‌یدا (زانستی ئیستاتیکای هاوچه‌رخ فیه‌ره‌نسا) ده‌لی: زانستی ئیستاتیکا، لیکۆلینه‌وه‌یه له‌بریاره جوانییه‌کانی خه‌کی. ئەندریا لالاندیش له‌فه‌ره‌نگه‌ فه‌لسه‌فیه‌که‌یدا، کورتی کردۆته‌وه له‌لیکۆلینه‌وه‌ی بابته‌ی بریاری شیاواری و چیژ“ (المجاهد، ۲۰۱۳: ۱۵). ئەمه‌ش ده‌مانگه‌یه‌نیته‌ئو بریاریه‌ی گه‌ ”چیژ ئەو هیزه‌یه که له‌ئهنجای دۆزینه‌وه و ئاگایی و به‌کاره‌ینانی په‌گه‌زه‌کانی جوانی و شیوازی خستنه‌رووی تایبه‌تمه‌ندییه‌کانی کاری هونه‌ری له‌م بواره‌دا دیته‌کایه‌وه و به‌ده‌رده‌که‌ویت“ (فتحی، ۲۰۰۹: ۲۰).

له‌هه‌مان کاتدا ”مه‌سه‌له‌ی زهوق و چیژ وهرگرتن و ئاره‌زوو و هه‌ست کردن به‌جوانی هه‌ر له‌سه‌ره‌تای په‌یدا‌بوونی شارستانیه‌ته‌وه به‌شیک بوون له‌هه‌بوونی ئاده‌میزاد، به‌لام وه‌ک باس و لیکۆلینه‌وه و بابته‌ئو دیا‌لۆگی هه‌پاسی ئەفلاتون، به‌کۆنترین لیکۆلینه‌وه‌ی جوانیناسی ئەژمیردریت. ئەفلاتون له‌م به‌ره‌مه‌یدا سروشتی هونه‌ر و په‌یوه‌ندی به‌ئاکاره‌وه و په‌یوه‌ندی هه‌ردووکیان، به‌نموونه‌ی به‌رزه‌وه باس ئەکات. ئینجا کیشه‌ی جوانی

به تايبه‌تی جوانی و رېک و پيکی سروشت دهکاته به‌لگه‌یه‌ک بؤ ساغکردنه‌وهی بوونی ئافه‌ریده‌کار“ (حه‌مه‌سالج، ۲۰۱۳: ۲۱). لیره‌دا ده‌گه‌ینه‌ئو راستییه‌ی که ”بাবে‌تی ئیستاتی‌کای نوبی له باسکردنی کیشه‌کانی جوانی، له دوو کومه‌له‌ی سه‌ره‌کیدا کورت ده‌بیته‌وه که ئه‌مانه‌ن:

أ_ کیشه‌کانی چیژی جوانی. ب_ کیشه‌کانی به‌ره‌می هونه‌ری.

ئهم کیشانه به پنی سروشتی بارودوخه‌که هه‌میشه ناتوانن پاریزگاری له‌سه‌ر خاسیه‌ت و جیاکاریه‌کانی خویان بکه‌ن، له‌ژی‌ر رۆشنایی خالی یه‌که‌مدا ده‌توانین بؤ ئهم کیشانه‌ی خواره‌وه بروانین:

۱_ کیشه‌کانی سایکۆلۆجی و فسیۆلۆجی، وه‌ک ره‌سه‌نایه‌تی هه‌ستی جوانی و سروشته‌که‌ی و په‌یوه‌ندی به‌ئهن‌دیشه و هه‌ست و کاریگه‌ری وابه‌سته‌بوون، وه‌ک دیارده و بنه‌مای ده‌روونییه بؤ وروژاندنی جوانی.

۲_ ئهو کیشانه‌ی له‌شیکردنه‌وه و لیکدانه‌وه‌ی وینه و ناوه‌رۆکی شته‌کان سه‌ره‌له‌ده‌ات، بریار له‌سه‌ر جوانییه‌که‌ی ده‌ات، یان سروشتی بریاردان له‌سه‌ر جوانی و جوره‌کانی جوانی، وه‌ک پرسى شوینکه‌وته‌ی بابه‌تییه بؤ جوانی“ (اسماعیل، ۱۹۸۶: ۲۳). هه‌رچۆنیک بیته ”دۆخی سایکۆلۆجی کاریگه‌رییه‌کی گه‌وره و به‌هیزی له‌سه‌ر پرۆسه‌ی چیژ وهرگرتن هه‌یه، چونکه وه‌ک ده‌زانین چیژ پرۆسه‌یه‌کی هه‌لچوونی ده‌روونی و کارتیکردنه به‌پله‌ی یه‌که‌م، که ره‌نگدانه‌وه له‌سه‌ر مرۆف دروست ده‌کات“ (بن عربی، ۲۰۱۱: ۲۴). بیگومان ”ورۆژاندنی جوانی له‌سه‌رچاوه‌کانی شیعرى نوبی و هاوچه‌رخه، ئهو شیعره‌ی که به‌چه‌ندیه‌تی و فره‌یی شیوه‌کانی ده‌بیته‌ فره‌ شیواز و فره‌ته‌کنیک و تیروانینی جوراوجور. که بکه‌ره‌کانی جوانی به‌ وروژاندنی جوانییه‌که‌ی بؤ هاندانی خوینهر پشتی پیده‌به‌ستیت“ (شریح، ۲۰۱۷: ۴) هه‌ر له‌م باره‌یه‌وه زۆریک له‌بیرمه‌ندان و فه‌یله‌سووفه‌کانی بواری جوانیناسی شیکردنه‌وه و لیکدانه‌وه‌ی تیروته‌سه‌لیان کردووه و هه‌ست و نه‌ست و سه‌رنجی خویان ده‌برپوه. ”کانت سه‌باره‌ت به‌شیکردنه‌وه‌ی جوانی، هه‌نگاوێکی دیکه‌ی به‌ره‌و پیشه‌وه‌ نا، ئه‌مه‌ش به‌گه‌شه‌پیدانی تیۆری تاییه‌ت له‌پرسی دیاریکردنی جوانیدا. به‌چه‌سپاندنی چوار سنوور به‌سه‌ر بریاردانی هه‌ز و ئاره‌زوو و چیژدا. که ده‌راره‌ی بریاردانی جوانییه له‌چوار لایه‌نه‌وه: چۆنیه‌تی، چه‌ندیه‌تی، ریزه، شیوه، به‌لام پالنه‌ر بؤ ئه‌مانه له‌وانه‌یه ئه‌وه بیته. هه‌ولدان به‌هه‌لسانی جیاکارییه‌کی روون و ئاشکرا له‌نیوان شته‌کاندا، که کامه‌یان جوانه له

لایهک و وه کامه‌شیان زانستی ، یان ره‌وشتی یان کاره‌کی یه له لایه‌کی دیکه‌وه، له‌گه‌ل دَلنیا بوون له‌وه‌ی که ئه‌و چیژ و خو‌شییه‌ی له درک کردنمان به جوانی به‌ره‌م هاتوو و به‌رجه‌سته بووه، به بی هۆکار و په‌ناگیری ئه‌ندیشه و تیرامان یان خولیا و حه‌ز و ئاره‌زوو“ (انوکس، ۱۹۸۵: ۴۵). جگه له‌مه ”ئیس‌تاتیکای کریتی (ناشیرینی) له میانه‌ی چیژ و په‌سندکردنی جوانیدا، ده‌کرئ به‌وه وه‌سفی بکه‌ین به‌وه‌ی، ئه‌زموونیکای ئیس‌تاتیکایه له سه‌ر ئاستی چیژ و په‌سندکردنی جوانیدا، له‌رووی خودی و باب‌ه‌تییه‌وه. له باسه گرینگ و بنه‌ره‌تییه‌کانی لیکۆلینه‌وه‌کانی جوانی و ره‌خنه‌یی‌ه‌کانه، له بواره‌کانی تیوری و پراکتیکیدا. زانستی جوانی به‌ش به‌پۆلی خو‌ی گوزارشته له بیروپرای گۆرانکاریه سه‌ره‌کییه‌کانی زانستی مه‌عریفه‌ی هه‌ستی و ده‌رک‌پیکردندا و بی هیزکردنی سیسته‌می دوگماتیزی. ره‌خنه‌گری بواری ئیس‌تاتیکا (دنی هویسمان) جه‌خت له سه‌ر گرنگی و پیویستی به‌فه‌لسه‌فه‌کردنی چیژ ده‌کاته‌وه، بو ئه‌وه‌ی جوانی ره‌نگدانه‌وه‌ی ناشیرینییه‌کی ده‌گمه‌ن یان دل‌رفینیکی پوچ و بی به‌هاش بیته. به‌مه‌ش زانستی جوانی بنه‌ماکانی جوانی له تیروانینی کۆنی کلاسیکی ده‌ربازبوو“ (نقرش، ۲۰۱۳: ۳۶۷).

جیگای سه‌رنجه ”چیژی جوانی خو‌شی و شادی ، چیژ، زه‌وق و حه‌ز و ئاره‌زوو کلیلی سه‌ره‌کین له کلیله‌کانی دیاریکردنی جوانیدا. به‌لام ئه‌مانه به ته‌نها به‌س نین بو دیاریکردنی جوانی. چونکه هه‌ریه‌که له خو‌شی و شادی و چیژ و زه‌وق و حه‌ز و ئاره‌زوو، ده‌کرئ له زۆریک له کاروباره‌کان و شت و باب‌ه‌ته‌کاندا به‌دی بکرئ، که پیویست نییه وه‌ک باب‌ه‌ته‌کانی جوانی و شوینه‌واری جوانی مامه‌له‌یان له‌گه‌لدا بکریت“ (عبد الرحیم، ۲۰۲۰: ۳). هه‌ر له‌مباریه‌وه ”هۆمیرۆس له ده‌ستیکی کتییی نۆیه‌می ئۆدیسه له زاری ئۆدیسه‌وه به درکه‌وه گوتبووی که جوانی و هونه‌ر له‌ته‌ک چیژدا پیکه‌وه گریدراون، ئه‌مه وه‌ک رایه‌کی باو له نیو یۆنان بوو“ (ئه‌حمه‌دی، ۲۰۰۸: ۷۱).

به پئی تیروانینه‌کانی گوته ”جوانی ئه‌وه‌یه، که گه‌وره‌ترین چیژمان پیدات، شتیکه که کۆمه‌لیک وینا کردن له کورترترین ماوه‌ی گونجاودا به ئیمه ده‌به‌خشیت. چیژیک که له جوانییه‌وه به‌ده‌ست دیت ، بالاترین مه‌عریفه‌یه که مرۆف توانای به‌ده‌سته‌ینانی هه‌یه، چونکه له کورترین کاتی شیاودا هه‌ست و ده‌رککردنی زۆر له‌و معریفه‌یه له لامان چی ده‌بیته “(حه‌مه‌سالح، ۲۰۱۳: ۴۹) به‌لام ”چه‌مکی جوانی که تاکه‌کانی کۆمه‌لگا و سه‌رده‌می ئیمه ئاوا به توندی پییه‌وه پابه‌ندن، به‌راستی چییه؟ جوانی به مانا شاراو و ده‌ر هه‌سته‌که‌ی به‌وه ده‌زانین، که چیژیکی تایبته‌ دهدات به ئیمه، به مانا دیار و به‌ره‌سته‌که‌شی به‌و شته‌ی

دهزانیڼ که به شیوه یه کی ره ها و کامله، جوانی به و مانایه تنها له بهرته وه په سندی ده که این که له حالی ده رکه و تنی ئه م که مالی ره هایه دا، چیژیکی تایبه تی لیوه و هرده گرین، له م پوه وه پیناسه ی به ره هستی جوانی شتیک نییه، جگه له حاله تی ئاوه ژووی پیناسه ده ره هسته که ی، له راستیدا هر دوو مانا که ی جوانی ده گورین بو چیژیکی تایبه ت که له لایه ن ئیمه وه هه هستی پیده کریت“ (لیوتولستوی، ۲۰۰۹: ۵۲).

جیگای ئاماژه پیکردنه“ئو چیژه ی که مروّف له جوانی وهری ده گری، پییده لاین چیژ وهرگرتنی ئیستاتیکی، مروّف که جوانی به ره م ده هیئی شانازی به خویه وه ده کات، که کاریکی جوانی کردوه، پیداویستی مروّف بو جوانی، بو شتی نیاب و دلگیر پیی ده وتریت پیداویستی ئیستاتیکی. زانست ده رباره ی جوانی ژیان . له هونه ردا به ئیستاتیک ناوده بری. ئه م هه هستی چیژ له جوانی وهرگرتنه، تایبه تمه ندی مروّفه و به زگماکی له گه لیدایه“ (هالیبرگ، ۲۰۱۰: ۲۱).

له راستیدا “کانت به باشتین شیوه نیشانداده که بنه ما و بنچینه کانی چیژ چالاکیه کی نیاب و جیاواز له هزرده پیک دینیت، واتا یاری ئازادانه ی ئه ندیشه له میانه ی په سندکردنی هه هستی دروست که تیدا هه ناسه بدات، که ئه مه ش تایبه ته به ئاده میزاده وه، به لام جیاوازی ئه م چالاکیانه و به کاربردنی، واتی ئه وه نییه که چالاکیه کان به های خویان نه بیت“ (گراهام ، ۱۳۹۴: ۳۴). جگه له مه “کانت جیاوازی له نیوان شادی و جوانیدا ده کات، له بهرته وه ی هه ر دووکیان فاکته رن بو چیژیکی دیاریکراو، به لام چیژی شادی سوودی ده بیت، یان کاریگریه کی باشی به سهر هه هسته کانه وه ده بیت، که واته ره زامه ند بوون یان چیژ بینین سهرچاوه که ی چاکه یه، که په یوه ندی به سوود و به ویسته وه هه یه. به لام جوانی سهرچاوه که ی رامانه له بهرته وه ی کاتیک راده مینین، هه ست به چیژ ده که یین، ئه و چیژه ی چیژی رامانی په تییه، جیاوازه له چیژ بینین به ئه ندامه بایولژییه کان یان به ده سته یانی چیژ له کاریکی مه به سستیدار، که واته ئاره زوو پاشای بریاردانه له سهر شته کان، له ریگای هه ستردن به چیژ یان ئازار، به مه رجیک دوور بیت له هه موو سوودیک به پیی ئه و دیاریکردنه، کانت بابته تی ئه و جوړه چیژه ناوده نیت چیژی جوانی“ (مطر، ۲۰۱۹: ۱۰۸).

چیژی جوانیش به شیوه یه کی گشتی ریژه ییه و له که سیکه وه بو که سیکی دیکه و له کات و سهرده میکه وه بو کات و سهرده میکی دیکه، له که لتوور و ژینگه یه که وه بو که لتوور و ژینگه یه کی دیکه ده گوریت

۲،۳،۱ کیشه‌کانی به‌ره‌می هونه‌ری:

له راستیدا هیچ به‌ره‌میکی ئه‌ده‌بی نییه، بی کیشه‌ی هونه‌ری بیت و له ره‌خه به‌ده‌ر بیت، بویه ده‌توانین بلین هه‌موو به‌ره‌میکی ئه‌ده‌بی به هه‌موو به‌ش و ره‌گه‌زه‌کانیه‌وه، هه‌ر له‌گه‌ل سه‌ره‌تای له دایک بوونیه‌وه، کومه‌لیک کیشه‌ش له‌گه‌لیدا له‌دایک ده‌بیت. به‌تایبه‌تی ئه‌و به‌ره‌مانه‌ی ده‌چنه قالبی به‌ره‌می هونه‌رییه‌وه، چونکه شاعیر یان نووسه‌ر یان هونه‌رمه‌ندی داهینه‌ر له دارشتن و نووسین و هینانه‌کایه‌وه‌ی به‌ره‌مه‌کانیدا هه‌میشه له هه‌ولی ئه‌وه دایه، به‌ره‌مه‌که‌ی له چوارچێوه‌یه‌کی هونه‌ری به‌رز و به‌هیز و کاریگه‌ر و جوانیه‌کی دلگیر و سه‌رنج راکیش و بی هاوتا بینیه‌کایه‌وه. که بیگومان له ئه‌نجامی ئه‌وه‌شدا رووبه‌رووی چه‌ندین کیشه‌ ده‌بیته‌وه، چونکه له دایک بوونی هه‌موو به‌ره‌میکی هونه‌ری جوان پێویستی به‌ رو‌شنبیرییه‌کی فراوان و شاره‌زایی و ئه‌زموونیکێ زور و زه‌وق و سه‌لیقه‌یه‌کی هونه‌ریانه و دنیا‌بینیه‌کی جوان هه‌یه. تاوه‌کو بتوانیت به‌م هویه‌وه تازه‌گه‌ری و داهیتان و گۆرانکاری جودا‌کاری له به‌ره‌مه‌کانیدا بکات، رۆلێکی سه‌ره‌کی یان پێش‌ه‌وه له کاری نوێ‌خواری سه‌رده‌مه‌که‌ی خۆیدا بینیت.

شتیکێ ئاشکرایه ”جوانی هونه‌ری، ئه‌و جوانیه‌ که دروست‌کراوی ده‌ستی مرۆفه، که تا ئیستا به‌ ناوی هونه‌ره‌وه ناسراوه. هونه‌ر دروست‌کردنی جوانیه، وه هه‌رشتیک مرۆف دروستی کردبیت و جوان بیت ده‌چیته‌ قالبی کاری هونه‌ریه‌وه“ (عبد الرحیم، ۲۰۲۰: ۸). ئه‌گه‌رچی هه‌ندیک پێیان وایه ”هونه‌ر هیچ شتیک نییه جگه له ده‌ربڕینی هه‌سته‌کانی مرۆف، که هه‌ندیک به‌ ده‌نگ، هه‌ندیک به‌ وینه، هه‌ندیک دیکه به‌ نووسین و جولانه‌وه‌ی هونه‌ری گوزارشت له هه‌ست و سۆزو ناخی خۆیان ده‌که‌ن، بۆ هینانه‌دی خه‌ون و خولیا و هیوا و وئاوات و ئامانجه‌کانی“ (العطا، ۱۹۹۹: ۱۳۱).

به‌م شیوه‌یه ”بڕیاردانی جوانی یان ناشیرینی له‌سه‌ر هه‌ستی هونه‌رمه‌ند وه‌ستاوه، ئه‌گه‌ر ئه‌و بڕیاردانه‌ رێگریمان لی نه‌کات له دۆزینه‌وه‌ی چیژ له کاری هونه‌ریدا، ئه‌وا بیگومان هونه‌رمه‌نده‌که له گوزارشت‌کردنی ئه‌و هه‌سته‌دا سه‌رکه‌وتوو بووه“ (اسماعیل، ۱۹۸۶: ۳۴). به‌لام ئه‌گه‌ر ئه‌و هه‌ستانه‌ نه‌بوونه هاندهریکێ به‌هیز بۆ دۆزینه‌وه‌ی جوانی، ئه‌وا له به‌رجه‌سته‌کردنی به‌ره‌میکی جوان و به‌رزدا شکست ده‌هینیت، وه له سه‌رووی هه‌موویانه‌وه هه‌ستی بینین که یه‌کێکه له هه‌سته‌ بالاکانی مرۆف پێگه‌یه‌کی مه‌زنی له جوانببینی شته‌کان و له دایک بوونی جوانیناسی هه‌یه. جگه له‌مانه‌ش ”ره‌نگه‌کان رۆلێکی

گرینگیان له دۆزینه‌وه‌ی ته‌وه‌ره‌ی جوانی هونه‌ریدا هه‌یه، له ده‌قی ئه‌ده‌بیدا. چونکه ره‌نگ له گرینگترین و جوانترین دیارده‌کانی سروشته، وه له پر بایه‌خترین ره‌گه‌زه‌کانی پیکهاته‌ی وینه‌ی ئه‌ده‌بیه، که زۆرترین واتای هونه‌ری و ئایینی و ده‌روونی و کومه‌لایه‌تی و ره‌مزی و ئه‌فسانه‌یی له‌خۆ ده‌گریت. (قاسمی، ممتحن، ۱۳۹۰هـ: ۸۳).

بیگومان ”جوانیینی ئه‌و تیروانینه پر داهینان و دروستکه‌ریه، که نه‌سه‌ق و واتای شیعری به‌رز ده‌کاته‌وه. له هه‌مان کاتدا به‌پیی ئاستی نیشانه و ئاماژه‌کانی جوانی به‌رز ده‌بیته‌وه. جوانیینی به به‌ره‌مه‌پینان و شیوه‌ی جوان و دلگیر و داهینانی جوان نه‌بیت به‌رز نابیته‌وه. ئه‌و کارلیکردن و ئاوێزانه‌ی نیوان هه‌سته‌کانی جوانی و فۆرمی جوانی یه که ده‌بیته‌وه‌ی به‌رزکردنه‌وه‌ی ئاستی شیعری، کاری هونه‌ری له لایه‌ن شاعیر و هونه‌رمه‌ندی داهینه‌ر و تیروامودا، له وزه‌ی هه‌ست و سۆزی کز و ناتهن‌دروستدا چرده‌بیته‌وه، که له دوورترین سنووره‌کانیدا که‌له‌که بووه، له‌سه‌ر ئاراسته دیاریکراوه‌کاندا، له ده‌ره‌نجامی کپ بوونیدا و ده‌رباز بوون لی. لیره‌وه ده‌توانین تی بگه‌ین که تا چ ئاستیک ده‌توانی هونه‌ر بیته هه‌ناسه“ (شریح، ۲۰۱۵: ۳). هه‌روه‌ها ده‌توانین بلین ”هونه‌رمه‌ند هۆکاریکی سه‌ره‌کییه بۆ گواستنه‌وه و گۆرینی جوانی سروشتی بۆ جوانی هونه‌ر“ (شیخه، ۲۰۰۹: ۴۹۴).

له هه‌مان کاتدا ”ئه‌فلاتون، گرنگی هونه‌رمه‌ند له توانستی خستنه‌رووی هه‌قیقه‌ت و ویناکردنی جوانی دیاری ده‌کات، بینینی هه‌قیقه‌ت کارده‌کاته سه‌ر هه‌لچوون و چیژ بینین، به‌لام دوورکه‌وته‌وه‌ی شاعیر له ئیشی هونه‌ری جوان، ئه‌وکاته ئیشی هونه‌ری کار ده‌کاته سه‌ره‌سته‌کان... کاتی شاعیر ده‌گات به به‌هره‌ی خوایی، پیوسته سه‌رچاوه‌ی شیعره‌کانی هه‌قیقه‌تی ئایدیال بیت، له‌به‌ره‌وه‌ی خواوند ئه‌و به‌هره‌یه‌ی پیده‌به‌خشیت، که شاعیر پیوستیه‌تی بۆ ئه‌وه‌ی په‌یامی هه‌قیقه‌ت به مرو‌فایه‌تی بگه‌یه‌نیت“ (مطر، ۲۰۱۹: ۴۰). هه‌وه‌ها له پال ئه‌مانه‌شدا ”زمانی شیعری بنه‌مای هه‌موو داهینانیکه ئه‌ده‌بی و هونه‌رییه، له هه‌مان کاتدا که‌ره‌سته‌یه‌کی بنه‌ره‌تی پیکهاته‌ی شیعرییه، زمانی شیعری ته‌نها ئامرازیکه گوزراشت کردن نییه. به‌لکو هۆکاریکی به‌هیزی ده‌ربیرینی جوان و هه‌ست و سۆز و هه‌لچوونه‌کانی شاعیره“ (مصطفی، ۲۰۱۷: ۱۱).

ئاشکرایه هه‌ریه‌که له شاعیران و نووسه‌ران و هونه‌رمه‌ندان خودی خویان رۆل ده‌بینن له جوانکردن و جوانی به‌خشین و جوان پێشاناندانی شته‌کان، ته‌نانه‌ت ئه‌گه‌ر ئه‌و شتانه جوانیش نه‌بن یان به واتایه‌کی دیکه ئه‌گه‌ر ناشیرینیش بن. بویه ”ولترت ستیس له باره‌ی ناشیرینی

(کریتی) یه وه دهلی: تیروانینمان سه بارهت به کریتی له و ده رئه نجامه په سندکراوه پیکهاتوه که کریتی دژی جوانی نییه، به لکو جوریکه له جورهکانی، یان جوریکه له لاسایی و پاشکوی ئیستاتیکا “ (نقرش ، ۲۰۱۳: ۲۷۲). که واته ”هیچ بوشایهک له نیوان ئەزموونی جوانی و ژیانی کرداری پوژانه دا نییه، بویه به بوچوونی (جون دیوی) هر تیروانینیک بو هونهری جوانی، له په یوهندی نیوان هونهر و ئەزموونی ئاسایه وه دیته کایه وه“ (جاسم، ۲۰۱۲: ۵۶۴).

له گۆشه نیگایه کی دیکه وه ”به تیروانینی بروکلمان، هونهر قسه ی ئەندیشهیی کاریگه ره، دارشتن و دانانی جوانی بیر و تیرواننه کانیه تی له چوارچیوهی ده قدا“ (عبد المولی، ۲۰۰۳: ۵). به لام ”به باوهری مندرسن هونهر جوانی بهرز دهکاته وه بو ئاستی شتیکی راسته قینه و چاک، که به ههستیکی ناروون ده رک ده کریت، بویه مه بهستی هونهر که مالی ئەخلاقیه“ (حه مه صالح، ۲۰۱۳: ۲۹). که چی به پیچه وانیهی ئەم بیروبوچوونه ”تیگه یشتنی ئادمن بیژگ بو جوانی، تیگه یشتنیکی ساده و نیگه تیغه له زور پوووه وه، به لکو له هه ندیک پوووه وه ناراستیشه که پی وایه جوانی ئەو بزوینه رهیه که ههز و ئاره زوی سیکسی ده جولینی“ (الرباطی، ۲۰۱۸: ۹). جگه له مهش ”کانت جوانی وهک پردیک له نیوان دوو جیهانی ده رههست و به رههست داده نی، تام و چیژی وه دیهاتوو له به رهه میکی هونهری، له ههسته کانی تری مروف جیاده کاته وه و ناویان ده نییت تام و چیژه بیلایه نه کان، له م پروانگه یه وه، جوانی وهک دیارده یه کی سه راسه ر په یوه ندیدار به ههسته وه ره چاو ده کری، که خاوه ن بایه خیکی پوچی و دهروونیه له سه دهی نۆزده هه مدا، هیگل جوانی به وینه ی رهنگدانه وهی ههست ئامیزی هزر له قه له م ده دا و گرینگی زوری ده دایه باسه تیورییه کانی کانت “ (سه جادی، مه حمودی، ۲۰۰۴: ۱۶۲).

تیروانینی هیگل سه بارهت به جوانی به رهه می کاری هونهری له چوارچیوهی به رهه می هونهری جواندا چرده بیته وه و پی وایه ”بابه تی ئیستاتیکا، جوانی سروشتی نییه به لکو جوانی هونهرییه، هیگل جوانی سروشتی ده داته دواوه، چونکه به بوچوونی ئەو، کار داهینانیکی خویی ئاده میزاده و جوانی ته نها له و شتانه دا هیه و که ئاده میزاد دروستیان دهکات، به ته واوه تی به ستراره ته وه به چالاکییه کانی کومه لایه تی مروقه وه. جوانی له مروقدا داهینانی روحه ئافریده ی هوشیاریه و به رهه می ئازادی یه، دیاره هه رشتیکیش به رهه می روح بیته روخساری ئەو وه رده گریته و له سروشت بالاتر ده بیته“ (میراوده لی، ۲۰۰۵: ۷۹). ”به بوچوونی هیگل، که هونهر مه ند وینه یه ک دروست دهکات و دایده هی نیته جوانتر و ته واوتره له وهی که له م جیهانه دا ده بینریت، وه ههروه ها وهکو ئه رستو باوهری به وه یه که

ئەركى ھونەر برىتتېيە لە پاكردنه وەھىەكى ئەخلاقى. ھىگل ھونەر دەكاتە دووبەشەوہ : ۱- ھونەرى بابەت: وەكو تەلارسازى و پەيكەرتاشى و وىنە. ۲- ھونەرى خودى: وەكو مۇسقىقا و ھونراوہ“ (حەمەسالح ، ۲۰۰۴: ۴۲). ”ھەمىشە گرىمان دەكەين كە ھەرچىبەك جوان بوو ھونەرە، يان ھونەر بە گشتى جوانە، ھەرشتىكىش جوان نەبوو ھونەر نىبە و دزىوئىش لە ھونەر بەدەرە. ئەم بە يەك زاننەى ھونەر و جوانى رەگى گشت كۆسپىك لە ھەست كردنمان دەربارەى ھونەر بەدى دىت، تاوہكو لای كەسانىكىش كە بە روىەكى گشتى سەبارەت بە كارتىكەرى جوانىناسى Aesthetic ھەستىارىبەكى بەھىزيان ھەيە، ئەم گرىمانەيە لەم روىەوہ پەپرە و دەكەن كە ھونەر جوانى نىبە، لەبەرئەوہى ھونەر بە پىي پىويست جوانى نىبە“ (رپد، ۲۰۰۷: ۱۰).

بۆچوونى ”ئەلبىر كامو لەگەل فەيلەسوفى ئەلمانى نىچەدا كۆكە لەسەر ئەوہى: ھىچ ھونەر مەندىك نىبە بتوانىت لەگەل كەتواردا ھەلبكات، چونكە ئەوہ شەقلى ھونەر مەندە لە جىھان وەر س بىت، وەلى ئەوہشى دەخاتە سەر ھىچ ھونەر مەندىك نىبە لەگەل ئەوہدا بتوانىت بە تەواوہتى خۆى لە كەتوار بى نياز بكات، ئەگەر داھىتانى ھونەرى لە جەوھەرىدا برىتى بىت لە رەتدانەوہى جىھان و داواكردى جۆرى لە يەكىتى، كەچى رەتدانەوہى جىھان لە لايەن ھونەر مەندەوہ لەھەمان كاتدا برىتتېيە لەھەولدان بۆ گەران بە دواى ئەو جىھانە ھونەرىبەى كەدەيەوئىت بۆخۆى بخولقنىت (ئىبراھىم ، ۲۰۱۳: ۲۸۸).

جىگای باسە ”جوانى ھونەرى بەرزترە لە جوانى سروشتى ، چونكە جوانى ھونەرى بەرھەمى گيانە، لەبەر ئەوہى روى بەرزترە لە سروشت بۆيە بەرزىەكەشى بۆ بەرھەمەكانى و بۆ ھونەرىش دەگوازىتەوہ“ (ھىغل، ۱۹۷۸: ۶). يان بەواتايەكى دىكە دەتوانىن بلين ”گوزارشت دوو سەرھەيە، گوزارشتى سوود بەخشىن، كاتىبە و بە تىپەربوونى كات دەتوئىتەوہ، بەلام گوزارشتى ھونەرى بەدرىزايى زەمەن بەنەمرى دەمىنئىتەوہ، ئەو كاتانەش، كە شاعىر و ھونەر مەند شەپۆلى ھاندانى داھىتانيان كپ دەبىتەوہ، بەرھەمە ھونەرىەكانىان بە نەمرى دەمىنئىتەوہ“ (مەحمود، ۲۰۰۵: ۲۳).

ئەو پرسىارەى لىرەدا بەبىردا دى، ئەوہىە: فەلسەفە بەگشت لەقەكانىبەوہ، بەدەر لە ئىستاتىكا، پشت بەژىرى و بنەماى لۆجىك دەبەستى، ئايا دەكرى لۆجىكى وشك و بى گيان، پەناى ببرىتە بەر بۆ تاووتوكردنى بابەتى ھونەر و جوانى؟ كەواتە جوانى چىبە؟ كە مرؤف دەلى ئەمە، يان ئەوہ جوانە، باسى چى دەكات؟ پىويستە چ مەرجىك لە بابەتىكا ھەبى بۆ

ئەو ھەي خەسلەتەي جوانى پىي بدرى؟ ئەي ھونەر خۆي لەخۆيدا چىيە و چ كاتىك پىي دەگوترى ھونەر؟ جىاوازي نىوان جوانى و ناشىرىنى، نىوان ھونەرى سەرکەوتوو و سەرنەكەوتوو چىيە؟ رۆلى ژىريان ئەگەر نەبوو چىژ لىرەدا چۆنە و چىيە؟ دەكرى بابەتى جوانى و ھونەر لەگەل بابەتى ئايىن و ئاكار بخرىنە نىو دوو تاي يەك تەرازوو ھە؟ جىاوازي نىوان بەھاي جوانى و بەھاي ئاكارىي و ئايىنى بەچىدا لە يەكترى جىا دەكرىتە ھە؟

وہلامدانە ھەي ئەو پرسىارانە، دەرگاي چوونە نىو جىھانى فەلسەفەي ھونەر و جوانى دەخاتە سەر پشت. چىژ و زەوق و ئارەزوو و ھەستکردن بە جوانى و دوورکەوتنە ھە لە ناشىرىنى ھەر لە سەرەتاي پەيدا بوونى شارستانىيەتە ھە بەشىك بوون لە ھەبوون و ژيانى مرؤف، تەنانت دەربرىنى ئەم ھەستانە ھونەرى لى كەوتوو تە ھە. ئەو وىنانەي لەسەر دىوارى ئەشكەوت و لەسەر تاشە بەردە زەبەللاھەكان كىشراون، ھەر لە سەرەتاي ژيانە ھە، راستى و دروستى ئەم قسەيە دەسەلمىن، بەلام وەك باس و لىكۆلینە ھەي بابەت كە بە نووسىن تۆمار كرابى، ئەو دىالوگى (ھىياسى ئەفلاتون) بە كۆنترىن سەرچاويەك دەژمىردرى كە تىيدا بە زمانى سوكراتى مامۆستاي سروشتىي ھونەر و پىوھندى بە ئاكارە ھە و ئەوجا پىوھندى ھەردوو كىيان پىكە ھە و بەجىا بە نمونەي بەرزە ھە چىيە، باسى كردو ھە؟ ھەر لەويدا كىشەي جوانى و ناجوانى، بە تايبەتى جوانى و نەرم و رىكوپىكى و ھارمۆنى سروشتى كردو ھە بەلگە يەك بۆ پشت ساردكردنە ھەي ھەبوونى ھىزىكى سەروو سروشتى كە ئەو بە داھىنەر ناوى بردو ھە“ (عەزىز ، ۲۰۲۰: ۱۱۰).

ھەرچۆنىك بىت” لەبەرئە ھەي تىگەيشتنى مرؤف بۆ جوانى بە پىي سەردەم دەگۆرپىت، بۆيە كارى ئىستاتىكا ئەو ھەننىيە يەك پىناسەي ھەمىشەيى بۆ ھونەر بكات، بەلكو كارى رىكخستن و تازەكردنە ھەي بەردەوامى گرفتهكانە، ئىستاتىكا زانستىكى تىورىيە لە گرفتهكانى جوانى لە ھونەردا دەكۆلپتە ھە، بپىاردان لە سەر جوانى و ناشىرىنى شتەكانى دەورو بەرمان بۆ خودى ئادەمىزاد و ھەلسوكەوت كردنى لەگەل بابەتەكە و ھەلوئىستى تايبەتى خۆي بەرامبەرى دەگەرپتە ھە. ھاوكات زۆر جار ھونەرمەندان بابەتى ناشىرىن و دزىو دەكاتە بابەتى ھونەرەكەي و لە بۆتەي جوانىدا دايدەرپىژپتە ھە“ (عەلى، ۲۰۲۰: ۱۲۰).

جوانى بەرھەمى ھونەرى پەيوھندىيەكى پتەوى بە سەرنج لىدەرە ھەي، لەبەرئە ھەي ”بپىاردانى جوانى و دزىوى شتەكان بۆ ئادەمىزاد خۆي و جۆرى ھەلسوكەوت كردنى لەگەل بابەتەكە و ھەلوئىستى تايبەتى خۆي بەرامبەرى دەگەرپتە ھە، لىرە ھە زۆر جار

هونه‌رمه‌ند بابەتی ناشیرین و دزیویش دەکات بە بابەتی هونه‌ره‌که‌ی و لە بۆتە‌ی جوانیدا دای دەپێژیت "شاعیری کلاسیکی مەزنی کورد (نالی) خێلی چاوی دلداره‌که‌ی که بە‌لای خە‌لکه‌وه‌ شتیکی دزیوه‌ بە‌م جۆره‌ باس دەکات:

پیم دە‌لین مە‌حبوبه‌ خیل و قیچه‌ مه‌یلی شه‌ر ده‌کا

خیل و قیچه‌ یا ته‌رازوی نازی نه‌ختی سه‌ر ده‌کا (میراوده‌لی، ۲۰۰۵: ۱۳).

لێ‌رده‌دا و لە ئە‌نجامی شیکردنه‌وه‌ و تیگه‌یشتن بۆ ئە‌م بیروبۆ‌چوونانه‌ ده‌گه‌ینه‌ ئە‌م راستیه‌یکه‌ کێشه‌کانی به‌ره‌می هونه‌ری فره‌ لایه‌ن و فره‌ په‌نگه‌، ده‌توانی زیاتر له‌ گۆشه‌نیگایه‌که‌وه‌ سه‌یر بکری‌ت و زۆرت‌ر له‌ په‌هه‌ندیکه‌وه‌ لیکدانه‌وه‌ی بۆ بکری‌ت، ئە‌مه‌ جگه‌ له‌وه‌ی هینانه‌کایه‌وه‌ی به‌ره‌می هونه‌ری جوان و نایاب هینده‌ی په‌یوه‌ندی به‌ توانا و لیهاتوویی و ئە‌زموون و زه‌وق و سه‌لیقه‌ی سه‌رنج لێ‌ده‌ره‌که‌وه‌ هه‌یه‌، هینده‌ په‌یوه‌ندی به‌ جوانی شته‌که‌وه‌ یان بابەته‌که‌وه‌ نییه‌ که‌ بۆته‌ هه‌وین و سه‌رچاوه‌ی له‌ دایک بوونی به‌ره‌مه‌ هونه‌رییه‌که‌وه‌. چونکه‌ ده‌شیت له‌ شته‌ دزیو و ناشیرینه‌کانه‌وه‌ شاکاری ئە‌ده‌بی جوان و نایاب و سه‌رنج‌راکێشی هونه‌ری دروست بکری‌ت، وه‌ به‌ پێچه‌وانه‌شه‌وه‌.

۳,۳,۱ کێشه‌کانی جوانی و هه‌ق و چاکه‌:

دیاریکردنی پێوه‌رو پێوانه‌کانی هه‌ق و چاکه‌، له‌و کێشانه‌یه‌ که‌ ئاسته‌کانی جوانیناسی دیاری ده‌کات. چونکه‌ هه‌ر له‌ دێر زه‌مانه‌وه‌، بابەتی هه‌ق و چاکه‌ له‌ لایه‌ن زۆریک له‌ بیرمه‌ندان و فه‌یله‌سوفه‌کانه‌وه‌، به‌ بنه‌مای سه‌ره‌کی جوانیناسی دانراوه‌. هه‌ره‌وها له‌ لایه‌ن خوداوه‌ند و ئاینه‌کانیشه‌وه‌ به‌ها و پێگه‌یه‌کی به‌رز و به‌هیز و کاریگه‌ری هه‌بووه‌. "په‌یامبه‌ری خوا (دخ) ده‌فه‌رموویت: ان الله جميل يحب الجمال، واته‌ خوا جوانه‌ و جوانیشی خۆش ده‌ویت" (عوض الله، ۲۰۰۳: ۳۶۴). ئە‌مه‌ش به‌ واتای ئە‌وه‌ دیت، که‌ جوانی به‌ تابه‌تی جوانی هه‌ق و چاکه‌ له‌ سه‌رووی هه‌موو جوانیه‌کانه‌وه‌یه‌ و بی‌ هاوتا و بی‌ وینه‌یه‌. هه‌ر بۆیه‌ ئە‌و وینانه‌ی که‌ هه‌ق و چاکه‌ی له‌خۆگرتووه‌، جیگای ناخه‌ و به‌ په‌وشته‌وه‌ وابه‌سته‌یه‌ و به‌چاوی دل ده‌ببیریت،

هه‌روه‌ها هه‌موو جوانی و چاکه‌یه‌ک خۆشه‌ویسته‌، بۆیه‌ وینه‌ی ده‌ره‌وه‌ و ناوه‌وه‌، چاکه‌ و جوانی ده‌یانگریته‌وه‌، وینه‌ی ده‌ره‌وه‌ به‌چاوی ده‌ره‌وه‌ درکی پێده‌کری‌ت، وینه‌ی ناوه‌وه‌ش به‌

چاوی ناوهوه، واته به چاوی دل درکی پیده کریت“ (عوض الله، ۲۰۰۳: ۳۵۸). به هه مان شیوه ”له تیروانینی ئەفلوتیندا هونەر خوازیاری جوانی و چاکهیه، ئەمهش بههه مان تیروانینهکانی ئەفلاتوونه، چونکه ئەفلاتوون باوهپی وایه هونه رهنه له هونه ره کهیدا لاسایی سروشت دهکاتهوه و سروشتیش لاسایکردنهوهی جیهانی ئایدیایه، کهواته هونه رهنه دوو ههنگاو له حهقیقه تهوه دووره“ (حسین، ۲۰۱۷: ۲۰).

بهه شیوهیه ”بالاترین کهمالی چاکی که نهک تهنها له گهله جوانیدا هاوئاهاهنگ نییه، به لکو له کومه لیک لایه نیشهوه دژیتهی، یه هودییه کان ته نانهت له سه رده می ئەشعیا که یه کیک بوو له پیغه مبه رهکانی بهنی ئیسرائیل، ئاگاداری ئەو خاله بوون و وایان بیرده کردهوه که جوانی ده بیت چاکیش بیت، راسته که بیرمه نده پیشر هوهکانی یونان : سوقرات، ئەفلاتوون و ئەرستو ههستیان کردبوو، که ده شیت جوانی له گهله چاکی دا نه گونجیت، سوقرات جوانی راسته وخو به پهیرهوی چاکی دانابوو، ئەفلاتوون بو ئەوهی دوو چه مکه که بکاته یهک، باسی له جوانی روهانی کردبوو، ئەرستو خوازیاری کرده وهیهکی ئەخلاقی یان پاکبوونهوه بوو بوو له هونەر، که کار بکاته سهر مرؤفه کان. به لام سه ره رای هه موو ئەمانه، ته نانهت ئەو بیرمه ندانهش نه یانده توانی چاوپوشی له وه بکهن که جوانی و چاکی پیکه وه گونجاون، له م پرووه وه له وه سه رده مه دا وشه ی لیکدراوی Kalokagatia جوانی و چاکی یان به ره به ره به کاربرد، که ئاماژه بوو بو ئەم یه کیتییه“ (لیوتولستوی، ۲۰۰۹: ۷۵). بویه ”پیویسته هه موو دهروونیک، سه رکه وئ بو ئەو چاکه یه ی ئاره زوویه تی، کاتیک دهروون به م چاکه یه دهگات، ئەوه تیدهگا مه بهستی جوانی چیه؟ جوانی خودی چاکه یه، بیگومان جوانی بابه تی ئاره زووه بو هه مووان، به لام هه موو دهروونیک ناگات به چاکه، به لکو تهنها ئەم که سانه پییده گهن، توانای گه یشتن به ئیدیالیان هه یه“ (مطر، ۲۰۱۹: ۱۰۳).

له مباره یه وه ”راغب ئەسفه هانی پیی وایه ههز و خو شه ویستی، ئەو هیز و باوه ره یه که واده بینیت یان واداده نیت، ئەوهی هه یه خیر و چاکه یه، ئەمهش له سی پرووه وه یه یه که م: ههز و خو شه ویستی چیژ و خو شی، وهک ههز و خو شه ویستی پیاو بو ئافرهت، وه به پیچه وانه وه. دووه م: ههز و خو شه ویستی بو سوود و قازانج وهک ههزی شتیک که لکی هه بیت، سییه م: ههز و خو شه ویستی بو پیشکه وتن وهک خولیا بوونی زانست و زانیاری. سه عالیبی ئاماژه به پله و پایهکانی خو شه ویستی دهکات و دهلی: یه که مین پله و پایه ی خو شه ویستی ههز و ئاره زووه کاتییهکانی دونیایه، دواتر په یوه ندییه، که به دله وه په یوه سته. دواتر نرخ و بهها و قوربانیدانه، واته خو شه ویستی به هیز، پاشان عه شق. ئەمیش ناوی ئەو

چاكيه يه له و بره ي كه ناوي خوشه ويستيه، دواتر كوتايي و لوتكه، واته سووتاني خوشه ويستي دل له گه ل نه و چيژده ي هه يه تي“ (محي الدين، ۲۰۱۴: ۱۰).

به پيچه وانه ي نه م بيروبوچوونانه ”هه نديك له فهيله سووفه كان سوورن له سه ر نه وه ي كه هونه ر يان جواني هيچ په يوه ندييه كي به چاكيه و خراپه وه نييه، واته به ره مه ينياني هونه ر په يوه نديدار نييه به وه ي كه نه م هونه ره هونه ريكي به رزه، له به رنه وه ي چاكيه، يان نه و هونه ره هونه ريكي نزمه، چونكه خراپه. هونه ر خاوه ني ريسا و ياساي خويه تي جياواز له و ياسا و ريسا يانه ي تر كه له هه ر بابه تيكي تر دا هه ن، هونه ر ده بيت له ناو هونه ردا برياري هونه ريكي به رز يان نزمي له سه ر بدريت نه ك له ده ره وه ي هونه ر“ (حه مه سالح، ۲۰۱۳: ۵۹).

به باوه ري ”هيگل، حه قيقه ت و جواني يه ك شتن ، ته نيا جياوازييه ك كه هه يه نه وه يه حه قيقه ت تا جيگه يه ك كه هه يه و له خودي خويدا شياوي تيرامانه، بوخوي ئايديايه ويناكردنه“ به لام ئايديا كاتيكي كه له ده ره وه دا ده رده كه وي ت، نه ك ته نيا ده بيته حه قيقه ت بو شعوري مرو ف به لكو جوانيش ده بيت، به م جو ره جوان ده ركه وتني ئايديايه“ (ليوتولستوي، ۲۰۰۹: ۴۱). له خو يندنه وه و ليكدانه وه ي نه م بيروبوچوونه جياوازانده دا ده گه ينه نه و راستييه ي كه هه ق و چاكيه له ديديگاي بيرمه نده ئاينييه كان و ميسالييه كاندا به تاكه سه رچاوه ي جواني داده نريت و سه رچاوه يه كي سه ره كي جوانينا سييه، له كاتيكا هه ق و چاكيه له گوشه نيگاي لايه نگراني جواني هونه ري و ماترياليسته كاندا، كاريگه رييه كي نه وتوي له سه ر جوانينا سيدا نييه، له روانگه ي نه مانده دا هه ق و چاكيه به جواني هونه ري و جوانينا سيه وه وابه سته نييه، به لكو جواني شته كان له هه ق و چاكيه دا يه.

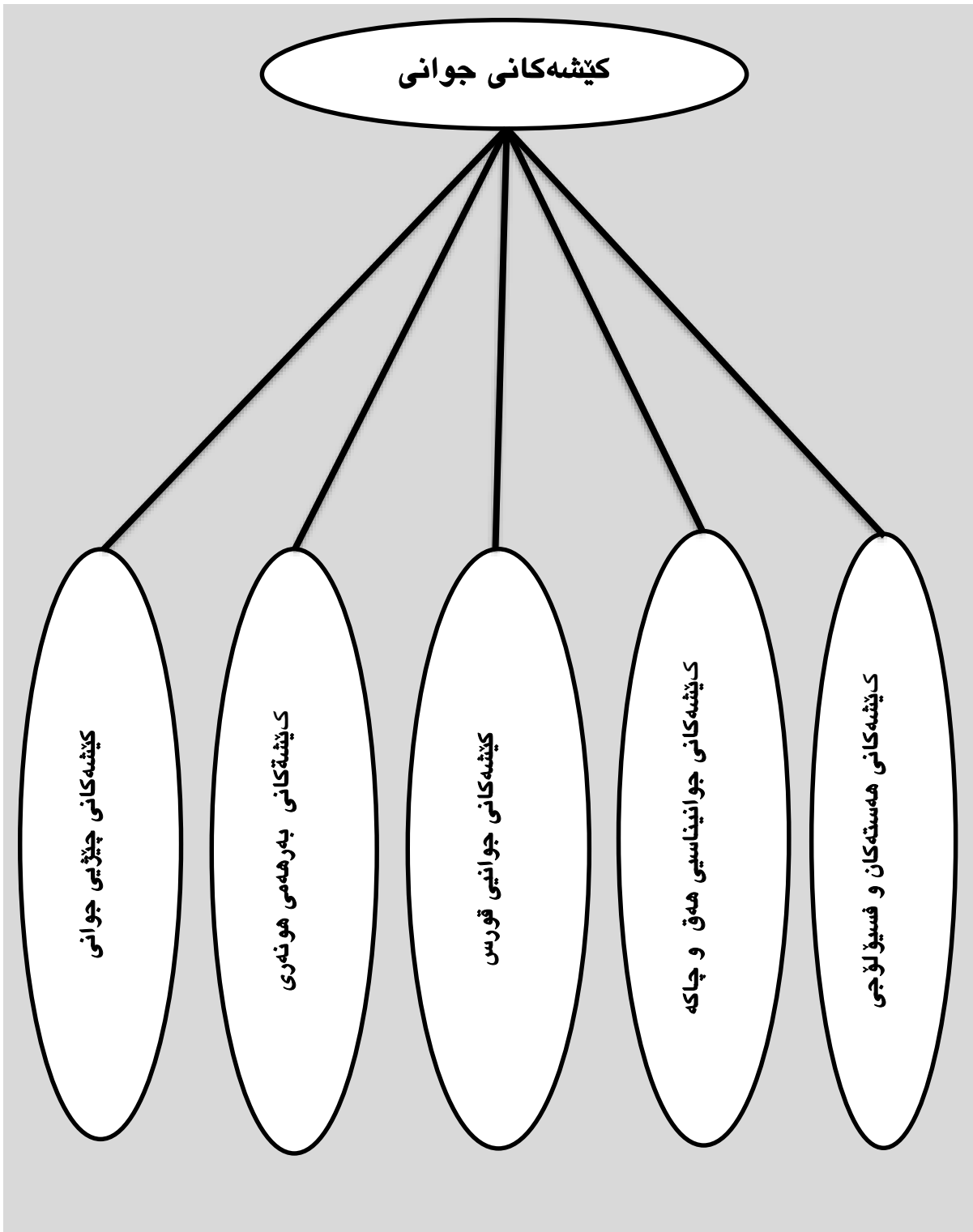
۴،۳،۱ كيشه كانی جوانی و ههسته كان و فسيولوجيا:

دياره هه رييه كه له هه سته كانی مرو ف به هه سته بالا و نزمه كانيشه وه له پال لايه نه كانی فيزيكي و فسيولوجييه وه، روليكي گرینگ ده بينن له هيتانه كايه ي جوانينا سيدا، له هه مان كاتدا كه موكورتی لاوازی له مانده دا، ده بيته هو ي سه ره له دانی كيشه كانی جوانينا سی و له ده رنه نجاميشدا كار ده كاته سه ر ئاست و پايه كانی جوانينا سی شته كان، بو يه بو نه وه ي بتوانين له جوانينا سيني شته كان و بابه ته كاندا سه ركه وتوو بين، ده بيت زال بين به سه ر كيشه ي هه سته كان و فسيولوژی، تاكو له جوانينا سی شته كاندا شكست نه هينين، هه ر له م

روانگهوه وهك ده‌بیینین ”جوانترین جوانی یان به‌های جوانی له لای گورگیاس، په‌یوه‌ندی راسته‌وخوی به‌ئه‌زموونی هه‌سته‌كانه‌وه‌هه‌بووه“ (مطر، ۲۰۱۹: ۲۲). هه‌روه‌ها ”به‌باوهری فیشه‌ر ۱۸۰۷-۱۸۸ جوانی ویناگردنیکه، به‌شیوه‌یه‌کی به‌رته‌سک ده‌رکه‌وتووه. به‌لام ویناگردن دابه‌ش ده‌کریت و زنجیره‌یه‌ک ویناگردنی تریش پیکدینی، ویناگردنه‌کان خویان به‌شیوه‌ی هیلکی به‌رز و نزم نیشان ده‌دن. ویناگردن هه‌رچه‌نده له‌پله‌یه‌کی بالابیت، له‌جوانیه‌کی زورتر له‌خوده‌گریت، به‌لام نزمترین ئاستیش خاوه‌نی جوانیه، چونکه‌خالی پیکه‌وه به‌سترانی پیوستی زنجیره‌ی ویناگردنه‌که پیکدینی“ (حه‌مه‌سالح، ۲۰۱۳: ۵۰).

ئه‌وه‌ی که ده‌مانه‌وی لیره‌دا تیشکی بخه‌ینه‌سهر و جه‌ختی له‌سهر بکه‌ینه‌وه ئه‌وه‌یه‌که ”که‌ی و چۆن شتی جوان به‌جوان دیته‌به‌رچاو؟ ئایا له‌ناخ و سروشتی مروّفا ره‌گه‌زیک هه‌یه‌ببیته‌مایه‌ی ئه‌وه‌ی مروّف ئاماده‌بیت هه‌ست به‌جوانی بکات؟ ئه‌وجا پیوه‌ندی نیوان جوان و هه‌ستکردنی مروّف چیه‌ی و چۆنه؟! کاتیک ده‌کرئ وه‌لامی ئه‌و پرسیارانه‌بدریته‌وه، ئه‌گه‌ر مروّف توانی پیوه‌ندی نیوان به‌های جوانی و هه‌ردوو به‌های راستی (هه‌قیقه‌ت) و چاکه‌کاری (خیر) دیار و ده‌ستنیشان بکات و پوونی بکاته‌وه، ئه‌مانه‌چ پیوه‌ندی‌کیان به‌هونه‌روه‌ه هه‌یه‌به‌گشت جوړ و ره‌گه‌ز و بابته‌کانیه‌وه، له‌لایه‌کی دیکه‌وه ده‌بی ده‌قهری جوانناسی تاراده‌یه‌ک فراوانتر بکریت، به‌و پنیه‌ی چالاکي ره‌خنه‌گرتنی هونه‌ری بگریته‌وه، سه‌ره‌پای ئه‌وه‌ی خوی له‌خویدا جوړیکیشه‌له‌په‌ی پبیردنی هه‌سته‌کی، ئیستاتیکا په‌بیردنی هه‌سته‌کی ده‌گریته‌وه، بیگومان په‌بیردنی هه‌سته‌کی له‌لای خویه‌وه په‌بیردنه‌به‌جوانی، که‌وابوو فه‌لسه‌فه‌ی جوانی و هونه‌ر به‌گشتی بریتیه‌له‌و دوو ره‌ه‌نده: یه‌که‌م: ره‌خنه‌گرتنی هونه‌ریی بابته‌کانی هونه‌ر و جوانی. دووه‌م: په‌بیردنی هه‌سته‌کی به‌بابته‌کانی ئیستاتیکا، راسته‌وه‌ک بابته‌تیکی سه‌ره‌به‌خۆ له‌ناوه‌راستی سه‌ده‌ی هه‌ژده له‌لایه‌ن ئه‌لیکسه‌نده‌ر بو‌مگارتن داهینراوه، به‌لام پیشتر له‌لای ئه‌فلاتون و ئه‌رستوی قوناغی یونان و له‌سه‌ده‌کانی ناوه‌راست و سه‌رده‌می رۆشن‌گه‌ریدا پرۆسه‌ی هونه‌ر و جوانی و ره‌خنه‌گرتنی فه‌یله‌سووفه‌کان به‌دی ده‌کرئ و له‌م سه‌رده‌مانه‌دا چند ئاراسته‌ و رینیاژیکی گرنگی ئیستاتیکا ده‌ستبه‌کارن“ (عه‌زیز، ۲۰۲۰: ۱۱۶). ویرای ئه‌مانه‌هه‌ریه‌که‌له‌” (هیوم و لوک و هوتشون) هه‌ندیک گریمانان ده‌باره‌ی جوانی پیشکش کردن. هوتشون ده‌لی: (ئه‌گه‌ر ئیمه‌له‌خۆماندا هه‌ستی جوانیناسیمان نه‌بووایه، ئه‌وا ده‌شیا خانوو و باغ و جل و به‌رگ ببیین و به‌که‌لکیان بزانی، به‌لام هه‌رگیز نه‌مانده‌توانی به‌جوانیان بزانی“ (میراوده‌لی، ۲۰۰۵: ۵۴).

له راستیدا ههستی جوانیی ئهگه رچی له مرۆفدا له ئاستیکی بهرزدا ههیه، بهلام ئه وه ههسته له گیانله بهرانیشتدا بهدی دهکریت. ”داروین که تیوری بایۆلۆژی دهربارهی جوانی هینایه کایه وه، له و باوه ره دایه که ههستی ئیستاتیکی له سروشتی بایۆلۆژی گیان له به ره کاندایه رگی داکوتاوه و له هه موو گیانله بهراندایه ئه م ههسته ههیه. داروین باوه ری وایه که جوانیخوازی تایبته نییه به ئاده میزاده وه، جو ره دهنگ و رهنگیک هه ن که خو شی چ به مرۆف چ به گیانله بهرانی دیکه ش ده به خشن“ (میراوده لی، ۲۰۰۵: ۱۲۵). که واته هه موو ئه و تیروانینانه ده مانگه یه نه ئه و بر وایه ی، که گه یشتن به ئاست به رزی ههسته کان و فسیۆلۆجیا به واتای گه یشتن به ئاست به رزی جوانی شته کان دیت، که ئه مه ش کاتیک دیته کایه وه به سه ر کیشه کانی جوانیدا زال بین، به تایبته ی ئه و کیشه کانه ی له چوارچۆیه ی جوانی ههسته کان و فسیۆلۆژیدا چرده بیته وه و کاریگه ریان له سه ر پیوانه و پیوه ره کانی جوانیی ئافره ت هه یه.

۵.۳.۱ پیوه و سیماکانی دیاریکردنی جوانیی ئافرته و چیژ و خوشی:

ئافرهته له دیدی رهگهزی بهرامبهردا له دیارترین و سه‌ره‌کیتترین سه‌رچاوه‌ی چیژ و خوشی و جوانییه، ته‌نانهته کاتیک باسی چیژ و خوشی و جوانی ده‌گریته، یه‌کسه‌ر ئافره‌تمان دیته پیش چاو، ئەمه‌ش بۆ به‌ها و پۆل و پینگه‌ی ئافرهته ده‌گه‌ریته‌وه. چونکه‌ هر له‌گه‌ل سه‌ره‌تای سه‌ره‌لدانی مرو‌قايه‌تییه‌وه، ئافرهته به‌هوی ئه‌و هه‌مووه جوانی و میهره‌بانیه و نه‌رم و نیانه‌ی تیندا به‌رجه‌سته بووه. توانیویه‌تی سه‌رنجی ره‌گه‌زی به‌رامبه‌ر رابکیشیت، تا ئاستی عاشق بوون و نقووم بوون و توانه‌وه له‌ ده‌ریای خوشه‌ویستی خۆیدا.

جوانیی ئافرهته بۆته هه‌وین و ئیلهامی هه‌زاره‌ها شاکاری ئەده‌بی و هونه‌ری و به‌هیزترین و گه‌وره‌ترین و فراوانترین ره‌نگدانه‌وه‌ی له‌ سه‌ر هۆشمه‌ندی مرو‌ق و دیدگای مرو‌ق و ئاکار و ره‌فتار و هه‌لو‌یست و ره‌وشت و که‌سایه‌تی مرو‌ق دروستکردوه، بووه به‌گرنگترین هاندەر و پالنه‌ر بۆ هینانه‌ کایه‌ی داهینان و گۆرانکاری جوانیناسی و له‌ ده‌ره‌نجامیشدا چیژ و خوشی جوانی لێ بدره‌وشیته‌وه. به‌لام و پیرای هه‌موو ئەمانه‌ تیروانینی جیاواز و لیکدانه‌وه‌ی جیاواز و پیوه‌ر و پیوانه‌ی جیاواز به‌رامبه‌ر به‌ ئافرهته وه‌ک سه‌رچاوه‌ی چیژ و خوشی جوانی هه‌یه. ”که‌واته چیژ و خوشی و جوانی ئافره‌تیش ناتوانیت له‌ ژیر کاریگه‌ری پیوه‌ر و پیوانه‌کانی سه‌رده‌می خۆی ده‌ربجیت، له‌ هه‌مان کاتدا ”تیوری جوانی لای ئەوانه‌ی که‌ پیوه‌ری ره‌وشتی ره‌ت ده‌که‌نه‌وه، بۆ هه‌له‌سه‌نگاندن و بریاردان له‌ سه‌ر هونه‌ری جوان یان ئەده‌بی جوان، پینان وایه‌ پیوه‌ری جوانی و بریاردان له‌ سه‌ری، له‌ سروشتی بابه‌ته‌که‌وه، واته‌ له‌ شیوه‌ و پوخساره‌وه‌ جا ئەگه‌ر مرو‌ق بیت یان گه‌ردوون یان شت یان دیارده‌کان بیت، سه‌رچاوه‌ ده‌گریته “ (جمعه، ۲۰۰۹: ۱۵).

وه‌ک ئاشکرایه‌ ”میکانیزمی چیژی جوانی به‌گشتی ئەمانه‌ن: یه‌که‌م: به‌ ئاگابوون له‌ سه‌رده‌م و شت و هه‌لو‌یسته‌کان، که‌ ده‌بیته‌ کاردانه‌وه‌ی کاری هه‌ستکردن به‌مانه. دووه‌م: خولیا و چه‌ز و ئاره‌زووی به‌ره‌مه‌هین له‌ شته‌کاندا به‌ قه‌ناعت و پازی بوونه‌وه. سینیهم: به‌ توانایی له‌ درککردنی پوونکردنه‌وه‌ی زیاتر و دیاریکردنی ره‌گه‌زه‌کانی و به‌ره‌مه‌هینانی جوانی و هۆکارو پیویستییه‌کانی چیژی جوانی. ۴_ باوه‌ربوون به‌ به‌های شته‌ چیژ به‌خشه‌کان و دواتر به‌رگریکردن لێ و پووبه‌پووبوونه‌وه‌ی هه‌موو ئه‌و شتانه‌ی له‌گه‌لیدا یه‌ک ناگریته‌وه و مه‌ترسی له‌ سه‌ر که‌ مکردنه‌وه‌ی به‌ها و هه‌بوونیدا دروست ده‌کات “ (حاکم، ۱۹۹۰: ۹۳). له‌ راستیدا ”چیژی جوانی له‌ شیعرێ نوێ و هاوچه‌رخدا، له‌ شاعیری‌که‌وه‌ بۆ شاعیری‌کی دیکه‌ و

له ئەزموونیکەوه بۆ ئەزموونیکى دیکە، بەپێى پلە و ئاستى وروژاندنى جوانى که هەریەکه له ئەزموونەکان دەیورویژینى و دەگۆریت، بنیادنانى بەرھەمەکانى جوانى کارىگەر دینیتەکایەوه“ (شرتەح، ۲۰۱۶: ۴). هەندیک له شاعیران و نووسەران بەشیوەیەک بە ئافرەتەوه وابەستەن و له دنیای ئافرەتدا تۆنەتەوه، بوونەتە بەشیک له سیحری ئافرەت و ئافرەتیش بۆتە بەشیک لەوان، بۆیە ”نەزار قەبانى دەلێت: ئافرەت نەبۆتە ھۆى ناوبانگى من، بەلکو بە پێچەوانەوه ئەوه شیعەرەکانى منە بۆتە ھۆکارى بەناوبانگ بوونى ئافرەت،(بەسینە) بەبى شیعەرى جوانى (بەدەوى) شاعیر زۆر وونە،(لەیلا عامرى) بەبى شیعەرەکانى (قەیس) کچیکە کەس نایناسى،(ئەلیزا)ش بەبى شیعەرەکانى (ئاراغۆن) ژنیکی فەرەنسیە وەک ھەزارەھا ژنى دیکەى سەر شەقامەکانى شانزلیلیزى و بۆلغار و سان میشال“ (قبانى، ۱۹۸۴: ۲۲).

ئافرەت بە ھەردوو لایەنى جوانى دەرەكى و ناوہو، بەتایبەتیش جوانى جەستە بەھا و بایەخىكى زۆرى له بەخشینی چیژ و خۆشى و جوانیدا ھەیه. له سەرروى ھەموو ئەوانەوه ”رەنگى سپى له شیعەرى رۆژھەلاتیدا پێگەیهكى بێسنوور و ئامادەیهكى زۆرى ھەیه، که پەيوەستە بە جوانى ئافرەت و شکۆى پیاو و تیژى شمشیر و زرى و پاریزەرەوه، لەھەمان کاتدا له بواری ناموس و سەربەرزى ھەموو واتایەكى خیر و چاکەدا دەخولیتەوه، کاتیک دەوتریت سپى بەواتای پاک و بێگەردى و خالى لەھەموو خەوش و کەموکورتییەک دیت“ (ممتەح، ۱۳۹۰: ۸۷). ھەرچۆنیک بێت دەکریت ”کۆلەگە سەرەکییەکانى چیژى جوانى، لەم خالانەدا کورت بکەینەوه:

۱_ ھۆشیاری و پێگەیشتنى ئاسایى له مەروڤئیکدا بوونى نییە، که خاوەنى چیژى جوانى تاییەتى خۆى نەبیت.

۲_ سەلیقەى جوانى نیشانەى ھەبوونى ئامادەباشى و دەروونىکی جیگیرە.

۳_ گەشەپیدانى ئامادەباشى دەروونى بۆ چیژى جوانى بە ھۆکارى جۆراوجۆر.

۴_ جیاوازی تاکەکەسى، نیشانەیه بۆ جیاوازی ئامادەباشى چیژى جوانى.

۵_ تەمەن گرینگی خۆى ھەیه، له دیاریکردنى روونى و ئاشکرایى ئامادەباشى چیژى جوانى.

۶_ ژینگە کارىگەراییەكى گەورەى له سەر واتای جوانى شیکردنەوه و لیکدانەوهى جوانیدا ھەیه.(محمد، حامد، ۲۰۰۳: ۳). ”کانت گەیشتە ئەو ئەجامەى که لەزەتى جوانى بەستراوه بەخودى سەرنجدەرەوه نەک بە بابەتەوه، چونکە ئەگەر لەزەتەکەى بەستراوایەوه بە

بابه ته وه ئه واهوساكه ده بوو ئه و بابته بزانیڼ، ئه مهش نابیت، چونكه مهیدانی عه قلی تیوری دهگریته وه. بهم چهشنه رهوتی فورمالیستی به سهر فلهسه فهی جوانی ئه و سهرده مه دا زال بوو. ئامانجداری جوانی بابته له لای کانت ته نها له وه دا ویناندنی بابته که یه کسه ر به ستراره ته وه به ههستی چیژه وه. ئه و ئامانجهش له بابته تیکه وه پهیدا نابیت، به لکو له خودی سهرنجده ره وه پهیدا ده بیت و لیکدرا وه ته وه “(حه مه سالح، ۲۰۱۳: ۳۴).

بیگومان ”به دلنیایه وه هه موو ده قیقی به چیژ و خو شی به خش و پر داهینان و گورانکاری رهنگدانه وهی هه ردوو دیوی ناوه وه و دهره وهی شاعیر یان نووسه ره که یه و به ئه زمون و بارودوخی ژینگه و ژیانیه وه به نده، له لایه کی تره وه رولان بارتیش ده لی: ده قی خو شی به خش ته نها به ره می پیشکه وتنی لوژیکی ئورگانیکی و میژووی ده قی چیژبه خسه “(بارت، ۲۰۰۷: ۴۱). ”چیژی جوانی له ئاره زوو بینینی هونه ری به رجه سته ده کریت، هه روه ها له هه وله کانی مرو ف بۆ ناسینی هه قیقه تی دهره کی، هونه رمه ند مه به سته تی له ماوه ی ئیشی هونه رید، بابته تی بینراو به روانینی ئاسایی وینا بکات، که سه رچاوه که یان کات و شوینی سنوورداریت، به روانینیکی تایبته ئه زمونیان بکات“ (مطر، ۲۰۱۹: ۱۸۷).

به شیوه یه کی گشتی ئافره ت و چیژ و خو شی جوانی، هه میشه له پال یه ک و به یه که وه دین و به ده گمه ن نه بیت له یه کتری جودا نابنه وه، رهنگه هه ر ئه مهش وای کردبیت، ئافره ت بیته سه رچاوه یه کی له بن نه هاتووی ئه و به ره مانه ی چیژ و خو شی به مرو ف ده به خشن. ئه مهش وایکرده که چیژ و خو شی و جوانی ئافره ت وه ک یه کیک له دیارترین و زه قترین پیوه ر و سیماکانی جوانیناسیی ئافره ت دابنریت.

۶,۳,۱ پیوستیه رۆحیه کان:

وهک ده زانیڼ به شیوه یه کی گشتی مرو ف له دوو لایه نی سه ره کی پیکهاتووه، ئه وانیش جهسته و رۆحه، جهسته که بریتیه له دیوی دهره وهی مرو ف و جوانی دهره وه یان جوانی جهسته دهگریته وه، له به رامبه ردا رۆح بریتیه له دیوی ناوه وهی مرو ف، جوانی ناوه وه به رجه سته ده کات، بیگومان هه ریه کیک له مانه، به هه ماههنگی جوانی ئافره ت پیکده هینن. ویرای هه بوونی تیروانین و بیرورای جیاواز سه باره ت به جوانی ناوه وه و دهره وهی ئافره ت، چونکه به شیک له مرو ف هکان ئه وانه ی پالپشتی له ئایدیای ماتریالی ده که ن جهخت له سه ر جوانی جهسته ده که نه وه و که متر به لای جوانی ناوه وه یان جوانی رۆحیدا ده چن، که چی به پیچه وانه وه لایه نگرانی ئایدیای میسالی زیاتر جهخت له سه ر جوانی

ناوهوه و لایه‌نی رۆچی ده‌که‌نه‌وه و لایان وایه که جوانیی رۆچی له سه‌رووی هه‌موو جوانییه‌کانه‌وه‌یه. ئە‌مه‌ش هۆ‌کارێ‌کی گرینگه‌ بۆ ئە‌وه‌ی که جوانیی رۆچی وه‌ک پێ‌وه‌ر و سیمایه‌کی سه‌ره‌کی جوانی ئا‌فره‌ت سه‌یر بک‌ری‌ت. هه‌ر له‌م پ‌وانگه‌یه‌وه ده‌بینین که ”چێ‌ژی جوانی، له‌ هه‌مان کاتدا چێ‌ژیکی تایبه‌تییه، که بنه‌مایه‌که‌ی هه‌سته. به‌لام سه‌روشتی رۆچی نه‌ هه‌ستیه و نه‌ بایۆ‌لۆ‌جیه‌یه. به‌ واتایه‌کی دیکه‌ جووره‌کانی چێ‌ژ و زه‌وق و حه‌زه‌کانی دیکه، هه‌ر هه‌موویان تا راده‌یه‌ک به‌ توندی به‌ داوا‌کاری و پێ‌ویستییه‌ بایۆ‌لۆ‌جیه‌یه‌کانه‌وه به‌ سه‌راوه‌ته‌وه. که هه‌سته‌کان راس‌ته‌وخۆ ده‌یان‌ه‌وئ. هه‌رچه‌نده‌ چێ‌ژی جوانی ده‌چێ‌ته‌ ناو به‌شی هه‌سته‌کانه‌وه، به‌لام وه‌لام ده‌ره‌وه‌ی پێ‌داویستییه‌ رۆ‌حیه‌یه‌کانه‌، که هه‌ندیکیان پێ‌ویستی فک‌رییه‌ تا پێ‌ویستی رۆ‌چی، ئە‌مه‌ش ده‌بێ‌ته‌ پێ‌داویستی رۆ‌حانی فیک‌ری، که وامان لێ‌ده‌کات ب‌لێ‌ین: ئە‌وه چێ‌ژی رۆ‌حیه‌ یان چێ‌ژی رۆ‌چی فک‌رییه“ (عبدالرحیم، ۲۰۲۰: ۴).

هه‌روه‌ها” به‌ پێ‌ی تیروانینی هه‌گل هه‌ر کارێ‌کی هونه‌ری ئە‌گه‌ر جوان نه‌بێ‌ت به‌ هونه‌ر دانان‌ری‌ت، جوانی گه‌یشته‌ به‌ رۆ‌چی ره‌ها، ئە‌و رۆ‌حه‌ی که بزوینه‌ری سه‌ره‌کی فه‌لسه‌فه‌ی هونه‌رییه“ (الکنجی، ۲۰۱۷: ۲). به‌لام ”جوانی به‌ باوه‌ری (شافتسبری) ته‌نها به‌ هۆی رۆ‌حه‌وه ده‌ناس‌ری‌ت، خواوه‌ند جوانیی سه‌ره‌کییه، جوانی و چاکی له‌ سه‌رچاوه‌یه‌که‌وه‌ن“ (حه‌مه‌سه‌لح، ۲۰۱۳: ۳۰). به‌شیوه‌یه‌کی گشتی ”بابه‌تی ئیستاتیکا جوانیی سه‌روشتی نییه، به‌‌لکو جوانیی هونه‌رییه، هه‌گل جوانیی سه‌روشت ده‌داته‌ داوه‌، چونکه‌ به‌ بۆ‌چوونی ئە‌و، کار داهینانێ‌کی خودی ئاده‌میزاده و جوانی ته‌نها له‌و شتانه‌دا هه‌یه‌ که ئاده‌میزاد دروستیان ده‌کا و به‌ ته‌واوه‌تی به‌ سه‌راوه‌ به‌ چالاکییه‌کانی کۆمه‌لایه‌تی مرۆ‌قه‌وه، “(حه‌مه‌سه‌لح ، ۲۰۱۳: ۴۵).

وه‌ک ده‌رده‌که‌وێ‌ت ته‌نها جوانی پێ‌ویستییه‌کی رۆ‌چی نییه، به‌‌لکو خۆشه‌ویستییه‌ که لیکه‌وته‌ی جوانیه‌ به‌ کاریگه‌ری‌ترین پێ‌ویستییه‌کانی رۆ‌چی داده‌نری‌ت، به‌ تایبه‌تیه‌ خۆشه‌ویستی ئا‌فره‌ت، به‌ هه‌موو شیوه‌ و جووره‌کانیه‌وه، ”خۆشه‌ویستی ئە‌فلاتوونی به‌ ته‌واوی بریتیه‌ له‌ گه‌ران به‌ شوین موله‌ق و گیانیدا، گه‌رانیش به‌ دووی ئە‌و جوانیه‌ ئاره‌زوو بوونه‌ له‌ نه‌مری و له‌ بێ‌گه‌ردی‌تی. مرۆ‌ف به‌ هۆی ئە‌و خۆشه‌ویستییه‌وه ده‌گاته‌ موله‌ق و رۆ‌چی له‌ سنوره‌کانی خودی خۆی تێ‌په‌ر ده‌کات و ده‌گا به‌ کۆکیه‌ هه‌مووییه‌که‌ و یه‌کێ‌تی یه‌ بنه‌ره‌تییه‌کان“ (میراوده‌لی، ۲۰۰۵: ۲۲). بۆیه‌ ده‌توانین ب‌لێ‌ین ”جوانی شتیکی رۆ‌حیه‌یه، مرۆ‌قه‌کان هه‌موویان موشتا‌قی جوانین، ئیمه‌ له‌ زۆر شتدا بۆ‌نموونه‌ له‌ حه‌زه‌کانمادا جیاوازیمان هه‌یه، به‌لام له‌ گه‌ران به‌ شوین جوانیدا هه‌موومان کۆکین، مرۆ‌قه‌کان به‌ شوین جوانیدا ده‌گه‌رین، بۆیه‌ چه‌ند مرۆ‌ف رۆ‌حانی بێ‌ت هینده‌ش جوان بینه، چه‌نده‌ش جوانین بێ‌ت

ئەوا مەولانا گوتەنى ھىندەش مەزھەبى، چونكى لەگەل رۇحى خۇيدا ھاتوتەوہ“ (حەمەسەلح، ۲۰۱۳: ۱۲۴). لەراستىدا ”بەباوہرى شافىتسىبرى سالانى ۱۶۷۰ _ ۱۷۱۳ ئەوہى جوانە، ھاوسەنگ و گونجاو و حەقىقە و ئەویش كە لە يەك كاتدا ھەم جوان و ھەم حەقىقە، دلپەسەند و چاكە. جوانى بە باوہرى شافىتسىبرى تەنھا بەھوى رۇحەوہ دەناسرەيت، خواوہند جوانى سەرەككىيە و جوانى و چاكى لە سەرچاوەيەكەوہن“ (ليۇتولستوى، ۲۰۰۹: ۳۶). ئەمەش ئەوہ دەگەيەنەيت كە جوانى و چاكە يان ھەر يەكە لە جوانى ناوہوہ و دەرەوہ بەيەكترييەوہ بەستراون، بۇيە ”ئەگەر تۆ ئەتەوئەت فەير بئەت چۆن بەم رەگە جاويدانەدا سەربكەوئەت، ئەوا ئەتوانەيت لە گەنجىتدا لە جوانى مادى، جوانى جەستەوہ دەست پەيكەيت، ئىنجا سەركەوئەت بۇ قۇناغىكى بەرزتر كە جوانى رۇح و جوانى جەستە لىك جياكراونەتەوہ، ئىنجا لەو جوانىيە رادەمىنەيت كە لە كار و رەكخستەنە جياوازەكاندا دەرەكەوئەت، ئەوكاتە بى بەھايى و كالى و كرچى جوانى مادىيەت بە بەراورد بە جوانى رۇحى بۇ دەرەكەوئەت“ (ئىمام ، ۲۰۱۳: ۱۸).

بە برواي ئەفلاتون ”رەگەي گەيشتەن بە حەقىقەتە جوانى و جوانى رەھا عىشقە، بەو واتايە عىشق رەگەيەكە دەمانگەيەنەيت بە ناسين و بىنىنى جوانى رەھا، ئەفلاتون لە گەتوگوى (مىوانى عەشق) دا لەو باوہرەدايە عىشق سەرەتا لە جوانىيە زەمىنەيەكانەوہ دەست پەيدەكات، دواتر وردە وردە قۇناغەكان دەبرەيت، تاوہكو دەگاتە جوانى رەھا، وەك ئەوہى مەزھەب سەرەتا عاشقى جەستەيەكى جوان دەبەيت، دواتر پەي بەوہ دەبات جوانى جەستەيەك لەگەل جوانى جەستەكانى تردا جياوازي نىيە و ھەموو ئەو جوانىيەنە يەك بئەرەت و سەرچاوەيان ھەيە، دواي ئەوہى پەي بەوہ دەبات جوانى جەستە تەيدەپەرنەيت و بەرەو جوانى رۇحى ھەنگاو دەنەيت و بەجوانى رۇحى دەگات. دواي ئەوہى لە جەستەوہ بەرەو رۇح ھەنگاو دەنەيت و چاوى رۇحى دەكرىتەوہ، لەگەل جوانىيەك رۇوبەرەو دەبەيتەوہ، كە سەروشتىكى جياواز لەھەموو جوانىيەكاتى ترى ھەيە، ئەم جوانىيەش جوانى رەھايە، واتە جوانى يەزدانىيە كە بئەرەت و سەرچاوەي ھەموو جوانىيەكانە“ (حسین، ۲۰۱۷: ۱۶).

كەواتە دەكرەت جەخت لە سەر ئەوہ بكەينەوہ، كە جوانى ئافرەت پەيوستىيەكى رۇحىيە و ھۆكارىكى چالاكە بۇ چەيز و خۇشى بەخشين، لەھەمان كاتدا ئافرەت وەك پەيوستىيەكى رۇحى، كاريگەرييەكى گەورە و بەھيزى لەسەر پەوہر و سىماكانى جوانىيدا ھەيە.

۱. ۳. ۷ جوانی وهک خهسله تیکی پووکهشی و دهرهکی:

پیوه رهکانی جوانی له ئافره تدا جیاوازه و ناتواندری دیاری بکریت یان به یاسایهکی تایبه ته وه بیه ستریتته وه، چونکه جوانی به تهنها بریتی نییه له جوانی رهوشته، به لکو زورجار زیاتر له جوانی ناوه وه جهخت له سهر جوانی به ژن و بالا و شیوه و پوخساری ئافرهت دهکریته وه. "له راستیدا واقعیک ههیه که تییدا دهژن و ناتوانین خۆمانی لی لابهین، ئه ویش ئه وهیه شیوهی جوانی پوخساری دهم و چاو و ریکوپیکی هه موو به شهکانی جهسته پۆلیکی زور کاریگر و بههیز له دیاریکردنی ئاستی جوانی ئافرهت دهبینیت. وهک: ریکوپیکی پوخسار، ئاکاری دهم و چاو، تهلیسمی نیگای چاوهکان، خالی سهرگونا و پومته، لیو و گهردن، مل و سینگ، جوانی چاوی رهش، برژانگی دریز، پهنجهی دریز، بالای بهرن، قهدی باریک... هتد بویه ده توانین بلین جوانی خهسله تیکی دهرهکییه و به پیی پیوانهی دیاریکردنی جوانی، ئه مه ئه وهیه که جهخت له سهر روی جهستهی دهره وهی بابتهی جوانی دهکاته وه و ده بیته خهسله تی وینهی دهره وهی بابتهی جوانی. به واتای ئه وهی که شایانی درکیکردنه له میانهی کومه لیک پیوانهی جوانی" (عبدالرحیم، ۲۰۲۰: ۴).

ههروهها جوانی دهرهکی یان پوخسار لای خودا و کتیه ئاسمانیه کانیش نرخ و بایهخی خوی ههیه، بویه له زورشویندا بو گه لیک مه بهست له مباره یه وه ئامازهی پیکراوه. بیگومان "جوانی له پوخسار و شیوه دا له واتای ئارایشته (الزینه) بهرجهسته ده بیته، له م ئایه تهی قورئاندا که ده فهرموویته: (ولقد زینا السماء الدنيا بمصابیح)، واته ئاسمانی ئه و دنیایه مان به پونا که رهوانه رازانده وه، ئه و نمونه و وینه به جوانی له چوارچیوهی شیوه و پوخساردا له پیی تیروانین و چیژ وهرگرتنی سه ریپی و ریکه وته وه، له لایه ن ههسته کانه وه بو جوانی پوخسار چاودیری دهکریته، هزر پووناک دهکاته وه و ههسته کان ده بزوینیت و ریژه وی رۆح دهکاته وه و چیژ و خۆشی پیده به خشیت له پیی وینه جوان و رازاوهکانی سروشته و گهردونه وه" (عوض الله، ۲۰۰۳: ۳۲۸). که له هه موو ئه واندا رهنگه کان سه ره چاوهی رازانده وه و ئارایشته کردن و جوانکارین، بویه "به کارهینانی رهنگه کان له لایه ن شاعیرانه وه تهنها به کارهینانیکی ئاسایی نییه، به لکو ئه و به کارهینانه ملکه چه بو یاسای هیمایی تهواو و چه سپاو، به شیوهی سروشتیکی موزیکی و هارمونی و نه رم و نیان و ناسکی دوا به دوا یه ک" (مصطفی، ۲۰۰۹: ۱۸). لیره دا زیاتر جهخت له جوانی پووکهش و فۆرم و پوخسار دهکریته وه، که متر به لای جوانی ناوهکی ههق و چاکه دا ده چیته، چونکه جوانی پووکهش و فۆرم له گه ل جوانی ناوه وه دا تهواو له یه کتری جیاوازن، هه ربویه

”ئەفلاتون دەلى: ھەق و چاگە لەگەل جوانیدا، ھېچ يەككىيان لەگەل ئەوھى دىكەدا، بەرامبەر يەكتەر و ھاوتەرىب نىن“ (أفلاطون، ۱۹۹۴: ۲۰۷). لە راستیدا ”كانت گەيشتە ئەو برۆايەى كە جوانى ھونەر بەپىي تىگەيشتن و بىرکردنەوہ لە بابەتەكە لە ھەموو شتىكى جوان و سەرنج راکيش دەست پىدەكات، كە رادەى جوانىكە دەوہستىتە سەر كەم و زۆرى سەرنج راکيشان. لە كۆتايدا كانت بايەخ بەشيوہ دەدات نەك بەناوہرۆك، ھەموو شتى لە روالەت دەست پىدەكات، ئىنجا ناوہرۆك بەدوايدا دىت. واتە روالەت ناوہرۆك دروست دەكات بە تىگەيشتن لە فۆرمالىزم“ (حەمەد، ۲۰۰۴: ۴۷). ھەرچۆنىك بىت بە تىگەيشتن لەم بىروبوچوونە جياوازانەى بىرمەندانى جوانىناسى بەو راستىيە دەگەين، كەجوانى دەركى يان جوانى روالەت و روخسار، ئەگەر لە جوانى ناوہوہ جوانتر و كاريگەرتەر و سەرنج راکيشتر نەبىت، ئەوا بە دلنىيايەوہ ھاوتەرىبە لەگەلیدا و شان بەشانى ئەو دەروات. ھەر ئەمەش واىكردوہ كە بىتتە بنەمايەكى سەركەى پيوەر و سىماى جوانىناسى، بەتايبەتى ئەوھى پەيوەندى بە ئافرەتەوہ ھەيە، وەك پيوەرىكى جوانىناسى.

۸،۳،۱ پەيوەندىيە تايبەتییەكان بە بابەتەوہ:

ديارە وەك دەزانين پەيوەندىيە تايبەتییەكان بە بابەتەوہ، پەيوەندىيەكى توند و پتەوہ و كاريگەرىيەكى گەورەيان لە سەر يەكتردا ھەيە، چونكە ھەر يەككە لە ئىمە تىروانين و خویندەنەوہيەكى تايبەتيمان لەسەر بابەتەكان ھەيە و بابەتەكانيش كاريگەرى و رەنگدانەوہيەكى جياواز و جۆراوجۆريان لە سەر ھەست و سۆز و ھزر و دەروون و گۆشەنىگای تايبەتى ئىمە ھەيە، ئەمە جگە لەوھى پەيوەندىيە تايبەتییەكان بە بابەتەوہ جۆرىك لە گونجان و نەسەق لە نىوان بەش و پارچەكانى شتەكاندا دەھىنيتتە كايەوہ، لە دەرنەنجاميشدا دەبىتتە ھۆكارىكى بەھىز و بنەرەتى بۆ بەرجەستەکردنى جوانى، رۆلىكى سەركەيش لە ديارىکردنى جوانى و پيوەر و سىماكانى جوانىناسيدا دەگىریت. لەم چوارچىوہيەدا وەك دەزانين ”پەيوەندىيە تايبەتییەكان بە بابەتەوہ: يەككە لە پىوانەكانى ديارىکردنى جوانى و ئەو خەسلەتانەى كە درك بە جوانى دەكات، كە بە بابەتەوہ يان بەشوينەوارى جوانىيەوہ وابەستەيە، رى نادات بە تىگەيشتنىك كە تىگەيشتنىكى رووكەشى، يان پىوانەيى بىت. وامان لىدەكات يەكسانى لەنىواناندا دروست بكەين، يەكسانىيەكى پىتى يان

تەواو، كە بابەتەكانى جوانى دىننە كايەو. خەسلەتەكانى دىكەى جوانى كە ماوئەتەو وەك:
گونجاندىن، ھاوتابوون، تەواو كەر...ھتد“ (عبدالرحيم، ۲۰۲۰ : ۵)

كانت بانگيشەى ئەو دەكات ”ئەزمونەكانمان لە بارەى جوانىيەو، ئەزمونە بۇ ئازادى،
چونكە جوانى نيشانە و جياكەرەوئەكەى بابەتى نىيە بۇ شتەكان. لە تىروانىنى كاندئا، كاتىك
بىرپار لەسەر جوانىيە جەستە يان شتىكى سروشتى يان كاريكى ھونەرى دەدەين، ئەوا ئىمە
لە راستىدا بىرپار لەسەر بابەتەك دەدەين كە لە دەرەوئەى خودى خۇمانە، بەلام دلتايىن ئەو
بابەتە كاريگەرئىيەكى ديارىكراوى لەسەرمان ھەيە، كە لەوانەيە ھەمان كاريگەرئىشى لەسەر
ھەموو ئەوانەى چاويان پىدەكەوئەت و دەبىين ھەبىت“ (كانت ، ۲۰۲۰ : ۱۰۲). بەلام ھەموومان
وەك يەك چىژ و خۇشى لە بىينى شتەكان وەرناگرين و ئاستى كاريگەرئىيەكەشى
بەسەرمانەو وەك يەك ناپىت، ھەر بۇيەش ناتوانين بە يەك ئاست و جۆر و شىوہ
گوزارشتى لىوہ بکەين. بەلكو ھەرئەكەمان بەشىوازىكى جياواز گوزارشتى لىوہدەكەين، كە
دەبىتە ھوى سەرھەلدانى بەرھەمى جۆراو جۆر لە پرووى بەھاو ئاستى جوانىناسىيەو.
بۇيە ”كروچە پىي وايە كە جوانى برىتئىيە لە گوزارشتكرنىكى سەرکەوتوو. بەپىچەوانەو
ناشىرىنى برىتئىيە لە گوزارشتكرنىكى شكست خواردوو“ (كايد، ۲۰۱۷ : ۸۴). بەلام لە ھەمان
كانتدا دەتوانين بلين گوزارشتكردى سەرکەوتووش وابەستەيە بە توانا و لىھاتووبى و
ئەزمونى شاعىران و نووسەران و ھونەرماندان لە ھەلبژاردنى كەرەستەكانى دارشتنى
بەرھەمەكە و شىوازى بەكارھىنان و دەربرىنان، بۇ ئەوئەى لە پرووى فۆرم ناوەرپۆكەو لە
ئاستىكى بەرزى واتا و جوانىناسىدا دەرکەوئەت.

ھەرۋەھا ”سۇسىر تىشك دەخاتە سەر كۆى ھىما و ئاماژەكانى زمانى، لە ھەمان كاتىشدا
جەخت لەو دەكاتەو كە ئەو ھىما و ئاماژانە بە تەنھا بەبى پەيوەندى يەكترى ھىچ
واتايەكيان نىيە و نابەخشن. ھەرۋەك (رومان ياكوبسون) جەخت لەسەر ئەو دەكاتەو، كە
بەرھەمەئىنانى دەق و لىكدانەوئەى پشت بەكۆدەكان دەبەستئەت. ئەمەش ئەو دەگەيەنئەت كە
واتا يان ئاماژەكان لە كۆدەكانەو سەرچاوە دەگرئ“ (بوزقزى، ۲۰۱۵ : ۱۹). بەلام لە دىدى
سۆقراىدا ”جوانى خاسىيەت و تاييەتمەندىيەك نىيە، كە وابەستە بىت بە شتەكانەو، بەلكو
مروڤ تا جلو بەرگ و گول و شتەكانى دىكە و تا دوايى ھەر ھەموويان جوانن، بەلام
لەسەرۋوى ھەموو ئەوانەو جوانى خوى ھەيە“ (دنى ھويسمان، ۱۹۷۴ : ۱۲) بەم شىوہيە
دەبىين ”زانايانى ئىستاتىكا و فەلسەفەى ھونەر كۆمەلئەك بىروراي جياوازيان دەربارەى
جوانى و ھونەر ھەيە. ھەر بۇيە لەئەنجامدا كۆمەلئەك تىورى جياواز دەبىين، بە كورتى

دەربارەى ئايدىيى جۈانى سى رەوت دەبىنن ئەوانىش: يەكەم: رەوتى بابەتى. دووھم: رەوتى خودى. سىيەم: رەوتى بابەتى و خودى.

رەوتى بابەتى: رابەرانى رەوتى بابەتى پىيان وايە جۈانى شتىكى سەربەخۆيە و لەدەرەوہى خود دايە، دياردەيەكى بابەتییە و كاردەكاتە سەر مىزاجى تاك، وە شتە جوانەكان تايبەتمەندىيەكى سەربەخۆيان ھەيە لەسەر عەقل، كە دركيان پى دەكات. جوان ھەر جوانە ئايا ھەستى پى بكرىت يان نا، خەلكى بە گشتى ھاوپان لەسەرئەوہى كە شتى جوان چىژ دەدات، لە ھەموو كات و شوپىنكىدا بەلام رەوتى خودى: كە لەدەرەكەوترىنيان (كانت) ھە برىار بەسەر جۈانيدا دەدات، بەوہى كە شتىكى خودى يە و لە كەسيكەوہ بۆ كەسيكى تر دەگورپىت و پەيوەندى بە سەرچاوہى سۆزى ئەوكەسەوہ بۆ جۈانىيەكە ھەيە، كە لە مىزاجى تاكەوہيە نەك لە سەرشتدا. ھەرچى رەوتى بابەتى - خودىيە: ژمارەيەك لە نووسەران و فەيلەسووفان لەو باوہرەدان كە جۈانى پەيوەندى نيوان شتى جوان و عەقلە كە دركى پىدەكات“ (ھەمەسالىح، ۲۰۱۳: ۶۸).

لېرەدا ئەو ھەمان بۆ رۈون دەبىتەوہ، كە ”ئەدەبى سەركەوتو و سنورى ھەموو كەردەوہيەك دەبەزىنى و لە تايبەتەوہ بەرەو گشتى دەبىيات، لەئەزمۈونى تاكەكەسييەوہ دەگاتە ئاستى مرۆفايەتییەوہ. چونكە پەيامى شىعر ئاشكرىكردى بەھاي جىھانە، جىھانى ئەزمۈونى زىندووى مرۆف“ (عەبدولواھىد، ۲۰۰۵: ۱۹) بەلام ”لە رۈانگەى تيۈرى بابەتییەوہ، جۈانى شتىكى دەرەكییە و لەدەرەوہى بوونى مرۆفدا بوونى ھەيە. واتە شتەكان لە خودى خۇياندا جۈان، بى ئەوہى مرۆف شتەكان بەجۈان بزانىت و سىفەتى جۈانىيان پىبەخشىت. بەو واتايەى جۈانى لەشتەكاندا بوونىكى سەربەخۆ و بابەتى ھەيە، پەيوەندى بە خودى مرۆفەوہ نىيە، لە بەرامبەر ئەم تيۈرەدا تيۈرى خودى ھەيە، كە پىچەوانەى تيۈرى بابەتییە، لە رۈانگەى تيۈرى خودىيەوہ جۈانى پەيوەستە بە خودى مرۆفەوہ، ئەوہ ھەستى جۈانىناسىيانەى مرۆفە كە جۈانى بە مرۆف دەبەخشىت، نەك ئەوہى شتەكان لە خودى خۇياندا جۈانن و ھىچ پەيوەندىيەكيان بە خودى مرۆفەوہ نەبىت“ (حسىن، ۲۰۱۷: ۷). لېرەدا دەگەينە ئەو خالەى، كە ھەريەكە لە تايبەتى خود و بابەت تەواوكەرى يەكترن و بەيەكەوہ دەتوانن جۈانى و فەلسەفەى جۈانى بىنەكايەوہ و ھۆكارىكىش بن لە ديارىكردى جۈانى.

۱.۳.۹ باری دەرۋونی و چیژ و جوانیناسیی دەق:

یەکیکی دیکە لە پیوهر و سیماکانی جوانیناسیی ئافرهت، رەهەندی دەرۋونییە، که کاریگەرییەکی راستەوخۆی لەسەر هیتانە کایە جانی و جوانیناسیدا هەیە، چونکە ئەوەی دەبیتە بنەمای دیاریکردنی جانی بۆ هەر شتیک بەشیوہیەکی گشتی رەهەندی دەرۋونییە، لەبەر ئەوەی هەرچەندە کۆمەلێک رەهەندی گرینگ بۆ پیوهری جانی هەیە، بەلام لە پاش کاریگەری لایەنی ھۆشمەندی و ھەستەکانی مروّف، رەهەندی دەرۋونی دەست نیشانی ئاست و خەسلەت و سیماکانی جانی دەکات، پیگە و کاریگەری لایەنی جانی و ناشیرینی شت و بابەتەکان دیاری دەکات، ھەربۆیە ئەوانە خاوەنی دەرۋونییکی ساغ و دروست و جوان شتەکانیش بە جانی دەبینن، وە بەپێچەوانەوہ. ھەرچۆنیک بیت ”پرس و بابەتی جانی بەدریژایی میژوو تاوہکو بە ئەمروّش دەگات، بووہتە یەکیک لە پرسە ھەرە گرنگەکان، کہ میشکی مروّفی بە خۆیوہ سەرقال کردووہ و لەناو ھەریەکہ لە بواردەکانی فەلسەفە، ئایین، ھونەر، دەرۋونزانی و کۆمەلناسی بایەختیکی زۆری پیدراوہ و راوبوچوون و گفتوگۆی زۆری لەبارەوہ کراوہ“ (حسین، ۲۰۱۷: ۴).

لایەنی دەرۋونی وەک ھۆکاریکی هیتانەکایە جوانیناسی پشتی پیدەبەستریت. بە سەرچاوەیەکی گرینگی بریاردانی جوانیناسیش دادەنریت. کەواتە لێرەدا دەتوانین بڵین بریاردان لەسەر جوانیناسی، ھاوتەریبە لەگەل بریاردان لەسەر چیژ، واتە تا رادەییەکی زۆر ئاستی جوانیناسیی شتەکان، بە ئاستی خولیا و ھەز و ئارەزوو و چیژ و خۆشییەوہ بەستراوہ، کہ لەمەشدا ھەستە بالاکان و دل و دەرۋون و ھۆشمەندی رۆلێکی بەرز دەبینن، زۆریک لە بیرمەندانی فەلسەفەیی جانی پێیان وایە. کہ ”دل زۆر بەھیزتر و بەتینترە لە چاو لە درکپیکردندا، وە جانی واتای درکپیکراو بە ھۆش و ھزر زۆر گەورەترە، لەو جوانییەیی وینەیی پوخساری دەرەوہ کہ بەچاو دەبینریت“ (الغزالی، ۲۰۰۲، ۲۹۸).

بوزانکیت لەمبارەییوہ دەلی: لە راستیدا زانستی ئیستاتیکا هیچ مەرجیک ناخاتە سەر داھینانی ھونەر و چیژکردنی، بەلام تیبینی دەکریت ئەگەر ئەم تیۆرە تیکەل بە دەرۋونەکان بوو، وەھای لیھات رۆحی سەردەمی پیکدەھینا، ئەوا دەست دەکات بە گۆرانکاری لەو چەمک و بەھایانەیی کہ پیشتر بوونیان ھەبووہ. کاتیک کہ لیکۆلینەوہ ئیستاتیکییەکان بوونە بەشیک لە رۆشنیبری ھونەرکار و روانینی جوانیی کہوتە نیو دەرۋونی چیژدارانەوہ، ئەوہ ھونەرەکان و بریارە ئیستاتیکاییەکان و چیژەکانیش دەگۆرین. کەواتە ئیستاتیکا

په یوه ندى به پروه ردهى هونه ريبه وه هه يه، ئه م پروه رده يه له دهره وه ناسه پيندرى، به لكو به قه ناعه تى خو يى و ناخى دته دى“ (المجاهد، ۲۰۱۳: ۱۹). ”ليره دا ئه وهى پيوسته ئاماژه ي پى بكه ين ئه وه يه، كه چيژى ده قى شيعرى يان هر بابه تىكى ترى ئه ده بى به تنها به ئه زمون و توانا و سه ليقه و شيواز و به رزى ده ق و به ره مى شاعير و نووسه ره كه وه وابسته نييه، به لكو به سه رده م و ژينگه و هز و خوليا و جوانبىنى و ئاستى تيگه يشتن و راده ي روشنبرى خوينه ره كه شه وه به نده . بويه ده توانين بلين شاعير و خوينه ر هه ر دو كيان به يه كه وه ده توانن ئاست و جو ر و به هاى چيژى ده ق ديارى بكه ن.

نووسه رى به ناوبانگ (رولان بارات) له م باره يه وه ده لى: ئه گه ر ئه م رسته يه، ئه م چيرو كه ئه م ووشه يه به چيژه وه ده خوينه مه وه، نه وه ك له به رئه وه يه كه ئه مانه هه موويان به تام و چيژه وه نووسراون، چيژىكى ئه وتو هيچ ناته باييه كى له گه ل ره نج و ماندوو بوونه كانى نووسه ردا نييه. به چيژه وه نووسينى من، منى نووسه ر گره تى چيژى خوينه ره كه م ده كا . من ده بى ئه و خوينه ره بدوزمه وه، به بى ئه وهى بزانه له كو يه“ (پيربال، ۲۰۰۶: ۱۲۸).

شتىكى ئاشكرايه ”مرو ف له ژياندا ئه و چيژانه ي هه ستيان پيده كات، جياوازن له نيوان چيژى جه سته يى و ده روونيدا، چيژى تيربوون دواى نان خواردن و چيژى سه ركه وتن له كارىكا، چيژى سو زدارى له كاتى په يوه ندى خو شه ويستيدا، چيژى يارمه تيدانى كه سانى كه م توانا، چيژ وه رگرتن له ده نكى خو ش و ديمه نى جوان، هه موويان چيژن. چيژ وه رگرتن هه ستىكى جوان و بالايه و له هه موو ره فتار و لادانىكى نامرويانه به دهره، ئه وانه ي چيژ له ئازاردانى كه سانى ديكه و ويرانى و قيزه وه نى ده بينن، ئه وانه كه سانى سروسى نين، ده توانين بلين تيركردنى پيداويستيه سه ره كيبه كانى تاك خو ي له خويدا چيژبه خشه و تواناى هه ستركدن به چيژ يه كيكه له خه سلته باشه كانى، كه كه سىتى ته ندروستى پى جيا ده كرته وه“ (جه مال، ۲۰۰۹: ۲۵۵). بويه ده توانين بلين بارى ده روونى له جوانيناسيدا رووبه ريكي فراوانى هه يه و به م هويه شه وه ده توانريت ئاستى جوانيناسى يان پله ي شيعرى تى شاعير له چوارچيوه ي جوانيناسيه وه ديارى بكرىت، كه زيندوويه تى به ده قى شيعرى يان ئه ده بى ده به خشن و ده بنه هو ي داهينان و گو رانكارى و جوداكارى.

۱۰،۳،۱ جوانی په‌ها:

له باسی جوانیدا دوو جور جوانی به‌دی ده‌کین، که ئه‌وانیش جوانی ریژه‌یی و جوانی په‌هایه، جوانی ریژه‌یی جوانییه‌کی ناته‌واو و پر کهم و کورپییه و له که‌سیکه‌وه بو که‌سیکی دیکه و له شوینیکه‌وه بو شوینیکی دیکه و له کاتیکه‌وه بو کاتیکی دیکه ده‌گورپیت، وهک جوانی ئاسایی یان سروشتی یان جوانی ئه‌ده‌بی یان شیعیری. به‌لام جوانی په‌ها به پیچه‌وانه‌ی جوانی ریژه‌یی‌وه، جوانییه‌کی ته‌واو و بی‌هاوتا و بی‌که‌موکورپییه، به‌گورانی کهس و شوین و کات و سه‌ردهم، گورانی به‌سه‌ر دانایه‌ت و ناگورپیت. وهک جوانی خوایی، له روانگه‌ی خواناسه‌کاندا.

ئه‌وه‌ی لیژهدا ئیمه ده‌مانه‌ویت هه‌لوه‌سته‌ی له‌سه‌ر بکه‌ین و تیشکی بخه‌ینه سه‌ر جوانی په‌هایه، که بابته‌ی سه‌ره‌کی هه‌وادارانی عارفه‌کان و جوانی خودایه، هه‌ر چوئیک بیت ”بابته‌ی جوانی و درککردن به‌جوانی که زاده‌ی جوانی په‌هایه، بو ئه‌وه‌یه ئه‌م جوانی په‌هایه بناسین، که لیژهدا شته جوانه‌کان ده‌که‌وئته به‌ر هه‌ستی بینینه‌وه، بابته‌کانی جوانی، چیژی هونه‌ریمان به‌ده‌رده‌خا، له‌گه‌ل ئه‌وه‌شدا که ده‌لین سروشت هه‌ر له خودی خویدا جوانه، له هه‌مان کاتدا ده‌توانین بلین که نیگای هونه‌رییه سروشت پووت ده‌کاته‌وه، جاریکی دیکه سه‌ر له نۆی به‌جوانی دروستی ده‌کاته‌وه، بیگومان له هه‌ردوو باره‌که‌دا ده‌بی دان به‌وه‌دا بنین که بابته‌ی جوانی بوونیکی دژواری هه‌یه، وپرای هه‌بوونی قوولی و به‌ها و زیندووویه‌تی و لوتکه‌ی مه‌زنی“ (ابراهیم، ۲۰۱۴: ۱۷). له‌م باره‌یه‌وه ”پیغه‌مبه‌ر (د.خ) فه‌رمووویه‌تی: (ان الله جمیل یحب الجمال) واته‌ خوا خۆی جوانه و جوانی خۆش ده‌وی“ (الفریدی، ۱۴۳۶هـ: ۱۷). له تیروانینی خواناساندا جوانی په‌ها ئه‌و جوانییه که‌ته‌نها شایانی خوی گه‌وره‌یه، که تاک و ته‌نهایه و هیچ بوونه‌وه‌ریک هاوبه‌شی نییه، جوانی خودایی بییه‌رییه له نواندن و خوگونجاندن و لیکچوون. درک به‌هه‌موو شتیک ده‌کات و ده‌زانیت“ (حسن، ۲۰۱۰: ۲۲).

له‌سه‌ر بنه‌مای روانی ئایدیالیستیدا، ”ئه‌فلاتوون له‌و باوه‌ره‌ دایه جوانی راسته‌قینه له‌جیهانی ماده‌دا نییه، به‌لکو له‌جیهانی بالا دایه، ئه‌و جوانی‌ه‌ش جوانییه‌کی راسته‌قینه و په‌هایه، جوانییه‌که ئه‌زه‌لی و ئه‌به‌دییه، به‌دریژی پوژگار گوران ری تینابات و کهم و زیاد ناکات، له‌م باره‌یه‌وه ئه‌فلاتوون له‌گفتووگۆی (میوانی عیشق) دا، له‌باره‌ی جوانی په‌هاوه ده‌لیت: یه‌که‌م ئه‌م جوانییه بوونه‌وه‌ریکی جاویدانییه که نه‌دیته بوون و نه له‌ناو ده‌چیت و نه مه‌زنتر ده‌بیت و نه بچوکت. دووه‌م: به‌و شیوه‌یه نییه که له‌پروویه‌که‌وه جوان بیت و له

پروویه کی ترهوه ناشیرین. یان ههنډیک کات جوان بیت و ههنډیک کات ناشیرین، یان به بهراورد کردنی له گهل شتیکیا جوان بیت، له لایه کی ترهوه به بهراورد کردنی له گهل شتیکی تردا ناشیرین، یان له شوینیکدا جوان بیت و له شوینیکی تردا ناشیرین، یان به شتیکی جوان بیت و به شه که ی تری ناشیرین، ئەم جوانییهش جوانییه کی یهزدانییه، جوانییه که بهرته و سهراوهی هه موو جوانییه کانی تره“ (حسین، ۲۰۱۷: ۱۵). ههروهها ”ئهفلاتوون دهلی: دهبی له سهرهتای بوونی هه موو جوانییه که وه جوانییه کی هه وهلی هه بی، که ئەو شتانه جوان دهکا که پینان دهلین جوان. وه تهنها به ئاماده بوونی ئەم جوانییه هه وهلییه، به هه ر جوړی بی ئەم شتانه جوان دهبن، ئەم جوانییه هه وهلییه ئەو جوانییه ی که له سهروو هه موو جوانییه که وهیه، جوانی ئایدیاله، جوانی موتلهق، جوانی خودایی“ (میراودهلی، ۲۰۰۵: ۲۱).

به پی تیروانی ئه رستو ”جوانی ئەو شتهیه که بابه تی بیت و رهها و تهواو بیت و سیفه تیکی دیاریکراوی هه بیت، سهرهتا و ناوهند و کوتای هه بیت و به شه کانی بهیه که وه به سترابن و به دوا ی یه کتردا هاتبن“ (فیکوف، نوفا، ۱۹۷۵: ۲۴). ههروهها ئهفلاتوون دهلیت: هه رکه سیک توانای بینین و رامن له خودای هه بیت، به جوانی دهگات یان دهبیته خاوهنی ئایدیای جوانی یان زانیاری سهبارته به خودا دهبیت، به بی ئه وهی پی بگات، ئەگه ر بتوانین خودا ببینین، به هه رمه ند ده بین به جوانییه که ی، ده بینه خاوهنی به هه ریه کی زیندوو هه قیقه تی خوشه ویستی بو جوانی، که جیاوازه له سه رجه م جوړه کانی دیکه ی خوشه ویستی، ئەو خوشه ویستیانه ی که له رابردوو باورمان به جوانیان کردبوو“ (مطر، ۲۰۱۹: ۹۷). ده توانین بلین ”جوانی و چاکه کتومت وهک یه کن، لیره وه وهک ئه رکیکی رهوشتی، یان ده توانین بلین وهک ئه رکیکی عیرفانی ده که ویته سه ر شانمان. بو ده ست راگه یشتن به چاکه و جوانی، ده بی سه رنج له جوانی رهها بدهین و بین به ریپواری ناخی خو مان و به چاوی دل له دیمه نی جیهان بروانین. مروف ئەگه ر خو ی جوان نهکات، جوانی نابینی. ئەگه ر له م پله و پایه عیرفانییه ی باسه که خو ده رهاوینه ده ری له جوانی، له م جیهانه دا تیهرزین، ده گه یینه خالیک که وتارنامه ی فلوتین به وه کوتایی دیت: وهلی به هه رحال جوانی له جیهانی مه عقول دایه، واته شایانی ده رککرده و هه لبهت به ده رک پیکردنی هه سه ته کی ئیمه وه به نده“ (ئهحمده ی، ۲۰۰۸: ۸۹).

جیگای ئامازه پیکردنه ” له ژیر روشنایی تیروانیی فلسفه ی ئهفلوتین دا یهکتایی(احد) بهرته و حه قیقه تی بوونه و هه موو شته کانی تر ده رکه وته ی (احد)ن و (احد) سهراوهی به دیهتانی هه موو شته کانی تره، که واته حه قیقه تی جوانی و جوانی رهها (احد)ه و هه موو

جوانییه‌کانی تر دهرکه‌وته‌ی جوانی(احد)ن و له‌وه‌وه سه‌رچاوه‌یان گرتووه“ (حسین، ۲۰۱۷: ۱۹). هه‌ربۆیه ”هه‌قیقه‌تی جوانی نمونه‌یه‌کی به‌رجه‌سته‌ی هه‌ندیک له‌و شتانه‌یه که جوانی ده‌هینتیه کایه‌وه، جوانی هه‌ستپیکراو به‌ته‌ن‌ها له‌ خودی خۆیدا جوان نییه، به‌لکو ئه‌وه تیروانینی جوان و بیرکردنه‌وه‌ی جوانه‌ و ده‌کات شته‌کان به‌ جوانی ببینن، یا ده‌توانین بلین جوانی نمونه‌یی ئه‌و جوانییه‌یه، که هۆکار و سه‌رچاوه‌ی هه‌موو ئه‌و جوانیانه‌یه که ده‌یانبینن، جوانی له‌ لای نمونه‌یه‌کان جوانییه‌کی هه‌میشه‌یی و زیندوو و په‌هایه، له‌ هیچ په‌وش و بارودۆخیکدا گۆرانی به‌سه‌ردانایه‌ت و به‌ جیاوازی کات و شوینیش جیاواز نابیت“ (ادیبسی، ۲۰۱۲: ۴۳) ”جوانی که‌رتی پوون و ئاشکرا نییه، ئه‌گه‌ر به‌جوانی ته‌واوته‌ی به‌راوردبکریت، چونکه جوانی ته‌واوته‌ی شوینی له‌ ناو دله. به‌لام جوانی که‌رتی قه‌رزارباری هه‌ستی بینینه و که‌مترین په‌یوه‌ندی به‌واتای درک پیکردنی هزره‌وه هه‌یه. له‌ سه‌ربه‌مای ئه‌مه‌دا هه‌ریه‌که له‌مانه‌ دابه‌ش ده‌بیته‌ سه‌ر سی په‌هه‌ند که ئه‌مانه‌ن: بینینی دل، واتای هزری، وینه‌ی هه‌ستی“ (حسن، ۲۰۱۰: ۳۶).

به‌لای هیگله‌وه ”ئه‌رکی هونه‌ر له‌ کۆمه‌لگه‌دا جیاواز نییه له‌ ئه‌رکی ئایین و فه‌لسه‌فه، له‌و سۆنگه‌یه‌وه که هه‌ریه‌کێک له‌وان گوزارشت له‌ رۆح یاخود په‌ها ده‌که‌ن“ (میراوده‌لی، ۲۰۱۲: ۱۹). به‌لام ”به‌ باوه‌ری بۆمگارتن بابته‌ی مه‌عریفه‌ی لۆژیکی حه‌قیقه‌ته‌ و بابته‌ی جوانیناسی یان مه‌عریفه‌ی هه‌ستی جوانییه. جوانی ته‌واو یان په‌ها ئه‌وه‌یه که به‌ هاوکاری هه‌ست ده‌ناسریته‌وه. حه‌قیقه‌تی کامل یان په‌ها ئه‌وه‌یه که به‌ عه‌قل ده‌ناسریته‌وه. چاکه‌ی ته‌واو یان په‌ها ئه‌وه‌یه که له‌پریگای ئیراده‌ی ئه‌خلاقیه‌وه به‌ده‌ست دیت. بۆمگارتن جوانی به‌هاوسه‌نگی نیوان سیسته‌می به‌شه‌کان و په‌یوه‌ندی به‌رامبه‌ریان و په‌یوه‌ندیان له‌گه‌ل هه‌موو جوانیدا، پیناس کردوو، مه‌به‌ست و ئامانجی جوانی رازی کردن و هاندانی حه‌ز و ئاره‌زووه، به‌ گووته‌ی کانت راست دژی چۆنییه‌تی سه‌ره‌کی و نیشانه‌ی تاییه‌تی جوانییه،

بۆمگارتن له‌ باره‌ی دهرکه‌وتنی جوانییه‌وه، باوه‌ری وایه که ”بالاترین دهرکه‌وتنی جوانی له‌ سروشتدا هه‌ست پیده‌که‌ین، بۆیه له‌م روه‌وه لاسایی کردنه‌وه‌ی سروشت به‌ ووته‌ی بۆمگارتن بالاترین مه‌سه‌له‌ی هونه‌ره، باوه‌ریک به‌ ته‌واوی پیچه‌وانه‌ی باوه‌ری جوانیناسه‌کانی سه‌رده‌می دواتره“ (لیوئۆلستۆی، ۲۰۰۹: ۳۴).

ویزای هه‌بوونی جوانییه‌کی بنه‌ره‌تی له‌ شته‌کاندا و جیاکردنه‌وه‌ی جوانی په‌ها له‌ جوانی ریژه‌یی به‌ هۆی کۆمه‌لێک خاسیه‌ت و تاییه‌تمه‌ندی زه‌ق و دیاره‌وه، به‌لام له‌ هه‌مان کاتدا

جگه له جوانی خوی "شتیک نییه له خویدا پی بگوتری جوانی رهها و سه ربه خو، به لکو مروف خوی ئه و برپاره دعات کامه و چی جوانه و چی ناجوانه! هر به و پیوره گشت بهها جوانییه کان و هونه ریبه کان به پی کات و جیگا و به پی گورانی هه لومه رج و رهوشی ژانی مروف گورانیان به سه ردا دیت، ده کری شتیکی جوان له لای دانا جوان بی و له لای توانا و له چای زانواوه جوان نه بی. ئایا هونه هر هیچ پیوه ندییه کی به لوجیک و ئاکاره وه هه یه، یان نا؟ یه که میان سه رگرمی راستییه و دوو میان پابه ندی به های چاکه کارییه، ناکری ئه و روله نادیده بگری که جوانی و هونه و کاری هونه ری له ژانی مروفا ده یگری " (عزین، ۱۱۳: ۲۰۲۰). " (التوحیدی) وای ده بیی که جوانی خوی سه رچاوه ی هه موو جوانییه کان، تنه ا ئه و جوانی ره هایه که له سه ر هه موو جوانییه کان بوونه وهران و شته کان رهنگی داوه ته وه " (بهنسی، ۱۹۹۷: ۵۰).

هه روه ها لایه نگرانی ئه م فه لسه فه یه وه ک عاریفه کان ئه وانن که دلایان براوه و مه ستن، چونکه دلبر دلی ئه وانی بردووه. ئه وان هه میشه به دوی جوانییه کان دلبره وه ن، بویه له لای عاریفه کان ئه گه ر دلبر بوونی نه بیته جوانی بوونی نییه، چونکه دلبریک دلی ئه وانی بردووه و دلی ئه وانی مه ست و شهیدا کردووه، هر بویه هه ندیک له عاریفه کان ده لاین: هر جوانییه ک لیره هه یه هه مووی جوانی رهها و ته وای خوا خویه تی، عاریفه کان له ودها کوکن که جوانی راسته قینه خۆشه ویستییه، له و شوینه دا خۆشه ویستی و عیشق ده رده که وی، ئه گه ر جوانی هه بیته.

هه روه ها "کاشانی ده لی: له درک کردنی جوانی له لای جوانی خوی، جوانییه کان له عیرفاندا که درکی پیده که یین سی پله یه: کرده وه ی خوا، سیفاتی خوا، زاتی خوا. بیگومان له نیوان (جوانی _ الجمال) و (قه شهنگ، شوخ و شهنگ، دلگیر، سه رنج راکیش، باش_ الجمیل) جیاوازییه کی روون و ئاشکرا هه یه، جوانی رهها و نمونه یی سه رچاوه ی هه موو جوانییه کان دیکه یه، جوانییه کی ته واده تی و بی که م و کوپی و به رده وامه له هیه کات و شوین و بارودوخیکا گورانی به سه ردانایه ت و ناگوریت. به پی تیروانینی غه زالی جوانی رهها تنه ا له خوداوه ندا هه یه، چونکه تنه ا جوانی خوداوه ند ته واو و ره هایه و بی ناته وای و که موکورتییه و به هیه شیوه یه ک ته واییه که ی گورانی به سه ر دانایه ت و زیاده که م ناکات. بویه هر به ره هایی ده می نیته وه " (ابراهاموف، ۱۳۸۸هـ: ۷۳). به لام جوانییه کان دیکه به پی گورانی کات و شوین و بارودوخ و سه رنج لیده ره که وه ده گوریت، ئه وه ی دوی جوان و دلگیر و سه رنج راکیش بووه، مه رج نییه ئه مرو جوان و سه رنج راکیش بیت.

هیلکاری_ه (پیوهر و سیماکانی جوانیی ئافرهت)

پیوهر و سیماکانی دیاریکردنی جوانیی ئافرهت

جوانی پڙهیی (جوانیییکی ناتهواو و گورپاوه)

جوانی رهها (جوانیییکی بی هاوتا و تهواو و بی کهموکوپییه)

(دهروونیکی نادروست — بهرهمی ناشیرین)

(دهروونیکی ساغ و دروست — بهرهمی جوان)

رهوتی خودی

رهوتی بابتهی

رهوتی خودی و بابتهی

پیک و پیکی ههموو بهشهکانی جهسته

جوانی روخساری دهم و چاو

پیویستی فیکری

پیویستی بایؤلوجی

بهشهکانی جوانی

باری دهروونی و چیژی جوانی

پهپوهندییه تایبهتیییکان به بابتهوه

جوانی خهسلهتیکی دهرهکییه

پیویستییهکانی پڙحی

ئافرهت و چیژی و خوشی جوانی

هوشیاری

سهلیقهی جوانی

ئامادهباشی دهروونی

جیاوازی تاکهکهس

تهمن

ژینگه

بهشی دووهم: کاریگه‌ری و بنه‌ماکانی جوانیی ئافرهت له شیعره‌کانی جه‌لیزاده‌دا

٢. سهره‌تا	
١,٢	ئافرهت و چيژ و خوشیی جوانی له شیعره‌کانی شاعیردا
١,١,٢	ئافرهت وهک سهرچاوه‌ی جوانی و خوشه‌ویستی و رۆمانسییهت
٢,١,٢	کاریگه‌ری ئافرهت له سهر ئارامی ده‌روونی
٣,١,٢	په‌نگدانه‌وه‌ی خوشیی جوانی له شیعره‌کانی شاعیردا
١,٣,١,٢	ئافرهت وهک سهرچاوه‌ی خوشی و شادی و پوحی و هزری
٢,٣,١,٢	ئافرهت وهک سهرچاوه‌ی خيژ و چاکه
٣,٣,١,٢	ئافرهت وهک سهرچاوه‌ی زیندوویه‌تی و به‌رده‌وامی و نه‌مری
٢,٢	جوانیی ئافرهت و کاریگه‌ری هه‌سته‌کان له شیعره‌کانی جه‌لیزاده‌دا
١,٢,٢	کاریگه‌ری هه‌ستگۆرکی له شیعره‌کانی شاعیردا
٢,٢,٢	جوانیی ئافرهت و هه‌سته‌بالاکان له شیعره‌کانی شاعیردا
٣,٢,٢	جوانیی ئافرهت و هه‌ستگۆرکی بینین له‌گه‌ل هه‌سته‌کانی دیکه‌دا
٤,٢,٢	جوانیی ئافرهت و هه‌ستگۆرکی بیستن له‌گه‌ل هه‌سته‌کانی دیکه‌دا
٣,٢	جوانیی ئافرهت و هه‌سته‌نزمه‌کان له شیعره‌کانی شاعیردا
١,٣,٢	جوانیی ئافرهت و هه‌ستگۆرکی بۆنکردن له‌گه‌ل هه‌سته‌کانی دیکه‌دا
٢,٣,٢	جوانیی ئافرهت و هه‌ستگۆرکی چه‌شتن له‌گه‌ل هه‌سته‌کانی دیکه‌دا
٣,٣,٢	جوانیی ئافرهت و هه‌ستگۆرکی به‌رکه‌وتن له‌گه‌ل هه‌سته‌کانی دیکه‌دا

له‌م به‌شه‌دا هه‌ولمانداوه، له ژيئر تيشكى بيرمه‌ندانى فه‌لسه‌فه‌ى جوانيدا، ئه‌و بنه‌ما و تيگه‌يشتنه‌ى كه له ميتودى جوانيناسيى ئافرهت و فه‌لسه‌فه‌ى جوانيدا هه‌يه، پراكتيزه بكه‌ين و شيعره‌كانى جه‌ليزاده‌ى پي بخوينينه‌وه، كه زياتر خوى له چيژ و خوشى و دهقى شيعرى به‌پي هه‌سته‌كان ده‌دوژيته‌وه.

۱،۲ ئافرهت و چيژ و خوشى جوانى له شيعره‌كانى شاعيردا:

سروش‌ت سه‌رچاوه‌ى هه‌موو ره‌گه‌زه‌كانى جوانييه، له نيويشياندا ره‌گه‌زى ئافرهت له‌و ره‌گه‌زانه‌يه كه له پال جوانيى سروشتدا به‌رزترين و كاريگه‌رتريين پيگه‌ى له جوانيدا هه‌بووه و هه‌يه. بوته كانگاي چيژ و خوشى.

بينگومان هه‌ر له كوئنه‌وه جوانيى ئافرهت جيگاي تيرامان و هه‌ز و ئاره‌زوو و بايه‌خى مروقه‌كان بووه، له‌به‌ره‌ئه‌وه ”سروش‌ت بوته سه‌رچاوه‌ى ئيلهامى زوربه‌ى شاعيران، به‌لام هه‌رگيز چاوپوشيان له جوانى و نرخ و به‌هاى ژن نه‌كردوووه و به‌بى خوشه‌ويسته‌كه‌يان هيج چيژ و خوשיيان له سروشت نه‌بينيووه و به‌لايانه‌وه ئه‌و نرخه‌ى نه‌بووه، چونكه جوانيى ئافرهت هيزيكي گه‌وره و وزه‌يه‌كى له‌بن نه‌هاتووئى ئه‌م ژيانه‌يه“ (به‌رنجى، ۲۰۱۰: ۱۱۰).

له‌پاستيدا ”ديارده‌كانى جوانى له گه‌ردووندا به‌پي سروشتى شته‌كان له يه‌كتري جياوازن، كه به وينه‌ى جوراوجور سه‌رنجى شاعيران و نووسه‌ران و هونه‌رمه‌ندان راده‌كيشى. به‌لام جوانى و ره‌وانبيژى و پاراوى له‌م باره‌يه‌وه. به‌هوى چه‌شن و شيوازي نوسينه‌وه له لايه‌ن ئه‌ديبانه‌وه ده‌بيت، جا ئه‌گه‌ر شيعر يان په‌خشان بيت“ (بن قلية، ۲۰۱۸: ۴). هه‌ر به‌م شيوه‌يه ”له‌پاستيدا كاتيک كه شاعير وينه‌ى شيعرى له هونراوه‌يه‌كدا ده‌خولقينى، وه‌ختيک خوينه‌رى شيعردوست و په‌خنه‌گرى ليهااتوو ئه‌و شيعرانه ده‌خوينيته‌وه، يان گوڤيان ليده‌بيت، هه‌ست ده‌كهن هه‌ر وينه‌يه‌ك له ريگه‌ى هه‌ستيه‌كه‌وه باشتر بوى وهرده‌گيرى، واته چه‌نده ئه‌و وينانه به هه‌ستى بينين و به‌چاو وهريان ده‌گرين، ده‌بينين پتر به‌هوى هه‌سته‌كانى ديكه‌ى مروّف وه‌ك بيستن و چيژكردن و بوئكردن و هه‌ستى ده‌ست ليदानه‌وه ئه‌و وينانه وهرده‌گرن“ (شاره‌زا، ۱۹۹۷: ۷). جگه له‌مه‌ش نووسه‌رى فه‌ره‌نسى (بوڊليز ۱۸۲۱ _ ۱۸۶۷) يه‌كه‌م كه‌سه كه بيروكه‌ى هونه‌ر بو هونه‌رى خسته روو. ناوينشانىكى واتادارى بو

دیوانه‌که‌ی خوی دانا، به‌ناوی (گول‌ه‌کانی شه‌ر) بۆدلیز وای ده‌بینی، که باب‌ه‌تی شی‌عری، خودی شی‌ع‌ر خۆیه‌تی. ئەو شی‌ع‌ره مه‌زنه‌ی که شایه‌نی ناوی شی‌ع‌ره، ئەوه‌یه که له نووسینیدا به‌ته‌نیا بۆ چیژ وەرگرتن ده‌نوسریت. (ئه‌لمازی، ۲۰۱۰: ۶۷)

له نیوه‌ی دووه‌می سه‌ده‌ی نۆزده‌دا کاتی‌ک هه‌ندی شه‌پۆلی تازه‌ی ئەده‌بی هاتنه‌ کایه‌وه وه‌ک په‌رناسیه‌ت، ئیدی شی‌ع‌ر و ئەده‌ب به‌ فۆرم و ناوه‌پۆکیکی جیاوازتر له جاران خۆی نواند. هه‌رچه‌نده ئەم شه‌پۆله زۆری نه‌خه‌یاند، به‌لام پۆلیکی گه‌وره‌ی له گۆرانی‌کاری له بواری شی‌ع‌ر و ئەده‌بیاتدا هه‌بوو، ئەمه‌ش وای کرد گه‌لیک تیروانینی جیاواز و لی‌کدانه‌وه‌ی جوراوجۆر له‌مه‌ر ده‌قی شی‌ع‌ری بیته‌ کایه‌وه. به‌ تایبه‌تی له لایه‌نه‌کانی سوود و چیژ و ئیستاتیکیه‌تی شی‌ع‌ری دا. ئەم شه‌پۆله له سه‌ره‌تای دروست بونیوه‌وه دوو هه‌لوێست و ئاراسته‌ی دژ به‌یه‌کی به‌خۆوه بینی: یه‌که‌میان که به سه‌رۆکایه‌تی (سانت سیمۆن) بوو، برۆای به‌ فه‌لسه‌فه‌ی سوود هه‌بوو له ئەده‌بدا، رای وابوو که ده‌بیته‌ ئەده‌ب له خزمه‌تی پیشکه‌وتن و سه‌رکه‌وتنی کۆمه‌لگه‌دا بیته‌ و لایه‌نی هونه‌ر و جوانیی فه‌رامۆش کرد بوو. به‌لام هه‌لوێستی دووه‌م که به‌سه‌رۆکایه‌تی (فیکتۆر هوگو) بوو، برۆای به‌ فه‌لسه‌فه‌ی جوانی و هونه‌ر بۆ هونه‌ر بوو، لایه‌نی سوودی فه‌رامۆش کرد بوو، ئەم نووسه‌ره پنی وابوو که مه‌رج نییه شاعیر یان نووسه‌ر شتی‌ک بنوسیت سوودی هه‌بیته‌، به‌لکو لایه‌نی هونه‌ری و جوانی و چیژی به‌لاوه‌ گرنگ بوو“ (پیربال، ۲۰۰۶: ۱۲۸).

هه‌روه‌ها هو‌راس سه‌باره‌ت به‌ ئامانج و مه‌به‌ستی شی‌ع‌ری ده‌لیته‌: ”ئامانجی شاعیر یان سوودبه‌خشینه‌ یان چیژ به‌خشینه‌، یاخود له یه‌کاتدا وروژاندنی چیژ و سوود به‌خشینه‌، واته‌ جوانیی هونه‌ر و ئەده‌ب و شی‌ع‌ر له پووی پووخسار و ناوه‌پۆکه‌وه ده‌بینیت. چیژ به‌ پووخسار و سوود به‌ ناوه‌پۆکه‌یه‌وه ده‌به‌ستیته‌وه“ (فه‌تاح، ۲۰۱۹: ۱۴). ته‌نانه‌ت ئەو به‌ره‌مانه‌ش که باب‌ه‌تی ئافره‌تیا‌ن له خۆگرتووه و ده‌رباره‌ی ئافره‌ت نووسراون، کۆمه‌لیک مه‌به‌ست و ئامانج و په‌هه‌ندی فره‌ چه‌شنی هه‌یه. ئەمه‌ش بۆ جیاوازی تیروانینی شاعیران و نووسه‌ران له‌مباریه‌وه ده‌گه‌ریته‌وه، بۆیه ده‌توانین بلیین ”چیژ وەرگرتن سیمایه‌کی خۆرسکی به‌هیزه‌، چونکه هه‌ر مرۆفیک چیژی تایبه‌تی خۆی هه‌یه، به‌شیوه‌یه‌ک که له‌گه‌ل په‌روه‌رده‌کردن و دابونه‌ریتی کۆمه‌لگا و خیزان و ژینگه‌ و ده‌روون و رۆشنی‌رییه‌که‌یدا بگونجیت“ (ته‌یب، ۲۰۱۳: ۱۰). هه‌ر چۆنیک بیته‌ ”نووسه‌ری ده‌ق تا سه‌رکه‌وتوتر بیته‌ له پرۆسه‌ی داهینان و به‌ره‌مه‌ینانی چیژ و خۆشی ده‌قدا، زیاتر ده‌قی چیژدار و خۆشی به‌خش بۆ خۆینه‌ری ده‌ق فه‌راهه‌م ده‌کات، ئەگه‌رچی له پال ئەمانه‌شدا خودی خۆینه‌ریش

رۆلى سەرەكى لەم بوارەدا دەبىنیت. كەواتە لێرەدا دە تۆنن بلین ھەردوو لایەنى نووسەرى دەق و خوینەرى دەق بەیەكەو، بە ھاوبەشى پرۆسەكە دەھینەكایەو. چونكە پرۆسەى چێژى دەق كاریكى ھەمەلایەنەى و چەندین جەمسەرى ھەى. ھەر بۆیە رۆلان بارت باسى چێژى دەق لە ھەموو رەھەندەكانیەو دەكات. زۆر جار لەگەل چێژەكانى سیکسى مرۆف بەراوردی دەكا و نموونەكان جوان لیک گریدەدا “ (بارت، ۲۰۰۷: ۶).

سەرەرای “ھەبوونی چەندین جیاوازی لە رۆوى تاییبەتمەندی و وردی و راستی و دروستی چێژەو لە نیوان كەسێكەو بۆ كەسێكى دیکە، ھیچ شتێك بە ئەندازەى پیاوێكردنى ھونەرى تاییبەتى و تووژینەو و تیرامان یان بیریكردنەو لە جووړیكى دیاریكراوى جوانى ناتوانیت بەخسندە بیت” (ھیوم، ۱۳۹۹: ۸۹). كەچی “ئەفلاتون دەلیت: نابیت ئەو ھەمان لە بیری بچیت كە چێژ بەخشاوێكى سروشتییە بۆ مرۆف لە نیوان نیر و میدا، بۆ بەرھەمھێنانى نەو” (عەبدولمەجید، ۲۰۱۴: ۱۶). ئەم بیری و بۆچونەش تارا دەیەكى زۆر لەگەل یاسا و ریساکانى خووشەویستی نیوان نیر و میدا یەك ناگریتەو.

ھەرچۆنێك بیت “شاعیر و ھونەرمان بەر لەو ھى ھیچ پەيامیكى ئینسانی و كۆمەلایەتى و سیاسى و ھتد، ھەبیت، یەكەم پەيامیان گەرانە بە دواى دۆزینەو ھى جوانى و چێژ. جوانى و چێژى بى ركبەرىش لە ئاڤرەتدا كۆبۆتەو. بۆیە زۆر جار لە لای جەلیزادەدا، ئاڤرەت نیشتمانى یەكەمە. لەشى ئاڤرەت گۆرانییەكە لەو ھتەى خوێ ناسیو ھى گۆی لى دەگرى، ئەو گۆی گرتنەش تا دوا ھەناسە درێژەى ھەى. تاكە چێژى ئارامبەخس لای جەلیزادە ئاڤرەتە و ھەر ئاڤرەتە و ھیچ جیگرەو ھى كە دیکەى نییە” (جەلیزادە، دیدەنى: ۲۰۲۱).

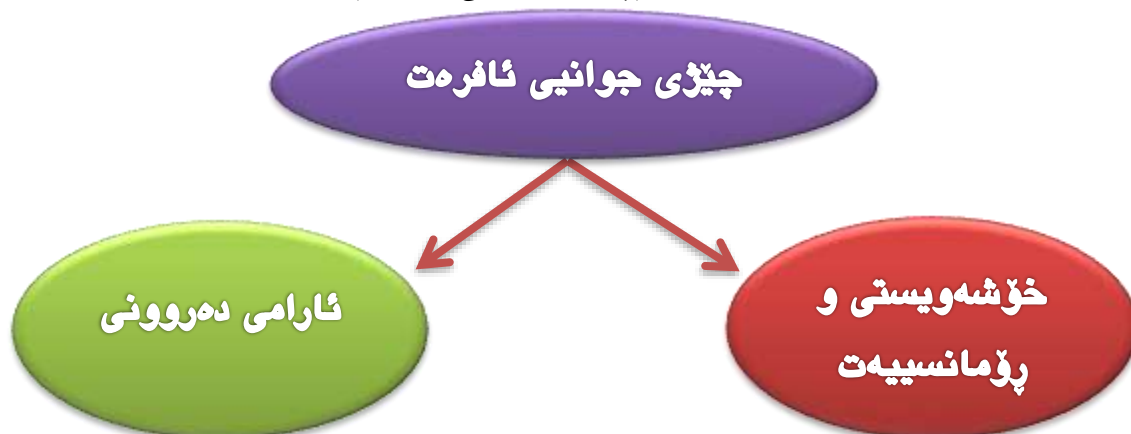
ئەگەر لە رۆوى جوانیناسییەو خویندەو ھى كە بابەتیانە بۆ شیعەرەكانى جەلیزادە بكەین، دەبینن سیماكانى چێژى جوانى لە شیعەرەكانیدا، رەنگدانەو ھى كە قول و بەھیز و فراوانى ھەى، بە تاییبەتى ئەو چێژى جوانییەى كە لە جوانى و سروشتی ئاڤرەتدا سەرچاوى گرتو، شاعیر ھیندە تامەزرو و تینووى جوانییەكانى ئاڤرەتە و ھیندە لە عەشق و ئەوین و خووشەویستی ئاڤرەتدا توادەتەو، سەراپای شیعەرەكانى بوون بە وینەى ئاڤرەت، بەلام جیاواز لەم وینانەى لە شیعەرى شاعیرانى دیکەدا ھەى، وینەكانى ئاڤرەت لە شیعەرەكانى شاعیردا وینەى جوان و روت و تەرن، بە شیوازیكى دژە باو خوێان دەنوینن، كە تاییبەتە بە قوبادى جەلیزادەو و مۆرك و سیمایەكى تاییبەتى جەلیزادانەى ھەلگرتو، كە پى دەناسریتەو و لە شاعیرانى دیکەى جیا دەكاتەو، ئاڤرەت لە گوتارى شیعەرى جەلیزادەدا

جياواز له لاي هه موو كه ساني ديكه و شاعيرانى ديكه دا، "ئافرهت ئه و به هه شته يه هه ميشه تيدا ده سووتى، سووتان بو هه موو شته كانى ئافرهت، به جوانييه كانى دهره وه و ناوه وه، شاعيرى داهينه ر وهك دره ختيكى بالا بهرز و گه لا و پوپ سهوز وايه، بهرده وام چوله كه ي به سه ره وه هه لده نيشيت. جريوه ي بهرده وامى ئه و چوله كانه به شيكن له هوكارى ناوبانگييه كه ي..ئه لبه ته ده قه كان خوشيان" (جه ليزاده، ديدنه ي: ۲۰۲۱).

ههروه ها ئه گه ر به وردى له تيروانين و گوتارى شيعرى جه ليزاده بروانين، بومان پروون ده بيته وه كه خوشه ويستى و خهون و خيال و ئه ندیشه كانى جه ليزاده له تاكه ئافره تيك و تاكه لايه ن و تاكه ره هه ند و چه ند به شيكى كه م و بوار و سنوريكى دياريكراوى جوانى و خوشه ويستى ئافره تدا كو نه بوته وه، به لكو به پيچه وانه وه، له سنوور و پرووبه ريكي دوور و دريژ و فراوانه وه، له ئافره تى روانيوه و گوزارشتى له ئافره ت كردووه و وينه ي ئافره تى گرتووه، تا ده گاته ئاستى ئيروتيك و سه رووتر.

له ديدى جه ليزاده دا "خوشه ويستى ئه زه لى و ئه به دى نيه. مروف ژن بي يان پياو، له خوشه ويستيدا چه ندين جار ده كه وي و هه لده ستيته وه، ژيان هه رگيز له ئافره تيكه وه ده ست پيناكات و له ئافره تيكيشه وه كو تاى نايه ت. ئه وانه ساويلكه و كالفامن پيان واييت خوشه ويستى هه ر جاريكه و دووباره نايتته وه. خوشه ويستى پروژيه يه كه هه ميشه ييه و زيندوويه تى به ژيان ده به خشيت، كه وتن و هه ستانه وه يه كيكه له سيماكانى خوشه ويستى كه بهرده وامى به ژيان ده دات و وا له مروف ده كات باوه ش به هه موو ره نگه گه رمه كانى خوشه ويستيدا بكات. هه ر تاكه ئافره تيك ته نها ره نكيكه له و ره نگانه و ره نگه كانى ديكه لاي ئافره ته كانى ديكه ن" (جه ليزاده، ديدنه ي: ۲۰۲۱). ده توانين بلين چيژى جوانى ده كريت به دووبه شه وه، وهك له م هيلكار ييه دا خراوته پروو.

هيلكارى ۶_ (چيژى جوانى ئافره ت)

۱،۱،۲ ئافرەت وەك سەرچاوەی جوانی و چێژی خۆشەویستی و پۆمانسییەت:

ئافرەت سەرچاوەیەکی لە بن نەهاتووی جوانی و چێژی خۆشەویستی، بۆیە بەهێزترین دەسلەلاتی شەڕ و خراپەکاری دەخاتە ژیر ڕکیزی خۆیەوه، گەورەترین جیهانی جوانی و خۆشەویستیش دینیتە کایەوه.

جەلیزادە یەکیكە لەو شاعیرانەى لە پیناوی جوانی ئافرەت و خۆشەویستی ئافرەتدا ژیاوه و دەژی، ھەر بۆیە دەبینین ”جوانی ئەو شتەیه تووشی سەرسامی و رامانی دەکات، دەیدوینى بەزمانیک کە زمانیکی جیهانییە تەنانەت کەسانی ئاسایی لى تیدەگەن. ھیچ شتیک خالی نییە لە جوانی، شاعیر جوانی لە ھەموو شتیکدا دەبینیت. پى وایە جوانی ھەیه لە دەرەوھە، جوانیش ھەیه شاراوھە، دەبی بە وردی بەدوایدا بگەریت و بیدۆزیتەوه. ڕەنگە ئەو جوانییەى لە ڕووکەشى ئاسکدا ھەبیت، ھەمان جوانی لە دیوھ شاراوھکەى مەیموونیشدا ھەبیت“ (جەلیزادە، دیدەنى: ۲۰۲۱).

لێرەدا وەك دەرەكەویت شاعیر بە شیوازیکی جیاوازتر و قوولتر و وردتر دەروانیتە جوانی شتەكان، بە تاییەتی جوانی ئافرەت، زۆر بە دانایی و لێھاتووانە دەروانیتە ھەردوو دیوی جوانییەكانی ناوھە و دەرەوھى ئافرەت و زۆر وەستایانە، بە زمانیکی کاریگەر و بەھۆی ئەندیشە و خەیاڵکردنیکی فراوانەوه و لە چوارچیوھى وینەھەکی شیعری بەرز و سەرنج ڕاکیشدا ھەست و نەستی خۆی دەربرپوھ. گوزارشتی لە خەم و ئیش و ئازارەكانی سەبارەت بە جوانی ئافرەت و خۆشەویستی ئافرەت کردوھ. چونکە وەك دەزانین ”یەکیك لە گرینگترین ھەست و سۆزەكانی مروّف، کە ھەر لە كۆنەوه لە دوو توپی شیعری میللەتاندا ھەیه، خۆشەویستیە. کە ھۆکاری کارامەیی و یادەوھری بووھ و جۆش و خرۆشى بە شیعەر و ئەدەب و ھونەر بەخشیوھ. ئەوین لە میانەى شادی و غەمدا ناسکترین و بەھێزترین و گەورەترین بزوینەری دلە، لە ھەمان کاتدا كۆلەگەى سەرھەکی شیعەر و ئەدەبیاتی لیریکی جیهانی پیکدەھینیت“ (صبور، ۱۳۸۲ھ: ۴۰۶). بە ھەمان شیوھ لە شیعەرەكانی جەلیزادەشدا پینگەھەکی بەرز و بە ھیز و کاریگەری ھەیه، وەك لەم كۆپلە شیعەرەدا خۆی دەنوینى کە دەلى:

کە ماچم کردی،

ئیتەر کەس نەیناسیمەوه،

له بیابانهوه،

بووم به هه‌ور (جه‌لیزاده، ۲۰۱۹: ۴۶۷).

لیزهدا شاعیر هه‌ست و نه‌ست و خوشه‌ویستی خوئی له چوارچیوهی خه‌یال و ئەندیشه‌یه‌کی قوول و فراوان و کاریگه‌ردا ده‌ربرپوه، ماچ لای شاعیر زیاتر له ره‌هه‌ندیك و زۆرتتر له واتایه‌ك و خویندنه‌وه‌یه‌کی بۆ ده‌كری، ئەگه‌ر ماچ لای كه‌سانی ئاسایی ته‌نها له بازنه‌ی هه‌سته‌كانی به‌ركه‌وتن و چه‌شتنی هه‌وه‌سبازی بخولیته‌وه، ئەوا له لای جه‌لیزاده له پال ئەمانه‌دا هه‌میشه‌ بۆ ئەوینداری و مرۆقبوون و جوانیه‌خشی و ژیانه‌وه، چونكه له تیروانینی ئەودا، جگه له ماچ هه‌یچ شتیکی دیکه ناتوانیت ته‌مه‌نی پر و وشكه سالی و بیابانی ئەو بكا به هه‌ور، به باران، به می‌رگ، به ژیان و چیژی پی به‌خشیت.

له تیروانینی جه‌لیزاده‌دا ”ژن جوانیه‌کی هه‌ره جوانی بی ركا به‌ری ته‌واوی بوونه‌وه‌ری سه‌ر زه‌مین و ژیر زه‌مینی ئاسمان و بۆشاییه‌كانی فه‌زایه، له‌هه‌ر شتیكیشدا جوانی هه‌بیت پنتیکی جوانی ژنه په‌ریوه‌ته پیکه‌ته‌كه‌یه‌وه. ژیان به‌بی ژن تابلویه‌کی بی گیانی ره‌ش و سه‌پیه. ژن قوتابخانه‌یه بۆ فی‌ربوونی میه‌ره‌بانی و دلسۆزی و وه‌فا و قوربانیدان. ژن دایکی هه‌موو جوانیه‌كانه“ (جه‌لیزاده، دیدنه‌ی: ۲۰۲۱). هه‌ر ئەمانه‌ش وایكردوه‌وه ببیته سه‌رچاوه‌یه‌کی هه‌ره سه‌ره‌کی به‌هه‌ره و داهیتانی شیعره‌ی له شیعره‌كانی شاعیردا، ئەمه‌ش زۆر به‌زه‌قی له‌م كۆپله شیعره‌ی خواره‌وه‌دا ده‌رده‌كه‌ویت كه ده‌لی:

پیاویکی

ره‌ش و سه‌پی بووم،

ژنیک،

كه سه‌رتاپای رۆحی ره‌نگ بو،

قه‌له‌مه‌كه‌ی، ره‌نگ كردم به داهیتان،

وشه‌كانی، ره‌نگ كردم به جورئه‌ت،

قه‌سیده‌كانی، ره‌نگ كردم به پاستگویی،

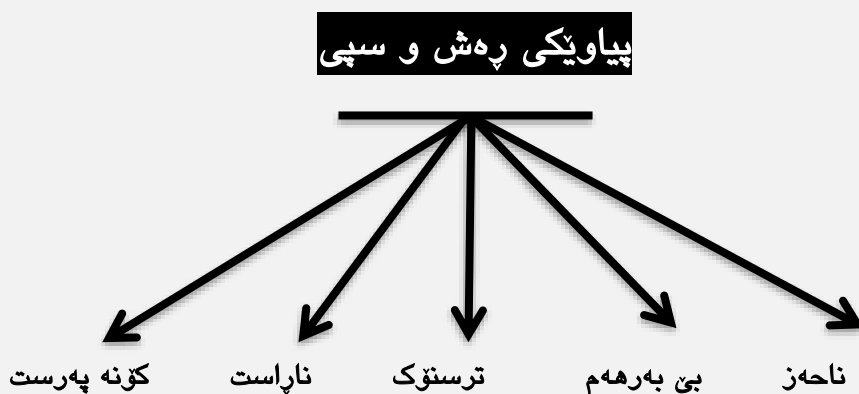
قه‌سیده‌یه‌کی ناوانام،

تا سەر ئىسقان ژن (جەلېزادە، ۲۰۰۷: ۲۶۸).

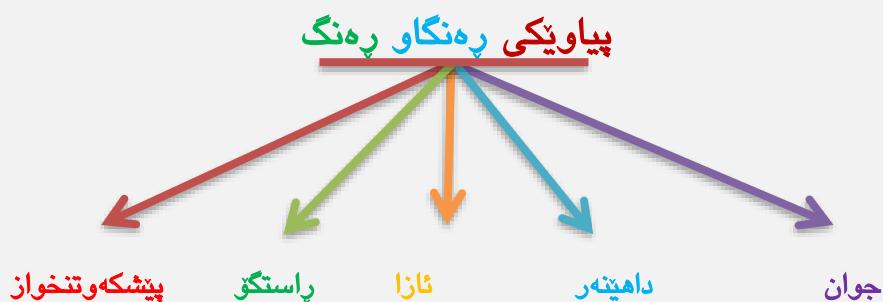
لەم كۆپلە شىعرەدا شاعىر زۆر بە پروون و ئاشكرائى و لە جىھانى ئەندىشەيەكى فراوان و لە سنوورى زمانىكى سادە و ساكار، بەلام ناسك و كاريگەر و لە چوارچىۋەى وىنەيەكى شىعرى جوان و سەرنجراكىشدا، گرىنگى و ئاست و پاىەكانى خۆشەويستى ژن و جوانى ژنمان پىشان دەدات و پىمان دەلەيت: ژن سەرچاۋەى ھەموو داھىتان و ئازايەتى و راستگويى و جوانىيەكانە، ھەك لەم ھىلكارىيەى خوارەوھەدا دەردەكەوئەيت:

ھىلكارى_۷ (جەلېزادە پىش ناسىن و خۆشەويستى ئافرەت)

۷_ھىلكارى (جەلېزادە پىش ناسىن و خۆشەويستى ئافرەت):

۷_ھىلكارى (جەلېزادە دۋاى ناسىن و خۆشەويستى ئافرەت):

جگە لەمە شاعىر لە كۆپلە شىعەرىكى دىكەدا، پاىە و ئاستەكانى خۆشەويستى و پۇمانسىيەتى ئافرەت لە تەپرى و تەنكى و لووسىدا ھاۋتاي ئاۋ دەكات، كە ديارە ھەر يەكە لە وشەكانى (تەپرى، تەنك، لووس) جگە لەۋەى ئاماژەيەكن بۇ جوانى و خۆشەويستى، لە ھەمان كاتدا

رەھەندىكى سىكىسى و چىژى جوانىيان ھەيە، وەك لەم نمونە شىعەرەى شاعىردا ديار و ئاشكرايە كە دەلى:

تۆ لە ئاۋ دەچىت..

تەر تەر و

تەنك تەنك و

لووس لووس،

لە خەۋنى فرىشتەكاندا؛

دەمىك؛ رېژنە بارانىكى پەمەيى و

ساتىك؛ كانىيەكى لە ھەنگوين و

سەرۋەختىك،

رۋوبارىك، لە شەكر و شىر (جەلىزادە، ۲۰۱۹: ۴۶۵).

لېرەدا، ئەگەر بە وردى سەرنجى ئەم كۆپلە شىعەرە بەدەين، دەبىنين لە دووبەشدا خۆى دەۋزىتەۋە، بەشى يەكەم لە گوشەنىگاي رومانسىيەت و سىكسەۋە، باس لە تەر و تەنك و لووسى ئافرەت كراۋە و بە شىۋەيەكى ھونەرى بەرز لە سىياقى لىنچۋواندندا بە ئاۋى باران چوئىندراۋە، ھەرچى بەشى دوۋەمى ئەم كۆپلە شىعەرەيە باس لە چەند كاتىكى جىياجىاي قۇناغەكانى تەمەن و ژيانى ئافرەت دەكات، كە دەمىك لە قۇناغى ھەرزەكارىدا ۋەك رېژنە بارانىكى پەمەيى، كە بىگومان رەنگى پەمەيى ئاماژەيە بۇ خوشەۋىستى و گەرم و گورپى و تامەزرۋىيى و شەيدا بوون، لە قۇناغىكى دىكەدا ئافرەت لە كانىيەكى ھەنگوين دەچىت، مرۇف، بە تايبەتەش رەگەزى نىر بە خۆزگە و ئاۋاتەۋەيە دەمى بەم ھەنگوينە بگات، لە سەرۋەختىكىشدا ئافرەت لە رۋوبارىكى شەكر و شىر دەچىت لە شىرىنى و سىپەتەيدا و ۋەك خەۋنى فرىشتەكان دىتە پىش چاۋ. ھەر لەم رۋانگەيەۋە دەتوانىن بلىن "شىعەرى دلدارى گەۋرەترىن شوين و قەۋارە و ھەمەرەنگترىن لايەنى ئىبداعى لە شىعەرى جىهانىي ھەموو سەردەمىك و ھەموو ولاتىك و قوتابخانەيەكدا گرتوتەۋە" (رەسۋول، ۱۹۹۰: ۶۲).

جگه له مەش جەلێزادە لەو شاعیرە پۆمانسییانەیه که به بۆن و جوانی و خوشەویستی تاکه گۆلیک تیر نابیت و دلێ ئارام نابیتەوه، وهک له م کۆپله شاعرەدا، که به ناوێشانی (گورگ) ه دهلی:

خۆزگه،

له شهویکی به فرانباردا،

ژنان دهبوون به گهله گورگ و

من به رانه مه،

رانه مه پیکي بی سهگ،

رانه مه پیکي بی شوان!! (جەلێزادە، ۲۰۰۷: ۶۸).

لێرهدا ئەگەر له روانگهی دهروونییهوه شرۆڤه بۆ ئەم شاعرە بکهین، دهبینین جەلێزادە به رادهیهکی هینده زۆر و بی سنوور شیت و شهیدای ژنه، بۆیه جیگورکی به وینه، رۆل و ئهرک، حەز و تاسه، کار و خهسلهتی ههریهکه له رهگهزی نیر و می، یان خوی و ژن دهکات و به شیوازیکی ناشاز پیچهوانه یان دهکاتهوه، به شیوهیهک وهک ئەوهی باوه له بری ئەوهی خوی رۆلی گورگ ببینیت و رۆلی مه پیک به ژن بدات، هاتوو ه خوی کردوو به مه پو ژنی به گورگ چواندوو. وهک ئەوهی زۆر حەزی لی بیت، به بی کیشه و بی پاسهوان ژنان بیخۆن و ببیته پاروویهکی چهور و ئاسان بۆ ژن. چونکه شاعیر به رادهیهک ئاوات و تاسه ی ئافرهته، مردنیشی به دهستی ئافرهت به خوشبهختی و ئاسودهیی دهزانیت. له راستیدا "ئافرهت و ههست و سۆزی خوشهویستی ئافرهت: ئەوپه پری خوشبهختی و چیژی به خشیوه، هیچ ژنیک له ژياندا نه بویته مایه ی به دبهختی، خوشم نه بوومه ته مایه ی به دبهختی هیچ ژنیک. ژن مه زنه پایه ی به مه زنی ده هیلتیه وه. ژن بوونه وه ریکه لیوان لیوه له جوانی سۆز و خوشهویستی و چیژ. ده بی به قه ده ئەوهی لی و هه رده گرین دوو ئەونده پیی به خشین. ژن هاوسه ره، هاوبه شه، به ره مه پینی جوانی و چیژ و میهره بانیه. تیر بوون له جوانی ژن و چیژی ژن سنووری نییه، برسی بوون بۆ ژن برسی بوونیکه هه میشه ییه. بیرکردنه وه له پر بوون له ژن، بیرکردنه وه یه کی ساویلکانه یه" (جەلێزادە، دیدنه ی: ۲۰۲۱). ئەمهش ئەوه دهگه یه نیت، حەز و تامه زرویی جەلێزادە بۆ ژن له ئاستیکدایه، هیز و توانای لی بریوه، وهک له م کۆپله شاعرەدا دهلی:

ژن،

بوو به ياسا و

نەمتوانى سەرپيچى بکەم،

ژن،

خستميە سەر چۆک.

ژن،

زەليلى کردم.

ژن،

ترسنۆكى کردم، ترسنۆک (جەليزادە، ۲۰۰۷: ۱۰۰).

لەم کۆپلە شيعرەدا ئەوەمان بۆ ڤوون دەبيتهوه و دەسەلميت، کە جەليزادە بە تەواوەتى و بە بى هيچ مەرج و داوايەک ملکەچى هەموو ياسا و ڤيساکانى ئافرەت دەبيت و لە بەرامبەر ئافرەتدا، وەک کەسيكى ترسنۆک، وەک ئەسیر و دۆڤاوى جەنگ دەکەويته سەر چۆک و کړنۆش بۆ شای ئافرەت دەبات. لەمانەش زياتر جەليزادە ڤاشکاوانە تر و بویرانە تر و دژەباوانەتر، گوزارشت لەو حەز و ئارەزوو کپ کراوانەى ناخى خۆى بۆ ئافرەت دەکات و لە شيعرى (چيل ڤەرسەت)دا دەلى:

خۆشمدەويى،

خوای دەکرد،

هەر شەو هە مەلهايهک دەرەقسيت،

خوای دەکرد،

هەر رۆژە لەسەر سينگى ڤياويکدا،

ستيانەکەت جى دەهيشت.

خۆشم دەويى،

خوای دهکرد،

مانگا پەرسەت دەبووی.

خۆشەم دەوویی،

ئیدی کە ی کیشەیه،

خوای دهکرد،

قەحەبە ی موسڵی دەبووی؟! (جەلیزادە، ۲۰۲۰: ۲۴).

لەم پارچە شیعەردا، شاعیر بە پیچەوانە ی هەموو شاعیرانی دیکە، وەک دەنگ و ڕەنگیکی جیاوان، وەک شاعیریکی یاخی و دژەباو بە بێ هیچ پەردە و پەنایەک دەچیتە ناخی خۆشەویستی و ڕۆمانسییەتی ئافەتەو. دەیهوێ بە بێ شەرم و بویرانە پەردە لەسەر ئەو هەموو خۆشەویستی و حەز و ئارەزووانە هەلبەتەو کە بۆ ئافەت هەیهەتی. بە شیوەیهک شاعیر مەبەستییهتی پەيامی ئازادی رەها و ڕووت بوونەو هی مرۆف بەگشتی و ئافەت بەتایبەتی بە گوێی کۆمەلگادا بگەیهنیت، هەر بۆیه جەلیزادە بە ئاشکرا و ڕوونی، بێ پیچ پەنا هەولێ داوێ لە جەوهەری خۆشەویستی ڕۆمانسییەت و جوانی ئافەت نزیك بێتەو، کە زیاتر خۆی لە ڕووت بوونەو و ئازادی رەها دەدۆزیتەو. بۆیه ئازایانە بەشینک لە سنوورەکانی هێلی سووری ئافەت دەبەزینێ و دەیهوێ هەموو جوانییەکانی ئافەت بە هەردوو لایەنی دەرەو و ناوێو، لە تۆز و خۆلی ڕۆژگار و میژوو و کەلتوو و ئایین و ئایدیۆلۆژیا پاک بکاتەو. بۆیه شاعیر کە دیتە سەر باسی خۆشەویستی ئافەت و ڕۆمانسییەتی ئافەت هەموو دیوار و بەرەستیکی نیوان خۆی و ئافەت دەڕوخینیت و هیچ جۆرە سنووریکی داب و نەریت و کۆمەلایەتی و ئایینی ناھیلێت.

ئەو هی لێرەدا جیی هەلۆهستەکردنە و جەلیزادە جیادەکاتەو لە شاعیرانی دیکە ئەو هی، جەلیزادە وەک شاعیرانی دیکە بە ترس و شەرمەو قسە لەسەر ئەم جۆرە بابەتە ناکات، بەلکو بویرانە لە دەرگای بابەت گەلیک دەدات، کە تا ئیستا مەگەر بە دەگمەن، دەنا کەس ناویریت لێ نزیك بێتەو، چونکە شاعیر حەز و ئارەزوو و خۆشەویستی ئافەت زۆر لەوێ گەرتر و بەرزتر و پر بایەختر دادەنیت، لەو هی کە ئەو ئافەتە هەر ڕۆژە ی لە مەلھایەک سەما بکات، یان هەر شەو هی لەسەر سنگی پیاویک بنوێت و دەرپی و ستیانەکە ی لەسەر سینگی پیاویک بەجیبھیلی، یان مانگا پەرسەت بێت و هیچ ئایینیکی نەبیت، زۆر لەمانەش

سەخت و دژوارتر و نەشاز و دژە باوتر بە ئايين و كەلتوور و كۆمەلگا، ئەو ھەيە، بىياكە لەو ھەي ئەو كەسەي خۆشى دەويت ئەگەر قەحبەي موسلىش بىت. كە بىگومان ئەو تەرزە دەربرين و گوزارشتكردنە لە بابەت و خۆشەويستى ئافرەتدا، سىماو مۆرکىكى تايبەتە بە جەليزادەو و تا ئىستا لە شىعەري كوردیدا، مەگەر زۆر بە دەگمەن دەنا بەرچاوا ناكەويت و لەم بوارەدا ھىچ پكابەريك و وينە و ھاوتاي نىيە. ديارە ئەمەش دەگەرپتەو ھەي ئەو ھەي ”بابەتي خۆشەويستى لاي جەليزادە و زۆربەي ھۆنەرانى دى، پەيوەندييەكى بەتيني بە ئافرەتانەو ھەيە. شاعير ھەولیداو لە نيو ئەو ھۆنراوانەي دەچنە نيو ئەو باسەو، ئازادانە راي خوي دەربريت، لە نيو فەرھەنگي وشەكانيدا، ئەم پەيقانە ھەلبزيريت، كە دنياييەك بىنيتە ئاراو، كە تىيدا خۆشەويستىيەكى بى سنوور و بى بەربەست و رەھا رەنگ بداتەو“ (موكرىانى، ۲۰۲۰: ۳۸). ھەرچۆنكى بىت جەليزادە بە پىي كات و سات و سەردەم و قوناغەكانى تەمەن و بارودۆخى تايبەتي ژيانى خوي، بە گەلىك شيوە و جور و قوناغى خۆشەويستىدا تىپەريو، ھەر لە خۆشەويستى عەزرييەو تا خۆشەويستى سەرەتايى. ديارە وەك دەزانين ”خۆشەويستى عەزرى ئەو عەشق و خۆشەويستىيە، كە بە گەرمى ھەست و سۆز و پەرۆشى دەدرەوشيتەو. بەددار و گەيشتنەو شاد دەبىت و بە دابران و جىابوونەو ھەش ئازار دەچىژى. گرىنگى پىدەرە بە ھىزى كىشكردى دلەرەكەي و سىجەري نىگاكاني. بە درىژاي تەمەن جەخت لە سەر يەك تاكە عەشق و خۆشەويستى دەكاتەو. ھەندىك پىيان وايە كە خۆشەويستى عەزرى درىژكراو و بەردەوامى عەشقى ئەفلاتونىيە لە لاي يونانىيەكان. كە ئەمەش دوورە لە راستىيەو. چونكە عەشقى ئەفلاتونى لەسەر بنەماي خۆشەويستى جوانى و چاكە بەرجەستە بوو، بەلام خۆشەويستى عەزرى و پاك و دەست لىنەدراو لەسەر بنەماي ھەست و سۆزىكى گرگرتوو كە لىي بىبەشكراو. ھاوتەكايەو، بەپىي ئەو بنچىنەيە خۆشەويستى ئەفلاتونى خۆشەويستى پىاو بۆ پىاويش لەخو دەگرىت. بەلام خۆشەويستى عەزرى لە خۆشەويستى پىاو بۆ ژن چەردەبىتەو. جەليزادە يەكىكە لەو شاعيرانەي لە پال خۆشەويستى ھەستى و سەرەتاييدا، لە ھەندى كات و قوناغدا بە خۆشەويستى عەزرىيدا تىپەريو و ئەزموون و چىژى لى وەرگرتوو، وەك لەم كۆپلە شىعەرەي خوارەو ھەدا دەردەكەويت و دەلى:

بۆ عەشقى،

بى سنوورى تو،

دلّیک که مه.

خودایه،

سییه که م کون کون که و،

دلّیکی ترم بدهیه (جهلیزاده، ۲۰۱۲: ۳۳۰).

یان دهلی:

داگیرم که...

مه هیله جگه له تو،

گولیک له رۆحمدا بیشکوی،

په پووله یه ک هه لفری،

رووباریک هاژه بکات (جهلیزاده، ۲۰۱۲: ۳۵۹).

پاشان دهلی:

داگیرم که...

جوانیک به، دکتاتور،

ئه گهر له شیعریکمدا،

بۆنی ژنیکی دیکه ت کرد،

له وشه یه کمدا،

وینه ی ژنیکی ترت بینی،

ئه گهر له پیتیکمدا، ترپه ی پی،

ژنیکی ترت بیست،

چاوی شیعره کانم هه لکۆله،

پهت بخه ره گه رده نی وشه کانمه وه،

پیته کانم غافل کوژکه،

کتیبه کانم بخه ره حه وزی تیزابه وه (جه لیزاده، ۲۰۱۲: ۳۶۱).

لیره دا وهک دهرده که ویت مه دلوولی هه موو دالهکانی ناو ئەم کۆپله شیعرانه له خوشه ویستی عه زریدا چرده بیته وه، ئەگه رچی بۆ ساته وختیکی کهم و چیژیکی کاتیش بیت، جه لیزاده، بۆ خوشویستی یاره کهی ته نیا دلێک به کهم ده زانیت، بۆیه داوا له خوا دهکات سینهی کون کون کات و له بهرامبهردا دلێکی دیکه ی پینبات، جگه له مهش وهک دلداریکی راسته قینه و پاک، پوو دهکاته دل بهرکی و داوای ئەوهی لیدهکات وهک دهسه لاتداریکی تاکره و داگیری بکات و سه رتاپای رۆح و جهسته ی بخاته ژیر رکیفی خۆیه وه و نه هیلت به لای هیچ ئافره تیکی دیکه وه بچیت. به لام ئەم خوشه ویستی عه زریه ی شاعیر زور ناخایه نیته و به رده وام نابیت، چونکه تیروانین و گوتاری شاعیر وهک هه موو شاعیرانی دیکه هه میسه له گوران دابوو و به چه سپاوی نه ماوه ته وه. به تایبه تیش جه لیزاده یه کیکه له و که سانه ی ت اسهر ئیسقان برۆای به گورانکاری و نوێ بوونه وه هیه و دژی هه موو یاسا و ریساو داب و نه ریتیکی کون و دوگماتیزمه، که ببیته هوی وابهسته کردن و سنووردارکردنی پووت بوونه وه ی جوانی و ئازادیهکانی مروّف، به تایبه تیش ئازادیی ئافرهت. بۆیه ده بینین هه ر زوو له م بازنه یه ده چیته دهره وه و به ره و خوشه ویستی ههستی شوپ ده بیته وه و ههنگاو ده نیته. دهیه ویت بۆ هه تا هه تایه له ویدا هیلانیهک بۆ خوی چی بکات، که چیژ و خوشی لی وهر بگریته و دل و دهر وونی تیدا ئارام بیته وه. چونکه ئاشکرایه، خوشه ویستی ههستی و بنه مای ئەو خوشه ویستییه، زیاتر چیژ وهر گرتنه له ئەندامهکانی جهسته ی ئافرهت و پوخسار و ئاکار و به ژن و بالا و دیوهی دهره وه ی ئافرهت له ریگای ههسته وه ره جیاوازهکانی وهک (بینین، بیستن، بۆنکردن، چه شتن و بهرکه و تن) وه. له خوشه ویستی رۆحی و جوانیهکانی دیوی ناوه وه ی ئافرهت دوور ده که ویتته وه، هه ر وهک له م شیعرهیدا که به ناو نیشانی (ته نک ته نک) هه گوزارشت له م راستیه دهکات و ده لی:

ته پ و ته نک و

نەرم و لووس،
 من باسی تۆ دەكەم،
 نەك باسی ئاۋ،
 پاك و بىگەرد و
 رۈوناك و گەرم،
 من باسی تۆ دەكەم،
 نەك باسی ھەتاۋ،
 بلند و سىپى و
 بىرقە دار و ھىمن،
 من باسی تۆ دەكەم،
 نەك باسى مانگ،
 پىر لە گول و سىبەر و كۆتر و پەپولە،
 من باسى تۆ دەكەم،

نەك باسى دارستان(جەلېزادە، ۲۰۱۹: ۷۸)

لىرەدا ئەگەر لىكدانەۋەيەكى ئەدەبىي و دەروونى بۇ ئەم شىعرە بكەين، پىكھاتەي شىعرەكە شىتەل بكەين، دەبىن شاعىر زىاتر ئەو وشانەي بەكار ھىتاۋە، كە دەكەونە بەر ھەستەكانى بىنن و بەركەوتنەۋە، ۋەك وشەكانى(تەپ، تەنك، نەرم، لووس، پاك، بىگەرد، روناك، گەرم، بلند، سىپى، بىرقە دار). كە ئەمەش ئاماژەيەكى بەھىزە، بۇ گرېنگىدانى شاعىر بە دىۋى يەكەمى ئافرەت و دووركەوتنەۋە لە دىۋى دوۋەمى ئافرەت. جگە لەمەش شاعىر لىرەدا ناۋەستىت و ھەۋلەدات بۇ ئەۋەي سوود لە ھەموو ھەستەۋەرە جىاۋازەكانى ۋەربگرىت، بۇ چىژۋەرگرتن لە تەۋاۋى جوانىيەكانى ئافرەت، بەشىۋەيەكى گشتىگر و ھەمەلايەنە، بۇيە دەبىن شاعىر لە پال ئەمانەدا پەنا بۇ ھەستى بۇنكردنېش دەبات، تا بەم ھۋيەۋە بتوانىت

بۆنى عەترى ھەناسەى خۆشەويستەكەى بكات. ۋەك لەم پارچە شىعەرەدا دەردەكە ۋىت كە دەلى:

بە عەتر و بۆنى ھەناسە،

بە ۋەنەۋشەى زەردەخەنەت،

يەكجارى رۆحم داپۆشە،

دلم ويران كە بە تاسە، (جەليزادە، ۲۰۱۲: ۳۷۵).

شاعير ليرەدا زياتر مەبەستىيەتى لە پال ھەستەكانى دىكەدا بەھۆى ھەستى بۆنكردينىشەۋە، چيژ لە ئافرەت ۋەربگرىت و ئاۋىتەى خۆشەويستى و جوانىيەكانى ئافرەت بىت، چونكە جەليزادە ۋەك كەسىكى زور تامەزرۆ و تىنوۋى ئافرەت، ناتوانى تەنھا بە ھۆى ھەستەكانى بىنين و بەركەوتنەۋە ئەو گراۋ بلىسەى خۆشەويستىيەى بۆ ئافرەت ھەيەتى، دابمركىنىتەۋە.

شاعير لە خۆشەويستىدا، برواى بە تاك پەرسى نىيە و خۆى بە تاكە ئافرەتتىك نابەستىتەۋە، تەنانەت ئەگەر ئەو ئافرەتە ھاۋزىنى خۆشى بىت، بۆيە لەم پارچە شىعەرەى خوارەۋەدا راستگوياىنە و بويرانە گوزارشت لەم راستىيە دەكات و دەلى:

ئاخر من ژنىكم خۆشەۋى،

ژنى من نىيە!

لە ھەموو شتىك دەترسم...

تەنانەت لە ھەلھاتنى پياۋە ترسنۆكەكانىش! (جەليزادە، ۲۰۱۹: ۹۶).

ليزەدا شاعير باس لە دياردەيەكى كۆمەلايەتى دەكات، كە نامۆيە بە كەلتور و كۆمەلگەى كوردى، چونكە ئەو ژنىكى خۆش دەۋى، ژنى خۆى نىيە بەلكو ژنى پياۋىكى دىكەيە، ھەر ئەمەش واى كردوۋە، ھەمىشە لە ترس و دلەپراۋكىدا بىت و لە ھەموو شتىك بترسىت تەنانەت لە ھەلھاتنى پياۋە ترسنۆكەكانىش. بەلام گرى ھەز و خۆشەويستى جەليزادە بۆ ئافرەت و جوانىيە ئافرەت لە گشت ديوار و بەربەستىكى كەلتورى و

كۆمەلايەتى و ئايىنى بەھىزترە، بۆيە ھىچ شتىك نابىتتە رىگر لە بىنن و گەيشتنى بە جوانىيەكانى ئافرەت، ھەك لەم شىعەرەيدا بە ناونىشانى (دىوار) دەردەكەويت و دەلى:

ژنە شوخەكانى ولاتەكەم،

لېم ببورن،

گەر لە نىوان من و ئىوھدا،

ھەزاران دىواری بەرلین ھەبى،

من ھەر بە پرووتى دەتانىنم،

بە پرووتى!! (جەلەزادە، ۲۰۰۷: ۴۱۶).

پرووتى لە لای جەلەزادە ئامانجى سەرھەكىي و كۆتايىيە و جوانى ئافرەت لە پرووت بوونەوھ دايە، شاعىر پىي وايە مروؤف بو ئەوھى ھەر بە جوانى بمىننئەوھ، دەبىت بو سەرھەتاي سروسىتى خوى بگەرپتەوھ كە پرووت بوونەوھەيە. بۆيە شاعىر ھەمىشە ئافرەت بە پرووتى دەبىننئەت، تەنانەت ئەگەر خووشيان بالا پۆش بگەن، يان ھەزاران بەرەست و دىوار لە نىوانيان دابىت، ديارە شاعىر ھەر بەمانە دلى ئا و ناخواتەوھ، بۆيە لە پىناو خووشەويستى و جوانىيە ئافرەتدا ئامادەي ھەموو باج و قوربانىدانىكى گەرەيە و دەلى:

لە ھەر شوينى وىنەيەكى منت بىنى،

لە ھەر كاتى ناوى منت بىست،

لە ھەركات و شوينى شىعەرى منت خویندەوھ،

دەست بخەرە سەر سەرى،

جوتە كۆترەكەي سەر سىنگت و بلى:

ئوھ...قوبادە

ئەو پياوھ عاشقەي،

وازي لە كورسى دادوھرى ھىنا و

دەبىت. چونكى خۇشەويستەكەي لە رەگەزى ئاۋ و بارانە. ھەر لەم چوارچىۋەيەداۋ لە سنوورى خۇشەويستى سەرەتايىدا، شاعىر بە جىھانى خەيالىكى قوۋل و فراۋاندا گوزەر دەكا و چەندىن وىنەي شىعەرى خۇشەويستى سەرەتايىمان پىشان دەدات، ۋەك لەم پارچە شىعەرى خوارەۋەدا دەلى:

بەر لەۋەي دەستى تۆ،

بە قەدى درەختەۋە بىنىم،

نە دەستم لا ئەزىز بوۋە،

نە درەختم خۇش ويستوۋە،

نە چۆلەكە (جەلىزادە، ۲۰۱۲: ۳۸۲).

ئەۋەي لىرەدا پىۋىستە جەختى لەسەر بىكەينەۋە و لەبەر چاۋى بگرىن، ئەۋەيە كە جەلىزادە ئافرەت يان خۇشەويستەكەي بە سەرچاۋەي ھەموو جوانىيەكان بە جوانىي سىروشتىشەۋە دەزانىت، لەبەرئەۋەي لە دىد و خەيالى شاعىردا، سىروشت جوانىيەكانى لە ئافرەتەۋە ۋەرگرتوۋە، ۋاتە پىش ئەۋەي يار دەستى بخاتە قەدى دار نە درەخت و چۆلەكە ۋا خۇشەويست بوۋە، نە دەستىش ۋا ئازىز و پىرۆز بوۋە. شايانى باسە شاعىر لەسەردەمى لاۋىيەتيدا و لە قۇناغى خۇشەويستى سەرەتايىدا، زمان و خەيال و ئەندىشە و وىنە شىعەرىيەكانىشى سادە و ساكارن، بەلام جوان و ناسك و دلگىر و كارىگەرن، ۋەك لەم كۆپلە شىعەردا دەردەكەۋى كە دەلى:

ھۆ كچە،

مندال و ناسكەكە،

ھۆ ئازىز،

مەھىللە پىر بىم،

مەھىللە چۆك دادەم،

بۇ پايز (جەلىزادە، ۲۰۱۲: ۴۳۳).

لیره داواى شاعیر له خوشه‌ویسته جوان و منداډ و ناسکه‌که‌ی ئه‌وه‌یه، که ببیتته شاسواری خه‌ونه‌کانی و دهستی بگریت و خوشی و شادی و ئاسوده‌یی پی ببه‌خشیت، تاكو هەر به گهنجی بمینیتته‌وه و پیر نه‌بیت. جگه له‌مانه ئه‌گه‌رچی شاعیر له یه‌ک کاتدا له‌گه‌ل چه‌ندین ئافره‌ت بووه و چه‌ندین ئافره‌تی خوشویستوه. به‌لام هەرگیز فیل و دروی له گه‌لیان نه‌کردوه، جگه له به‌خشینی چیژ و ریز و خوشه‌ویستی، وه به پیچه‌وانه‌شه‌وه هیچ ئامانج و مه‌به‌ستیکی دیکه‌ی نه‌بووه، ئه‌گه‌رچی له پروانگه‌ی هه‌ندیک که‌سانه‌وه ” ئه‌و کاره ئه‌ده‌بیه و شیعریانه‌ی که ناچه چوارچیوه‌ی سو‌فیزمه‌وه و به‌ره‌می رومانسیزمین، وا داده‌نین که ئافره‌تانی عاشق تینووی خوین و دل‌ره‌قی و خیانه‌ت و بئ وه‌فایین، ئه‌م تیروانینه له کاتیکدایه که خوشه‌ویستی له سهر بنه‌مای په‌یوه‌ندییه‌کی یه‌کسان و دادپه‌روه‌ری نه‌بووه، له‌مباره‌یه‌وه ئافره‌تیش مافی هه‌لبژاردن و گوزارشت لیکردنی هه‌ز و ئاره‌زوو و هیوا و ئاواته‌کانی نه‌بووه “ (علیلو، ۱۳۹۲: ۵۶). هەر له‌مباره‌یه‌وه ده‌توانین بلین جه‌لیزاده هه‌موو په‌یوه‌ندییه‌کانی له‌گه‌ل ئافره‌تدا، له سهر بنه‌مای هه‌ز و خولیاى هاوبه‌ش و ئاره‌زوومه‌ندانه بووه و له بازنه‌ی هه‌ست و سو‌ز و خوشه‌ویستی ئافره‌تدا خولاوه‌ته‌وه. ئه‌مه‌ش زور به روونی له‌م کۆپله شیعره‌دا ده‌رده‌که‌ویت که ده‌لی:

بئ ئه‌خلاقى من،

هەر ئه‌وه‌یه،

ژنم خوش ده‌وی (جه‌لیزاده، ۲۰۱۷: ۱۱۲).

لیره‌دا شاعیر ئه‌ستوپاکی خویمان پيشان ده‌دات و پيى وايه که له رۆژمیری ژيانیدا، هیچ زولم و خیانه‌ت و بی وه‌فاییه‌ک یان بی ره‌هوشتییه‌ک به‌دی ناکات، مه‌گه‌ر ئه‌وه نه‌بیت که شیت و شه‌یدای جوانی ئافره‌ت بووه و ئافره‌تی خوش ویستوه.

۲،۱،۲ کاریگه‌ری ئافره‌ت له سهر ئارامی ده‌روونی:

دیاره وه‌ک ده‌زانین ئافره‌ت چ وه‌ک: دایک، خوشک، کچ و هاوسه‌ر، نه‌ک هەر پۆل و بایه‌خیکی گه‌وره و به‌هیزی له به‌رجه‌سته‌کردنی ئارامی ده‌روونیدا هه‌یه، به‌لکو به‌سه‌رچاوه‌یه‌کی سه‌ره‌کی ئارامی ده‌روونی داده‌نریت، هەر ئه‌مه‌شه هۆکار و سیحری هاتنه‌کایه‌ی هه‌زاره‌ها ئه‌فسانه و داستان و شاکاری ئه‌ده‌بی و هونه‌ری گه‌وره‌ن، له پال

رەھەند و لىكەوتەكانى دىكەدا لەم بارەيەو، بە درىژايى ميژووى مروفايەتى. ھەندىك لە فەيلەسووف و پروناكبيرانى تر، جوانى بەھەستەكانى مروڤەو دەبەستەنەو، بۆ چىژ وەرگرتن لە جوانى. ماركس دەلى: ”ھەستەكانى ئىستاتىك وھا ھەستىكن، دەبنە سەرچاوەى چىژ وەرگرتن“ (تەبەرى، ۱۹۹۱: ۱۱). ئەمەش تەواو لەگەل بۆچوونى دەروونزەنەكان يەك دەگرىتەو، كە ”دەلىن ئەو ھىزەى كە جوانى دەقى ئەدەبى پى دەپپوین، پى دەوترىت: چىژ، كە مروڤ ھەست بە خوشى و چىژ دەكات لە دەقە ھونەرەيەكاندا و ئەم پىوەرە لە كەسىكەو بۆ كەسىكى دىكە دەگورپت“ (مەمەد، ۱۹۹۸: ۲۶). لە راستىدا وپراى ھەبوونى تىروانىنى جىاواز سەبارەت بە بەھا و پىگەى ئافرەت، لە نىو كۆمەلگادا، بە پى جىاوازی نەتەو، ئايىن، كەلتور و ئاستى ھوشىارى مروڤەكان، بەلام ھەمىشە ئافرەت لەلای زۆربەى ئايىن و نەتەوكان و كۆمەلگا جىاوازەكاندا، سىمبولى جوانى و ھەست و سۆز و خوشەويستى و ئارامى و مېھرەبانى بوو، رەنگە ھەر ئەمەش گەورەترىن ھاندەر و پالئەر بىت بۆ ئەو دەى رەگ و پىشەى ئايدىايى جوانى و پىروۆزى ئافرەت لە ھزر و گوتارى شىعەرى جەلەزادەدا رەنگبەتەو. ئافرەتەينى جەلەزادە لە وىنەيەكى زۆر ئەرىنى و جوان و سەنگىن و بەرز و ناوازەدا خۆى بنوینى، لە راستىدا تىروانىنى شاعىر بۆ ئافرەت رەگ و پىشەيەكى قوول و بەرلاوى ھەيە، ئافرەت لای ئەو گۆچانى سىحرىيە، وەدھىنەرى گشت خۆزگە و ئاواتەكانە، لە يەك كاتدا ژيان و مردنە، ژيانە كاتىك لەگەل ئافرەت و لە باخچە جوانەكانى ئارامى ئافرەتدايە، بە پىچەوانەو ھەم و ئازار و مەرگە، وەك لەم پارچە شىعەردا بە ناوئىشانى (قان ئىروتىك)خۆى دەنوینى و دەلى:

لە تالە ئالتونىيەكانى قژت،

بالىكم بۆ بچنە،

تا بۆ باخچە ھەلواسراوہكانى ئارامى ،

پى ھەلفرم (جەلەزادە، ۲۰۱۲: ۲۰).

جەلەزادە بەو پەرى متمانەو ھاوہرى وايە، كە ھەموو ئەندامەكانى ئافرەت، لە تالە قژەكانى سەرىيەو تاكو بنى پىيى، بە جوانى و خوشەويستى و ئاسودەيى و ئارامىيەو تەژىيە. بۆيە شاعىر داوا لە دلەرەكەى دەكات، لە تالە ئالتونىيەكانى قژى كە وەك تىشكى خۆر دەدرەوشىتەو، بالىكى بۆ بچنىت، تا بەم ھۆيەو ەتوانىت بۆ ئامىزى باخچە

هه‌ل‌واسراوه‌کانی ئارامی هه‌لفریت و له‌ویدا هه‌ناسه‌یه‌کی قوولی پر چیژی خوشه‌ویستی و ئارامی هه‌لمژیت،

هه‌روه‌ها شاعیر له‌کۆپله شیعریکی دیکه‌دا، زۆر به توندی جه‌خت له‌وه ده‌کاته‌وه، که جگه له جوانیی ئافرته، چیژ له هیچ ره‌گه‌زیکی دیکه‌ی سروشت نابینیت و پپی وایه مانگ و ئه‌ستیره و هه‌تاو، جوانی له ئافرته‌وه وهرده‌گرن، هه‌ریه‌ک له‌مانه به‌بی جوانیی ئافرته، جگه له ته‌نیکی سوتماک و بی به‌ها شتیکی دیکه نین، وه‌ک له‌م کۆپله شیعره‌دا ده‌رده‌که‌ویت و ده‌لی:

مانگ و ئه‌ستیره و هه‌تاو،

هه‌موو شتیکم هه‌یه،

هه‌موو شتیکم...

به‌لام تۆم نیت.

تۆ کیلگه‌ی پیاویکی دیکه‌ی.

من تۆم نیت،

که‌واته هیچم نییه،

هیچ،

هیچ،

که‌واته من؛

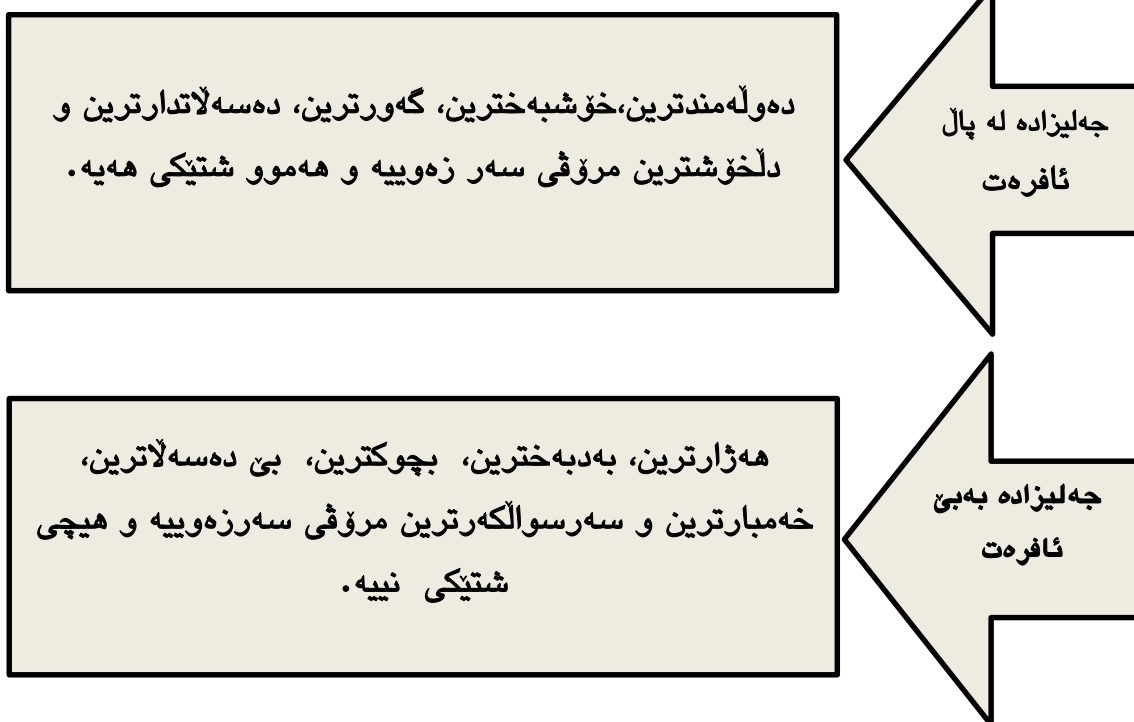
سوالکه‌رتین،

سوالکه‌ری سه‌ر زه‌ویم (جه‌لیزاده، ۲۰۱۹: ۱۱۶).

ئافرته له لای قوبادی جه‌لیزاده جوانترین و باشتترین و گرینگترین و به‌چیژترین و خوشه‌ویسترینه، هه‌ربۆیه شاعیر به‌خاوه‌نداریه‌تی و هه‌بوونی جوانیی ئافرته‌وه خۆی به

دهوله مندترین، خوشبختترین، گورهترین، دهسه لاتدارترین، ئاسوده و دلخوشتترین مروقی سهر زهوی دهزانت، به نهبوونی جوانی ئافرهتیش، خوئی به ههژارتین و بهدبختین و بچوکتین و بی دهسه لاتین و خه مبارترین مروقی سهرزهوی دهزانت، تا دهگاته ئاستی هیچ و سوالکهرترین، سوالکهری سهر زهوی. ههچونیک بیت دهتوانین پیداغری له سهر ئهوه بکهین که ئافرهت به ههر دوو لایه نی دهرهکی و ناوهکییهوه، وانا هم له پروی جوانی لهش و لار، قهد و بالا، شوخ و شهنگی جهستهیهوه، هم له پروی جوانی هزر و بیر، رهوشت، ههست و سۆز و خوشه ویستییهوه کاریگهری له سهر مروق به گشتی و رهگزی نیر به تایبهتی دروستکردوه. که دیاره ئاستی کاریگهری ههر یه که له جوانی ناوهوه و دهرهوهی ئافرهتیش، له کهسیکهوه بو کهسیکی دیکه و له سهردهمیکهوه بو سهردهمیکی دیکه و له کومه لگه و کهلتووریکهوه بو کومه لگه و کهلتووریکي دیکه دهگوریت، پیگه و بههای ههریهکیک له مانه بهرز و نزم دهیتهوه. وهک لهم هیلکارییه دا دهردهکه ویت:

هیلکاری ۸_ (جهلیزاده له پال جوانی ئافرهت و به بی جوانی ئافرهت)

بىگومان لە پارچە شىعەرىكى دىكەدا، شاعىر باس لە بايەخ و نرخ و بەها و كاريگەرى جوانىي جەستە لەسەر ئاوەز و هزر و دل و دەروونى مرۆف دەكات، لەبەرئەوهى "جەستە لە پلەي يەكەمە و ھەموو جوانىيەكانى دىكەي ژن، دواي جەستە دىن. چونكە جەستە بۆ ئەو دەروست بوو چىژ وەرگرىت و چىژ بەخشىت. شاعىر ئەو بە ئەركى يەكەمى جەستە دەزانىت. راي وايە دەبى ئەو كەلتوورە بەرد باران بكرىت، كە جەستەي پىروۆزى كردوو بە عەورەت. ديارە كە باسى جەستە دەكرىت باسى پىروۆزى جەستەي ھەردوو رەگەزەكەيە، وەك چۆن ئافرەت بۆ پياو سەرچاوەي چىژە، پياوانىش ھەمان شت. لەئاويتە بوونى جەستەدا، نە ژن تيا سالارە نە پياو. بەلكو جەستە خۆي ھەموو شتىكە. ھەلەن ئەو ژنانەي كە دەلەين زۆرەي پياوان ژن وەك كالا سەير دەكەن، بىريان دەچىتەوہ لە خۆشەويستى و سىكىسى ھاوسەنگدا، ھەردوولا چىژ بەيەكترى دەبەخشن" (جەلوزادە، ديدەنى: ۲۰۲۱/۴/۱). ئەم بىروبووچوونەش بەشىوہيەكى جوان و ئىستاتىكى بەرز لەم كۆپلە شىعەردا خۆي دەنوينايت كە دەلى:

دەبا ياسايەكى نوئ،

بۆ پەيوەندى،

جەستە بە جەستەوہ دارپيژين،

ياسايەك لە بەرژەوہندى،

گولە پەمەييەكانى لەش بيت و

لەگەل ئيقاعى پەپوولە،

ژيارخوازەكانى سەردەمدا ،

ھاوپى بيت.

من و نيشتمانە زەليلەكەم،

لەيەك دەچين،

ئەو ھەر رۆژە،

پياويك داگىرى دەكات و

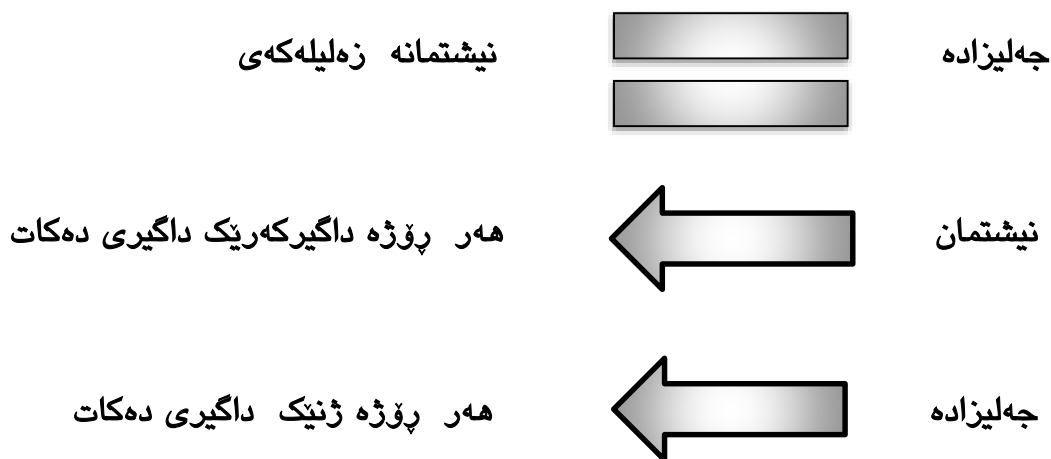
من ھەر پۆژە ژنیک!

ئەو شمشیری یاخی بوونی ھەلکیشاوە و

من شمشیری تەسلیم بوون! (جەلیزادە، ۲۰۰۷: ۲۹۷).

جەلیزادە لەم شیعردا، کە لە دەروونیکى پر ئەزموون و ھەست و سۆزیکى راستەقینەو ھەلقوللەو، داواى دارشتن و ھێنانەکاھەو ھەلکیشاوە یاسایەک دەکات کە تەژی بێت بە ئازادى جەستە و پروت بوونەو، دوور لە ھەموو فشاریکى فەرھەنگى و کەلتورى و کۆمەلایەتى و ئایینى. یاسایەک لەگەڵ گۆلە پەمەییەکانى جەستەى ژندا ھاوتا بێت و بە جوانى پەپولەکان ئاشنا بێت، لەھەمان کاتدا لە وینەیکى دیکەدا شاعیر وینەى لیکچواندى خۆى و نیشتمانە زەلیلەکەى دەخاتەرۆو، کە چۆن نیشتمانەکەى ھەر پۆژەى داگیرکەرێک دەخاتە ژیر رکیفى خۆیەو و داگیرى دەکات، لە بەرامبەردا شمشیری یاخی بوون بەرزەکاتەو، بەلام کاتیک شاعیر ھەر پۆژە ژنیک داگیرى دەکات، کەچی بە پێچەوانەى نیشتمانەکەى، شمشیری تەسلیم بوون ھەلکەشیت، وەک لەم ھیلکارییەى خوارەو ھەلکەو یت:

ھیلکاری ۹_ (جەلیزادە یەكسانە بە نیشتمانە زلیلەکەى)

دیارە ئافرەتیبینى جەلیزادە زۆر جیاوازه لە تیروانینى کەسانى دیکەدا، ئەگەر ئافرەت بەلای زۆرێک لە مرقەکان تەنھا جی بەجیکردنى ئەرکى دایکایەتى و ھاوسەریەتى و خوشکایەتى و ھاوریەتى بێت، ئەوا لە لای قوبادى جەلیزادەدا ئافرەت سەرچاوەى زیندوویەتى و بەردەوامى و گەنجییەتى و خۆراگرى و گەشبینى و وزە پیدان و بايەخ پیدانى خودى و

خو جوانکردن و ئارامی دهروونییه، ئەمەش بە زهقی لەم کۆپله شیعراوەدا بەدی دەکریت که دەلیت:

بەرد بوو بە کانی.

چاوت برییه بیابانیک،

بیابان بوو بە دەریا،

دەستت دا لە گەلای داریک،

گەلا بوو بە کۆتر.

تا بمکە ی بە پەلکە زێرینه؛ ماچمکە (جەلیزادە، ۲۰۱۹: ۴۶۵).

یاخود دەلی:

یەکسەر بوو بە پەنجەرە،

که گوئی لە پیکەنینی تو بوو، دیوار،

تو لە ژوورەکە ی خوئا پرووت دەبیتهوه،

که چی لیترە،

کتیبەکانم دەبن بە گۆل فرۆش (جەلیزادە، ۲۰۲۰: ۲۳۶).

لەم شیعردا شاعیر ئەندامەکانی جەستە ی ئافرەت تا ئەوپەری بەرزو پیروۆز و جوان دەنرخینیت، بە شیوێهەک، ئەگەر پێ بخاتە سەر بەرد دەبیته بەکانی و دەست لە گەلای دار بدات، دەبیته بە کۆتر، هەر بۆیە داوا لە یارەکە ی دەکات ماچی بکات تا بیته پەلکە زێرینه، کاتیکیش یار پێدەکە نیت دیوار دەبیته بە پەنجەرە، ئەو دەمەش دلەبەر لە ژوورەکە ی خویدا پرووت دەبیتهوه، کتیبەکان لە ژوورەکە ی شاعیردا دەبن بە گۆل فرۆش، بەم شیوێهە شاعیر چەندەها وینە ی شیعری بەرز و بەهیز و کاریگەرمان پیشان دەدات، بەمەش تا رادەیهکی زۆر توانیویەتی داهیتان و گۆرانکاری و جوداکاری لە شیعردا بنیتە کایهوه. دیارە وهک دەزانین "لەرپووی جەستەیهوه ئەوه شتیکی سروشتییه، لەگەل هەلکشانی تەمەن،

بەشىك لەهيزى ئەندامەكانى لەشى مرۆف ڤوو لە كزى دەكات. نە چاۋ چاۋى جارانه، نە گوى، نە قاچ، نە بۆن، نە ددان و ئەوانى ديكەش. ئەمە پروسەيەكە ھەموومرۆفك پىنى تىپەر دەبىت. ھەموو بوارەكانى ژين ڤوو لە كەمى دەكات. ديارە ئەو بە گشتى و بۆ زۆرينە راستە، چ مى چ نىر. بەلام رىزپەرىش ھەيە، كەبەر ئەو گۆرپانكارىانە ناكەوى. قوبادى ھەرزەكارى و قوبادى چەند سال پىش ئىستا نىيە. بەلام مرۆفدۆست و ژياندۆست و ژندۆستە، سىستەمى بەرگى لەخەلكى ديكە بەهيز ترە و تواناى مانەوہى بە گەنجى پترە. مانەوہ پىويستى بە ھەرزى دەروونىيە، پىويستى بە رەگەزى بەرامبەرە، ھيزە كزبەكان بەرەو گەشانەوہ ببات. ئەم خۆ مانەوہ و نەكەوتنە پروسەيەكى ئالۆز و ھەمە لايەن و ھەمە رەنگە. كە رەنگە سەرەككەيەكەى خۆشەويستى ژنە“ (جەليزادە، ديدەنى: ۱/ ۴/ ۲۰۲۱) چونكە بەلاى قوبادى جەليزادە، جگە لە ژن ھىچ شتىكى ديكە ناتوانىت ڤۆح و جەستە پارچە بارچەكانى مرۆف كۆبكاتەوہ. وەك لەم پارچە شيعرەدا دەردەكەوئىت، كە دەلى:

ئەو ژنە،

لەناو ستىيانىكى رەشدا،

پارچە ھەلا ھەلا بووہكانى دلم،

كۆدەكاتەوہ. (جەليزادە، ۲۰۱۹: ۲۴۶)

دواتر دەلى:

كە سەيرى چاۋەكانتم كرد،

بووم بە جۆگەيەك گۆرانى.

ئىستا گويم، لە شلپەشلپى ميلۆدى و

دارژانى نۆتەيە. (جەليزادە، ۲۰۱۹: ۴۶۸).

جەليزادە لىرەدا وەك شاعىرىكى خاۋەن ئەزموون و شارەزا و سەلىقەى جوانى بە شىۋەيەكى زۆر ھونەرىيانە مامەلە لەگەل وشە و دەستەواژەكان دەكات و ۋەستايانە لەدارشتى شيعرەكانىدا بەكارىان دەھىنيت، تا بتوانىت بەم ھۆيەوہ جوانترىن و كارىگەرترىن گوزارشت لە جوانى ئافرەتدا بكات، ھەست و نەستى لەمبارەيەوہ دەربېرىت، جگە لەمە

شاعیر لیرەدا چەند دیمەنیکى جیاوازمان پیشان دەدات. لە دیمەنى یەكەمدا: ژنىك لە ناو ستیانىكى رەشدا وەك مانگ و ئەستىرە وایە كە لە تارىكای شەودا دەدرەوشىتەووە. دەبىتە ھۆى كۆكردنەوھى پارچەكانى دلى شاعیر. لە دیمەنى دووھەدا شاعیر كاتىك سەیرى یارەكەى دەكات دەبىت بە جۆگەيەك گۆرانى، گۆبىستى شلپە شلپى مېلۆدى و دابارانى نۆتەيە، كە ھەموو ئەوانە لە چەندىن لاوھ كاریگەرییان لەسەر شاعیر دروستكردووە.

ئەگەر ئافرەت تەنھا ھۆكارىك و مۆتىقىك بووبىت، بۆ بەرجەستەكردنى كۆمەلەك كار و كاردانەوھ و دیارىكردنى رەفتار و رەوشت و تىروانىن و رەھەند و لىكەوتەى جیاواز لە كەسانى دىكەدا، ئەوا ئافرەت لە لاى جەلېزادە سەرچاوەيەكى بەھىزى خودخۆشویستن و بايەخدان بە خود و جوانى خود بوو، ھەربۆیە ئافرەت پالئەرىكى ھەمیشەيى و بەردەوامى وزە پىدان و خۆ جوانكردن و خۆگەنج كۆكردنەوھى شاعیر بوو، بە شىوئەيەك شەرمى لە خود فەرامۆشى خۆى بەرامبەر ژنان كۆكردووە، زۆر لە تىر و توانجى رەخنەى ژنان ترساوھ. ھەر ئەمەش وای لە شاعیر كۆكردووە تەنھا شەرم لەژن بكا و پیاو جىي ئەو بايەخە نەبىت. بە شىوئەيەك بەلايەوھ ئاسانە بە جلىكى شىر و جەستەيەكى چلكنەوھ بچىتە كۆرى دانىشتنى پیاوان. بەلام ھەرگىز بەرامبەر ژن، ئەو بویرىەى تىدا نەبىت. ژن رۆللىكى مەزنى ھەيە، بۆ ئەوھى ژيانى خۆش بوئ و بەردەوام لە ھەولى ئەوھ دابىت بە لاوى بمىنیتەوھ. ئەگەر جەستەش خیانەتى لى بكات. بەلام ناخى، ناخى كورپىكى ژندۆست و جوان دۆست و ژياندۆست و عاشقە، ئەمەش لەم كۆپلە شىعەرەدا بە ئاشكرا دیارە. كە دەلى:

پەرداخىك،

شەرابى لىوتم بەدەيە،

تا پر بېمەوھ،

لە جریوھ جریوھى لاویەتى(جەلېزادە، ۲۰۱ : ۱۹).

شاعیر وەك ھەمیشە بویرانە ھەست و نەستى سۆزدارى خۆى بەرامبەر رەگەزى مى دەردەبىت و دەيەوئەت لە رىگای ماچى لىوئى خۆشەوئەستەكەيەوھ، كە لىرەدا بە پەرداخىك شەراب چوئندراوھ، جارىكى دىكە شاد و مەست بىتەوھ و پرېبىتەوھ لە جریوھ جریوھى جوانى و لاویەتى.

۳،۱،۲ پەنگدانەوہی خۆشیی جوانی لە شیعەرەکانی شاعیردا:

رێبازە فەلسەفییەکانی ئەدەبی زۆربەیان بە شوین چێژ و خۆشی و شادییەوہ ویلن، لەبەرئەوہ بابەتی خۆشی و شادی لەو بابەتە مەوقایەتییە کاریگەر و گەرنگانەییە، کە هانی شاعیران و نووسەرەکان و ھونەرەمەندانە داوہ تا لەم بارەییەوہ بەھرە و توانا و پۆلی خۆیان بخەنە گەڕ، چونکە خۆشی و شادی دەق، یەکیکە لەو بنەما سەرەکییانەیی کە ئاست و پایەکانی جوانیناسیی دەقی بەرز و بەھیز کردۆتەوہ، ئەمەش ھۆکاریکە بۆ بەرجەستەکردنی کاریگەری لەسەر خۆینەری دەق و سەرنج ڕاکێشان، لەبەرئەوہ ھەمیشە مەوقەکان لە خەم و خولیا ئەو شتانە دان کە نیانە، یان بۆشایی و کەموکورتی لە ژیاکان دروست کردوہ، بۆیە دەبینن کورتە بالاکان خەونیان بە بالایی بەرزوہ بینوہ و پێیان وایە خۆشی و شادی لە بالایی بەرزداہ. ھەژارەکانیش خۆشی و شادی لە سەرۆت و سامان و دەوڵەمەندیدا بینوہ، ڕوخسار ناشیرینەکانیش شادیان لە جوانیدا بەدی کردوہ و کەسانیکیش شادیان لە ھەوسبازی چرکردۆتەوہ، ھەرچۆنیک بیت "جوانی بە لە ئەستوگرنتی ئەو بیرو باوہرە ڕەخنەییانە ھەلەستیت، کە وابەستەیی بە بواریەکانی جوانییەوہ. وەک: سروشتی ھونەری جوان چییە؟ چ شتیک ھونەرەندی داھینەر لە ناھونەرەندی جیاھەکاتەوہ؟ وە چ جۆرە ئەزموونیک چێژ و خۆشی بە ھونەر دەبەخشی؟ بۆچی ئەم ئەزموونە بەھادارە؟" (ستولینتز، ۱۹۸۱: ۷۰). بیگومان ھەموو ئەمانە پرسیارگەلیکن کە چەندین بیروپرای جیاوازیان لەم بارەییەوہ ھیناوتە کایەوہ، کە بەشیکییان جیگای ھەلوہستە لەسەرکردنە.

ئەگەرچی "شاعر گوزارشت لە ئەزموونیک دەکات، کە دەربەرینەکان بەشیوہییەکی چر کۆدەکاتەوہ" (الیزا بیت، ۱۹۶۱: ۱۰). بەلام بەھرە و ئەزموون و توانا و زەوق و سەلیقە و جوانینی شاعیر و نووسەر و ھونەرەمەندانیش پۆلیکی سەرەکی و گرینگیان لە داھینانی بەرھەمی جوان و ناوازەدا ھەیە، لە دەرتەنجامیشدا ھۆکاریکی کاریگەریشە، بۆ ئەوہی بتوانیت لەم رێگایەوہ جوانی و نەمری و زیندووہییەتی بە بەرھەمەکی ببەخشیت. بۆیە "بۆ خۆشی وەرگرتن لە جوانی ئەوہندە بەسە کە ئادەمیزاد زەوقی ھەبیت. واتە توانستی ویناندنی شتەکی ھەبیت، داخو خۆشی تیاہ یان ناخۆشی. یان ھەلسەنگاندنی شتەکی یان بابەتەکی، داخو خۆشی بەخشە یان نا، بەبێ ئەوہی ھیچ نیازیکی دیاریکراو لە گۆرئ بی. کەواتە بۆ ھینانەکایەیی پروسەیی خۆشیی دەق یان دەقی خۆشی بەخش ئەزموون و زەوق و سەلیقەیی ھونەری و لایەنی ڕوخسار و ئیستاتیکییەت و تازەگەری، پڕ بایەختەرە نەک لایەنی ئایدیا و ناوہرۆک. چونکە مەوق و ھەکو غەریزەییەک ھەر لە سەرەتاوہ حەز بە شتی

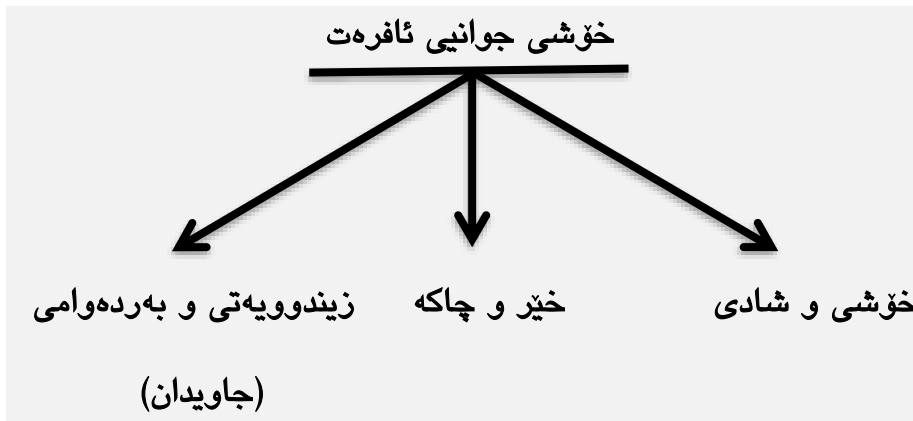
تازە و نوئ دەكات، ھەموو شتێكى تازە و نوئیش چيژ و خوشى پيئەگەيەنيئ. ئينجا ئەوشتە يان ئەو بەرھەمە كەم تا زۆر سوودبەخش بى يان نا“ (ميراودەلى، ۲۰۰۵: ۶۵). ھەر لەم بارەيەو ھە “رۆلان بارت جەختى لەسەر ئەمە كرډۆتەو ھە و بۆ چەمك و پيناسەي خوشى دوو خال دەست نیشان دەكات: يەكەميان ھەموو تازەيەك خوشى بەخشە. دووهميان ئەو ھەيە بنەما بەر بلاوييە، بى بنەما خوشى بەخشە“ (گەرمياني، ۲۰۱۰: ۲۱).

قوبادى جەليزادە يەكئەكە لەو شاعيرانەي كە خاوەنى فەرھەنگيكي تازەي وشەي شيعرى و كاريگەرى تايبەت بەخويەتى و لەم بوارەدا رچكەي خوي دۆزيووتەو ھە و بەشيۆەيەك توانيويەتى شيعرەكاني بكاتە فەرھەنگيكي تايبەت بە وشە و زمانى ميئە. كە چەندەھا وشەي سادە و ساكار و جوان و ناسك و وروژينەر و كاريگەرى تايبەت بەجيھانى ئافرەتى لە خوگرتو ھە. “زمانى شاعير زمانىكى پڤ چيژى وشەي كوردى پەتییە و دوورە لە بەكارھينانى وشەي سواو و قورسى بيگانە. بەلكو بە پينچەوانەو ھە شاعير وەستايانە و ھونەرييانە يارى بە وشە كرډو ھە، بە شيۆەيەكى زۆر زيرەك و سيجراويانە وشەكاني لە جيگا و شويني پيويستە، لە ناو دەقى شيعرەكانيدا بەكارھيناو ھە. لە ھەردوو لايەنى سيمۆلۆژى و ئيستاتيكییەتى زمانەو ھە، گياني تازەگەرى و زيندوويەتى و بەردەوامى و چيژ و خوشى پڤ بەخشيۆە.

لەم بارەيەو ھە (ئەكرەمى ميھرداد) دەلى: شيعرى قوباد پيمان دەلى: لە زەمىنەي كۆمەلايەتى و نەريتى و ئەدەبى ھەتا ئيستا دوور دەكەومەو ھە و بە شيۆازى تايبەتى خوي و زمانى كورت خايان و دابران، لە مانا پيئش وەختەكان دەنووسى، واتە زمانى شيعرى قوبادى جەليزادە زمانىكى پڤ چيژ و خوشى بەخشە، زمانىكى سادە و ساكار بەلام بارگاوييە بە ھونەرەكاني جوانكاريى زمان. بۆ ئەو ھەي وشەكان بتوانن سەرمەستانە چيژ و لەزەت لە شەرابە كۆنينە و تازەكاني نيو كاسەي نەمرايەتى و نەمرى وەربگرن. لەگەل فريشتە بال عاتيفەكاني جوانى بكەونە ناو تەقسى سەمايەكى سەرشيتانە“ (فەتاح، ۲۰۱۵: ۷۲). بەم ھۆيەشەو ھە شاعير توانيويەتى جوانى و جيھانى ئافرەت بكاتە سەرچاوەي فەرھەنگى شيعرەكاني و داھينان و گۆرانكارى و جوداكارى بكات، خوشى و شادى لە شيعرەكانيدا بيئيئە كايەو ھە و كاريگەرى لە سەر خويئەرى دەق دروست بكات. بەلام لە بارەي جوانى ئافرەت وەك سەرچاوەيەكى گرنگى ويئەي شعرى، عەزرا پاوند، دەليئ: ويئە تيئكەل بوونى عەقل و سۆزە لە چركەيەك لە چركەكاني ژياندا. واتە ويئە لە كاتى تيئكەل بوونى عەقل و سۆز و خەيالدا دروست دەبيئ، ئەمەش دەبيئە داھينانىكى تەواوى بىر. (نازك الملائكە)

دهلیت: نه‌بوونی وینه له ناو شیعردا زۆر له جوانی و په‌سه‌نایه‌تی له ده‌ست ده‌دات “ (گه‌ردی، ۲۰۰۴: ۴۱). ئه‌مه‌ش سه‌لمینه‌ری ئه‌و راستیه‌یه که وینه‌ی شیعری سه‌رچاوه‌یه‌کی گرنگ و سه‌ره‌کیی خۆشی به‌خشه به ده‌ق و خۆینه‌ری ده‌ق. که شاعیر یان نووسه‌ر به هۆی زه‌وق و سه‌لیقه و ئه‌زموونی تایبه‌تی خۆیه‌وه له جوانیه‌وه هه‌لیده‌هینجیت، به تایبه‌تی له چوارچیه‌ی جوانیی ئافره‌تدا، دواتریش له قوناغه‌کانی داها‌تو‌دا کاریگه‌ری و په‌نگدانه‌وه له‌سه‌ر سیما و شیوازی ده‌ق و خۆینه‌ری ده‌ق دروست ده‌کات.

هیلکاری_ ۱۰ (خۆشی جوانیی ئافره‌ت)

به خته وهريدا،

بگه ريم (جهليزاده، ۲۰۱۲: ۲۰).

ليزه شاعير بو ئه وهی بگات به لوتکهی به خته وهری و رۆحی شاد و ئاسوده بيت و بير و هزری روشن بيت، له وينه يه کی شيعری هونه ری جوان و ناسک و ناوازه دا، داوا له خوشه ويسته کهی دهکات، چه پکی تريفه ی مه مکه توند و سپی و رهونه قداره کانی بداتی، که وهک ئه لماس و گه وهر دهره وشينه وه، تا به م هويه وه بتوانيت به شوين گوله ونبوه کانی به خته وهری خويدا بگه ريت و به باخچه ی ئاواته کانی بگات، که چهنده ها ساله به شوينيدا ويله و له پيناويدا تیده کوشيت.

جگه له مه ش وهک دهرده که ويت، شيعری جهليزاده رول و کاریگه ريبه کی گه وهری له گورانی بيروباوه ر و جيهان بينی کومه لگا و گورانی زهوق و سه ليقه ی مروفا هه يه. ئه مه خوی له خويدا مژده به خشه. رهوتی ئافره تبینی له شيعره کانی جهليزاده دا، به رهو کردنه وهی په نجه ره داخراوه کانی کومه لگا و ريکخسته وه يه تی و دامالينيه تی له که لتووريکی هينراو و ناحه ز که نامويه به کورده واری. له سه روی هه موو ئه وانه وه، جهليزاده يه کيکه له و شاعيره ديارانه ی که به وپه ری ئازاديه وه بو جوانی و ميهره بانی ئافره ت دهنوسيت و ره خنه له و که لتووره کونه ده گريت، که ده بنه هوی ناشيرين کردن و فه وتاندي جوانيه کانی ئافره ت، له هه مان کاتيشدا بايه خ و پيگه و به های جوانی ئافره ت به شيويه کی هزری له ژيانی مروفا ده خاته روو. وهک له م پارچه شيعره دا دهرده که ويت، که ده لی:

ئيمه،

به ئاشکرا،

پياو ده کوژين،

به دزيه وه،

يه کتری ماچ ده که ين (جهليزاده، ۲۰۱۲: ۲۴).

شاعير ليزه له ريگای ئه و په يامه شيعرييه وه، له گوشه نيگای هزريه وه ده يه ويت له لايه که وه سه رزه نشتی کومه لگا که ی بگات، له لايه کی دیکه وه کومه لگا که ی له و خه وه قوول و دوور و دريژه هه لبتينيت و هوشیاری بکاته وه، بو ئه وهی بتوانيت ديارده چه وت ناشيرينه کان له

نەرىت و ديارده راست و دروست و ژيارىبەكان جيا بكاتەو، چىدىكە بە ئاشكرا پياو نەكوژرىت و بە دزىهوش ماچ نەكرىت. هزرى مروّف روّشن بكاتەو.

هەروەها ئامانجى سەرەكى شاعىر پىشاندان و گواستەنەو، جوانى و مېهرەبانى و پىروۆزى ئافرەتە لە بازنەى شىعر و ئەدەبىياتەو بو شەقام و كوّمەلگا. وروژاندنى ئەو پرسىارەيه، كە بو دەبىت كوشتن بە ئاشكرا و خوّشەويستى بە دزىيەو، بىت؟ هەرچوّنەك بىت، جەلەزادە بە پلەى يەكەم خوّشى و شادى روى و هزرى لە جوانى ئافرەتدا دەدوۆزىتەو و كەمتر خوّشى و شادى لە جوانى سروشتدا بەدى دەكات. راستى ئەم بوچوونەش لەم پارچە شىعرەدا بەزەقى خوّى دەنووىت، كە دەلى:

خۆر پىر دەبىت و

تۆش هەر،

گزنگى جوانىت.

مانگ هەلدەو، رىت و

تو هەر،

رېژنە رووناكى چلچراى،

وەرە؛ پرّم كە لە هاژەى مندالى و

لە ورشە ورشى جوانىت.

وەرە؛ چرچەكانى روّحم لى بسىنەو،

وەرە؛ دام تەكىنە لە توۆزى پىرى (جەلەزادە، ۲۰۱۹: ۴۵۵).

ياخود دەلى:

بمبەرە بەر رېژنە بارانى دىدەت،

با بىبابانى روّح،

سەوز بېتەو لە مەستی (جەلێزادە، ۲۰۱۲: ۲۳).

ا ئەگەر لە دیدیکی قوول و فکری و بابەتییهو، بە وردی سەیری وینەکان بکەین و شروۆفە و لیکدانەوێ شیعرییان بۆ بکەین، ئەوا کۆمەلێک وینە و بیر و تیروانینی جوان بەدی دەکەین، کە هەموویان هیما و ئاماژەن بۆ شادی و خوشی بەخشیی ئافرەت و زیندوویەتی و بەردەوامی و جاویدان، شاعیر لە وینەیی یەکەمدا داوا لە یارەکەیی دەکات، پیری بکات لە هاژە هاژی مندالی و ورشە ورشی جوانی. لە وینەیی دووهمیشدا داوا دەکات چرچییهکانی لە کۆل بکاتەو و دایتەکینیت لە تۆزی پیری، لە وینەیی سێیەمیشدا شاعیر خوشەوێستەکەیی بە سەرچاوەیی مانەو و ئاسودەیی دل و رۆح و ژیان دەزانیت، بۆیە داوا لە دلخوازەکەیی دەکات بیباتە بەر رێژنە بارانی چاوەکانی، تا بەم هۆیەو بیابانی رۆحی سەوز بېتەو. کە هەموو ئەوانە زیاتر لە رەهەندیکی هەیه و زۆرتەر لە واتایەک لەخۆدەگریت، ئافرەت وەک سەرچاوەیی خوشی بەخش و ئاسودەیی رۆحی و هزری پیشان دەدات.

۲،۳،۱،۲ ئافرەت وەک سەرچاوەیی خێر و چاکە:

ئافرەت ژێدەری ژیانە و پالنهەری بوون و بەردەوامییە، هاندەری گشت چالاکییهکانی مروۆفە، جوانیی ئافرەتیش ئاوینەیی رەوا و راستییە، ئەگەرچی بنەمایەکی چەسپاوی هەیه، بەلام لە هەمان کاتدا بەپیی دیدی کەسەکان و رێژەیی جوانییەکە، پێوانەیی تاییبەتی دەبیت. لە دیروۆکی زۆر کۆنەو "بیرمەند و فەیلەسووفەکان تیروانینی هزریان بۆ جوانی هەیه، پێیان وایە کە بەهاکانی جوانیی رەهان و ناگۆرین، خێر و جوانیش دەستکردی مروۆف نین، بەلکو بەشیکن لە پیکهاتەیی بوونەو" (فرحان، ۱۹۸۹: ۴۹). بێگومان هەر یەکە لە جوانی و راستی لە بۆتەیهکدا تاوانەتەو و وەها ئاویتەیی یەکتر بوون، کە هەرگیز توانای لیک جیاکردنەوێیان نییه، بۆیە شاعیری فەرەنسی (ئەلفرید دی مۆسیه) دەلی: "راستی نییه بی جوانی بی، جوانیش نییه بی راستی بی" (هلال، ۱۹۸۱: ۱۷) بەلام ئەمە واتای ئەو نییه کە جوانی لە هەموو شتیکیدا هەبیت و لای هەموو کەسیک وەک یەک بیت، بەلکو بە پێچەوانەوێ جوانیی شتەکان و پێوهری ئەو جوانییە لە کەسیکەو بۆ کەسیکی تر جیاوازه و دەگۆریت، هەر وەک "دیقید هیوم، حوکمی ئەو دەدات، کە جوانی لە چاوی وەرگرەکە، یا بینەرەکە دایە" (بریسلیر، ۲۰۰۲: ۳۳). لە نیوان مروۆف و جوانیدا هیژیکی موگناتیسی بەهیز هەیه، کە وای لە مروۆف کردووه لە سنووری ئەم خولگەیهدا بسووریتەو و نەتوانی خۆی لی دەرباز بکات.

چونکه ”جوانی ئەو راستییە جەخت لەسەر کیشکردنی هونەرمەند بۆ لای خۆی دەکات، لە هەمان کاتدا لە سەرۆکی خێر و پەوادایە، چونکه خێر و پەوا هەمیشە جوانە، هونەرمەندی داھینەر بەدوایدا دەگەڕێ” (محمود، ۱۹۹۱: ۳۰).

جوانی پێویستیەکی ژیان و هونەر، بێ جوانی هیچ کام لەمانە دروست و تەواو نابن و پرۆسەی داھینان و گۆرانکاری پوو نادات، ”بەهای جوانی ئامانجی هینانە کایە گونجان و ریکخستن و جوانییە لە کاری هونەری دا” (محمود، ۱۹۹۱: ۳۰). ئەرستۆ دەلیت: ”دەرشتنەو لە شیعردا، مەرقەکان باشتر یان خراپتر، یان وەکو خۆیان وینا دەکات، بەو پێیە، شاعیرەکان وەکو تابلۆکیشەکان، بۆنموونە (پۆلیگنۆتیس) وینە کەسەکان چاکتر لە خۆیان وینا دەکات، (باویسۆن) خراپتر لە خۆیان وینا دەکات، بەلام (دیونسۆس) کەسەکان وەکو خۆیان وینا دەکات” (مطر، ۲۰۱۹: ۷۵).

هەرودەها ”سۆقرا تا کوتایی ژیانی ناکۆک بوو لەگەڵ شاعیران و هونەرمەندان، لەبەر ئەوەی کارە هونەرەکانیان لە پیناوی ویناکردن و خستنەپرووی چاکە پەهاو ئەخلاق بەرزدا نەبوو. بە گشتی هونەری چاک و بۆچوونی جوان فاکتەرن بۆ خزمەتی ژیان، سۆقرا دەیکات بە دەستنوێژیک بۆ سەرچەم هونەرمەندان، پێویستە مەرقە ئاراستە پەهاو چاکە بکەن. وەک پیتاگۆرییەکان ئاراستەیان دەکرد. پێویستە دەربرین لە پیناوی دۆزینەوێ هەقیقەت و راستی بیت” (مطر، ۲۰۱۹: ۳۳).

دیارە دەتوانین بڵین ئەم بیروبۆچوونانە سۆقرا و فەیلەسوفەکانی دیکە دواوە ئەو، کاریگەرییەکی بەرز و بەهێز یان لەسەر شاعیران و نووسەران و هونەرمەندان دروست کردووە، بەشیوەیک زۆریک لەمانە بابەتی خێر و چاکە، کە لە سەرچاوەی ئافرەت و جوانی ئافرەتەو سەرچاوەی گرتووە، بوو بەهەوین و کەرەستە چەندین بەرھەم و شاکاری ئەدەبی هونەری لە سەردەمە جیاوازهکاندا.

شاعیرانی کورد بەگشتی و جەلیزادە بە تاییەتی یەکیکە لەو شاعیرە هەست ناسک و جوانییانە کە هەمیشە و بە بەردەوامی پەگەزی مینە و ئافرەت و جوانی ئافرەتی بە سەرچاوەی خێر و چاکە داناو و هەموو شتیکی جوان و خێر و چاکە لە جوانی ئافرەتدا چڕ کردۆتەو، ئەم دیاردەیهش بە تەواوەتی لە شیعەرەکانیدا پەنگی داوەتەو، وەک لەم کۆپە شیعەری شاعیردا خۆی دەنوینێ کە دەلی:

چاوەکانی تۆ نەبوونایە،

بى زهوق دهبووم...

په لکه زيړينه م،

را ده ستي باران ده کرده وه.

بارانم ده دايه وه هه ور.

هه ورم ده دايه وه هه لم،

ده ريام را ده ستي وشکاني ده کرد.

دهنگى به سوژت نه بوايه،

سه سه رى دهبووم.

هه ر شه وه،

له مه يخانه يه کدا،

به د مه ست.

گلاسم ده گرتنه سه رى بارمه نه کان.

هه ر شه وه،

له سه ر سينگى ژنيکدا،

ده ر شامه وه.

هه ر شه وه،

له بنکه يه کى پو ليسدا،

پوژم ده کرده وه.

پاکيى تو نه بوايه،

حاکميکى به رتيل خوړ دهبووم.

تەرازووی عەدالەتم،

دەخستە بن پیم.

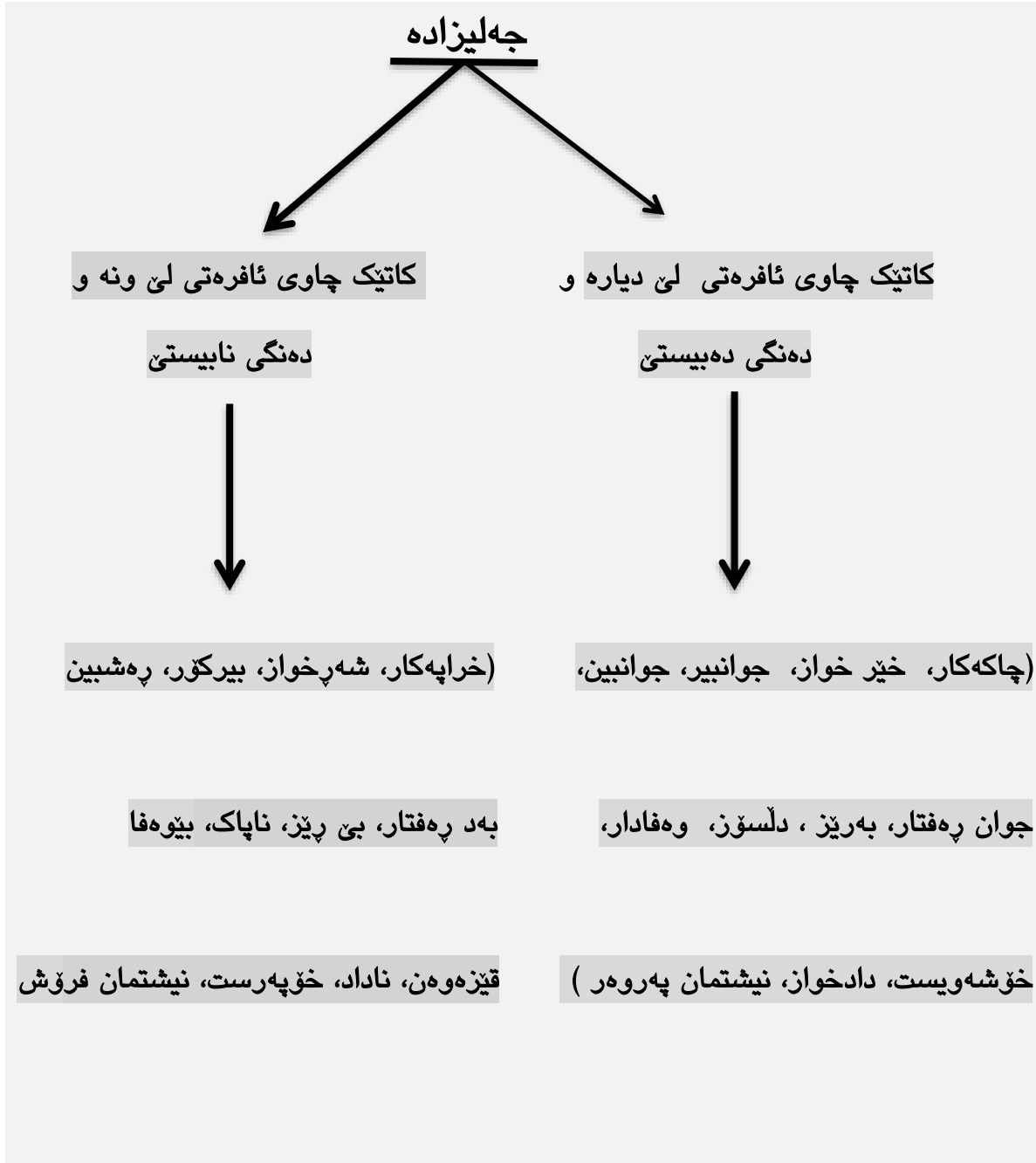
گەل و نیشتمانم،

دەدا بە پوولیک (جەلیزادە، ۲۰۱۹: ۱۲۰).

لەم دەقەدا ئافرەت بوو بە چەقی ھەموو خێر و چاکە و جوانییەکان، بە شیوہیەک ھەموو رینگاکانی جوانیی خێر و چاکە بۆ بوونی ئافرەت دەگەریتەو، لە دیدی جەلیزادەدا، لە کویدا ئافرەت ھەبیت، ژیان، خۆشەویستی، بەردەوامی، وەفا، پاکی، راستگویی، زەوق و سەلیقە، باران، کۆلکە زیڕینە، ئاو، ئاوەدانی، یەكسانی، دادپەروری، ئاشتی، تەبایی، ئاسوودەیی، ھیمنی، ئارامی، ریز، خۆشەویستی، پیروزی گەل و نیشتمان ھەیە.

جەلیزادە زۆر بە توندی جەخت لەسەر ئەو دەکاتەو، ئەگەر چاوەکانی یار نەبوایە، ئەوا بێ ھەست و نابینا و بێ زەوق و سەلیقە دەبووم... ئەگەر جوانی ئافرەت نەبوایە، خۆم لە پەلکە زیڕینە و باران و ھەور دەشاردەو و بەلاوہم دەنا، چونکە بە تەری باران بیزار و وەپس دەبووم، بینینی ھەوریش بەرچاوی تەنگ و ژیانی رەش و تاریک دەکردم. بۆیە دەریای ئاسوودەیم وشکی دەکرد، چونکە ئەگەر دەنگی بە سۆز و نەرم و ناسکی ئافرەت نەبوایە، دلرەق و بێ بەزەیی و سەرسەری دەبووم. ھەر پۆژە لە کەلاوہیەکدا و ھەر شەو لە مەیخانەییەکدا، بەدەست دەبووم، شەرفروشینم دەکرد و گلاسەم دەگرته سەری بارمەنەکان. ھەر شەو، لە سەر سینگی ژنیکدا، دەپشامەو. ئەگەر جوانی و خۆشەویستی ئافرەت نەبوایە، ھەر شەو، لە بنکەییەکی پۆلیسدا، پۆژم دەکردەو. ئەگەر پاکیی و ھیزی خۆشەویستی ئافرەت نەبوایە، حاکمیکی خوار و خێچ و بەرتیل خۆر دەبووم. تەرازووی عەدالەتم دەخستە بن پیم. گەل و نیشتمانیش لە ھەموو بەھایەکی رەوشتی، مرویی دادەمالرا و ھیچ نرخ و بایەخیکی نەدەبوو، ھەر ھەموویم بە پوولیک دەفرۆشت. وەک لەم ھیلکاریییە خواروہدا خراوہتە روو:

ھېنگارى _۱۱ (جھليزادھ لھ ژيړ چاوي ئافرهت و دوور لھ چاوي ئافرهت)

۲،۳،۱،۲ ئافرهت وهك سهرچاوهى زیندویتی، بهردهوامی و نهمری:

ئافرهت بنه‌مای پیکهاته‌ی کومه‌لگه و گه‌شه‌سەندنیه‌تی، له هه‌مان کاتدا له گرینگترین ره‌گه‌زه‌کانی خیزان و بونیادی خیزانه، چونکه ئافرهت به دریژایی میژوو و سه‌رده‌مه جیاوازه‌کان پیشه‌نگی قوربانیدان بووه، له‌گه‌ل ئه‌وه‌شدا رۆلێکی سه‌ره‌کی و کاریگه‌ری له بواره جیاوازه‌کانی ئابووری و کومه‌لایه‌تی و رۆشنییری و ئایینی و رامیاری و جولانه‌وه نیشتمانی و نه‌ته‌وه‌یه‌کاندا هه‌بووه.

له سه‌رووی هه‌موو ئه‌مانه‌وه، له مه‌یدانی شیعر و ئه‌ده‌بیات و پرسه‌ گرینگه‌کانی دیکه‌ی وه‌ك خۆشه‌ویستی و ژیانیشدا چ وه‌ك دایک، کچ، خوشک، هاوسه‌ر، هاو‌پ‌ر، یار و دل‌به‌ر سه‌رچاوه‌ی زیندوویه‌تی و به‌رده‌وامی و نه‌مری بووه. هه‌ر ئه‌مانه‌ش وای لیک‌ردووه ببیته جینگای بایه‌خی ئایینه جیاوازه‌کان له لایه‌ک و شاعیران و نووسه‌ران و هونه‌رمه‌ندان و روناکبیران و کومه‌لناسان، له‌لایه‌کی دیکه‌وه. ئافرهت سه‌رچاوه‌یه‌کی سه‌ره‌کی هه‌ست و سۆز و میهره‌بانیه، به هه‌بوونیشی گشت جوانیه‌ک دیته کایه‌وه. رۆلێکی سه‌ره‌کیشی له گه‌شه‌پیدان و به‌رده‌وامی کومه‌لگه‌دا هه‌یه. پالپشتیکی به‌هیزی هه‌موو گۆرانه‌کاریه‌ک و داهینانیکی بواره جوراوجۆره‌کانی ژیان. ئه‌مه‌ش هۆکاریکی پر بایه‌خه بۆ گه‌شه‌پیدانی توانستی فیکری و جه‌سته‌یی. جه‌لیزاده وه‌ك میناسیکی شاره‌زا هاوشانی زیندوویه‌تی و به‌رده‌وامی جوانی ئافرهت رۆیشتوووه و بۆ ساتیکیش له میحرابی جوانی ئافره‌تدا دوور نه‌که‌وتۆته‌وه، به‌لکو بچ و چان به‌هره و خورپه و سروشی له جوانی ئافره‌ته‌وه وه‌رگرتوووه و له به‌رامبه‌ریشدا له به‌ره‌مه‌کانیدا نه‌مری و زیندوویه‌تی به‌بابه‌تی ئافرهت و جوانی ئافرهت به‌خشیوه. به‌م هۆیه‌شه‌وه داهینان و گۆرانه‌کاری له شیعره‌کانیدا کردووه، ئه‌مه‌ش نمونه‌یه‌که له‌م کۆپله شیعرانه‌ی جه‌لیزاده له‌م باره‌یه‌وه، که ده‌لی:

ژنیک؛

پیی حه‌یفه پیر بيم،

پیی گونا‌هه،

نه‌خۆش که‌وم.

پیی کفره بمرم (جه‌لیزاده، ۲۰۱۹: ۱۲۴).

ياخود دەلى:

بمدهيه...

خەنجەرىك بۇ زىندووبوونەو،

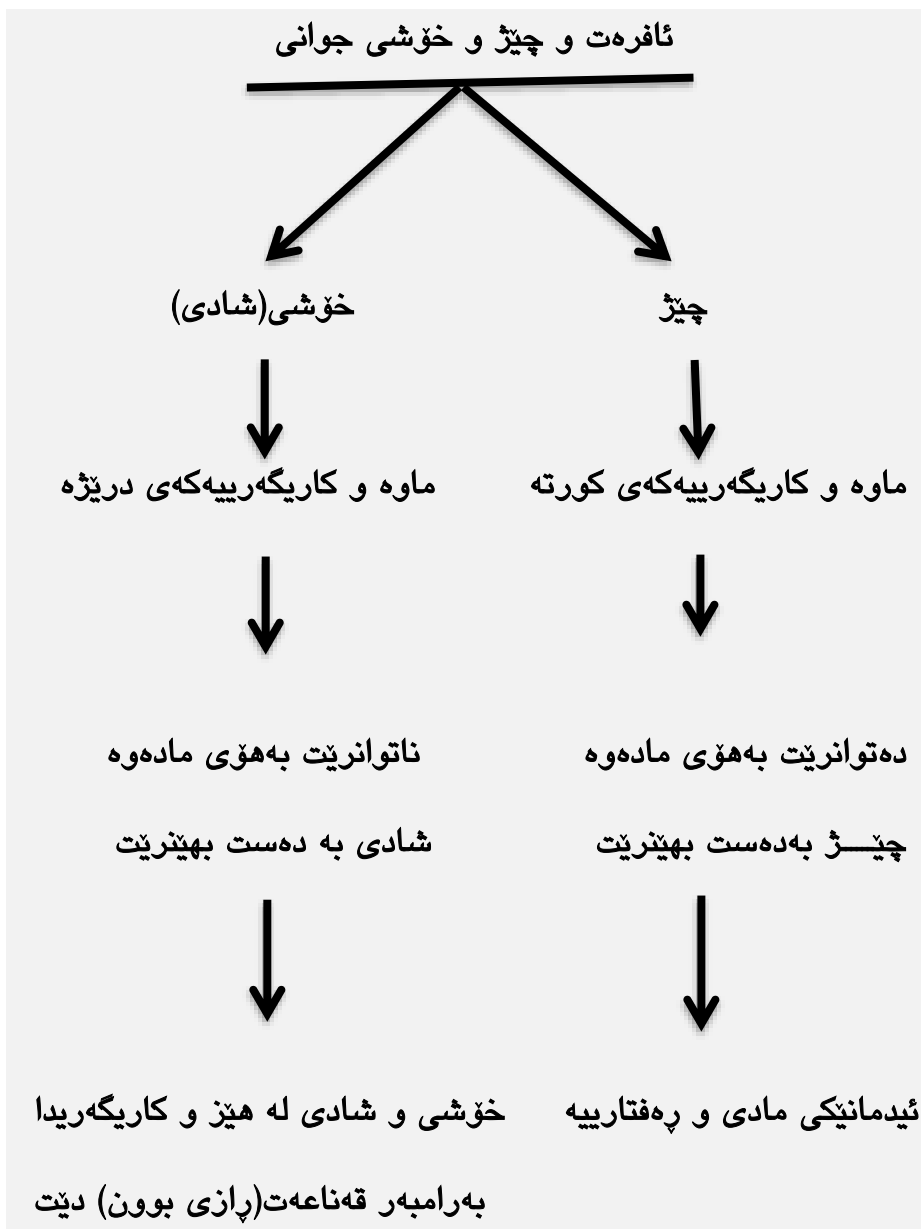
كولېنگىك، تا لە شەتاوى عىشقدا،

گۆرى نەمرى پى ھەلكەنم! (جەلېزادە، ۲۰۱۲: ۲۱).

لېرەدا لە ئەنجامى خويندەنەو، ھەقىقىي بۇ ئەم كۆپلە شىعرانە، كە ھەر ھەموويان لە خولگەي بابەتەكانى ئافرەت و زىندوويەتى و بەردەوامى و جاويداندا دەسورپىنەو. كۆمەلېك وىنە و تېروانىنى جۇراوجۇرمان لە لا بەرجەستە دەبىت. كە شاعىر توانىويەتى ھەر يەككىك لەم وىنانە لە فۇرم و ناوەرۇكىكى زۇر ناياب و واتادار و جوان و سەرنجراكىش و ئىستاتىكى و پر داھىنان و تازەگەرى دابرىژىت. لە وىنەي يەكەمدا، شاعىر باس لە رۇل و گرېنگى و كارىگەرى پالنەر و ھۆكارى جوانى ئافرەت دەكات، بۇ ھىشتەنەو، مەروۇف بەگەنجى و رېگرى كەردنى لە كەوتن و مردنى. چۈنكە جەلېزادە پىمان دەلى: ئەو تەنھا ئافرەتە كە پىيە ھەيفە پىر بىم و پىيە گوناھە نەخۇش كەوم و پىيە تاوانە بىرم، كەواتە تاكە شتىك ھۆكارى مانەو، شاعىر بىت بەگەنجى و ساغ و تەندروست و زىندوويەتى و بەردەوامى و جاويدان. تەنھا و تەنھا ھەر ئافرەتە. بەلام لە وىنەي دوو، شاعىر داواي خەنجەرىك و كولېنگىك لە خۇشەويستەكەي دەكات، يەكەمىيان بۇ زىندووبوونەو، دوو، مېشىيان بۇ نەمرى.

بە شىو، ھەقىقىي گەشتى لە ھەموو ئەو وىنانەدا، شاعىر جەخت لەسەر كالىنەبوونەو، ئەزەلى خۇشەويستىيەكى قوول و گەورە و بە ھىز و فراوان بۇ ئافرەت دەكاتەو، شاعىر لە رېگاي خەيال و ئەندىشەي خودى خۇيەو، بۇ جىھانى زىندوويەتى و نەمرى دەروانى، كە جوانى ئافرەت سەرچاوەكەيەتى، بە شىو، ھەقىقىي جەلېزادە لە زۇر كاتدا لە دۇخى ئاسايى دەچىتە دەروە و بەرە و جىھانى فەنتازى و ئەفسانەيى شۇر دەبىتەو. چۈنكە ئەم تەرزە وەسفى شاعىر بۇ جوانى ئافرەت و خۇشەويستەكەي ئەو، مان پىدەلېت: كە لە دىدى جەلېزادەدا جاويدانى مەروۇف و بەسەوزى مانەو، جوانى و خۇشەويستى تەنھا لە جوانى و خۇشەويستى ئافرەتدا بەرجەستە دەبىت و دېتەكايەو. وەك لەم ھىلكارىەدا روونكراو، تەو:

هیلکاری_۱۲ (ثافرهت و چیژ و خویشی جوانی)

۲،۲ جوانیی ئافرهت و کاریگه‌ریی هه‌سته‌کان له شیعره‌کانی جه‌لیزاده‌دا:

وهک ئاشکرایه جوانیی ئافرهت کاریگه‌رییه‌کی گه‌وره‌ی له سه‌ر هه‌سته‌کانی مرؤفدا هه‌یه، به‌په‌چه‌وانه‌وه هه‌سته‌کانیش رۆل و ئه‌رکیکی سه‌ره‌کیان له دیاریکردنی ئاست و پایه‌کانی جوانیی ئافره‌تدا هه‌یه. وهک له‌م خالانه‌ی خواره‌وه‌دا رپوون کراوه‌ته‌وه: -

۱،۲،۲ کاریگه‌ری هه‌ستگۆرکی له شیعره‌کانی شاعیردا:

هه‌ستگۆرکی یه‌کیکه له‌و سه‌رچاوه‌ گرنگ و سه‌ره‌کیانه‌ی که جوانیناسیی شیعری له‌سه‌ر بونیاد نراوه، به‌تایبه‌تی ئه‌و هه‌ستانه‌ی له‌ بازنه‌ی جوانیی ئافره‌تدا ده‌خولینه‌وه. هه‌ر بۆیه شاعیران به‌ مه‌به‌ستی به‌خشینی ئیستاتیکا به‌ شیعره‌کانیان په‌نایان بۆ به‌کاره‌یتانی هه‌ستگۆرکی بردووه. بۆیه ده‌توانین بڵین، ”زۆربه‌ی زانایانی جوانیناسی له‌ سه‌ر ئه‌وه کۆکن، که ئه‌زموونی جوانی، ئه‌زموونیکیی خودییه. هیچ گومانی تیدانییه، لیره‌دا بابه‌تی ده‌ره‌کی ئاماده‌یه‌کی مادی هه‌ستیار ی هه‌یه، به‌لام هه‌سته‌کانی جوانی ئه‌زموونیکیی خودییه، تابلۆی هونه‌ری، په‌یکه‌ر، دیمه‌نیکیی سروشتی، ئاوازی مۆسیقا به‌سته‌یه‌کی شیعری، بابه‌تی مادی هه‌ستییه، بوونیکیی فیزیکی هه‌یه، به‌لام جوانی بریتیه له‌ ره‌نگدانه‌وه‌ی هه‌سته‌کان و ئه‌زموونی خودی“ (حلبی، ۲۰۲۰: ۱۶۴). له‌ پال ئه‌مه‌دا هونه‌ری هه‌ستگۆرکی پشت به‌ جوهره‌کانی په‌یوه‌ندی نیوان هه‌سته‌کان ده‌به‌ستی و له‌ ئه‌نجامی جیگۆرکی هه‌سته‌کان دینه‌ کایه‌وه. ”دیاره‌ هه‌ر له‌ کونه‌وه هه‌ستگۆرکی گه‌لیک ناوی تایبه‌تی و زاراوه‌ی جیاوازی بۆ به‌کاره‌ینراوه. وهک ده‌زانین له‌ ئه‌ده‌بیاتی کوردیدا زاراوه‌ی هه‌ستگۆرکی به‌کاره‌اتوووه و له‌ ئه‌ده‌بیاتی عه‌ره‌بیشدا زاراوه‌ی (تراسل الحواس) به‌کار دیت. له‌ ئه‌ده‌بیاتی فارسیشدا به‌ زاراوه‌ی (حس امیزی) ناوده‌بریت، وه له‌ ئه‌ده‌بیاتی رۆژئاوایدا (Synesthesia _ سینسزی) پیده‌وتریت. ئه‌و وشه‌یه له‌ زمانی یۆنانیدا به‌واتای په‌یوه‌ندی نیوان هه‌سته‌ تیکه‌لاوه‌کان دئ“ (کریمی، ۱۳۸۷: ۱۳۸). به‌لام له‌ رپووی شوناسه‌وه ”هه‌ستگۆرکی بریتیه له‌ به‌کاره‌یتانی میتافۆری هه‌سته‌کان، یاخود ئه‌و ده‌سته‌واژه و ده‌رپرینانه‌ی په‌یوه‌ندیان به‌هه‌سته‌کانه‌وه هه‌یه، له‌ لایه‌ن نوسه‌ره‌وه“ (O'Malley, G, 1957: 391). یان ده‌توانین بڵین: ”هه‌ستگۆرکی هۆکاریکه بۆ به‌یه‌ک به‌سته‌وه‌ی هونه‌ره‌کان له‌ ریگای یه‌که‌ی ده‌روونی هه‌سته‌کانه‌وه، که ئه‌مه‌ش بۆ گواستنه‌وه‌ی خاسیه‌ته‌کانی هه‌ستیک بۆ هه‌ستیک دیکه ده‌گه‌رینه‌وه. وهک گۆرینی ده‌قیق بۆ تۆنیک یان تۆنیک بۆ ره‌نگیک یان بۆنیک یان تامیک. چونکه سروشتی هه‌ریه‌که له‌ هونه‌ره‌کانی وهک شیعەر، وینه‌کێشان، مۆسیقا، په‌یکه‌رتاشی،

ھەلپەركى ھتد... ئەمانە ھەموويان بە شىۋازىك لە شىۋازەكان جىگاي بايەخى ھەستەوەرە جياۋازەكانن، كە لە پۈۋى لىكچوون و كارىگەرىيەو ھاوبەشيان تىدا بەدى دەكرىت “ (marks,1984: 427). ھەرچۈنكى بىت ”ھەستەكان ناتوانن درك بە ھەموو ئەو راستىيانە بكن، كە لە جىھاندا بوونيان ھەيە و چواردەورەى ئىمەيان تەنيوۋە. چونكە تواناي مرؤف بۇ درك پىكردى شتەكان بە گەلىك ھۆكارەو ۋابەستەيە. ھەر ئەمەش ۋاي كر دوو ھەستەكەلىنىك لەمبارەيەو ۋەروست بىت “ (مصلوح، ۱۹۸۰: ۲۸۲). بۇيە ”دەتوانىن تەكنىكى ھەستگۈركى لە سى ئاراستەدا چرېكەينەو، ۋەك: تەكنىكى ھونەرى، تەكنىكى دەروونى و تەكنىكى بىنراو “ (عبدالله، ۲۰۱۰: ۲۰۱). كە ئەمانەش لە دەرتەنجامدا پۇلىيان لە بەرجەستەكردى جوانىناسى دەقدا ھەيە، بەلام ”بەلاى جاحزەو ۋەروست ئەو ھەيە كە بەھۋى عەقلەو ۋە يان ھەستەكانەو ۋەركى پىدەكەين، لەبەرتەو ۋە بۇ ئەم كارەش دوو ھۆكمى داناو: يەكەمىيان ھۆكمى ديار و دەروەيە بۇھەستەكان. دووھمىيان ھۆكمى ناوۋەو ۋە ناخە بۇ عەقل، عەقلىش بەلگەيە و ھەستى راستەقىنەيە “ (بنت عبدالعزيز، ۲۰۰۲: ۱۸). لەم بارەيەو، ”شاعىر ئەزمونى شىعەرى لە ھەستە راستەو ھۆيەكانەو دەست پىدەكات، كە لە رەگەزەكانى ۋاقى بەرجەستەو ۋەرىدەگرىت، بەلام لەگەل ئەمەشدا بەم ۋەرگرتنە سەرەتايىە ناوھستىت، بەلكو لە ھەمان كاتدا ئەمانە بۇ توانا و ھەمباركراوى دەروونى و پۇشنىبىرى و شارستانى و كەلتوورى و تىدەپەرىنىت “ (العياضى، ۲۰۱۳: ۱۴). يەككىك لە ھۆكارە بىنەرتىيەكانى ھەستگۈركى ۋەرگرتنى ھەستىكى دىكەيە، كە جگە لەو وىنە شىعەرىيانەى كە ۋابەستەيە بە ھەستى بىنەيەو ۋە پانتايەكى فراوانى لە زمان و وىژەى ھونەرىدا ھەيە، لە بوارى شىۋاز و قەبارە و خاسىيەتەكانى و تارىكى و پووناكىدا، بەلام ھەستەكانى دىكە ۋەك ھەستى بۇنكردىن، ئاخافتن و وىژەكانى سنووردارن. ۋەك بۇنى توند و گونجاو و خۇش و ناخۇش. يان دەستەۋازە و وىژەيەكانى ھەستى بەركەوتنىش ۋەك نەرم و نىان و شل و رەق و لووس و زىر و سارد و گەرم، زۇر فراوان نىن ۋەك سنوورى ھەستى بىنەين. ھەروەھا دەربارەى دەنگ و ھەستى بىستىن، ۋەك سىفەتەكانى گر و زل و كەم و ھىۋاش و ترسناك و كز. دەتوانىن بلەين چالاكتىرىن ھەستەكانى مرؤف ھەستى بىنەينە كە ئەوپەرى پىشكى لە چالاكى ئاگايى ھەستىدا ھەيە “ (كككى، ۱۳۵۸: ۲۷۴). بىگومان ”توانا و ئەزمون و ئاستى پۇشنىبىرى شاعىر پۇلىكى گرىگ و سەرەكى دەبىنىت لە ھىنانە كايەو ۋە داھىتانى رەمىزى خودىدا و زىندو ھىشتنەو ۋە بەردەوامىدان بەم رەمزە. چونكە رەمز بە دوو شتى سەرەككىيەو پەيوەستە، ئەوئىش ھەستى تايەتى و شىۋازى تايەتايە. ئەو ۋە ئەزمونى شىعەرىيە كە خوازىارى بەكارھىتانى رەمزە، ئىنجا كۇن بىت يان تازە، بۇ خالىكردەنەو ۋەئە ھەست و بىرەى ھەلىگرتوۋە، بەلام

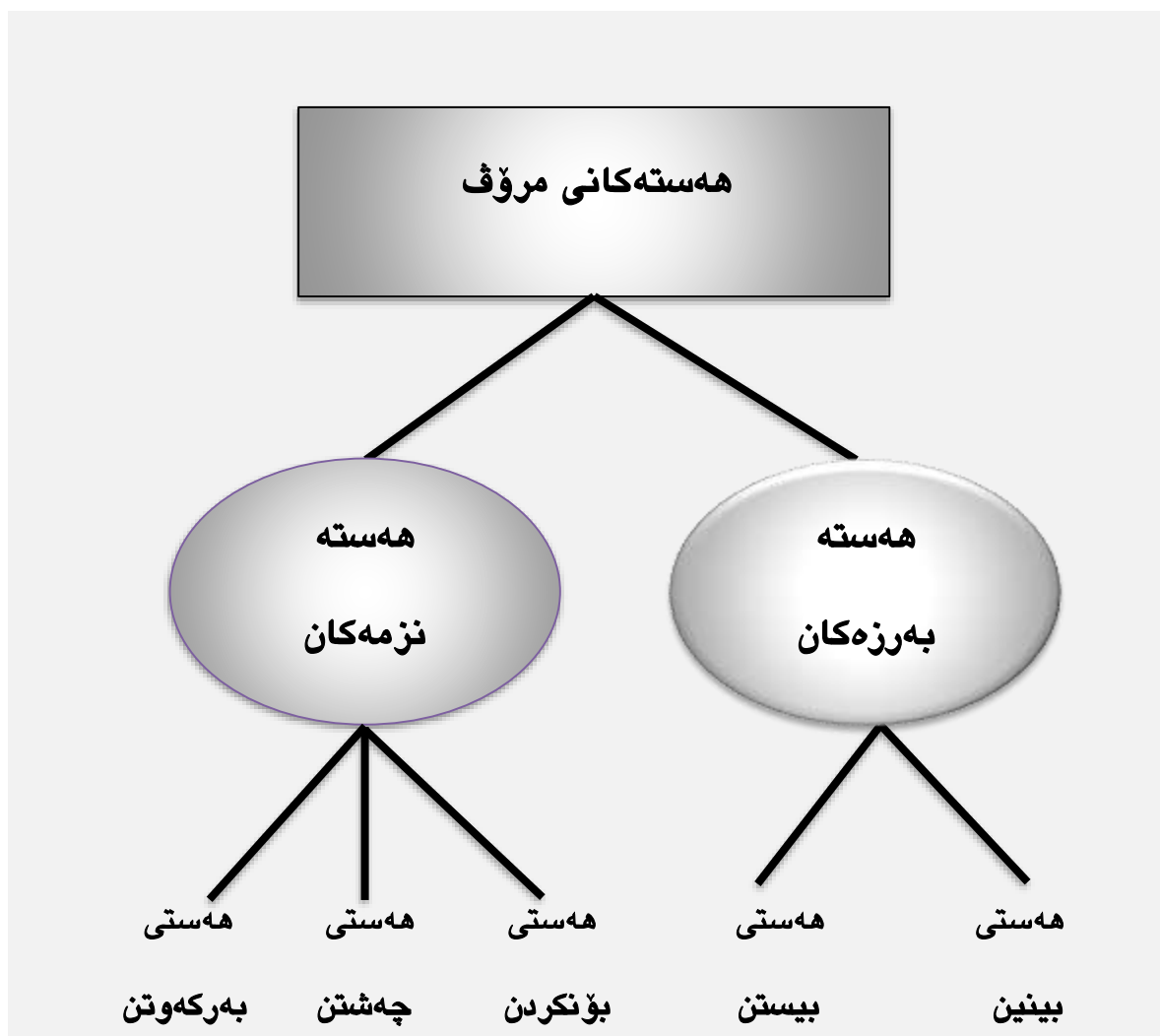
له شیوازی تایبەتیدا شاعیر پەرمزیکى دیاریکراو هەڵدەبژیرى، بۆ گوزارشتکردنى واتایەک بە واتایەکی دیکە، کە ئەو پەرمزە لەگەڵ شیوازهکەى بگونجى" (مصطفى، ۲۰۰۳: ۱۷۸).

"شاعیری فەرەنسى بۆدلیر یەکەم کەس بوو، بەشیوەیهکی تیوری باسی هەستگۆرکى کردوو و لە شیعەرکانیدا بە کاریهیناوه. لە روانگەى خۆیهوه دەلى: جیگای سەرسورمانە کە دەنگ ناتوانى بە پەنگ خۆی بنوینى، پەنگەکانیش ناتوان بیریەک لە بارەى ئاوازهوه بەدەستهوه بدن، و دەنگ و پەنگیش لە گوزارشتکردنى بیردا بەکارنايەن" (زەر، ۲۰۰۵: ۱۹۴).

دیارتىن هۆکارە سەرەکییەکانى بەکارهینانى هەستگۆرکى ئەمانەن: "هۆکار و مەبەستى ئیستاتیکی، هۆکارى دەروونى، هۆکارى خودى و بابەتى، هۆکارى لاسایى کردنەوه" (فەتاح، ۲۰۱۹: ۱۶۰). وپراى ئەمانەش "یەکیک لەو کەرەستانەى کە لە ئافراندى جوانیدا رۆلى سەرەکی هەیه زمانە، لە بەستىنى شیعەر و لە جەستەى دەقیكى شیعریدا بە ئیلهامىكى سىحراوى بەرجەستە دەبى. شیعەر، دەربى هەموو ئەو هەست و نەست و سۆز و خەيالانەیه کە لە ناخى شیعریکدا پەنگى خواردۆتەوه و بە زمانىكى خەيالآوى و هونەرى دەردەبەردى. شیعەر ئەو دنیا خەيالآویەیه کە لە ناخى شاعیرهوه هەڵدەقولى و لە فۆرمى وشە و لە بەستىنى زماندا دیتە رسکان. ئامانجى سەرەکی شاعیر لە شیعەرکانیدا، نواندى لىهاتوویى لە ئافراندى جوانى و یاریکردن بە وشە و بەکارهینانى زمانىكى تایبەتى پر لە هیتا و ینەى شیعرییه. ئەرکى شاعیر بەرزکردنەوهى زمانە، لە شیوه گشتییهکەیهوه بۆ دەنگىكى تایبەتى، کە لە رىگای جیهانبینى و بەهرەى خۆیهوه لە ریکترین و کاریگەرترین شیوهدا وینا دەکرى و دەبیتە هۆى بەرەم هیتانى نیشانە و دەنگ و ئاوازهکانى بەشیوهیهکی ناوازه. لە شروقهى هونەردا، شیعەر، هونەرى کەلامییه و بەهۆى ئەوهى لە چوارچۆیهى زماندا ئاراستە دەکرى، زیاتر لە هونەرەکانى تر پەيوەندى بە گوینگەرەوه هەیه و کاتیک ئاویتەى جوانى دەبى، دەتوانى بەجۆریک قەناعەتى دەروونى بە گوینگر بگەیهنى. (ئەدگار ئالین پۆ) لە شروقهى شیعردا دەلىت: شاعیر بەچاکە و خراپە یان دزیوى کارى نییه، تەنیا جوانییه میشى دەتەنى. ئەرکى شاعیر گەیشتنە بە جوانییهکی بەربلاو، کە جوانى دنیا شەبەقیک لەوه" (قارەمانى، ئەحمەدى، ۱۳۹۶ هـ: ۱۶۹) جەلیزادە لەو شاعیره دیارانەیه، کە توانیویەتى بە هەستە جوان و ناسک و بەرزەکانى، هونەرەکانى هەستگۆرکى لە شیعەرکانیدا بەرجەستە بکات و لەمبارەیهوه داھینان و تازەگەرى بکات. جەلیزادە لەسەر جەمى شیعەرکانیدا، بەتایبەتیش "لە نیو هونراوهکانى دیوانى ژنىک لە جنسى باراند، زۆر وینەى شیعریى جوان و کاریگەر، بە وشەى پر لە واتا دارپژراون، کە بەلگەن بۆ پەسەنایەتى ئەزموونى شیعری جەلیزادە، شاعیر لە رىگەى شیوازی تایبەتى خۆى،

توانیویه‌تی له زۆر باردا ئەم پرۆسەیه ئەنجام بدات“ (موکریان، ۲۰۲۰: ۱۳). بەشێوه‌یه‌ک شاعیر توانیویه‌تی به‌هۆی ئەزموون و زه‌وق و سه‌لیقه و توانا و لیته‌اتوویی خۆیه‌وه له بواری هه‌ستگۆرکی شیعریدا، به سوود وه‌رگرتن له هه‌سته بالاگان و نزمه‌کانیشه‌وه، جوانترین و به‌رزترین داھینان و تازه‌گه‌ری ئیستاتیکی به شیعره‌کانی ببه‌خشیت. وه‌ک له‌م هیلکارییه‌دا خراوه‌ته‌پوو:

هیلکاری_۱۳(هه‌سته‌کانی مرۆف)

۲_۲_۲ جوانی ئافرهت و هسته بالاکان له شاعرهکانی شاعیردا:

هستهکانی مروّف به گشتی و هسته بالاکان به تاییهتی پیگهیهکی گهوره و فراوانی له دیاریکردنی جوانی ئافرهتدا ههیه، هستهکانی بینین و بیستن لهو ههستانه ن دهچنه چوارچیوهی هسته بالاکانهوه. له کو هستهکانی مروّفدا، هستی بینین به پلهی یهکه م و هستی بیستیش به پلهی دووهم دیت، هه رچی هستهکانی دیکه ی وهک بۆنکردن و چهشتن و تامکردنه دهچنه چوارچیوهی هسته نزمهکانهوه. سنوور و کاریگه ریههکی که متر و بیهیزتره. جگه له مانهش مروّف خاوهنی کۆمه لیک هسته وهری تره که تا رادهیهکی زور په یوهندی به باری دهروونی و هۆشهکی مروّفه وه ههیه. وهک هستکردن به خووشی و ناخووشی و ئومید و نا ئومیدی و گه شیبینی و ره شیبینی، هتد.

ئه وهی لیره دا ده مانه ویت جهختی له سهر بکهینه وه ئه وهیه، که هسته بالاکان هۆکاریکی زور سهرهکی و گرینگن بۆ خستنه پروو و پیشاندان و دیاریکردنی ئاستهکانی جوانی به گشتی و ئاستی جوانی ئافرهت به تاییهتی، چونکه مروّف به بی بوونی ئه و ههستانه یان لاوازی و کزی هستهکانی، هه رگیز ناتوانیت به جوانی و به باشی پرووی جوانی شتهکان بینیت و چیژ و خووشیان لی وه رگریت. له سهرووی هه موویانه وه هسته بالاکان رۆلکی دیار و زهق و به رچاویان له مبارهیه وه ههیه. هه رچه نده به کارهینان و کوکردنه وهی هه موو هستهکان له که سیکدا، بۆ بینینی جوانی شتهکان کاریگه ریی زیاتره. به لام ئه مهش ئه وه ناگه یه نیت، مروّف به له دهستدانی یه کیک له هستهکانی یان به شینک له هستهکانی ناتوانیت چیژ و خووشی له جوانی شتهکان یان جوانی ئافرهت بینیت، چونکه مروّف به شیوهیهکی گشتی، به له دهستدانی یان کزبوونی هه ستیکی یان چه ند هه ستیکی، ده بیته هۆی به هیژ بوونی هستهکانی دیکه ی. رهنگه چاکترین به لگهش بۆ ئه مه مروّفی نابینا بیت، که به له دهستدانی هستی بینینی، یان بینایی چاوی، هستهکانی دیکه ی به هیژ دهن و وهک جیگه وهیهک بۆ هستی بینین رۆلی خویان ده گێرن و تا رادهیهکی باش ده توانن به ئه رکی بینین ههستن، به شیوهیهک به چاوی دل و رۆح و ئاوهز ده توانن شتهکان وینا بکه ن. بیگومان ئه مهش په یوهندی به لایه نی رۆحی و دهروونی و هۆشهکی و هزریه وه ههیه. هه ر بۆیه ده بینین ”دیکارت که له دیارترین فه یله سووفهکانی سه رده می نوئییه، جهخت له سهر پره نسیمی ریه یی له جوانیدا ده کاته وه. پره نسیمییک داده نیت، له په یوهندی نیوان هه ست و ئه قلدا که هه ردووکیان به شدارن له هه سترکردن به چیژی جوانی. هه روه ها ده لی: ئه م دوو هیژه ی عه قل و هه ست به شدارن له هه لسه نگاندنی جوانی و چیژی هونه ریدا، ئیین سینا

باوهری وایه دوو جور جوانی هه‌یه: جوانییه‌کی زه‌مینی و دونیایی، که جوانییه‌کی که‌مه. جوانییه‌کی خودایی که جوانییه‌کی گه‌وره و فراوانه، (حه‌مه‌سالح، ۲۰۱۳: ۶۴). هه‌ر له‌م باره‌یه‌وه ”بۆمگارتن ده‌لی: هه‌موو شتیکی جوان نابیتته ئارامگیری ده‌روون، ده‌قه جوانه‌کان به‌پیوه‌ری هه‌سته بالایه‌کاندا سنووریک له‌نیوان پرۆسه‌کانی په‌رچه‌کرداری هزر داده‌نیت. به‌مه‌ش کرداری می‌شک رووده‌دات بۆ لیک جیا‌کردنه‌وه و هه‌لسه‌نگاندنی کاری ده‌قه هونه‌رییه‌کان، ئیستاتیکی ده‌ق و لیک‌ترازانی هزری ئه‌بستمۆلوژیا، له‌گه‌ل هزری وه‌م راده‌گه‌یه‌نیت. به‌پیی ئاستی تیفکرینی بنیامین بلوم، که کاری بالا بۆ کرداره هزرییه مه‌عرفییه‌کان له‌به‌رزترین پله‌ی کارکردنیدا سنووری ئیستاتیکا دیاری ده‌کات. به‌هۆی چیژ وهرگرتنه‌وه، له‌کاره هونه‌رییه‌کانی ده‌ستکرد و سروشتی، ئیستاتیکا وه‌ک چه‌مکیکی فه‌لسه‌فی، هه‌ولی پته‌وکردنی په‌یوه‌ندی نیوان مروّف و سروشت ده‌دات، واته‌ گه‌رانه‌وه‌ی دیالیکتیکیانه‌ی بۆ کرداره خودی و باب‌ه‌تییه‌کانی مروّف“ (حه‌مه‌د، ۲۰۰۴: ۴۵).

هه‌روه‌ها ”ه‌ربرت رید، پیناسه‌ی جوانی ده‌کات به‌ پشت به‌ستن له‌ سه‌ر بنه‌ره‌تی هه‌ستی، که ده‌لی: یه‌ک خستنی په‌یوه‌ندییه له‌ نیوان شته‌کان و ده‌رک کردنیان له‌ ریگه‌ی هه‌سته‌کانمانه‌وه، وه‌ له‌و باوهره‌ دایه که هه‌ستکردن به‌جوانی له‌ کاتیکه‌وه بۆ کاتیکی تر ده‌گوریت، ئه‌کریت شتیک له‌ کاتیکدا جوان بیت و له‌کاتیکی تردا ناشیرین، (حه‌مه‌سالح، ۲۰۱۳: ۷۶). هه‌ر ئه‌مه‌شه ده‌بیتته هۆی جیاوازی ئاستی جوانی شته‌کان له‌ لای که‌سی سه‌رنج لیده‌ره‌وه. هه‌سته‌کانی مروّف به‌ هه‌ردوو به‌شی هه‌سته‌بالاکان و نزمه‌کانیشه‌وه، یارمه‌تیده‌ریکی سه‌ره‌کین بۆ هینانه‌ کایه‌ی هه‌ستگورکی و دیاریکردنی ئاستی جوانی له‌ لای مروّف، به‌تایبه‌تی جوانی ئافره‌ت. بۆیه ده‌توانین بڵین: ”رۆلی هه‌ستگورکی له‌ بواری ئه‌ده‌ب و شیعردا زۆر گه‌وره و کاریگه‌ره، هانی ئه‌ندیشه و خه‌یال ده‌دات و هیز و وزه‌ی شیعری به‌ ئه‌ده‌ب ده‌به‌خشیت، بۆیه به‌ به‌کاره‌ینانی هه‌ستگورکی له‌ بواری ئه‌ده‌بیدا ئاسۆیه‌کی فراوان له‌ به‌رده‌م خه‌یال و تیروانینی شاعیران و نووسه‌ران دروست ده‌بیت. “ (عبدالله، ۲۰۱۰: ۲۴۹). هه‌ر له‌م چوارچۆیه‌دا و به‌ هۆی هه‌سته‌کانه‌وه. ئیستاتیکیه‌ت و جوانی شیعری دیته‌ کایه‌وه. له‌ پال ئه‌مه‌شدا ”ئه‌ده‌بی داهینه‌ر هه‌ولده‌دات بۆ سه‌لمانندی رۆلی ئه‌رینی خۆی و کاریگه‌ری له‌ ژياندا، شته‌ شاراهه‌کانی ده‌روونی مروّف و نه‌ینییه‌ دوور و ئالۆزه‌کان بخاته‌رو“ (غزوان، عناد، ۱۹۹۴: ۱۰۸). که له‌ راستیدا به‌رجه‌سته‌کردنی جوانی ئافره‌تیش زیاتر به‌ هۆی هه‌سته‌بالاکانی مروّفه‌وه دیته‌کایه‌وه، که له‌ هه‌سته‌کانی بینین و بیستندا چر ده‌بیتته‌وه. وپرای کاریگه‌ری هه‌سته‌نزمه‌کانیش.

۳،۲،۲ جوانی ئافرهت و هستگورکی بینین له گهل هسته کانی دیکه دا:

ئافرهت وهک ژیده ریکی جوانیبه خش کاریگه ریبه کی راسته و خوی له سهر هسته وه ره کانی مروفا هه یه. به تایبه تی هستی بینین، یه کیکه له وه هسته هه ره به هیژ و به هادارانیه کی پانتاییه کی له راده به دهری له به رجه سته کردنی جوانی ئافرهتدا هه یه. به راده یه کی که متر له هسته کانی دیکه دا به دی ده کریت. چونکه ”هستکردن کرداریکی زانستییه که بهم هویه وه که سه که ده توانیت له ژینگه و ده ور به ری خوی تیگات و خوی له گهل بگونجینی، له ماوه ی ئه و چه شن و شیوازه شیواهی که له ژیر پو شنای و اتا و لیکدانه وه ی شته کان دیته کایه وه، ئه وه ش به قهه کرداری کو کردنه وه ی لاسایی هسته جیاوازه کانه له جیهانی دهره وه دا و شروقه کردن و ریکخستنی له نواندنه کانی ژیرییه کی دیاریکراودا. بو پیکهیتانی ئه زمونه کان و کو کردنه وه و زه خیره کردنی له یاده وه ریبه کاند، که بهم هویه وه ببیته نمونه ی خالی سه رچاوه و ریبه ر بو ئه و شیوازه و چالاکیانه ی که په نای بو دهردریت، له ماوه ی کرداری کارلیکردن و گونجاندن له گهل سنوور و ده ور به ری خویدا“ (یاسین، ۲۰۱۴: ۱۶).

له سه رووی هه موویانه وه هستی بینین پو لکی سه ره کی له دیاریکردنی ئاستی جوانی ئافرهتدا هه یه، چونکه مروفا به پله ی یه کهم به هوی چاوه وه ده توانی جوانی شته کان، به تایبه تیش جوانی دهره وه ی شته کان ببینیت، بو یه له م باره یه وه زور سه خته هیچ هستیکی دیکه بتوانیت به ته واوه تی جیگای هستی بینین بگریته وه. جگه له مه ش بینینی جوانی شته کان، یان جوانی ئافرهت کاریگه ریبه کی راسته و خو ش ده کاته سه ر بیر و هزر و خه یال و ئه ندیشه ی مروفا، بو یه ده توانین بلین: ”ئه گهر جوانی بابه تی خه یال و ئه ندیشه بو بیت، بیگومان ده بیت لایه نی هسته درک پیکراوه که به شیوه یه کی گشتی کاریگه ری بکاته سه ر بینه ر و گو یگر و چیژوه رگر“ (بن عربی، ۲۰۰۹: ۱۰۳).

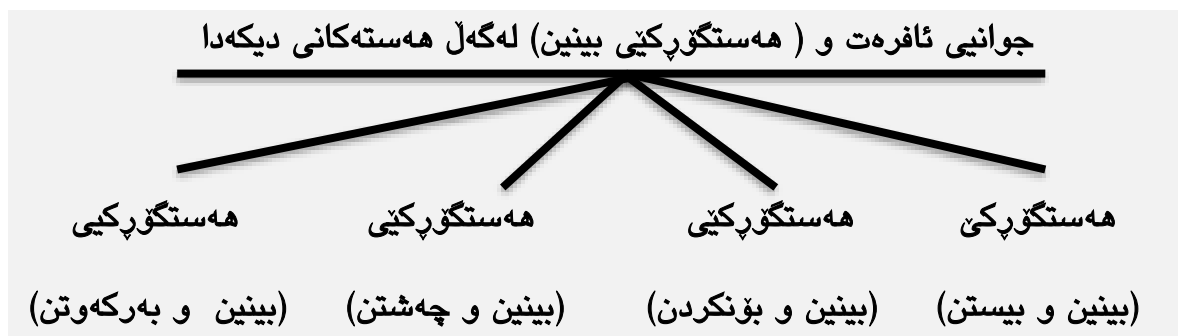
ئه مه ش ئه و راستییه ده سه لمینیت که ”پیگه ی هستی بینین له ژیانی مروفا، کاریگه ریبه کی مه زن و فراوانی هه یه، هسته کان سه رچاوه ی سه ره کی کو کردنه وه ی زانیارییه کانن، به واتای وشه بایه خیکی به هیژی له ژیانی روژانه ماندا هه یه، ئه مه ش وای له مروفا کردوه، هه ست به شته کانی ده ور به ری خوی بکات و له گهلیدا بژی و خوی له گهل بگونجینیت، له هه مان کاتیشدا مه رجیکی سه ره کی و یه کهمه بو کرداری فیروون، زور به ی ئه و زانیاریانه ی له جیهانی دهره وه دا به دهستی ده بینین، له ریگای هستی بینینه وه یه. ریژه ی ئه و زانیاریانه ی بهم هویه وه له لایه ن تاکه وه به دهست دیت له کوی سه رجه می

”هستگورکئییه کی نهینی له نیوان جیهانی مادی و مه‌عنه‌وییه‌که هه‌یه، به‌لام گونجاندنی نیوانیان، ئەوانه‌ی هستگورکئی ببنراون یان نه‌ببنراون ده‌که‌ویته ئەستوی شاعیر، که بتوانیت به‌های هستگورکئییه‌کان له نیو دیارده‌کانی جیهانی مادیدا له دوا‌ی هه‌موو شته رۆحیه‌کاندا بدۆزیته‌وه. وهک ئاشکرایه گه‌شه‌کردن و پیشکه‌وتنی تیوری هستگورکئی له‌سه‌ر ده‌ستی رهمزیه‌کان بوو، که هه‌ستان به‌ کرداری ئاویته‌کردن له‌نیوان زیاتر له دووه‌هه‌ستدا، له به‌رهمه ئەده‌بیه‌کانیاندا. شایانی باسه هستگورکئی له قوتابخانه ئەده‌بیه‌کانی دیکه‌دا، بۆ نمونه قوتابخانه‌ی رۆمانسیزم بوونی هه‌بوو. به‌لام په‌ره‌سه‌ندن و پیشکه‌وتنی له‌سه‌ر ده‌ستی رهمزیه‌کان هاته‌کایه‌وه“ (عرفت پور، سلیمانی، ۲۰۱۴: ۶۶).

هه‌رچۆنیک بیت دیارده‌کانی سروشت به‌ هه‌موو جۆر و ره‌گه‌زه‌کانیه‌وه، به‌ر هه‌سته‌کانی مرۆف ده‌که‌ون، هه‌ربۆیه “وینه‌ی هه‌ستی، ئەو دیاردانه‌ی که مرۆف له سروشت هه‌ستیان پیده‌کات، به‌شیوه‌یه‌کی هونه‌ری ده‌یانخاته روو، هه‌ستی ببنراویش به‌هۆی وشه‌وه ده‌گوازیته‌وه و به‌ پینج هه‌سته‌که درکی پیده‌که‌ین، دیاره ئەو گویزانه‌وه‌یه‌ش به‌شیوه‌یه‌کی فۆتوگرافی نییه، به‌لکو شاعیر گۆرپانکاری تیدا ئەنجام ده‌دات و وینه‌ی شیعری خۆی لێ دروست ده‌کات. (پیتشاردن) ده‌لی: قه‌سیده به‌وینه‌ی شیعری ده‌ست پیده‌کات، پاشان وینه دوا‌ی وینه‌ی دێ و له به‌رده‌وامیدان، له ده‌روونی خوینه‌ردا، شه‌پۆلیکی هه‌ستی چێ ده‌کات. هه‌سته گشتیه‌کانیش بۆ خوینه‌ر ده‌گوازیته‌وه، شاعیر پرۆسه‌ی داهینانی خۆی لا ده‌ست پیده‌کات“ (مه‌عروف، ۲۰۰۳: ۱۲۳).

وی‌رای ئەمانه‌ش “لادان له واقعیته‌ بنه‌مایه‌کی به‌هیزه، بۆ ئەوه‌ی شاعیر له ده‌ریایی خه‌ون و ئەندیشه‌دا نقوم بکات و له‌گه‌ل جیهانی ببنین و هه‌سته‌کانی دیکه‌دا، ده‌ست له‌ملانی بکات“ (عکام، ۱۹۸۵: ۱۵۶).

جه‌لیزاده یه‌کیکه له‌و شاعیرانه‌ی له‌ بوا‌ری هستگورکئی شیعری و جوانیی ئافره‌تدا رۆلیکی مه‌زن و به‌رچاوی هه‌یه و مامه‌له‌یه‌کی نایابی له‌گه‌ل بابته‌کانی جوانیی هه‌ست و ئافره‌تدا کردووه و سوودی له هه‌موو هه‌سته‌کان ببنیوه، گۆرپانکاری و تازه‌گه‌ری له‌مباره‌یه‌وه کردووه. به‌ پله‌ی یه‌که‌میش به‌ هۆی هه‌ستی ببنینه‌وه توانیویته‌ی وینه‌ی جوان و سه‌رنج‌پراکیش دروست بکات، ببیته‌ مایه‌ی سه‌رسوورمان و به‌رجه‌سته‌کردنی جوانیه‌کی شیعری له‌ راده‌به‌ده‌ر. وهک له‌م هیلکاریه‌دا خراوته روو.

۱,۳,۲,۲ هه‌ستگۆرکیی بینین له‌گه‌ل هه‌ستی بیستندا:

هه‌ستی بینین یه‌کیکه له گه‌وره‌ترین و به‌هیزترین و کاریگه‌رتترین ئه‌و هه‌ستانه‌ی که ره‌نگدانه‌وه‌یه‌کی سه‌ره‌کی و قوول و فراوانی له داهیتانی کاری شیعری و ئه‌ده‌بی و هونه‌ریدا هه‌یه و شاعیران و نووسه‌ران و هونه‌رمه‌ندان له هیتانه کایه‌وه‌ی به‌ره‌مه‌کانیادا سوود و به‌هره‌ی لی وه‌رده‌گرن و په‌نای بۆده‌به‌ن. هه‌ر بۆیه ئه‌م هه‌سته له سیاقی هونه‌ره‌کانی هه‌ستگۆرکییدا به‌گشتی و له‌گه‌ل هه‌ستی بیستندا به‌تایبه‌تی، له چوارچێوه‌ی هه‌ستی جوانیی ئافرهت له شیعره‌کانی جه‌لیزاده‌دا، له ئاستیکی به‌رز دایه. وه‌ک له‌م کۆپله شیعرا‌نه‌دا ده‌رده‌که‌ویت و ده‌لیت:

کۆپله‌ی یه‌که‌م:

خرمه خرمی ته‌رزیه،

را‌ده‌که‌مه بن که‌پری شیعریک،

ده‌شی ژنیک،

ملوانکه مروارییه‌کانی وروژانی،

لی پسابیت (جه‌لیزاده، ۲۰۱۹: ۲۶۸).

جەلەزادە لە ھەتھانە کایەى ھەستگۆرکیدا شارەزاییەکی باشى ھەبوو، بۆیە لێردا دەبینین ، شاعیر لە دێرە شیعەرى (رادەکەمە بن کەپرى شیعەرىک) وەستایانە و ھونەریانە و بەشینوازىکى جوان، جیگا و ئەرکى بینین و بیستى (کەپر و شیعەرى) گۆرپووە و بەھۆى جیگۆرکى ھەستەکانى بینین و بیستەووە لە سیاى ھەستگۆرکیدا، بەشینووەیەکی سەرکەوتوانە گوزارشتى لە ھەست و نەستى خۆى کردووە و جوانترین و بەرزترین وینەى شیعەرى لە چوارچۆھى کۆنتیکستى جوانى ئافەردا پێشانداوە.

کۆپلەى دووھەم:

دەمە و ئیواران،

پۆلىک چۆلەکە دین و

بە دنووک پووت پووت دەکەنەوہ.

لە باخچە،

جلەکانت بە شەونم دەشۆن،

بەسەر لقى جریوہوہ ھەلى دەواسن.(جەلەزادە، ۲۰۱۹: ۷۳).

لێردا، شاعیر بەو پەرى جوانکارییەوہ ھەست و نەستى خۆى بە شینووەى ھەستگۆرکى، لەم کۆپلە شیعەردا دەبرپووە و لە دێرە شیعەرى (بەسەر لقى جریوہوہ ھەلى دەواسن) بە زەوق و سەلیقەىەکی جوانەوہ جیگۆرکى بە ئەرک و شۆینى وشەکانى (لق و جریوہ)وہ کردووە و وینەىەکی شیعەرى لە چوارچۆھى ھەستگۆرکى بینین و بیستندا بونیاد ناوہ، وپرای بەکارھێنانى خەيال و ئەندیشەىەکی فراوان کە ئاست و پایەکانى شیعەرکەى بەرزکردۆتەوہ.

کۆپلەى سێھەم:

ھەر کە تەوقەى لەگەل دەکەم،

باسکم دەبى بە پووبارى وشەو،

سینگم بە چیمەنى شیعەر (جەلەزادە، ۲۰۱۹: ۳۴۱).

لەم پارچە شیعردا زۆر بەزقی پینگەى ھەستگۆرکى و بەھای وینە شیعرییەکانى شاعیر دەردەکەویت، لێردا شاعیر بە وشە ناسکەکانى دلگیرترین تابلۆى خوشەویستی ئافرەتمان بە شیۆھەکی ئیروۆتیکانە و ھەستگۆرکىیانە بۆ دەکیشیت، وشەى (چیمەن) کە دەکەویتە بەر ھەستى بینینەو، لەگەل وشەى (شیعر) کە دەکەویتە بەر ھەستى بیستەو، بەکارھیناوە و جیگاو رۆلایانى گۆرپووتەو، بەمەش توانیویەتى بایخ و کاریگەرى ئەم تەرزە ھەستگۆرکىیە لە شیعەرەکانى بخاتەرپوو.

کۆپلەى چوارەم:

بەم زریان و کرپوھە..

پەنجەکانم دە چلورەن،

بەسەر بەژنى تەنبايیدا،

شۆرپوونەو.

لیوھەکانم ..وھک پەرھى گۆلى بەر باران،

سەرمايانە و ھەر دەلەرزىن. (جەلێزادە، ۲۰۰۷: ۱۲۲).

لەم کۆپلە شیعردا، سەرپەرای ھەبوونى خەيالکى قول و ھەست و سۆزىکى راستەقینە، شاعیر ھەولیداوھ پەيامەکەى لە ھەستگۆرکىیەکى سەرنجڕکیشدا بخاتەرپوو، جەلێزادە لە دێرە شیعرى (بەسەر بەژنى تەنبايیدا) زیرەکانە جیگۆرکىی بە شوین و ئەرکى وشەکانى (بەژن و تەنبايى) کردووە، کە دەچنە ژێر سێبەرى کاریگەرى رەھەندەکانى ئافرەتەو و توانیویەتى جوانترین وینەى شیعرى لە سیاقى ھەستگۆرکىدا بەرجەستە بکات.

کۆپلەى پینجەم:

سەرما زمانى بەست،

بە ھەتاوى یادەوهرى. (جەلێزادە، ۲۰۱۷: ۹۵).

شاعیر لیژدها به هۆی ههستهکانی بینین و بیستنهوه له دهستهواژهی (ههتاو و یادهوهری)دا،
توانیویهتی وینهیهکی ناسک و کاریگهر بهرهم بهینیت، که لیوان لیوه له داهیتان و
جوانکاری شیعریدا.

کۆپلهی شهشه م:

دهتبهمه بهر ئاوینهی قهسیدهیهک و

به ده پهنجهی وشهیهکم،

سه ر و پرچت شاندهکه م.

دهچینه ژووری نوستنهکه،

گلۆپهکان دهکوژینمهوه،

به ماچیک داتدهگیرسینم و

به سه رینه په مهبه کانت ده لیم؛

هاوسه ره قاچاخه که ی، ئەم ژنه میهره بانه، منم ! (جهلزاده، ۲۰۱۸ : ۶۴۰).

جهلزاده له م پارچه شیعره دا ، له جیهانی خه یال و ئەندیشه یه کی قوول و فراواندا، ههست و
نهستی خۆی به رامبه ر جوانیی ئافرته درده بریت و به زمانیکی ساده و ساکار و ناسک و
شیرین، له سیاقی ههستگورکیدا و به هۆی جیگورکی ئه رک و شوینی وشهکانی (په نجه و
وشه) هوه، که دهکه ونه بهر ههستهکانی بینین و بیستنهوه وینهیهکی شیعره ی رازاوه ی
هیناوه ته کایه.

کۆپلهی هه وته م:

هه لده کۆلم ناوت،

له سه ر سمتی یا،

مه مکی ئاو،

ناوله پی به فر و

پشتە دەستی باران (جەلیزادە، ۲۰۲۱: ۱۶۵).

شاعیر لیرەدا ویڤرای ئەوەی کۆمەیک وینەیی جوان و سەرنجپراکیش و پۆمانسی و ئیروۆتیکیمان پیشان دەدات، لە هەمان کاتدا بەهۆی وشەکانی (سمت و با) کە دەکەونە بەر هەستەکانی بینین و بیستنه‌وه، لە دێرە شیعری (لەسەر سمتی با). وینەیه‌کی هونەری هەستگۆرکی بونیاد ناو، بەمەش ئاستی ئیستاتیکیه‌تی شیعری و داھینان و تازەگەری و گۆرانکاری لە شیعەرەکانیدا بەرزکردۆتەو.

۲,۳,۲,۲ هەستگۆرکی بینین لەگەڵ هەستی بۆنکردندا:

بۆنکردن لە بنەما گرینگەکانی چیژ و خۆشی و جوانییە و رەنگدانەوێه‌کی زۆری لە سەر دڵ و دەروون و هەست و سۆزی مرۆف بە گشتی و شاعیران و نووسەرەکان و هونەرەمەندان بە تاییه‌تی هەیه. بۆنی خۆش، بە پلەیی یەکەمیش بۆنی ئاڤرەت و ئەو بۆنانەیی لە بەژن و بالای شوخ و شەنگی ئاڤرەتەوێه مەیسەر دەبیت، لە پووبەریکی فراواندا لە شیعەرەکانی جەلیزادەدا رەنگیداوێه‌وه و پینگەیه‌کی گەورەیی داگیرکردووه، ئاڤرەت لای شاعیر، گۆل، گۆلدانە، گۆلاو، کانی عەتر و دەریای ئارامی و خۆشییە، بۆیە شاعیر حەز دەکات هەمیشە بۆنی ئاڤرەتی لای بیت و بە بۆنی ئاڤرەت مەست و سەرخۆش بیت، تا ئەو پادەیه‌یی سەراپای شیعەرەکانی بە جوانیی ئاڤرەت پازاندۆتەو و بۆنی ئاڤرەتیان لای دیت، چونکە ئەگەر هەستی بۆنکردن لە لای کەسانی دیکەدا زیاتر لە کار و ئەرک و جۆریک لە خۆ بگریت، ئەوا کار و ئەرکی هەستی بۆنکردن لە لای جەلیزادەدا بە پلەیی یەکەم لە بۆنکردنی سەر و زلف و سینگ و مەمک و شوینە هەستیارەکانی دیکەیی ئاڤرەتدا چەردەبیتەو، هەر ئەمەش وای لە شاعیر کردووه، هەستی بینین لەگەڵ هەستی بۆنکردندا، لە سیاقی هەستگۆرکییدا لە سنووریکی فراواندا بەکاربھینیت. وەک لەم کۆپلە شیعەرەدا بەتەواوی رەنگیداوێه‌وه کە دەلی:

رینادات،

بەگۆل بلیم : بەیانی عەترت باش،

خۆشکی من.

سبجەینەیه‌ک بەر دەرگەم پین دەگری،

جەنگ (جەلیزادە، ۲۰۱۸: ۱۵۰).

لیرهدا شاعیر وهک ههمیشه، بۆ ئهوهی نرخ و بههای شیعرهکانی بهرز بکاتهوه، بهردهوام له ههوللی ئهوه دابووه، گۆرانکاری له ناوهرۆک و فۆرمی شیعرهکانیدا بکات و له ئاستی پیشکەوتنه ژیاریهکان و دونیای سهردهم بیت و وهلامی داواکاریهکانی مۆدیرنیزم بیت، بۆیه جهلیزاده لهم پوانگهیهوه و له ریگی ئهزمون و شارهزایی و توانای تایبهتی خۆیهوه، پههه به هونهری ئیستاتیکی شیعرهکانی داوه و بۆ ئهم مهبهستهش پهناي بردۆته بهر ههستگۆرکی له شیعرهکانیدا، له دیره شیعی (بهیانی عهترت باش) وشهکانی (بهیانی و عهتر) دهکهونه بهر ههستهکانی بینین و بۆنکردنهوه و له وهستانه که تارادهیهکی زۆر جیگی بایهخی شاعیر بووه و به هۆی جیگۆرکی شوین و ئهکیانهوه چهندن وینهی شیعی جوان و نایاب و کاریگهری هیناوهته کایهوه،

یاخود دهلی:

تا باخیک گول و جۆگهیهک عهترت،

لی بدزیت،

له سهری کۆلانهکه تانا،

دانیشتووه،

با (جهلیزاده، ۲۰۱۹: ۳۹۴).

لهم پارچه شیعرهدا شاعیر به کهک وهرگرتن له ههستی بینین و بۆنکردن، به هۆی جیگۆرکی شوین و ئهکی وشهکانی (جۆگه و عهتر)توانیویهتی وینهیهکی شیعی رۆمانسی بهرجهسته بکات و ئاستی ئیستاتیکییهتی شیعرهکانی بهرز بکاتهوه. ههروهها شاعیر له نمونهیهکی دیکهدا وهک له خوارهوه خراوهته روو، پیگهی جوانی ئافرهتمان لهسیاقی ههستگۆرکیدا پیشان دهدات.

یاخود دهلی:

باخیکم لی دههکهوت،

تژی له گولی گۆرانی و

له چۆلهکه عهتر و

له په پوولې موزیک (جهلیزاده، ۲۰۲۱: ۲۶۴).

جهلیزاده وهک شاعیریکی بالا دست و ئه ندیشه فراوان و شارهزا چهند وینه یه کی دیکه له جوانیئافرهت و بونی ئافرهت له چوارچیوهی ههسته کانی بینین و بونکردن، دهخاته پرو، بو ئه م مه بهسته ش له دیره شیعی (له چوله که عه تر) دا په نای بو گوړینی شوین و ئه رکی ههسته کانی ئه م وشانه بردووه و جوانترین وینه شیعی لى دروستکردووه.

۳،۳،۲،۲ ههستگورکی بینین له گه ل ههستی چه شتندا:

جهلیزاده یه کیکه له و شاعیرانهی به راشکاوی له به شیک له شیعره کانی، ههستی هه وه سبازی خوی به رامبه ر به چیژ و خوشی جوانی ئافرهت درده بریت و ناکه ویتته ژیر هیچ فشاریکی ئایینی، که لتووری، کومه لایه تیه وه، زور ئازایانه و به بی ئوردانه وه و گوینگرتن له قسهی خه لک، وهک شاعیریکی نوخواز و ریچکه شکین و قوربانى، سهدان وینه شیعی جوانی ههستگورکی بینین له گه ل چه شتندا له شیعره کانی چیکردووه، که به شیک له و وینه شیعی یانهی شاعیر که له ههسته کانی بینین و چه شتنه وه سه رچاوهی گرتووه، ده چنه خانهی شیعی ئیرو تیکه وه، که له لای شاعیرانی دیکه دا، له و ئاسته دا زور به که می بهر چاو ده که ویت ئه مه ش نمونه یه کی زه قه له مباره یه وه. که ده لی:

ئه و ژنه،

له وه ته ی می رده که ی سه فه ری کردووه،

به پروتی ده خه ویت.

هه وریکه پره له بارینی له زهت (جهلیزاده، ۲۰۱۹: ۷۴).

جهلیزاده له م پارچه شیعره دا، له وینه یه کی ههستگورکی، ئاماژه به حه ز و ئاره زوویه کی سیکیسی کپکراوی ئافرهت ده کات، که له دووری هاوژینه که یدا بووه به هه وریکی پر له بارانی له زهت و به پروتی له چاوه پروانی که سیک دایه، لیره دا ئه گه ر سه رنج بدهینه وشه کانی (بارین و له زهت) له دیره شیعی (هه وریکه پره له بارینی له زهت) که وتوونه ته بهر ههسته کانی بینین و چه شتنه وه و به هو ی گوړینی جیگا و پو لی ههسته کانی شه وه وینه یه کی ههستی شیعی به رجهسته کردووه.

ههروهها شاعیر لهه نمونهی خوارهوهشدا، به هوی ئهه ههست و سۆز و ئهه نمونه
کاریگهه و بههزهه لهه مبارههیهوه ههیهته، چهه ندین وینهه شیعیره نایاب و ههه ستهه گۆرکهه
شیعیره پیهشانداهه، وهه دهه لئ:

کهه جوت دهه بهه،

لهه گهه لهه بهه ئهه چیای خهه مهه ،

خورهه خوینهه برینهه کهه ههه لمدهه گرهه و

شۆرم دهه کهه تهوه قورکهه شیویه رهه زان،

سهه دهه کهه بهه نهه دارهه،

حاجهه قادهه دانیهه تهوهه و

پهه رهه سهه خارهه خهه مهه کهه تهه رهه کههه و

بهه ژیهه موی شیعرهه کهه،

ئازاریکهه دادهه گیر سهه نهه! (چهه لیهه زادهه، ۲۰۰۷: ۱۱۶).

کویهه قشهه و خنجیلانهه،

کویهه مهه زن ،

لهه نهه مندالهه دانهه گرهه لهه دایکهه بوویه،

ئازار گۆرانهه بو گوتوویه،

مهه کهه خهه فههه گۆشهه کردوویه.

تو ئهه بووکهه، لهه باوهه شهه،

کهه ژاوهه فرمهه سهه و خوینهه،

ههه نگاهه دهه نهه،

کهه زهه سهه دان شهه وهه یهه لدا دهه هۆنیهه وهه و

هەر بەرپۆوهی. (جەلیزادە، ۲۰۰۷: ۱۱۶).

جیگای ئاماژە پیکردنە لەم پارچە شیعردا، چەندین وینەیی شیعری دەبینین، کە دەکەونە بەرھەستەکانی بینین و چەشتن لە سیاقی ھەستگۆرکیدا، وەک وشەکانی (چپایی خەم، پەرە سیخاری خەفەت، مەمکی خەفەت) کە بەھۆی جیگۆرکی شوین و ئەرکی ئەم وشانەو ھەستگۆرکیان ھیناوتە کایەو، بەم کارەش شاعیر توانیویەتی تارادەییەکی زۆر جوانکاری و زیندوویەتی و نەمری بە شیعردەکانی ببەخشیت.

ھەروەھا ئەگەر چاو بەو پارچە شیعردا بخشین، جگە لەو فورم و ناوەرۆکە نایابەیی شیعردا لە خۆیان گرتوو، چەندین وینەیی شیعری لە قالبی ھەستگۆرکیدا بەدی دەکەین، بە تاییبەتیش ئەو وینانەیی دەکەونە بەر ھەستەکانی بینین و چەشتنەو، وەک لەم کۆپلە شیعردا دەردەکەوێت:

کە گەرانەو ھەشار،

ھەموو شتیکیان پێچایەو،

تەنانەت شیشیکی گوشت پرژان و

ملاکیکی چاو و خۆیدانیکیان بیر نەچوو،

کەچی تەرمی من و توێان،

لە بن ستۆبەرە خەمگینەکاندا،

بەتەنیا، بە جیھتشت! (جەلیزادە، ۲۰۱۹: ۴۷).

یاخود دەلی:

ئیدی کەرەنتینە،

نایەلی بەر یەکتەر بکەوین،

من دەستم بوو بە ھەزیای پینچ سەر،

تو دهمت بووه به ئەشکەوتی ژەهر (جەلیزادە، ۲۰۲۱: ۲۰۷).

یاخود دەلی:

. ئەو قومبەلهی لەزەتە چی بوو،

شەو لەناو پیخەفەکه مەدا تەقیبە وە؟! (جەلیزادە، ۲۰۲۱: ۲۱۲).

لێرەدا لەم کۆپلە شیعەرە پۆمانسی هەست بزوینانەدا چەندین وینەیی شیعری هەستگۆرکی بەدی دەکەین، کە هەموویان دەکەونە بەر هەستەکانی بینین و چەشتنەوه، وەک دەستەواژەکانی (سنۆبەرە خەمگینەکان، ئەشکەوتی ژەهر، قومبەلهی لەزەت)، کە بە هۆی گۆرینی شوین و ئەرکیانەوه هەستگۆرکی شیعری بونیاد نراوه.

٤,٣,٢,٢ هەستگۆرکی بینین لەگەڵ هەستی بەرکەوتندا:

پۆل و ئەرکی هەستگۆرکی بینین و بەرکەوتن لە لای جەلیزادەدا، مۆرکیکی تایبەتی هەیه و لەگەڵ شیعری شاعیرانی دیکەدا، جیاوازه. چونکە بە پلهی یەکهەم جوانینی ئافرەت سەرچاوه و هەوینی سەرەکی هاتنەکایەوهی هەستی بەرکەوتن و هونەری هەستگۆرکییه لە شیعەرەکانی شاعیردا، کە لە وینە و سیما و شیوازیکێ جەلیزادانەدا خۆی دەنوینێ و لەم پرووهوه لە شیعری هیچ شاعیریکێ دیکە ناچیت. ئەمەش بۆ حەز و خولیاپی شاعیر بۆ جوانی و ییژ و خوشیی ئافرەت لەلایەک و تواناو زهوق و سهلیقه و تیروانینی تایبەتی جەلیزادە بۆ پەگەزی مێ لە لایەکی دیکەوه دەگەریتەوه. لە ئافرەتبینی و جیهانبینی جەلیزادەدا، هەستی بینین جگە لە وەرگرتنی چیژ و خوشی جوانی، لە هەمان کاتیشدا وەسیلەیهکە بۆ گەیشتن بە هەستی بەرکەوتن، چونکە ئەم هەستە لە شیعەرەکانی جەلیزادەدا خەسلەتیکێ هەستی بالای وەرگرتوو. پەنگە ئەمەش بۆ ئەو پڕوا بەهێزە شاعیر بگەریتەوه، کە لە بەرکەوتنی لەگەڵ جەستەیی ئافرەتدا چەڕدەبیتەوه و دەبیتە کیلگەیهکی چیژ و خوشیی بەخش بۆ شاعیر. جگە لە مانەش هەستی بینین و بەرکەوتن تەنها روخسار و پوالتی دەرەوهی ئافرەتی نەکردۆتە ئامانج، بەلکو زۆر بەوردی بەرهو شوینە هەرە

ههستیارهکانی ئافرەت شوڤ دەبیتەوه که سه‌رچاوه‌ی تروپکی چیژ و خوشین، ئەمەش به روونی له شیعەرەکانیدا بەدی دەکریت، وهک له‌م نموونه‌یه‌دا خۆی دەنوینێ که دەلیت:

ورده شه‌پۆلیکی سپی،

له پێ و به‌له‌کته‌وه، هه‌لکشا و

پژایه که‌نداوی ناو‌کته‌وه،

مایۆکه‌ت پر بوو، له ورده ماسی وروژان،

له ناو لمی کزردا، له سه‌ر ده‌م پال که‌وتی

تیشک به‌ په‌نجه نه‌رمه‌کانی،

شان و ملی شیلای،

که هاتیه سه‌ر پشت،

مه‌مه‌که‌کانت،

دوو په‌وه‌زه مه‌رجان بوون (جه‌لیزاده، ۲۰۱۹: ۱۵۸).

یاخود ده‌لی:

هه‌موو په‌نگه گه‌رمه‌کانت،

خسته ناو جانتای سه‌فه‌ر،

ئێستا شار،

په‌ر له خۆله‌میشی ژن (جه‌لیزاده، ۲۰۱۲: ۱۶۴).

یاخود ده‌لی:

به پشتی کوور و به گۆچانیکی شله‌تینه‌وه،

ئاو ديو بوو،

هاوین (جەلیزادە، ۲۰۱۷: ۶۷).

یاخود دەلی:

لەئینجانەیی دوو "لەپ" ی من دا،

پەنجەکانی،

دە چلە نیرگزی، گەرم.

دوو گلۆپی نیۆن،

دوور بە دوور دەدرەوشینەو (جەلیزادە، ۲۰۱۸: ۶۰۴).

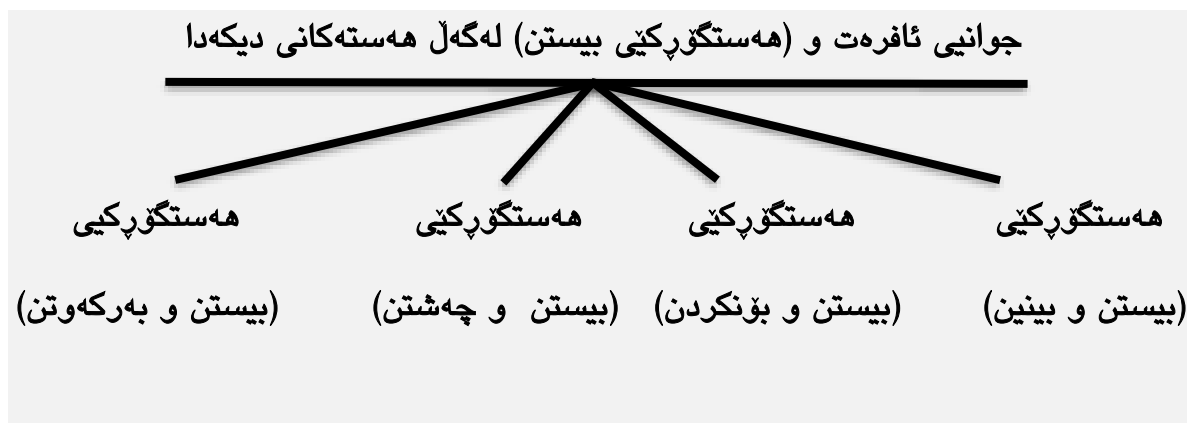
لێرەدا لەم کۆپلە شیعراوەدا، شاعیر تیروانین و هەست و نەستی خۆی بە شیوەیەکی رۆمانسییانە بەرامبەر خۆشەویستەکەی دەربڕیوە، بەلام بە زمانیکی ناسک و شیرین و لە چوارچیۆی هونەریکی بەرزى هەستگۆرکیدا و بەهۆی هەستەکانی بینین و بەرکەوتنەو، ئەمەش زۆر بەزەقی لە دەستەواژەکانی (تیشک بە پەنجە نەرمەکانی، پەنگی گەرم، گۆچانی شلەتین، نیرگزی گەرم) دا، بەدی دەکریت کە بوونەتە ھۆکاری ھێنانەکایەیی هەستگۆرکی شیعری و سەرچاوەی ئیستاتیکییەتی شیعری لە شیعەرەکانی شاعیردا.

۴،۲،۲ جوانیی ئافرەت و هەستگۆرکی بیستن لەگەڵ هەستەکانی دیکەدا:

هەستی بیستن لەو هەستانەییە کە پۆل و کاریگەری لە هەستی بینیدا ھێندە کەمتر نییە. بەتایبەتی لەلای کەسانی نابینادا ئەم هەستە زۆر جار لە ئاستی هەستی بینندایە و لەوانەشە ھەندیک جار لە ئاستی هەستی بینینیشدا بەرزتر بیتەو، چونکە کەنالەکانی وەرگرتنی چیژ و خۆشی لە لای مرۆفەکان وەک یەک و لە یەک ئاستدا نییە. زۆریک لە مرۆفەکان ھیندەیی چیژ و خۆشی لەو شتانە وەر دەگرن کە بەهۆی هەستی بیستنەو پێی دەگات، ھیندە لە پێگای کەنال و هەستەکانی دیکەو پێی ناگات. بۆ نموونە ھەندیک کات،

ھىندى چىژ و خۇشىي لە گۇرانىيەك كە بە رىگاي بىستراوۋە ۋەرى دەگرىن زۇر زياتر و كارىگەرتەر، لە گۇرانىيەگ كە بە رىگاي ھۆكارىكى بىنراۋەۋە پىمان دەگات. ئەۋەش ئەۋە دەسەلمىنىت كە دەتوانرىت زۇر جار لە رىگاي ھەستى بىستەۋە چىژ و خۇشىي زياتر ۋەربگرىن، ئەمەش ھۆكارىكى سەرەككىيە بۇ ئەۋە شاعىران و نووسەران و ھونەرماندان لە پال ھەستى بىنىندا بايەخ بە ھەستى بىستن بەدن و لە ناۋ بەرھەمەكانىندا رەنگىداتەۋە. ۋىپراي ئەمانەش ھەستى بىستن ھۆكار و پالئەرىكى بەھىزە، بۇ ئالوگور و پىدان و ۋەرگرتى زانىارى و ھەستەكانى خۇشى و ناخۇشى و تۆماركردنى ۋىنە و پوداۋەكان، لە رىگاي دەنگ و ئاۋازە جورا ۋجۆرەكانەۋە. سەرپراي ئەمانەش ”پەيوەندى لە نيوان ھەستى بىستن و تەۋاۋى ھەستە درك پىكردنەكانى دىكەدا ھەيە، كە ئەمەش ئاۋازىكى تايبەتى ناۋەۋە دىنىتە كايەۋە، كە زۇرتىن پەيوەست بوۋنى بە جوۋلەي خودەۋە ھەيە“ (الھاشمى، ۱۹۸۸، ۲۷۱). ھەرۋەھا ھەستى بىستن بە پىچەۋانەي ھەستى بىنىنەۋە، دەتوانرى لە تارىكىشدا پەناي بۇ بىردىرىت و سوۋدى لى ۋەربگرى. ديارە لەمبارەيەۋە ، جەلىزادە بەتايبەتى توانىۋىەتى لە ئاستىكى بەرز و فراۋاندا ھەستى بىستن لەگەل ھەستەكانى دىكەدا لە سىاقى ھەستگوركىدا لە شىعەرەكانىدا بەكاربەئىنى و تواناي ھونەرى و ئىستاتىكاي شىعەرى لە چوارچىۋەي جوانىي ئافرەتدا بخاتە پوۋ، ۋەك لەم ھىلكارىيەدا دەردەكەۋىت.

ھىلكارى_۱۵ (جوانىي ئافرەت و ھەستگوركىي بىستن)

۱،۴،۲،۲ ھەستگۆرپكىي بيستن لەگەل ھەستى بينيندا:

ھەستەكانى بيستن و بينين كە زياتر لە دەنگ و رەنگدا چر دەبنەو و بەھۆى ئاويته كردن و جيگۆرپكىي شوين و ئەركييانەو، لە لايەن شاعيران و نووسەران و ھونەرمەندانەو كەردارى ھەستگۆرپكىي ديتە كايەو، دەبیتە بنەمايەك و سەرچاوەيەكى سەرەكى بۆ ھيئانە كايەى جوانيى شيعرى، بە تايبەتيش بابەتى جوانيى ئافرەت. ديارە ھيچ شاعيريك نيبە، كەم تا زۆر بۆ بەرزكردنەوھى پلەى شيعرى و ئيستاتيكيەتى شيعرى، پەنا بۆ ھەستەكانى بينين و بيستن نەبات و لە سياقى ھەستگۆرپكىيدا بەكاريان نەھيئيت، بيگومان ئەمەش سيمايەكى زەق و ديارى شيعرى تازەى شاعيرانى ھاوچەرخە. چونكە شاعيرانى نوپخوان، ھونەرەكانى ھەستگۆرپكىي و بابەتەكانى جوانيى ئافرەت بە بنەما و ھۆكارى زیندووويەتى و بەردەوامى و نەمرى دەقى شيعرى دەزانن. نرخ و بەھای شيعرى لە ھەبوونى ئەمانەدا دەدۆزنەو. ھەر بۆيە زۆربەى شاعيران تواناي ھونەرى و شيعرى خويان لەم بوارەدا خستوتەگەر.

جەليزادە يەككە لەو شاعيرە جوانناس و ھەست ناسكانەى لە ڤووبەريكى فراواندا، ئەم دوو ھەستەى ئاويته كەردوو و لە سياقى ھەستگۆرپكىيدا بەكارھيئاو و بە ھۆى ئەو ئەزموون و خەيال و ئەنديشە فراوانە و باكگراوھندە ھونەرى و ڤوشنبيريەى لەم بارەيەو ھەيبوو. لە راستيدا جەليزادە ھەم لە جوانبيني رەنگ و شيوھى ئافرەتدا، ھەم لە جوانبيستنى دەنگ و چرپە و ئاوازی ئافرەتدا بە خوشى و ناخوشیەكانيشيبيو بە توانا بوو. شاعير ھەنديك جار لە بزەيەك، لە نيگايەك، لە پامانيكى ئافرەتدا، چيرۆكيكى دوور و دريژ دەخوينيئەو، لە ھەمان كاتيشدا لە بيستنى ھەناسەيەك ، چرپەيەك ، دەنگيگ و ئاوازيكى ئافرەتدا جوانترين شيعر دەھونيئەو. ھەستەكانى بيستن و بينين تەنھا ھۆكارىك نين بۆ بيستن و ديتن، بەلكو ئاسۆيەكى بى سنوورن، بۆ پازاندنەوھى شيعرى و جيهانبيني و جوانيى ئافرەت. ئەمەش لەم كۆپلە شيعرەدا زۆر بە جوانى دەردەكەويت كە دەلى:

ئەم بەيانبيە با،

بە تالە تيشكى پەشيمانى قژى بەست و

لە دەرگای مالى پەپوولەى دا.

دوور دووريش ،

كەويئەو،

من ، گویم ھەر،

لە پیکەنینی بارانە (جەلیزادە، ۲۰۱۷: ۸۶)

لێرەدا جەلیزادە وەک ھەمیشە، بۆ ئەوەی بتوانیت لە لایەکەووە ھەست و نەستی خۆی بە جوانترین شیوە بەرامبەر خۆشەویستەکەى دەربەریت و چیژ و خۆشیی دەق بە خۆینەر یان پەياموەرگر بگەینیت، ھەر یەکە لە با کە ئاماژەى بۆ رەگەزى نێر و پەپوولە ئاماژەى بۆ رەگەزى مێ بەکەس کردووە، لە لایەکی دیکەووە بۆ ئەوەى شیعەرەکانى لە بەرگ و فۆرمیکى تازە و نوێ و سەرنجراکێشدا برازینیتەو، پەنای بۆ ھونەرەکانى ھەستگۆرکى بردووە، بۆ ئەو مەبەستەش سوودی لە ھەستە جۆراو جۆرەکان بینیو، لێرەدا شاعیر لە دەستەواژەى (لە پیکەنینى باران) دا، بەھۆى جیگۆرکى ئەرک و شوینى وشەکانى (پیکەنین و باران) ھو، کە بەر ھەستەکانى بیستن و بینین دەکەون، وینەى کى رازاو و کاریگەرى پۆمانسى دروست کردووە .

ھەروەھا لەم کۆپلە شیعەرەشدا شاعیر، بە رەنگ و سیمایەکی دیکە ھەستگۆرکىھەکی جوانى ھونەرى دروستکردووە وەک لە خوارەووەدا دەردەکەویت:

لەچەکیک و

قەسیدەى پووتى فەرۆخ،

ژنە ئیرانى (جەلیزادە، ۲۰۱۸: ۵۱۲).

لێرەدا شاعیر لە ستایشى جوانى و ناسكى و ژنە ئیرانىدا و لە تەرى و پووتى و چیژ بەخشى شیعەرەکانى فەرۆغى زادەدا، لە دێرە شیعەرى (قەسیدەى پووتى فەرۆغ) دا و بەھۆى وشەکانى (قەسیدە، پووت) کە دەکەونە بەر ھەستەکانى بیستن و بینینەو، وینەى کى شیعەرى دلگیر و بە سۆزى لە چوارچێوھى ھەستگۆرکىدا ھیتاوتە کایەو.

۲،۴،۲،۲ ھەستگۆرکى بیستن لەگەل ھەستى بۆنکردندا:

سەرپەرای ئەوەى ھەستى بیستن لەگەل ھەستە بەرزەکاندا وەک ھەستى بینین پیکەنىھەکی گەورە و بەھیزی ھەیە. لە ھەمان کاتدا ئەم ھەستە لەگەل ھەستە نزمەکانیشدا، وەک

ههسته‌کانی بۆنکردن و چه‌شتن و به‌رکه‌وتن له ئاستیکی به‌رزدايه، چونکه ئاویتته‌کردنی ههستی بیستن له‌گه‌ڵ ههستی بۆنکردندا له‌و توانا هونه‌رییه ناوازانیه که شاعیران په‌نایان بۆ بردوو، جه‌لیزاده له‌و شاعیرانه‌یه داهیتانی خۆی له‌م بواره‌دا نیشانداوه، هه‌ولیداوه له‌ رینگه‌ی ئەم هه‌ستانه‌وه په‌یامی شیعری خۆی به‌ جوانترین و باشترین وینه و شیوه‌ی هونه‌ری بگه‌یه‌نیته په‌یام وەرگره‌وه. چونکه شاعیر ده‌یه‌ویت به‌ هه‌ر شیوه‌یه‌ک بیت و به‌ هۆی هه‌ر هه‌ستیکه‌وه بیت، چیژ و خوشی له‌ جوانیه‌کانی ئافرهت ببینیت و له‌ هه‌مان کاتیشدا پرووی گه‌ش و جوانی ئافرهتیش له‌ رینگای ئەم هه‌ستانه‌وه به‌رجه‌سته بکات. هه‌ر بۆیه ئەگه‌ر ته‌ماشای شیعره‌کانی جه‌لیزاده بکه‌ین به‌ چاویلکه‌ی ئەده‌به‌وه تیی بروانین و به‌ ناخی شیعره‌کانیدا شو‌ر بینه‌وه. ده‌بینین هه‌ستی بیستن له‌گه‌ڵ هه‌ستی بۆنکردندا، بۆته‌ سه‌رچاوه و هه‌وینی چه‌ندین وینه‌ی شیعری جوان و ناسک و دل‌رفین، یان بۆته‌ که‌ره‌سته‌یه‌کی به‌هادار و جوان بۆ هینانه‌ کایه‌ی هه‌ستگۆرکی شیعری، که جه‌لیزاده په‌نای بۆ بردوو. هه‌روه‌ک له‌م نمونه‌ شیعره‌ی شاعیردا ده‌رده‌که‌ویت، که ده‌لی:

باخ ته‌ژی،

له‌ ویته‌ ویتی گۆل،

له‌ ریژنه‌ عه‌تری چۆله‌که،

دل‌نیام تو،

بی‌رانه‌ تیه‌ریویت (جه‌لیزاده، ۲۰۱۹: ۴۷۱).

جه‌لیزاده، لی‌ره‌دا سه‌رسامی خۆی به‌رامبه‌ر جوانی ئافرهت پیشان ده‌دات و ئافرهت به‌سه‌رچاوه‌ی هه‌موو جوانیه‌کانی دیکه‌ی سروشت ده‌زانیت، هه‌موو جوانیه‌کان به‌ گشتی له‌ جوانی ئافره‌تدا ده‌بینیته‌وه، بۆیه کاتیک ده‌بینیت باخ به‌ ویته‌ ویتی گۆل ته‌ژی بووه و به‌ بۆنی چۆله‌که‌ش بۆنخۆش بووه، جوانی بایس ئاسا هۆکاره‌که‌ی بۆ یاره‌که‌ی ده‌گه‌رینیته‌وه، که به‌ ویدا تیه‌ریوه، له‌ هه‌مان کاتدا شاعیر وێرای خسته‌ن‌پرووی خه‌یال و ئەندیشه‌ فراوانه‌کانی له‌ وینه‌یه‌کی شیعری به‌رزدا، له‌ گۆشه‌یه‌کی دیکه‌ی شیعره‌کانیه‌وه و به‌ هۆی هه‌سته‌کانی بیستن و بۆنکردنه‌وه که له‌ دێره‌ شیعری (ریژنه‌ عه‌تری چۆله‌که) دا خۆی ده‌نوینی، له‌ سیاقی هه‌ستگۆرکیدا، وینه‌یه‌کی شیعری به‌رز و به‌هیز و کاریگه‌ری به‌رجه‌سته‌کردوو.

۳،۴،۲،۲ ھەستگۆرکئی بیستن لەگەل ھەستی چەشتندا:

دیاره بەھۆی ئەو رۆل و ئەرکە گرینگە ی ھەستی بیستن ھەیتە، وای کردووە پەییوھندییەکی زۆر پتەوی لەگەل ھەستی چەشتندا ھەیتە، وێرای ھەبوونی پەییوھندییەکی بەرزیش لەگەل ھەستەکانی دیکەدا. ھەستی بیستن لەو ھەستە کاریگەرەکانە یە لەگەل ھەستی چەشتندا، پانتاییەکی بەرینی لە دروستکردنی چیژ و خۆشی لە سیاقی ھەستگۆرکیدا دروستکردووە. چونکە ھەستی بیستن لەو ھەستەکانە یە لە دوا ی ھەستی بینیدا بە پلە ی دووھم، زۆرجاریش تا پلە ی یەکەمیش کاریگەریی لە سەر ھۆش و ھەست و نەست و دەروون و گوتار و بیرکردنەوہ ی مرۆف دروست دەکات، بەشیوہیەکی راستەوخۆ حەز و ئارەزووی مرۆف دەوروزینیت و بەرەو دنیایی رۆمانسییەت و فانتازیای ئافرەت ئاراستە ی دەکات. لەوانەشە ھەندیک جار بەرەو ھەوہسبازیش شۆر ببیتەوہ.

جەلیزادە یەکیکە لەو شاعیرە دژە باو و سەرکیشانە ی شیعەرەکانی بۆتە ئاویئە یەک بۆ جیھانی جوانیی ئافرەت و ھەموو جوانییەکانی ئافرەتی بە جوانییەکانی دەرەوہ و ناوہوہ و بە ھەموو بەشەکانی جەستەوہ، لە درشتەوہ تا ورد، لە ئەندامە ئاساییەکانیوہ تا ئەندامە ھەرە ھەستیار و ورووژینەرەکانی وەک عەرەتی تیدا رەنگداوہتەوہ. جەلیزادە لەو دەنگ و رەنگە جیاوازانە یە، ھیچ کاتیک دریخی لە پیشاندانی ھەست و نەستە جوانەکانی ئافرەت نەکردووە. ھەر ئەمانەش ھۆکاری سەرەکیین بۆ رەنگدانەوہ ی جوانیی ئافرەت و ھونەرەکانی ھەستگۆرکئی، لە سەرویی ھەمووشیانەوہ ھەستگۆرکئی بیستن و چەشتن بەو ئاستە بەرزە، لە شیعەرەکانی شاعیردا. ئەمانەش جوانترین نمونەن لەمبارە یەوہ. شاعیر لە شیعری (ژنە گەزۆ) دا دەلی:

لە نیوان دوو لقی ئەو درەختە،

تک

تک

ھەنگوین

دادەچۆرپیت.

پەلەکانی جۆگە ی شیرن،

گه لاكانى شهونمى لينج،

ئەو درەختە باران و ترى و پەنير و

كەلافەى ئاوريشم و گەزۆى پيۆهيه،

درەختىك شەلال لە چۆلەكەى ورووژان،

دوو گيان ،

لە جريوه جريوى لەزەت،

ئەو درەختە غەريبە،

درەخت نيبه، ژنه (جەليزادە، ۲۰۱۹: ۱۶۰).

ياخود دەلى:

گويى جارنم،

شەقەى بالى كۆترى مى،

خوپرە خوپرى،

پووبارى سەر بە گروازە،

گريانى وەخت و بى وەختى،

مۆمى پەنجەكانى ماملئ.

قاقاي گەرمى، شەوى درەنگى كچە جيران،

نالە نالى خەمە تالەكانى نالى

ئاخ و ئوفى،

ژنه درۆزنانهى سەرسەرين (جەليزادە، ۲۰۰۷: ۵۰۲).

ياخود دهلي:

باليكيان،

له ورشه‌ي وروژان و،

باليك له موزيكي له زهت (جهليزاده، ۲۰۱۸: ۱۵۳)

ياخود دهلي:

تيشكي ژيان،

له پهنجه ره‌ي ژينه وه،

ورده ورده،

دهرژيته هه ناسه‌ي شيرين.

روحي شيرين ته ژي ده كاته وه،

له زه رده خه نه‌ي هه نگوين (جهليزاده، ۲۰۲۰: ۹۵).

ليزده دا له م كوپله شيعرانه دا، شاعير ويژاي نه وه‌ي نه وه مووه هه ست و نه سته جوانانه‌ي خوي كه به ره مه‌ي نه زموون و باكگراوندي روشنبيري و خوشه ويستي و جواني ئافره تن، له م وينه شيعرييانه دا به شيوازيكي هونه ري و ئيستاتيكي پيشانداوه، له هه مان كاتدا جهليزاده په ناي بو هه سته وه ره كان و هونه ره كان هه ستگوركي بردووه، هه ستي بيستن و چه شتن له وهه ستانه‌ي كه شاعير سوودي لي وهرگرتووه و له م كوپله شيعرانه دا به كار يهيناوه. بو نه م مه به سته ش له ديژه شيعره كان (له جريوه جريوي له زهت، ناله نالي خه مه تاله كان نالي، موزيكي له زهت، هه ناسه‌ي شيرين، روحي شيرين، زه رده خه نه‌ي هه نگوين) دا، كه هه ره موويان ده كه ونه به ره هه سته كان (بيستن، چه شتن) وه، له سياقي هه ستگوركي دا، چه ندين وينه‌ي جوراوجوري جوان و رازاوه و كاريگه ري هه ستي دروست كردووه. به مه ش توانيويه تي تاراده‌ي كه زور چيژ و خوشي و نه مري به شيعره كان بيه خشيت.

٤,٤,٢,٢ هه‌ستگۆرکێی بیستن له‌گه‌ل هه‌ستی به‌رکه‌وتندا:

هه‌ستگۆرکێی بیستن له‌گه‌ل هه‌ستی به‌رکه‌وتندا له‌ هه‌ستانه‌ن پایه‌کی پته‌ویان له‌ شیعیری شاعیرانی هاوچه‌رخدا، له‌ نیویشیاندا له‌ شیعره‌کانی جه‌لیزاده‌دا هه‌یه. شاعیر به‌ هۆی ئه‌و تین و تاو و په‌رۆشیی و چه‌ز و خولیا و تامه‌زرۆییی بۆ جوانیی ئافره‌ت له‌ لایه‌که‌وه، ئه‌و تونا و ئه‌زمون و زه‌وق و سه‌لیقه و جوانیناسییی هه‌یه‌تی، توانیویه‌تی کۆمه‌لیک ده‌قی شیعیری له‌ چوارچیوه‌ی هونه‌ری هه‌ستگۆرکێی بیستن و به‌رکه‌وتن بینیته‌ کایه‌وه، به‌شیوه‌یه‌ک ببیته‌ هۆی ده‌رخستنی جوانییی شاراوه‌کانی ئافره‌ت و شکاندنی تینوویه‌تی خۆینه‌ر له‌مباریه‌وه، جه‌لیزاده‌ له‌و شاعیرانه‌یه‌ که‌ برۆای به‌ هه‌ستی به‌رکه‌وتن هه‌یه و چه‌زی له‌ هه‌ستی به‌رکه‌وتنه‌ و چیژ له‌ هه‌ستی به‌رکه‌وتن وه‌رده‌گری، زۆر زیاتر له‌ چیژ وه‌رگرتنی رۆحی، ئه‌مه‌ش له‌ سیاقی هه‌ستگۆرکێدا له‌ شیعره‌کانی شاعیر په‌نگی داوه‌ته‌وه، وه‌ک له‌م کۆپله‌ شیعیرانه‌ی خواره‌وه‌دا خۆی ده‌نوینی، که‌ ده‌لی:

ئه‌مه‌ش وه‌ سارده‌ و

به‌ لیفه‌ی شیعیریکی گه‌رم

ئه‌و ئه‌ندامه‌ وردیلانه‌ت دانه‌پۆشم (جه‌لیزاده، ٢٠٧: ٢١٨)

شاعیر له‌و کاته‌وه‌ی خۆی ناسیوه‌ و هه‌ستی به‌ جوانییه‌کانی ژیان کردووه، له‌ پیناوی ئافره‌ت و بۆ جوانیی ئافره‌ت ژیاوه، چونکه‌ ئه‌ندامی وردیله‌ ئاماژه‌یه‌ بۆ جه‌سته‌ی ئافره‌ت، جگه‌ له‌مه‌ لیڤه‌دا وه‌ک ده‌رده‌که‌ویت شاعیر ده‌یه‌وی له‌ شه‌وه‌ سارد و توشه‌کاندا به‌ شیعره‌ گه‌رمه‌کانی دایپۆشیت و هیژ و تینی پێ به‌خشیت. له‌ لایه‌کی دیکه‌وه‌ شاعیر له‌ ده‌سته‌واژه‌ی (به‌ لیفه‌ی شیعیریکی گه‌رم) دا به‌ هۆی وشه‌کانی (شیعیر و گه‌رم) هه‌وه، که‌ ده‌که‌ونه‌ به‌ر هه‌سته‌کانی (بیستن و به‌رکه‌وتن) هه‌وه‌ له‌ چوارچیوه‌ی هونه‌ره‌کانی هه‌ستگۆرکێدا، وینه‌نه‌یه‌کی شیعیری جوانی دارشتووه. هه‌روه‌ها شاعیر له‌ وینه‌یه‌کی شیعیری دیکه‌دا، که‌ له‌ خولگه‌ی هه‌ستگۆرکێدا ده‌خولیته‌وه، وینه‌یه‌کی هه‌ستی رازاوه‌ی خستۆته‌ روو که‌ ده‌لی:

گویم له‌ پیکه‌نینیکی نه‌رمه..

له‌ چرپه‌ی ئه‌و چۆره‌ ویسکییه‌ ده‌چیت.

که‌ له‌ ده‌می بوتلیکی مل درێژه‌وه،

برژیتە پەرداخیکی، سەرخۆش (جەلیزادە، ۲۰۱۸: ۶۰۵).

شاعیر لێرەدا بە ھۆی وشەکانی (پیکەنین و نەرم) ھو، کە دەکەونە بەر ھەستەکانی بیستن و بەرکەوتنەو و ئاماژەشە بۆ پیکەنینی ئافرەت، لە میانی ھەستگۆرکیدا رەنگرێژی وشەکانی کردووە، بە شیوەیەکی ھونەری بالا چەندین دیمەنی چیژ بەخشی لە شیعەرەکانیدا خستۆتە پوو.

ھەرودھا لەم نمونەییەکی دیکەدا شاعیر دەییەوی بەرگی دابو نەریت و کەلتوور و ئایین لە شیعەرەکانی دامالیت و بەرە و ئیروۆتیکییەت و سینکس شۆربیتەو. وەک لەم کۆپلەیی خوارەویدا دەردەکەویت و دەلی:

دەنگت،

دەنگی ژنیکی مەستە،

دوای ئۆرگازم،

لەسەر پشت پالکەوتنیت و

بە ھەناسەییەکی گەرمەو بلی:

وہیی مردم (جەلیزادە، ۲۰۲۰: ۲۰۹).

لێرەدا ئەو ھەمان بۆ پوو دەبیتەو، کە خۆشەوێستی جوانیی ئافرەت و ھەست و سۆزی پۆمانسییەت و شەھوانییەت، لەو بابەتە سەرەکیانەن جەلیزادەیی بۆ لای خۆی کیشکردووە، جگە لەمەش شاعیر ملی بۆ ھیچ بەر بەست و فشاریکی ئایینی و کۆمەلایەتی و کەلتووری کەچ نەکردووە، بەلکو بە پیچەوانەو زۆرجار بویرانە ھیلی سووری لە پیناوی جوانی و خۆشەوێستی و ھەووسبازی ئافرەتدا بەزاندووە، ئەمەش بە تەواوەتی لە شیعەرەکانیدا رەنگی داوەتەو، شاعیر لەم پارچە شیعەرەدا و لە دێرە شیعیری (بە ھەناسەییەکی گەرمەو) بە ھۆی جیگۆرکی شوین و ئەرکی وشەکانی (ھەناسە، گەرم) ھو، کە دەکەونە بەر ھەستی بیستن و بەرکەوتنەو، لە چوارچیوەی ھونەرەکانی ھەستگۆرکیدا وینەییەکی شیعیری جوان و بە چیژی ھیناوەتە کایەو.

۳,۲ جوانیی ئافرهت و ههسته نزمه‌کان له شیعره‌کانی شاعیردا:

ئه‌گه‌رچی ههسته نزمه‌کان وهک ههسته‌کانی (بۆنکردن و چه‌شتن و به‌رکه‌وتن) به‌به‌راورد له‌گه‌ل ههسته به‌رزه‌کاندا، وهک ههسته‌کانی (بینین و بیستن) پۆل و ئه‌رک و سنوور و کاریگه‌ری و لیکه‌وته‌کانی، که‌متر و دیاریکراوتر و بیهیز تر و لاوازترن، به‌لام ئه‌مانه هه‌رگیز له پۆل و به‌ها و ئاست و پایه‌کانی ئه‌م هه‌ستانه له کرداری هه‌ستگۆرکی و ده‌رخستنی ئاست و پیگه‌ی جوانیی ئافرهت که‌م ناکانه‌وه. به‌لکو زۆر جار به‌هۆی مروّقی هه‌ستیار و هه‌ست ناسکه‌وه، یان شاعیری خاوه‌ن ئه‌زموون و جوانناسه‌وه، نرخ و به‌های ئه‌م هه‌ستانه بۆ ئاستی هه‌سته بالا‌کان به‌رزده‌بنه‌وه.

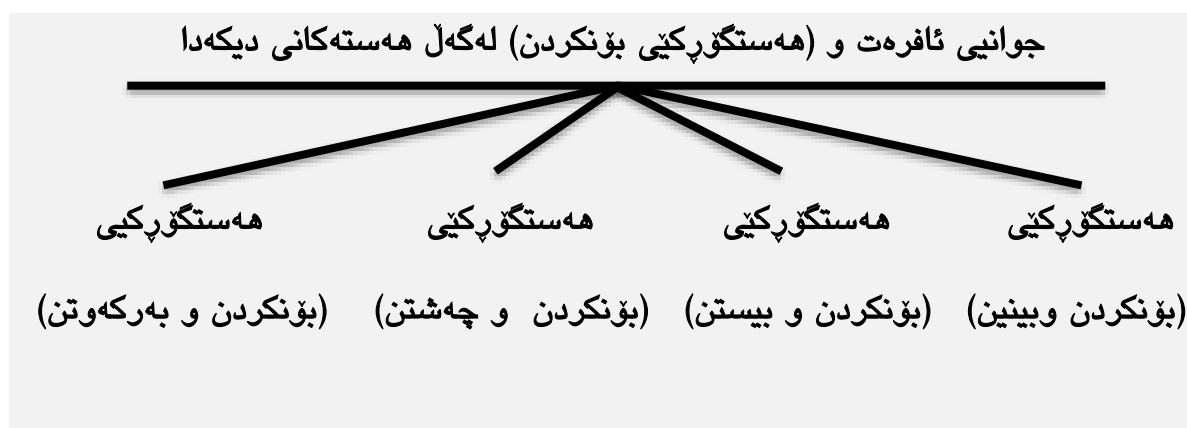
جه‌لیزاده له‌و شاعیرانه‌یه زۆر به‌قوولی و فراوانی به‌ناخی هه‌سته‌کاندا شو‌رپۆته‌وه و سوود و به‌هره‌ی لێ وه‌رگرتوه، ئیستاتیکییه‌تی به‌شیعره‌کانی به‌خشیوه، چونکه جه‌لیزاده هه‌ر له سه‌ره‌تای ژیا‌نی شاعیرییه‌وه، هه‌ولیداوه خۆی بی، خۆی وهک شاعیریکی سه‌رکیش و جوانپه‌رست و عه‌شقی ئافرهت، بۆیه هه‌میشه تیکۆشاوه بۆ ئه‌وه‌ی شیعره‌کانی په‌نگدانه‌وه و ده‌نگدانه‌وه‌ی مه‌ینه‌ت و ئازاره‌کانی ئافرهت بی. شاعیر بۆته ئاوینه‌یه‌ک بۆ ده‌رخستنی سیما و پوخساری راسته‌قینه‌ی واقیعی ئافره‌تان له کۆمه‌لگای کوردستاندا، هه‌روه‌ها لایه‌نه‌کانی جوانیی ئافره‌تی کوردی له کۆمه‌لگایی مروّیدا پيشانداوه. به‌تایبه‌تی په‌هه‌نده‌کانی جوانی و عه‌شق و خۆشه‌ویستی ئافرهت و دایکایه‌تی و ئازار و ژانه‌کانی، ئافرهت وهک مروّقیکی یه‌کسان له کۆمه‌لگه‌یه‌کی پیاو سالاردا، به‌شیوه‌یه‌ک شاعیر بۆ ئه‌وه‌ی بگاته دوا ویستگه و تروّیکی جوانیی ئافرهت، پکابه‌ری و مملانیی له نیوان هه‌موو هه‌سته‌کاندا دروستکردوه، تا له پڕۆسه‌ی جوانیی ئافره‌تدا هیچ له هه‌سته‌کانی فه‌رامۆش نه‌کات و هه‌سته‌کانی (بۆنکردن و چه‌شتن و به‌رکه‌وتن) یش به‌هه‌مان ئاستی هه‌سته بالا‌کان سوود و به‌هره‌یان لێ وه‌ربگریت.

۱,۳,۲ جوانیی ئافرهت و هه‌ستگۆرکی بۆنکردن له‌گه‌ل هه‌سته‌کانی دیکه‌دا:

هه‌ندیک له شاعیران بۆ رازاندنه‌وه‌ی به‌ره‌مه‌کانیان و گه‌یاندنی په‌یامه‌کانیان له چوارچیوه‌ی هونه‌ری هه‌ستگۆرکی‌دا، په‌نایان بۆ ئه‌م هه‌سته بردوه، بۆن و به‌رامی ئافرهت و گۆل و په‌یحانه و بۆنه جو‌راجۆره‌کانی دیکه، جیگای بایه‌خ و سه‌رنج‌پراکیشانی شاعیران

بووه. کهم تا زور له دارشتنی شیعریدا و له بهرجهستهکردنی وینهی شیعریدا سوود و بههرهیان لی وەرگرتووه. بویه دوتوانین بلین. ” هونهرمندی داهینهر ئه و کهسهیه که پشت به درکاندنی هستهکان بو دروست بوونی وینهی تازه دهبهستیت، که وا دهکات وەرگر کاریگر بیت لهگهلی و هستی پی بکات و چیژیکی هونهری و ویزدانی پیندات“ (حهویزی، ۲۰۰۹: ۱۱۷). له سهرووی ئەمانهوه جهلیزاده لهو شاعیره جوانناس و داهینهرانیه له بهکارهینانی هستی بونکردنیشدا توانایهکی زور و دهستیکی بالای ههبووه. ئەمهش هوکاریک بووه بو ئەوهی هستی بونکردنیش له پال هستهکانی دیکه دا پینگهیهکی گهوره و بههیزی ههبت. وهک لهم هیلکارییه دا خوی دنوینیت.

هیلکاری_۱۶ (جوانیی ئافرهت و ههستگورکی بونکردن)

۱،۱،۳،۲ ههستگورکی بونکردن لهگهلهستی بینیندا:

ههچهنده هستی بونکردن لهگهلهستی بینیندا له ئاستیکی زور بهرزدا بهدی ناکریت، بهلام لهگهلهوهشدا ئەم ههستانه له سیاقی ههستگورکیدا جیگای بایهخ بووه و هوکاریک بووه بو ئەوهی ئەم ههستانه له شیعرهکانیدا رهنگ بداتهوه و زیندووویهتی و بهردهوامی به شیعرهکانی بهخشن. ئەمهش به روونی له شیعرهکانیدا دیاره وهک له کوپله شیعره دا دهردهکهویت که دهلی:

له ئیوارهوه،

عەترى رووتى،

دەدەين لە جەستەمانا.

لە پەنجەرەو،

جلەكانمان،

دەفرۆشين بە مانگ (جەليزادە، ۲۰۱۹: ۶۴۰).

ئەگەر بمانەوێت لە جوانى و خۆشەويستى و مېهرەبانى ئافرەت تىبگەين، دەبێت شيعرەكانى جەليزادە بخوینینەو و بە ناخیدا پۆچيین، جوانى ئافرەت بە لای جەليزادەو ئەگەر دیوى ناوہوى بریتى بێت لە دلسۆزى و راستگوى و وفادارى و نەرم و نيانى و مېهرەبانى، بېگومان دیوى دەرہوى لە شوخ و شەنگى بەژن و بالا و ئەندامە جوان و سەرنجراکيشەکان و شوینە ھەستيار و وروژینەرەكانى جەستە يى ئافرەتدا چرپدەبیتەو. بۆيە شاعیر ھەميشە لە پال جوانى ناوہوى ئافرەتدا، جوانى لە رووتى ئافرەتدا دەبينت و چيژ و خوشى پیدەبەخشیت، ئەمەش پەنگدانەوہيەكى بەھيژ و کاریگەرى لە سەر شيعرەكانى شاعیر دروست کردووە، بۆيە دەبينن لێرەدا شاعیر پەناى بۆ ھەستەکان بردووە و لە دێرە شيعرى (عەترى رووتى)دا، بەھوى جيگۆرکيى ئەرك و شوینى وشەكانى (عەتر، رووت)ەو، كە دەكەونە بەر ھەستەكانى بۆنکردن و بينینەو لە ميانى ھەستگۆرکيدا، وینەيەكى دلگيرى دروست کردووە.

ھەرۆھە جەليزادە لەم پارچە شيعرەى خوارەوہشدا، بە مەرامىكى دیکە و بە فۆرم و ناوہرۆكىكى دیکە، ديمەنيكى ھەستگۆرکيى تازەمان پيشان دەدات، كە دەلى:

بۆنى،

ھەموو شتيكت لى دەكەم..

بۆنى گول،

بۆنى پەپوولە،

بۆنى پاكيزەيى،

بۆنى تو،

تەننەت بۇنى خۇم!

ئەى بۇ بەردبارانت دەكەين! (جەلئزادە، ۲۰۱۹: ۶۴۵).

لئردەدا شاعئر له پئناو خۇشەوئستئى ئافردەت و هئشئئئەوہى جوانئى ئافردەتدا پەئامئىكى شئعئرئى رەخنە ئامئئزئى ئاراستەئى كۇمەلگا كردووه، كه بەرد بارانى ئافردەت دەكات، له كاتئكدا هەموو جوانئىبەكان و بۇنى گول و بۇنى پەپوولە و بۇنى پاكئزەئى له ئافردەتەوہ وەردەگرئئت. لەم كۇپلەئەئەدا شاعئر له دئرە شئعئرئى (بۇنى پاكئزەئى)دا، بەهۇئى جئگۇرکئئى ئەرک و شوئئنى وشەكانئى (بۇن ، پاكئزەئەوہ، له سئاقئى هەستگۇرکئئدا، وئئەئەكئى هەستئى كارئگەرئى بەرجهستەكردووه.

۲،۱،۳،۲ هەستگۇرکئى بۇنکردن لەگەل هەستئى بئستئندا:

له راستئدا بائەخدان بەم هەستئانە له لائەن جەلئزادەوہش بابەئئىكى رپوون و بەرچاوه، چونكه هەستەكانئى بۇنکردن و بئستن لەو هەستئانەن شاعئر پەئائى بۇ بردووه. تا بەم هۇئەوہ گوزارشت لە هەست و نەستئى خۇئى بكات و پەئى بە جوانئى ئافردەت ببات، وەك لەم كۇپلە شئعەرئى خوارەوہدا خۇئى دەنوئئئت كه دەلئت:

بۇنى شئعەرەكانت كردم...

هەموو حەرفئىكم،

بووه باخ! (جەلئزادە، ۲۰۱۹: ۴۰۵).

لئردەدا شاعئر له لائەكەوہ باس لە گەورەئى سئحئرئى جوانئى ئافردەت دەكات، كاتئك بۇنى شئعئرئى دەكات، هەموو پئئئەكانئى شاعئر دەكاتە گولستان و باخ، له لائەكئى دئكەوہ دەئەوئئت له رئگائى هونەرەكانئى هەستگۇرکئئوہ، وەك له دئرە شئعئرئى (بۇنى شئعەرەكانت كردم) لائەنى ئئستائئكائى شئعەرەكانئى بەرزبكاتەوہ، هەر بۇئە بەهۇئى جئگۇرکئئى وشەكانئى (بۇن، شئعئر)ەوہ كه دەكەونە بەر هەستەكانئى (بۇنکردن و بئستن)ەوہ وئئەئەكئى شئعئرئى جوانمان پئشان بدات. هەر لەمبارەئەوہ شاعئر له چەندئن كۇپلە شئعئرئى دئكەدا، بە شئوواز و فۇرم و بابەئى جۇراوچۇر پائە و ئاستەكانئى هەستگۇرکئئمان لە شئعەرەكانئى خۇئدا پئشان دەدات و دەلئ:

من تا رۇژئى قئامەت،

مه حکوم به عه شقی ژنیکی تر،

مه حکوم به عهتری خیانهت (جهلیزاده، ۲۰۱۹: ۸۲).

یاخود دهلی:

پۆلیک،

ره شه ره یحانه ی بی هیوا،

سه ریان نابوو.

به سه رسانی یه که وه.

بۆنی دلّه خورپه یان،

ده گه یشته پارکی مناره (جهلیزاده، ۲۰۲۰: ۹۳).

لیرده له م پارچه شیعرانه دا، جهلیزاده ویپرای ئه وهی ئه وه هموو ههست و نهسته جوانانه ی خوی سه بارهت به جوانیی ئافرتهت ده ربړیوه، له هه مان کاتیشدا هه ولیداو له پال جوانیی واتا و بابه تی شیعریدا، فۆرم و پوخساری شیعره کانیشی به جوانترین و تازه ترین شیوه برانینیته وه و پیگه و به های ئیستاتیکیهت و جوانیی ئافرتهت له شیعره کانیدا به رزبکاته وه، بۆ ئه وه مه به سه ته ش په نای بۆ هه سه ته وه ره کان و هونه ره کانی هه سه تگۆرکی بردوو، ههستی (بۆنکردن و بیستن) له وه هه ستانه یه که شاعیر سوودی لی وه رگرتوو و له م کۆپله شیعرانه دا به کاریهیتاوه.

بۆ ئه م مه به سه ته له دیره شیعره کانی (عهتری خیانهت، بۆنی دلّه خورپه یان) دا، که هه ردووکیان ده که ونه به ره هه سه ته کانی (بۆنکردن، بیستن) وه، له سیاقی هه سه تگۆرکیدا رازاوه ترین وینه ی ههستی دروست کردوو. به مه ش توانیویه تی تاراده یه کی زۆر چیژ و خوشی و تازه گه ری له شیعره کانیدا به رجه سه ته بکات.

۳،۱،۳،۲ هستگورکئی بۆنکردن له گه‌ل هستی چه‌شتندا:

ئه‌گه‌رچی هه‌موو هسته‌کان به‌ه‌دارن و رۆلی سه‌ره‌کیان له هینانه‌کایه‌ی هونه‌ره‌کانی هستگورکیدا هه‌یه، به‌لام به‌کارهینانی ئه‌م هستانه له لای شاعیران وه‌ک یه‌ک نییه، جه‌لیزاده له‌و شاعیره‌ دلته‌ر و هسته‌ست جوانانه‌یه، که به جوانی شته‌کان ده‌بینیت و به جوانیش گوزارشتیان لیده‌کات، به تایبه‌تی ئه‌و هستانه‌ی ده‌چنه‌خانه‌ی هستگورکئی و له چوارچیوه‌ی جوانیی ئافره‌تدا به‌کارهاتوون. ئه‌مه‌ش چه‌ند نمونه‌یه‌کی جیاوازه له هستی بۆنکردن و چه‌شتندا، له چوارچیوه‌ی هستگورکیدا و له شیعره‌کانیدا که ده‌لی:

پژمینی په‌پوله‌یه‌کی ساوايه،

له‌هه‌لمژینی،

شووشه‌یه‌ک عه‌تری‌تیژ،

پرمه‌ی گریانی گه‌لای ناو ئینجانه‌یه‌که،

بۆ شنه‌ی باخیکی گشتی.

له‌سه‌ر مه‌مکیکی خز (جه‌لیزاده، ۲۰۱۹: ۱۹۶).

یاخود ده‌لی:

ته‌نیا بۆنی وه‌رسی،

ته‌نیا بۆنی ته‌نیایی،

قژم ده‌که‌م به‌بال و

ده‌بم به‌په‌روانه و هه‌لده‌فرم. (جه‌لیزاده، ۲۰۱۹: ۴۳۷).

یاخود ده‌لی:

که ئیواره دادی، ده‌رژینه ماله‌که‌م..

زۆر بەيان بە؛ قات و بۆينباخەو،

پاك پاك خۇيان بە عەتر ششتو،

كەچى كرىكارەكە، بەجلى ئىشەو، دى!

لەبن بالەكانىدا، بۆنى ماندوو بوون ھەلدەمژم (جەلوزادە، ۲۰۲۰: ۵۰).

شاعىر لەم پارچە شىعرانەدا ، لە گۆشەنىگاي جوانى ئافرەتەو، لە ژيان دەروانىت و جوانى و خۇشى ژيان لە چىژ و خۇشى جوانى ئافرەتدا دەدۆزىتەو، بۆيە لەپال ئەمەدا ئامانجى شاعىر ئەو بوو بۆن و رەنگى جوانى ئافرەت بكاتە ھەوین و سەرچاوەى دارشتنى شىعرەكانى و بەردەوامى و زىندووئەتى بە شىعرەكانى بىبەخشىت. بەھاي جوانى ئافرەت لە شىعرەكانىدا بەرز بكاتەو، بۆ ئەو مەبەستەش جەلوزادە پەناى بۆ ھەستە جۇراو جۇرەكان بردوو و ھونەرەكانى ھەستگۆر كىي بەكارھىناو، ھەستى (بۆنكردن و چەشتن) لەو ھەستانەيە، كە شاعىر لە ئاستىكى بەرزدا پشتى پى بەستوو. بۆ ئەم مەبەستەش لە دىرە شىعرەكانى(لە ھەلمژىنى شوشەيەك عەترى تىژ، تەنيا بۆنى وەرسيى، تەنيا بۆنى تەنيايى، لەبن بالەكانىدا، بۆنى ماندوو بوون ھەلدەمژم)دا ، كە ھەر ھەموويان دەكەونە بەر ھەستەكانى (بۆنكردن، چەشتن) ھو، بە ھوى جىگۆر كىي شوين و ئەركى ئەم وشانەو، لە سىياقى ھەستگۆر كىدا، رازاوتەرىن وىنەى ھەستى دروست كردوو، تا لەم دەروازەيەو ھەستى كاريگەرى و جوانى ئافرەت، لە چوارچىوھى ھەستگۆر كىدا، لە شىعرەكانىدا بەرز بكاتەو.

۴،۱،۳،۲ ھەستگۆر كىي بۆنكردن لەگەل ھەستى بەركەوتندا:

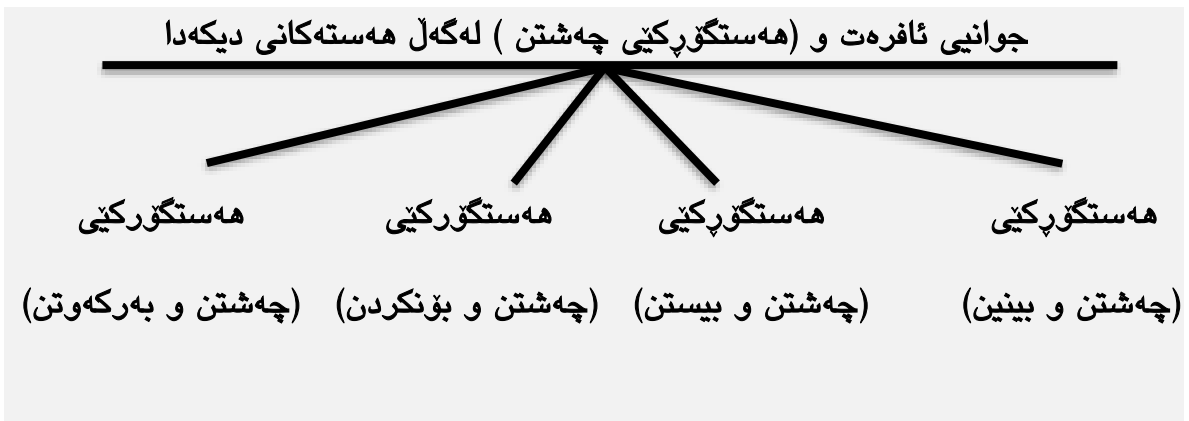
شاعىران بە مەبەستى رازاندنەوھى دەقە شىعرەكانىان و گەياندىنى پەيام و ھەست و نەستى خۇيان، بەردەوام پەنا بۆ ھەستە جۇراو جۇرەكان دەبن و لە شىوھى ھونەرى ھەستگۆر كىدا بەرجەستەى دەكەن. لە ناوئىشاندا ھەريەكە لە ھەستەكانى بۆنكردن و بەركەوتن لەو ھەستانەن، كە لە شىعرەكانى جەلوزادەدا بەرچاوا ناكەوئىت، ئەمەش بە پلەى يەكەم بۆ نەگونجان و بىھىزى سروشتى ئەم ھەستانە لەگەل يەكتردا، لە بونىدانان و دروست كردنى ھەستگۆر كىدا دەگەرئىتەو.

۲،۳،۲ جوانیی ئافرهت و ههستگۆرکیی چهشتن له گهله ههستهکانی دیکه دا:

ههستی چهشتن له م جووره ههستانهیه که زیاتر به شیوهیهکی راستهوخۆ له ئه نجامی چهشتنی شتهکاندا دیته کایه وه، یان دهتوانین بلیین: "ئه و جووره ههستهیه که له ریگای چهشتنه وه ههستی پیده کهین . وهک شیرینی و تالی و ترشی و سویری و تفتی و تیژی ... هتد، که به هه مان شیوهی ههستهکانی دیکه ی مروّف، یارمه تیده ریکی به هیز و کاریگری شاعیره، بۆئه وهی بتوانیت له ریگای تام و چهشتنه وه له چوارچیوهی ههستگۆرکیوه وینهی شتهکان بۆ خوینهر بگوازیته وه. ئه مهش توانا و لیهاتوویی و ئه زموون و سه لیهی شاعیر له م بارهیه وه دهسه لمینی، که چۆن ههستهکانی خۆی به کارده هیینی و له بنیاتی دهقی شیعیردا سوودیان لی وهرده گری" (فه تاح، ۲۰۱۹: ۱۶۳).

جه لیزاده له وشاعیرانهیه، که توانیویه تی له ریگای ههستهکانیه وه، له نیویشیاندا ههستی چهشتن، جوانترین وینهی شیعیری بینیته کایه وه. شاعیر زۆر گرفتار و تینووی چهشتنی جوانییهکانی ئافرهته، تاکه ژوان و تاکه ویستگه و تاکه ههست و جوانی ئافرهتیک نای هه سینیته وه، به لکو بهردهوام به شوین چهشتنی ژوانی تازه و جوانیی تازه و ئافرهتی تازه وهیه، ئه و پیی وایه تیر بوون له جوانیی ئافرهتدا کاریکی ئهسته مه، بۆیه هه میشه به دوای جوانیی ئافرهته وهیه، له م بارهیه وه هه موو ههستهکانی به کارخستووه، ههستی چهشتنیش له پال ههستهکانی دیکه دا، پانتاییه کی به رینی له شیعیرهکانی شاعیردا داگیرکردووه و بۆته چاوگه یه کی له بن نه هاتووی ههستگۆرکیی شیعیری و داهینانی شیعیری، وهک له م هیلکارییه دا دهرده که ویت.

هیلکاری_۱۷ (جوانیی ئافرهت و ههستگۆرکیی چهشتن)

۱،۲،۳،۲ ھەستگۆرکىي چەشتن لەگەل ھەستى بىنينا:

دياره وەك دەزانين ھەموو ئەو شتانەي لە سروشت و ژينگە و دەورو بەرمان ھەن، كەم تا زۆر و بەشيۆەيەكي راستەوخۆ بيت يان ناراستەوخۆ، كاريگەري لە سەر مرقۆقەكان يان شاعيران و نووسەران و ھونەرماندان دروست دەكەن، دەبنە ھۆي ھيتانەكايەوھي وينەي شيعەري. ھەر بۆيە ئەو شتانەي بەرھەستەكاني مرقۆق دەكەون لە سەر دل و دەروون و ئاوەز و گوتار و تيروانينەكانيدا رەنگدەداتەو، جا چ بەھۆي ھەستە ديارەكانەوھ يان ناديارەكانەوھ بيت، لە راستيدا ھەستگۆرکىي چەشتن لەگەل ھەستى بىنينا رۆليكي گرینگيان لەم بارەيەوھ لە شيعەري شاعيراندا ھەيە.

جەليزادە بۆ رازاندنەوھي شيعەرەكاني تارادەيەكي زۆر پشتي بەم جۆرە ھەستانە بەستووە. لە قالبى ھەستگۆرکىيا بەكاري ھيتاون. لەم رېگايەشەوھ بەشيۆازيكي ھونەري سەرکەوتوو جواني ئافرەتي دەرخستووە، وەك لەم كۆپلە شيعەردا دەر دەكەويت كە دەليت:

بەقەد بالات،

پەتيك لە ستیانەكاني تۆو

سپدارەيەك،

لە خەمە سپدارەكاني من،

ئەمشەو،

خۆم بە بالكۆني شوقەكەدا،

ھەلدەواسم! (جەليزادە، ۲۰۱۹: ۴۵).

ياخود دەلي:

دەچمەوھ،

بۆ خەون،

بۆ لەزەتی خەيال،

بۆ ئەو دەمەی: ژنيك،

بەردەرگای دەشوشت و

ماكسييه تەر و پەمەيه كەي،

بە پوز و رانه خرە سپييه كانبييه وه،

دەچەسپي (جەليزادە، ۲۰۲۱: ۲۰۵).

جەليزادە ليژەدا، لەم كۆپلە شيعرە تەر و جوان و ناسكانەدا ، لە پەنجەرەي هەست و سۆز و خۆشەويستی جوانی ئافرەتەوه سەيری ژيان دەكات و تام و چيژ و خۆشی ژيان لە جوانی و ميهره بانی و بەخشندهی ئافرەتدا دەبينیت. لە بەرئەوه هەميشه خەون و خەيال و خولیا و تيرامانی شاعیر لە چەقی سەرەکی جيهانبيني و جوانی ئافرەتدا چر دەبيته وه،

شاعیر بۆ هيتانه دی ئامانجەکانی پەنای بۆ هەستە جۆراوجۆره کان بردوووه و هونەرەکانی هەستگۆرکي بەکارهیناوه، هەستی (چەشتن و بينين) لەو هەستانەيه كە شاعیر لە ئاستيكي بەرزدا پشتی پي بەستوووه. بۆ ئەم مەبەستەش لە دەستەواژەکانی (لە خەمە سپيدارەکانی من، بۆ لە زەتی خەيال، ئاوايي) دا ، كە هەر هەموويان دەكەونه بەر هەستەکانی (چەشتن ، بينين) هوه، بە هۆی جيگۆرکي شوين و ئەرکی ئەم وشانەوه، لە چوارچيۆهی هەستگۆرکيدا، چەندین وینەي هەستی جوان و کاریگەری بەرجەستەکردوووه، تا بەم هۆیه وه نرخ و بەهای جوانی ئافرەت، لە سياقی هەستگۆرکيدا، لە شيعره كانيدا بەرزبكاتەوه و داهيتان و گۆرانکاری تيدا بکات.

۲,۲,۳,۲ هەستگۆرکي چەشتن لەگەل هەستی بيستندا:

هەستگۆرکي چەشتن جگە لەوهی لە گەل هەستەکانی دیکەدا زۆر کۆک و گونجاو و ریکە، لە هەمان کاتيشدا لەگەل هەستی بيستنیشدا کۆک و تەبان و پەيوەندييه کی بەهيز لە نيوانياندا هەيه. هەر لەبەر ئەوه هەستەکانی چەشتن و بيستن پووبەريکی گەورەيان لە جوانی

ئافرهت و ههستگۆرکی شیعریدا داگیرکردوه. به شیوهیهک بۆته پالنه ریک بۆ جوانیی
به خشی شیعرى شاعیران.

جهلیزاده لهم گۆشهیه شه وه جوانیی ئافرهتی بهرجهسته کردووه و له ئافرهتی پوانییوه. تا
بتوانیت بهم هۆیه وه به های جوانیی شیعرهکانی بهرز بکاته وه. به تایبه تیش ئه و جوانییانه ی له
بازنه ی جوانیی ئافرهتدا دهخولینه وه، وهک لهم نمونه شیعرییه ی خواره وهدا دهرده که ویت
که دهلیت:

بی ئومید بووم،

له و ئافرهته چه نه بازه ی،

نه متوانی،

نه رمه ی گوی دریزهکانی،

له جامخانه ی زیرینگرانه وه،

په لکیش که مه،

شلپه شلپی،

شه لاله شیرینهکانی شیعر (جهلیزاده، ۲۰۰۷: ۵۲۴).

یاخود دهلی:

من ژنیکم خوشدهوی،

ژنی پیاویکی تره،

چه ند شیرینه؛ گه مژه بی (جهلیزاده، ۲۰۱۸: ۲۳۱).

لیرده دا شاعیر لهم دوو پارچه شیعره رۆمانسییه دا، به شیوهیهکی رهخنه ئامیز دهرباره ی
پرسی ئافرهت و خوشه ویستی ئافرهت دهدوی، له دوو ئاراسته ی دژ بهیه کدا گوزارشت له
بیروبوچون و تیروانین و عهقلیه تی کۆمه لگاکه ی دهکات، له لایه که وه بی ئومیده له وه ی

بتوانیت حەز و خولیا و خەونی ئافرەت لە سنووری خشل و زیڕەووە بگوازیتەووە بۆ سنووری جیهانی ئەدەب و شیعەر.

لە لایەکی دیکەووە شاعیر رەخنە لە خودی خوۆشی دەگریت و خوۆی بە گەمژە دەزانیت، کاتیک ژنیکی خوۆش دەوی، هاوژینی خوۆی نییە و ژنی پیاویکی دیکەیه. وێرای ئەمانە شاعیر لە بایەخدان بە لایەنی هونەری و ئیستاتیکی شیعەرکانیشیدا بالا دەست بوو، بۆ ئەو مەبەستە کەلکی لە هەستەووەره جیاوازهکان وەرگرتوو، هەستی (چەشتن و بیستن) لەو هەستە کاریگەر و بایەخدارانەیه، کە شاعیر لە ئاستیکی بالا و فراواندا پشتی پێ بەستوو. بۆ ئەم مەبەستەش لە دێرە شیعەرکانی (شەلالە شیرینەکانی شیعەر، چەند شیرینە؛ گەمژەیی، دا، کە هەموویان دەکەونە بەر هەستەکانی (چەشتن، بیستن) هەو، بە هۆی جیگۆرکی شوین و ئەرکی وشەکانی (شیرین، شیعەر_ شیرین، گەمژەیی) لە سیاقی هەستگۆرکیدا، وینەیهکی شیعری سەرنجراکێشی لەمبارەیهووە، هیناوەتە کایهووە، تا بەم هۆیهووە پینگەیی جوانی ئافرەت، لە شیعەرکانیدا بگەینتە ئاستی شاکارە شیعرییە زیندوووەکانی دونیا.

٣،٢،٣،٢ هەستگۆرکی چەشتن لەگەل هەستی بۆنکردندا:

شتیکی ئاسایی و دروستە، ئەگەر بلین لە زۆر کاتدا هەستی چەشتن لەگەل هەستە نزمەکانی دیکەدا پۆل و کاریگەری خوۆی هەیه، هەر بۆیه هەمیشە شاعیران چیژ و خوۆشیان لە بۆنکردنی شتە بۆنخۆشەکاندا وەرگرتوو، بە شیۆهیهک زۆر جار مەست و بیھۆشی کردوون. بە تاییبەتیش جەلیزادە زۆر ئالودەیی بۆنی خوۆشی ئافرەتان بوو و چیژ و خوۆشی لێ وەرگرتوو، بەلام بەهۆی نە گونجان و ناسازی سروشت و بونیاد و پیکهاتەیی ئەم جۆرە هەستانە لەگەل یەکتەریدا، بۆ هینانە کایهووە و بەرجەستەکردنی هونەرەکانی هەستگۆرکی، هۆکاریکی بەهیزبوو، بۆ ئەوێ لە شیعەرکانیدا رەنگ نەداتەووە، کەم تا زۆر پینگەیهکی ئەوتوی نەبیت.

٤,٢,٣,٢ ههستگۆرکی چەشتن لەگەڵ ههستی بەرکەوتندا:

ههستهکانی چەشتن و بەرکەوتن بە پێچهوانەی ههموو ههستهکانی دیکە، بە شیوهیهکی راستهوخۆ و زۆر بە توندی بهیهکهوه گریدراون و چاوگهی سههرهکی چیژ و خوشیی بهخشن به مرۆف، هۆکاریکی گرینگیشن بۆ کهم کردنهوهی فشاری دهروونی و بهخشیانی ئارامی به گیان. ههستی چەشتن و بەرکەوتن لە لای ئەوانه‌ی سه‌ر به رهوتی رۆمانسیزمین و له بۆته‌ی جوانیی ئافرهت و عهشق و خوشه‌ویستی جهسته و بهژن و بالای ئافرهتدا تواونه‌ته‌وه، له ئاستیکی بهرز دایه.

جه‌لیزاده له‌و شاعیره‌ی دل ته‌ر و ژندۆست و جوانپه‌رستانه‌یه، به‌هره و سوودیکی بی سنووری له ههستهکانی چەشتن و بەرکەوتندا وەرگرتوو، به‌لام بونیاد و سروشتی ئەم هه‌ستانه به شیوه‌یه‌ک له سیاقی هونه‌ره‌کانی هه‌ستگۆرکیدا به‌رجه‌سته بووه، وای کردوو، رۆلێکی ئه‌وتوی نه‌بیست و زۆر به‌که‌می له شیعره‌کانیدا ره‌نگبدا‌ته‌وه ئه‌وش نمونه‌یه‌که له‌مباره‌یه‌وه. وه‌ک له‌م کۆپله‌ شیعره‌دا ده‌رده‌که‌وێت که ده‌لی:

خودایه،

ژه‌هریکی خه‌ست ببارینه،

تا هه‌رچی برین و

درزیکی له‌شی ژنه،

یه‌ک بگریته‌وه (جه‌لیزاده، ٢٠٠٧: ٣٢٧).

لیزه‌دا شاعیره‌ی داوا له‌ خودا ده‌کات، ژه‌هریکی خه‌ستی وا ببارینیت، هه‌رچی ده‌رز و کونه هه‌ستیاره‌کانی جه‌سته‌ی ژنه، یه‌ک بگریته‌وه و داخریت، چونکه ئەمانه هۆکاری سه‌ره‌کین بۆ ئەوه‌ی شاعیره‌ی جگه له‌ بیرێ ژن و پرسێ ژن له هه‌موو بیر و پرس و شتیکی دیکه‌ دوور بکه‌وێته‌وه، دیاره ئەم تیروانینه له‌ قوناغیکی کورت و دیاریکراو و بارودۆخیکی ده‌روونی هه‌لچوو و ناسه‌قامگیره‌وه، هه‌لقولاوه، به‌لام له‌ رووی بایه‌خدان به‌ لایه‌نی ئیستاتیکی شیعره‌کانی، شاعیره‌ی له‌هه‌ولی ئەوه‌دا بووه وینه‌یه‌کی شیعری کاریگه‌ر له‌ میانه‌ی هه‌ستگۆرکیدا و له‌ دیره‌ شیعری (ژه‌هریکی خه‌ست ببارینه) به‌ هۆی جیگۆرکی شوین و ئه‌رکی وشه‌کانی

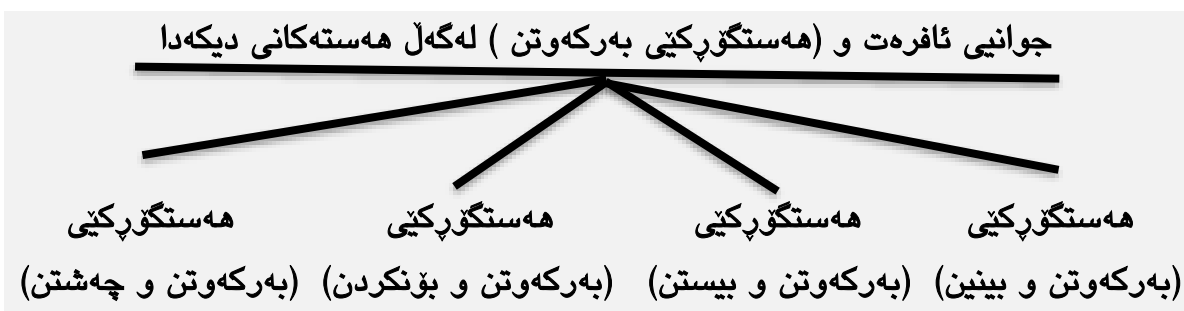
(ژهر و خهست)هوه، که دهکونه بهر هستهکانی چهشتن و بهرکهوتنهوه، وینهیهکی شیعری جوان و واتاداری بهرجهسته کردووه.

۳،۳،۲ جوانی ئافرهت و هستگورکیی بهرکهوتن لهگهله هستهکانی دیکه دا:

ههستی بهرکهوتن له وههستانهیه که له ئهجامی بهرکهوتنی لهگهله شته مادیهکاندا به شیوهیهکی راستهوخو دیته کایهوه، چونکه ”زوربهی هستهکان توانای ئاگامهندیان ههیه، وهکو ههستی بینین و بیستن، بهلام هستهکانی چهشتن، بۆنکردن، بهرکهوتن، توانای ئاگامهندیان نییه، ئهوههستانه تهنه کار لهسهر شتی مادی دهکن، ههروهها به تهواوی لهلایهن ههزهوه کۆنترۆل کراوه“ (مطر، ۲۰۱۹: ۱۳۳). جگه له مانهش ههستی بهرکهوتن کاریگهرییهکی خیرا و بههیزی له سهر مروّف ههیه و هویهکه بۆ وروژاندنی ههز و ئارهزوو، ههر بویه مروّف له ریگای ههستی بهرکهوتنهوه زیاتر له ههوهسبازی و شههوتبازی نزیک دهبیتهوه، بویه دهتوانین بلین ئهرکی ئهم ههسته زیاتر چیژ وهرگرته له ریگای جهسته و شته مادی و بهرجهستهکانهوه، نهک شته واتایی و رۆحیهکان، بویه ههستی بهرکهوتن هۆکار و هاندهر و پالنهریکی سههرکیی گرینگه، بۆ ئهوهی مروّف له جوانی دهرهکی و جهستهیی نزیک بیتهوه و پشت له جوانی ناوهکی رۆحی بکات.

شاعیرانی رۆمانسی و سهردهمی نوئ و هاوچهرخ، به پیچهوانهی عارفهکان، تهواو و کۆی جوانیهکان له جوانی جهستهی ئافرهتدا دهوژنهوه، که زیاتر بههوی بهرکهوتنهوه دیتهکایهوه. ویرای ئهمانهش ههستی بهرکهوتن له چوارچیوهی هستگورکییدا و له بابتهی جوانی ئافرهتدا. له لای شاعیران بهگشتی، له شیعهرهکانی جهلیزادهدا به تاییهتی پایهیهکی بهرز و کاریگهری ههیه. چونکه جوانی جهسته که سههرچاوهیهکه بۆ ههستی بهرکهوتن له لای شاعیردا، له ئاستیکی بالا و نایاب دایه. وهک لهم هیلکارییهی خوارهوهدا دهردهکهوئیت:

هیلکاری_۱۸ (جوانی ئافرهت و هستگورکیی بهرکهوتن)

١,٣,٣,٢ ههستگۆرکئی بهرکهوتن له گه‌ل ههستی بینیندا:

له راستیدا ههستگۆرکئی بهرکهوتن له گه‌ل ههستی بینیندا، له شیعری نوی و هاوچهرخدا جیگایه‌کی بهرز و بالای ههیه. سه‌رچاوه‌یه‌کی به‌سوودیشه بو هاتنه‌کایه‌ی وینه‌ی شیعری جوان و تازه. به‌تاییه‌تیش له لای شاعیرانی نوی‌خواز، چونکه ههسته‌کانی بهرکهوتن و بینین له‌وه‌سته کاریگه‌رانه‌ن. که بوونه‌ته بنه‌مای چیژ و خووشیی دهق و ره‌نگدانه‌وه‌یه‌کی قوول و فراوانی دروست کردووه. جه‌لیزاده له‌وه‌شاعیره هه‌ست ناسک و جوانیناسانه‌یه، تا ئاستیکی بهرز، سوود و به‌هره‌ی له‌م هه‌ستانه وه‌رگرتووه، که له چوارچیوه‌ی هه‌ستگۆرکئی و جوانیی ئافره‌تدان. ئەمه‌ش به‌شیوه‌یه‌کی زۆر پهرش و بلاو له شیعره‌کانیدا به‌دی ده‌کریت، وه‌ک له‌م کۆپله شیعرا‌نه‌دا ده‌رده‌که‌ویت که ده‌لی:

بو‌ت بکرایه‌..

ده‌بووی به‌ زینده سیبهری،

هه‌نگاوه‌کانت ده‌ژماردم،

به‌ نه‌رمه غار له‌گه‌ل نووکی پینووسه‌که‌م،

رینگه‌ت ده‌بپی (جه‌لیزاده، ٢٠٠٧: ١٩٨).

یاخود ده‌لی:

مانگ تریفه‌ی به‌ره‌م ده‌هینا،

نه‌رم نه‌رم ده‌پروانی ..

که‌چی نه‌یده‌زانی،

من پیم گوت:

ئیره سلیمانییه، سلیمانی (جه‌لیزاده، ٢٠١٧: ١٣١).

لیره‌دا، له‌م دوو پارچه شیعره‌دا شاعیر وه‌ک هه‌میشه خه‌یال و ئەندیشه‌کانی له‌بابه‌تی ئافره‌تدا ده‌خولیته‌وه و له‌ پروانگه‌ی ئافره‌ته‌وه ده‌پروانیته‌ ژیان و ژینگه و ده‌وروبه‌ری خۆی،

دهیه وی به هوی بابه تی ئافره ته وه، شیعره کانی برازینتیه وه، بویه هسته کانی (به رکه وتن ، بینین) له وه هستانه که شاعیر په نای بۆ بردوون، بۆ هیتانه دی ئه وه مه رامهش له دیره شیعره کانی (به نهرمه غار له گه ل نووکی پینووسه که م، نهرم نهرم ده پروانی ..) دا ، که هر هموو یان ده که ونه بهر هسته کانی (به رکه وتن، بینین) وه، به هوی جیگورکی شوین و ئهرکی ئه م وشانه وه، به یارمه تی هونه ره کانی هستگورکی وه، چه ند وینه یه کی شیعیری تازه و رهنگینی خستوته روو.

٢,٣,٣,٢ هستگورکی به رکه وتن له گه ل هستی بیستندا:

هر چه نده هسته کانی به رکه وتن و بیستن له پرووی فیزیکییه وه که متر به یه کترییه وه وابهستن، به لام له پرووی واتایی و ئایدیا و وینه و ئه ندیشه ی شیعیرییه وه، به تایه تیش له بواری هستگورکی شیعریدا، په یوه ندیییه کی توندوتول و پته و له نیوانیاندایه یه. چونکه ئه م هستانه له لای شاعیرانی رومانسیزمی و نویخوانی وهک جه لیزاده، بۆته دهر وازه یه کی گه وره، بۆ خه یالکردن و ئه فراندن و داهیتانی تازه، له راستیدا ده توانین بلین: له بهر ئه وه ی شاعیر به هموو شتیکی ئافره ت سه رسامه و به بینین و بیستنی هر شتیکی ئافره تیش شاگه شگه ده بیت و چیژ و خوشی لی وهر ده گریت، بویه هیچ کاتیک هیچ له هسته کانی خوی، بۆ چیژ و خوشی وهر گرتن له ئافره ت و جوانیی ئافره تدا فه راموش نه کردوه. به لکو به پیچه وانیه وه له راده به دهر کوی هست و نهسته کانی خوی به بالا و نزمه وه و دیار و نادیاره وه به کاره یناوه. چونکه بابه تی ئافره ت و جوانیی ئافره ت، له لای جه لیزاده دا، واتا رابردوو و ئیستا و داهاتوو. ئافره ت هیژیکی پروونکی له بن نه هاتوو، سه رتاپای ژیان و فکر و هزر و دل و دهر وون و خه ون و خه یال و سیما و گوتاری شیعیری جه لیزاده ی داگیر کردوه. هر ئه مهش وایکردوه ئه م هستانه به شیوه یه کی بهرین له شیعره کانی دا، له سیاقی هستگورکی شیعریدا رهنگ بداته وه، هر وهک له م نمونه شیعیرییه دا دهر ده که ویت که ده لیت:

شاعیریکی بریندارم،

هاتووم له دهرت گه ریم و

گهرمه شینت بۆ بگیرم.

بگريم وهك ئەو دەرويشانەى ،

لەسەر مەزارى حوسىندا،

بە لا دادىن لە حەشمەتا (جەليزادە، ۲۰۰۷: ۹۱).

ياخود دەلى:

سروەى بەيان،

لق و پەلى شەنگەبى دەژەنى..

باخ سەرپىژ بوو،

لە نەرمە موزىكى گىتار (جەليزادە، ۲۰۲۱: ۱۶۹).

لێرەدا، لە كۆپلەى يەكەمى شىعرەكەدا، جەليزادە وهك شاعىرىكى عاشق و دل برىندار، خۆى دەچوینى بە دەرويشەكانى مەزارى حوسىنىيەى شىعە مەزەهەبەكان، وهك چۆن ئەوان دەگرىن و گەرمە شىن بۆ حوسىن دەگىرن، شاعىرىش بەهەمان شىوہ بە چاوىكى پر فرمىسك و گرىانەوہ و بە دلئىكى برىندار و پر حەسرەت و عەشق و خۆشەويستىيەوہ، لە پىناوى دل بەرەكەيدا مەست و سەرخۆش بوو، لە حەشمەتا بە لا دادىت.

بەلام لەكۆپلەى دووہمى شىعرەكەدا و لە دىمەنىكى جىاوازى دىكەدا، شاعىر، بە ھەستىكى تر و تىروانىنىكى تر، گوزارشت لە حەز و تاسە و ئەوینەكەى دەكات و لە سنوورى خەيال و ئەندىشەيەكى گەشبىنى فراوانەوہ، وینەى ژيان دەكىشىت، بەلام لە پرووى دارشتنى ھونەرى ھەستگۆركىي ئەم كۆپلە شىعرانەوہ، شاعىر لە ھەرىكە لە دىرە شىعرەكانى (گەرمە شىنت بۆ بگىرم. لە نەرمە موزىكى گىتار)دا، بەھوى جىگۆركىي ئەرك و شوینى وشەكانى (گەرم، شىن _ نەرم، موزىك)ەوہ، كە ھەموویان دەكەونە بەرھەستەكانى بەركەوتن و بىستەوہ، چەند وینەيەكى دلگىر و ناوازەى لە قالبى ھەستگۆركىدا خستۆتە روو.

۲،۳،۳،۲ ھەستگۆرکىيى بەرکەوتن لەگەل ھەستى بۆنکردندا:

ھەستەکانى بەرکەوتن و بۆنکردن، بەلام لە لای جەليزادەدا لە ئاستىكى زۆر بەرز و کاریگەر دایە، چونک شاعیر بە پيشەنگى بەکارھيئەتانی ئەو جۆرە ھەستەکانە لە شیعری ھاوچەرخ دادەنریت، کە سیمما و چيژ و خۆشى جوانی ئافرەتی لە خۆگرتووہ. یان بە واتایەکی دیکە شاعیر توانیویەتی جۆرە بابەت و خەيال و پوخسار و وینەییەکی ژنانە لە شیعەرەکانیدا بىنیتە کایەوہ، کە لە رابردوو و لە ئیستاشدا ھاوتای کەمە، چونکە شیعەرەکانى جەليزادە لە ژندۆستى و جوانی ئافرەتدا لە ئاستىكى بەرز دایە، کەم شاعیر و نوسەر ھەییە بە شیویەیی ئەو، بەم ئاستە بەرز و فراوان و گەورەییە و بەم فۆرم و ناوہرۆکە تازەییە، گوزارشت لە جوانی ئافرەت بکات. ئەمەش لە زۆربەى وینە شیعرییەکانى شاعیردا پوون و ئاشکرایە، وەک لەم کۆپلە شیعەرەدا دەلیت:

گویم نەدایى...

کە بە خونچەییەکی ساوا،

شنەبەک عەترى،

بۆ ناردبووی؛

باخچە (جەليزادە، ۲۰۱۹: ۳۸۴).

لێرەدا شاعیر، لە وینەییەکی شیعری سەرنجراکیش و تازەدا، زيرەکانە و ھونەریانە ھەموو رەگەزەکانى سروشت بە کەس دەکات و لە ھەر ھەمووشیاندا بۆنى ئافرەتیان لى دەکات، بۆیە لە دیدى جەليزادە دا ئەگەر سروشت لە جوانی ئافرەت دابمالریت، بى تام و رەنگ و بۆن دەمینیتەوہ، ئەمەش ھەز و خۆشەویستى لە رادەبەدەرى شاعیر بۆ ئافرەت دەردەخات،

جەليزادە ھەولیداوہ بە ھەستە جۆراو جۆرەکانى و ھونەرەکانى ھەستگۆرکىوہ ئاست و پایەى شیعەرەکانى بەرزبکاتەوہ، بۆیە وەک دەبینین لە دێرە شیعری (شنەبەک عەترى بۆ ناردبووی) دا، بەھوى جیگۆرکىيى وشەکانى (شنە، عەتر) ھوہ، کە دەکەونە بەر ھەستەکانى بەرکەوتن و بۆنکردنەوہ، وینەییەکی پڕ لە واتا و جوانی پيشانداوہ.

۶،۳،۳،۲ هەستگۆرکینی بەرکەوتن لە گەل ھەستی چەشتندا:

وەك ئاشکرایە، جوانیی بەژن و بالا و جەستە لە ژیا نی ئا فەرەتدا، رووبەر یکی بەرینی داگیر کردوو، ھەریە کینکیش بە پینیی تیروانین و ئاستی روو شنبیری و ھزری، ریتژی زھوق و سەلیقە و خولیا و ھەز و ئارەزووی بو ئا فەرەت، کەوتوتە ژیر کاریگەری ئەم جوانییە وە و چیت و خو شیی لئ وەرگرتوو. بیگومان گوتاری جەلیزادە لەمبارەییە وە، گوتاریکی جیاوازە و لە شیعری ھیچ شاعیریکی تر ناچیت، چونکە ئەو باس و بابەتانیە سەبارەت بە ئا فەرەت گوزارشتی لیکردوو و ئەو وینە شیعرییە ئیرووتیکیانە و سیکسیانیە شاعیر لەم چوارچۆییەدا، کیشاویەتی. ھیچ شاعیریکی دیکە بەم ئاست و قەوارەییە خو ی لئ نە داو. کە دیارە لەم روو وەش ھەستەکانی بەرکەوتن و چەشتن بشکی شیریان لە ھەستگۆرکینی شیعریدا، لەم روو وە بەرکەوتوو. وەك لەم کۆپلە شیعردا زور بە زھقی دەر دەکەویت، کە دەلیت:

ناو گەلی سابوون،

تژی بوو،

لە لینجی ھەز.

لیفکە خو ی،

لە قەلشەکانی لەشت،

دەخشین (جەلیزادە، ۲۰۲۰: ۲۱۳).

لە گوشەنیگای ئەم کۆپلە شیعردو، دەگەینە ئەو راستییە، شاعیر لە ھەموو شت و بابەت و رەگەزەکانی سروشت و گەردووندا، بە ورد و درشتەو، بە جوان و ناخەزەو، بە زیندوو و نازیندەو. بە خاوەن ئاوەز و بی ئاوەزەو، بە ھەستیار و بی ھەستەو، وینە جیا و ئەقینی و ئیرووتیکی ئا فەرەتی تیدا دەبینیت، شان بەشانی جوانییەکانی ناو وە ی ئا فەرەت. لە بەرئەو وەك دەبینن شاعیر لە ئەنجامی بە کەس کردنی ھەندیک لەو رەگەز و شتەنە بو نیر و می و دواتر چواندنیان بەو ئەندام و جیگا ھەستیارانەیی کە رەھەند و لیکەوتە و دەرھاویشتە ی وروژاندن و سیکسیان ھەییە، دەییەویت خو ی خالی بکاتەو لەو

بارگاوييه بهرز و بههيزهى بۇ ئافرهت ههيهتى، جگه لهمانهش شاعير مه بهستيهتى ههر لهم گوشهيه شهوه، ئاستى جوانىي ئافرهت له شيعره كانيدا پيشان بدات، بويه پهناى بردۆته بهر به كارهينانى هونه ره كانى جيگۆركى و له ديره شيعرى (له لينجى حهز) دا كه ئاماژه يه كى سيكسى زهقى له خۆگرتووه، به هۆى جيگۆركى ئهرك و شوينى ههر دوو وشه كانى (لينج ، حهز) هوه. كه دهكه ونه بهر ههسته كانى بهر كه وتن و چه شتنه وه، وينه يه كى شيعرى سيكسى بهرجهسته كردووه، كه به دهگمه ن نه بيت، ئه م ته رزه وينه شيعريان، له شيعرى شاعيرانى ديكه دا بهر چاوناكه ويت. بيگومان ئه مهش توانا و ليهاتوويى و شاره زايى و نوڤخوазى شاعير له مباره يه وه پيشان ده دات.

له ئه نجامى هه موو ئه وانده دا، ده گه ينه ئه و راستيه يى، كه قوبادى جه ليزاده، تاراده يه كى زور سوودى له هونه ره كانى هه سنگۆركى وهر گرتووه و ئيستاتيكيه تى شيعره كانى پى بهرز كردۆته وه.

بهشی سییهم: جوانیی ناوهوه و دهرهوهی ئافرهت له شیعرهکانی جهلیزادهدا

سه‌ره‌تا	۳.
جوانیی ناوهوه (ناوه‌پۆک)	۱,۳
ئافرهت و ژیان	۱,۱,۳
ئافرهت وهک مرۆف و دایک, خوشک, هاوسهر, کچ, یار, دل‌به‌ر	۲,۱,۳
ئافرهت وهک تاک	۳,۱,۳
ئافرهت وهک نیوهی کۆمه‌لگا	۴,۱,۳
ئافرهت وهک ئازار شکین	۵,۱,۳
جوانیی جهسته (پوخسار)	۲,۳
جهستهی ئافرهت وهک سه‌رچاوهی خویشی و جوانی	۱,۲,۳
جهستهی ئافرهت وهک که‌ره‌ستهی سیکیسی	۲,۲,۳
جهستهی ئافرهت وهک تیرکه‌ری سیکیسی	۳,۲,۳
په‌ه‌نده‌کانی جوانیی ئافرهت:	۳,۳
ئافرهت و بی‌ری ئازادی	۱,۳,۳
ئافرهت و خاک و نیشتمان و نه‌ته‌وه	۲,۳,۳
ئافرهت وهک سه‌رچاوهی جوانیی سروشت	۳,۳,۳

به‌شی سییه‌م: جوانی ناوه‌وه و دهره‌وه‌ی ئافرته له شیعره‌کانی شاعیردا:

۳. سه‌ره‌تا:

جوانی ئافرته له پال په‌هه‌نده گرنه‌گه‌کانی جوانیدا، به شیوه‌یه‌کی گشتی له دوو به‌شی سه‌ره‌کی پیکهاتوو: به‌شی یه‌که‌میان به شیوه‌یه‌کی شاروه و نادیاره و زیاتر ناخ و ناوه‌وه‌ی مروّف ده‌گریته‌وه و ده‌چیته چوارچیه‌ی جوانی روّحیه‌وه، به‌لام به‌شی دووه‌میان به‌شیوه‌یه‌کی دیار و دهره‌کییه و ده‌چیته خانه‌ی جوانی روّحسار و دهره‌وه، وهک له خواره‌وه‌دا روونکراوه‌ته‌وه:—

۱،۳ جوانی ناوه‌وه (ناوه‌پۆک):

جوانی به‌هه‌ردوو دیوه‌کانی ناوه‌وه و دهره‌وه، کاریگه‌رییه‌کی به‌رز و به‌هیز و فراوانی له‌سه‌ر هزر و دل و دهره‌ون و هه‌ست و سوژ و دیدگای مروّف هه‌یه. بویه ”جوانی ناوه‌وه بایه‌خیکی گه‌وره‌ی له په‌یوه‌ندی نیوان جوانی و به‌هاکه‌یدا هه‌یه، به‌لام له په‌یوه‌ندی جوانیه‌وه و دیدی بابه‌تییه‌وه بۆ دیدی خودی به‌ره‌م دیت. بۆ نمونه کچیک که به جوانیه‌ نایاب و دل‌رفینه‌که‌ی نقومی خه‌یالمان ده‌کات و بال به‌سه‌ر هه‌لچوونه‌کانمان ده‌کیشیت، ئه‌گه‌ر کاتیک سووک یان نه‌زان یان شیت و بچ په‌وشت... هه‌ند بیت، ئه‌وکاته جوانیه‌ دل‌رفین و گه‌وره‌که‌ی له درکپیکردنی هه‌ستیدا، بۆ جوانیه‌کی کال و بچ په‌نگ و سارد و سږ و بچ تام و چیت ده‌گوریت“ (عبد الرحیم، ۲۰۲۰: ۵). ئه‌مه‌ش ده‌مانگه‌یه‌نیته‌ ئه‌و راستیه‌ی که هه‌ر یه‌که له جوانی ناوه‌وه و دهره‌وه کاریگه‌رییه‌کی راسته‌وخۆ و به‌هیزیان له سه‌ر یه‌کتی هه‌یه، تا ئه‌و راده‌یه‌ی که جوانی یان ناشیرینی هه‌ریه‌کیک له‌م لایه‌نانه په‌نگدانه‌وه‌یه‌کی زه‌ق و دیاری له سه‌ر لایه‌نه‌که‌ی دیکه‌دا ده‌بیت، هه‌رچه‌نده ئاستی ئه‌م کاریگه‌رییه له که‌سیکه‌وه بۆ که‌سیکی دیکه به‌ پیی تیروانین و ئاستی فیکری و شیوازی بیرکردنه‌وه و بارودۆخ و ژینگه و که‌لتوور و سه‌رده‌مه‌که‌وه ده‌گوریت.

”به‌پیی تیروانینی غه‌زالی، له جوانیدا دوو ئاست بوونی هه‌یه: ئاستی جوانی دهره‌کی، که به‌هۆی هه‌سته‌کانه‌وه پییان ده‌گه‌ین، ئاستی جوانی ناخ که به هۆی چاوی دله‌وه درکی

پیده‌که‌ین، بیگومان ئەو که‌سانه ده‌توانن به‌ده‌ستی به‌ینن که له ئە‌زمونی جوانیدا به‌ته‌واوی پی‌گه‌یشتن” (شکیر، ۲۰۱۱: ۵۶). جگه له‌مه‌ش له‌مباره‌یه‌وه غه‌زالی ده‌لی: ”درک پی‌کردنی دل زۆر له چاو به‌هیزتره، جوانیی واتا که هۆش و هزر درکی پی‌ده‌کات، زۆر گه‌وره‌تره له و جوانییی به‌ده‌روه‌یه و به‌چاو ده‌بینریت” (حسن، ۲۰۱۰: ۳۶). چونکه له دیدی بر‌وادار و ره‌ه‌شتییی‌کان و عارفه‌کاندا جوانیی راسته‌قینه ئەو جوانییی‌یه که شار‌اوه‌یه و له قوولایی ناخ‌دایه و به‌چاوی دل ده‌بینریت و ئارامی و زیندوویی‌تی و به‌رده‌وامی به‌مرۆف ده‌به‌خشیت، به‌پی‌چه‌وانه‌ی جوانیی ده‌روه، جوانییی‌کی کاتی رووکه‌شییه و بو ماوه‌یه‌کی کورته و زوو کۆتایی پی‌دیت.

بیگومان ”چه‌ندین خه‌سه‌له‌ت بو جوانیی ناوه‌وه هه‌یه گرینگترینیان ئە‌مانه‌ن: نه‌خه‌سه‌سازی و تووش بوون به‌خۆشه‌ویستی، بایه‌خ نه‌دان به‌ناو و ناوبانگ، متمانه و نه‌رمونیانی له قسه‌کردندا، سه‌ربه‌خویی، بایه‌خ‌دان به‌که‌سانی دیکه، هۆش و هزری کراوه، بیرکردنه‌وه‌ی ئە‌رینی، مه‌عریفه‌ی فراوان، ژیری کۆمه‌لایه‌تی...هتد” (بکری، ۲۰۲۰: ۴).

له ژیر تیشکی ئە‌م بیروبو‌چوونانه‌دا ده‌توانین ب‌ئین: ”بو‌گه‌شه‌کردنی جوانیی ناوه‌وه پی‌ویسته ئە‌مانه له به‌رچاو بگیریت: یه‌که‌م: کۆشش به‌ره‌و بیرمه‌ندی، به‌تیرامان و بیرکردنه‌وه. دووه‌م: فی‌ربوونی به‌خه‌شنده‌یی. سێیه‌م: ده‌ربازبوون له‌هه‌ست و بیرکردنه‌وه‌ی نه‌رینی و خراپ” (ابو داود، ۲۰۱۸: ۳). هه‌رچه‌نده دیدی جیاواز سه‌باره‌ت به‌به‌رجه‌سته‌کردنی جوانی و هینانه‌کایه‌وه‌ی جوانی له‌مباره‌یه‌وه هه‌یه ”لاقۆنتین پی‌ی وایه نه‌رم و نیانی له جوانی جوانتره” (الق‌داح، ۲۰۱۵: ۳۲). هه‌روه‌ها ”ئایینه‌کان نیشانه‌گه‌لیکن له‌و تیگه‌یشتنه‌ بالایانه‌ی ژیان له سه‌رده‌میکی دیاریکراو و کۆمه‌لگه‌یه‌کی تاییه‌تدا، له به‌رده‌ستی پیش‌ره‌وترین تاکه‌کان دان، دواتر هه‌موو خه‌لکی ئە‌و کۆمه‌لگایه به‌شێوه‌یه‌کی ره‌ها، نزیکي ئە‌م تیگه‌یشتنه و دینه‌وه‌ن، بۆیه له‌م رووه‌وه ئە‌وه ته‌نیا ئایینه‌کانن، که به‌رده‌وام وه‌ک ب‌نه‌ره‌تی هه‌له‌سه‌نگاندنی هه‌سته‌کان خۆیان نواندووه، ئە‌گه‌ر ئە‌م هه‌ستانه خه‌لک نزیک بکه‌نه‌وه، له‌و ئامانجه‌ی که ئایین دیاری کردوون و له‌گه‌لیاندا هاو‌ر‌ابن و ره‌تیان نه‌که‌نه‌وه چاک و ئە‌گه‌ریش خه‌لک ئە‌و ئامانجانه دور ب‌خه‌نه‌وه له‌گه‌لیاندا هاو‌را نه‌بن و ره‌تیان بکه‌نه‌وه خراپ” (حه‌مه‌س‌ال‌ح، ۲۰۱۳: ۱۳۵). ئە‌مه‌ش له‌گه‌ل‌بیر و بو‌چوونه‌کانی سو‌ق‌رات و ئە‌فلاتوون و ئە‌وانه‌ی چاکه‌یان کردۆته ب‌نه‌مای جوانی به‌ته‌واوی یه‌ک ده‌گریت‌ه‌وه.

جیگای ئاماژە پیکردنە ھەموو ئەو تیروانینانە لە سەرھووە بۆ خوارھووە و لە راستەوہ بۆ چەپ لە شیعەرەکانی جەلیزادەدا بە شیواز و سیمایەکی دیکەدا خۆی دەنوینێ کە تاییبەتە بە خۆدی جەلیزادەوہ و مۆرکی جەلیزادەوی پێوہ دیارە. کە لەم بوارانەوی جوانیی ئافرەت دا خۆی دەنوینێ. کە لە خوارھووەدا ھاتوہ:

١،١،٣ ئافرەت و ژیان:

ئافرەت واتا ژیان، واتا زیندووویەتی و تازەبوونەوہ و بەردەوامی، چونکە ئافرەت بە بنەمایەکی گرینگ و سەرەکی جوانکردن و گەشەپێدانی ژیان و بونیادی خیزان و کۆمەلگە دادەنریت. لە ھەمان کاتدا چەندین رۆلی گەورە و بەھادار لە بواری جۆراوجۆرەکاندا دەگێرێ، وەک خۆ سەپاندن و بەشداری بوون لە ھەموو لایەنیکی پراکتیکیدا، لە پال لایەنی مەعنەویدا. لە سەرھووی ھەموو ئەمانەوہش لایەنی جوانی و خۆشەویستی و ھەست و سۆزداری لە دیارترین و کاریگەرترین رەنگدانەوہی سیماکانی ئافرەتە لە ژیاندا.

دەتوانین بڵین ”خۆشەویستی و رقی لە بنچینەدا و لە خۆدی مرقایەتیدا، ھەر لە سەرھەتای سەرھەلدان و دروست بوونیوہ لە سەر رۆوی زەوی ھەبوو. دیارترین نمونەش بۆ ئەمە چیرۆکی قابیل و ھابیل، مرقای ناتوانیت بە بچ ھەست و سۆز بوونی ھەبیت. چونکە ھەست و سۆز زیندووویەتی بە جولەوی ژیان دەبەخشیت“ (مھیالدین، ٢٠١٤: ١٧). بەلام لەگەڵ ھەموو ئەمانەشدا ھەر لە کۆنەوہ تیروانینی جیاواز و بیرکردنەوہی جیاواز بەرامبەر بە ئافرەت و پرسیی ئافرەت ھەبوو. ھەر بۆیە ”روانینیک سەبارەت بە ژن، کە لەلای کۆمەل ھەییە و دەبیتە کۆدی ژن لە زەینی مرقای ئەو کۆمەلە لەکاتی بیرکردنەوہ لە ژن و مامەلەکردنی لەگەڵ ژندا. ژنینی پەیوہندی ھەییە بەدنیایی مرقاقەکانیشەوہ. لە دیدەگایەکی مرقاقانەوی یەکسان خوازەوہ ژن وەکو بوونەوہریکی کامل و بچ کەموکۆری دەبینریت، بۆیە شایان بە ھەموو مافەکانیشی دەزاندریت“ (قەرەداغی، ٢٠١٨: ٢٥).

ئەو ژیانەوی ئیمە تیندا دەیین، بە رەنگە جوان و جۆراوجۆر و گونجاوہکانی جیادەبیتەوہ. لەبەرئەوہ خۆی گەورە وای کردوہ بوونەوہرەکان بە شیوہی جۆراوجۆر و فرە رەنگییەوہ جوان بن، بۆیە جوانی پێگەییەکی پڕ بایەخی ھەییە. چونکە بۆتە بەشیکی گرینگ لە ژیان مرقا و تیکەلی ھەموو کاروبارەکانی بوو. بەشیوہیەکی ئەستەمە وینای جیھانمان بچ ئافرەت رەنگ بکەین. بەتاییبەتی ”ئافرەت لە شیعری ئەقینیدا جوان، نەرم و نیان، دەم بەخەندە، بە ھیز و ژیربیز، رازاوە، شیرین، بۆنخۆشە، ئافرەت کاریگەرە بەسەر پیاوہوہ. بۆتە کپۆکی

بابه ته کانی و هۆشی داگیرکردووه. به مهش دلخۆشه. به پیگه یشتنی یار شادمان و به جودایی و کۆچیشی خه م و ئازار ده چیژی، به دیداری دل به ره که شی نه بیت هۆش و بیر و ئەندیشهی ئارام نابیته وه. دیداری رۆحه کان بۆ هه تاهه تایی سروشت پر له سه وزایی و جوانیی به هه شت ده کا“ (الهورانی، ۲۰۰۷: ۴۳).

هه ر سه بارت به رۆل و کاریگه ری ئافره ت له ژياندا، گابریل گارسیا مارکز، له کتیبی (ژیان بۆ دووباره گێراندنه وه) دا ده لیت: ”ژان پارێزه ری جیهانن. له هه مان کاتدا که ئیمه ی پیاوان میژووی خۆمان به درنایه تی ریک ده خه ی و هینی ئەوانیش که مه به سته ئافره تانه تیکه ده ین“ (نور افروز، ۲۰۱۲: ۷۰). له کاتیکدا ئافره ت رۆلیکی ئەرینی فراوانی له بواره کانی ئابووری و کومه لایه تی و رۆشنیری... هه تده هیه، ئەمهش پالنه ر و هانده ریکی به هیزه بۆ ئەوهی وهک سه رچاوه یه کی سه ره کی جوانیی خۆشیه کانی ژیان سه یر بکری و ببیته هه وین و به هره ی هه زاره ها شاکاری ئەده ی و هونه ری و شیعری زۆر به رز و گه وره، چونکه ئەده ب به تابه تیش شیعری پهنگدانه وهی ناخی شاعیر و واقعی ژیان به هه موو په نگ و ده نگ و واتاکییه وه. هه ر له مباره یه وه ”هیرده ر ده لی: شیعری په سه ن ئەوه یه که ده رب رینی هه ست بیت، له هه مان کاتدا شیلی ده لی: شیعری وینه یه کی زیندووی ورشه داره و وینه ی ژیان به هه موو سیحر و جوانیه که وه ئەگری“ (په سول، ۱۹۹۰: ۲۴).

شیعره کانی جه لیزاده له و ته رزه شیعرا نه یه، که له سه ره تاوه تا کۆتایی پراوپره له په نگ و ده نگ و تامی ئافره ت، ئافره ت له دیدی جه لیزاده دا جوانیه کی هه میشه یی و چیژ و ئارام به خشییه کی به رده وامی تیدایه، بۆیه ئافره ت له لای شاعیر وهکو ئەستیره و خۆره تاو ده برسکیته وه و بۆنی نیرگزی و تامی هه نگوین و واتای ژیان ده دات. ئەمهش زۆر به زه قی له م کۆپله شیعره ی شاعیردا په نگیدا وه ته وه که ده لی:

ژنه کان به مردوویش ده بریقینه وه،

ژنه کان که ده شمرن،

پرن له چله نیرگزی ژیان،

ئیهستا ده زانم،

ژنه دراوسیکه مان،

درهختیک بوو له ههنگوین! (جهلیزاده، ۲۰۱۹: ۴۴۰).

له م کۆپله شیعره دا شاعیر جهخت له بهردهوامی و زیندوویه تی جوانی ئافرهت دهکاته وه و له و باوه رهدایه ئافرهت سه رچاوه ی هه موو جوانیه کانه و تام و رهنگ و جوانیه کی تایبه تی و هه میسه یشی هه یه، که له هیچ بوونه وه ریکی دیکه دا نییه، چونکه له دیدی شاعیردا تاکه شتیک که به مردوویش تام و بونی ژیا نی لی دیت و وهک نی رگز بو نخۆش و وهک ههنگوین شیرینه ته نها ئافره ته و هیچ شتیک دیکه ناتوانیت رۆلی ئه و ببینیت و جیگای ئه و بگریته وه.

۲،۱،۳ ئافرهت وهک: (مرۆف، دایک، خوشک، هاوسهر، کچ، یار، دلبر):

جوانی ئافرهت یان ”ئه زمونی جوانی، ئه زمونیکی مرۆقایه تی به رزی نایابه، که جوانی و هیمنی و ئارامی و متمانه به دهروون ده به خشیت، و امان لی دهکات درک به سهرووی سنووری شته کان بکهین“ (حلبی، ۲۰۲۰: ۱۷۲). ئه مهش تا رادهیه کی زۆر له بواری شیعری و ئه ده بی و هونه ریدا رهنگیدا وه ته وه، به پله ی یه که م کاریگه ری له سه ر ههستی جوانی بی نی و مرۆف بوونی شاعیراندا به رجهسته کردو وه.

هه ر له م پوانگه یه وه فروغی فروغزاد ده لی: ”شاعیر بوون، واته مرۆف بوون“ (خواجات، ۱۳۹۱: ۱۶). جگه له مانهش ئافرهت زیاتر له رۆل و ئه رکیک و زۆرتتر له وینه و شیوه یه ک و به گه لیک قوناغ و خه سلهت و تایبه تمه ندی فره چه شندا تیه پیه وه، له خودی ئافره ته وه بگره وهک مرۆف و سه رچاوه، تاکو ئافرهت وهک دایک، خوشک، هاوسهر، کچ، هاوری و دلبر وهک له م هیلکارییه ی خواره وه دا خراوه ته پوو:

ھىلكارى _ ۱۹ (پىنگە و پۆل و ئەركى ئافرەت)

_ ئافرەت وەك مەرۇف:

ئافرەت لەو ھۆكارە زۆر سەرەكى و گرینگ و بەھادارانەيە كە بەردەوام و بەشپۈەيەكى خىرا و ئەرىنى ووزە بە مەرۇف بوون و مەرۇقايتى دەبەخشىت. بە رادەيەك تواناي مەرۇف بوونى ئافرەت و ھەست و سۆز و خۇشەويستى و مېھرەبانى و بەزەبى ئافرەت، لە ئاستىكى بەرز و لە پووبەرىكى فراوانى بى سنووردا دەخولیتەوہ. ئافرەت گەورەترىن و بەھىزترىن ھاندەر و پالئەر و ئومىد بەخشە بۇ ژيانبوون و مەرۇف بوون و بەردەوامبوونى خۇشى و جوانىيەكان، ژيان بى ئافرەت وەك ئاسمانىكى بى خور و مانگ و ئەستىرە و درەختىكى بى گەلا و گول و بەر وايە، ھىچ تام و بۆن و رەنگىكى نىيە، بۇيە لە ھەموو تەمەن و قۇناغ و

بوار و ھەلومەرجەکانی ژيانیدا پىگەيەكى گەورەى لە رەنگرېژ كوردنى نەخشەى جىھاندا داگىركردووه. رەگەزى مى چ وەك مرۆف، چ وەك دايك و كچ و خوشك و ھاوسەر و يار و دلەبر، ھەوين و سەرچاوەن بۆ مرۆف بوون، بۆ خوشى و جوانى، ئەمەش وەك سىمايەكى ديار و زەق لە شىعرى شاعيراندا بەگشتى و لە شىعرەكانى جەليزادەدا بەتايبەتى رەنگداووتەو، وەك لەم كۆپلە شىعرەى خوارەوودا دەردەكەويت.

ژن،

ھەر بە تۆ دەكرى،

دووپشك بكەى بە پەپوولە.

پەرسيلە پر كەى لە ھەنگوين،

قەتماغە ببەخشيتە برين،

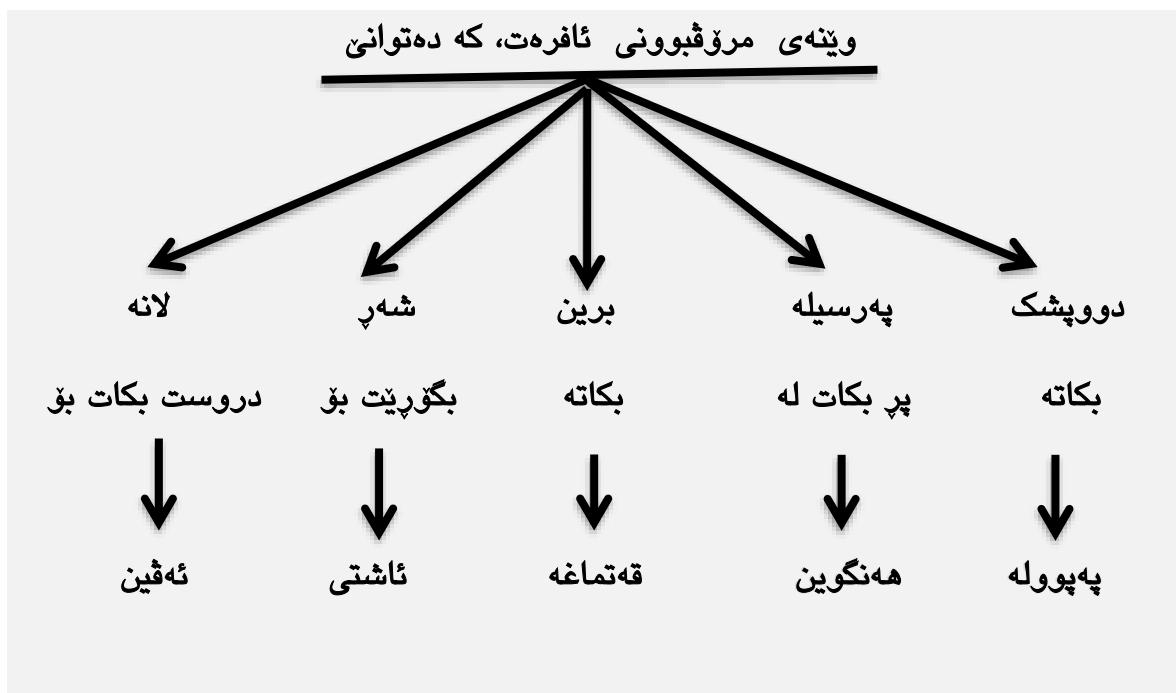
ئاگر چەك بكەيت و

شەپ بوەستينيت،

لانە چىكەيتەو بۆ ئەقبن. (جەليزادە، ۲۰۱۹: ۵۲۶).

ليزەدا شاعير زۆر بە قوولى دەروانيتە ئافرەت و لايەنى روالەت و روكەشى دەروەى ئافرەت فەرامۆش دەكات و بە ناخى ديووى دووهمى ئافرەتدا شۆر دەبیتەو و خەسلەتە جوانەكانى ناوہوہى ئافرەت دەخاتە روو، بە شيوہيەك تواناى مرۆف بوونى ئافرەت لە ھەق و چاكەكاريدا دەخاتە روو. كە وەك فرياد رەسيك بۆ ژيان و مرۆقايتەى خۆى بنوينيت، چونكە لە دیدى شاعيردا تەنھا ئافرەتە كە دەتوانيت بە سۆز و خوشەويستى و نەرم و نيانى ميھرەبانى خۆى، دووپشك بكاتە پەپوولە و پەرسيلە پر بكات لە ھەنگوين و برين بكاتە قەتماغە و سارپىژى بكات، شەپ و ناخوشى و ئاگر بۆ ئاشتى و خوشى و ئاودانى بگورپيت. لانەى عەشق و ئەوين دروست بكات. وەك لەم ھىلكاريەى خوارەوودا دەردەكەويت:

هیلکاری_۲۰ (مرؤف بوونی ئافرهت)

_ ئافرهت وهک دایک:

ئەرك و رۆلى ئافرهت وهك دایك، له گرنگترین و به هادارتترین و پیرۆزترین سیماکانی مرؤفایه تییه. که له قوناغهکانی سهرهتای دروست بوونی مرؤفایه تییه وه و تا ئیستاش جیگای شانازی و ههلهسته له سهرکردنه، دایک ئەو مرؤفه مەزنهیه که جگه له وهی بۆته سهرچاوه و ههوینى سهدان و ههزاران شاکاری شیعری و ئەدهبی و هونهری، له هه مان کاتدا له کتیبه ئاسمانییهکانیشدا خوی گهوره چهندین جار ئاماژهی به بایهخ و گهورهیی ئافرهت کردووه. ههروهک دهزانین ” به پیتی تیروانیی ئاینی ئیسلام به ههشت له ژیر پیتی دایکان دایه، ئەمهش بۆ بایهخ و گرینگی پینگهیی ئافرهت وهک دایک له نیو کۆمه لگا و ژیانى مرؤفایه تی دهگه پیته وه، ئەمه جگه له وهی پینگهیی ئافرهت یان دایک له بواری ئەدهبی و هونهری و شیعریشدا له ئاستیکی زۆر بهرز دایه “ (عبدالله، ۱۴۲۲هـ : ۱۰). له راستیدا له ئایینهکانی دیکه و له لای میلیهته جیاوازهکانیشدا ئافرهت پانتاییهکی بهرینی له سهر شانۆی ژياندا هه بووه. دیاره ریز و خوشه ویستی ئافرهت و ” جوانترین وینای فەلسەفی له م دیمه نه دا به دی ده کریت که هه میشه له پال دایکایه تییه پیرۆز و پر به ره مه که ی مندال له کۆل بوونیدا، هاوبه شی ژیان و کار و به ره مه هینانی کردووه، و اتا تای ته رازووی مه حکه مانه ی راگرتووه “

(عەبدولمەجید، ۲۰۱۴: ۶۶). لە راستیدا دایک نەک تەنھا لە ئەرک و بواری کانی ژياندا، بەلکو لە جیهانی شیعەر و ئەدەب و ھونەریشدا ڕەنگدانەو ھەبوو، بە تایبەتیش لە شیعەرەکانی جەلیزادەدا "دایک لە خۆشەویستی شاعیردا بەشی شیری بەرکەوتوو، بۆیە تا مابوو شیعری بۆ وتوو، دوای مردنیشی دەیان شیعری بۆ نووسیوو. خۆشەویستی دایک لە ژيانی جەلیزادەدا، نەمرترین خۆشەویستی بوو" (جەلیزادە، دیدەنی: ۲۰۲۱). وەک لەم کۆپلە شیعەرەدا خۆی دەنوین، کە بە پێی تەمەن و ھەل و مەرج و قۆناغەکانی دایکایەتی ڕەنگیداو تەو، کە دەلی:

(۱)

چەند تاریکن،

ئەو مالانە،

دایک لانکیان لی ناژەنی،

چەند دل توندن ،

ئەو مەمکانە،

ساوا دەمیان تی ناژەنی!! (جەلیزادە، ۲۰۰۷: ۸۶).

(۲) دواتر دەلی:

کەزیەکانی دایکم،

تەژین لە تالە تیشک،

ھەر کە دەیانکاتەو،

شەویش بیّت،

مالەکان پڕ دەبیّت لە نور (جەلیزادە، ۲۰۱۸: ۳۴۱).

(۳) یان دەلی :

تا مالئاوایی لیکردین،

نەمانھېشت جەرگى بسوتى،

ئىمە دايکمان،

لە نىشتىمانەكەمان خۇشتر دەويست (جەليزادە، ۲۰۲۱: ۱۳۴).

(۴) پاشان دەلى:

بە پىرى ھەتتو دەبم،

بەم زووانە،

دايک دەمرى (جەليزادە، ۲۰۱۹: ۶۰۴).

(۵) ھەرۈھە دەلى:

لە چارۆگە و

تەختى نووستنى دايک،

كەشتىيەك چى دەكەم،

پى دەچمە بەھەشت (جەليزادە، ۲۰۱۹: ۷۰۰).

لەم كۆپلە شىعرانەدا شاعىر لە چەندىن جىگادا ئاماژەى بە دايك كردووه، كە ھەر يەككىش لەم ئاماژە و دالانە چەندەھا واتا و مەدلولى قول و فراوانى لە خۆگرتووه، دايك لە گوشەنىگای شاعىردا لە گرینگترىن و بەھاترىن و لە پىشتىرىن و پىرۆزترىن خواست و ئامانچ و پىويستىيەكانىمروفايەتتییە، بە شىۋەيەك ھىچ شتىك ناتوانىت جىگای دايك بگرىتەو، يان ئەو بۆشايىيە پر بکاتەو كە لە نەبوونى دايكدا دروست دەبىت، تەنانەت شاعىر ئەو مالانە بە تارىك و خامۆش دەزانىت كە دايكى تىدا نىيە و لانكى تىدا راناژەنرىت و ئەو مەمكانەش بە دالتەنگ خەمبار دەزانىت كە مندال نايانمژىت و دەمىان تىدا ناژەنرىت، لە مەش زياتر لە تىروانىنى شاعىردا كەزىيەكانى دايك پرشنگى خۆر و تىشكى ھەتاون ھەر كە دەيانكاتەو ھەشويش بىت دەبىتە رۆژ و مالە تارىكەكانىش رۆشن دەكاتەو. بۆيە شاعىر دايكى بە نىشتمانى يەكەمى خۆى دەزانىت. بەو رادەيەى لە ئىستادا و بە پىرىش بە لە

دەستدانی دایکی خۆی بە هەتیو دەزانیت. لەمەش زیاتر جەلیزادە بەرزتر و پیرۆزتر لە دایک دەروانیت تا ئەو ئاستە بەهۆی پیرۆزی چارۆگە و تەختی نووستنی دایکییەوه دەیهوینت بچیتە بەهەشت.

جگە لەمانە ”وینە ی دایک لای جەلیزادە هەندیک جار ئامادەییەکی باشی هەیه، وینەکان رەنگە رۆژانە دووبارەببنەوه و ئەو کار و کردەوانە لە خۆیان دەگرن، کە مانای خۆشەویستی، سۆزداری، پاک، هاوژینی و دایکیەتیان لێ دەچۆریتە. شاعیر لە لەیادکردنی دایکیدا وەسفی هەستپیکراوی دەرەکی دایکی ناکات، وەک رۆخساری، چاوی، بروی، قەد و بالایی، بەلکو ناخی جوانی بەرجەستە دەکات، کە چۆن لە هەلسوو کەوت و جۆری پەیهوندی بە هاوژینی رەنگیداووتەوه“ (موکریان، ۲۰۲۰: ۲۸). وەک لەم کۆپلە شیعری خوارەوه دا دەرەکەوینت کە دەلی:

لە بلندترین نھۆمی،

ھوتیلکی ۵ ئەستیرە،

دابەزیوم.

کە چی پیم خۆشە،

بە هەمان فرۆکە،

ھەلفرمەوه (کۆیە).

بچمەوه ناو خانوویەکی شەرقيیەوه،

دایکم مەنجەلێک ئاوم بۆ گەرم کات و

لە سەر شۆرەکە ی بە سابوونێکی رەقی و

لیفکە یەکی زوور زوور خۆم بشۆم،

زرینگە ی جام و

شلپە شلپی ئاو،

بگاتە ئەو دیوی حەوشەکە (جەلیزادە، ۲۰۱۹: ۱۹۹).

لېرەدا جەلېزادە ئاۋىڭى خۇشەۋىستىيەكى كارىگەرى راستەقىنەى دايكى لى دەچۆرپىتەۋە، خۇشەۋىستىيەك كە لە ھەست و سۆزىكى قول و فراۋاندا نقووم بوۋە، ھەر بۆيە دەيەۋى ئەگەر بۇ ساتىكىش بىت لە بەرزىن لوتكەۋە و لە خۇشترىن شوينەۋە بۇ باۋەشى راپردو و مندالى بگەپىتەۋە، بۇ ئەۋساتانەى لە ھەۋشەى خانوۋىيەكى شەرقىدا بە سابوۋنى رەقى و بەۋ ئاۋەى كە دايكى بۆى گەرم كرد بوۋ، خۇى دەشۋرى، واتە بە سادەيى، بەلام بى خەم دەژيا.

__ ئافرەت ۋەك خوشك:

پىڭە و كارىگەرى و خۇشەۋىستى خوشك لە چوارچىۋەى خىزاندا، ھىچى كەمتر نىيە لە ھەر ئەندامىكى دىكەى نىۋ خىزان، بەلكو زورجار بايەخ و گرىنگى خوشك تا ئاستىكى ھەرە بەرز بەدى دەكرىت، بەھۋى ئەۋ ئەرك و رۆلە بەھادارەى لە نىۋ خىزاندا ھەيەتى، ئەگەرچى ھەندىك جار و لە ھەندىك كۆمەلگادا بە ھۋى پالئەرى ئايىنى و كۆمەلايەتى و دابونەرىت و كەلتورەۋە پوۋبەپوۋى توندوتىژى و چەۋسانەۋە دەبنەۋە، بەلام لە ھەمان كاتىشدا كارىكى ئەۋتۋى نەكردۋتە سەر كەمكردنەۋەى جوانى و پىرۋزى و بايەخىيان لەم بارەيەۋە، ھەر ئەمەش واىكردوۋە رەنگدانەۋەيەكى بەرز و بەھىز و كارىگەرى لە شىعەرەكانى جەلېزادەدا ھەبىت. ۋەك لەم كۆپلە شىعەرەى خوارەۋەدا دەردەكەۋىت كە دەلى:

خوشك بە،

كە پىلاۋىكى تەنگم كرده پىم و

پەنجەكانى ئەزىتە دام،

بلى كاكە،

گۆرەۋىيەكى تەنكتر،

بكە بىت (جەلېزادە، ۲۰۲۰: ۵۹).

لېرەدا لە بابەتى ئافرەت ۋەك خوشكدا، شاعىر بەھۋى زمانىكى سادە و ساكار و لە چوارچىۋەى وىنەيەكى شىعەرى رىاليستىدا، خەمخۆرى و جوانى خوشكمان بۇ براكەى پىشان دەدات و ئەۋ پەيوەندىيە رۆحىيەى كە لە نىۋانىاندايە دەيخاتە روو.

— ئافرەت وەك ھاوسەر:

رۆل و ئەرکی ئافرەت چ وەك ھاوسەر، يان ھاوبەش و ھاوژىنى پياو ھىچى لە رۆل و ئەرکی دايك لە بونياتى خىزاندا كەمتر نىيە، ھەرچەندە "خىزان يەكەم وىنەى كۆبۈنەوھى مرۇقاھەتتىيە و لە ھەمان كاتدا كۆبۈنەوھەيەكى سروشتىيە، بۇ ھىنانەدى تىركردنى پىويستىيە رۆژانەيىيە دووبارە بووھەكان" (عبد الفتاح، ۱۹۹۸: ۱۴). بىگومان شتىكى ئاسايىيە كە "ئەوھى لەمالەكەى خۇيدا بارانى سۆز و ريز و خۇشەويستى نەبارىنى ناتوانى دلۇپىك خۇشەويستى بە ژنانى دەرەوھى مالەكەى بېخشىت، خۇشەويستى و نزيك بوونەوھە لەگەل ژنى دەرەوھى مال، دەبى بىتتە ھۆى ئەوھى ناوھەى مال تژى تر بىت لە خۇشەويستى و ريز، تىكەل بوونى ئەو دوو خۇشەويستىيە مال دەكاتە بەھەشت" (جەليزادە، ديدەنى: ۲۰۲۱). ئەمەش ئەوھە دەگەيەنيت ئافرەت لە بەرپۆھەردن و كاروبارى خىزاندا شان بەشانى پياو بووھە و لەگەل پياودا ھاوتەريپ بووھە، سۆز و خۇشەويستى ئافرەت لە لاي ھاوبەشەكەى زورجار لە دواى پروسەى ھاوسەرگىريدا بەھيز تر و كارىگەرتر بووھە، ھەر بۆيە ئەم تىروانىيە لەم گۆشەنىگايەوھە بۇ شاعىريش تا رادەيەك تىروانىيىكى ھەلە نىيە، وىراى ھەبوونى چەندىن چىرۆكى خۇشەويستى لە دەرەوھى بازەنى خىزان و ھاوسەرگىريدا، بۆيە بابەت و پرسى خۇشەويستىيە ئافرەت وەك ھاوسەر و تىروانىيى شاعىر لەمبارەيەوھە جىگاي بايەخ و ھەلۆھەستەكردنە. ئەمەش لە شىعەرەكانى جەليزادەدا رەنگىداوھتەوھە، وەك لەم كۆپلە شىعەرەنى خوارەوھەدا خۆى دەنويىتت كە دەلى:

(1) ژنەكەم،

ھاتۆتە سەر بالكۆنەكە،

دەروانىتتە ئاسمان،

لە دىتنى ھەموو فرندە و فرۆكەيەكدا،

دەمدىنى (جەليزادە، ۲۰۱۷: ۹۸).

(2) يان دەلى:

دەگەرىيىنەوھە سلیمانى ..

من و ھاوسەرەكەم و جانتاكەم،

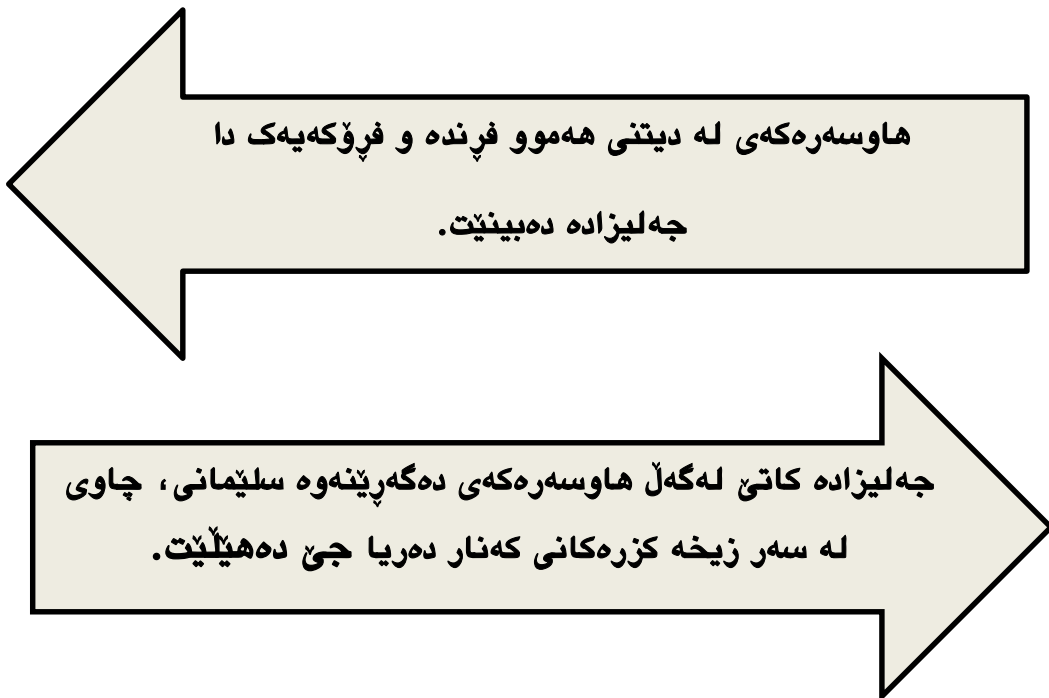
به لّام چاوم،

له سهر زيخه كزرهكانى كه نار،

جئده هئلم (جه ليزاده، ۲۰۱۷: ۱۲۹).

له م كؤپله شيعرانهى سهر وهدا، جه ليزاده له لايه كه وه زؤر راستگويانه ههست و نهست و خؤشه ويستى خؤى به رامبهر هاوسه ره كهى دهرده برئيت و ستايشى جوانى و چاكى و رؤشنفكرى و دل گه وره يى هاوژينه كهى دهكات، به لّام له لايه كهى ديكه وه ديمه نيكي جياواز له وهى پيشووترمان پيشان دهدات، چونكه كاتى شاعير سه فهر دهكات، هاوسه ره كهى دئته سهر بالكؤنى ماله كه يان و له دئتنى هه موو فرنده و فرؤكه يه كدا جه ليزاده ده بينئيت، به لّام جه ليزاده به پيچه وانهى هاوسه ره كهى كه بؤ سليمانى ده گه رپنه وه، چاوه كانى له سهر زيخه كزرهكانى كه نار ئاوه كان، جئ ده هئليئت، كه پر بوو له ئافره تى رپوت، ئه مهش ويته يه كهى دژيه ك و پيچه وانه مان پيشان دهدات، وهك له م هئلكارييهى خواره وهدا دهرده كه ويت:

هئلكارى_۲۱ (تيروانينى هه ريه كه له جه ليزاده و هاوسه ره كهى)

__ ئافرهت وەك كچ:

رۆل و ئەرکی رەگەزی می یان ئافرهت له سەردەم و قوناغی کچینیدا، له تەمەنە جیاوازه‌کاندا، رۆل و ئەرکیکی جوان و ناسک و بایەخدارە، بەتایبەتی قوناغی پیگە‌یشتن و ئامادەکاری بۆ هینانە کایەوہی ھاوسەرگیری و دروست بوونی خیزان و دایکایەتی، له پال خەبات و تیکۆشانی مرۆفایەتی و نیشتمانی و نەتە‌وايەتییدا، چونکە لەم کاتانەدا کچان له وەرزی بە‌هاری تەمەنی جوانی دان و له ھەموو پروویەکەوہ له گەشەکردن و نەشوونما دان. کە زۆرجار دەبنە ھەوین و سەرچاوەی عەشق و ئەوینداری و رەنگدانەوہیەکی سەرنج‌راکیش و بچ وینە له بەرھەمەکانی شاعیران و نووسەرەکان و ھونەرمانەکاندا بەرجەستە دەکەن. بۆیە دەبینین رەگەزی می یان کچ و ژن له شیعەرەکانی شاعیردا پانتایبەکی بەرینی ھەیە، لەسەرەتاوہ تا کوتایی بریتییە له بابەتی ئافرهت و گوزارشتکردن له رەھەندەکانی ئافرهت، له قوناغە جیاوازه‌کاندا، بە تایبەتی قوناغی کچینی. کە شاعیر جوانی و خۆشەویستی تەنھا له کچی خۆیدا چر نەکردۆتەوہ، بەلکو له لای ھەموو کچیکدا دەبینیت. وەك له م کۆپلە شیعەرەکاندا دەردەکەویت کە دەلن:

کچ...

کچی ئەم رۆژگارە،

نێرەمووک و بچ دەمارە،

ھیشتا له پشتی باوکت بووی،

دوو پارچە شیعری زیڕینم،

له گلینەیی چاوەکانما توانەوہ و

بۆم کردیتە جووتی گوارە،

زۆر لەمیژ بوو خەوم دەدی،

بە کۆرپەییەکی خرپن و

رەشکینەیی وەك دەنگە تری (جەلیزادە، ۲۰۰۷: ۲۱۶).

لیرهدا شاعیر دهیهوئی پهیامی خوی به کچهکهی بگهیینیت، که هیمایه بۆ ههموو کچانی
ئو رۆژگار نیرهموک و بی ئیرادهیه، ههرهوهها به پیچهوانهی روانگهی پیاوسالاری و
بیری کونهپهرستی و خیلهکییهوه، بۆ سهرهتا و قوناعه یهکهمینهکانی تهمهنی رهگهزی مینیه
شۆرپوتهوه و له بری ئهوهی دلخۆش بیت بهو نزیاهی که پییدهلین به باوکی کوران بی،
خهون به لهدایک بوونی کۆرپهیهکی کچۆلهی جوان و خرپنهوه دهبینیت، که بیلبیلهی
چاوهکانی وهک دنکه ترئ رهش و جوان بیت. ئەمهش سهلمینهری بهها و پیگهی رهگهزی
می یان ئافرهته له هزر و بیر و شیعرهکانی شاعیردا،

له سهردهم و قوناغیکی دیکه و تیروانینیکی دیکه، که له چوارچیوهی ئهوینداری و
رۆمانسیهتدا چردهبیتتهوه، شاعیر له گۆشهنگای ههست و سۆز و خۆشهویستییهوه. له
ئافرهت دهروانیت و جوانیبینی ئافرهت به رادهیهک بهرز دهبیتتهوه ههموو جوانیهک له
چاوهکانی ئهودا دهبینیت. ههروهک له م کۆپله شیعرهدا دهردهکهویت که دهلی:

گهر کچیکی،

گهرهکهکهتان چاوی شین بوو،

ئیدی هیچ مانایهکی نامینی،

سهیرکردنی ئاسمان و

دهریا و زهریاکان (جهلیزاده، ۲۰۲۱: ۳۱۹).

له م کۆپله شیعرهدا سهرسامبوونی جهلیزادهمان به جوانی چاوی شینی کچان، جا کچی
خوی بیت یان هی دیکه، بۆ دهردهکهویت و شاعیر پیی وایه کاتیک چاوی شین به دهرهوه
بیت، ئیتر ههموو جوانیهکانی دیکه نرخ و بههایان نامینیت، سهیرکردنی ئاسمان و دهریا و
زهریاکانیش بی واتا و بی هوده دهبیت.

شاعیر له لایهکی دیکه و له دیمهنیکی دیکه وینهیهکی شیعیری جوان و سهرنجراکیشمان
له چوارچیوهی ئەندیشهیهکی فراوان و بههۆی زمانیکی ساده و ساکار و ناسک و جوانهوه
به شیوهی لیکچوو پیشان دهدات که دهلی:

بهیهکهوه،

سنگيان خړ دهكهن،

دار ههرميكان و

كچه عازهبهكاني گوند (جهليزاده، ۲۰۱۷: ۲۵).

جهليزاده هينده كهوتوته ژير سيبهري جوانيي ئافرهتهوه، بويه هموو رهگهز و جوانييهكاني سروشتي لى بوته ئهنامه دلگير و سهرنجراكيشهكاني ئافرهت و هموو شتيك به ئافرهت دهبينيت. شاعير ههرمي و سينگي كچه عازهبهكاني گوند له خريدا بهيهكتر دهچوويني و وينهيهكي شيعري رومانسي جواني لى بهرجهسته دهكات. جگه لهمه ئافرهتبيني شاعير تهنها له جواني جهستهدا ناوهستي، بهلكو بو ئاستيكي بالاتر بهرز دهبيتهوه، ئهويش بابتهتي شهر و ئاشتيه له لاي ئافرهت، كه لاي شاعير دنگ و رهنك و تام و واتايهكي ديكه ي ههيه. وهك لهم كويلله شيعرهدا خوي دهنويني كه دهلي:

شهره بهفري،

كچاني زانكويه،

تاكه شهريك،

ئازيزتر له ئاشتي و

سپي تر له كوتر (جهليزاده، ۲۰۰۷: ۶۳۱).

ليردها شاعير وينه ي شهره بهفري كچانمان به تام و بوي ئاشتي و جوانيي بو دهكيشيت، كه سپيتر و جوانتر و خوشهويستر بيت له كوتري ئاشتي. ويرا ي ئهمانهش شاعير له قولايي بيروباوهريكي پاك و بيگهره و راستهقينه ي نيشتماني و نهتهوايه تيشهوه وينه ي كچي كوردمان بو دهكيشيت و رول و ئهرك و وهفا و دلسوذي ئهوانمان بهرامبهر به گهل و نيشتمانهكهيان، بو دهخوينيتهوه. وهك لهم كويله شيعرهدا دهلي:

كچه به جهرگهكاني قهنديل ...

به ئاگر ليويان سور دهكهن،

دیده‌یان به بارووت دهریژن!

قژیان داووته دست ره‌شه‌با،

له نیو هه‌گبه‌یاندا،

ته‌نیا یه‌ک شانه،

شانه‌ی تفه‌نگ (جه‌لیزاده، ۲۰۰۷: ۱۰۴).

لیزده‌دا جه‌لیزاده له دیمه‌نیکی جوان و شو‌ر‌ش‌گی‌ر‌انه‌دا خه‌باتی سه‌خت و دژوار و بو‌یر‌انه‌ی ئافرته‌یی کورد‌مان به‌رام‌بهر به‌دا‌گیر‌که‌رانی کورد پیشان ده‌دات، که چۆن به‌پی‌چه‌وانه‌ی هه‌موو ئافرته‌تانی جیهان، کچه به‌جه‌ر‌گه‌کانی قه‌ندیل له بری سو‌راو لی‌ویان به‌ئا‌گر سو‌ور ده‌که‌ن، چاو‌ه‌کانی‌شیان له بری کل به‌بارووت ره‌ش ده‌که‌ن، قژ و په‌ر‌چه‌می شی‌واو‌یشیان له‌بری شانه به‌ره‌شه‌با و گه‌رده‌لوولی جه‌نگ شانه و تیف تیفه ده‌که‌ن، چونکه ئه‌وان جگه له شانه‌ی تفه‌نگ شانه‌ی دیکه له هه‌گبه‌کانیان دا نییه، هه‌روه‌ها ئه‌م کچانه ته‌نها عاشقی یه‌ک شتن ئه‌ویش عه‌شقی گه‌ل و نیشتمانیی کورد‌ستانه.

— ئافرته‌ وه‌ک یار و دل‌بهر:

هه‌ر له کۆنه‌وه جوانی و خو‌شه‌ویستی ئافرته جی‌گای سه‌رنج و تی‌رامانی ره‌گه‌زی به‌رام‌بهر بووه و له به‌ره‌مه ئه‌ده‌بی و هونه‌رییه‌کاندا ره‌نگی داووته‌وه، به‌شی‌وه‌یه‌ک ”خو‌شه‌ویستی ئافرته به‌هۆی هه‌بوونی پی‌گه‌یه‌کی به‌رز له کۆمه‌ل‌گادا، رووبه‌ریکی فراوانی له شی‌عری کۆن و نو‌یدا دا‌گیر‌کردووه. هاندەر و پالنه‌ریکی به‌هیزی دا‌هینان بووه، له جه‌نگ و خو‌شی و ناخو‌شیشدا فریاد‌ر‌ه‌س بووه. ئاماده‌یه‌کی به‌رز و به‌هیزی له شی‌عردا هه‌بووه“ (م‌حی‌الدین، ۲۰۱۴: ۲۰) ئه‌گه‌ر ئافرته له هه‌موو بو‌اره‌کانی ژیاندا مافی پی‌شل کرایت، به‌لام له شی‌ع‌ر و ئه‌ده‌بیادا پیشی شی‌ری به‌ر‌که‌وتووه. ئافرته یان یار و دل‌بهر له‌و دیاردانه‌یه که ره‌نگدانه‌وه‌یه‌کی به‌رزی له ژیان جه‌لیزاده‌دا هه‌یه و رووبه‌ریکی گه‌وره و فراوانی له شی‌ع‌ره‌کانی دا‌گیر‌کردووه، ته‌نانه‌ت به‌شی زۆری شی‌ع‌ره‌کانیان بو و سه‌ف و ستایشی جوانی ئافرته نووسراون یان سیمایی جوانی ئافرته‌تییان پی‌وه دیاره و بۆنی ئافرته‌تییان لی دیت و له کۆنتیکستی ئافرته‌دا ده‌خولینه‌وه.

خۆشەويستىيى ئافرەت يان يار و دلبەر لە شىعرەكانى شاعىردا بە چەندىن فۆرمى جىاواز خۆى دەنۆينى، ئەمەش بەو بارودۆخە دەروونىيە و تىروانىن و ئايدىا و كات و شوينەوہ وابەستەيە كە بوونەتە ھەوين و سەرچاوەى شىعرەكانى. جەليزادە زۆربەى كات لە بابەتى جوانىي ئافرەت و خۆشەويستەكەيدا بەرز پۆيشتووہ و تەنانەت زىدەرۆيشى كردووہ، كاتىك ھەموو جوانىيەكانى سروسشت لە بۆتەى جوانىي ئافرەتدا دەتوئىنيتەوہ، چونكە شاعىر ھەميشە ويستووئەتى جوانىيەكانى ئافرەت و دلبەرەكەى لە سەررووى ھەموو جوانىيەكانى دىكەوہ دابنيت و پيشان بەدات، بۆيە دەبينىن شاعىر لە ستايشى دلبەرەكەيدا وئىنەيەكى جوانىي پۆمانسى، جوانتر و كاريگەرتەر و بەھادارتر لە ھەر وئىنەيەكى دىكەدا دەخاتە پوو. وەك لەم كۆپلە شىعرەدا خۆى دەنۆينى كە دەلى:

شەپە تەقەيە،

لەبەر دەرگاگەمانا،

كەچى من چاوم بريوہتە،

جلە تەرەكانى تو،

كە بەسەر تەنافىكى پەمەييەوہن (جەليزادە، ۲۰۲۱: ۸۵).

لەم كۆپلە شىعرەدا جوانىيىي ئافرەت و تىروانىن و بايەخ و گرىنگى جەليزادە بۆ ئافرەت لە ئاستىكى ھىندە بەرز دايە. كە ھىچ شتىك تەنانەت شەپە تەقەش پوو پى وەرناسوورينيت، بۆ ئەوہى جگە لە جەستەى ئافرەت و جلە تەرەكانىي ئافرەت چاوەكانى بېریتە ھىچ شتىكى دىكە. جگە لەمە مەبەستى سەرەكىي شاعىر لەم پارچە شىعرەدا زياتر خستەپرووى دوو ئاراستەى دژيەك و پىچەوانەيە، ئاراستەيەك كە لە كەلتوور و دواكەوتوويى و كۆنەپەرستى و بىرى تارىكى كۆمەلگاوە سەرچاوەى گرتووہ، لە خۆخۆرى و مەلانىي و شەپە تەقەى عەقلى چەق بەستووى ژەنگاوى بەملاوہ چىديكە نازانيت و بىر لە ھىچى دىكە ناكاتەوہ. ئاراستەيەكى دىكەش يان ئاراستەى دووہم كە خۆدى شاعىر رابەرايەتى دەكات لە جىھانىكى دىكە دايە و بە شىوہيەكى جوانبىر و جوانبىن و جوان كردار، لە بابەتىي ئافرەت و پرس و خۆشەويستىي ئافرەتدا خۆى دەنۆينيت. تەنھا و تەنھا چاوى دەبېریتە جلە تەرەكانى دلبەرەكەى كە بەسەر تەنافىكى پەمەييەوہن و خەون بە جوانىي و پرووتى جەستەيى ئافرەت و جىھانىكى جوان و ھىمن و پۆمانسىيەوہ دەبينيت.

۳،۱،۳ ئافرهت وهك تاك:

ئافرهت وهك تاك رۆلكى گرنكى له گورانكارىيه كانى جيهاندا ههيه، نهك تهنها له بوارى كومه لايهتى و ئايينيدا، بهلكو له بوارى گه شه پيدان و ئاراسته كردنى كه سان و كومه لگاكانيشدا له پووى هزرى و دهر وونى و ههلسوكه و ته وه، به مه به ستي هينانه كايهى ژيانىكى تازە و ئارام و ئاسووده. له هه مان كاتدا حەز و ئاره زوويه كى به رزى بۆ ته و او كردن و هاوسه نكي ژيانى ئاده ميزاد ههيه، له پال ئەمانه شدا له روانگه ي مروّف بوونيه وه هاندر و پالنه ر و هوكارىكى به هيزه بۆ خاوه نداريه تى رۆلى ئافرهت وهك تاك له نيو كومه لگا و ژيانيشدا، به شيويه ك نهك خودى خوى بهلكو كارىگه رى له سهر به رامبه ره كه شيدا بۆ بنياتنانى مروّفايه تى و به رجه سته كردنى كومه لگايه كى جوان و به خته وهر ههيه، جگه له مه ش ”ره گه زى مئ يان ئافره تيون شان به شانى ئەده ب، ئاماده ييه كى پته و و به هيزى له ژيان و كومه لدا ههيه، لي ره دا ره نكه بووترى ت له ريگه ي شيعر و شاعيرانه وه جو ره دانپيانانىك بكرى ت به بوون و ره گه زى ئافرهت كه بوونىكى چالاک و كارامه يه، بۆ پيشخستنى كومه ل، ئەمه ش له كاتى كدا باوه رىك سه رى هه لدا، كه ئافرهت هيج كات له پياو كه متر نيه ، وه هيج جياوازيه كى فيكرى و زانيارى له بنه رته دا له نيوان ئەم دوو ره گه زه دا نيه، هه ر وهك شيوازه رى ئەمه ي سه لماندو وه له ريگه ي ئەم هاوكيشه يه وه كه باس له ده ست نيشان كردنى په يوه ندييه كانى ليكچوون و له يه ك نه چوون ده كات، وهك له م خسته يه دا دهر ده كه وى ت:

خسته ي ۱_ (ليكچوون و ليكنه چوونى پياو و ژن)

مروّف	نير	مئ	توانا	ژبرى	بیر	ههست و سۆز
پياو :	+	+	+	+	+	+
ئافرهت :	+	-	+	+	+	+

به م پييه هيج جياوازيه ك له نيوان ئەم دووانه دا نه ده كرا جگه له جياوازي بايولوژى (نير - مئ) به رامبه ر به م هه لويس ته مروّفانه و فيكرى يانه ي شاعير، پيويستى سه رشانى ئافره تيش ئەوه بوو، كه له لايه كه وه هيزى خوى بخاته پال هيزى شاعير و له لايه كى تر بير له كه سى تى خوى بكاته وه، به مانايه كى تر ئەركى ئافرهت بۆ ئەو سه رده مه لادان بوو له سى سته م و

نەرىتە سەپىنراۋەكانى كۆمەلگاي رۆژھەلات بە گىشتى و كوردستان بە تايىبەتى، تاكو لە بوونىكى ناباوى نەخوئىندەوارەو بەگوازىتەو بە بوونىكى خوئىندەوارى باو، بەم پىئە لە پىناو ئەو ئامانجەدا دەشىت بەگوتىت كە جۆرە پەيوەندى و دراوسىتى و جى گۆرگىئەك لە نىوان شاعىر و ئافرەتدا، كارى پۆزەتقى خۇيان دەكەن، تاكو ھەردوو بە جووتە يان تاك، وئەيەكى پەيوەستى رەوشتى و كۆمەلایەتى بەكەنە چوارچىوھى كارەكانيان“ (مەجىد، ۲۰۰۶: ۱۴۲). سەرپراى ئەمانەش ”ھەستى كەسەكان لە خۆشەويستىدا جەختكردەنە لەسەر كەسىكى دىكە، يان بۆ شتىكى دىكەيە، بۆ خالى كردنەوھى ھەست و سۆزى خۆى. ئەم ھەست و سۆزەش ھەموو بوون و قەوارەيەكى مرۆف لە جەستە و ھزر و رۆح بە تەواوھتى دەگرىتەوھ. كە چەندەھا ھەست و سۆزى تىدا ئاۋىتە دەبى“ (مەجىد، ۲۰۱۴: ۱۴). بەلام ”لە تىروانىنى شاعىراندا زۆرجار تاكە ئافرەتقى ديارىكراو نىيە، بەلكو لەوئىدا ئافرەتقى گوزارشتە لە ھەموو مەئىنەيەك و جەستەيەكەش وئەيەكە بۆ ھەموو جەستەكانى دىكە. تاكە ناۋىكىش ھىمايە بۆ ھەموو ناوھكانى دىكە“ (الوھايىي، المنصف، ۱۹۸۷: ۱۴۲).

لە راستىدا وئەيەكى ژن لە شىعەرەكانى قوبادى جەلەزادەدا نەسەقىكى ئايدۆلۇجىيە و بەرجەستەيە ھەلوئىستىكى شۆرەشگىرەنە دەكات دژى وئەكانى پىاو و نا ئامادەيى ژن، كە بۆتە نەسەقىكى رۆشنىبىرى لە ناو ئەو بنىاتە كۆمەلایەتتىيە، بۆ ئەوھى چىتر تاكەكانى كۆمەل و لەناوياندا تاكى ژن مافەكانى پىشىل نەكرىت، لەبەر ئەوھ نەسەقە كۆمەلایەتتىيەكان جىيانابنەوھ و سەربەخۆ نىن لەگەل دياردە خويىيەكاندا، چەمكە زمانىيەكانىش بەشدارن لە نا ئامادەيى وئەيەكى ژن دا، چونكە بەرھەمى دامەزراوھ كۆمەلایەتتىيەكانى كۆمەلگەن و زمانىش پەيوەندىيەكى بەتىنى ھەيە، لەگەل رۆشنىبىرىيە مادى و مەعنەويىيەكاندا“ (مەمەد، ۲۰۰۹: ۷۱). كە ھەموو ئەو تىروانىنە سەلمىنەرى ئەوھن ئافرەت وەك تاك لە شىعەرەكانى جەلەزادەدا لە ئاستىكى بەرز دايە و پانتايىيەكى بەرىنى ھەيە، وەك لەم كۆپلە شىعەرەدا دەردەكەوئىت كە دەلى:

پراو پرەم لە ژن،

لە جەستە ئاگرىنەكەمدا، دل ھى ژنە،

تالىكى پرچم ھى من، تالىكى ھى ژن،

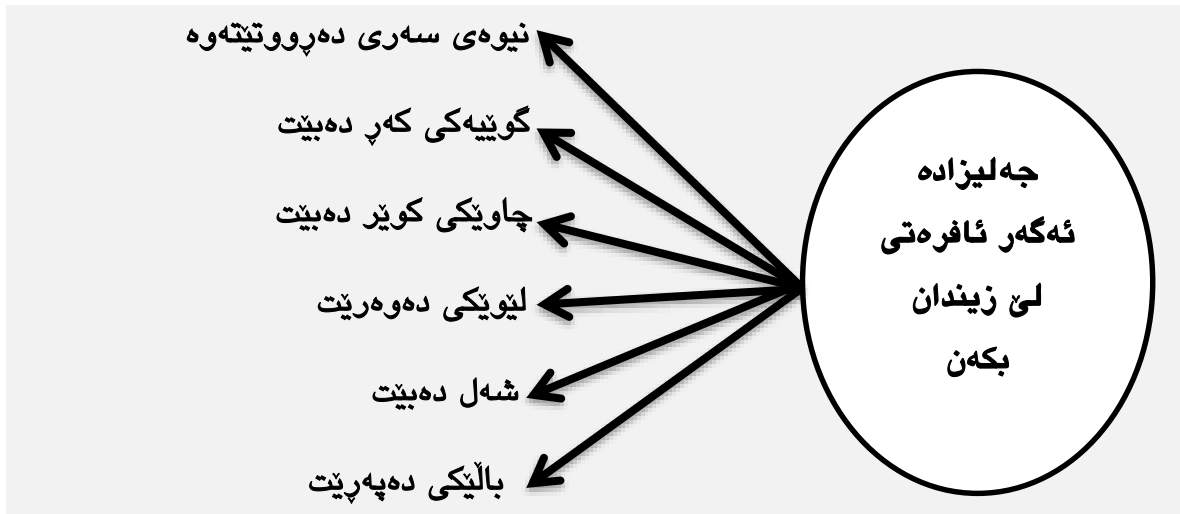
گوئىيەكم ھى ژن و گوئىيەكم ھى من،

چاویکی هی خۆم و چاویکی هی ژن،
 لیویکم هی ژن و لیویکم هی من،
 بالیکم هی من، بالیکم هی ژن،
 قاچیکم هی ژن و قاچیکم هی من،
 خودایه ژنم لی زیندان نه که هی،
 دهنایه نیوهی سه رم ده پرووتیتته وه،
 دهنایه گوییه کم که پ ده بی،
 دهنایه چاویکم کویر ده بی،
 دهنایه لیویکم ده وه ریته.
 دهنایه بالیکم ده په پری.
 دهنایه شهل ده بم،

به دار شهق ریده که م!! (جهلیزاده، ۲۰۰۷: ۶۸۷).

له م کۆپله شیعیره دا شاعیر به ئاشکرا و بی هیچ سانسۆریک بانگه شه بۆ بایه خ و پر بوونی
 خۆی له ئافرهت ده کاته وه. ئه مهش ئه وه ده گه یه نیت ئه گه ر شاعیر له هه ز و خولیا و
 خۆشه ویستی ئافرهت دابمالین، وه ک درهختیکی پرووت و قووت و بی گه لا و گول و به ره م
 ده میتیتته وه. بۆیه جهلیزاده ئه گه ر تالیکی سه ری، گوییه کی، چاویکی، لیویکی، بالیکی، لاتیکی
 به هی خۆی بزانیته، ئه وا تاله که ی دیکه، گوییه که ی دیکه، چاوه که ی دیکه، لیوه که ی دیکه،
 باله که ی دیکه و لاقه که ی دیکه به هی ئافرهت ده زانیته، بۆیه ئه گه ر ئافرهتی لی زیندان بکه ن
 و لیی دوور بخره وه نیوهی سه ری ده پرووتیتته وه، گوییه کی که پ ده بی، چاویکی کویر ده بی،
 لیویکی ده وه ریته و شهل ده بی و به دار شهق ریده کا و بالیکی ده په ریته، چونکه ئافرهت
 وه ک تاک له لای جهلیزاده و اتا بوون، و اتا به رده و امی و هه موو ژیان، وه ک له م هیلکارییه ی
 خواره و هدا خۆی ده نوینی:

هیلکاری ۲۲_ (جھلیزادہ ٹہگہر ٹافرہتی لی زیندان بکن)

۴،۱،۳ ٹافرہت وھک نیوہی کومہ لگہ:

بزوتنہ وہی گہ شہ پیدانی کومہ لگہ پیشکہ و تووہ کان لہ پھرہ سہندن و بہرہ و پیش چووندا پشت بہ مروٹ دہ بہ ستیت، لہ بہر ٹہوہ پنا بو وزہ و توانا کانی مروٹ دہ بات، گرنگترین کاری و بہرہیتانیش لہ ہموو و لاتیکی تازہ پیشکہ و توودا گہ شہ پیدانی سامانی مروییہ، کہ بیگومان ٹافرہت یان رہگہزی می نیوہی ٹہو سامانہ مروییہ پیکدہ ہینیت، کہ لہ بہرنامہی کاری گہ شہ سہندنی ٹابووری و کومہ لایہ تیدا پشتی پیدہ بہ ستیت، جگہ لہم پیگہ و رولہ مہ زنانہی ٹافرہت لہ ہوارہ جورا جورہ کانی دیکہی ژیاندا ہہیہ تی. ہہر ٹہمہش وای کردوہ تیروانین و تیگہ یشتنی جیاواز سہ بارہت بہ چہ مک و رول و کاریگہری ٹافرہت بیتہ کایہ وہ.

لہ راستیدا "تیگہ یشتنی سیمون دی بقوار سہ بارہت بہ چہ مکی ژن، کہ چہ مکیکی ٹاسایی نییہ، بہ لکو ٹہم چہ مکہ بہ گویرہی دروست بوونی شارستانیہ تی و کومہ لایہ تی بہ دریژیایی میژوو ہاتوتہ کایہ وہ، سیمون لہو باوہ رہدایہ، کہ ہیچ کہ سینک بہ ژنی لہ دایک نہ بووہ، بہ لکو وردہ وردہ گوراوہ بووہ بہ ژن، واتہ بہ شیوہیہ کی گشتی ٹہمہ کومہ لگایہ بریار لہ سہر ژن بوونی دہ دات و ناوی ژن بوونی بہ سہردا دہ سہ پینیت، لہم پروسہیہ دا رہگہزی نیر وھک بوونہ و ہریکی چالاک و ئازا و زیرہک و داہینہر، بہ لام رہگہزی می وھک بوونہ و ہریکی کہ موکورت و ناتہ واو و ترسنوک و سوزدار و لاسایی کہ رہرہوہ سہیر دہ کری" (ابراہیمی، ۱۳۹۲ھ: ۷۱). ہہر لہ مبارہیہ وہ "ٹہرستو لہ سہر بنیاتی ہہردو و لایہنی

عهقلی و ناعهقلی نهفس، ههوللی پاساودانی ئهو بیروکویه دهدات که دهلیت: گروپیک به سروشتی خویمان حاکمن و ههندیکی تریان به سروشت مهحکومن، رپیک هاوشیوهی ئهوهی لایهنیکی نهفس (لایهنی ناعهقلی) ملکهچه بو لایهنیکی تر (لایهنی عهقلی) بهمهش سروشت هیچ کاریکی نابهجی و بی هوده ناکات، خوئی ژنی ناچارکردوو ملکهچی حوکمی پیاو بیت، چونکه توانای عهقلی کهمتره، لایهنی ناعهقلیش وهک ههلوچوون و سوژ و شههوت ... هتد بهسهریدا زال. کهسانیکی زور بهم بهلگه ناراسته چهواشه بوون رایان وایه ژن بهحوکمی سروشت، نهک به حوکمی پهروهده و کومهلگه و نهريت و ژینگه و ... هتد سوژاوییه و زوو کاریگه دهبیت“ (ئیمام، ۲۰۱۳: ۹۹). بهم شیوهیه دهبنین لای ئهستو ”مروّف گیانداریکی شارستانییه، واتا ناتوانیت له دهرهوهی شاردا بژی، ئهوهی که دهتوانیت خواوهنده، چونکه کامله پیویستی بهکهس نییه، ههروهها ئازهلش هیچی لهو شتانه ناویت کهمروّف پیویستی پییهتی“ (عهبدول مهجید، ۲۰۱۴: ۳۳). ههر بویه دهتوانین بلین: ”ژن له لای زوریک له کومهلگادا وهک ناوونیشانی دهردیکی کومهلایهتی سهیر دهکری. بویه ژن بوون چهند جوانه هیندهش به ئازاره“ (خاکی، ۱۳۹۵هـ : ۲۳۳). جگه لهمانهش”له پروانگهی ئایین و شهریعهتیشهوه رول و ئامادهیی ئافرهت له کومهلگهده نهک ههر دروسته بهلکو گرنگ و پیویستیشه، خوداوهند جیاوازی له نیوان مروّفهکاندا نهکردوو، به یهکسانی مافهکانی پیداون“ (عطاشی، ۱۳۹۶هـ : ۱۰۴).

به دریژی میژووی مروّفایهتی ویرای ههبوونی چهندهها یاسا و رپسا دهربارهی رول و پیگهی ئافرهت له کومهلگهده، کهچی چهوسانهوهی ئافرهت ههر بهردهوام بووه، ”ههژاری و بیبهش بوون و ململانی چینیایهتی له گرینگترین نیشانهکانی کومهلگای نهخوشه، بیگومان له کومهلگهی ههژاردا به هوکاری نهمانی دادوهری کومهلایهتی و سیستهمی ئابوری، تاکهکانی کومهلگه له ههموو مافهکانی کومهلایهتی بیبهشه، له دهرئهجامی ئهمانهشدا کیشهی چینیایهتی له نیوان ههژار و دهولهمهندا له زیادبوون و بهرهوپیش چون دایه“ (رخشنده نیا، ۱۳۹۳هـ : ۳۵). له راستیدا ”یهکیک له دهرئهجامهکانی دنیای مؤدیرن، گورانکاری پیشهسازی و ئابوری و روشنبیرییه، له نیو کومهلگهی ئهوروپایی، پرسی ئافرهت و تیروانینی تازه سهبارت به پیگه و مافهکانی ئافرهت ههیه، ههروهها دهربارهی ئامادهیی و رهنگاورهنگی و کاریگهری ئافرهت له بوارهکانی ئابوری و پامیاری و فرههنگیدا، که لهوانهیه ورده ورده گورانکاری روشنبیری پیاو سالاری زال له کومهلگهده بینیتهکایهوه و هاوسهنگی تهرازووی هیز له نیوان ئافرهت و پیاودا له کومهلگهده بهرجهسته بکات“ (متحد،

١٣٩٦هـ : ٨٥). جیڳای ئاماژە پیکردنە ”قوبادی جەلیزادە تاکە شاعیرە بویرانە گوتارەکە ی خۆی ئاراستە ی ئەو نەسەقە بالایانە دەکات و گومانی و لیلی دەخاتە سەریان و بەرەو خانە ی پەرساریان دەبات، بی گویدانە، ئامرازەکانی سیاسی و کۆمەلایەتی، بەهۆی فۆرمی ژن و بە مینەکردنی دەقەکانیەو و قسە لەسەر پەراویزبووەکانی ژیان دەکات، شاعیر بەهایەکی نوێ دەداتە گوتار و بەرەو کرانەو و ئازادی و مەوقایەتیان دەبات، خۆدی شاعیریش خۆی لە سەرۆکی بەرەمەکەو دەبینرێ و گوتارەکەشی ئاراستە ی ئەو نەسەقە بالایانە دەکات و تیکیان دەشکینێ و بەرەو سیستەمیکی تر جوولە دەکات، وەک خۆی دەلیت، ئەگەر بە گشتی سەیری لایەنی کەلتووری فەرەنگی کوردی بکەین، دەبینین کۆمەلێک نەسەق و دیاردە ی زال تیییدا بالاً دەستە و پەنگیداووتەو، زیاتریش سەرچاوەکە ی هەلسوکەوت و نەریت و ژیا نی رۆژانە و زۆرجاریش یاساکانە، دەبنە خەوشیکی تاییەت، لیرەو نایەکسانی و نارۆشنی لەناو ئەندامانی کۆمەل بلاودەبیتەو هۆکارەکەشی بالادەستی گوتاری ئایینی و کۆمەلایەتی و سیاسیە کە بە هەمان تیکە یشتنەو ئەندامانی کۆمەل سەیری پەگەزی ژن دەکەن، ئەمەش باشترین بەلگە یە بۆ ئیمە لەم رۆووەو بتوانین بۆچوونەکانی خۆمانی تیدا دەربرین و بیسەلمینین کە فەرەنگی کوردی لەم سەدە یەدا پیتیستی بە ئاراستە یەکی پیچەوانە ی ئەم نەسەقە زالانە هە یە“ (محەمەد، ٢٠٠٩: ٦٧).

بە لای شاعیرەو ”ژن نیوہی کۆمەل نییە وەک دەلین بەلکو هەر هەموویەتی. ئافرەت ئەو کیلگە پیروزیە کە مەرف و خیزان بەرەم دینیت و پەروەردە ی دەکات و گەشە ی پیدەدات. ئەو دروستکەری رایەلە ی پە یوہندی خۆشەویستیە لە نیوان خیزانیکدا و لەویشەو بۆ تەواوی کۆمەلگە. ژن لە کۆمەلگەادا سەمبۆلی ئاشتی و ئارامی و خۆشەویستیە. دەرچە ی دنیایی هەموو کۆمەلگە یەکە، هەر سەردەمەو رۆلێک دەبینی کە پەنگدانەوہی سەردەمەکە یەتی، کەلتوورەکان رۆلی ژن دیاری دەکەن لە بنیاتتانی کۆمەلگای دروست و نادروست. ژن لای ئیمە جیاوازە لە ژنی کۆمەلگە یەکی ئەوروپایی. لە کۆمەلگە ی بە کۆیلەکردنی ژندا، ژن رۆلی ئاژەل دەبینیت. بەلام ئیستا ژنی کورد لە کۆت و کەلەپچە شکاندنایە، لەهەولێ خۆ دەربازکردنە لە سیستەمی پیاو سالاری. جولانەوہی فیمینزم لە گەشەسەندن دایە. وردە وردە ژنی کورد دیتە ناو ئەو کایانە ی بە شوینی خۆی زانیوہ. ژن ئیستا پزیشکە مامۆستای زانکۆیە و دادوەرە... ژن سەرکردە یە. وەزیرە، سەرۆکی پەرلەمانە. ئەوہندە هۆشیار بووہ ئیدی ستەمی پیاو پەسند ناکات. بەلام دەرئەنجام ئازاد بوونی تەواوی ژنی کورد لە ئازاد بوونی ئابووریەکە یدا یە. سەربەخۆیی دارایی و ئابووری

ژن، سهره به خویی بو ژن مسوگهر دهکات و ئازایانه تر دهنگی ئازادی هه لده بری. ته نانه ت ئابووری سهره به خویی هوکاری مسوگهر بوونی بژیوی ژیانه ژن له کویلیه تی دهر باز دهکات“ (جهلیزاده، دیده نی: ۲۰۲۱). به ها کومه لایه تییه کان به گشتی رهگ و ریشه ی قولیان له نیو زوربه ی بواره کانی ژیانی رۆژانه ی کومه لگادا هه یه. ”شاعیر چه مکی به ها وه کو فاکته ریکی کاریگهر له نمایشکردنی ژن و جهسته ی ژن و پیوهندی ژن به پیادا به رجهسته دهکات. دیاره ههر کومه لگایه ک خاوه نی سیسته می به های تایبه تی خویه تی، چونکه ئه مه ریکه ری گشتی کاروباری کومه لگه یه و یه ک تیروانین بو تاکه کانی کومه لگه ا دروستدهکات، بویه سیسته می به ها رهنگدانه وه ی کوی گشتی ویژدانی کومه لایه تی کومه لگه کانه. جهلیزاده وه کو شاعیریک به رده وام هه ولده دات له دهره وه ی تیروانینی باوی کومه لگه دا ته ماشای ژن بکات و له م باره یه وه بو به ها تیروانینی تایبه ت به خوی هه یه، به تایبه ت له باره ی به های ژن له نیو شیعره کانیدا، ده توانین ئاماژه به کومه لیک شیعر بکه ین که له بنه رده تا جگه له وه ی پیاوه لدانه به له ش و لاری ژن، به لام له سه ر روانینی به ها و به خشینی به هایه کی تازه به ژن دامه زراوه، بیگومان چه مکی به ها له به کارهینانی رۆژانه دا جیاوازه له که سیکه وه بو که سیکتر. به لام ئه وه ی شاعیریکی وه کو قوباد له که سیکنی ئاسایی جیا دهکاته وه، تیروانینی پر به هایانه ی شاعیره بو پیگه ی ژن و جوانی و ژیان“ (مه ولود، ۲۰۱۱: ۹۲). وه ک له م کویله شیعرانه دا دهره که وه ییت که ده لی:

(1) رۆژگاریکه،

باوه ش ده که ین به یه کتره،

که چی وه کو ئاو و چه وری،

تیکه ل نابین،

ده بی به شوین،

موسته حیلکا بگه ریین.

یا من بکا به چه وری،

یا تو بکا به ئاو!! (جهلیزاده، ۲۰۰۷: ۱۲۸).

(2) یاخود ده لی:

پيّم خۆشه،

ئەو شەوئە دەمرم،

تۆ لەوئە بيت،

تەنيا تۆ،

تا ببينيت كە شاعيرهكان،

چەند بە ناسكى دەمرن،

حەز دەكەم،

ئەو شەوئە دەمرم،

پيّم لە سيبەرى كچىك نەناييت،

دلى ژنيكم نەشكاندييت،

ئىدى پياوهكان كيشە نين! (جەليزادە، ۲۰۱۸: ۲۸۸).

ئەگەر سەرنج بەهينه ئەم كۆپلە شاعرانەى سەرەوئە دەبينين شاعير زياتر لە گوشە نيگاي كۆمەلايه تيبه وه قسه لەسەر بابەتى ئافرەت دەكات و وهك پاريزەر و بەرگريكارىك لە پال ئافرەت دەوئەستيت و دژى هەموو ئەو كەلتورە چەق بەستوانەى كۆمەلگا و ئەو ياسا و ريسا كۆنەپەرستانە دەبيته وه، كە دەبنە بەر بەست لە بەردەم حەز و خواستەكانى ئافرەت و وهك ئاو و چەورى ناھيلىت بەمەرامەكانى بگات، هەر بۆيه شاعير بە پيچەوانەى هەموو ئەو بىرە تاريكانەى كۆمەلگاوه هەولى تىك و پىك شكاندنە ئەو ديوار و دەستوورانە دەدات، كە دەبيته هۆى دريژەدان بە چەوسانە وه و ستم و پيشيلكردى مافى ئافرەتان لە بواره جياوازهكانى ژياندا. جگە لەمەش شاعير هيندە بە تەنگ خۆشەويستى و بەھايى ئافرەتە وهيه، بە شيۆهيهك خۆزگە و هيوا و ئاواتى هەرە گەورەى ئەوهيه كە تاكو دوا هەناسەى ژيانى و تا ئەو ساتەى دەمرىت، پيى لە سيبەرى كچىك نەنييت و دلى ئافرەتتىك نەشكىتت و نەبيته هۆى ئازارى ئافرەتان، بەلكو بيته فرىاد رەسىك بۆ ئافرەتان، ئىدى پياوهكان كيشە نين، ئەمەش بە تەواوتى پشتگيرى و خەباتى فيكرى و رۆشنيبرى شاعيرمان بۆ ماف و ئازادى ئافرەت لە چوارچيۆهى كۆمەلگايەكى يەكسان و داپەرور بۆ دەردەخات.

۵،۱،۳ ئافرهت وەك ئازار شكين:

ويړاي هه بوونی ئه و ئاماده ييه گرینگانه ی ئافرهت له بواره جياوازه كاندا هه يه تی. وەك سەرچاوه و هوکاریکی ئازار شکینیش داده نریت، چونکه ئافرهت له يه ك كاتدا ده توانیت ببيتە چاوهگه ی جوانی و چيژ و خوښی به خشین، هەر بویه له كونه وه تاكو ئیستاش ئافرهت جیگای بايه خى رهگه زى نيز بووه و پایه و پیگه ی له لوتکه دابووه. به شیوه يه ك بوته هه وینی سهدان و هه زاران ئه فسانه، داستان، چيروك، شيعر، شانامه و شاکاری ئه ده بی، به تايبه تی جوانی ئافرهت به پله ی يه كه م کاریگه ريبه کی به رز و به هیز و فراوانی له سەر هه ست و نه ست و لایه نی ده روونی مروّف هه یه، زور جار ده ببيتە مایه ی چيژ و خوښی و ئارام بوونه وه و ئازار شكين. به پیچه وانه وه ش هه ندیک جاریش کاریگه ری نه ری نی و ئازار به خش له سەر مروّف دروست ده كات، ئه مه ش تا راده يه کی زور له شيعر و ئه ده بیاتدا رهنگیدا وه ته وه.

توما ئه كوی نی ده لیت: ”جوانی ئه وشته يه، كه به يه كه م بینین ئاسووده یی ده به خشیت، ئه وه ش هەر له به ر ئه وه ی شتیكه شایه نی لی ورد بوونه وه يه. جوانی شتیکی ریژه يیه، له كه سیکه وه بو كه سیکي دیکه چه ندیبه تی شته جوانه كان كه م و زیاد ده كه ن، دیسان جوانی شتیكه هەر به چاو نابینریت و هەر په یوه ندی به وینه ی بینراو و پواله ت و هه ستی بینینه وه نییه، به لكو زور جاری دیکه په یوه ندی به ره وشت و به رجه سته بوونی به های ژیا ری و ره وشته كانه وه هه یه و به چاوی عه قل ده بینریت. ئیدی هه یه لایه نی پواله تی جوانی به لاوه گرنگتره و هه شه هه موو جوانی به لایه نی روح و ناوه وه ی مروّفه كان ده به سستیته وه و له و یوه بریار ده دات، كامه جوانه و كامه جوان نییه“ (عه بدولا، ۲۰۱۱: ۲۵). هه رچونیک بیت ”هه ریه كه له ناشیرینی و جوانی هه سته كان ده وروژینی، جا ئه گه ر هه سته كان نه ری نی بیت، وەك ره شینی، ئازار، هه ست و سوژی ناخوش و رق و كینه...هتد، یان ئه ری نی بی وەك په سندرکن و پیخوش بوون و هاوړابوون، كوی ئه مانه هه مووی هه ست و سوژ و ئاگای نیستاتیكایی لاسایی و واقعین“ (حسن، ۲۰۱۰: ۱۱۵). به م شیوه يه جوانی ئافرهت له لای زوریک له شاعیران له دوندی جوانی خوښی به خشی دایه، ته نانه ت هه موو جوانیبه كان له جوانی ئافره تدا ده بیننه وه. ئیلهامی شيعری له هه موو شتیکی جوان وهرده گرن، له هه موو شتیکی زیاتر جوانی ئافرهت به هره ی شيعرییان ده وروژینی.

به شیوه‌یه‌کی گشتی ”حه‌زی خوشه‌ویستی، هه‌ز و ئاره‌زووی بنیادنان و بنه‌مای پیکه‌ینانی خیزانه، که ئه‌مه‌ش خانه‌ی یه‌که‌می خیزانه“ (م‌ح‌ی‌الدین، ۲۰۱۴: ۱۳). به‌لام به‌ دل‌نییاییه‌وه ئه‌مه‌ له‌ هه‌موو کات و شوینیکدا و له‌ لای هه‌موو که‌سیک وهک یه‌ک نییه، به‌لکو زۆر جیاوازه و له‌ گۆراندایه. به‌تایبه‌تی له‌ لای جه‌لیزاده چه‌مک و واتایه‌کی دیکه‌ی هه‌یه، که زیاتر له‌ خوشه‌ویستییه‌کی قوول و رۆمانسیدا خۆی ده‌دۆزیته‌وه، وهک له‌م کۆپله‌ شیعره‌دا خۆی ده‌نوینی که ده‌لی:

(۱)

درۆیه،

دریژترین شه‌وی سال نییه،

ئه‌و شه‌وه‌ی تو له‌ باوه‌شی مندا خه‌وتی،

کورترین شه‌و بو،

شه‌وی یه‌لدا (جه‌لیزاده، ۲۰۲۱: ۱۹).

(2)

یاخود ده‌لی:

ژنه تازه‌که‌م،

هه‌نگ له‌ خه‌و راست ده‌کاته‌وه،

بو خه‌رکردنه‌وه‌ی هه‌لاله‌ی به‌خته‌وه‌ری،

پۆل پۆل،

ده‌یانیریتته شاخ (جه‌لیزاده، ۲۰۲۱: ۵۷).

(3) یاخود ده‌لی:

تا تو پینه‌که‌نیت،

كەس مالى ھەنگوینی،

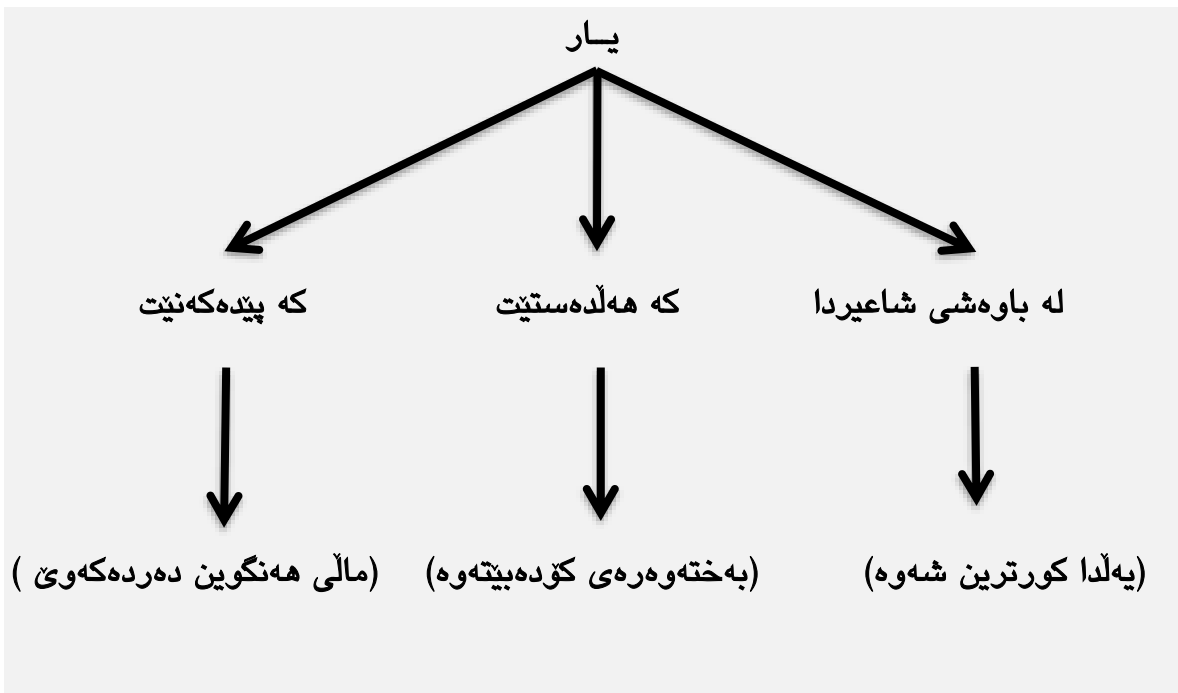
پینەدەزانی (جەلیزادە، ۲۰۲۱: ۷۴).

لیرەدا لەم کۆپلە شیعراوەدا شاعیر جەخت لە سەر چیژ و خۆشی ئافرەت وەك ئازارشیکن دەکاتەو. لە کۆپلە یەكەمدا جەلیزادە لە وینەیهکی شیعری بەرزدا باسی شەوی یەلدا دەکات کە درێژترین شەوی سالە، بەلام لە باوەشی یاردا ئەمە ئاوەژوو دەبیتەو. بۆ کورتترین شەوی سال، وەك ئاماژەیهک بۆ خۆشی و شادی و ئارام بەخشی و ئازار شکینی باوەشی یار.

ھەر وەھا لە کۆپلە دووەمدا شاعیر جەخت لە سەر ئافرەت یان دل بەرەکە ی دەکاتەو. وەك لانە ی بەختەو، کاتیک خۆشەویستەکە ی پۆل پۆل ھەنگ کە سیمبۆلی خۆشی و شیرینی و پاکی و بیگەردییە عاشقی باخچە و گۆلە بۆ کۆکردنەو. شیلە ی شیرین و ئاسودەیی دەنیریت. تا بە خۆشەویستەکە ی ببەخشییت.

ھەرچی کۆلە ی سنیەمە گوزارشتە لە خۆشەویستیەکی شیرینی قوول و فراوان، بۆیە لە گۆشەنیگای شاعیردا تا خۆشەویستەکە ی پینەکەنی کەس مالى ھەنگوینی کە ھیمایە بۆ شیرینی و خۆشی و شادی پینەدەزانی. وەك لەم ھیلکارییەدا دەردەکەویت:

ھیلکاری_ ۲۳ (پۆلی یار)

۲,۳ جوانی جهسته (پوخسار):

بیگومان جوانی جهستهی ئافرته، تهنه له خودی جهسته یاخود لاشه و تهنه ئافرتهدا چر نه بوتهوه، بهلکو کاریگه‌ری جل و بهرگ و ئارایشته و هۆکارگه‌لیکی دیکه‌شی به سه‌ره‌وه ههیه، بهلام دیاره جهسته له پلهی یه‌که‌م و جوانی ئارایشته و پازاندنه‌وه و جل و بهرگ و بابه‌ته‌کانی دیکه‌ش پلهی دووه‌میان داگیرکردوه.

پلهی یه‌که‌م: جوانی جهسته: وینه‌ی جوانی جهستهی ئافرته له شیعره‌کانی قوبادی جهلیزه‌ده‌دا تهنه له چوارچیوهی تا‌که ئه‌ندامیک یان چه‌ند ئه‌ندامیکی جهسته‌یی ئافرته‌دا چرنابینته‌وه، به‌لکو سه‌رتاپای ئه‌ندامانی جهسته‌ی له ته‌وقی سه‌ره‌وه تا بنی پی‌دی ده‌گریته‌وه. به‌تایبه‌تی ئه‌و جیگایانه‌ی جوان، دلگیر، سه‌رنجر‌اکیش و هه‌ستیاری. چونکه هه‌میشه ”جوانی، په‌هه‌ند و به‌هایه‌کی مروّقیه‌تی هه‌یه، له لایه‌ن کومه‌لگا‌کانه‌وه و له سه‌رده‌مه جیاوازه‌کانی میژوودا چاودی‌ری و تی‌بینی کراوه، به پی‌دی هیماکان و ئه‌و پی‌وه‌ره کومه‌لایه‌تییه دیاریکراوانه‌ی زانیویانه هه‌ولی چه‌سپاندنی دراوه، مه‌به‌ستی‌ش له بابه‌تی جوانی، پشکنین و دۆزینه‌وه و پروونکردنه‌وهی میناسییه له چوارچیوهی چه‌مکی جوانی ئافرته و جهسته‌ی ئافرته‌دا و ده‌رخستنی له سه‌ر پرووی واقیعدا. “ (بن عبدالله، ۲۰۰۵: ۱۷). بیگومان ”چه‌ند وشه‌یه‌کی هاو واتا بو گوزارشتکردن له کۆبه‌شه‌کانی مروّقی هه‌یه، وه‌ک وشه‌کانی تهن، لاشه، جهسته.

۱_ تهن(الجسم): ئه‌وه‌یه که دریژی و پانی و قوولی هه‌بیت، تهن ناویکی گشتییه تایبه‌ته به جورم و که‌سه‌وه. به‌و واتایه‌ی هه‌موو شتی‌ک دریژی و پانی و قوولی هه‌یه و به‌م هۆکاره‌وه گشت شته‌کان به جیاوازی خه‌سله‌ت و تایبه‌تمه‌ندی و سه‌روشته‌کانیانه‌وه به‌رجه‌سته‌ن، بو نمونه تهنی ئاسمانی، تهنی ئازه‌لی، تهنی مروّقی، هه‌روه‌ها ئه‌و شتانه‌ی له‌چوارچیوهی ئه‌م واتایه‌دا خوی ده‌نوینی.

۲_ لاشه(البدن): ئه‌وه‌یه که جگه له سه‌ر هه‌موو به‌شه‌کانی مروّقی ده‌گریته‌وه.

۳_ جهسته(الجسد): ئه‌م وشه‌یه چه‌ندین واتا له‌خوده‌گریته، له فه‌ره‌نگی فیروز ئابادی جهسته (الجسد) به واتای جسمی مروّقی و جن و فریشته هاتووه “ (زروقی، ۲۰۱۳: ۱۵). له‌پراستییدا ”بابه‌تی جهسته بابه‌تیکی درکاوییه، لادان و ئالۆزییه‌کی زۆری تیدایه، چونکه وه‌ک ئاشکرایه بیروباوه‌ر و فیکر و تی‌پروانین و که‌ش و هه‌وای ئایینی زۆر به‌توندی له شیوه و ده‌رب‌پیندا پرووبه‌پرووی ده‌بیته‌وه. قسه‌کردن له سه‌ر بابه‌تی جهسته له پرووی په‌وه‌شته‌وه

قەدەغەيە، بەھۆى ئەۋەى بىرۆكەكەى بە ھەرام و گوناحەۋە، ۋەك ئافرەت و سىكس بەستراۋەتەۋە. ئەمەش ئەۋ كارەيە كە لە نرخ و بەھای جەستە و بەدپەفتار و ھەلپەرسەتەكانى كەم دەكاتەۋە“ (زروقى، ۲۰۱۳: ۱۱). ھەرچەندە ”بەردەۋام گۆيىستى ئەۋە دەبىن، كە جوانى برىتتېيە لە جوانى رۆح، بەلام لە راستىدا كاتىك بەراوردى نىۋان جوانىيەكانى ئافرەتان دەكەين، ئەۋا جوانى شىۋە و پوخسار و جەستەى دەرەۋە زۆرتىن چانسى گرنكى پىدانى ھەيە. باشتىن بەلگەش بۆ ئەمە پىشېركىي ھەلبژاردنى شاجوانە لە ھەر جىگاو شۆيىنك بىت. ھەرچۆنىك بىت جوانى ئافرەت جوانى رۆحى يان جەستە بىت، لە كۆتايدا كۆمەلىك پىۋەر و پىۋانە لە لاي ھەموو كۆمەلگاكەن بە جىاۋازى رۆشنىبىرىان و بىروباۋەپىانىشەۋە، بۆ جوانى ئافرەت ھەيە.

بە درىژايى مېژۋى سەردەمە جىاۋازەكانەۋە، جوانى و بايەخدان بەجوانى و پىگەيەكى گەۋرە و بەھىزى لە ژيانى ئافرەتدا ھەبوۋە، بۆيە دەبىن زۆرىك لە ئافرەتان تائەۋپەرى تۋانا ھەۋل بۆ پارازندەۋە و جوان كەردنى جەستەى خۇيان دەدەن. لەگەل ئەۋەشدا و ھەرچەندە پىۋەر و پىۋانەكانى جوانى لە ھەموو شۆيىنكدا دىارىكراۋە“ (بكرى، ۲۰۲۰: ۴). ھەرچۆنىك بىت ”ھەستەردن بە جوانى لە پىشەنگ و يەكەمىنەكانى ھەستەردن و جوانىيە، مەۋقىش عاشقى جوانى جەستەيە، لە سەروۋى ھەموۋيانەۋە، جوانى چاۋەكان يان جوانى پوخسار دواتر بەشەكانى دىكەى جەستە، ھەر لە كۆنەۋە شاعىران گۆرانىيان بە سەر جەستەيى جوان و دلرفىن و دەرەۋەى ئافرەتاندا وتوۋە. ئەمەش ھەر لە لاي يۆنانىيەكاندا نەبوۋە، بەلكو لەلای زۆربەى نەتەۋەكانى دىكەشدا رەنگىداۋەتەۋە. ئەگەر لەم بارەيەۋە پىرسىار بىكرىت، ئايا جوانى ئافرەت شتىكى دەرەكى و بەرجەستەيى يان ناۋەكى و واتايىيە، زۆربەى بۆچۈنەكان لە قۇناغى يەكەمدا، لە سەر جوانى جەستەيى مەۋق، بە تايىبەتى جەستەى دەرەۋەى ئافرەت كۆكن، دواتر بەرەۋە جوانى ناخ و جوانى واتايى شۆر دەبنەۋە“ (الھاۋى، ۱۹۸۶: ۱۴). بەم شىۋەيە ”بايەخدانى شاعىرانى كۆن بە ئافرەت و ويناكەردن و بىننى ئافرەت لە وىنەى جەستەدا، بايەخدانىكى بى سنوۋرە و لە ھەمان كاتدا پىگەيەكى گەۋرە و فراۋانى لە شىعەرى غەزەل و ستايشدا داگىرکردوۋە، لە كاتىكدا وىنەى جەستەى ئافرەت بە ھەموو وردەكارى و لىكدانەۋە مېناسىيەكانىيەۋە، ھەز و ئارەزوۋ و خۇشەۋىستى بۆ جەستەى ئافرەت، وىنەى ئافرەتى لە شىعەردا پىكەيتاۋە، بەلام بابەتى ئافرەت لە شىعەرى تازەدا، لەگەل بابەتى دىكەدا ئاۋىتەبوۋە، لە چوارچىۋەى رەمزدا گوزارشتى لىكراۋە و كەۋتۆتە ژىر كارىگەرى خەسلەتەكانى كۆمەلايەتى و رۆشنىبىرى و

ئابووری...هتد“ (الموسی، ۱۹۹۱: ۴۴). جگه له‌مه‌ش ”زۆریک له‌که‌سان جوانیی ئافرهت له به‌ش و ئەندامه‌کانی جهسته‌ی ئافره‌تدا ده‌بیننه‌وه، وه‌ک: جوانیی شیوه و پوخساری دهم و چاو، گه‌وره و فراوانی چاو و برۆ، لیو و دهم و ددان، قورگ و مل، گوچک، سینگ و مه‌مک، قژی دریژ، سک، به‌رزی به‌ژن و بالا، ده‌سته‌کان و قول و باسک، قهد و که‌مه‌ره‌ی ته‌نگ و باریک،...هتد“ (الکیلانی، ۲۰۱۶: ۲). هه‌رچه‌نده ”له‌ماوه‌یه‌کی دوور و دریژدا و به‌دریژی میژوویی فیرعه‌ونی میسری، پیوانه و پیوه‌ره‌کانی جوانی بۆ جهسته‌ی ئافرهت گۆرانی به‌سه‌ردا نه‌هاتوه، ته‌نها گۆرانکارییه‌کی سوک و که‌م نه‌بیته، نمونه‌ی ئەم پیوه‌رانه‌ش بۆ جوانیی ئافرهت، شوخ و شه‌نگی و شیک و سه‌رنج راکیش و ناسک و نه‌رم و نیان و گه‌ش، که‌خاوه‌نی دوو مه‌مکی بچوک و سمتیکی خنجیلانه، که‌زۆر گه‌وره و گوشتن نه‌بیته، له‌گه‌ل ئاکاریکی ته‌نک و ناسک و شیوه و پوخساریکی باده‌می“ (زیاده، ۲۰۱۰، ۲۱۱). له‌لای زۆربه‌ی میله‌تانی جیهان ”جوانیی پیستی سپی له‌گرینگترین پیوه‌ره‌کانی جوانیی ژنه. شایه‌نی باسه‌تایبه‌تمه‌ندی ره‌نگی سپی له‌که‌لتوور و فه‌ره‌ه‌نگی کۆن و نویدا، به‌واتای پاک و بیگه‌ردی و خاوینی و ئاشتی و هیمای جوانی به‌شیوه‌یه‌کی گشتی دیت.“ (قاسمی، ممتحن، ۱۳۹۰هـ: ۸۸).

سه‌ره‌رای ئەمانه ”بایه‌خی شاعیران به‌جهسته‌یی ئافرهت، له‌وپه‌ری قوولی و وردی دایه، به‌بی گویدان و په‌چاوکردنی هه‌موو ئەو چه‌مک و تیگه‌یشتن و تیروانینانه‌ی رابردوو له‌م باره‌یه‌وه هه‌بووه. یه‌که‌مین هه‌نگاو له‌سه‌ر ئەو ریگایه‌دا که‌ده‌بیته تیگه‌ین ئەوه‌یه که‌ئافرهت له‌بابه‌تی شیعریدا، ئافره‌تیکی شیعرییه، هیچ په‌یوه‌ندییه‌کی به‌م ئافره‌ته‌وه یان ئافره‌تیکی دیکه‌وه نییه. که‌له‌واقیعدا ناسیویانن. ئەمه‌ش ئەوه‌ده‌گه‌یه‌نیته، که‌ئافره‌تی شیعری ئەو ئافره‌ته‌یه که‌بوونیکی خه‌یالی له‌شیعردا هه‌یه و ئاماده‌یه‌کی راسته‌قینه‌ی نییه، له‌هه‌مان کاتدا جهسته‌که‌ی جهسته‌یه‌کی شیعرییه“ (الجهاد، ۲۰۰۷: ۲۸۳). هه‌ر له‌م پوه‌وه ”هنری بیرکسون ئاماژه به‌گرنگی و بایه‌خی ئەو هه‌ستانه‌ی درک پیکردن ده‌کات، که‌په‌یوه‌ندیاره به‌جوانیی جولانه‌وه جهسته‌یه‌کانی ئافره‌ته‌وه، دوا‌ی دۆزینه‌وه‌ی درکه‌کانی هه‌ستی، که‌وه‌کو جۆریک له‌ئاسوده‌یی و سانایی له‌جولانه‌وه‌یه ده‌ره‌کیانه‌ی جهسته‌یی ئافرهت خۆی ده‌نوینی، که‌له‌هه‌موو باره‌کاندا بۆ هه‌ست و سۆز و ئاگایی مرۆف و هه‌ستکردنی به‌خۆ گونجان ده‌گه‌رپه‌ته‌وه“ (مصطفي، ۲۰۱۸: ۳). له‌پال ئەمانه‌دا ”تایبه‌تمه‌ندییه‌کانی جهسته له‌تیروانینی ئابووری و فه‌ره‌ه‌نگی ونه‌ریتی ئاساییه‌وه یان خۆمالییه‌وه، ئەو تایبه‌تمه‌ندییه که‌له‌لایه‌ن تازه‌گه‌رایه‌وه، له‌گشت لایه‌نیکه‌وه گه‌مارۆ دراوه.

بەمەبەستى ۋەستاندن ۋە پەكخستى ئاراستەكانى ۋە شىۋاندى چەمكى ۋىنەكانى رابردوۋ“
 (العتوم، ۲۰۱۶: ۱۴). ھەرۋەھا ”بەپىنى قسەى دىوتىما ئىمە نابى لە چوارچىۋەى جوانى
 جەستەدا خۇمان بېستىنەۋە، بەلكو ئىبى لە ۋ جەستەى ۋەكو پەيژەىك كەلك ۋەرگىن ۋ لە
 جوانىيەكەۋە بۇ جوانىيەكى تر بچىنە سەر، تاكو لە ئاكامدا لە جوانى جەستەۋە ئەگەىنە
 جوانى زەىن، لە كۇتايدا ئەگەىن بە ئاىدىيى(جوانى رەھا ۋ ساكار ۋ ھەتا ھەتايى)،
 جەستەى مرۇف لەم جوانىيە بىبەش ۋ دوور خراۋەتەۋە، جوانى جەستە ۋ جوانى جىهان
 تەنيا رەنگدانەۋە ۋ نواندەۋەى دەست تىراۋى ئەۋ جوانىيە رەھايەىە“ (سەجادى، مەحمودى،
 ۲۰۰۴: ۳۸). شايانى باسە ”ھۇنراۋەكانى جەلىزادە تايبەتمەندىيەكى خۇى ھەىە، كە لە نىۋ
 بوژانى سەردەمى خۇى جىاۋازى دەكاتەۋە، زۇربەى ھۇنراۋەكانى ۋەك چەند تابۇيەك وان،
 كە جەستەى ئن بەرۋوتى بەرجەستە دەكەن، ئەم جۇرە ھۇنىنەۋە لاي ھەلبەستۋانانى
 ھاۋچەرخى خۇى كەمتر بەرچاۋ دەكەۋىت“ (موكرىانى، ۲۰۲۰: ۶۹). ئەمەش بۇ ئەۋ
 بارودۇخ ۋ ژىنگەىە دەگەرپىتەۋە، كە شاعىر تىيدا ژياۋە، كە دەلىن: ”گەشتى ژيانى من ۋ ئن
 ۋەك جەستە لەسەردەمى مناليمەۋە دەست پى دەكات، كاتىك دايكم لەگەل خۇيدا دەبىردم بۇ
 ھەمامى گشتى ۋ دەيان ئنم بەرۋوتى دەبىنى. ھەمام يەكەم پىشانگى بەرفراۋانى ھەفتانە
 بوۋ، كە من دەيان تابۇى ھەمە رەنگم تايدا دەبىنى ، بۇ من ئىستاش ئەۋ پىشانگىيە،
 تابۇكانى كال نەبوۋنەتەۋە. سەدان گرتەى ئەۋ سەردەمە لەبەر چاۋى مندا تا ھەنوۋكە لە
 جۇلەى شىتانەدان. ئەم كاروانە ۋ ئەم پىشانگى بەردەوام لەيادەۋەرىمدا نامىش دەكرىت.
 پاشان لە ھەرزەكارى ۋ تا ئىستا ۋ كامل بوۋنى تەمەنىش، بەشىكى ھەرە گرنكى ژيانمە ۋ
 لىم نابتەۋە“ (جەلىزادە، دىدەنى: ۲۰۲۱). ھەر بۇيە دەلىن ”زۇر رەم لە خەۋنە، خەۋن
 خەلەتىنەرە، مرۇف دەستخەرۋ دەكات، فانتازىا ۋ خەيال ھەرگىز بۇ من بەس نىيە ۋ بەس
 نەبوۋە بۇ خۇلقاندى دەقىكى داھىنەرەنە بۇ ئن، گەر ۋەك ۋاقە بەرى نەكەۋتېم ۋ لە رۋى
 جەستەىيەۋە تىكەلى نەبىت. ئنى شىعەرەكانى من پەرى ناۋ ئەفسانەكان نىن. ھەرگىز لە ناۋ
 مانگەۋە دامنەبەزاندوۋن، راشكاۋانە دەلىت ”جوانى رۋخسار ۋ جەستەى ئن، لە پىشى
 پىشەۋە دى. گەر جوانى ۋ جەستەى ۋرۋوژىنەرى ئن، لە ئن بستىنەۋە چى دەمىنەۋە.
 ئەۋەى پىشى دەگوترى رۇح يان خۇشەۋىستى رۇحى لاي جەلىزادەدا، جگە لە ۋەھم شتىكى
 تر نىيە...رەش كەرنەۋەى جەستەى ئن ۋ خۇ خەرىك كەرن بەرۋەۋە خۇ دزىنەۋەى لە
 پىرۋزترىن جوانى ۋ چىژ. كاتىك دەلىن رۋحىان جوانە ۋاتە ھەلس ۋكەۋتىان جوانە كە
 ئەۋىش جۇلە ۋ كەردارى مادىن“ (جەلىزادە، دىدەنى: ۲۰۲۱). بەم شىۋەىە دەبىنىن جوانى

دەرەوہ له لای شاعیر له پیشه‌وهی هه‌ره جوانییه‌کانی دیکه‌یه. وهک له‌م کۆپله شاعیره‌دا دەرەکه‌وێت که ده‌لی:

تاکه،

دەرختی به‌هه‌شته، له‌ش،

رۆح سیبه‌ره‌که‌یه‌تی (جه‌لیزاده، ۲۰۱۲: ۲۶۷)

له‌م کۆپله شاعیره‌دا، شاعیر زیاتر که‌وتۆته ژێر کاریگه‌ری جوانی دەرەوه‌ی ئافره‌ت و زۆرت‌ر سه‌رسامه به جوانی رووکه‌ش و روخساری ئافره‌ته‌وه، نه‌ک دیوی ناوه‌وه‌یی ئافره‌ت و جوانی روحی ئافره‌ت، له‌به‌ر ئه‌وه‌ی جه‌لیزاده به شاعیری ژن ناسراوه، بۆیه ئاساییه که بابه‌تی خۆشه‌ویستی به هه‌موو شیوه‌یه‌ک له هه‌موو ره‌نگێکدا له شاعیره‌کانیدا ئاماده‌بیان هه‌بیت و خۆشه‌ویستی ببیته‌هه‌وینی شاعیره‌کانی شاعیر، به تایبه‌تیش جوانی به‌ژن و بالا و جه‌سته ”چونکه سه‌ره‌تای هه‌موو په‌یوه‌ندییه‌کی نێر و مێ له جه‌سته و روخساره‌وه ده‌ست پێده‌کات، واته خۆشه‌ویستی ئه‌وه‌نده‌ی په‌یوه‌ندییه‌کی مادی و جه‌سته‌یه، نیو ئه‌وه‌نده په‌یوه‌ندییه‌کی رۆحانی نییه، سه‌ره‌تا جه‌سته پاشان مه‌سه‌له‌ی رۆح دیته کایه‌وه، واته هه‌میشه له په‌یوه‌ندی خۆشه‌ویستیدا جه‌سته پیش رۆح ده‌که‌وێت، قوباد له‌و شاعیرانه‌یه، که به که‌ره‌سته و زاراوه‌یه‌کی زمانی زۆره‌وه له هه‌موو بۆنه‌یه‌کدا ده‌قێک ده‌کاته پاساو بۆ ئه‌وه‌ی وه‌سفی جوانی و جه‌سته‌ی ژنمان بۆ بکات، به تێرمانیکی ورد و به چاویکی شاعیرانه، له هه‌موو شوێن و پێگه‌یه‌کی جه‌سته‌ی ژندا بروانیت، به جۆریک ره‌نگه بتوانین ئه‌وه‌ش بلین که قوباد شاعیریکی ته‌واو (تێرۆتیکیانیه) به مانا فه‌لسه‌فیه‌که‌ی، چونکه شاعیره‌کانی قوباد ئه‌گه‌رچی پرن له جه‌سته، به‌لام جه‌سته به ته‌نیا ئامرازیک نییه بۆ جۆشانی خه‌یال و سۆز، به‌لکو جه‌سته ده‌بیته پرديک بۆ به یه‌ک گه‌یشتن. تێروانینی قوباد بۆ جه‌سته‌ی ژن، زیاتر تێروانینیکی میتافیزیکیانه‌یه، له‌وه‌ی تێروانینیکی نزم و شه‌هوه‌ت‌بازانه بیت، له‌گه‌ل ئه‌وه‌شدا زمانی قوباد پره له شه‌هوه‌ت و سۆز و هه‌ستیکی جوان به‌رامبه‌ر به جه‌سته‌ی ژن، زمانی شاعیری قوباد هه‌لگه‌رانه‌وه‌یه به‌سه‌ر چه‌مکی پیاو سالاری و زمانی نێرینه‌بیدا، چونکه له‌نیو شاعیری کوردیدا (مه‌سه‌له‌ی نێرینه‌یی) له لای شاعیره پیاوه‌کاندا به‌رده‌وام ئه‌وه‌نده زالبووه، به شیوه‌یه‌ک جه‌سته‌ی ژن بووه‌ته مه‌یدانی خۆ به‌تالکردنه‌وه و نیشان‌دانی پیاوه‌تی. له کاتیکدا له‌لای قوباد، ئیمه مامه‌له‌یه‌کی میه‌ره‌بانانه بۆ جوانی ژن و جه‌سته و ناسکی جه‌سته به‌دیده‌که‌ین، ئه‌وه‌ش تێروانینیکی ته‌واو پێچه‌وانه‌یه له ئاست هه‌موو شاعیرانی تردا “

(مهلولد، ۲۰۱۱: ۱۲۱). له راستیدا بابه تی جوانی جسته یی ئافرهت له شیعره کانی جهلیزاده له دیاردهیه کی ئاسایی تیپه ریوه و به رهو ئالوده بوون و هه ندیک جاریش بۆ ئاستی کرئوش بردن رۆیشتوو. ئهمهش به زهقی له م کۆپله شیعره دا رهنگیداوه ته وه که دهلی:

چیم بۆ نه کردی،

هیندهم کرئوش برد،

بۆ به ژن و بالات،

ته مه ن کلۆر بوو،

وهک پیره داری،

دلّم ئه گه رچی کلۆی به فربوو،

له ژیر پینخوستی ئازاری قورسا،

ژهنگی هه لهینا و

رزی به جاری!! (جهلیزاده، ۲۰۰۷: ۱۱۸).

له م کۆپله شیعره دا که شاعیر زیاتر هه ز و خولیا و هۆگر بوونی خۆی بۆ به ژن و بالا و جوانی روه که شیی ئافرهت پیشان دهدات، ویرای ئه وهی که ته مه نی گه نجی وهک پیره داریکی کز و لاواز و وشک هه لاتوو، به رهو پیری و گلۆر بوونه وه ده پروات و دلّه بچکولانه که شی له ژیر پینخوستی ئازاری قورس و خه م و ناخۆشی و ره شه بای پایز و دووریدا، ژهنگ هه لده هینیت و ده رزیت. به لام هیشتا جهخت له سه ر خۆشه ویستییه کی گه رم و گور و بی هاوتا بۆ ئه وینداره که ی ده کاته وه. له هه مووشی گرنگتر و زه قتر ئه وه یه که شاعیر ته نها به باسکردن و جوانبینی چه ند بابهت و ره گه ز و چه شن و وینه و دیمه نیکی جوانی ئافرهت جۆش و خرۆشی خۆشه ویستی دانا مرکیت، به لکو جوانی هه موو گه ردوون له جوانی ئافرهتدا ده بینیت و جسته ی ئافرهت به هه موو ئه ندامه کانییه وه له درشته وه تا ورد و له ئه ندامه ئاساییه کانه وه تا ئه ندامه هه ره هه ستییار و ورووژینه ره کان و له بینراوه وه بۆ نه بینراوه کان و له ریگا پیدراوه وه بۆ قه دهغه کراوه کان و له هه لاله وه بۆ

حەرام، دەکاتە هەوین و سەرچاوە و بنەما و کەرەستەى شیعەرەکانى و هەر لە تروپکەو (قژ و تەوقەسەرى) تا ناوەرەست (ناوک و کەمەر و سمت عەرەت) ى هەتاکو کۆتایى (پى و پاژنە پى و پەنجەکان) ى لە شیعەرەکانیدا رەنگیداو تەو، وەک لە خوارەو هاتوو:

— سەر، دەم و چاو، پوو:

هەموو ئەمانە بە پىوهر و پلەى يەكەم دادەنرین بۆ دیاریکردنى ئاستى جوانى ئافرەت، چونکە سەر یان دەموچاو پووکارى هەرە زەق و دیارى مرۆڤه و بەهیزترین و کاریگەرترین هۆکاره بۆ دەرخستنى لایەنى جوانى ئافرەت لە پال ئەندامەکانى دیکەى جەستەدا، ئەمەش وای کردوو ببیتە جیگای باسى شاعیران و نووسەران و هونەرەندان و لە بەرھەمەکانیاندا رەنگ بداتەو. بە تايبەتى لە لای ئەو شاعیرانەى ئالودەى جوانى ئافرەت و جەستەى ئافرەتن، ئەمەش تا رادەیهكى زۆر لە شیعەرەکانى قوبادى جەلیزادەدا بەدى دەکریت، وەک لەم کۆپلە شیعەرەنەى خوارەو دا خۆى دەنوینیت کە دەلى:

(۱)

مانگ،

بە دەست و پەنجەى تریفه،

سەر و پرچ و

شان و ملی،

لە بەفر دادەتە کینیت (جەلیزادە، ۲۰۱۲: ۱۵۴).

(۲) یاخود دەلى:

گەر -با- بوومايه،

تەنیا شەرم،

بە ژن دەفرۆشت.

بە قژ دەم و چاویم دادەپۆشى و

بەپەلە تەنۋورەكەيىم،

ھەلەدەدايەو (جەليزادە، ۲۰۱۸: ۳۲۳).

شاعير لەم كۆپلە شيعرانەي سەرەوودا بە شىۋەي ليكچواندن چەند ويئەيەكى شيعرى جوانى كيشاۋە و بۇ ئەم مەبەستەش بۇ ھىئانە كايەي ئامانجە شيعرىيەكانى سوودى لە رەگەزە جوراۋجۆرەكانى سروسشت وەرگرتوۋە، تا بتوانىت بەو ھۆيەو گوزارشت لە ناخى خۆي بكات و پەيامى شيعرى خۆي سەبارەت بە جوانىي ئافرەت و جەستەي ئافرەت بخاتە ڤوو،

جىگاي ئاماژە پىكردنە، شاعير لە كۆپلەي يەكەمدا ويئەي ئافرەتتيكمان لە چەشنى مانگ پيشان دەدات، كە بە دەست و پەنجەكانى كە لە نەرمى و ناسكى و جوانىيدا لە تريفە دەچىت و خەريكە سەر و پرچ و شان و مى لە بەفر دادەتەكئىت و خاويئى دەكاتەو. بەلام لە كۆپلەي دووھەمدا، شاعير ديسان بە سوود وەرگرتن لە رەگەزەكانى سروسشتەو، وەك رەگەزى با ديمەنىكى ديكەي شيعرىمان پيشان دەدات و لەويدا خۆزگە بە با دەخوازىت تا بتوانىت وەكو ئەو شەڤى ئاشقانە بە ئافرەتان بفرۆشيت و بە قژ و پەرچەميان دەم و چاويان داڤۆشيت و بەدەستەكانىشى تەنۋورەكانىيان ھەلبەتەو. كە بيگومان ھەلدانەوئى تەنۋورەش ئاماژەيە بۇ ھەز و خولياي شاعير بۇ جوانىي جەستەي ئافرەت لە ڤووي ھەوەسبازى و سىكسەو.

— قژ و پەرچەم:

بيگومان قژ و پەرچەم يەككە لەو بەشە گرنگانەي كاريگەرييەكى گەورەي لە سەر جوانىي مرؤف بە نىر و ميوە ھەيە. بەتايبەتيش قژ بە تاجى سەر چوئندراۋە. بۆيە ھەر لە كۆنەو جىگاي بايەخى خودى ئافرەتان بوو، بەوئى كە ھەميشە و بە بەردەوامى خەريكى رازاندنەو و ئارايشتى قژ و پەرچەميان بوون و پەنايان بۇ چەندەھا كەرەستە و جۆر و شىۋوزى ئارايشتكردى قژيان بردوۋە، بۇ ئەوئى بتوانن بە ھەر تالە قژيكي سەريان دلى لاويكى پيوە ھەلواسن، وەك ئاشكرايە ”بۇ قژ و پەرچەميش چەندىن ئەفسانەي جادوويى و ورووژاندن ھەن، كەواتە سەرپۆش چ واتايەكى ھەيە؟ بۆچى ئەم قژە چر و پرە لەنىگاي چاۋەكان دەشارىتەو. لە كاتىكدا ھەر تالە موويەكى سەدان دلى گىرۆدە كردوۋە“ (تجور، ۱۹۹۹: ۳۱۷). جگە لەمەش ”زولف يەككە لە كۆلەگە گرنگەكانى جوانى و قەشەنگى و لە ھزر و چىژى جوانىدا پەسندكراۋە، جىگاي باسكردنى جوانىناسان بوو، ھەر لە ويئە و

په يکه ره کانی مروځی کونه وه تا رڼوژگاری ئه مړو، زولف جیگای سه رنج پراکیشانی زهوق و سه لیکه ی شاعیران و نوسه ران بووه“ (جهانمرد، محبوبه، ۱۳۹۶: ۱۰۰). له لایه کی دیکه وه جوانی ئه م قژ و په رچه مه یان بوته بابه تی چهنده ها به ره می شیعری و ئه ده بی و هونه ری مه زن و ناوازه. ته نانه ت له به ره می هیچ شاعیر و نووسه ر و هونه رمه ندیک دا نییه که م تا زور رهنگی نه دابیته وه. جهلیزاده یه کیکه له و شاعیرانه ی تاراده یه کی زور شهیدای قژ و په رچه می ئافره تان بووه و له شیعره کانیشدا پانتاییه کی گوره و فراوانی هیه. وهک له م کوپله شیعیرانه ی خواره وه دا دهرده که ویت که ده لیت:

(۱)

هاتم بو لات له وی نه بووی،

خوزگه ده تزانی ئه و رڼوژه،

چ خه میکی بی وینه بووی!

هاتم بو لات..

وهک مندالی دهرگا بگری،

بو قه سب و نوقلی شه و به رات.

هاتم بو لات،

له دله بچکوله که مدا،

گه ردونیکم خو شه ویستی هه شار دابوو،

هه زار ئاسکی هه ز و تاسه،

بو بژوینی قژی خاوت

له باز و گه رمه غار دابوو (جهلیزاده، ۲۰۰۷: ۱۱۰).

(۲) یاخود ده لی:

که قژ

شانه دهکەیت،

گویم له شلپه شلپی،

هه موو پروبارهکانی دنیایه (جەلیزاده، ۲۰۱۹: ۴۰۲).

جەلیزاده له م کۆپله شیعراڤه سەر هه ودا قژ و پەرچه می له چهند وینهیهکی شیعری جیاواز و جواندا به کار هیناوه، له هه موو وینهکانیشدا شاعیر جهخت له جوانی و دلگیری و رازاوهیی قژ و پەرچه می ئافرهت دهکاتهوه،

له کۆپله یه که مدا شاعیر ئاسکی هه ز و تاسه و خۆزگهکانی به ره و بژوینی قژی خاوی خۆشه و یسته که ی رادهکات و به ئاواته وهیه پیی بگات.

له کۆپله ی دووه می شدا شاعیر له چوارچیوهی ئەندیشهیهکی قوول و فراواندا قژی ئافرهت به شه پۆلی پروبارهکان دهچوینیت کاتیک شانیه دهکات.

— چاو و برو:

چاو و برو لهو ئەندامه ئەفسانه یانه ی جهسته ی مروّقه که زیاتر له واتایه ک و زۆرتر له خویندنه وهیه کی بو دهگریت. چاو کانگایه کی قوولی پر له جوانی و نیگای هه مه چه شنه، له پشت هه ر نیگایه کیشه وه چیرۆکیکی دوور و درێژ هه یه. به شیوهیه ک ”زۆریک له شاعیران گیرۆده ی سیحری چاوهکانی ئافرهت بوون و له گه لیدا له جهنگ دابوون، یان که شیکی جادوویی و پیروزی له لا دروستکردوون، له لای به شیکی زۆریش له کومه لگا و میلله تانیش، ته وای جهسته و بوونی ئافرهتیش له چاوهکانیدا کورتکراوه ته وه، به شیوهیه ک سه راپای جوانی ئافرهتیا ن له چاوهکانیدا بینیه، ئافرهت له نیگای چاوهکانیه وه دهروانیه جیهان و ده بیته پرشنگی په یوهندی له گه ل دهو روبه ره که یدا و پروناکایی و ناز و خۆشه و یستی، له هه مان کاتدا چاوهکانی ئافرهت ده بیته کورتکراوه و پوخته ی جوانیه شاراوه و داپۆشراوهکانی جهسته ی ئافرهت که له پشت بالا پۆشییه کی چر و پر دا ته نراوه و ده ست به سه ر جهسته و رۆحدا دهگریت. هه ر بۆیه چاوی نیرگزی کاریک به مروّف دهکات، که نه مه ی و شه راب، نه تیر هاویژهکان پینان نه کرد بیت” (سلمی، ۲۰۱۶: ۳۷). بۆیه چاو و برو

له و ئه نامانهی جهستهی ئافرهته که گه وره ترين و به هيز ترين و کاریگه ری له سه ر په گه زی به رامبه ردا هه یه. له هه مان کاتدا پیگه یه کی به رزیشی له بواری شیعی و ئه ده بی و هونه ریدا هه یه. به تایبه تیش له شیعه رکانی جه لیزاده دا گه یشتوته ترۆپک، له کۆی شیعه رکانیدا (٦٠٨) جار وشه ی چاو و برۆی به کارهیناوه، وهک له م نمونه شیعرانه ی خواره وهدا دهرده که ویت:

(١)

له چاوه کانی تودا،

هه موو رهنگه کان ده بینم،

ئیدی من،

نه پیویستیم به پایزه.

نه به دارستان،

نه به ئه ستیره و نه ئاسمان (جه لیزاده، ٢٠١٨: ٧٤).

(٢) یاخود ده لئ:

بمده یه،

له گۆزه ی چاوه مه سته کانت،

پیکیکم بده یه،

تا ژنی ره ز به رووتی بینم (جه لیزاده، ٢٠١٢: ٢١).

(٣)

بمده یه،

شمشیری برۆکانتم بده یه،

تاسهري ئه و ديوانه ي پي بپه رينم،

كه گهرووم پر دهكهن له ژههري پيري.(جهليزاده، ۲۰۱۲: ۱۹).

ليزه دا له ئه نجامي خويندنه وهيه كي قول و ورد بو ئه م كۆپله شيعرانه ي سه ره وه چه ند راستييه كمان له لا بهرجهسته ده بيت، وهك هه ز و ئاره زووي له راده به دهري شاعير بو جهسته ي ئافره ت له نئويشياندا چاو و برو، ويژاي نائوميدي و ره شيني شاعير بو گه يشتنى به و چاو ه جوانانه، جهليزاده له چاويي ئافره تدا هه موو رهنگه كان و جوانييه كان ده بينى، بويه كاتيگ ده بيته خاوه ني چاو ه جوانه كانى ئافره ت، ئيدي شتيكي ديگه نامينيت پئويستي پيى بيت، به لايه وه گرنگ بيت. جگه له مه شاعير كاتيگ چاوي ياري هه يه، ئيدي پئويستي به مه ي و شه راب و مه يخانه نيه. جگه له مانه ش شاعير بروكاني ياره كه ي به فرياد ره س و شمشيري رزگار بوون له پيري ده زانيت و پي وايه ته نيا به هوي چاو و برو ي ياره كه يه وه ده توانى سه ري ئه و ديوانه ييه بپه رينيت كه گه رووي پر ده كات له ژههري پيري.

— گونا و پرومهت:

گونا و پرومهت له و به شه جوان و ديار و سه رنجرا كيشانه ي ئافره تن، كه كاريگه رييه كي زوري له سه ر ره گه زي به رامبه ردا هه يه. ئه مه ش واي كر دووه له جوانييدا به گولاله سووره يان سيوه لاسووره و زور شتي ديگه ي جوان بچوئيريت. بيگومان ئه م ئه ندامه ي جهسته ي ئافره ت بايه خيكي گه و ره ي له لاي شاعيراندا هه يه، هه ميشه له نيو شيعره كانيدا پيدا هه لگوتوه و ستايش و خو شه ويستي خويان بو ده ربريوه و جواني ئافره تيان له ويدا ديوه، له هه مان كاتدا گونا و پرومه ته كانى ده رخه ري راسته قينه ي جوانى و ناسكى و نه رم و نياني ره سه نايه تي ميئينه تي ئه ون “ (سليمان، ۲۰۰۵: ۳۳۵). ئه مه ش به ته واوه تي له شيعره كانى جهليزاده دا رهنگيدا وه ته وه وهك له م كۆپله شيعرانه ي خواره وده دا خوي ده نوينيت كه ده ليت:

(۱) به ته ني،

له روخي رووباره كه،

داده نيشم..

ده ست به پرومه تي،

ئەو پەلکە گىايە دادەنئيم،

کە هيشتا مەمكى نە کردووە (جەليزادە، ۲۰۱۷: ۳۱).

(۲) ياخود دەلئى:

جوانترين،

گولئى ياسەمىنە،

روومەتە خەرەکانى ئەو ژنە.

دئيم بۆ ماله سىپىه کەت..

گولئى لە چرىکەى کە نارىه کانت ناگرم،

رۆو دەکە مە تۆو پىت دەلئيم؛

تکايە، گورانىيە کى خالقيم بۆ بچرە (جەليزادە، ۲۰۱۸: ۶۳۹).

(۳) ياخود دەلئى:

زستانان،

گۆزەيە ک باران و سەبەتەيە ک بەفرت،

بۆ خردەکە مەوہ.

هاوینان،

گولەکانى گۆناتى پى ئاو دەدەم (جەليزادە، ۲۰۱۸: ۵۲۰).

(۴) ياخود دەلئى:

کە دەرگای،

ژووردهکه م دهکه مه وه،

ته نیایی نیوه پروت،

خوی داویته باوه شم،

بۆینباخه که م داده که نی،

قۆچپه ی کراسه که م دهکاته وه،

پرومه تی دهخاته سهر سنگم (جهلیزاده، ۲۰۱۹: ۵۰۱).

له م کۆپله شیعرا نه دا، وهک دهردهکه ویت شاعیر له هه موو شتیکی جواندا وینه ی گونا و پرومه ت و کۆلمی یاره که ی به دی دهکات، له هه مان کاتدا گونا و پرومه تی یاره که ی به هه موو ئه و شته جوان و دلگیرانه دهچوینی، که له سروشتدا هه ن، به تایبه تی گۆل و هاوشیوه کانی.

له کۆپله ی یه که م دا شاعیر په نا بۆ جوانی سروشت ده بات و له چوارچۆیه ی وینه یه کی شیعری جوان و رۆمانسی و خه یالاویدا ده ست به پرومه تی ئه و په لکه گیایه داده نیت، که هیشتا مه کی نه کردوه، به مه ش به هۆی به که سکردنی ره گه زه کانی سروشته وه، تابلۆیه کی شیعری جوانی کیشاوه.

له کۆپله ی دووه میشتا جهلیزاده به هۆی هونه ری لیکچواندنه وه و له وینه یه کی شیعری رازاوه دا، پرومه ته خره کانی ئه و ئافره ته ی خۆشی ده ویت به گۆلی یاسه مین دهچوینیت.

له کۆپله ی سینییه م دا، شاعیر سوودی له ره گه زه کانی سروشت وهرگرتوه، به یارمه تی هونه ری لیکچواندنه وه دیمه نیکی جوانی پرووی ئافرتمان پیشدان ده بات، کاتیک دهیه وی به هۆی باران و به فره وه گۆلی گونای یاره که ی ئا و بدات.

له کۆپله ی چواره میشتا نه ک ته نها به سوود وهرگرتن له شته مادیه کان. به لکو به سوود وهرگرتن له شته واتاییه کانیش دا وینه ی شیعری جوان و کاریگه ری هیناوه ته کایه وه، کاتیک دهلی: ته نیایی قۆچپه ی کراسه که م دهکاته وه و پرومه تی دهخاته سهر سینگم.

— لووت:

دياره له هەر كۆمه‌لگايه‌كدا شيوازى جوانى لووت جوړيکه، كه به داب و نه‌ريت و كه‌لتوور و ئاستى فيكرى ئه‌و كۆمه‌لگايه وابسته‌يه، به‌لام جوانى لووت به شيوه‌يه‌كى گشتى روليكى سهره‌كى له دياريكردنى ئاستى جوانى ئافره‌تدا هه‌يه، له هه‌مان كاتدا روه‌ريكي گه‌وره‌ى له شيعر و ئه‌ده‌بياتدا داگير كرده‌وه و كه‌م تا زور له شيعره‌كانياندا به‌كارىان هه‌تاوه، جه‌ليزاده‌ش له‌و شاعيرانه‌يه كه ئاماژه‌ى به‌و ئه‌ندامه‌ى جه‌سته‌ى ئافره‌ت كرده‌وه. وه‌ك له‌م كۆپله شيعره‌دا خۆى ده‌نويناى كه ده‌لى:

قه‌ره‌بالغتر؛

له ئاته‌شگه و له كلّيسا و

له نووژگه‌ى مزگه‌وته‌كان،

ژنه‌كان، كه ده‌چنه به‌ر ئاوينه،

جنيو ده‌ده‌ن به كه‌پويان،

ئالتوونه‌كانيان ده‌فرۆشن،

دۆلار كۆ ده‌كه‌نه‌وه،

خودايه، چاوئيك به نه‌قشى لووت بخشينه‌وه،

وه‌ك لووتيكى جوانت نه‌دا به ژنه‌كانمان،

بيده نه‌وه‌كاني داها‌توو،

عياده‌ى دكتوره‌كاني جوانكاري،

قه‌ره‌بالغترن؛ له باره‌كان،

له كۆرى شيعر، له هۆله‌كاني شانتۆ(جه‌ليزاده، ۲۰۱۹: ۵۵۹).

له‌م شيعره‌دا شاعير به‌زمانىكى ساده و ساكار، به‌لام به شيوازىكى جوان، باسى به‌ها و گرينگى و پيگه‌ى لووت له لاي ئافره‌ت ده‌كات، ئه‌مه له لايه‌ك، هه‌روه‌ها له لايه‌كى ديكه‌وه به

پێوهریکی سهرهکیی جوانیشی داناوه. چونکه لووت لهو ئەندام و بهشه زۆر زهق و دیارهکانی مرۆقه که پیش هه موو بهشهکانی دیکه‌ی جهسته‌ی مرۆف ده‌چه‌قیتته چاوی بینهر و سهرنج لیده‌ره‌وه، ئەمه‌ش وای کردووه کاریگه‌ری و لیکه‌وته‌ی زۆر له سهر دیاری کردنی ئاستی جوانیی روخساری ئافره‌ت به‌رجه‌سته بکات، ره‌نگه هه‌ر ئەمه‌ش هۆکار بیت بو‌ئوه‌ی شاعیر به‌م شیوه‌یه گوزارشت له‌م به‌شه‌ی جهسته‌ی مرۆف بکات، که چۆن ئافره‌تی به‌ لووتیه‌وه سهرقال کردووه، وای لیکردووه به‌رده‌وام ره‌خنه‌ بگریت و له‌ خه‌می جوانکاری و جوان‌پیشاندانی لووتی دابیت، زۆر زیاتر له‌وه‌ی له‌ بیرى پۆشبییری و ئەده‌بی و ته‌نانه‌ت ئایینه‌که‌شییه‌وه بیت.

— گۆی:

گۆی یه‌کیکه له‌و به‌شانه‌ی دیکه‌ی مرۆف، له‌گه‌ڵ ئەوه‌ی هۆکاری به‌رجه‌سته‌کرنی هه‌ستی بیستنه، له‌هه‌مان کاتدا به‌ پیتی لیکۆلینه‌وه زانستی و بایۆلۆجیه‌کان ئەندامیکی ورووژینه‌ریشه و کاریگه‌ری له‌ سهر ورووژاندنی هه‌ستی سینکسیدا زۆره. جگه له‌مه‌ش له‌ دیاری کردنی ئاستی جوانیی ئافره‌تیشدا رۆلی خۆی بینیوه، ئەمه‌ش وای کردووه له‌ بواری شیعری و ئەده‌بی و هونه‌ریدا و له‌ شیعره‌کانی جه‌لیزاده‌شدا ره‌نگبده‌ته‌وه، وه‌ک له‌م کۆپله‌ شیعره‌دا خۆی ده‌نوینیی که ده‌لی:

نه‌رمه‌ی گۆیکانی ده‌گه‌زم و

بۆنی مووه ره‌شه‌کانی بن بالی ده‌که‌م،

به‌ دوو په‌نجه‌ گۆ قاوه‌یه‌یه‌کانی ده‌گوشم و

مه‌مه‌که‌کانی راده‌ته‌کینم،

پیش ئەوه‌ی به‌هار،

دره‌خته‌ رووته‌کانم،

لی‌ بشاریته‌وه (جه‌لیزاده، ۲۰۰۷: ۷۰۶).

له‌م کۆپله‌ شیعره‌دا، شاعیر له‌ وینه‌یه‌کی شیعری جوان و پۆمانسیدا، ئاماژه به‌ جوانی و نه‌رمی و ورووژینه‌ری ئەم ئەندامه‌ هه‌ستیاره‌ی جه‌سته‌ی ئافره‌ت ده‌کات، که گۆی یه، به‌ بچ

پەردە ھەز و ئارەزوو و تامەزرۆیی خۆی بۆ گەزینی ئەم بەشەى جەستە پيشان دەدات و لەوێ دەيهوئى بۆ بن بالى و گۆيه قاوهيهكانى ژن نەك ھى كچ، چونكە گۆيى قاوهيى زياتر ئاماژەيى بۆ مەمكى ژنان، ھەروەھا بەرەو راتەكاندى مەمكەكانى شۆرپىتەو و گرى ھەوەس و ھەزەكانى دامركىنيتەو، پيش ئەوھى لە دەستيان بچيت.

— دەم و ليو:

دەم و ليو ھەردووکیان بە يەكەو بوونەتە سومبولى جوانيى دەم و چاو و روخسارى ئافرەت. زورجار وەك خونچە يان گول يان نوقل و شەكر و ھەنگوين ئاماژەى پيكرەو. ”ليو يەككە لەو ئەندامانەى كە توانيويتەى ببيتە جيگاي بايەخى شاعيران و دل و ھوشى شاعيران بە سىحرى جوانى خۆى ببات، ئەمەش بۆ ئەو دەگەرپتەو كە زورپك لە مروڤەكان پيشان وايە دەم كانبيەكە لە چيژ و خوشى لە پال لچ و ليو و ددانە سپى و بريقەدارەكانيدا.(الحوفي، ۲۰۰۲: ۴۵). بەھاو پينگەى ئەم جوانيىەى دەم و ليويش پانتايەكى فراوانى لە شيعرى شاعيراندا ھەيە و لە شيعرەكانى جەليزادەشدا بە رادەيەكى زور فراوان رەنگى داووتەو، بە شيوەيەك تەنھا لە يەك تاكە شيعردا كە بەناونيشانى (ولاتى رەژوو) لە ديوانى شەھيد بەتەنيا پياسە دەكات، شاعير (۴۱۶) جار وشەى دەمى بەكارھيئاو. ئەمەش ھەز و تامەزرۆيى شاعير بۆ ئەو بەشەى جەستەيى ئافرەت پيشان دەدات، جگە لەوھى لە شيعرەكانى ديكەشى دا لە ئاستيكي بەرزدا بەكارھاتوو. وەك لەم كۆپلە شيعرانەى خوارەو دا خۆى دەنووينت كە دەلى:

(۱)

دەم،

ئىنجانەى ماچە،

نەك ئەشكەوتى ووشە!(جەليزادە، ۲۰۰۷: ۳۹۱)،

(۲) ياخود دەلى:

ژنيك،

خوشى دەويم،

ژنىك،

دەم گەرمتر لە ئاگردانى گول و

دەنگ بە جۆشتر لە مۆسقى ئاگر(جەليزادە، ۲۰۰۷: ۷۴۷).

(۳) ياخود دەلى:

دەمتەم ماچ كرد...

لەو دەمەو،

كە قسە دەكەم،

حەرفىكم گولە و

حەرفىكم پەپوولە(جەليزادە، ۲۰۱۹: ۴۰۱).

(۴) ياخود دەلى:

پەرداخىك،

شەرابى لئوتەم بدەيه،

تا پر بېمەو،

لە جريوه جريوى لاويه تى.(جەليزادە، ۲۰۱۲، ۱۹).

لەم كۆپلە شيعرانەى سەرەو، دا وشەكانى دەم و لئو زياتر لە واتايەك و زۆرتر لە
رەهەند و مەدلولىكيان هەيه،

لە كۆپلەى شيعرى يەكەمدا، دەم و پراى ئەو، وەك سيمايەكى جوان و سەرنجراكيش
خراو، تە روو، دوو رەهەند و واتاي دژ بە يەكەشى لە خۆگرتوو، دەم لە رەهەندى يەكەمدا
بە ئىنجانەى گول چويناو، و بەهايەكى خۆشەويستى و رۆمانسى و سۆزدارى هەيه، بۆتە
رەمزی چيژ و خۆشى و جوانى ژيان، بەلام دەم لە رەهەندى دوو، مەدا وەك ئەشكەوتى
وشە نيشاندراو، و ئاماژەيه بۆ خراپە و نەزانی و تاريكى كە شاعير دژيه تى.

له كۆپلەي دووميشدا، شاعير له ويئەيەكى شيعرى جوان و خەيالدا، ديمەنى مەعشوقەكەي پيشان دەدات، كە دەمى گەرمترە له ئاگردانى گول و دەنگىشى بە جۆشترە له مۇسقىي ئاگر.

له كۆپلەي سىيەمدا شاعير بەها و پىگەي ئەم بەشەي جەستە بۇ پلەيەكى بالا تر بەرز دەكاتەو، پىي وايە لەو ساتەوەي دەمى خۆشەويستەكەي ماچ دەكات، كە قسە دەكا پىتيكى دەبيتە گول و پىتەكەي دىكەي دەبيتە پەپولە. ئەمەش ئاماژەيە بۇ بەهاي دەم و لىو له جوانى و چىژ و خۆشەويستى و ژياندا.

شاعير له كۆپلەي چوارەمدا ئاستى ئەم بەشەي جەستە كە دەم و لىويى ئافرەتە له رۆمانسىيەت و ھەوەسبازىش تىدەپەپىنى و بەرەو زىندووويەتى نەمرى دەبات و بە شىوہەيەك شەرابى دەم و لىويى يارەكەي بە ئاوى حەيات و بەقا دەزانىت.

— گەردەن:

ئەمەش ئەندامىكى دىكەي جەستەيى مروۇقە كە بۆتە جىگەي سەرنج و تىروانىنى شاعيران و نووسەران و ھونەرمەندان و كاريگەرى لە سەر ديارىكردنى ئاستى جوانى ئافرەتدا ھەيە. تارادەيەكى زوريش لە شيعرەكانى جەليزادەدا رەنگى داوہتەوہ. وەك لەم كۆپلە شيعرەدا دەردەكەويت كە دەلى:

(۱)

گەر تو،

(پەت)يش بيت من ديم،

تا بە گەردنت ھەلم بواسى و

بە گورانى بملاوئىتەوہ،

بەلىنت پى دەدەم،

دەست بۇ شابالى دەرباز بوون،

دریژ نه کهم (جهلیزاده، ۲۰۱۹: ۱۰۲).

(۲) یاخود دهلی:

ئهوان دهستیان،

گه یشتوته گه ردهنی،

ژنه گه ردهن شوشه کان.

ئیمه هیشتا،

پیکه سپییه کانمان،

زین نه کردووه بۆ سهفه ر (جهلیزاده، ۲۰۰۷: ۳۲۵).

(۳) یاخود دهلی:

به هه ناسه ی گه رم..

له سه ر گه ر دنت نوسیم:

خۆشم دهوی،

تاقانه کهم (جهلیزاده، ۲۰۱۲: ۳۵۰).

(۴) یاخود دهلی:

ماچه کانم؛

دهخ

لیس

کین و

وہک گولی،

ناز

ناز

دەرژینہ کۆشتەوہ.

گەردەنت چەند لووس و خزە،

ئەزیزم (جەلیزادە، ۲۰۱۸: ۳۴۸).

لەم کۆپلە شیعراوەی سەرەوہدا، شاعیر لە چەند وینەییەکی جیاوازا دیمەنی جوانی گەردەنی ئافرەتی بە وشە ناسک و جوان و ڕەنگاو ڕەنگ کیشاوە، لە کۆپلەیی یەکەمدا، جەلیزادە ئاماژە بە گەردەنی ئافرەت دەکات وەک سەنگی محەک بۆ دیاریکردنی چارەنووسی خۆی و تاسەیی بینینی خۆشەویستەکەیی گەشتۆتە لوتکە، بە شیوەییەکی حەزەکا خۆی بە گەردەنییەوہ ھەلواسی، بەلینیش بە دلێرەکەیی دەدات ھەرگیز دەست بۆ شا بالی دەرباز بوون نەبات و بیر لە ئازادی و ڕزگار بوون لە ژێر دەستی خۆشەویستەکەیی نەکاتەوہ. تەنانەت ئەگەر لە ئامیزیشیدا بمریت.

لە کۆپلەیی دووہمدا شاعیر لە چەند وینەییەکی شیعریدا بە شیوازی لیکچوواندن و لە دوو ئاراستەیی پێچەوانەدا ئیرەیی بەو کەسانە دەبات کە دەستیان گەشتۆتە ئەو ئافرەتانەیی کە گەردەنیان لە جوانی و لووسی و ڕەونەقدا لە شووشە دەچیت. کەچی ئەوان ھیشتا پیکە سپییەکانیان ئامادە نەکردووە بۆ مەست بوون.

لە کۆپلەیی سێیەمدا شاعیر تابلۆییەکی پر ئەوین و جوانیمان بە وشە پێشان دەدات، کاتیک بە ھەلمی ھەناسەیی لە سەر گەردەنی یارەکەیی دەنووسیت خۆشم دەویی.

لە کۆپلەیی چوارەمدا شاعیر لە وینەییەکی جوان و ڕۆمانسیدا ئاماژە بەوہ دەکات، کە گەردەنی خۆشەویستەکەیی ھیندە لووس و خزە، کاتی ماچی دەکات ماچەکانی وەک گولە ناز ناز دەخلیسکینە کۆشی دلێرەکەییەوہ.

— مل:

ئەمەش بەشیکی گرنگ و جوانیی بەخشە لە پیکهاتەیی جەستە و ”حەلقەیی پەیوەندی نیوان سینگ و دەم و چاوە، ملی درێژ زیاتر جیگای سەرنج و پەسندکردنە، کاریگەری جوانییەکەشی لە ئاستیکی بەرزداپە، کە زۆرجار لە جوانیدا بە ئاسک چوینراوە (الاعشی، ۱۹۹۳: ۸۳). وێرایی ئەمانەش پیوەری دیاریکردنی جوانیی مل بە پێی جیاوازی کۆمەلگاکان و کلتور و سەردەمەکان دەگۆرێت. ئەمەش وای کردوووە تارا دەیهک لە بەرهەمی هەر شاعیر و میلیه تیکدا بە جۆریکی جیاواز رەنگ بداتەو. لە ئەدەبیاتی کوردیشدا مل وەک بەشیکی جەستە رەنگدانەوێهەکی گەورەیی هەیه. لە شیعەرەکانی جەلیزادەشدا پینگەیهکی بەرزی هەیه. وەک لەم کۆپلە شیعەرەدا خۆی دەنوینێ، کە دەلی:

(۱)

بەر لەو هی بەهار،

جلوبەرگی ئامادەکراوی خۆی ببەخشیتەو،

بە پەلی دەوون و لکی دار،

دەچمەوێ نیو جەنگەلستانیکێ پرووت.

لە پشتراو،

باوێش دەکەم،

بە نیو قەدی درەختیک و

پشته ملی دەلیسمەو (جەلیزادە، ۲۰۰۷: ۷۰۵).

(۲) یاخود دەلی:

بەر لە مائاواویی لە نیشتمان،

تەسبیحیک،

له دوو ههزار،

دهنکه قهزوان دههونمهوه و

دهیکه مه ملی دایکم (جهلیزاده، ۲۰۲۱: ۳۲).

له م کۆپلله شاعرانه دا، شاعیر له هه موو ره گهزه جوراوجوره کانی سروشت سوود و بههره وهردهگریت و به کهسیان دهکات، به شیوهیه که له هه موو توخمیکی سروشت دا جوانی جهسته یی ئافرهت ده بینیت.

له کۆپله ی یه که مدا شاعیر له وینه یه کی شاعیری رومانسیدا له چوارچیوه ی هونه ره کانی لیکچوواندا ههست و نهستی خوی دهربرپوه. به شیوهیه که هه موو لق و قهه و دار و درهخته کان وهک ئه ندام و جهسته ی پروتی ئافرهت دیته پیش چاو. یان به کهسیان دهکات و له قالبی ره گهزی مینه دا بهرجهسته یان دهکات. بویه ههز و خولیا ی ئه وه دهکات پیش ئه وه ی به هار به جل و بهرگی پۆشته دایان پۆشیت، له پشت راوه باوهش به قهه و بالایان دابکات و پشته ملیان بلیسیته وه، که ئه مهش ره هه ندیکی سیکسی هه یه، که له وشه کانی (پروت، له پشترا، باوهش، نیو قهه، پشت، مل، لیسینه وه) به دی ده کریت.

ههروه ها له کۆپله ی دووهمیشدا شاعیر مل وهک به شیکی پیروزی جهسته ده بینیت، به تاییه تی له وه سفی دایکدا، چونکه شاعیر زورچار دایکی له ئاستی نیشمان یان زیاتریش داناوه، بویه هه زدهکات کاتیک مالئاوایی له نیشتمان دهکات، ته سبیحیکی دوو ههزار دهنکی بخاته ملی دایکی، که ره مزه بو خۆشه ویستی و پیروزی.

— سینگ و مه مک:

سینگ و مه مک له وه ئه ندامه هه ره هه ستیار و سه رنجراکیش و ورووژینه رانه ی جهسته ی ئافره ته، که پیگه یه کی گه وره و فراوانی له جوانی ئافره تدا هه یه. به شیوهیه که کاریگه رییه کی به هیزی له سه ر شاعیران و نووسه ران و هونه رمه ندان دروست کردوه. تا ئه و راده یه ی زۆریک له شاعیران وه سف و ستایشی جوانی دهم و چاو و ره نگ و پوخساری ئافره تیان تییه راندوه و به ره وه ئه ندامه هه ستیار و ورووژینه ر و پاوانکار و قه دهغه کراوه کان شوپ بوونه ته وه، ستایشیکی ورد و ته واویان کردوه، که سه ره چاوه ی زۆرتین سه رنج و بزواتن

و ورووژان و فیتنه‌یه. وهک سینگ و مه‌مک و شوینه هه‌ستیاره‌کانی دیکه، (الاعشی، ۱۹۹۳: ۱۳۱). به‌تایبه‌تیش جوانیی جه‌سته و ئه‌ندامه هه‌ستیاره‌کانی جه‌سته‌یی ئا‌فره‌ت، وهک سینگ و مه‌مک...هتد، پانتاییه‌کی به‌رینی له شیعره‌کانی شاعیردا هه‌یه، به‌راده‌یه‌ک ته‌ن‌ها له یه‌ک شیعردا که به‌ناونیشانی ولاتی ره‌ژوو له دیوانه شیعری شه‌هید به‌ته‌ن‌ها پیاسه ده‌کات، (۲۴۱) جار وشه‌ی مه‌مکی به‌کار هیناوه، وهک له‌م کۆپله شیعرا‌نه‌دا خۆی ده‌نوینی که ده‌ل‌یت:

(۱)

به‌قه‌د،

مه‌مه‌که‌کانت،

سه‌رسامیان نه‌کردم.

هیچ هه‌ره‌میک (جه‌لیزاده، ۲۰۱۲: ۲۶۶).

(۲) یاخود ده‌لی:

لیم‌گه‌رین ،

با‌گله‌یی له مه‌مک بکه‌م،

نه‌یتوانی په‌نجه‌ی عاشقیک و په‌نجه‌ی بازرگانیک،

ل ئ ک ج و دا،

بکاته‌وه (جه‌لیزاده، ۲۰۰۷: ۲۹۲).

(۳) یاخود ده‌لی:

تا مانگ،

له‌جاران جوانتر بیت،

هاتوو هه‌ر به سینگت بکات،

تکایه په‌نجه‌ره‌که دامه‌خه (جه‌لیزاده، ۲۰۱۹: ۴۷۱).

(۴) یاخود دهلی:

به یه که وه،

سینگیان خر ده که ن..

دار هه رمیکان و

کچه عاز به کانی گوند (جه لیزاده، ۲۰۱۹: ۵۸۱).

(۵) یاخود دهلی:

له رهی مه مکت،

سییه کانی خسته پار یه ک،

په راسو وه کانی هاریم،

په رداخی دلّی شکاند (جه لیزاده، ۲۰۲۱: ۲۹۰).

(۶) یاخود دهلی:

پیش کاریوه،

مه مکت به خه بهر دین،

دهنوک له لیوی ته نیایی ده دن (جه لیزاده، ۲۰۱۹: ۶۹۱).

(۷) یاخود دهلی:

سه نگره که م،

به قه تماغه ی بیره وه رییه کانم،

پر ده که مه وه،

تفه نگه که م به لکی دار زهیتوونیکه وه هه لده واسم،

دیم له نیو مه مکه کانی تودا،

سه نگره یکی نوی لیده ده م. (جه لیزاده، ۲۰۰۷: ۴۱۱).

(۸) یاخود ده لئی:

مه مک،

گه وره و بچوک،

به یه که وه ژیر ده کاته وه.

مه مک نه بوایه،

ده میش نه ده بوو،

له هه ر مالتکدا مه مک نه بوو

نارنجو کینک هه یه (جه لیزاده، ۲۰۱۲: ۱۹۷).

(۹) یاخود ده لئی:

باخه وان هه ناری خو شده وئی،

پیشمه رگه، نارنجوک،

من مه مکی تو (جه لیزاده، ۲۰۱۸: ۲۵۵).

(۱۰) یاخود ده‌لی:

که‌س،

سه‌یری گوله‌کان ناکات،

ئاخر به‌ده‌روه‌یه،

مه‌مکی ژنیک (جه‌لیزاده، ۲۰۱۸: ۲۸۳)،

(۱۱) یاخود ده‌لی:

(مه‌مک)

به‌رده‌وام مه‌مکت،

تک..

تک..

ده‌پرژیته نیو ده‌مم،

که‌چی نه مه‌مکت بچووک ده‌بیته‌وه،

نه ده‌مم تیر ده‌بیته!! (جه‌لیزاده، ۲۰۰۷: ۵۴۴).

(۱۲) یاخود ده‌لی:

ئاخر ده‌ترسم؛

ماچیکم به‌سه‌ر پشتی ده‌سته‌وه،

لیکم له چالی که‌مه‌رت،

چیپم له‌ناو ستیانه‌که‌ت،

هه‌ناسه‌م له‌بن بالت،

دېره شيعريكم به پووزتهوه و

تالېك قزى سپېم،

بهسەر گۆپكى مه مکتبهوه، جېبهيلم (جهليزاده، ۲۰۱۹: ۱۰۹).

له م كۆپله شيعرانهدا، جوانبيري و جوانبيني و جوان نووسى شاعير له بابتهى جوانى جهستهى ئافرهتدا له ئاستىكى بهرز و فراواندا بهدى دهكهين.

له كۆپله شيعرى يهكه مدا شاعير ئاست و رېژهى سهرسامى خۆيمان بهرامبهر به شوينه ههستيارهكانى جهستهى ئافرهت، بهتاييهتى مهكهكانى پيشان دهوات، بهراديهك هيچ هههميك كه يهكيكه له كهوت شته سهير و سهمهرهكانى دنيا، هينده سهرساميان نهكردوه. ئەم خوليايهش به تهواوهتى له شيعرهكانيدا رهنگيداوهتهوه.

بينگومان هه ره له بهر ئەمه شه ”جهليزاده به شاعيرى ئيرۆتيك يان شاعيرى جهستهى ژن و به تاييهتى باخى سيوان نوابانگى دهكردوه، وينه هونهريهكانى ئەم بابتهى له چاوشاعيرانى پيش خۆى و سهردهمى خۆى زۆر بويرانهتر بهرجهستهكردوه“ (موكريانى، ۲۰۲۰: ۱۲). به شيويهك زۆر جار ئەم جۆره بابتهانه بهره و رهههندى سيكسى و شههوتبازى شوربوتهوه.

له كۆپلهى دووهميشدا، جهليزاده له روانگيهكى مروّف دوستى و خوشهويستيهكى بهرزدا و به ئاراستهى پيشاندانى ئەو ديارده و رووداو و گورانكاربيانهى جيهانى گرتوتهوه، كه له ژير سيبهرى بهرژهوهندى تاييهتى و بيري سهرمايه داريدا بهرجهستهبووه، دهيهوى هاوار و راز و گلهيى و سكالاي خۆى به گوڤى ئەوانهى كه تهنه له روانگهى خودپه رستى و بهرژهوهنديهوه شتهكان دهبينن، يان مهك كه بهكس كراوه بگهيه نيّت، كه ناتوانيت پهنجهى عاشقېك و پهنجهى بازركانېك له يهكترى جيا بكاتهوه.

له كۆپله شيعرى سينه مدا شاعير ئهرك و رۆل و پينگه و هيژى جوانى شتهكانى له بنياتنانى هونهرى ليكچووواندا ئاوه ژووكردوتهوه، چونكه له برى ئەوهى وينهى دووهم كه ئافرهته بچوڤينى به وينهى يهكه م كه مانگه، هاتووه وينهى يهكه م كه مانگه چواندوويهتى به

وینەى دووهم كه ئافرهته، بۇ ئەوهى جوانىي له ئافرهتهوه وەربرگىت، به هۆى ئەوهوه له جاران جوانتر بىت.

له كۆپله شىعەرى چوارهمدا شاعىر له وینەيهكى جوانىي لىكچوواندن و رۆمانسىدا به شىوهيهكى ئىرۆتىكانه هەردوو ديمەنى لىكچووى دار هەرمىيهكان و كچه عازەبهكانى گوند دەخاتهروو كاتىك سىنگ و مەمكىان خپ دەكەن. كه بىگومان هەر يەكه له هەرمى و مەمك له خپى و توند و رەقىدا له يەك دەچن.

له كۆپله شىعەرى پىنجهمدا جەلizado شوینەوار و لىكهوته و كارىگەرى مەمكىان له سەر خودى خۆيدا پىشان دەدات، چونكه هەر كاتىك كه لەرهى مەمك دەبىنیت، سىيهكانى دەچىتهوه پال يەك و پەراسووەكانى دەهاردرى و پەرداخى دللى دەشكىت.

له كۆپله شىعەرى شەشمدا شاعىر به شىوهيهكى هونەرى جوان و له وینەيهكى شىعەرى سەرنجراكىشدا هەر يەكه له مەمك و تەنبايى به كەس دەكات. كاتى ديمەنى مەمكىان پىشان دەدات، كه پىش كازيوه و هەلاتتى خۆر له بەياناندا دەنوك له لىوى تەنبايى دەدات. كه ئەمەش وەك ئاماژەيهكه بۇ رۆلى مەمك بۇ نەهيشتن و كوتايى هينانى تەنهايى.

له كۆپله شىعەرى هەوتەمدا شاعىر بىزارى و بى توانايى خۆى له شوپشى چەكدارى و خەباتى ئازادىخووزى دەردەبرىت. بۆيه دەيهوى ئەم بۆشاييهى لەم بوارەدا دروست بووه، به قەتماغەى يادەوهرييهكانى پىر بكاتهوه و كوتايى به و هەمووه نەهامەتى و ناخۆشيه بهىنیت و تەنگەكهى به لكى دار زەيتوونىكهوه هەلواسىت، كه زەيتوون هيمای ئاشتىيه. واز لەم سەنگەرە كۆنە بهىنیت و سەنگەرىكى تازه له نيو مەمكهكانى خۆشهويستهكهى لىدات و ئىتر له پىناوى جوانىي جەستهى ئافرهتدا بژى و بمرىت.

له كۆپله شىعەرى هەشتەمدا شاعىر به هۆى خەياللىكى فراوان و زمانىكى كارىگەر و سادە و ساكارهوه، وینەيهكى شىعەرى جوانمان بۇ دەكىشى و رۆل و ئەركى مەمكىان زياتر و زۆرتر له وهى كه دەبىنين پىشان دەدات، چونكه مەمك له گوشه نىگای شاعىردا تەنها ئەركى گەوره كردن و پەروهرده و خۆراك بەخشىن و ژىركردنه وهى مندال نىيه، بەلكو مرۆف له قۆناغى مندالىيهوه تا هەرزەكارى و پىرىش پىويستى به مەمك هەيه و ناتوانىت بى مەمك بژى، مەمك هۆكارى هەبوون و زىندووويهتى و بەردهوام بوونه، ئەگەر مەمك نەبىت دەم و ژيانىش نابىت، جگه له وهش مەمك سەرچاوهى خۆشى و ئاشتىشه، چونكه له هەر مالىك مەمك نەبىت نارنجوكىك، يان شەر و مال وىرانى هەيه.

له كۆپله شيعرى نۆيهما جەلizado به پيچەوانەى ھەموو كەس و دابونەريت و كۆمەلگايك، به پيچەوانەى ھەموو جوتيار و پيشمەرگەيەك له برى ھەنار و نارنجۆك تەنيا و تەنيا مەمكى خۆش دەويت، چونكه له تيروانيني شاعيردا ئەوھى فرىاي دەكەويت و دلخۆشى دەكات و زامەكانى ساپيژ دەكات و كۆتايى به خەم و مەينەتییەكانى دەھينيت، جگە له مەمك ھيچى ديكە نيبە.

له كۆپله شيعرى دەيەما شاعير مەمك به جوانترين و خۆشترين و باشتريين دلگيرترين و وروژيترين شت دەزانيت، بۆيە پيى وايە كاتيک مەمك بەدەرەوھە بيت كەس سەيرى ھيچ شتيك ناكات و ھيچ شتيكيش نرخ و بەھاي نامينيت. ئەوھش ئەو راستيیەمان بۆ دەسەلمينيت كە مەمك بەشيكە له جەستە يان ديوى دەرەوھى جوانيى ئافرەت نرخ و بەھاي زياتر و كاريگەرترە له جوانيى ناوھويى ئافرەت.

له كۆپله شيعرى يازدەھەما شاعير باسى ئەوھ دەكات، له گەل ئەوھى مەمك بەردەوام و تكتك دەرژيتە نيو دەميەوھ، بەلام نە مەمك بچوك دەبيتەوھ نە دەميشى پپ دەيت، ئەمەش ئاماژەيەكى ھاشا ھەلنەگرە بۆ ھەز و ئارەزوو و ھەوھسيى بى كۆتايى شاعير بۆ جەستە و جوانيى ئافرەت و تيرنەبوونى له چيژ و خۆشيبى جوانيى جەستەيى ئافرەت.

له كۆپله شيعرى دووازدەھەما دوو وينەو دوو رەھەندى شيعرى جياواز بەدى دەكەين كە زياتر له خويندەنەوھيەك و زۆرتەر له واتايەكى ھەيە، شاعير كاتيک باسى ترس دەكات لەوھى ماچيكي بەسەر پشتي دەستەوھ و ليكي له چالى كەمەرى، كە مەبەستى مژيني ناوكيبەتى و چەشى له ناو ستیانەكەى و ھەناسەشى له بن باليدا و بەجيمانى تاليك قژى سپيبەتى بە سەر گۆپكى مەمكى دلخوازەكەيەوھ ھەن. كە ئەمانە ھەموويان ئاماژەى روون و ئاشكران بۆ ئەوھى كە ئەو كەسە ھاوسەرى خۆى نيبە، بۆيە ترسى له ئاشكرابوونى ئەم شتانە ھەيە، له لايەكى ديكەوھ واتاي ئەوھيە كە ھەز و تاسەى شاعير بۆ ئافرەت سنوورى نيبە و نازانيت تەمەن و پيرى و گەنجى و دوور و نزىكى و ئايين و نەتەوھ و رەش و سپى چيبە. ھەموو ئەو تيروانين و ليكدانەوانە سەبارەت بە بەھا و كاريگەرى و پيگەى مەمك وەك بەشيك له جەستەى ئافرەت لەم ھيلكاريبەى خوارەوھدا خراوھتەرپوو:

هینکاری_۲۴(پینگه و کاریگه‌ری مه‌مک)

__ شان و بال:

شان و بال له‌و ئەندامه‌ جوانانه‌ی جه‌سته‌ی ئافره‌تن که‌ جیگای سه‌رنج و تیرامانی ره‌گه‌زی نیرینه‌ یان پیاوان بووه‌. به‌تایبه‌تی ئەو شان و بالانه‌ی و نه‌رم و نۆل و لووسن، جه‌لیزاده‌ یه‌کیکه‌ له‌و شاعیرانه‌ی هینده‌ی تامه‌زرۆیی جوانیی جه‌سته‌ و شوخ و شه‌نگی و ئافره‌ت په‌رست بووه‌، نیو هینده‌ خۆویست و خۆپه‌رست نه‌بووه‌. بۆیه‌ هه‌میشه‌ شاعیر مردنی له‌

سەر شان و باوهشیی ئافرەت زۆر پێی خۆشتر بوو، لە ژيانیک لە دووری جوانیی جەستەیی
ئافرەت، ھەر وەک لەم کۆپلە شیعەرەیی خوارەودا خۆی دەنوینێ کە دەلی:

(1) ھەز دەکەم،

ئەو شەووەی دەمرم،

بەسەر شانێ کچیکیی رووتەو،

تاتۆی پەپوولە یەک بکیشم (جەلیزادە، ۲۰۱۸: ۳۸۷).

(۲) یاخود دەلی:

لووسترین ئەندامی لەشت،

شانەکانتن،

کە ماچیان دەکەم،

ماچەکانم؛ وەک پۆلیک دەنکە گیلەس دەخلیسکین و

لە ناو دەستە خەرەکانتا،

خەر دەبنەو.

ئیدی سەرقالی مژینی شانەکانت دەبم،

زۆر ماندوون،

با تاویک پشوو بەدەن،

مەمکەکانت (جەلیزادە، ۲۰۲۱: ۲۴۹).

شاعیر لێرەدا لەم کۆپلە شیعەرەدا چەندین جار ئاماژەیی بە جوانی و چیژ و خۆشی ئەو
ئەندامەیی جەستەیی ئافرەت کردوو، ھەز و ئارەزووی شاعیر بۆ شان و بالی ئافرەت لە
زۆر جیگادا دەگەییەنیتە ئاستی جوانی و چیژ و خۆشی مەمک و ئەندامە ھەستییارەکانی
دیکە.

له كۆپلەي يەكەمدا و يېزاي بەدى كىردنى ھەز و ئارەزووى ھەۋەسبازى بۇ جەستەي ئافرەت، پەيامىكى بەرز و پىرۆزى مرقايقەتەش لى وىنەي پەپولەدا دەبىنن، چونكە لى وشەي پەپولەدا چەندىن دال و مەدلۇل و رەھەندى جۇراوچۇر دەخوئىنەۋە.

له كۆپلەي دوۋەمدا جەلىزادە شانەكانى ئافرەت بە لوستىرىن و ورووژىنتىرىن بەشى جەستەي مېنە دەزانىت، كە زۇرچار لى بېرى مەمك و بۇ ھەسانەۋە و پشوووانى مەمك پەناي بۇ دەبات، لەۋانەشە تارادەيەكى زۇر پەيوەندى بە ھەزى شاعىر بە چىژگوركىۋە ھەبىت. بۇيە شاعىر كاتىك ماچيان دەكات ۋا ھەست دەكا ماچەكانى ۋەك كۆمەلە گىلاستىك دەخلىسكىت و لى ناۋ دەستە نەرم و تۇل و خرەكانى ئەۋدا كۆ دەبىتەۋە، جگە لەمەش بۇيە شاعىر ھەز دەكات شانەكانى ماچ بكات و بىژى، تا پشووۋىەك بە مەمكى دلخۋازەكەي بدات، كە زۇر ھىلاك و ماندوۋى كىردون.

— دەست و پەنجە و مەچەك:

دەست و پەنجە و مەچەك: چ ۋەك ئەندامەكانى جەستەي ئافرەت، چ ۋەك دال و سىمبول بۇ كۆمەلىك مەدلۇل و واتا و خوئىندەۋەي جىاۋاز نىرخ و بايەخ و گىرنگىيەكى زۇرى ھەيە. بە شىۋەيەك دەكرىت و دەشى لى پال خۇشوىستىن و جوانبىنىي ھەموۋ دەستىكا چەندىن رەھەندى ئىنسانى و ئەخلاقى و مەعرىفى و كۆمەلەيەتەش بخوئىنەۋە، چونكە ھەر لى كۆنەۋە دەست و پەنجە لى بەرھەمى شاعىران و نووسەران و ھونەرمەندان و دەقە ئەدەبىيەكاندا كۆمەلىك واتاى نەستەق و ئىدىۋمىشى ھەلگرتوۋە. بۇيە لىرەدا لى شىعەرەكانى جەلىزادەدا دەشى ھەمان تىروانىن و خوئىندەۋە بۇ ئەم شىعەرەنە بكەين و زىاتر لى گۇشەنىگايەكەۋە ھەلى بسەنگىنن، لەبەرئەۋەي شاعىر بۇ زىاتر لەمەبەست و ئامانجىك وشەي دەستى لى شىعەرەكانىدا بەكارھىتاۋە، ۋەك لەم كۆپلە شىعەرەنەدا دەردەكەۋىت كە دەلى:

دەستى ژنىكم خۇشەۋى..

خۇر دەسگىر دەكات و

لە سەر شۇستەيەكى تارىكدا،

دەيكا بە پەيكەرى پووناكىي.

ئەستىزە كۆدەكاتەو،

لە پاركىكى نووستوودا،

دەيكا بە درەختى جريوه،

من دەستىكم خوش دەوى،

بەرد دەكا بە پەرسىلكە،

گەلا دەكا بە پەپوولە،

ديوار دەكا بە ئاوينە (جەليزادە، ۲۰۱۸: ۵۹۲).

ليزەدا لەم كۆپلە شيعرەدا شاعير لە چەند گوشەنيگايەكى جياوازەو بە دەست و پەنجە دەپروائيت و پىي وايە كە دەست و پەنجە و مەچەك هەم وەك بەشيكى گرنگ لە جەستە، هەم وەك هيما و پەرمزىش لە بواری شيعرى و ئەدەبى و هونەريدا، زياتر لە رۆل و ئەركينك دەبينيت و زۆرتر لە واتا و مەبەستىك لە خۆدەگريت. بۆيە شاعير لەم كۆپلەدا لە پال ئەوہى كە مەبەستىيەتى جوانى و نەرم ناسكى و لووسى و پەونەقدارى دەست و پەنجەى ئافرەت پيشان بەدات. دەشيەويت دەستى ئافرەت وەك سيمبولى بەخشندەيى و ميهرەبانى و هاوكارى و ريز و خوشەويستى و ئاشتى و ئارامى و ئاسودەيى داھينان و گورانكارى بناسينيت، لە كاتىكدا ئافرەت رۆژ و شەوى لەسەريەك داناو بە ئوہى خۆر دەستگير بكات و بيكاتە چەقى رۈوناككەرەوہى شەقامەكان و دنيای تاريكى پى رۆشن بكاتەو، يان ئەوہتا ئەستىزەكانى پى كۆبكاتەو، جۆش و خرۆش و جريوه جريو بخاتە پاركىكى نووستوو، يان بەرد بكا بە پەرسىلكە و گەلا بكا بە پەپوولە و ديواريش بكا بە ئاوينە.

— سەك و پشت و كەمەر:

ئەمانەش لەو ئەندامانەن كە زياتر پەهەندى سيكسيان هەيە، چونكە تا لە سەرەو بەرە و ناوہراستى جەستە شۆر بينەو، يان تا لە خوارەو و بنى پيوە بەرەو ناوہراست و بۆ سەرەو هەوران بچين، ئاست و ريزەى هەستيارى سيكسى ئەو ئەندامانە زياتر و زۆرتر

بەرز دەبنەو، بە تايبەتی كەمەر و دەوروبەری كەمەر بە ناوەرپاست و چەقى ئەندامە
هەستەوەرە بەرزەكان دادەنزیت، بە بەراورد لەگەڵ ئەندامەكانی دیکەدا، ئەمەش وای كردوو
ببیتە جیتی تەماحی ئەوانەى زیاتر خولیاىی هەوەسبازى چيژ و خوشى و جوانیى جەستەن.
بیگومان ئەو ئەندامانە تا رادەیهكى زور لە شیعەرەكانى جەلیزادەش رەنگى داووتەو و بۆتە
هەوینی خەون و خەیاڵی شاعیر، وەك لەم كۆپلە شیعەرەدا خۆی دەنوینیت كە دەلی:

(1)

ورده ورده رۆیشتی...

دلۆپ دلۆپی ئاو،

بە تال تالی قژتەو زەنگولی ئاواز بوون،

بەسەر پیشت و نەرمایی سینگتا، گلۆر دەبوونەو.

گۆمی شین... خور، خور، ئەشكى رشت. تا بوو یەو دەریا.

ماسیەكان كەوتنەو مەلە، گەرای تازەیان دانا.

دەریا، وەك پیشیلەیهكى چاو شینی رەشەمە،

بۆنى بە شوین پیتەو دەکرد.

لەگەڵ هەموو قۆرتەكانى قەراخ، جووت بوو.

بە تۆماوی لەزەت، سكى پر كردن (جەلیزادە، ۲۰۱۹: ۱۵۹).

(2) یاخود دەلی:

چلیك هەتاو،

هاتۆتە بەر پەنجەرە..

ژنیک،

مەمكەند و دەرپێهەكى،

خستوتته بن باليفهكهى و

پووت پووت،

لهسه ر گازهرهه پشت راکشاوه (جهليزاده، ۲۰۱۹: ۱۲۸).

(3) ياخود دهلى:

من بونم،

به پشت و كه مهورى گوله كانه وه ده كرد،

له هه موو درزيكى له شيدا،

شوشه عه تريک ر ژابوو (جهليزاده، ۲۰۱۹: ۲۲۶).

(۴) ياخود دهلى:

پشتت ،

پارچه يه كه له په نير،

تيايدا ئاو، دلۆپ ، دلۆپ،

به مه ندیلی كه فه وه،

بو به رزاييه كانى خوار كه مه رت،

كرنوش ده بن (جهليزاده، ۲۰۲۰: ۲۱۶).

له هه ر يه كه له م كوپله شيعرانه دا، ئه گه ر له ديده گاي هونه ريبى شيعرى و ئه ده بيبه وه سه يرييان بكه ين و شروقه يان بكه ين، له پال ره هه ندى سيكس و ئيروتيكييه تدا چه ندين تيروانين و ليكدانه وه ي جياوازي ديكه مان له لا به رجه سته ده بيت، كه ده چنه خانه ي مروث بوون و هزر و مه عريفه ي ئينسانيبه وه. به شيوه يه ك ئافره ت لي ره دا له گه ل ئه وه ي به

كانگای چیژ و خویشی و جوانی و بهخته‌وهری دانراوه. له هه‌مان کاتیشدا ته‌وژمیکی زیندووویه‌تی و به‌رده‌وامی و گه‌شه‌پیدانی گه‌وره‌ی تیدا به‌دی ده‌کری، به‌و راده‌یه‌ی هه‌موو ئەندام و به‌ش و شته‌کانی ئافره‌ت له دیدی جه‌لیزاده‌دا واتای ژیان و چیژ و له‌زه‌ت و خویشی و شادی و جوانی و گۆرانکاری و به‌ره‌مداری و داهینانی لی ده‌تکیته‌وه.

له‌ کۆپله‌ شیعری یه‌که‌مدا: شاعیر به‌هۆی به‌کاره‌ینانی کۆمه‌له‌ وشه‌ و ده‌سته‌واژه‌یه‌کی وه‌ک (تالی قژ، سه‌ر پشت، نه‌رمایی سینگ، گۆم، ماسی، مه‌له، گه‌را، بۆن پیوه‌ کردن، قۆرته‌کانی جووت بوون، تۆماوی له‌زه‌ت، سک پر بوون) که هه‌ر هه‌موویان له‌ گه‌ل ئەوه‌ی ئەندامی جه‌سته‌ی مروّفن یان ره‌گه‌زه‌کانی سروشتن، ره‌هه‌ندی سی‌کسیان هه‌یه‌و ئاماژه‌ن بۆ وروژاندنی سینگی، به‌لام له‌ هه‌مان کاتدا له‌ دیوی دووه‌می ئەم فۆرپه‌وه، وینه‌یه‌کی ئینسانی و مه‌عریفی به‌رز ده‌بینین، که ئاستی فکری و ئیستاتیکیه‌تی شیعره‌کانی شاعیری به‌رزکردۆته‌وه

له‌ کۆپله‌ی دووه‌مدا جه‌لیزاده به‌هۆی کۆمه‌لیک وشه‌ی هه‌ستیاری و وروژینه‌ره‌وه زیاتر به‌ره‌وقولایی دیمه‌نه‌ سی‌کسیه‌کان رۆیشتوو و وینه‌یه‌کی ئیروتیکی جوانی ئافره‌تی خستۆته‌ روو کاتیکی به‌ بینینی چلیک هه‌تاو که به‌ که‌س کراوه و ئاماژه‌یه‌ بۆ ره‌گه‌زی نیر، ئافره‌تیکی خۆی روو رووت کردۆته‌وه و مه‌که‌به‌ند و ده‌رپییه‌کی خستۆته‌ بن بالیفه‌که‌ی و له‌سه‌ر گازه‌ره‌ی پشت راکشاهه، که خۆی له‌ خۆیدا ده‌سته‌واژه‌کانی رووت رووت و له‌سه‌ر گازه‌ره‌ی پشت و راکشان، پیشاندانی قوناغیکی هه‌ستیاری و وروژاندن و ئاماده‌سازی کرداری سینگی و جووت بوونه، که وه‌ک به‌شیک له‌ جوانی ئافره‌ت ده‌ریخستوو.

هه‌رچی کۆپله‌ی سییه‌مه‌ شاعیر زیاتر سوودی له‌ هه‌ستی بۆنکردن وه‌رگرتوو بۆ خستنه‌رووی جوانی ئافره‌ت هه‌م له‌ رووی مادیه‌وه و هه‌م له‌ رووی واتایشه‌وه، واته‌ جه‌لیزاده له‌رپی بۆن و به‌رامی جه‌سته‌ی ئافره‌ته‌وه له‌ یه‌ک کاتدا ده‌یه‌ویت هه‌م چیژ و خویشی له‌ جوانی ده‌ره‌وه‌ی ئافره‌ت ببینیت و هه‌م تام و بۆن و جوانی ژیانیش له‌ جوانی ئافره‌دا چر بکاته‌وه، چونکه له‌ دیدی شاعیردا ژیان بی ئافره‌ت بی بۆن و بی تام و بی ره‌نگه. ئافره‌ت شووشه‌ عه‌تریکه‌ رژاوته‌ ژیانه‌وه.

له‌ کۆپله‌ی چواره‌مدا جوانی و چیژ و خویشی جه‌سته‌ی ئافره‌ت له‌و مه‌به‌سته‌ رووکه‌شانه‌یه‌ که شاعیر ئاماژه‌ی پیکردوو و هه‌زوو ئاره‌زوو و خولیا‌ی خۆی له‌م

بارهیهوه له چوارچیوهی وینهیهکی ئیروۆتیکی و رۆمانسیدا و بههۆی هونهرهکانی لیکچوواندنهوه خستۆته روو. کاتیک پشتی دلبرهکهی به پارچهیهک پهئیری دهچوینیت، که دلۆپه ئاوهکانی سهری به مهندیلی کهفهوه بۆ بهرزاییهکانی خوار کهمه ر که مه بهستی سمته، شوڤر دهبنهوه و بۆ خوارهوه. که ئەمانهش هر هه مویان رههندی سیکسیان ههیه و شاعیر وهک که رهستهیک بۆ بهخشینی بهههی ئیستاتیکی به شیعرهکانی بهکاری هیناون.

— ناوک:

ناوک له گه ل ئه وهی به شیکی بچوکه له جهسته دا، به لام هیشتا هه م له جوانیی به خشی ئافرهت دا، هه م وهک ره مز و ئیدیومیش رۆل و پیگهی خۆی ههیه و بۆته سه رچاوهیهک بۆ شیعر و هونه ر و که له پووری کوردی و تا رادهیهکی به رچا و له به ره مه شیعی و ئه ده بی و هونه رییه کاندایه نگیدا وه ته وه، له لای هه ندیک له که لتووره کان ناوک به چه قی جوانیی داده نریت و حه ز ده کهن هه میشه بیرازینه وه و به ده ره وه بیت، وهک هه ندیک له و هۆز و تیرانه ی له هیندستان ده ژین. هه روه ها ناوک له شیعر و ئه ده بیاتی رۆژه لاتی و کوردیشدا بۆته جیگای بایه خ و گرینگی دان، جه لیزاده یه کیکه له و شاعیرانه ی وهک هه موو به شه کانی دیکه ی جه سته به چاوی بایه خه وه له ناوکی روانیوه و له شیعه رکانیدا به کاریهیناوه، وهک ده لئ:

(۱)

هه نوکه ده مم،

له سه ر ناوکه..

نازانم،

له قژته وه دابه زیوم،

یا به په نه کانی پیته وه هه لکشوم (جه لیزاده، ۲۰۱۲: ۲۸۷).

(۲)

یاخود ده لئ:

روحیکی هه لا هه لام،

ھەر لايەم،

كەوتۆتە ناو ناوكى كچىك (جەليزادە، ۲۰۱۸: ۱۹۷).

لەم كۆپلە شىعرانەدا كاريگەرىيى پىگەيى ناوك لە سەر شاعىر و لە شىعرەكانى شاعىردا تا ئاستىكى بەرز دەردەكەويت، بەشيوەيەك لە ھەردوو كۆپلە شىعرەكەدا ھەز و ئارەزوو و خوليا و ھەوەسى شاعىر لە ناوكدا چىر بووئەتەو،

لە كۆپلەي يەكەمدا شاعىر ھىندە تامەزرۆ و مەست دەردەكەويى بۆ مژىنى ناوكى دىخوۋەكەي و بە شىوازىك دەمى خستۆتە سەر ناوكى و خۆي پىوھ سەرقال كىردو، نازانىت و لە بىرى نىيە كە لە قز و سەريەو دەستى پىكردوھ و بۆ لاي خواریوھ و ناوكى شۆر بووئەتەو، يان لە پەنجەكانى پىيەوھ بۆ سەرەوھ ھەلكشاوھ و دەمى خستۆتە سەر ناوكى، ئەمەش ئەوھ دەگەيەنىت كە لە ھەردوو باردا ناوك بۆتە كانگاي چىژ و خۆشى بەخشىن و چەقى وەستان و زالگەي گىرۆدە كىردنى شاعىر، لە پرووى ھەز و ھەوەسەوھ.

لە كۆپلەي دووھمدا خواست و ويست و شەھنەيەكى گەورە و بەھىزى جەليزادە بۆ رەگەزى مىيىنە بە تايبەتەش كچان بەدى دەكەين، تا ئەو ئاستەي سنورى عەشق دەشكىنى و ھەز دەكات گىانى پارچە پارچە و لەت و پەت بىت و ھەر لەتتىكى بچىتە ناو ناوكى كچىكەوھ، كە بىگومان لىزەدا ھەلبىزىرناي ناوكى كچ لە كۆي بەشەكانى دىكەي جەستەدا ئامازەيە بۆ ئەوھى شاعىر دەيەويى بىيىتە سەرچاوھ و بژيوى ژيانى كچان وەك چۆن دايك بەھوي رايەلە و دەمارى ناوكەوھ خۆراك و ژيان بە كۆرپەكەي دەگەيەنىت، شاعىرىش بەھەمان شيوە بەردەوامى ژيان بە مىيىنە دەدات،

— سمت و سۆل و پان:

سمت و سۆل و پان لەو بەشە ھەرە ديار و زەق و ھەستىار و ورووژىنەرەكانى جەستەي ئافرەتە، كە كاريگەرىيەكى زۆرى لە سەر رەگەزى نىردا ھەيە، بەتايبەتەش لە بوارى شىعەرى و ئەدەبىيات و ھونەرىدا ھەر لە كۆنەوھ تا ئىستا پانتاييەكى گەورە و فراوانى داگىر كىردوھ، جگە لەمەش سمت و سۆل و پان بە پىوانە و پىوھرىكى ھەرە گرىنگى جوانىي جەستەي ئافرەت لە لايەن رەگەزى نىرەوھ ئەژمار كراوھ، ئەمەش واى كىردوھ لە لاي جەليزادەش پىگە و بەھايەكى گەورە و فراوان و كاريگەرى ھەبىت، بىيىتە يەككى لەو

بابه تانه‌ی سهرنجی شاعیر رابکیشیت و پووبه‌ریکی گه‌وره له شیعره‌کانی داگیر بکات، وهک له‌م کۆپله شیعرانه‌ی خواراوه‌دا دهرده‌که‌ویت که ده‌لی:

(۱)

رانه ئه‌ستوره‌کانی،

لیک ده‌خشین و

ده‌توو‌زیته‌وه.

سمتی مانگ،

دوو بوخچه‌ی پر له لۆکه‌ن (جه‌لیزاده، ۲۰۰۷: ۷۰۸).

(2) یاخود ده‌لی:

له نیوان دوو رانی ئاگریندا،

خودایه،

ئه‌و درزه شه‌رمنه‌م بده‌یه،

چه‌م بۆ ئه‌وان، چیمه‌ن بۆ ئه‌وان (جه‌لیزاده، ۲۰۰۷: ۷۳۵).

(3) هه‌زار شووشه‌ی،

خنجیله‌م کۆکردۆته‌وه...

که ئه‌مجاره روت بوو‌یته‌وه،

پریان ده‌که‌م له بریقه‌ی پشت و

له نوری سمتت (جه‌لیزاده، ۲۰۱۹: ۷۶).

(4) یاخود دهلی:

دهستی،

به سمتی شوره بی دا دینیت،

زمانی خستوته،

ناوکی گیللاسه وه، با (جہلیزاده، ۲۰۱۸: ۲۴۷).

له م کۆپله شاعرانهی سهره وه دا شاعیر به شیوهیه کی رومانسیانه و له چوارچیوهی چهند وینهیه کی ئیروئتیکیدا گوزارشتی له ههست و نهست و خهون و خهیاڵ و هزهکانی خوی کردوه، راستگویانه و بی پیچ و پهنا هه موو ئه و خۆزگه و ئاواتانهی له جهستهی ئافره تدا چر ده بنه وه ده رختوو ه. جهلیزاده وهک شاعیریکی عه شقی جهسته، جهخت له جوانی ئافرهت دهکات و هه موو جوانی دنیا له جوانی جهستهی ئافره تدا کۆدهکاته وه و ده بی نیت، چونکه جیهان بینی شاعیر له جوانی ئافره تدا، به تایبه تیش جوانی جهسته دا به رجهسته بووه، به شیوهیه ک ده توانین بلین له هه موو وشه و دهسته واژه و رسته یه ک، یان دیره شاعیرهکانی شاعیردا بۆن و تام و رهنگی ئافرهت به دی دهکهن، ئه مهش به ها و گرینگی جهستهی ئافره تمان له شاعیرهکانی جهلیزاده دا بۆ ده سه لمینیت.

له کۆپلهی یه که مدا جهلیزاده به شیوازیکی وینهکانی کیشاوه که ده توانیت چهند خویندنه وهیه کی جیاوازی بۆ بکریت، له لیکدانه وهی یه که مدا شاعیر دلخوازه کهی به مانگ و هه ردوو لا سمتیشی به دوو بوخچهی پر له لۆکه چواندوون. به لام له لیکدانه وهی دووه مدا وینهیه ک ده بینین که شاعیر هه موو رهگه زهکانی سروشتی وهک ئه ندنامهکانی جهستهی ئافرهت بیه پیش دیدهی، وهک چۆن که سی برسی مانگی وهک نان یان کولیره دیته پیش چاو، بیگومان ئه وهش به ئاستی ههز و تامه زرویی و پیویستی بۆ ئه و شتانه وابهسته یه.

له کۆلهی دووه مدا شاعیر زیاتر له ههسته سیکسییهکان نزیک ده بیته وه و زۆرتر به ره و قولایی جهسته رۆده چیت، هه ر بۆیه ئاماژه به نیوانی رانهکانی ئافرهت دهکات و وهک ته نیکی گه رم و ئاگرین ده یان بینی و کاریگه ری له سه ر دروست دهکات، ئه مهش هاندهر و پالنه ریکی

بههیزه بۆ ئهوهی دهست به نزا و پارانهوه بکات، تاكو ئهوه درزه شهرمههی که مهبهستی
عهورهتی ئافرهته دهستی بکهوئیت، چه م و چیمه نیش بۆ ئهوانه به جی بهیلت که عهودالینه.

له کۆپلهی سینه مدا شاعیر بههوی دهسته واژه کانی (بریهی پشت، نوری سمت) هم
جوانی و هم پیروزی به جهستهی ئافرهت ده به خشی و پی وایه جهستهی ئافرهت چهنده
پر له بریهی جوانیه هیندهش پر له نوری پیروزییه، بۆیه له وینهیه کی خه یالیدا هزاره ها
شووشهی خنجیلانه کۆ دهکاتهوه و پریان له بریه و پروناکیی دهکات.

له کۆپلهی چواره مدا، شاعیر له دارشتنی وینهی شیعریدا سوودی له رهگهزه کانی
سروشت وهرگرتوه و ههریه که له با و شوورهبی و گیلایه به کهس کردوون، بههوی
وشه ی با که ئاماژهیه بۆ رهگهزی نیر، وشه کانی شوورهبی و گیلایه که ئاماژهیه بۆ
رهگهزی می، تابلویه کی ئیروتیکی نه خشاندهوه که تیدا با دهست به سمتی شوورهبیدا دینیت
و زمانی خستوته ناوکی گیلایه وه.

— زئی، ره م، عه وهت:

ئه م ئه ندامه له هه ستیارتین و وروژینترین و سیکسیتین به شه کانی جهستهی ئافرهته،
که به ناوگه ل ناسراوه و زوریک له خه لک سه رتاپای شه ره ف و ره وه شتی ئافره تیان له م
پارچه یه دا چر کردوته وه، به لام تیگه یشتن و تیروانین و لیکنانه وهی شاعیر بۆ ئه م بابته به
جوړیکی تره. به شیوه یه ک له هاوکیشه یه کی ته رازوودار و یه کسانه ی وهرگرتن و به خشین دا
دهییئیت، هه ر بۆیه ئه م به شه ی جهسته ی ئافره ت ره نگدانه وه یه کی قوول و فراوان و به هیزی
له شیعره کانی جه لیزاده دا هه یه. وه ک له م کۆپله شیعرانه ی خواره وه دا ده رده که وئیت که ده لی:

(۱)

رۆحم ته ر ته پ،

له عه وهتی ژن،

دهستم به دنکه هه ناره کانی گونا سور،

چاو یکم چلچرای مه مک و

چاویکم ریژنه بارانی شه راب (جهلیزاده، ۲۰۰۷: ۳۰۲).

(۲) یاخود ده لئی:

دهستی جارام،

هیشووہ تریی دندووک قه لانی،

له لکی میو ده کرده وه،

مه مکدانی،

له مه مکی تورتی کیژولان ده تراناند،

ته وقه ی له گهل زهرده خه نه ی ژنان ده کرد،

کارمامزی په نجه کانم،

له چیمه نی شاراوہی بهر سکی ئه ودا ده له وه راند (جهلیزاده، ۲۰۰۷: ۵۰۱).

(۳) یاخود ده لئی:

باران ده می،

خسته ناو ده می به فر،

با مه مکه کانی گوشی،

ناو گه لی به فر،

ته پ ته پ (جهلیزاده، ۲۰۱۲: ۱۵۹).

(۴) یاخود ده لئی:

زەنگول زەنگول، ئاو

لە ناوكتەو،

دەرژیتە سەر قۆخیکی قەلشیوی،

تووکنەو (جەلیزادە، ۲۰۱۲: ۳۰۰).

(۵) یاخود دەلی:

باوشت بەس نییە،

بۆ ئارام بوونی ئەبەدی..

تاقەتم چوو،

بمخەرە ناو رەحمی خۆت،

حەز دەکەم لە ناو ئەو بانێۆ گەرم و لینجەدا،

خۆم گرمۆلە بکەم (جەلیزادە، ۲۰۱۹: ۵۱۷)

(۶) یاخود دەلی:

دەمم پڕ دەکەم لە ئاوی پڕاوی،

سەر لەش و

ناو لەشت.

ئەو ئەو ئاوە یان پراوی هەنگوین؟! (جەلیزادە، ۲۰۱۲: ۲۹۸).

لێرەدا لەم کۆپلە شیعراوەدا شاعیر چ بەشیوەیەکی راستەوخۆ یان ناراستەوخۆ بەهۆی وشە و دەستەواژەکانی (عەورەت، چیمەنی شاراوەیی بەرسک، ناوگەل، قۆخیکی قەلشیوی توکن، رەحم، ناولەش) ئاماژەی بە هەستیارترین ئەندامی مێینە کردووە، کە زێی ئافرەتە، لەم

کاره‌شدا شاعیر زیاتر له مه‌به‌ست و ئامانجیکی هه‌یه، دیاره ئه‌گه‌ر ئامانجی سه‌ره‌کی له‌و ئاماژه‌ کردنه‌دا سیکس بیت، حه‌زی هه‌وه‌سبازی بیت، به‌لام به‌ دلنیا‌یه‌وه په‌یام و ئامانجه‌کانی دیکه‌ی بریتیه‌یه له‌ ده‌ربرین و گه‌یاندن و پیشاندانی ئافره‌ت وه‌ک چاوگ و ژیده‌ری جوانی و مرؤف بوون. به‌ هوی ئه‌و وینه‌ شیعریانه‌ی که‌ ته‌ژین خه‌یال و ئه‌ندیشه‌ی جوان و فراوان.

له‌ کۆپله‌ شیعری یه‌که‌مدا شاعیر هه‌موو ئه‌ندامانی جه‌سته‌ی خوی خستۆته‌ خزمه‌تی جوانی ئافره‌ت و له‌ پیناو گه‌یشتن به‌ چیژ و خوشی ئافره‌ت له‌ ئه‌رک و چالاکیان تا ئه‌و ئاسته‌ی رۆحی ته‌ر ته‌ره‌ له‌ عه‌وره‌تی ئافره‌ت و ده‌سته‌کانیشی به‌ کولم و گۆناکانی سوور بووه‌ که‌ له‌ دنکه‌ هه‌ناری سوور ده‌چیت. چاوه‌کانیشی یه‌کیان بووه‌ به‌ چلچرای مه‌مک و ئه‌وه‌ی دیکه‌شیان بووه‌ به‌ ریژنه‌ بارانی مه‌ی و شه‌راب.

له‌ کۆپله‌ شیعری دووه‌مدا، جه‌لیزاده‌ وه‌ک هه‌موو شاعیریکی دیکه‌ی رۆمانسی ده‌یه‌وی بۆ سه‌رده‌می رابردوو لایه‌تی بگه‌رپه‌ته‌وه، خه‌ون به‌و کاتانه‌وه‌ ده‌بینیت به‌ زه‌وق و به‌هیز و چالاک بوو، هیشووه‌ تری له‌لکی میو ده‌کرده‌وه‌ و مه‌مکانی له‌ مه‌مکی توند و تورتی کچان ده‌کرده‌وه‌ و دلخۆشی و ئاسوده‌یی خوی بۆ زه‌رده‌خه‌نه‌ی ئافره‌تان ده‌رده‌بیری. له‌مانه‌شدا زۆر جار په‌نجه‌کانی هه‌ر وه‌کو کارمامزیک له‌ چیمه‌نی شاراوه‌ و پاوانکراوی خوار سکی دلخوازه‌که‌ی که‌ مه‌به‌ستی به‌ر و عه‌وره‌تی ئافره‌ته‌ له‌وه‌راندووه‌، که‌ بیگومان لیره‌دا هه‌موو ئه‌و وینه‌ شیعریانه‌ی له‌ چوارچیوه‌ی هونه‌ره‌کانی لیکچوواندن و به‌ شیوه‌ی رۆمانسیزمی و ئیرووتیکی خستۆته‌ روو.

له‌ کۆپله‌ شیعری سییه‌مدا، شاعیر به‌ سوود وه‌رگرتن له‌ په‌گه‌زه‌کانی سروشت و به‌ که‌س کردنی ئه‌و په‌گه‌زانه‌ به‌ هوی خیالی فراوان و داهینه‌رانه‌وه‌ و به‌ یارمه‌تی وشه‌ و ده‌سته‌واژه‌کانی وه‌ک (باران، خستنه‌ ناو، ده‌می به‌فر، با، مه‌مک گوشین، ناو گه‌لی به‌فر، ته‌ر ته‌ر) چه‌ند وینه‌یه‌کی ئیرووتیکی جوانی ئافره‌تی به‌رجه‌سته‌ کردووه‌.

له‌ کۆپله‌ی چواره‌مدا، جه‌لیزاده‌ له‌ شیوازی لیکچوواندنا، دیمه‌نی شوینه‌ هه‌ستیار و وروژینه‌ره‌کانی جه‌سته‌ی ئافره‌ت ده‌خاته‌ روو، که‌ بریتیه‌یه‌ له‌ ناوک و عه‌وره‌ت، که‌ دووه‌میان به‌ قۆخیکی قه‌لشیوی تووکن چویندراوه‌. که‌ به‌رجه‌سته‌کردنی وینه‌ی له‌م جووره‌شدا، رۆل و گرینگی ئه‌م ئه‌ندامانه‌ له‌ لای شاعیر ده‌رده‌خات.

له كۆپلەي پىنجه مەدا، وزە و شەھنەيەكى بەھيىزى ھەز و خولياي شاعىر بۇ ەورەتى ئافرەت بەدى دەكەين، دواي ئەوەي كە شاعىر تىنوويەتى و جۆش و خرۆشى تەنھا بە باوھىشى ئافرەت ناشكى و ھىور نابىتەو، بەلكو داوا لە دلخوازەكەي دەكات و خۆزگە و ھىواي ئەو دەخوازىت لە رەھمى خۇيدا كە لە بانىۆيەكى گەرم و لىنج دەچىت ھەلى بگريت و خۆي گەرمۆلە بكات،

له كۆپلەي شەھە مەدا، شاعىر بە شىوہيەكى پورنۆگرافى ھەست و نەستى رۆمانسىي خۆي سەبارەت بە ئافرەت دەربريوہ و لە چوارچىوہى ليكچوواندندا و بە ھۆي دەستەواژەكانى (دەم پىر دەكەم، ئاوي رژاوي سەرلەش و ناو لەش، راوي ھەنگوين) كە ھەر ھەموويان رەھەندى سىكسىيان ھەيە، ئاستى ھەوہس و چىژ و خۆشى جوانىي ئافرەتى خستوتە روو.

– لىنگ و قاچ و قول و پى:

لىنگ و قاچ و قول و پى لەو ئەندامانەي جەستەي مرۆڤە، كە بە بەراورد لەگەل ئەندامەكانى دىكەي جەستەدا زۆر جار وەك بە شىكى فەرامۆش كراو و پەراويز خراو لە دەقى شىعەرى و بەرھەمى ئەدەبى و ھونەريدا سەير كراو، بەلام لە لاي ھەندىك لەو شاعىرانەي كە بەھاي جوانىي جەستە لە بەھاي جوانى رۆح كەمتر نابىن، لىنگ و قاچ و قول و پى وەك ھەموو ئەندامەكانى دىكەي جەستە بەرز دەنرخىنن و نرخ و گرىنگى خۆي ھەيە، بە تايبەتى لە لاي جەليزادەدا ھەموو ئەندامىك لە ئەندامەكانى جەستەي ئافرەت جىگاي بايەخە و پانتاييەكى بەرىنى داگىر كىردو، وەك لەم كۆپلە شىعەرانەي خوارەوہدا دەردەكەويت كە دەلى:

(۱)

ژن نەيھىشت،

چلوہ شەويكى كانوون،

لە نيولىنگى گەرم و گوريا،

بترازىم و

سینگی شار ،

به گولہ پوسترہری شهہید بنہ خشینم (جہلیزادہ، ۲۰۰۷: ۲۹۹).

(۲) یاخود دہلی:

دہنگت؛

پووت پووتہ..

وہک ئہو گولہی ؛

ہہردوو قاجی ہہلپربیت و

ہہنگیک، شیلہی نیوان رانہکانی ہہلمژیت (جہلیزادہ، ۲۰۲۰: ۲۰۹).

(۳) یاخود دہلی:

لہ ناوہراستی دہریاوہ،

پول پول شہپول،

وہک رہوہ ئہسپیکسی سپی،

بہ پہلہپہل،

تا خویمان لہ پچہ و پووزی ژنہ پووتہکان ہہلبسوون،

پووہ و کہنار غار دہدہن (جہلیزادہ، ۲۰۱۹: ۴۸۶).

(۴) یاخود دہلی:

کہ پچہ دہنیتہ سہر گردہکہ ..

گول و

لۆكەو

ههنگوين و

تريفه و

له زهت،

به يه كه وه ده بارن (جهليزاده، ۲۰۱۲: ۲۶).

(۵) ياخود ده لئ:

قاچه كانى

دوو پلوسكى شيرن،

خوپ خوپ ده پڙينه دوو چالى ره شه وه،

پروشه يان، دهم و چاوم تهر ده كهن، (جهليزاده، ۲۰۱۸: ۶۰۶).

له كۆپله شيعرى يه كه مدا چيژ و خوشى جواني جهسته يي ئافرهت، به تايبه تيش نيو لينگه گهرم و گوره كانى ده بيته ريگر و به ربه ست بو ئه وهى شاعير بتوانيت، پؤستهرى شه هيد له ته واوى كوچه و كۆلانه و شه قامه كانى شاردا بلاوبكاته وه، له شه وه تاريك و دريژه كانى زستاندا دريژه به خه بات و تيكوشانى نيشتمانى و نه ته وه يي خوى له پيناوى ئازايدا بدات. ئه مهش ئاست به رزى كاريگه رى جهسته يي ئافرهت به سهر شاعيره وه پيشان دهدات.

له كۆپله ي دووهدا جهليزاده له ويته يه كى ئيروتيكىدا و به شيوه ي ليكچوواندن دهنگ به كهس دهكات، له هه مان كاتدا به ته رزى كى جياواز به گولى ده چوو ينيته، كه گوليش خوى ره مزه بو ئافرهت، ههنگيش ليژه دا وهك ئاماژه يه ك بو ره گه زى نير به كارها تووه كه هه لده ستيت به مژيني نيوان رانه كانى، به مهش تابلويه كى شيعرى سينكىسى و رهنگا ورهنگ و پر ئيستاتيكى نه خشان دووه.

له كۆپلەي سىيەمدا شاعىر ھىزى كىش كىرىن جەستەي ئافرەت بە رادەيەك بەرز دەكاتەوہ كە كارىگەرى دەكاتە سەر ھەلكشان و داكشانى دەريا و زەرياكانىش، يان گيان بە رەگەزەكانى سروشت بىبەخشىت، وا لە شەپۆلەكانى دەريا بكات وەك رەوہ ئەسپىكى سىي پۆل پۆل و بە خىرايى و بە پەلە پەل بەرەو كەنارى دەريا غار بەن، تا خۆيان بە پى و قاچ و قول و پووزى ئافرەتە رووتەكانەوہ ھەلبسوون.

له كۆپلەي چوارەمدا جەلوزادە جەخت لەوہ دەكاتەوہ بە دەرختى پەراويزترىن بەش و ئەندامى جەستەي ئافرەت كە پى يە (گول، لوكە، ھەنگوين، تريفە، لەزەت) بەيەكەوہ دەبارن، ئەوہش ئامازەيەكە بۆ ئەوہى كە جوانبىنى شاعىر بۆ ئافرەت لە ئاستىكى بالا دايە و ھىچ سنوورىكى نىيە.

له كۆپلە شىعەرى پىنجەمدا شاعىر لىنگ و قاچەكانى ئافرەت لە شىرىنى و سىپەتى و تەپ و لووسى بە تامىدا بە دوو پلوسكى شىر دەچوئى كە بە خور دەرژىنە خوارەوہ. پىروشەيان دەم و چاوى تەپ دەكەن، كە ئەمەش ئامازەيەكە بۆ سەرسامى و ورووژاندنى شاعىر بە قاچەكانى ئافرەت و پىشاندىنى ئاستى كارىگەرى جەستە لە سەر بەرزكردنەوہى شەھووت و ھەستەوہرەكانى شاعىر.

پلەي دووہم: جوانى جلوبەرگ و ئارايشت و پازاندنەوہ :

جوانى ئارايشت و پازاندنەوہ، بەشىكى گرىنگ و كارىگەر لە جوانى دەرەوہى ئافرەت يان جوانى جەستە پىكدەھىنىت، بە تايبەتى لە سەردەمى ئىستادا بەشىكى زور لە خەلك لە كۆمەلگا جياوازەكاندا بە مەبەستى بەرزكردنەوہى ئاستى جوانى دەرەوہى خۆيان پەنا بۆ ئارايشت و پازاندنەوہ دەبن، بە تايبەتى رەگەزى مى تا رادەيەكى زور بە ئارايشت و پازاندنەوہى رووكەشى دەرەوہ وابەستەيە و بۆ ئەو مەبەستەش سوودى لە گەلىك لايەنى جۇراو جۇر وەرگرتوہ، بۆ ئەوہى خۆى شوخ و شەنگ و جوان و پازاوە و سەرنج راکىش پىشان بەت، وەك لەم خالانەي خوارەوہدا دەردەكەوئىت:

— جلوبەرگ:

جلوبەرگ و پۆشاك كارىگەرىيەكى بەرز و بەھىزى لە سەر جوان پىشاندىنى ئافرەت و شوخ و شەنگى پازاوەيى ئافرەت ھەيە، بۆيە جۇر و شىوہ و قەبارە كوالىتى و چۆنيەتى

دوورين و پۆشيني جلوبه رگه كه، له هه مان كاتدا پهنگه كان و گونجاوى و شياوى له گه ل كه سه كاندا و كورتى و دريژى و تهسكى و فراوانيش پۆلىكى كاريگه ريان له م بواره دا ههيه. به شيويهك پهنگدانه وهيهكى به رزيشى له شيعره كانى جهليزاده دا ههيه، وهك له م كۆپله شيعرانهى خواره ودا دهرده كه ويت كه ده لى:

(1)

شه ره ته قهيه،

له بهر دهرگا كه مانا،

كه چى من چاوم بريوته،

جله ته ره كانى تو،

كه به سهر ته نافينكى په مهيه وهن (جهليزاده، ۲۰۲۱: ۳۲۲).

(2) يا خود ده لى:

ئه گهر تو فستانىكت له بهردا بوو،

من بۆم هه لئه بژارد بووى،

ئه گهر من قاتينكم له بهردا بوو،

تو پهنگه كهت به دل نه بوو،

ئه وا له بهرى ههردوو كماندا،

ده بى به كفن،

كفينكى زهره،

كفينكى سوور (جهليزاده، ۲۰۱۲، ۳۴۷).

له كۆپله شيعرى يه كه مدا جگه له وهى شاعير چاوى بريوته جله ته ره كانى ئافرهت كه ره هه ندىكى سينكى ههيه و ههز و خولياى شاعير له مبارهيه وه پيشان ده دات، له هه مان كاتدا ده تواندرت چهندين ليكدانه وه و شروقهى ديكه بو ئه م ده قه شيعرييه بكهين كه زياتر له واتايهك و زورتر له مه به ستيكى له خوگر تووه، مه به ستي يه كه مى شاعير لي ره دا له چوار چيوهى هه ستيكى رۆمانسى به هيز و خوشه ويستيهكى گوره بو جهسته چر بو ته وه، چونكه له و كاتهى شه ره ته قهيه له بهر دهرگاى ماله كه يان، به لام ئه و هه ر چاوى له سهر جله

تەرپەكانى دَلخوازەكەيەتى كە بەسەر تەنافىكى پەمەييەو، ھەرچى مەبەستى دووھى شاعىرە، لىرەدا ئەوھىيە كە بە پىچەوانەى ھەر ھەموو خەلكەوھ لە بېرى ئەوھى خەرىكى شەپە تەقە و ئاژاوەگىرى و كوشتن و بېرىن و سوتاندنى ھەموو شتىكى جوان و ويران كردن و لە ناوبردنى ژيان بىت. چاۋ دەبېرئە جوانى ئافرەت و جەلە تەرپەكانى و ھەموو ئەو شتە جوانانەى كە سەرچاۋەن بۇ عەشق و خۆشەويستى و مروّف بوون و چىژ و خۆشى و جوانى بە مروّفايەتى دەبەخشن.

لە كۆپلە شىعرى دووھىدا شاعىر جەخت لە سەر جوړ و شىۋە و رەنگى جەل و بەرگى دَلخوازەكەى و خۆى دەكاتەو، كە بىگومان كارىگەرى لەسەر لايەنى سىكىسى ھەيە و ئامازەيە بۇ پىگە و بەھاي جەل و پۆشاكى ئافرەت لە لاي شاعىر لە لايەكەوھ و بايەخ و كارىگەرى جوانى دەرەوھى ئافرەت لە لايەكى دىكەوھ. بۆيە شاعىر پىي وايە ئەگەر فستانىك دَلخوازەكەى لەبەرى بكات و بە دلى نەبىت، يان قاتىك خۆى لەبەرى بكات و خۆشەويستەكەى ھەلى نەبژاردبىت، لەبەرياندا ئەبىتە كفنكى زەرد يان سوور، كە ئەمەش ئامازەيە بۇ لەناوچوون و مردن و شەھىد بوون.

— زىر و خشل:

لەگەل ئەوھى زىر و خشل كەرەستە و ھۆكارىكى گرىنگى رازاندنەوھى ئافرەتە، لە ھەمان كاتدا پىۋەرىكى بەھادارىشە بۇ ديارى كردن و پىۋانە و ھەلسەنگاندنى ئاستى شوخ و شەنگى و نرخ و بايەخ و جوانىيەتى ئافرەت، بە تايبەتى لە كۆمەلگا سەرەتايىيەكان و تازە پىگەيشتوھكاندا، تەنانەت ھەندىك بە پىي رىژەى ئەو زىر و خشلەى ھەيەتى يان پىۋەيەتى ھەلسەنگاندنى بۇ دەكرىت. بەلام جەلوزادە لە گوشەنىگايەكى دىكەوھ لەم بابەتە دەرۋانىت و مامەلە و ھەلسوكەوتى لەگەلدا دەكات، وەك لەم كۆپلە شىعرەدا دەرەكەوئىت كە دەلى:

(۱)

ئەگەر خرخالىك،

بە پىتەوھ درەوشايەوھ،

من لە پىم نەكردبووى،

ئەگەر زنجىرىك،

به ملی مندا شوږبوو بڼو،

تو له ملت نه کړدبووم،

ئووا خرخال له پټی تو دهبی به سندم و

زنجیریش له ملی مندا به پت (جهلیزاده، ۲۰۱۲: ۳۴۶).

(۲) یاخود دهلی:

ژنان هه موو گوښان هه یه...

که چی ئه ستیران هه ز ده کهن،

ته نیا و ته نیا،

وهک دوو گوارهی کریستال،

به گوښی تودا شوږ بڼه وه! (جهلیزاده، ۲۰۱۹: ۱۳۰).

له کږپله شیعری یه که مدا، شاعیر به پیچه وانه ی ئو بیرو باوهر و دابونه ریته باوانه ی له نیو کومه لگادا هه یه، به های زیږ و خشل له ئه رک و لیکه و ته و شیوازی به کاره ینانیدایه، نهک نرخ و به های خودی زیږ و خشله که، بویه له تیروانینی جهلیزاده دا ئه گهر خرخالیک له پټی دلخوازه که ی دره وشایه وه و خو ی له پټی نه کړدبیت و ئه گهر زنجیریکیش له ملی دابیت دلخوازه که ی له ملی نه کړدبیت، ئووا ئه و خرخاله له پټی ئووا ده بیت به بزمار و زی، زنجیره که ش له ملی خو ی دا ده بیت په ت، ئه وه ش ئاماژه یه که بو ئه وه ی که به ها و جوانی که سه کان به هو ی شیوازی بیرکړدنه وه و هه لویست و رهفتاریان ه وه به رز ده بیت ه وه، نهک به هو ی زیږ و خشله وه.

له کږپله شیعری دوو ه مدا، شاعیر تایبه تمندی به خو شه ویسته که ی دعات و له هه موو ئا فره تانی دیکه جیای ده کاته وه، وهک ئه وه ی دلخوازه که ی له ره گه زی به شهر نه بیت و له گه ردوونیکي دیکه وه هاتبیت. چونکه له خه یالی شاعیردا، ئه ستیره کان هه زده کهن ته نیا و ته نیا، وهک دوو گوارهی کریستال به گوښی دلخوازه که ی ئووا شوږبڼه وه. به مه ش شاعیر توانیویه تی وینه یه کی جوانی پر ئیستاتیکا له سه رچاوه ی جوانی ئا فره ته وه به رجه سته بکات.

— بۆن:

بۆن جادوویەکی شاراوە و جیھانیکی گەورەییە، کە تەنھا بەھۆی ھەستی بۆنکردنەو بەھا و پیگەیی بەرجەستە دەبیت و کاریگەرییەکی بە دەردەکەویت. بۆن لەگەڵ ئەوھیی بەشیکی گرنگ لە جوانی و بەھای ئافرەت پیکدەھینن. بەلام زۆر بەکەمی نەبیت پۆل و ئەرکی بەدەرنەخراو. ئەگەرچی ھەر لە کۆنەو بەنەکانی وەک مسک و عەنبەر و کافوور و بۆنەکانی دیکە جیگای بایخ و گرنگی پیدان بوو. بۆیە بۆنی ئافرەت لەو بەشانەیی جوانیی ئافرەتە، کە پەنگدانەوھییەکی فراوان و کاریگەری لە شیعەرەکانی جەلیزادەدا ھەییە، وەک لەم کۆپلە شیعەرەنەیی خوارەوھادا دەردەکەویت کە دەلی:

(۱)

بۆنی ژن،

بۆنیک گەرمتر،

لە بۆنی شیعەر و

سێکسی تر،

لە بۆنی خاک،

بۆنیک،

نە دەکریتەو نۆ شوشە،

نە لەگەڵ بارانا دەبارن!! (جەلیزادە، ۲۰۰۷: ۵۳۹).

(۲) یاخود دەلی:

خودایە

بۆنی ئەو بن بالەم بدەییە،

باغ بۆ ئەوان، عەتر بۆ ئەوان. (جەلیزادە، ۲۰۰۷: ۷۳۵).

(3) یاخود ده‌لی:

بن بالی ژنه‌کانی تیرانا،

دوو زنه‌ی عه‌ترین،

تا حه‌دی پ‌ژان،

شوشه‌ی له‌ش و

شوشه‌ی پ‌وحیان،

لی پ‌ر ده‌که‌م (جه‌لیزاده، ۲۰۱۲: ۷۹).

(4) یاخود ده‌لی:

سابوون ده‌می ته‌ژی بووه،

له‌ لینیجی حه‌ن،

لیفکه،

خوی له بوئی جله‌کانت ده‌سوئی (جه‌لیزاده، ۲۰۱۲: ۲۹۵).

(5) یاخود ده‌لی:

هه‌مووشوشه عه‌تره‌کانت،

له‌خۆم زویر ده‌که‌م و پینان ده‌لیم؛

له‌ بوئی هه‌ر هه‌مووتان، خوشتره.

بوئی گه‌ردنی ئەم ژنه (جه‌لیزاده، ۲۰۱۸: ۳۵۱).

لەم كۆپە شیعراڤە سەرەویدا تا رادەیهکی باش کاریگەری و سەرسامی و ئاست و پایەکانی بۆنمان لە شیعەرەکانی شاعیردا بۆ دەردەكەوێت.

لە كۆپلە شیعری یەكەمدا، جەلیزادە بۆنی ئافرەت وەك بۆنیکی جادوویی و جیاواز لە ھەموو بۆنەکانی دیکە ھەست پێدەكات، چونكە لە گۆشەنیگای شاعیردا تەنھا بۆنی ئافرەتە كە گەرمتەر بیت لە بۆنی شیعەر و سێكسی تر بیت لە بۆنی خاك، ھەروەھا بۆنی ئافرەت تاكە بۆنە كە بە ئاسانی دەستەمۆ نابیت، نە دەتوانریت بكریتە نیو شوشەو و نە لەگەڵ بارانیشدا دەباریت.

لە كۆپلە شیعری دووھەمدا، جەلیزادە ناخۆشتەری بۆنی جەستەیی ئافرەت كە بۆنی بن بالەكانیەتی پێی خۆشتەرە لە خۆشتەری ھەرچی بۆنەکانی دیکە یەكە لە دنیا دا ھەیە، بۆیە نزا دەكات و لە خوا دەپارێتەو، كە بۆنی بن بالی دلخوازەكەیی بداتی، كێشە نییە ھەرچی بۆنی باغ و عەتر ھەییە بۆ ئەوان بیت،

لە كۆپلە شیعری سێھەمدا، شاعیر زۆر سەرسامە بە بۆنی ئافرەتانی ولاتی تیرانا، بۆیە گەرەتەری ھەز و تاسەیی ئەو ھەییە، تاكو جەستەیی كە چواندوویەتی بە شووشەیی لەش پێ دەبیت لە بۆنی ئافرەت و لە سەری دەرژیت، بۆنیان بكات، ئەمەش ئەو دەگەییەنیت بۆنی ئافرەت لە ھەر رەگەز و ئایین و نەتەو ھەییەك بیت، رەش یان سپی بیت، سەرنجی شاعیری راکێشاو.

لە كۆپلە شیعری چوارەمدا، شاعیر لە چوارچۆھەیی وینەییەکی خەیاڵكردی چر و گەرە و فراوان و ئیروۆتیکیدا ھەست و نەستی خۆی بەرامبەر بۆنی ئافرەت دەربریو و ھەریەكە لە سابون و لیفكەیی بە كەس كردوو و خەسلەتی مرۆقی پێ بەخشیون، بەمەش دیمەنیکی رۆمانسیزمی ھیناوتە كایەو.

لە كۆپلە شیعری پێنجەمدا، جەلیزادە وێرایی ئەو ھەیی جەخت لەسەر بی ھاوتایی بۆن خۆشیی ئافرەت بە بەراورد لەگەڵ ھەر بۆنیکی دیکە دا دەكاتەو، بەلام بە شیو ھەییەکی ھونەری تر و ورد تر و تاییبەتی تر جەخت لەسەر بۆنی گەردەنی ئافرەت دەكاتەو، وەك بۆن خۆشتەری بەشەکانی جەستەیی ئافرەت.

۱،۲،۳ جهستهی ئافرهت وهک سه‌رچاوهی خوۆشی و جوانی:

نیشانه‌کانی جوانیی ئافرهت له ئافره‌تیکه‌وه بۆ ئافره‌تیکیی دیکه جیاوازه، که ناتوانییت دیاری بکریت، یان یاسا و پرسیایه‌کی دیاریکراوی بۆ دابنریت، که ئەمه‌ش کاریکی پڕیژه‌یییه، به‌لام به شیوه‌یه‌کی گشتی خه‌سله‌ت و تایبه‌تمه‌ندییه‌کانی روخساری ئافرهت پۆلیکی گرینگی له خسته‌ه پووی پله‌ی جوانییه‌تی ئافره‌تدا هه‌یه، هه‌رچه‌نده جوانیی پۆح به‌شیکیی گه‌وره له جوانیی ئافرهت پیکده‌هینیت، به‌لام له تیروانیی زۆربه‌ی خه‌لکیدا ناگاته ئاستی جوانیی دهره‌وه یان جوانیی جهسته، چونکه ئەوه‌ی له سه‌ره‌تادا سه‌رنجی مرۆف راده‌کیشی جوانیی روخسار و جهسته‌یه نه‌ک پۆح، ره‌نگه‌ باشترین نمونه‌ش بۆ ئەمه هه‌لبژاردن و دیاری کردنی شاجوانه، که زیاتر له‌سه‌ر بنه‌مای جوانیی دهره‌وه نه‌ک ناوه‌وه ده‌ست نیشان کراوه. هه‌رچه‌نده بیر و بۆچوونی جیاواز له‌م باره‌یه‌وه هه‌یه.

فه‌یله‌سووفی به‌ناوبانگ ئه‌رستو” به‌ جوۆریکی تر ده‌روانیته جوانی و سی مه‌رجی سه‌ره‌کیی بۆ داناوه که ئەمانه‌ن: یه‌کیتی، ریکخستن، پڕیژه” (عبدالله، ۲۰۰۱: ۲۹). به‌لام سه‌باره‌ت به جوانی هیگل ده‌لی: ”ئیمه هه‌بین و نه‌بین، هه‌ستی پی بکه‌ین و نه‌که‌ین په‌ری تاوس جوانه، گۆل دلگیر و جوانه، به‌لام به باوه‌ری من شته‌که پڕیژه‌یییه و به پیی هه‌لوێستی خه‌لکی و دۆخ و کات و شوین ئه‌گۆرپی و هه‌ندی شت به‌لای منه‌وه جوانه و هه‌ندیکی تر به‌لای خه‌لکی وانییه” (عزیز، ۲۰۰۵: ۷۴). هه‌روه‌ها هه‌ر له‌م باره‌یه‌وه ”کانت گه‌یشته ئەو ئه‌نجامه‌ی که له‌زه‌تی جوانی به‌ خودی سه‌رنجده‌ره‌وه، نه‌ک بابته‌وه به‌ستراوه” (میراوده‌لی، ۲۰۰۵: ۲۱)، به‌م شیوه‌یه ده‌بینین گه‌لی خوینده‌وه و گوشه‌نیگای جیاواز بۆ جوانی هه‌یه، شاعیری به‌ناوبانگ بۆدلیر به‌م جوۆره گوزارشت له جوانی ده‌کا و ده‌لی: ”ئایا له ئاسمانه‌وه هاتوویت یان له دۆزه‌خه‌وه ئەمه‌یان بایه‌خی نییه، ئاخ ئەی جوانی...!” (ده‌شتی، ۲۰۰۴: ۴۵۲). هه‌ر له‌م چوارچۆیه‌دا نووسه‌ری به‌ناوبانگ شلیگل ده‌لی: ”جگه له جوانی هیچ شتیکی دیکه ناتوانییت کاریکی وابکات ته‌واوی جیهان شاد و ئاسوده بکات” (مه‌مه‌د، ۲۰۱۱: ۲). هه‌رچه‌نده ده‌زانین تایبه‌تمه‌ندییه‌کانی لایه‌نی فسیۆلۆجی جهسته‌ی ئافرهت له که‌سیکه‌وه بۆ که‌سیکی دیکه ده‌گۆرپی و وه‌کویه‌ک نییه. له هه‌مان کاتدا ده‌شزانین زۆربه‌ی ئافره‌تان به شیوه‌یه‌کی سروشتی و غه‌ریزه‌یی حه‌زه‌که‌ن به جوانترین و سه‌رنج‌پراکیشترین شیوه دهر بکه‌ون، بۆ ئەو مه‌به‌سته‌ش تا راده‌یه‌کی زۆر په‌نایان بۆ جوانکاری و ئارایشتی کردنی به‌شه‌کانی جهسته بردووه، به‌لام سه‌ره‌پای هه‌بوونی چه‌ندین شیواز و جوۆر و ریگا و که‌ره‌سته و پیویستییه‌کانی جوانکاریی ئافره‌تان بۆ ئەوه‌ی به‌رزترین پله‌ی جوانی به‌ ده‌ست

له په نجه رهي دهرگا ددهات ،

گه ره كييه تي ،

دهست و په نجه ي ته زيوي،

له بهر پشكوي،

مه مكي ژنيكدا،

گهرم بکاته وه (جه ليزاده، ۲۰۱۲: ۱۵۵).

له م کولپه شيعره دا جه ليزاده ئاويته ي خه يال و ئه نديشه يه كي فراوان و هزريكي داهينه ر و ههستيكي ناسک و زمانكي رهوان و پاراوه، زورجار ويته ي شيعري له شيعره کاني جه ليزاده دا ويته يه كي راسته قينه يه و له سيحري جواني ئافره ته وه سه رچاوه ده گري و به شيويه كي ناوازه له شيعره کانيدا ره نگيداوه ته وه، ده يسه لميني که له جوانيني ئافره تدا پسيور و به توانا و ليها توو و شاره زايه، له گه ل ههست و نهستي ئافره تدا گه وره بووه و ئيلهامي له جواني و ناسکي و جيهانيني ئافره ته وه وهرگرتووه.

جه ليزاده له و شاعيرانه يه توانيو يه تي بيرمه ندانه و شاعيرانه به شيويه كي به رز هاوسه نكي نيوان فورم و ناوه روكي شيعره کاني رابگريت و له ناو بوته ي جواني ئافره تدا بير و هزري خوي به ونيته وه. چونکه له راستيدا ”ئوه ي بهر ژن و پياو ده که وي به شيويه كي راسته قينه جهسته و له شه، وهک: چاو، دم، سينگ و مه مک...هتد، هه موو ئه واني تر سييه ري جهسته ن، به لام ده کري هه لسوکه وتي نادرست زور له جواني جهسته که م بکاته وه. يان به پيچه وانه وه ئاويته بووني جواني و رهوشتي به رز نمونه يه كي بالا به دهسته وه بدات، دياره که رهوشت په يوه ندي به جهسته وه نييه. هه ر مروقه خاوه ني راسته قينه ي جهسته ي خويه تي، ئازاده چوني به کارده هينيت“ (جه ليزاده، ديده ني: ۲۰۲۱). که واته ده توانين بلين له تيروانيني جه ليزاده دا جهسته ي ئافره ت زور له پيش روچه وه يه و رووبه ريكي گه وره و فراواني له شيعره کانيدا داگير کردووه، وهک له م کولپه شيعره ي خواره ودا دهرده که وي که ده ليت:

که ژنه پروته که،

چراکه ي کوژانده وه،

ژوورەكە،

پووناكتەر بوو (جەلەزادە، ۲۰۱۲: ۲۶۴).

لێرەدا شاعیر بە شیوەیەك وینەى شیعەرەكەى كیشاوه كە زیاتر لە واتا و لیکدانەوێهەك هەلەگرت، لە وینەى یەكەمدا شاعیر بە شیوەیەكی ئیروۆتیکیانە وینەى ژنیكى پووتی كیشاوه، كە كاتیک چراكە دەكوژینیتەوه ژوورەكە پووناك تر دەبیت، وەك چۆن مانگ تا تاریكایی شەوێهەنگ زیاتر بیت جوانتر و گەشتەر و دلگیر تر دەردەكەوێ، ئەویش بە هەمان شیوە وایە. جگە لەمە دیوی دووهمی وینەكە رەهەندیكى هەوەسبازی و چیژ و خووشی هەیه، چونكە كوژاندنەوهی چرای ژوورەكە لە لایەن ئافرهتییكى پووتەوه، خوێ لە خویدا ئاماژەیه بۆ بەرجەستە كردنی كەشیکى هیمن و فەنتازی و چیژ و خووشی بەخش.

۲،۲،۳ جەستەى ئافرهت وەك كەرەستەى سێكسى:

ئافرهت لەگەڵ ئەوهی سەرچاوهیەكی گەوره و فراوان و بەهیز و کاریگەرى جوانی پووحییه و پینگەیهكی بەرزى لە جوانی ناوهوهدا هەیه، بەلام لە هەمان كاتیشدا جەستەى ئافرهت لە گوشەنیگای ئەوانەدا كە جوانی ئافرهت تەنها لە جەستە و روخسار و جوانی دەرەوهی ئافرهتدا دەبینن، بریتییه لە كەرەستەیهكی سێكسى و بە چاوی سێكسیشەوه دەپواننە هەموو بەش و ئەندامەكانی جەستەى ئافرهت و تەنانەت تاكە پیوهر و پیوانەش بۆ جوانی ئافرهت لە لای ئەمانەدا بەرزى پله و ئاستی سێكسى و سۆزداری جەستەى ئافرهتەكەیه نەك جوانی پووحى ئافرهتەكە، چونكە لە تیروانینی ئەمانەدا ئەوهی سەرەتا سەرنجی پیاو رادەكیشیت جوانی روخسار و جەستەى ئافرهتە، نەك جوانی ناوهوه، بۆیه لە تیروانینی ئەمانەدا، ئافرهت وەك كەرەستەیهكی سێكسى و جوانی دەرەوه دەبینریت، زۆر زیاتر لەوهی وەك سەرچاوهیەكی پووحى و جوانی ناوهوه و مرۆف ببینریت. چونكە ”جەستەى پووت تەنها جەستەیهكی تاك و تەنها نییه، بەلكو پەيوەندییهكی نزیکى بە جەستەى دیکەوه هەیه، هەریهكیش لەمانە پووشاكیكه بۆ خاوهنەكەى و لە تاكە پووشاكیكا كۆبوونەتەوه، بۆیه هەر كامیک لەمانە لە مالهكەیدا، لەو كاتەى جەستەى بەهیچ پووشاكیك دانەپووشراوه، پوو دەكاتە خاوهنەكەى و پەنای بۆ دەبات“ (الوهایی، ۱۹۸۷: ۱۷۸). ئەمەش ئەوه دەگەیهنیت كە جەستە پانتاییهكی بەرینی لە ژيانی مرۆفدا داگیر كردووه، تا ئەو

راڊهيهى جوانىي جهسته هه ژموني خوى به سهر جوانىي رۆح و ناوه وه چه سپاندووه. به تايبه تي "له سهردهمى ئىستادا زۆر به دهگهمن نه بيت عه شقى پيرۆز و پاك و بيگهرد بهدى ناكريت. هيچ مروفتيكيش له ئاستى ئه وه هه موو سهروهري و قوربانيدانهى ژناندا نه بووه، كه له پيناو خيزان و منداله كانيدا ئه نجاميان داوه. ههروهها خراپترين كاريش له م كومه لگا خوپه رسته دا له ژن روانينه وهك كه رهسته يهكى سيكسى نهك وهك مروفت" (رسولى پور، روشن، ۱۳۹۵: ۲۹). رهنگه ئه مهش بو نهرم و نۆلى و سهرنج راکيشى و جوانىي جهستهى ئافرهت و زال بوونى به سهر جوانىي ناوه وهى ئافرهتدا بگه رپته وه، له بهرئه وهى "نهرم و ناسكى، به هاى جوانىيه به شوخ و شهنگى ونهرم و نيانى جولّه و وروژاندى هه وه سبازى و ميئينه تيبه وه به ستر او ته وه، به رامبه ر به دلرفيئيه، كه جوانىيه كى شكودار و سهر سورهيئهرى هه بيت" (ابن منظور، ۷۱۱هـ: ۲۴).

ههر له كونه وه جوانىي جهستهى ئافرهت به پي تپه ر بوونى ميژوو و ئه وه گورانكارىيانهى به سهر چه مكى ئافرهت و تيگه يشتنى كومه لگا بو ئافرهت داها تووه. له كه سيكه وه بو كه سيكى ديكه و له كه لتوور و كومه لگايه كه وه بو كه لتوور و كومه لگايه كى ديكه جياوازه، ئه مهش واى كردووه، دهق و به رهه مى هه مه چه شن له م بارهيه وه بيته كايه وه. هه لبه ته شاعير له مبارهيه وه ده لى: "له وه تهى ژن ههيه شيعريش ههيه، ئيمه هه موومان به نزاريشه وه قهرزاري ئه وه يه كه م شاعيره ين كه شيعرى بو ژن وتووه. هه موو ئه وه شاعيرانهى جيهان كه بو ژن دهنووسن يهك قه سيده دهنووسن، ههر يه كه وه كۆپله يه ك. كه س كۆپى ئه وى تر نييه، ئه وه هه موو جوانىيهى روخسار و لهش و دهنك و بۆن به پله ي يه كه م ديته ... له دواى ئه وانه ميهره بانى و خوشه ويستى و دلسووزى و وه فا ديته ... كه واته ئه وانهى دواوه سيئهرى له شن. سه رخانى ئه وه ژيرخانه پيرۆزه ن كه جهسته يه" (جه ليزاده، ديده نى: ۲۰۲۱). بۆيه له راستيدا "هه موو ئه ندامه هه ستياره كانى جهسته، به تايبهت مه مك و لهش (پيش و پاش) وهك ئه ندامىكى وروژينه رى پله يهك نهك وهك موماره سه، ههروهها ليوى گوشتن و ران و پوزى خريش به هه مان شينوه جيگاي سهرنج و بايه خه، به لام جياوازي رهنگى پيست گرنگيه كى ئه وتوى نييه" (جه ليزاده، ديده نى: ۲۰۲۱). له ديدى شاعيردا "خوشه ويستى راسته قينه ئه وهيه كه جهسته و به ريهك كه وتن بنه ما بيت و هه موو ئه وانى دى كه خوشه ويستى و ريز و راستگوييه له سهر ئه وه پهيدا بووبن. جهسته ژيرخانه و سوژ و خوشه ويستى سه رخانه كه يه به بى ئه وه ژيرخانه شتيك نييه ناوى سه رخان بيت. جهسته كانىيه كه يه و گژوگيا و دار و ده وه نيش ئه وانى ترن كه كانىيه كه ئاويان ده دا و پييان

دهگه‌یه‌نی. خوښه‌ویستی رووت به بی به‌شداری جه‌سته زوو ده‌پوکیت‌ه‌وه و ده‌مری“
(جه‌لیزاده، دیده‌نی: ۲۰۲۱).

جه‌لیزاده یه‌کیکه له‌و شاعیرانه‌ی له‌ گوشه‌نیگای رووتییه‌وه ده‌پوانیته ئافرته و ژیان و ده‌وروبه‌ری خو‌ی و چیژ له‌ رووت بینی شته‌کان ده‌بینی، زور جاریش جه‌سته‌ی ئافرته وه‌ک که‌ره‌سته‌یه‌کی سی‌کسی له‌ شیعره‌کانیدا ره‌نگی داوه‌ته‌وه، ئه‌وه جگه له‌وه‌ی جوانی جه‌سته‌ی ئافرته و سی‌کس و پرس‌ی ژن و مرو‌ف بوون و دژه باوی ئه‌ و خه‌سله‌ت و که‌رستانه‌ن که له‌ وینه شیعرییه‌کانی شاعیردا هه‌ن و ئیستاتیکیه‌ت و چیژ و خو‌شی پی به‌ خشیوه و پی‌ی ده‌ناسریت‌ه‌وه، وه‌ک له‌م کوپله شیعیرانه‌ی خواره‌وه‌دا ده‌رده‌که‌ویت و ده‌لی:

(۱)

ژنه شو‌خه‌کانی ولاته‌که‌م،

لیم ببورن،

گه‌ر له‌ نیوان من و ئیوه‌دا،

هه‌زاران دیواری به‌رلین هه‌بی،

من هه‌ر به‌ رووتی ده‌تان بینم،

به‌ رووتی ! (جه‌لیزاده، ۲۰۰۷: ۴۱۶).

(۲) یاخود ده‌لی:

من له‌ مالیک لارده‌بمه‌وه،

مالی پیاویکی تره‌،

له‌ ژووری نوستنی ژنیک ده‌مرم،

له‌ قو‌خیکی گه‌یو ده‌چیت. (جه‌لیزاده، ۲۰۱۹: ۴۶).

(3) ياخود دهلي:

ئەي ئەو ژنەي،

هەموو دوونده ئاگرينه کاني له شت به من به خشي،

ئەي ئەو ژنەي،

هەموو دۆله پالاوه کاني له شت به من به خشي،

ئەي ئەو ژنەي،

هەموو ميوه گهيوه کاني له شت به من به خشي،

ئەي ئەو ژنەي،

هەموو دەرگا داخراوه کاني له شت بۆ من کردهوه،

تۆ نيشتمانمی (جەليزاده، ۲۰۰۷: ۴۳۵).

(4) ياخود دهلي:

بۆني سينکس و

بۆني حەمامی ليدەهات!

ژنی ناو مەسەدەکە (جەليزاده، ۲۰۱۷: ۲۴).

(5) ياخود دهلي:

(مانگ)

چۆتە پشتی گهواله هەوريکی نارنجییه وه.

من دەلييم رهنگه؛

به باران خوی بشوات.

یا، جل بگوریت.

یاری به مه مکه کانی بکات،

چوو بیته بهر ئاوینه و

یا، بروانیتته سمته خر و خوله کانی.

من ده لیم رهنگه؛ تووکه بهری بتاشیت،

رهنگه هه ولبدات،

بگاته ترۆپکی ئورگازم (جهلیزاده، ۲۰۱۹: ۱۶۶).

له کۆپله شیعرى یه که مدام، شاعیر دهیه ویت به هۆی ویتنه یه کی خه یالکردی شیعریییه وه ههست و نهست و چهز و خولیا و ئاره زوو کیکراوه کانی هه موو نیرینه یه ک، یان ویتنه ی راسته قینه ی ناوه وه ی هه موو پیاویک سه بارهت به ئافرهت، به نمونه ی خودی خوی پیشانی کومه لگا بدات، تا په رده له سه ر پوو ی ئه و راستیه میژوو ییه و فسیؤلوجیه هه لبداته وه که به تۆز و خۆلی دابونه ریت و که لتوو ر داپۆشراوه، ئه ویش ئه و تیروانین و غه ریزه سیکیسییه یه، که له ره گه زی نیرینه دا هه یه بو ئه وه ی له گوشه نیگای سیکیسییه وه سه یری ئافرهت بکات و هه موو ئافرهتیک به رووتی ببینن، هه رچه نده بالاپۆش بن و چه ندین دیواری وه ک به رلینیش له نیوانیاندا هه بیت.

له کۆپله شیعرى دووه مدام، جهلیزاده زۆر به راشکاوی و به بی په رده باس له ئەزموون و سه ربرده ی ژیا نی خو شه ویستی و هه وه سه بازی خوی له گه ل ئافره تاندا، ته نانهت ئافره تانی خاوه ن میژدیش ده کات، ئه وه ش ئه وه ده گه یه نیت که له هه ندی کات و له قوناغیک دا ”جهسته ی ئافرهت له دیدی شاعیردا زیاتر وه ک که ره سه ته یه کی سیکیسی مامه له ی له گه ل کراوه ئه مه له لایه ک، له لایه کی دیکه شه وه کاتیک شاعیر باسی ئه وه ده کات که له مالیک لار ده بیته وه مالی پیاویکی تره، ئاماژه یه بو ئه وه ی که چهز و خو شه ویستی شاعیر بو جهسته و جوانی ئافرهت هه یچ سنوریک نییه. ویرای ئه مانه ش شاعیر ئاماژه بو دوخیک ده کات، که هه تا ئیستا هه یچ شاعیریکی پیش خوی لی نه دواوه. ئه و دوخه ش که شاعیر هیمای بو ده کات، له نیو کومه لدا هه یه، به لام به شیوه یه کی زۆر نهینی، جهلیزاده له نیو

به شیک له شیعرهکانیدا چهندين جار په یوهندی رهگهزی نیر به ژنی میړدار دهخاته پروو. ههلبهت شاعیرانی پیش جهلیزادهش بهو بارهدا تیپهپیون، بهلام نهوان خویمان نهکردووه به بکهری پروداوهکه. نهگه شیعریشیان پیدا ههگوتییت. نهوه به یار، خوشهویست، دلدار و... نیویان بردووه. په یوهندی شاعیر بهم جوړه ژنانه، گه یشتوته رادهی نهوهی چاوه ری بکات، که له مالی خوئی نه مریت، به لکو له ژووری نوستنی ژنیک، که به فهرمی ژنی نهو نییه“ (موکریان، ۲۰۲۰: ۶۹).

له کۆپله شیعری سییه مدها، شاعیر وینهی زوربهی نه نام و به شهکانی جهستهی ئافرهتی له چوارچیوهی هونه رهکانی لیکچوواندن و به شیوهیهکی رومانسیزمی و ئیروتیکیانه کیشاوه. که زوربهی نه نامهکانی جهسته رۆلی لیکچوویان ههیه و رهگهزهکانی دیکهی سروشتیش رۆلی له وچوویان پیدراوه. وهک چوواندن نه نامه بهرز و بلندهکانی جهستهی ئافرهت به دوندی ئاگرین. چوواندن دهرز و که لینهکانی جهسته به دۆل. چوواندن مه مک و زی یان عهورهت به میوهی گه یووی وهک سیو و ههرمی و خوځ، چوواندن کونهکانی دهم و زی و کوم به دهرگا داخراوهکان، چوواندن دلخوازهکی به نیشتمان.

له کۆپله شیعری چواره مدها، جهلیزاده له دیتن و ههست پیکردنی هه موو شتیکیا بونی سیکیس دهکات و وهک که رهستهیهکی سیکیسی دهیانینییت. تهنانهت له وانهش که ره ههندی سیکیسیان ههیه، به هه مان شیوه تییان دهروانییت. وهک وشهی هه مام که ئاماژهیه بۆ شوینی سیکیس کردن.

له کۆپلهی شیعری پیجه مدها، جهلیزاده دلخوازهکی به مانگ چوواندووه و پیشبینی کومه لیک نه گه ری سیکیسی و ئیروتیکی خستوته پروو، به شیوهیهک هه موو نهو به شانیهی جهستهی ئافرهت که له شیعرهکانیدا ئاماژهی بۆ کردوون وهک (مه مک، سمت، تووکه بهر) له وینهیهکی شیعری خه یالکردی فراواندا، وهک که رهسته هه ره سیکیسیهکانی جهستهی ئافرهت دهبینییت، که سه رچاوه و هاندر و پالنه ری سه ره کیین بۆ هاتنه کایه ی کرداری سیکیسی و لوتکه ی ئورگازم.

۳،۲،۳ جهستهی ئافرهت وهک تیرکهری سیکسی:

جهستهی ئافرهت جگه له وهی وهک که رهستهیه کی سیکسی مامه لهی له گه ل کراوه، له هه مان کاتیشدا له لای ئهوانه ی له گوشه نیگای حهز و ئاره زوو و هه وه سبازییه وه ده روانه جهسته وهک تیرکهریکی سیکسی به کار هینراوه ” زوریک له نووسهر و فه یله سووفه کان پیمان وایه چیژی جوانی له هه ستردن به ئاگایی و ههست و سوژ و ئارامی و ئاسودهیی، یان چیژی ههسته کان له ئه نجامی کاریگه ری و تیربوونی غه ریزه کان، یان ئامادهیی غه ریزه کان له بوونه وه ره کاندای، ساتی ئاویتته بوونی ههسته کان به تیرکردنی غه ریزه کان دیتته کایه وه. ههر وهک جان برتلیمی له به راوردکردنی نیوان چیژی بهرکه وتن و چیژی جوانی رۆحی بهرنه که وتوودا ئاماژه ی پیکردوو. پئی وایه که چیژی جوانی ده مانگه یه نیتته جیهانی هونه ر” (شرتح، ۲۰۱۵: ۳). به تاییه تی ” چیژ و له زه تی بایؤلۆجی، ئه و له زه ته هه سستییه، غه ریزه یه، زگماکییه یه، که له بابه ته کاندای چیژیکی سه ره به خو نییه. یان هه یچ بۆشاییه ک له نیوان خو ی و بابه ته کاندای نییه. سه رباری ئه وه ی له لایه نیکی گه وره دایه، به لام ئه م چیژه به به کارهینانی بابه ته که کۆتایی دیت. وهک تام و چیژی خوراک و شه راب و چیژ و خو شی و حهز و ئاره زوو هه کانی هه وه سبازی” (عبد الرحیم، ۲۰۲۰: ۱۱).

له تیروانینی شاعیردا ” مرۆف خو ی جهسته یه بهر له وهی شتیکی تر بیت. ئه وهی ئینتمای بۆ جهسته نه مینئ بهر له هه موو کهس خو ی ده سرپیتته وه. ئینتمای راسته قینه بۆ مرۆف بۆ جهسته یه. رهت کردنه وهی جهسته و سهیر کردنی وهک بقه و عه ورهت سوکایه تی کردنه به مرۆف خو ی. من ده مه وی بلیم جهسته ههر به ته نیا سه رچاوه ی چیژ نییه بۆ به رامبه ره که ی، به لکو به رده وام بوونی ژیا نه. گه ر سه د سال ئه ندامی زاووزی ژن قفل ده ی ئیتر دانه یه کیش له و حهوت ملیار که سه به گوی زه واییه وه نامینیت و وهک ده ینا سو رپه کان مرۆفیش ته فر و تونا ده بیت. ئه و کاته زه وی ده بیتته نیشتمانی گیانله به ره ده به ننگه کان. سیکسه که فیکر و داهینان به به رده وامی له سه ر گوی زه وی ده هیلیته وه. فیکر و فه لسه فه و کتیبه پیرۆزه کان و داهینانی ئه ده بی و زانستی به ره مه می سیکسن به ره مه می ئه ندامه هه ره هه ستیاره کانی دوو ره گه زه که ن” (جه لیزاده، دیده نی: ۲۰۲۱). ئه مه ش ئه وه ده گه یه نیت که شاعیر تا راده یه کی زور برۆای به لایه نی جوانی جهسته و رۆخساری ده ره وهی ئافرهت هه یه و که متر به لای جوانی ناوه وه یان جوانی رۆحی رۆیشتوو. ههر وهکو خو ی ئاماژه به وه ده کات که ده لی: ” من برۆای ته واوم به خو شه ویستی هه یه، به لام ئه و خو شه ویستی نا که ناویان ناوه خو شه ویستی رۆحی. چونکه بوونی نییه. خو شه ویستی پاک و خو شه ویستی ناپاک نییه.

بەبى بەرکەوتتى جەستە شتىك نىيە ناۋى خۆشەويستى بىت. كرۆكى خۆشەويستى نىر و مى تىكەلبوونى جەستەيە، جەستە لە پەيوەندى خۆشەويستى وەدەرنا ، ئىدى خون و خەيالى پوۋچە. پىرۆزترىن رىگايەك بۇ دەربرىنى خۆشەويستى ئاۋىتە بوونى دوو جەستەيە، مرؤف لە ساتەوختى ئاۋىتەبوونىدا لەگەل رەگەزى بەرامبەرىدا، پىر پىرۆزترىن ساتى تەمەنىەتى، چونكە پىرۆزترىن سەرمایىيە دەبەخشى كە جەستەيەتى. سىكس پىرۆزترىن گوزارشتە لە خۆشەويستى“ (جەليزادە، دىدەنى: ۲۰۲۱).

لە ژىر تىشىكى ئەم بىروبوچوونانە دەگەينە ئەو راستىيە كە زۆربەي پەيوەندىەكانى جەليزادە لەگەل ئافرەتانى دىكەدا، جگە لە ھاوسەرەكەي خۆي، لە چوارچىۋەي حەز و تامەزىۋىي جەستە، لە پال خۆشەويستىيدا بوو، بۆيە خودى خۆي دان بەو راستىيە دادەنىت و ئاماژە بەو دەكات و دەلى: ”ھەموو پەيوەندەكان و نىزىك بوونەوہم لەگەل ژنانا تاقى كرؤتەوہ كە زۆرتىننىان پەيوەندىيە جەستەيەكە بوو، بەلام ھەموو پەيوەندىيە جەستەيەكانىش تالىكىش بىت خۆشەويستىان لەگەلدا بوو، چونكە سىكس كرؤن بەبى ئەو تالە خۆشەويستىيە كرؤيەكى ئاژەلانەيە. لەژيانى خۆشەويستىيەكى قوولم كرؤوہ و ئىستا ھەر ئاسەوارىان لە ژيانى خۆم و شىعەرەكاندا ھەن و ئاسان نىيە بسرىنەوہ. مىن خۆم وەك قوباد پىر حەزم لە نىزىك بوونەوہي ژن بووہ نەك كچ مەعشوقە، چونكە ژن بۆنىكى تر و رەنگىكى ترى ھەيە كە لە كچاندا نايىنم، ديارە ھاورىي ئافرەتىشم ھەبووہ و ئىستاش ھەر ھەمە بەتەواوى واتاي ھاورىيەتى. بەلام دەمەوى ئەو حەقىقەتە نەشارمەوہ زۆربەي پەيوەندىيەكانى مىن ھەوہسبازى و چىژ وەرگرتنى جەستەيى بووہ نەك شتىكى تر“ (جەليزادە، دىدەنى: ۲۰۲۱). كەواتە دەتوانىن بلىين خودى مەيلى جەليزادە بۇ ئافرەت بە پلەي يەكەم لە جەستدا كۆ دەبىتەوہ، چونكە رىژە و زۆرى ژمارەي جارەكانى وشەكانى ئەندام و بەشەكانى جەستەي ئافرەت ھەر لە لوتكەوہ تا بنكە، واتە لە قژى سەرىيەوہ تا بنى پىي، وەك وشەكانى (قژ و پەرچەم، سەر، چاۋ و برؤ، لوت و گوئ)، پوومەت و گوئا وكولمە، دەم و لىو و ددان، گەردەن و مل، شان و پىل قول و باسك، دەست و پەنجە، سىنگ و مەمك، ناوك و سك و پشت و كەمەر و ناوقەد، سمت و سؤل و ران، زى و كۆم، لىنگ و چۆك و پووز، پى) لەو وشانەن كە پىنگەيەكى بەرز و بەھىز و كارىگەرىيان لە نىو دەقە شىعەرەكانى شاعىردا ھەيە، فەرھەنگى شىعەرى شاعىرىيان پىكھىناوہ، جگە لە وشەكانى دىكەي وەك(جوانى، ژن، خۆشەويستى و عىشق و ئەوين، گول، پەپوولە، ستىيان، ئەتەك، دەرپى، پووت، وروژاندىن لەزەت، ماچ، تەر، جووتبوون، رەنگ، مۆر، شىن،

با، باران، ھاوسەر، نازدار، كچ، يار، دلبر...هتد) كه هەر هه موویان دهچنه نیو سنووری كۆنتیكستی جوانی جهستهیی ئافرهتهوه، بهشی هه ره زوریان رهههندی سیکسیان ههیه. چونكه له جیهانیی جهلیزادهدا "سیكس یهكیکه له مهسهله هه ره گرنگهكانی ژانی ههردوو رهگهزهكه. ئهوانه راستگو نین لهگهلهست و ئارهزووی خویاندا كه دهلین جهسته ههچ نییه، له وهتهی ژن ههیه جهستهی جیی بایهخ بووه. بۆیه مومارهسه(پیاوهكاری)خۆشهویستی له باخیکگی گشتیا دهكه، به پیچهوانهیی ئهوانهیی له ژووره تاریكهكان و له كونی دهركاكانهوه دهروانه جهسته. یهكیک له ئهركه هه ره پیروژهكانی جهسته سیکس كردنه، سیکس غه ریزهیه په یوهندی به ئابرو و بچ ئابرویهوه نییه. چونكه كردهوهی ئارهزوومه ندانهی دوو كهسه، ئیدی گه ر یهكیکیان كالا بیته وهی تریش ههروایه... بۆیه جهسته و سیکس خویان خۆشهویستی و عهشقن" (جهلیزاده، دیدهنی: ۲۰۲۱).

له راستیدا له ئافرهتینی جهلیزادهدا سیکس له رۆل و ئهركه هه ره پیروژهكانی جهستهیه و به پیچهوانهیی دابونه ریت و كلتور و بیروباوه ره باوهكانی كۆمه لگاوه. هیندهی به غه ریزهوه وابهستهیه به ناموس و ئابرووه وابهسته نییه، هه ره بۆیه رهنگدانهوهی جهسته وئهندهامه كانی جهسته به تاییهتی شوینه زۆر ههستیار و وروژینه رهكان و شارهوهكان له شیعه رهكانی جهلیزادهدا واتای جوانی و وروژان و ئاویتته بوون و جوتبوون دهگهیه نیته.

به لای جهلیزادهوه "هه موو ئهندهامه ههستیارهكانی ئافرهت له رپوت بوونه وهدا، بومه له رزهیه كه و ئه ژنۆ دهله رزینی. رپوت بوونه وهی ژن رپوخانی دنیایه و دروست بوونه وهیه تی. ژن له هه ندیک ساتی رپوت بوونه وهدا پیاو دهخاته سه ر چۆك كه ئه وساكه وهك به ندهیهك خۆت ده بینیته وه له به رامبه ر خواوه ندیک یان پاشایهك. كه ئه مهش كرتۆش بردنیه كه له دهره وهی ئیرادهی خۆت. پیاو دهیان جار له و ساتانه دا ده بی به مه شخه لان و خۆله میش. ههچ شتیک ئه وهندهی رپوت بوونه وهی ژن له ره گه وه هه لته ناته كینیت. به تاییهت ئه و ژنانهی له دهره وهی گریبه ستی ھاوسه ریدا دهیانكه یه باوهش. دیاره له جوت بووندا هه رامه كان-له وانی دیکه پتر ئاگر دهكه نه وه و هه میشه شیرینتر و چیژدارترن" (جهلیزاده، دیدهنی: ۲۰۲۱). له بهشی زۆری جیهانی شیعی جهلیزادهدا جگه له مه یلی جوانی و خۆشهویستی ئافرهت به تاییهتیش جوانی جهسته شتیکی دیکه نییه. ئه مهش له ئاستیکی به رزدا له شیعه رهكانی شاعیردا رهنگیداوه ته وه، وهك له م كۆپله شیعه رانهی خواره وهدا خۆی ده نوینی كه ده لی:

(۱) كۆپلە شىئىرى يەكەم:

حەز دەكەم،

بە ھەمان فرۆكە بچمەو ھە كۆيە،

بە جامىكى مس و بەشەربەيەكى ئاۋەو،

سەرکەومە سەربان،

نيو ھەوان،

گويى لە ھانكە ھانكى،

ژن و ميڤديكى گەنج و

جىرە جىپى تەخت و جىخ بگرم،

لە بلندترين ھوتىلى پىنج ئەستىرە،

دابه زيوم (جەليزادە، ۲۰۱۹: ۲۰۲).

(۲) ياخود دەلى:

گەر من سەگىكى گول و

تو سەگىكى دىل بوويتايە،

دەمىك بوو،

لەكە لاۋەيەكدا،

جووت بوو بووين (جەليزادە، ۲۰۱۹: ۲۱۷).

(۳) ياخود دەلى:

دەنگت،

دەنگى ژنىكى مەستە،

دواى ئورگازم،

لەسەر پشت پال كە وتىت و

بە ھەناسە يەكى گەرمەو، بلى:

وھى مردم! (جەليزادە، ۲۰۲۰: ۲۰۹).

(۴) ياخود دەلى:

با،

ھا بەسەريەو و

تەكان دەدات .

ئاو لە داوئنيەو،

شۆردەبىتتەو ھەروبار.

بەفر لەسەر پشت،

پال كەوتوو (جەليزادە، ۲۰۱۲: ۲۱۸).

(۵) ياخود دەلى:

كە ھەرووت دەبىتتەو ھەموو شتى لينج،

ھەوا لينج،

پووناکی لینج،

خه یال لینج (جهلیزاده، ۲۰۱۲، ۲۸۷).

(۶) یاخود دهلی:

له نیوانی دوو،

پووباری شیردا،

لیوه کانم دوو به رخو له ن،

له چیمه نیکی پاراودا دهله وه پین (جهلیزاده، ۲۰۱۲: ۲۸۸).

(۷) یاخود دهلی:

ژووره بچو و که که ت بو من..

ژووریک به ته نیشت،

سرتی سرتی پووت بوونه وه،

ژووریک له پوخ هه لقولینی هه نگوینی له زهت،

ژووریک دراوسی ناله نالی داگیرسان و

دامرکانه وهی جهسته. (جهلیزاده، ۲۰۱۷: ۱۳۶).

(۸) یاخو له شیعی (ژنیک له بن دوشی حه مام) دا دهلی:

پووت به ره وه،

وهک پووت بوونه وهی خونچه یه ک،

له به ردهم بولبلیکی نیرینه دا.
خیرا دایکهنه ههنگیکی وروژاوم،
که پروت ده بیته وه،
به لوعه ئاوی دیتته وه،
ئاو،
ئاو ده پیریت.
ناو گه لی سابوون،
تهژی بووه. له لینیجی ههز،
لیفکه، خوی له قه لشه کانی له شت ده خشینتی.
ئاو، پیک پیک،
له پروتیت ده خواته وه،
خه یالی رژاوه ته بهر پیت.
هه مام پر بووه له نووری جه ستهت،
بارانی شه هوه ته دووش.
هه لم، بووه به مینای سه هۆلی،
قژت مه مکی داپوشیوی،
داگیرساوه په نجه ره.
له ناو هه موو، تنۆکه ئاویکی سه ر سینگت،
په لکه زی پینه یه کی داگیرساو.
به چیمه نی داوینته وه،

رېژنەيەك، شەونمى ئۆرگازم.

تتۆكە ئاۋە خزىۋەكان،

لە كانىيەكى خنجىلەي گەرمدا،

ئاۋىتتە دەبن.

لە نىۋان ھەردوو پىتتا،

لە سەر پىشت پال دەكەوم،

دەمم پىر دەكەم،

لە ئاۋى رېزاۋى،

سەر لەش و ناو لەشت،

ئەۋە ئاۋە يان ئاراۋى ھەنگوين!

دواتر دەلى:

بە لەشى لووستەۋە،

ئاو، خەيال، كەف، نوور،

دەخلىسكىن و لەبەر پىتتا لەت و پەت دەبن،

لەۋديو دەرگاۋە،

گويم لە خورە خورپى پووتى و

شلىپە شلىپى لەزەتە،

لە چاۋەرۋانى تۇدا، رۆبى ھەمام،

خۆى بە قەنارەدا ھەلواسىۋە،

قۆلەكانى رەق بوونە.

دئیتە دەری،

هەلم هەوریکى سپییه ، ئالووه له بالات،

ئاو فی لیهاتووه، جورنه ورینه دهکات.

پهشته مال دلی بووه به ئاو،

گەرماو له هۆش خوی چووه،

من بوومهته، کلپهیهک ئاگر.(جهلیزاده، ۲۰۲۰: ۲۱۲_۲۱۸).

له کۆپله شیعری یهکهمداء، ههست و سۆز و خهسلهت و سیماکانی پۆمانسیزمییانهی جهلیزادهمان بۆ دهردهکهویت، کاتیک خولیای گهپانهوه بۆ رابردوو و مندالی و ههرزهکاری تهنگ به ژيانی ههلهچنیت و خهون و خهیاڵ و یادهوهرییهکانیشی بۆ ئهو ژيانه ساده و ساکارهی نیو باوهشی زید و نیشتمانهکهی خوی که شاری کۆیه و نیشتمانی کوردستانه، له پال مهیل و ئارهزویی ئهو دیمهن و دهنگه سیکسیانهی که به بهردهوامی له پیش چاو و گوچکهکانیدا دین و دهچن، خوی به زامهکانی دادهکهن و دهیکولینهوه. یان یادهوهرییه سیکسییهکانی هانکه هانک و جیره جیری تهخت و جیحی ئهو ژن و میرده گهنجانهی جهلیزادهیان وروژاندوووه و جاریکی دیکه جۆش و خرۆشییان پی بهخشیوه، بۆ ئهوهی له خۆشترین و جوانترین هوتیلی پینج ئهستیرهی ولاتانهوه به پهروشهوه بۆ زید و نیشتمانهکهی خوی بگهڕیتهوه و لهویدا دابهزیت.

له کۆپله شیعری دووهمداء، بیزاری شاعیر له ئیش و ئازار و ئەشکهنجه دهروونی و رۆحیهکانی کهلتوور و کۆمهلگا و ههلوێسته ناشیرین و خراپ و سانسۆره قیزهون و ئازار بهخشهکانی مروّف و کاریگهری زیان و لیکهوتهکانی ژيانی ئادهمیزاد له لایهک، ههز و خولیای جهلیزاده بۆ ژيانیکی پرووت و ساده و ساکار و بی کۆت و بهند و ئازادی رهها له لایهکی دیکهوه، وای له شاعیر کردوووه خۆزگه بهوه بخوازیت بۆ خوی سهگیکی گۆل و دلخوازهکشی سهگیکی دیل بووایه. تاکو بیتوانیبووایه به ئاسانی و بهبی هیچ سهختی و دژوارییهک به دلبرهکهی بگهیشتایه و لهگهلی جووت بووایه، که ئهم وینه شیعریانهش له پال ههسته سیکسییهکاندا پهيامیکی گهرهی مروّف بوونیشی له پشتهوهیه.

له كۆپله شيعرى سىيەمدە، جەلئزادە بە بى ھىچ پىچ و پەنايەك و بە بى گويدانە داب و نەرىت و كەلتوورى كۆمەلگا وىنە و گرتەيەكى سىكىسى ئافرەت و پياويكمان پيشان دەدات، كە لە كاتى جووت بوون و ئۆرگازمدا ئافرەتەكە لەسەر گازەرەى پشت پال كەوتوو و بە دەنگىكى مەست و ھەناسەيەكى گەرمەو و دەلى وەى مردم، وەك ئاماژەيەك بۇ گەيشتن بە لوتكەى چىژ و خۇشى سىكىسى.

له كۆپله شيعرى چوارەمدە، شاعىر بە سوود وەرگرتن لە ھەندىك لە رەگەزەكانى سروشت وەك وشەى با كە بە ھوى ھەبوونى خەسلەتى توند و تىژى و بەھىزيەو و ئاماژەيە بۇ رەگەزى نىر و بەفرىش كە خاسيەتەكانى جوانى و سىپىيەتى و نەرمى و ناسكى و پاكى تىدايە، ئاماژەيە بۇ رەگەزى مى، ھەروەھا بە ھوى و وشە و دەستەواژە و رستەكانى وەك(ھا بە سەرييەو، تەكان دەدات، ئاو لە داوئىنيەو، شۆر دەبىتەو، رووبار، بەفر لەسەر پشت پال كەوتوو). كە ھەر ھەموويان رەھەندى سىكىسيان ھەيە و كاريگەرى لەسەر ھەستە سىكىسيەكانى مرؤف دروست دەكەن، وىنەيەكى شيعرى سىكىسى كىشاو و ئافرەتى وەك تىركەرىكى سىكىسى پيشانداو.

له كۆپله شيعرى پىنچەمدە، شاعىر لە وىنەيەكى شيعرى سىكىسيان ئاست و پىگە و كاريگەرى ھەستى سىكىسى جەستەيى ئافرەتمان وەك تىركەرىكى سىكىسى پيشان دەدات، بە تايبەتى كاتىك خوى روت دەكاتەو و ئەندامەكانى جەستەى دەرەخات، ئىتر ھەموو شتىك دەورووژىت و دەگاتە ئۆرگازم، چونكە روت بوونەو وەى ئافرەت پلەيەكى ھىندە بەھىز و كاريگەرى ھەيە، تەنانەت (ھەوا، رووناكى، خەيال) ھەر ھەموو شتىك لىنج دەكات، كە وشەى لىنج ئاماژەيە بۇ ئاو ھاتنەو و تىر بوونى سىكىسى و ئۆرگازم.

له كۆپله شيعرى شەشەمدە: شاعىر لە ئەنجامى لىكچوواندن و ئاويتەكردنى ئەندام و رەگەزەكانى مرؤف و سروشت بە ھوى وشە و دەستەواژە و رستەكانى وەك(لە نيوانى دوو رووبارى شىردا) كە ئاماژەيە بۇ نيوان دوو رانى ژن كە لە لووسى و تەرى و نەرمى و شىرىنى و سىپىيەتىدا، وەك دوو رووبارى شىر وايە، ھەروەھا لىوہەكانى خۇشى بە دوو بەرخۆلە چوواندوو وەك ئاماژەيەك بۇ ئەوہى كە بەرخ ھەمىشەجوان و نەرم و ناسك و بى زەر و بەستەزمانە و بە ھىمنى و بە بى ئەوہى قەپ و گاز بگرىت و ئازار بە بەرامبەرەكەى بگەيەنىت، لە چىمەنى پاراوى دلخوازەكەى كە ئاماژەيە بۆمووہەكانى عورەتى ئافرەت و

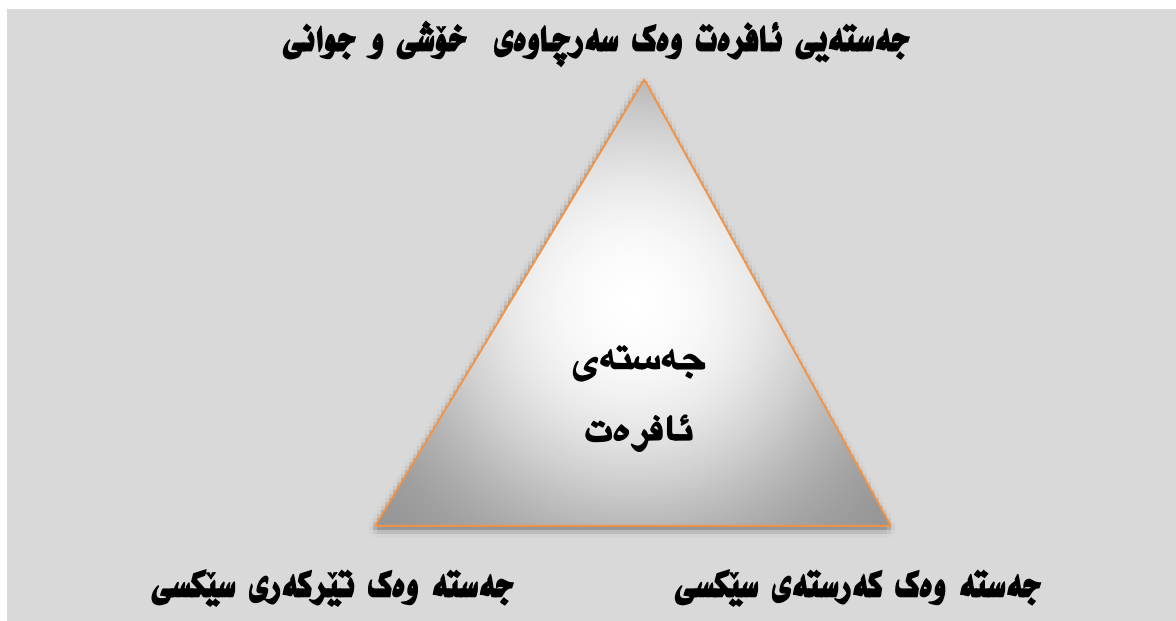
دوروبه ره که ی، دهله وهر پین. که ئەمانهش هه مووی پیشاندانی وینه ی ئا فرده ته وهک تیر که ری
سیکسی له پال جوانیی و کاریگه ری پیگه ی ئا فرده ت.

له کۆپله شیعی حه وته مدا، شاعیر کاتی ک ناتوانیت به شیوه ی بهر که وتنیکی راسته وخۆ
به دلخوازه گه ی بگات و له ئامیزی بگری ت و ئاویتته ی بییت، ئیدی له وینه یه کی شیعی جوان
و سه رنج راکیشدا، به هوی کومه له وشه و دهسته واژه یه کی سیکسی وهک (سرت ه سرت،
رووت بوونه وه، رۆخ هه لقولین، ههنگوینی له زهت، ناله نال، داگیرسان، دامرکانه وه ی
جهسته) دهیه ویت ئەگه ر به شیوه یه کی ناراسته وخۆش بییت، یان ئەگه ر هه ر له ته نیشت و له
رۆخ و له دراوسی سرت ه سرتی رووت بوونه وه و ههنگوینی له زهت و ناله نالی
دامرکانده وه ی جهسته وهش بییت. له لای دلخوازه که ی بییت.

له کۆپله شیعی هه شته م دا، جهلیزاده به شیوه یه کی بویرانه و دژه باو و زۆر به
راشکاوی و به بی په رده و پیچ و په نا، به بی گویدانه که لتوور و دابونه ریتی کومه لایه تی و
فشاری ئایینی، کومه لیک وشه و دهسته واژه و رسته ی سۆزدار ی و سیکسی وهک (رووت
بوونه وه، خیرا داکه ندن، ههنگیکی وروژاو، به لوعه ئاوی دیته وه، ئاو، ناو گه ل، سابوون،
تهژی. لینجی حه ن، لیفکه، خوی له قه لشه کانی له شت ده خشیینی. له رووتیت ده خواته وه،
حه مام پر بووه له نووری جهسته، بارانی شه هوه ت. هه لم بووه به مینای سه هۆلی، قژت
مه مکی داپۆشیوی، داگیرساو. تنۆکه ئاویکی سه ر سینگ، په لکه زیڕینه ی داگیرساو، چیمه نی
داوین، ریژنه یه ک، شه ونمی ئورگازم. تنۆکه ئاوی خزبو، کانیه کی خنجیله ی گه رم، ئاویتته ،
نیوان هه ردوو پی، سه ر پشت، پال که وتن، ده م پرکردن له ئاوی رژاو، سه ر له ش و ناو
له ش، ئاراوی ههنگوین، له شی لووس، ئاو، خه یال، که ف، نوور، خلیسکان له بهر پی، له ویدیو
دهرگا، خوره خوری رووتی، شلپه شلپی له زهت، چاوه روانی تو، رۆبی حه مام، دیتته ده ری،
هه لم بوون. هه وریکی سپی، ئالاوه له بالا، ئاو فیی لیها تووه، جوړنه وړینه ده کات. په شته مال
دلی بووه به ئاو، گه رماو، له هۆش خوی چون، کلپه یه ک ئاگر) به کارهیناون که هه مویان
له سه ره تاوه تا کۆتاییه سته وروژاندن و سیکسی و ئیرو تیکه تییان لی ده چۆریتته وه و
رووداو و دۆخیکی پر سیکسیمان پیشان ده دات، که رهنگدانه وه ی ناخی هه موو ئەو
هه سته برسیی و کپ کراوانه یه که تا راده یه کی زۆر له نیو به شی زۆری کومه لگه دا په نگه
خواردۆته وه.

بیگومان له تیگه‌یشتن و تیږامان و خویندنه‌وه و شروقه‌کردنی هموو ئه‌و وینانه‌ی دهرباره‌ی جهسته کیشراون، ده‌گه‌ینه ئه‌و راستیه‌ی جهسته‌ی ئافرهت له‌م هیلکارییه‌ی خواره‌وه‌دا به‌رجه‌سته بکه‌ین:

هیلکاری _ ۲۵ (جهسته‌ی ئافرهت)

۳,۳ ره‌هه‌نده‌کانی جوانی ئافرهت:

جوانی ئافرهت ته‌ن‌ها له تاکه شتیک و به‌شیک و ئەندامیک و لایه‌نیک و بواریکدا چر نه‌بۆته‌وه، به‌لکو جوانیه‌کانی ئافرهت هه‌مه‌چه‌شن و فره ره‌هه‌نده و زیاتر و زۆرت‌تر له گوشه‌نیگایه‌ک ده‌گریته‌وه، که به‌شیوه‌یه‌کی گشتی "ده‌توانین ئەزمونه‌کانی جوانی له‌م خالانه‌ی خواره‌وه کورت بکه‌ینه‌وه:

۱_ ئەزمونی جوانی له نیو پۆژگاردا و له ماوه‌ی پۆژگاردا دیته کایه‌وه.

۲_ نقوم بوون له بابته‌ی جوانیدا، هه‌ر له‌گه‌ل یه‌که‌م بینین و نیگادا به‌ شیوه‌یه‌کی راسته‌وخۆ.

۳_ ساته‌کانی ئەزموونی جوانی بایه‌خداره، به‌شیوه‌یه‌ک که پێویسته گرنگیه‌کی توند و به‌هێز بێ له هه‌موو ساته‌کانیدا.

۴_ هۆشیاری و پۆشنییری جوانی له‌بابه‌تیکدا ده‌هه‌ستیت. بۆ چیژ وه‌رگرتن، نه‌وه‌ک بۆ مه‌به‌ستی دیکه. هه‌روه‌ها پیتم و ئاواز له سیماکانی ئەزموونی جوانی سه‌رکه‌وتوو، ئەگه‌ر ئه‌و پیتم و ئاوازه له سیماکانی ئه‌و باب‌ه‌تدا هه‌بێ، که له خه‌یال و ئەندیشه‌ماندایه، که‌واته ئەزموونی جوانی به قۆناغی‌کی گرینگدا تیپه‌پیه‌یه‌ “ (زکاریه، ۱۹۹۸: ۵۰). که بیگومان له پال ئەماندا ده‌کریت ره‌هه‌نده‌کانی جوانی ئافرهت له‌م سنی خاله‌ی خواره‌وه‌دا به‌رجه‌سته بکه‌ین:

۱_ ئافرهت و بییری ئازادی. ۲_ ئافرهت و خاک و نیشتمان و نه‌ته‌وه. ۳_ ئافرهت وه‌ک سه‌رچاوه‌ی جوانی سروشت.

۱,۳,۳ ئافرهت و بییری ئازادی:

ئازادی پێویستییه‌کی بوونی مرۆفه، بوونیش هه‌رده‌م پێویستی به‌له‌دایکبوون و گۆرانکاری و گه‌شه‌سه‌ندن و نوێبوونه‌وه‌یه. یه‌کیکه له گرنگترین هۆکاره‌کانی به‌رده‌وامی ژیان و مملانیی مرۆف له پیناوی مانه‌وه‌دا. له هه‌مان کاتدا پالنه‌ر و هاندەر و پێویستییه‌کی پر بایه‌خی ئاده‌میزاده بۆ به‌دییه‌تانی هیوا و ئامانج و ئاواته‌ پیرۆزه‌کانی. به‌شیوه‌یه‌ک له خه‌و و خۆراک به‌نرختره. ژيانی بێ ئازادی وه‌ک ژووریک بێ چرا و ئاسمانیک بێ رۆژ و مانگ و ئەستیره و باخچه‌یه‌کی بێ دار و ده‌وه‌ن گۆل و گۆلزار و گیا و گۆرانی مه‌ل و بالنده و کیلگه‌یه‌کی بێ ئاو و شوێرگی‌ریکی بێ چه‌ک وایه و هیچ به‌هایه‌کی نییه. رۆمانسیزم و لیبرالیه‌ت دوو رینبازی ئاویتیه‌ و ئامانجیان رزگاربوون و ئازادیی مرۆفه یه‌که‌میان له‌ بواری ئەده‌ب و هونه‌ردا، دووه‌میان له‌ بواری پامیاری و به‌پێوه‌بردنی کارگی‌ری ولاتدا. (رۆسو) نووسه‌ری به‌ناوبانگی فه‌ره‌نسی ده‌لی: ”مرۆف به‌ئازادی له‌دایک ده‌بییت، بۆیه پێویسته به‌ئازادی بزیت” (مرزوق، ۱۹۸۷: ۱۵). بۆیه ئازادی ئه‌و ده‌نگه‌ زولال و نه‌پساوه‌یه که هه‌میشه‌ وای له مرۆف کردوو، سه‌ر و گیان و مالی خۆی له پیناوه‌ بخت بکات. ئەهوانی ده‌لیت: ”ئەفلاتون یه‌که‌م که‌س بووه له میژوودا که بانگی‌شهی ئازادی ئافره‌تی کردوو، له‌سه‌ر بنچینه‌یه‌کی فه‌لسه‌فی، له سروشتی مرۆیی پێویسته فی‌ر بییت بگاته‌ پله‌ی

پاسهوان له و کاته دا په یوه ندى ژن و پیاو به ته واو هتى تنها له هاوسه رگری کورت نه کرابووه، په یوه ندى ره گه زبازی له دیندا حه رام نه کرابوو“ (عه بدول مه جید، ۲۰۱۴: ۱۰). هه روه ها ”له سه ره تاکانی نیوه ی دووه می سه ده ی نوزده (۱۸۵۳) رۆز نکرانز توژی نه وه یه کی به ناو نیشانی ئیستاتیکی ناشیرین بلاو کرده وه، که ئازادی بنه ما ی بیروکه که ی بوو، له لایه نی جوانی و ناشیرینیدا. له گه ل ئه وه ی وینه ی ناته واو یان ئه و وینه یه ی پیوستی به حه قیقه تیکی سروشتی یان میژووی هیه، که دوو پله یه، له وانه یه که ئاره زوویان بو ناشیرینی هه بیته، دیاره ناشیرینی راسته قینه یان حه قیقی به رده ست نابیت، تا دۆزینه وه ی تایبه تمه ندى نه بوونی ئازادی له بوونه وه ری کدا که توانای ئازادی هیه“ (اسماعیل، ۱۹۸۶: ۵۸). سه ره پای ئه مانه ش چه ندین تیروانین و بیروبوچوونی جیاواز سه باره ت به ئازادی ئافره ت و پرسى ئافره ت هیه ” فیمینیسته هه لوه شاوه گه راکان پییان وایه که ئازادی له وه همیکی خه تر زیاتر چیدی نییه، بویه به پیی دیدی هه لوه شاوه گه راکان پیوسته ئافره ت به ئاگا بیته له هه لباردنی ئه وه ی ئاخو ئازادییه کی نیرانه ی هه بی یان میانه و ئه و گرووپه بانگه شه ی ئازادی فره یی ده که ن نه له ره گه ز به لکو له بواره کانی ژیانیشدا “ (حوسین، ۲۰۰۷: ۵۶). به م شیوه یه ده بینین بیری ئازادی مروّف و کومه لگا به گشتی و ئازادی ئافره ت و تاک به تایبه تی گورپانکاری و گه شه کردنی جوړی به خووه دیوه، به تایبه تی ”له دواى سه رده می رینیسانس لایه نی فیکری له ژیر کاریگه ری عیلمانییه ت و جیهانی ماتریالیستیدا گه شه ی کرد و به ره و پیشه وه رویشته، تایبه تمه ندى و پسپورییه ت سه ریه لدا، مروّف بو ئه وه ی له جیهانی واتایی تیبگات خودی خو ی و نزیکترین که سی فه راموشکردووه“ (ایشانی، طاهره، ۱۳۹۴هـ: ۱۴). ئه مه ش ئه وه ده گه یه نیت که له میژووی زور کونه وه تاکو سه رده می هاوچه رخ و نوى، مروّف به دواى چه مک و تیگه یشتنی ئازادی مروّفه کانه وه، به تایبه تیش ئازادی ئافره ته وه ویل و گرفتار بووه، که بیگومان خو شه ویستیش وه ک به شیک له ئازادی لیکدراو ته وه. هه ر بویه ” نووسه ریکی به ناوبانگی رووسی ده لی: ئه گه ر توانیت خو شه ویستی بکه ی، ئه وا له تواناتا هیه هه موو شتیک بکه ی، ئه و پیی وایه که خو شه ویستی ئازادی مروّف فراوان ده کات و به شیوه یه ک هیچ کو ت و به ندیک ناتوانی هیزو توانای که مبکاته وه و دیاری بکات “ (الخفاف، ۱۹۹۹: ۸۴). هه ر چو نیک بیته ده توانین جه خت له وه بکه ینه وه که ئازادی تاکه که س، ئازادی ژیا نه، بویه هیچ شتیک بی ئازادی نابى و گه شه کردن و گورپانکاری پوزه تیقانه به خووه نابینی، چونکه کاتیک مروّف خاوه ن بیروباوه ری ئازادانه ی خو ی نه بیته وه ک دره ختیکی بی ره گ و ریشه هیچ جیگا و پیگه یه کی چه سپاو و وه ستاوی نابیت. ئافره ت وه ک دایک وه ک نیوه ی کومه ل سه رچاوه ی

ژیان و كۆلەكەي مال و بناغەي دروستبوونی كۆمەلگايە و بۆتە مېخوهری قسە و باس و لېكدانەوہی بېرمەند و فەيلەسوفەكان و ھەويىنى ئېلھامى شاعير و نووسەران بۆ بەرھەمھېنانى سەدان شاكارى پېر داھىتان و گۆرپانكارى، لە ھەمان كاتدا ھۆكارى ھاتتە كايەي ھەزاران چيرۆكى ئەفسانەيى و داستانى دلدارى و قارەمانى بوو.

ئافرەتېش ھەك ھەر تاكيكى كۆمەلگە ھەميشە جيگاي گرنكى و بايەخ بوو، بە تايبەتى لە روى ئازادىيى تاكەكەسەو، بوو بە ترۆپكى مەسەلەكان و ۆتەرە ھەستيارەكانى بابەت و كېشە و رۆوداوەكانى رۆژ لە ميژوويەكى زۆر كۆنەوہ تاكو ئەمرو. بەلام ھەر لەم رۆوہوہ “كانت لەو بروايە دايە لە رەوشىكدا كە خەلك كەلك لە عەقل ۆرەدەگرن ئازاد تر دەبن” (جەھانبەگلو، ۲۰۰۷: ۹۱). ئەمەش ئەوہ دەگەيەنيت مروڤ چەند بېر بكاتەوہ و بە عەقل و مەنتق كار بكات، ئەوہندە زياتر ئازاد دەبیت. دەرگاي سەربەستى لە بەردەم والا دەبیت. بە پېچەوانەش. بەلام” بە بۆچوونى ھيگل ئازادى لە دەولەتتىكى سەربەخۇدا بەدى دیت، كە نوينەرى بەھاكان و باوەرەكانى ئەقلى ھاوولاتيان بيت” (جەھانبەگلو، ۲۰۰۷: ۹۱). جگە لەمانەش شيعر و ئەدەبيات پيگەيەكى بەرز و كارىگەرى لە ھىنانە كايەي ئازادىيى ئافرەت دا ھەيە، جيگاي بايەخى قوتابخانە ئەدەبىيەكان بوو، ھەر بۆيە دەبىنين ئافرەت يەككە لە رەگەزە زەق و گرنەكانى رېيازى رۆمانسىزم، لە ھەمان كاتدا لە ئامانجە ھەرە بەرز و پېرۆزەكانىشيبەتى. كە داواى لابرەنى ئەو زولم و ستەم و زۆردارىانە دەكات، كە بەسەر تاكەكانى كۆمەلگەدا سەپىنراو، چونكە تاكەكان بە ھەردوو رەگەزى مئ و نيرەوہ بە تايبەتى رەگەزى مئ رۆلئىكى سەرەكى دەگيريت بۆ بنياتى كۆمەلگەيەكى دروست و جوان. بەم شيوەيە “ئازادىيى بارودۆخىكى چەسپاوى نيبە، بەلكو لەگەل سروشت لە مەملانى دايە. جياوازيشە لە بارىكەوہ بۆ بارىكى تر، ئازادى ھەميشە رېژەبيە و لەگەل سەرکەوتنى كېشەدا شياوہ. ئازادى تەنيا بە تيرامانى يەكئ لە ئاريشەكانى ميتافيزىكى و ھوشيارى سروشتى نايەتەدى، بەلكو دەرئەنجامى رېگاي ژيانە و لەويدا ديتە كايەوہ” (جلكنى، انسكو، بدون سنە: ۲۸۹). ديارە ئازادى لە دیدى ھەموو كەسنىكدا چوون يەك و ھەمان ئاست و پاىەي نيبە و بەشيوەيەكى رەھا نابىرنيت. بەلكو بەھاي ئازادى تاكەكەس بە تايبەتى ئازادىيى ئافرەت پېوانەيەكى رېژەبيە ھەيە و لە كەسيكەوہ بۆ كەسيكى ديكە جياوازە. بەپيى جياوازيى ئايدىالۆژيا و كەلتور و دابونەريتە ئاينىي و كۆمەلايەتبيەكان، لەگەل رەچاوكردنى ژينگە و ئەو كات و شوين و سەردەم و بارودۆخەي كە كەسەكان، واتە شاعير و نووسەران تىيدا دەژين و رەنگى داوہتەوہ. دەتوانين بلين ئازادىيى تاكەكەس بەتايبەتى ئازادىيى ئافرەت لە

دید و هزری شاعیردا، ئاست و پایه و نرخ و بهای تایبتهی خۆی ههیه و تا رادهیهکی زۆر له کهسانی دیکه ناچیت.

ئافرهت له لای جهلیزادهدا جیهانیکه له جوانی و راستی و خوشهویستی و پیروزی، چهندن و اتا و دیوی ههیه و جۆرهها خویندنهوهی بۆ دهکریت. هه ر له بهرئهوه جهلیزاده له م روهوه بیروبوچوونی خۆی دهبرپوه و دهلی: ”من شاعیرم هیچ دهسهلاتیکی سیاسی و فهرمانرواییم نییه، له م روهوه له پهراویزام و ناتوانم هیچ به ژن ببهخشم. ئهوهی من به ژنی دهبهخشم شیعره. ئهوهندهی توانیومه له دهوربهری خۆمدا جا چ له ناو خیزاندا چ له و فهرمانگانه و ریکخراوانهی ئیشم تیا کردوو، وام کردوو ژنهکانی دهورو بهرم خویان به مروقی پله یهک شان بهشانی پیاو بزائن. من له ریگای شیعرهکانمهوه شهپم لهسه ر ژن کردوو و لهسه ر ژنیش شهپم پیفرۆشراوه. ژن نابی چاوی هه ر له دهستی پیاو بی. لهئهمونی نزیک ۷۰ سالهی خۆمدا، گهیشتوومهته ئه و برۆایه ژن شیره ، بهلام شیریکی میهره بان. به تهنه خۆی دهتوانی شهپری مافهکانی خۆی بکات، ههروهها ژن خۆی خاوهنی ئازادی خۆیهتی وهک مروقی، مولکی خۆیهتی، من بۆم نییه لیبی بستینمهوه هی منیش نییه تا پیبی ببهخشم. ژنانی دهورو بهری من ئازادانه دهژین. ئه و ئازادییهی خویان گه رهکیانه“ (جهلیزاده، دیدنه: ۲۰۲۱). له سهرووی ئه مانه وهش جهلیزاده له و شاعیرانهیه که هه میشه و به بهردهوامی له به ره مهکانیدا گوزارشتی له جوانیی و ماف و ئازادیی ئافرهت کردوو، له م بارهیه وه باج و قوربانی زۆری داوه، وهک له م کۆپله شیعرانهی خواره ودهدا ده رده که ویت، که دهلی:

(۱) کۆپلهی یه که م:

گه ر من و تو،

سه گ بووینایه،

نه قوماش فرۆشمان دهناسی و

نه بهرگ دروو،

تا هه تا وهک ئاو،

رووت رووت.

كەس پىي نەدەگوتى:

تەنورەكەت بۆ ئەۋەندە كورتە،

كەس بە منى نەدەگوت:

دەك بە ژەھرت بىت ئەۋ پىكە عەرەقە،

گەر من تۆ،

سەگ بوۋىنايە،

كەس چاۋدىرى مۇبايلەكانى نەدەكردىن،

سەد جاسوس، بە دوۋمانەۋە نەدەبوۋ،

كەس ھاكى نەدەكردىن (جەليزادە، ۲۰۱۹: ۲۱۸).

(۲) ياخود دەلى:

بوۋ بە پەنجەرە،

لەسەر دىۋارى زىندانىك،

ناۋى تۆم نوۋسى (جەليزادە، ۲۰۱۹: ۳۶۹)

(۳) ياخود دەلى:

تۆ،

تىشك و

ترىفە و

پوۋناكى چلچراى،

نە بە دەست دەگىرىي و

نە دەكرىيى بە تابلوويهكى قەد ديوار و

نە لە ئىنجانەيەكدا،

كۆدەكرىتەوہ(جەليزادە، ۲۰۱۹: ۴۶۶).

(۴) ياخود دەلى:

بۆنى ھەموو شتىكت لى دەكەم،

بۆنى گول،

بۆنى پەپوولە،

بۆنى پاكيزەيى،

بۆنى تو،

تەنانەت بۆنى خۆم،

ئەى بۇ بەرد بارانت دەكەين،

ئەزىزم(جەليزادە، ۲۰۱۹: ۴۴۵).

(۵) ياخود دەلى:

بە تەنىشت بەردە قارەمانەوہ،

كۆرژنى ئەسپىكى بريندار،

ژنىك بارىكتەر لە شمشير،

حەپسەخانى نەقىبە،

نامە بۇ كۆمەلەى گەلان دەنووسىت(جەليزادە، ۲۰۱۹: ۶۵۳).

(۶) ياخود دەلى:

دەستى ژنىكم خۆش دەوى،

خۇر دەسگىر دەكات و

لەسەر شۆستەيەكى تاريكدا،

دەيكا بە پەيكەرى رۈوناكى،

ئەستىرە كۆدەكاتەو،

لە پاركىكى نووستوودا،

دەيكا بە درەختى جريوه(جەليزادە، ۲۰۱۹: ۵۹۲).

جەليزادە لە ھەموو ئەو كۆپلە شىعرانەي سەرەوودا، بە شىۋازى جۇراوچۇر گوزارشت لە بابەت و رەھەندەكانى ئافرەت و ئازادى دەكات و ويناى رايەلەكانى پەيوەندى ئەم دووانەيە بە بىرى جوان و وشەي ناسك و كاريگەر رەنگرپيژ دەكات. بە شىۋەيەك لە ھەر كۆپلەيەكدا دەيان چىرۆكى بەسۆز و ديمەنى ئىنسانىمان بۇ دەگىرتەو و پيشانمان دەدات.

لەكۆپلە شىعەرى يەكەمدا، جەليزادە بە شىۋازە تاييەتتايەكەي خۆي، دەقە شىعەرەكەي وا دارپشتووۋە كە ناتوانيت بە ئاسانى بەسەريدا گوزەر بكەي و تىپەريت، ئەگەرچى شىۋازى دارپشتنى شىعەرەكە لە رۈوى زمانىيەوۋە سادە و ساكارە، بەلام لە رۈوى ھزر و فيكر و فەلسەفەوۋە پىر و اتا و رەھەند و بەرزە، لىرەدا درك كردن بە جوانى و چىژ وەرگرتن لىي، يان تىگەيشتن لەو و اتا مەعريفىيە و ھۆشيارىيە قولەي لە ناخى شىعەرەكەدا خۆي مەلاس داو، لە پال ئەو سىما ئىستاتىكىايانەي شىعەرەكەي داپۆشيو، پەيام وەرگر ياخود خويئەرى دەق توشى تىپرامان و بىرکردنەوۋە و ئەندىشەي قول و فراوان دەكات، چونكە لە دال و مەدلولى وشەكانى ئەم شىعەرەدا، لە چوارچىۋەيەكى رەخنە ئامىزدا كە سەرتاپاي برىتتايە لە رەخنەگرتن لە بەدبىنى و بەدكردارى بەد ھەلوئىستى و ئازار بەخشى ئەو مروققانەي كە جوانىين و جوانبىر و جوان رەفتار نىن و بوونەتە پالئەر و ھاندەر و ھۆكار بۇ ھىنانە كايەي باروودۇخ و ژىنگەيەكى ئابورى و كۆمەلايەتى و پامىارى و ئايىنى و فەرھەنگى و كەلتوورى وا نارىك و ناشىرىن و قىزەوۋەن و نادروست كە مروقق بوون بخاتە قەيرانىكى گەورەوۋە و بە رادەيەك وا لە شاعىر بكات خۆزگە بە سەگ بخوازىت، ژيان و ژىنگەي سەگى پى جوانتر و باشتر بىت، لەو ژيان و ژىنگە خراب و ناشىرىن و بن دەستەي خۆي و مىللەتەكەي تىيدا دەژى. لە ھەمان كاتدا دەتوانىن بلئىن (بىت القصيد) مەبەستى ھەرە سەرەكى شاعىر لەم شىعەرەدا، لىدانى زەنگى بە ئاگا ھىنانەوۋە و ھۆشيارى مروققايەتتايە تا

جاریکی دیکه مرقۇقەکان بە بیرکردنەوہ و ھەلۆیست و کردارەکانیان دابچنەوہ، بۆ ئەوہی مرقۇقایەتی لە مەترسی لە ناوچوون دوور بکەوێتەوہ و بەرەو کەناری ڕیز و خۆشەویستی و جوانی و ئارامی و ئازادی بچیت.

لە کۆپلە شیعری دووہمدا، ئافرەتیبینی شاعیر لە ئاستیکی جوان و باش و ئەرینیدا دەردەکەوێت، بە ڕادەییەک لە گۆشە نیگای شاعیردا ئافرەت چاوگی ھەموو جوانی ئازادییەکانە، چونکە لە ھەر شوێنیک ئافرەت ھەبیت جوانی و ڕوناکی و ئازادی ھەیە. بۆیە بە بۆچوونی جەلیزادە ژیان بە بی ئافرەت وەک کونجی زیندان تاریکە، تەنانەت دیواری زیندانەکانیش ئەگەر ناوی دلخوازەکە یان ئافرەتیان لێ بنووسی دەبنە پەنجەرەیک بۆ ژیان و ئاسۆی جوانی و ئاسودەیی و شادی و گەشبینی و بەردەوامی و ئازادی بە مرقۇق دەبەخشن.

لە کۆپلە شیعری سییەمدا، جەلیزادە لە کلاورپۆژنە ی گەشبینییەوہ دەروانییە ئافرەت و پێی وایە کە ئافرەت کانگای ھیزیکی شاراوہی لە بن نەھاتوہ و ھەموو جوانی و خۆشییەکان لە بوونی ئەودا کۆبۆتەوہ، ئەو بوونەوہرەییە کە بەرەو ئاسۆی ئازادی ھەنگاوی دەنیت وەک تیشک و تریفە و ڕوناکی چلچرا لە تاریکی یاخی دەبیت و بە ئاسانی دەستەمۆی ژیر دەستەیی نابیت، بە ژیان کۆیلەیی ڕازی نابیت.

لە کۆپلە شیعری چوارەمدا، شاعیر لە شیوہی نامە شیعرییەکی کراوہدا، بە زمانیکی سادە و ساکار و واتادار پەيامیکی شیعری پڕ لە جوانیی مرقۇق بوون ئاراستەیی خەلک دەکات و جاریکی دیکە پرسى مافی ئازادی و ئاسودەیی ئافرەت دەرووژینیت و بە سەرسامییەوہ دەپرسیت: لە کاتیکیدا بۆنی گۆل و پەپوولە و پاکیزەیی و تەنانەت بۆنی خۆمیش لەو ئافرەتانە دەکەم کە بەرد بارانیان دەکەین، بەو واتایە کە کۆمەلگای ئێمە ھیشتا لە چەمکی مرقۇق بوون و ئازادی ئافرەت نەگەیشتوہ، لە ڕوانگەیی بیری تەسکی کۆنە پەرسی و پیاو سالاری و خیلەکیەوہ دەروانییە ئافرەت و بە پێی ھەز و ئارەزووہ سیکیسیەکانی خۆی مامەلە لەگەڵ ئەو پرسەدا دەکات و شەرعیەت بە کارەکانی خۆی دەدات.

لە کۆپلە شیعری پینجەمدا، شاعیر پەنای بۆ کۆمەتییک ڕەمزی نیشتمانی و نەتەوہیی و کەلتووری بردوہ، وەک دەستەواژەیی (بەردە قارەمان) کە سومبولی بەرخودان و خۆراگری گەلی کوردە بەرامبەر دوژمنان و داگیر کەرانی کورد لە پیتاوی ئازادیدا،

ههروههها (ههپسهخانی نهقیب)یش سومبولی خهبات و تیکۆشانى ئافرهتی كورده دژی چهوسانهوه و ژێردهستهیی و به دهستهیتانی ماف و ئازادی ئافرهتان. کاتیک نامه بۆ کۆمهلهی گهلان دهنووسیت و دهیهویت لهم ریگایهوه چالاکى و خهباتى ئافرهتی كورد بهنیو نهتهوهیی بکات و لهو بارودۆخه چهق بهستوهی که ههیه دهربازی بکات، که ههموو ئەمانهش ئاماژهیه بۆ پهنگدانهوه و کاریگهری پۆل و پیگهی ئافرهتی كورد و بیرى ئازادی له شیعرهکانی شاعیردا.

له کۆپله شیعری شهشهمد، جهلزاده به تهواوهتی رۆدهچیته جوانیی و وزه شاراوهکانی ئافرهت و پیی وایه که تاکه دهستیک بتوانیت خۆری ئازادی و بهختهوهری بهدهست بهینیت و شهقام و مال و شار و نیشتمان و ولات و جیهانی پی رووناک بکاتهوه و ههموو شتیکی جوان و باش و سهرنج راکیشیش له دهستهکانیدا کۆبکاتهوه، جریوهی زیندووویهتی و بهردهوامی و ناشتی و ئازادی به ژیان ببهخشیت، دهستهکانی دلخوازهکهیهتی، یان دهسته بهخشنده و میهرهبانهکانی ئافرهته، که هیمایه بۆ ههموو ئافرهتانی دونیا.

٢,٣,٣ ئافرهت و خاک و نیشتمان و نهتهوه:

ئازادی نیشتمان له سهرووی ههموو ئازادییهکانهوهیه، چونکه نیشتمان دایک و سهرچاوهیه، ههموو هیوا و ئاواتهکان لهویدا مهیسهر دهبیت و دینه کایهوه. (ئه دۆنیس) دهربارهی نیشتمان دهلی: "نیشتمان له لای من ئهوهیه که تهواو نابیت، وهک خۆشهویستی، وهک شیعر، به شیوهیهکی ئهبهدی خۆی تازه دهکاتهوه" (ههسن، ٢٠٠٠: ١٢٠). ههروهها سۆقرات بۆ پیناسهی جوانی و پهیوهندی به نیشتمانوه دهلیت: "جوانی ئاوهلناویکه بۆ کرداریکی دارپژراوی چاک، له خۆبردوو، بۆ نمونه ئازایهتی جهنگاوهر و خۆبهختکردن له پیناوی نیشتماندا، دهبیته کاریکی جوان، چونکه سروشتی جوانی چاکهیهکه له لای سۆقرات" (مهتهر، ٢٠١٩: ٣٠). ههه لهم چوارچیوهیهدا له بابتهکانی ئافرهت و خۆشهویستی نیشتمان و نهتهوهدا "نووسهران و شاعیرانی كورد ههولیان داوه ئه و رووداوانه بدۆزنهوه که نمونهی وینهی خهباتی كورد بوون له پیناوی ئازادی و سهربهستی كوردستان، یان ئازایی و قارهمانیهتی خهلكی كورد، ئه و رووداوانه زۆرن له میژووی كۆن و تازهی سهردهمی كوردیدا" (خهزنهدار، ٢٠٠٥: ٣٣). له راستیدا تیروانیی شاعیر بۆ پۆل و ئهرکی ئافرهت له پلهیهکی بهرز و ئهرینی دایه، چونکه ههیشه شاعیر

خۆشه‌ويستی و ئازادىي ئافره‌تى له خۆشه‌ويستی و ئازادىي خاك و نىشتمانيدا جودا نه‌کردۆته‌وه، به‌لكو له بۆته‌يه‌كدا توندويه‌ته‌وه. چونكه جەليزاده له‌و شاعيرانه‌يه كه زياتر له ئيش و ئازار و خەون و خولياكانى ئافره‌ت تيگه‌يشتووه و زۆرتتر و باشتتر له‌كەسانى ديكه هەستى به لايه‌نه‌كانى خۆشه‌ويستی و ئەفینى و نىشتمانى و نه‌ته‌وه‌يى له لای ئافره‌ت كرده‌وه. وه‌ك له‌م كۆپله شيعرانه‌ى خواره‌وه‌دا دەرده‌كه‌ويت كه ده‌لى:

(١) كۆپله‌ى يه‌كه‌م:

جاران،

ژن هەر هاوړپي،

گول و په‌پووله بوو،

ئىستاكه،

هاوه‌لى كه‌له‌كيوى و

كه‌پكه شاخه،

چون بووه به پولا،

لوكه‌ى نه‌رم و نيان.

جاران،

ته‌نيا هەر شه‌ره‌فى پياو بوو،

نىشتمان.

هه‌نووكه ،

ئابروي ژنیشه،

چه‌ند ئالۆزتر بووه،

وجود! (جەليزاده، ٢٠١٩: ٦٩٧).

(٢) كۆپله‌ى دووه‌م:

ئىدى رەنگ ناكەم نىنۇكم،

بۇن و عەتر نادەم لە خۇم.

لە شەوى ئەنگوستە چاوا،

ھەر دە پەنجەم دەكەم بە مۇم.

جانتام پىر دەكەم لە فېشەك،

لە جىي ماكياچ و ماسكارە،

پووبارى خوئىم دەبەخشم،

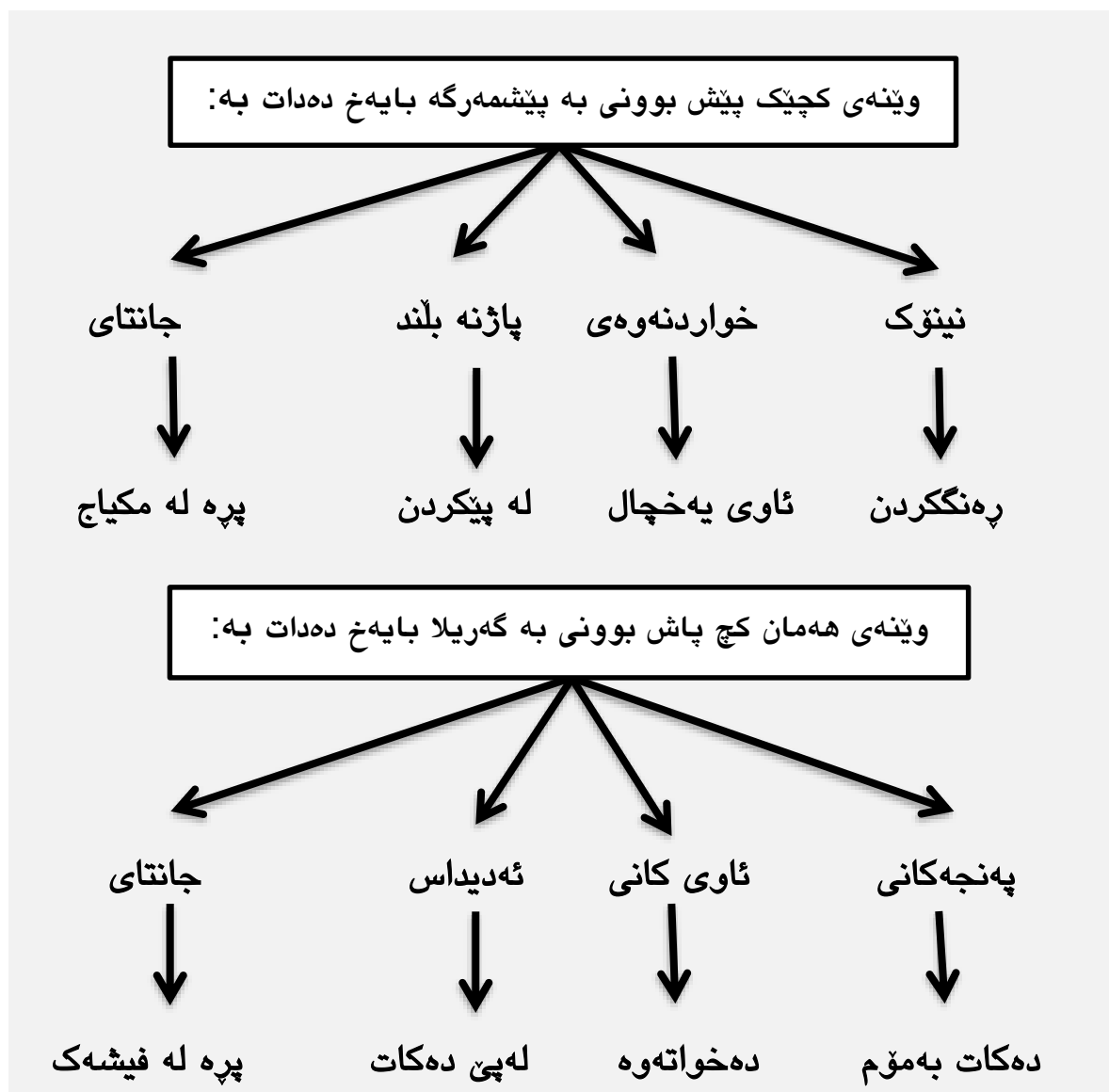
بە گولالەي ئەم بەھـارە (جەلېزادە، ۲۰۱۹: ۷۱۳).

لە كۆپلە شىعەرى يەكەمدا، ئافرەتتىبىنى شاعىر لە گۆرەپانى خەبات و تىكۆشاندا و رۆل و بوون و ئامادەيى ئافرەت لە پىشكەوتنى كۆمەلگادا لە بوارە جۆراوجۆرەكاندا گۆرانكارى گەورەي بەسەرداھاتوۋە، بەشىۋەيەك رەنگدانەۋەي وئىنەي ئافرەت لە رابردوۋ لە شىعەرەكانى شاعىردا، ھەمان رەنگدانەۋەي وئىنەي ئافرەت لە ئىستادا لە شىعەرەكانى شاعىردا نىيە. چونكە لە دىدى جەلېزادەدا جاران ژن نەرم و نىان و بېھىز بوو، ھەر ھاۋرپىي گول و پەپوۋلە بوو، نىشتمانىش تەنھا ھەر شەرەفى پىياۋ بوو، بەلام ئىستاكە ئافرەت بە ھىز و پتەۋە ھاۋرپىي كەلە كىۋى و كەپكە شاخ و چىيا و ژىنگە و سىروشتى كوردستانە و نىشتمانىش بۆتە ئابروى، ھەر بۆيە بوونى ئافرەت لە ئىستادا بوونىكى سەخت و ئالۇز و پىر بەرپىسارىيەتى و ھەستى نىشتمانىيە، بە بەراۋرد لەگەل رابردوۋدا كە گىرۋدەي دەسەلاتى پىياۋسالارى و بىرى كۆنى خىلەكى و دواكەوتوۋىي بوو.

لە كۆپلە شىعەرى دوۋەم دا، ”جەلېزادە وئىنەي كچىكمان بۇ دەكىشىت، كە ئاشتى خوازە، بەلام ناحەزەكەي باۋەرى بە ئاشتى و مافى گەلان نىيە، تەنى شارەزاي زمانى شەرە، بۆيە ھەر لە سەر رەۋتى جارانى خۆي، سوپاي مەرگى خستۆتە سەر، كچە ناچار دەبىت، كە پەنا بۇ چەك بەرىت و ببىت بە پىشمەرگە و جلوبەرگى گەرىلا بېۋشىت، جاران تىكۆشانى چەكدارى ھەر لەئەستۆي پىياۋان دابوو، ئەمرو چۆن ئايدىۋولۇژيا و كەرەستەي خەباتكردن گۆران، بەمجۆرەش تىروانىنى ئافرەتى كورد بۇ خەباتى چەكدارى كورد گۆرانى بەسەرداھات، ئىتر نايەۋىت ھەر بەركار و بەر كارىگەرى كوردەۋەي رەگەزى نىر بكەۋىت. جەلېزادە باشتر دوو

وینە ی دژ به یه کی ئەم کچه گهریلایه مان بو ده کیشیت (موکریانی، ۲۰۲۰: ۳۸). ئەمهش به روون و ئاشکرای له م هیلکارییه ی خواره ودا درده که ویت:

هیلکاری ۲۶ (کچ پیش بوون و پاش بوونی به پیشمه رگه)

٣،٣،٣ ئافرهت وهك سه‌رچاوه‌ی جوانیی سروشت:

ئه‌گه‌رچی سروشت پانتاییه‌کی به‌رینی له جوانیدا هه‌یه. هه‌موو جوانییه‌ک له سروشته‌وه هه‌لده‌قوولی و چاوی هه‌لدینی، به‌لام جوانیی ئافرهت له پال سروشتدا هه‌ر له سه‌ره‌تاوه بۆته جیگای سه‌رنج و تیرامان و بیرکردنه‌وه و وروژاندنی هه‌ست و نه‌ستی ئه‌ندیشه‌ی مروّف و شوینه‌واری ئه‌م کاریگه‌رییه‌ی له‌لا ده‌رکه‌وتوو. هه‌رچه‌نده راده‌ی ئه‌م کاریگه‌رییه‌ش له که‌سیکه‌وه بۆ که‌سیکی دیکه به‌پیی بارودوخ و کات و شوینه‌کان ده‌گۆرێ، به‌تایبه‌تی لای شاعیرانی رۆمانسیزم و ئه‌وانه‌ی هۆگر و هاو‌ده‌م و تامه‌زرۆی جوانیی ئافرهت و سروشتن، خه‌ون به‌ دیمه‌نه‌کانی سروشته‌وه ده‌بینن، بیگومان نه‌ینییه‌کانی ئه‌و جوانییه سه‌رسوور هینه‌رانه‌ی که سروشت هه‌یه‌تی، مه‌لی خه‌یال و ئه‌ندیشه‌یان ده‌فرینی و رامان و لیکدانه‌وه‌یان له لا دروست ده‌کات،

زۆرجاریش له لای مروّقی هه‌ستیاری و شاعیر و فه‌یله‌سووفه‌کان ده‌بیته هه‌وینی خورپه و به‌هره‌ی گه‌وره بۆ خولقاندنی به‌ره‌می پر داهینان و گۆرپانکاری. بۆیه رۆسو هه‌میشه داوای ”گه‌رانه‌وه‌ی بۆ باوه‌شی سروشت ده‌کرد، به‌لانه‌یه‌کی جوان و پاک و ئارامی داده‌نا“ (فیرست، ١٩٨٧: ١٥). له راستیدا ”هه‌موو ئه‌و شتانه‌ی له گه‌ردووندا هه‌یه، ئه‌زموونی جوانی به مروّف ده‌به‌خشن، هه‌چ سنووریکیشی بۆدانانریت، هه‌موو هه‌سته‌کانمان توانا و ئاماده‌ییان له هه‌لچوونه‌کانی جوانیدا هه‌یه. وه‌ک هه‌سته‌کانی گه‌رمی و ساردی، که له وانه‌یه بلێین له بابته‌ی جوانییه‌وه دووره، به‌لام تیرامانیکی که‌م به‌سه بۆ ئه‌وه‌ی درک به‌ سیمای جوانی ئه‌و هه‌ستانه بکه‌ین، جوانیی خۆر ته‌نها روناکییه‌که‌ی نییه. به‌لکو هه‌روه‌ها گه‌رمییه بوورینه‌ره‌که‌شیتی“ (حلبی، ٢٠٢٠: ١٦١).

جوانیی سروشت وه‌ک هه‌ر هه‌موو جوانییه‌ک له دیدی مروّقه‌کاندا ریزه‌یییه و له گۆراندایه، که ئه‌مه‌ش بۆ گه‌لی هۆی خودی و بابته‌ی ده‌گه‌رپه‌ته‌وه. واته ئه‌و شته‌ی که له لای من جوانه له‌وانه‌یه له لای که‌سیکی تر جوان نه‌بیته و هه‌مان ئاست و ژماره‌ی پینانه‌یی نه‌بیته. به‌ پیچه‌وانه‌وه‌ش له‌وانه‌یه کاریگه‌ری و وروژاندنیکی ئه‌وتو دروست بکات، کاردانه‌وه‌ی هه‌بیته. ”به‌لای کرۆچپوه، ئه‌وشته‌ی له سروشتدا جوانه مانای ئه‌وه نییه که له هونه‌ریشدا جوان بی. هه‌روه‌ها شتی که له سروشتدا دزیو بیته، مانای ئه‌وه نییه که له هونه‌ردا ناشی جوان بیته“ (میراوده‌لی، ٢٠٠٥: ١١٠). به‌لام ”کانت، جوانیی سروشت وا پیناسه ده‌کات، وه‌کو دیارده‌یه‌ک که سه‌رنج کیش ده‌کات، ده‌بیته بینهر به‌ شیوه‌یه‌کی بالا و ئه‌بستراکت تی

بروانیت، به لام هیگل ههول دهدات به لگه له سهه ر ئه وه به ده ست بینیت که جوانیی هونه ری به هیترتر و بالا ده ستتره“ (زیما، ۲۰۰۴: ۱۲). که چی ده بینین ”لای کیتس keats- سروشت سه رچاوه ی جوانی و هه موو به هایه کی خیر و شه رف و چاکه یه، به لام لای (شیللی - shelley) سروشت هیمای راستگویی و دلسوژی و تیگه یشتن و گونجانیکی ته واوه. سروشت لای (وردز ورت - words worth) شتیکی پیروزه و چاوه گی هه موو شتیکی چاک و دادپه روه رانه یه“ (مه عرف، ۱۹۹۲: ۱۹۱).

بیگومان سروشت ته نیا رووبه ریکی دیاریکراو نییه، هه رچه نده ئه و سروشته بیابانیکی لماوی و گهرمه سیری سهخت و دژوار و ناخوش بی، یان دهشت و شاخ و گرد و چیا و ناوچه یه کی جوان و رازاوه و سه رنجراکیش و دلرفین بیت.. به لکو له و کاتانه ی غه م و ناخوشی و مهینه ت و ئیش و ئازار هیرشمان بو دینن و ده مانخه نه دلراوکی و بیزاری و نیگه رانییه وه وهک په ناگه یه کی ئاسووده و دایکیکی دلسوژ و میهره بان خوی ده نویتی. بویه ”ولیه م بلیک وای بو ده چی که سروشت هه ر هه مووی واتای خودی خه یاله. ئه و جوانیی جیهان له دنکه لمیکدا و جوانیی ئاسمانیش له گولیکی کتوی دا ده بینی“ (جلکنی، انسکور، ۱۹۸۶: ۲۸۹).

سروشت هیته ده فراوان و پر نه نییه، هیچ که سیک ناتوانیت په ی بی بیات، مه گه ر ته نیا به خه ون و خه یال نه بیت، یان به هووی شیعه روه ری نویتی بکریت. بویه (سولوموس) ده لی: ”سروشت سحر و خه ون و جوانی و لار و له نه جیه و له هه زاره ها سه رچاوه وه هه لده قوولی“ (مجموعه من مؤلفین، ۲۰۰۲: ۲۲۱).

به م شیوه یه گه لیک بیروپای جوړاوجور ده رباره ی جوانیی سروشتی هه یه، ”هه ندیک پییان وایه سروشت هه ر له خوړا جوانه، بویه سه رچاوه ی ئه م جوانییه هه ر سروشته، هه ندیکی تریش پییان وابوو که جوانی له لایه ن مروقه وه ئاشکرا کراوه، ده ربراره“ (سالح، ۲۰۰۵: ۱۶). به مه ش ده گه یه نه وه راستییه ی ئه گه رچی ”سروشت جوانه، به لام ده ق هو یه، وه سیله یه که بو ده برین“ (مه مه د، ۱۹۹۸: ۲۶). بویه له دیدی سروشتییه کانه وه، هونه ر ره نگدانه وه ی سروشته. به تاییه تی رومانسیزمه کان له گه ل سروشتدا وهک ماسی و ده ریا و بالنده و دارستانن، هیچیان بی یه کتر هه لناکه ن، ”شاعیری روماننیک به وپه ری شهیدا و عه شقه وه به بالای جوانی سروشتدا ده روانیت و تامه زروی ئامیزی ژیانی گه رم و گوپ و پرسوژی سروشته“ (حه سه ن، ۲۰۰۷: ۶). به م شیوه یه که س نییه جوانیی سروشت هه ست و

سۆزى نەبزواندىيى و لە ناخەوہ نەى ھەژاندىيى و تارادەى ئاويىتەبوون بەخۆيەوہ پەيوەست نەکردىيى. بەتايىبەتى شاعيران و نووسەران و ھونەرمەندان پەيوەندىيەكى زۆر پتەويان لەگەل سروشتدا ھەيە. لەگەل ھەموو دەنگىكى ئەم سروشتە دەيان شيعر و بەرھەم و ھەستى جوانى پڤ سۆز و ئاواز. لەگەل ھەموو پەنگىكىدا سەدان ويىنە و پوخسارى پڤمانسىزمانەى ناسك و گەش. لەگەل ھەر تام و بۆنىكىدا بە ھەزاران دەرپڤين و گوزارشتى نەرم و نيان، لە نەبوونەوہ دىتە بوون. ”شاعيرانى پڤمانسىزم بە زۆرى سروشتى گۆراو و غەماويان پىخۆش بوو، كە لەگەل دەررونى گۆراو و نىگەران و دوور لە واتا و ئاسوودەيى خۆيان دەگونجا. كە ئەمانەش پەيوەنديان بە بىرکردنەوہ و چارەنووسى پڤمانسىزمىيەكانەوہ ھەبوو. ھەر لەبەر ئەوہ دەبينىن شاعيرانى پڤمانسىزم ئاھەنگ دەگىڤن بە شەوانى تاريك و درىژى پايز و پووت و زيز و بە گولى ھەلوەريوو و كەوتنەخوارەوہى گەلاى دارەكان و پەنگى زەردى خەرمانەى مانگ و بە شەپۆلە پچرپچر و شىتەكانى كەنار دەريا، گۆرانى دەلۆين بۆ پووبارى جوان كە بەردەوام دىت و دەرپوات لە پال ئەماندا شاعير باس لە ئازار و ناخۆشىيەكانى دەكات و چىرۆكى ھىوا و خۆزگە و ئاواتەكانى بۆ ژيان دەگىڤىتەوہ“ (ابو العزم، ۱۹۸۱: ۱۰۵).

بۆمگارتن ”جوانى بە ھاوسەنگى نيوان سىستەمى بەشەكان و پەيوەندى بەرامبەريان و پەيوەنديان لەگەل ھەموو جوانىدا پىناسكردووە. مەبەست و ئامانجى جوانى، پازىكردن و ھاندانى ھەز و ئارەزوو، باوەرپىك كە بە گوتەى كانت. راست دژى چۆنىيەتى سەرەكى و نىشانەى تايىبەتى جوانىيە. بۆمگارتن لە بارەى دەرکەوتنى جوانىيەوہ، باوەرپى وايە كە بالاترين دەرکەوتنى جوانى لەسروشتدا ھەست پىدەكەين، بۆيە لەم رووہوہ، لاسايى كردنەوہى سروشت، بە وتەى بۆمگارتن بالاترين مەسەلەى ھونەر. باوەرپىكە بەتەواوى بە پىچەوانەى باوەرپى جوانىناسەكانى سەردەمى دواترە“ (ھەمەسالح، ۲۰۱۳: ۲۹). جگە لەمەش ”جوانى سروشتى ئامانجدارىيەكى ويىنەيى تىدايە كە ھەر لە سەرەتاوہ وا لە بابەتەكە دەكات بەھرەى ھوكمدانمان بتوانى ھەلسوكەوتى لەگەلدا بكات، واتە خۆى لە خۆيدا بگۆرپى بە خۆشىيەكى ئىستاتىكى“ (مىراودەلى، ۲۰۰۵: ۵۷). بەلام نيچە دەلۆي: ”ھىچ ھونەرمەندىك بەرگەى راستىيەكان ناگرىت و ناتوانىت بە تەواوى لەگەلدا ھەلبكات، كامۆ دەلۆي: ھىچ ھونەرمەندىك بە بى پىالىستى ناتوانى كارەكانى بەرەو پىشەوہ ببات.... ھونەر چالاكىيەكە لە يەك كاتدا ھەم ستايشى شتەكان دەكات و ھەم ئىنكارى لە شتەكان دەكات“ (ماركوزە، ۱۳۹۹: ۵۶). ھەرۆھا ”بەلاى كانتەوہ ھىچ پەيوەندىيەكى ئەوتۆ نىيە كە جوانى و پەوشت

به‌یه‌که‌وه گری بدات، گرنگیدان به‌جوانی هونه‌ر ئه‌وه ناسه‌لمینی که خاوه‌ن مه‌یل نیازیکی چاک یان ره‌وشتیکی به‌رزی هه‌یه، له‌گه‌ل ئه‌مه‌شدا گرنگیدان به‌جوانی سروشت خوی له خویدا خاسیه‌تیکی روحی چاکه، کاتیک مروّف له‌سه‌ر ژیانی لی خورده‌بونه‌وه و نقوم بوون له جوانی سروشتدا را دیت، ئه‌م جوړه ژیانه ده‌بیته هوی ئه‌وه‌ی هه‌ستی ره‌وشت به‌رزی له لای مروّف په‌ره‌بسینی، به‌لام مه‌به‌ست له جوانی سروشت ئه‌و جوانیه‌ی رواله‌تییه‌یه که ته‌نھا لی خورده‌بونه‌وه‌یه‌کی هه‌ستی ئه‌زمونی له لای ئیمه به‌رپا ده‌کات، جوانی ئه‌و فورم و دیمه‌نانه‌ی سروشته که جوړه بایه‌خیکی عه‌قلی و ره‌وشتی په‌تی به‌ر پا بکه‌ن، کاتی مروّف له جوانی گولیکی کیوی یان په‌له‌وه‌ریکی کیوی یان زینده‌وه‌ریکی ویل ورد ده‌بیته‌وه، ئه‌و ساته گرنگیه‌کی عه‌قلی راسته‌وخو به‌جوانی سروشت ده‌دا، به‌بی ئه‌وه‌ی هیچ راکیشانیکی هه‌ستی یان ئامانجیکی که‌لکدار کاری تی بکات، مروّفیک که تامه‌زروی جوانی سروشت بیت ئه‌و جوانیه‌یه له هیچ به‌ره‌میکی پیشه‌ی لاسایی کراوه‌دا به‌دی ناکات“ (میراوده‌لی، ۲۰۰۵: ۷۲).

به‌هه‌مان شیوه‌ی “فلوتین واز له هونه‌ره‌کان دینی و پروو ده‌کاته جوانی سروشتی و له‌م باره‌وه هه‌مدیس بو‌خالیکی نیوه‌کی نیو ئاخنی ده‌گه‌رپته‌وه، تاکو بیسه‌لمینی، که له‌سروشتیدا روخساری مه‌عقولی جوانی هه‌یه، به‌لام ئه‌و جوانیه‌یه که له (روح) دایه‌ چهند قات پله‌و پایه‌ی به‌رتر و ریزدارتره“ (ئه‌حمه‌دی، بابایی، ۲۰۰۸: ۹۰). جگه له‌مانه جوانی سروشت و ره‌گه‌زه جوړاوجوړه‌کانی سروشت پانتاییه‌کی به‌رینیشی له به‌ره‌مه شیعری و ئه‌ده‌بی و هونه‌ریه‌کانی کوردیشدا داگیرکردوه، ”زوربه‌ی هونه‌رانی کورد ئه‌و سروشته جوانه‌ی کوردستان که له هه‌ر وه‌رزیکا به‌شیوه‌یه‌ک خوی ده‌نوینی و خوی ده‌پازینیته‌وه، کاریکی زوری تیکردوون و هونه‌رانی جوانیان بو هونیوه‌ته‌وه“ (عه‌زین، ۲۰۰۷: ۱۶).

جه‌لیزاده یه‌کیکه له‌و شاعیرانه‌ی که‌وتوته ژیر کاریگه‌ری جوانی سروشته‌وه و ده‌لی: ”من سروشت وه‌ک سیبه‌ری ژن یان تابلویه‌کی کوپی کراوی ژن ده‌بینم. ئه‌م دوانه‌ی دو‌الیزی به‌شیتی زوری ده‌قه‌کانی من. هیندی جار دره‌ختیک و ژنیک، کانیه‌ک و ژنیک، مانگیک و ژنیک، پروباریک و ژنیک، قولی دره‌ختیک و قولی ژنیک وه‌ک یه‌ک ده‌بینم. لای من دوو جوگه‌ی پروباری ئاویته‌ن، به‌لام به‌ره‌نگی جیاوان، من پیموایه هه‌موو جوانیه‌کانی سروشت کوپییه‌کی زور کالی جوانی و جه‌سته‌ی ژن، بویه له نووسینی قه‌سیده‌دا لای من، ئه‌و دووانه ئه‌وه‌نده تیکه‌ل ده‌بن، که ره‌نگه‌ لقی دره‌ختیک و قولی ژنیک یه‌ک ره‌نگ و یه‌ک تامیان هه‌بیته، زور جار (گرد) لای من جگه له مه‌مکیکی ژن شتیکی تر نییه، له ری ئه‌م جوړه شاعرانه‌وه که وا تیده‌گه‌م تایبه‌تن به‌من، هه‌ولمداوه سروشت به‌ته‌واوه‌تی له

جستهی ژنا بتوینمه‌وه، ئیتر شتیک نه‌یی به ناوی کانی و دهشت و مانگ و رووبار بیت“
(جه‌لیزاده، دیده‌نی: ۲۰۲۱). به‌م شیوه‌یه تیروانین و لیکچوواندن و ئاوینه‌کردنی هه‌ریه‌که له
ئه‌ندامه‌کانی جوانیی جستهی ئافرهت و ره‌گه‌زه‌کانی سروشت له ئاستیکی هینده به‌رز و
به‌هیزدایه که زۆرجار وهک یهک گیان و یهک جسته ده‌رده‌که‌ویت، جودا‌کردنه‌وه‌یان
ئه‌سته‌م ده‌بیت، وهک له‌م کۆپله شیعرانه‌ی خواره‌وه‌دا خۆی ده‌نوینیت که ده‌لی:

(1) کۆپله‌ی یه‌که‌م:

به‌فر ئه‌و هه‌مووه جوانییه،

له کویوه ده‌هینی؟

که ئاسمان،

نه باخچه‌ی تیدایه و

نه پۆلی ژنی رووت(جه‌لیزاده، ۲۰۰۷: ۶۰۹).

(2) یاخود ده‌لی:

با

زمان له ئاونگ ده‌خشینیت،

به رووتی گیا له سه‌ر پشت پال ده‌خات،

کۆشی شه‌نگه بی هه‌لده‌داته‌وه،

ده‌چیته ناو گه‌لی گوله‌وه،

ده‌ست ده‌بات بو قه‌لشی هه‌نار،

ده‌رپی له په‌پوله داده‌مالی،

روومه‌تی ده‌نیته سه‌ر سمتی خۆخ.

به‌سه‌ر لقه‌وه ستیانی هه‌رمی ده‌رفینی.(جه‌لیزاده، ۲۰۱۷: ۱۳۷).

(3) ياخود دهلي:

وروژا ههور،

دهرپيکهي داکه‌ند و

دلپ دلپ

باراني له‌زه‌تي

رژانده سهر سمتي شورهي. (جه‌ليزاده، ۲۰۱۷: ۱۵۲).

(4) ياخود دهلي:

چاوه‌رپيتم پاين،

رپوت رپوت،

خوت بدهيته بهر دووشي باران،

جوگه ئاو،

چارشيرو و جلک و پيالووه‌کانت رامالي و

له نيو گومي وروژاندا،

نقوميان کات.

ژن و کچه رپوته‌کاني سهر بلاژ و

ناو همامي بي ده‌رگا و په‌نجه‌ره‌ي،

شه‌قام و کولان و دارستاني.

جگه له سه‌روو،

هه موو داره کانت،
ژنیکی رووتن و
به پیوه دهوهستن.
له ناو ته م و مژی ته نک دا،
مه مک و ران و سمتت،
دهبریقینه وه،
درهخته سه ماکه ره کانت،
به ده موزیکی کزه باوه،
ئه تهگ و ستیان و ده رپیکانیان،
فری دهدهنه بهر پیی،
بارانی هه رزه کاره وه،
بیزارم له زستانی لووت ته پ و
له به هاری حیجاب پۆش و
له بۆنی بن بالی هاوین،
خۆشمده ویی پایز،
پایزی رووت،
که نیشکی بی ده رپی (جه لیزاده، ۲۰۱۷: ۱۴۱).

(5) یاخود ده لی:

خۆر پیی ئه سته مه ئاوا بیت ...

ئاخر ژنيك،

ژنيك خوي پرووت دهكاته وه!! (جهليزاده، ۲۰۰۷: ۶۶۰).

(6) ياخود دهلي:

جگه،

له پارچه يهك ژن،

سروششت،

شتيكي ديكه نيهه (جهليزاده، ۲۰۲۱: ۱۹۶).

له هه موو ئه و كۆپله شيعرانه ي سهره وه دا كه رهنگدانه وه ي ئاويته بووني جوانييه كاني
ئافرهت و سروشستن و له ناخي ئه وانه وه له دايك بوون، چهنده ها وينه و ديمه ني هاوبه ش و
ليكچووي نيوان ئافرهت و سروشت ده دوزينه وه، كه به راده يهك به ناو يه كتريدا پوچوون و
تواونه ته وه، جيا كردنه وه يان سهخت و ئهسته مه.

له كۆپله شيعري يه كه مدا، شاعير به پيچه وانه ي زوربه ي شاعيراني ديكه، ئافرهت به
سهرچاوه ي يه كه م و سهره كي هه موو جوانييه كان ده زانيت نهك سروشت، له هه مان كاتدا
پرسنيكي فهلسه في سه بارهت به بوون و سروشت و گهر دوون ده ورووژينييت و له دوورپاني
جوانيي سروشت و جوانيي ئافرهتدا سه رليشيواو و سه رسام ده مي نييت، نازانيت به فر ئه و
هه مووه جوانييه تي و دلرفينييه چوون و به چ شيوه يهك به رجهسته دهكات و له كويوه
دههينييت، له كاتيكا ئاسمان نه باغ و گولستاني تيدايه و نه ئافرهتي پرووت و جوان و رازاوه.
كه سه رتاپاي ئه م تيروانينانه ش ئاماره يه بو توانه وه ي شاعير له دهريايي جواني و سيحري
ئافرهتدا له پال پيگه و بايه خي جوانيي سروشتدا.

له كۆپله شيعري دووه مدا، هه ريه كه له جوانيي ئافرهت و جوانيي سروشت وهك يهك شت
و تهن و تووخم ده رده كه وييت، كه به شيوه يهك جيا كردنه وه يان دژواره، ئه مه ش له لايه كه وه
بو توانا و ئه زموون و ليها تووي جهليزاده له دارشستني ئه م ته رزه شيعره ده گه رپيته وه كه
شيعري ئيروتيكييه، له لايه كي ديكه وه هه ز و خوليا و ئالوده بووني شاعير به چيژ و

خوشیی ئافرهت و جوانیی ئافرهت پیشان دهدات. چونکه شاعیر له ههموو رهگهزهکانی سروشتدا جوانیی ئافرهت دهبینی و سروشت ههر ههمووی بهسهه یهکهوه وهکو ئافرهتییکی پروت دیته پیش چاو، به شیوهیهکه مهگهه بهدهگمهه نهبیته دهنه زۆربهی رهگهزهکانی سروشتی بهکهسه کردووه، یان به ئەندام و بهشهکانی جهستهی ئافرهت چوواندووه، وهک بهکهسه کردنی با که ئاماژهیه بۆ رهگهزی نیر، کاتیک زمان له ئاونگ دهخشینیته، گیا پروت دهکاتهوه و دهیخاته سهه پشت، کۆشی شهنگه بی ههلهداتهوه، دهچیته ناو گهلی گولهوه، دهست بۆ قهلهشی ههنار دهبات، دهپیی له پهپوله دادهمالیته و پرومتهی دهخاته سهه سمتی خۆخ. که ههر ههموو ئەوانه وینهگهلیکی ئیرووتیکن، که جگه له با، که هیما و ئاماژهیه بۆ رهگهزی نیر، وشهکانی دیکههی وهک (گیا، شهنگهبی، گول، ههنار، پهپوله، خۆخ) ههموویان ئاماژهن بۆ رهگهزی می، جگه لهمهش وشه و دهستهواژهکانی (پروتی، سهه پشت، پال خستن، کۆش ههلهدانهوه، چوونه ناو گهلی، دهست بردن، قهلهشی ههنار، دهپیی دامالین، پرومته، خستهسهه، سمت، خۆخ) ئەمانه ههموویان گوزارشت له سیکسه دهکهه و رهههندیکی سیکسییان ههیه، که له ئاویتهکردنی ههردوو وینهی ئافرهت و سروشت چهندهها وینهی ئیرووتیکی سههنجراکیشی بهرجهستهکردووه. که ئەمهش بۆ توانا و لیها توویی و ئەزموونی شاعیر لهه بارهیهوه، دهگههپیتهوه.

له کۆپله شیعی سییهمد، جهلیزاده به سوود وهرگرتن له ههردوو رهگهزهکانی سروشت و ئەندام و رهههندهکانی جهستهی ئافرهت، چهندهها وینهی ئیرووتیکی کیشاوه، لیهدا وشههی ههور ئاماژهیه بۆ رهگهزی نیر و رۆل و ئەرکی نیر دهبینیته لهو کاتهی که دههپیهکهی دادهنیته و بارانی لهزهت دههژینیته سهه سمتی شوپهبی. که شوپههیش ئاماژهیه بۆ رهگهزی می، ههروهها وشه و دهستهواژهکانی وهک (ورپوژا، دهپیی داکهندن، دلۆپ دلۆپ، بارانی لهزهت، رژاندن، سهه سمتی شوپهبی) ههموویان تایبهتن به پروسهی ئەنجامدانی کرداری سیکسی و رهههندی سیکسییان ههیه، که ئەمانهش بهلگهن بۆ بهرزی و گرینگی بهها و پیگههی جوانیی جهستهی ئافرهت له لای شاعیر و چوواندن و دیتنی سروشت وهک مروّف و ئافرهت له وینهی ئیرووتیکیدا.

له کۆپله شیعی چوارهمد، ئەوهمان بۆ پرون دهبیتهوه، که شاعیر وپرای ئەوهی زۆر تینوو و تامهزرۆی جوانیهتهی ئافرهته و له جوانیهکانی سروشت و ههموو شتیکیدا، جوانیی ئافرهت دهبینیته، بهلام له سههرووی ههموو رهگهزهکانی سروشت و وهزهکانی سالدا، به شیوهیهکی سهههکی و به پلهی یهکهه، چیژ و خۆشی له وهرزی پایزی پروتا دهبینیته، له

بهرامبەر ئەمەدا شاعیر زۆر بیزارە لە زستانی تەر و تووش و لە بەهاری بالا پۆش و لە بۆنی بن بالی هاوین، چونکە پایز وەرزی ڕووت بوونەوهیە، هەموو دار و درەختەکانی پایزیش لە چاوی شاعیردا ئاڤرەتی ڕووت و قوتن و سینگ و مەمک و سمتیان دەرخیستوووە و وەک کەنیشکی پێ دەرپین. کە خواست و ویست و خەونی هەرە بەرزی شاعیرە و بە ئاواتەوهیە دەستی پێ بگات.

لە کۆپلە شیعری پینجەمدا، ئاستی سەرسام بوون و کاریگەری و باوەری لە بن نەهاتووی جەلیزادە بە جوانیی ئاڤرەت و ڕووت بوونەوهی جەستەیی ئاڤرەت دەرەکەوئیت، کە لە وینەیهکی شیعری نایابدا ئەو هەستی سەرسام بوونەوهی بە وشە ڕەنگرێژ کردوووە، چونکە لە دیدی شاعیردا جەستەیی ئاڤرەت چەقی هەموو جوانییەکانە و هەر هەموو جوانییەکانیش لەو پنتەدا کە جەستەیی ئاڤرەتە چەردەبیتەوه و سەرچاوە دەگریت، بۆیە هەرکاتیک ئاڤرەت خۆی ڕووت دەکاتەوه و جوانییە شاراوەکانی جەستەیی بەدەرەکەوئیت، هەموو ڕەگەزەکانی سروشت، بە خۆریشەوه، کە خۆر کانگا و سومبولی جوانییەتی و ڕووناکییە پێی ئەستەمە ئاوا بیت و پشت لە جوانی ئاڤرەت بکات، ئەمەش بەلگەیهکی هاشا هەلنەگرە بۆ بایەخدانی شاعیر بە جوانیی دەرەوهی ئاڤرەت بە پلەیی یەکەم.

لە کۆپلە شیعری شەشەمدا، جەلیزەدا بە بەردەوامی و لە سەرەتاوە تا کۆتایی لە درک پیکردنی جوانیینیدا لە تەواوی جوانییەکانی ئەم گەردوونە فراوان و گەورەیهدا تەنها و تەنها جەخت لەسەر یەک تاکە شت دەکاتەوه، ئەویش جوانیی ئاڤرەتە کە خۆی لە جوانیی ڕوخساردا دەدۆزیتەوه، چونکە جیهانیی شاعیر بۆ جوانی لە ئاڤرەتدا کۆبۆتەوه و هەموو جوانییەکانی دیکە بە جوانی سروشتەوه جگە لەوهی پارچەیهکن لە جوانیی ئاڤرەت هیچ شتیکی دیکە نییە، ئەمەش ئەوپەری سەرسامی و ڕووبوونی جەلیزادە بە جوانیی ئاڤرەتمان بۆ دەسەلمینیت.

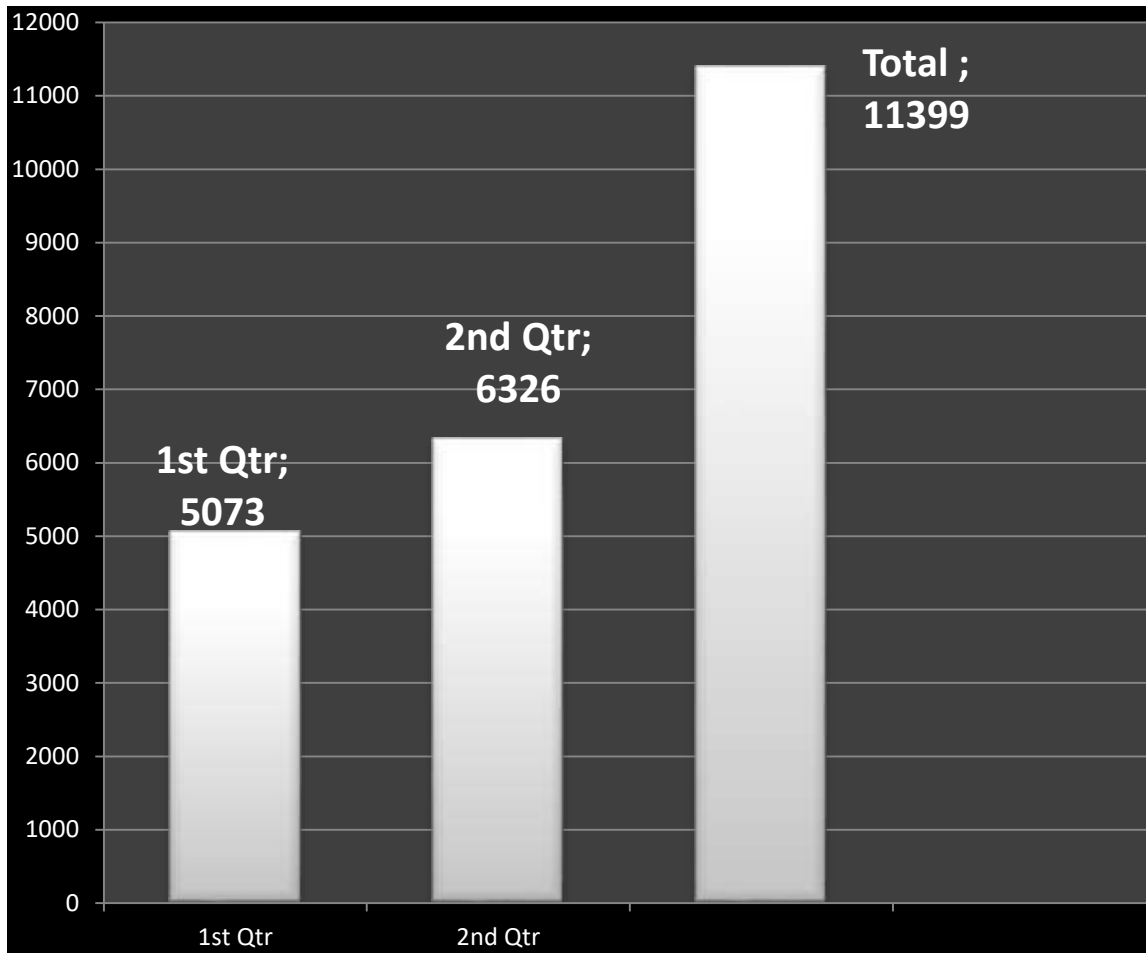
خشتهی ۲_ سه‌رجه‌می گشتی وشه سه‌ره‌کییه‌کانی کۆنتیکستی جوانیی نافرته له کۆی شیعره‌کانی جه‌لیزاده‌دا

ژ	وشه سه‌ره‌کییه‌کانی	۱-شه‌هید به‌ته‌نیا پیاسه‌ده‌کات	۲-باخچه‌کان ی مه‌له‌ک تاوس	۳-هایکو انی قوباد	۴-به‌ردیک ده‌گرمه کیسه‌تیک	۵-کۆلانه شینه‌کانی مندانی	۶-وهره بابیین به سه‌گ	۷-ژنیک له جنسی باران	۸-تییی مۆسیقای خهرته‌له	۹-نه‌و خودایه‌ی دایکم خۆشی ده‌ویست	۱۰-له‌گه‌ره‌کی بانه‌دانه ماله‌که‌م	سه‌رچه می گشتی
۱	جوانی	۳۷	۲۸	۱۱	۴	۱۰	۱	۱۲	۱۶	۷	۲۵	۱۵۱
۲	ژن	۳۰۸	۱۲۷	۲۶	۲۲	۱۵۴	۱	۷۲۸	۷۷	۹۱	۱۰۴	۱۶۴۸
۳	خۆشه‌ویستی	۶۲	۳۶	۸	۳	۳۲	۱	۱۷	۱۸	۴۳	۳۱	۲۵۱
۴	گۆن	۱۶۷	۶۸	۲۶	۲۵	۸۹	-	۱۵۵	۲۶	۶۱	۷۳	۶۹۰
۵	په‌پوله	۳۱	۳۰	۱۹	۱۳	۳۵	-	۹۷	۲۵	۲۴	۱۸	۲۹۲
۶	ستیان	۱۹	۲۶	۶	۲	۸	-	۴۸	۷	۸	۱۶	۱۴۰
۷	نه‌ته‌ک	۱۱	۵	۲	۱	۳	-	۷	۱	۲	۳	۳۵
۸	ده‌رپن	۱۲	۱۲	۷	-	۴	-	۲۹	۴	۹	۶	۸۳
۹	رووت	۱۰۶	۸۵	۲۲	۳	۳۲	۱	۱۷۹	۴۸	۲۸	۵۹	۵۶۳
۱۰	وروژاندن	۴	۴	۴	۲	۲	-	۲۲	۵	۳	۴	۵۰
۱۱	له‌زه‌ت	۹	۱۰	۵	-	۱	-	۹	۸	۷	-	۴۹
۱۲	ماچ	۹۶	۲۵	۱	۳	۱۱	۱	۳۲	۵	۱۴	۶	۱۹۴
۱۳	ته‌ر	۲۴	۱۴	۷	۶	۲۱	۱	۴۲	۱۷	۸	۱۸	۱۵۸
۱۴	جووت بوون	۱۴	۵	۱	۱	۲	۱	۶	۶	۵	۳	۴۴
۱۵	ره‌نگی مۆر	۴	۳	۱	۱	۱۱	-	۶۹	۶	۱۲	۱۵	۱۲۲
۱۶	ره‌نگی شین	۱۲	۲	۶	۲	۴۱	-	۴۶	۷	۱۱	۱۳	۱۴۰
۱۷	با	۴۷	۸۴	۳۴	۹	۲۴	-	۱۰۴	۲۹	۱۴	۳۱	۲۸۶
۱۸	باران	۴۵	۵۱	۳۴	۱۸	۴۹	۱	۴۹۲	۳۱	۳۴	۲۳	۷۷۸
۱۹	هاوسهر	۱۳	۷	۲	۲	۳	۱	۹	۲	۳	۸	۵۰
۲۰	نازدار	۲	۳	۱	-	۴	-	۴	۱	۲	۱۱	۲۸
۲۱	کچ	۶۱	۱۹	۷	-	۲	-	۲۴	۱۱	۱۱	۸	۱۴۳
۲۲	خوشک	۱۵	۵	۴	-	۱	-	۳	۵	۴	۹	۴۶
۲۳	یارو دتبه‌ر	۷	۹	۳	۱	۵	-	۳۱	۶	۲	۱	۶۵
۲۴	دایک	۲۷	۱۸	۲	۵	۳۵	۱	۱۹	۳۲	۴۱	۴۰	۲۲۰
	کۆ	۱۱۳۳	۶۷۶	۲۳۹	۱۲۳	۵۸۹	۱۰	۲۱۹۴	۳۹۳	۴۴۴	۵۲۵	۶۲۲۶

خشتەى ۳ سەرچەمى گىشتى وشە سەرەككيبەكانى جوانىي جەستەى ئافرەت لە كۆى شىعرەكانى جەليزادەدا

ژ	۱-شەھىد پەتەنيا پىياسە دەكات	۲- باخچەكانى مەلەك تاوس	۳- ھايكۆكانى قوباد	۴- بەردىك دەگرەمە كىسەلىك	۵- كۆلەتە شىنەكانى مندالى	۶- وەرە بابىن بە سەگ	۷- ژنىك لە جنسى باران	۸- تىببى مۇسقىف خەرتەلە	۹- نەو خودايەى دايم خۇشى دەويست	۱۰- لەگەرەكى بالئادانە مالاكەم	سەرچەمى گىشتى
۱	۷۸	۲۲	۳	۷	۱۱	-	۲۷	۹	۵	۱۱	۱۷۳
۲	۴۸	۲۳	۲	۱۱	۲۶	۲	۱۸	۱۲	۲	۹	۱۵۳
۳	۱۰۵	۴۶	۷	۶	۳۴	-	۵۲	۲۱	۱۷	۲۴	۳۱۲
۴	۴	۳	۴	۳	۷	-	۱۲	۳	۳	۹	۴۸
۵	۲۱۱	۴۴	۲۰	۶	۵۹	۳	۱۲۸	۲۲	۴۶	۶۰	۵۹۹
۶	۱	۱	-	-	۳	-	۲	۱	۱	-	۹
۷	۱۱	۲	-	-	-	-	۷	۱	۳	-	۲۴
۸	۱۵	۲	۳	۱	۶	-	۲۴	۶	۳	۴	۶۴
۹	۵۲۲	۳۳	۲	۴	۲۰	۳	۳۷	۱۲	۱۸	۱۰	۶۶۱
۱۰	۱۱	۶	۱	-	۲	۱	۵	۴	۲	۷	۳۹
۱۱	۳۵	۹	۷	۱	۴	-	۱۹	۱۱	۵	۱۲	۱۰۳
۱۲	۳۷	۱۷	۶	۴	۱۲	-	۳	۵	۷	۷	۹۸
۱۳	۱۱	۱۰	۱	۱	۵	-	۱۶	۳	۸	۳	۵۸
۱۴	۷۹	۴۳	۱۳	۹	۱۵	۱	۱۰۱	۱۹	۶۲	۷	۳۴۹
۱۵	۲۰۷	۱۰۵	۲۰	۴	۴۹	۱	۴۰	۲۵	۱۶	۷۰	۵۳۷
۱۶	۷۱	۳۰	۷	۲	۱۳	-	۲۶	۶	۳	۱۱	۱۶۹
۱۷	۳۸۹	۹۴	۱۱	۳	۱۱	۱	۲۶	۱۶	۹	۲۲	۵۸۲
۱۸	۴۶	۲۴	۵	۷	۱۳	۱	۷۱	۱۲	۱۴	۸	۲۰۱
۱۹	۶	۴	-	-	۲	-	۲	۳	۲	۱	۲۰
۲۰	۱۱	۱۲	۲	-	۲	-	۷	۲	۱	۲	۳۹
۲۱	۹	۷	۴	۱	۳	-	۱۸	۷	۲	۵	۵۶
۲۲	۱۳	۵	۲	۱	۴	-	۳	۵	۱	۴	۳۸
۲۳	-	-	-	-	۱	-	۳	۲	۱	۱	۸
۲۴	۳۴	۱۲	۴	۲	۴	-	۷	۲۱	۱	۴	۸۹
۲۵	۲۱	۱۰	۴	۳	۶	۱	۳۸	۶	۲۱	۱۹	۱۲۹
۲۶	۲۷۳	۲۹	۱۳	۶	۳۲	-	۹۱	۲۲	۲۴	۲۴	۵۱۴
	۲۲۴۸	۵۹۴	۱۴۱	۸۲	۳۴۴	۱۴	۷۸۳	۲۵۶	۲۷۷	۳۳۴	۵۰۷۳

چارتی_۱ ریزهی سهدی وشه سه ره کییه کانی جوانیی ئافرهت له کوی شیعره کانی جه لیزاده

$$11399 = 5073 + 6326$$

کوی ژمارهی جاره کانی به کارهیتانی وشه سه ره کییه کانی کۆنتیکستی جوانیی ئافرهت له کوی شیعره کانی قوبادی جه لیزاده: 6326
 کوی ژمارهی جاره کانی به کارهیتانی وشه سه ره کییه کانی جوانیی جهستهی ئافرهت له کوی شیعره کانی قوبادی جه لیزاده: 5073
 سه رجه می گشتی وشه کانی جوانیی ئافرهت له شیعره کانی شاعیردا: 11399

له راستیدا ئەم ئامار و داتا و پیوانه کاریانهی پیشه وه که به شیوهی خسته و چارت خستووتمانته روو، هه ولیکی باشه بۆ ئەوهی تیگه یشتن و زانیاری زیاتر ده باره ی به های جوانیناسیی ئافرهت و ره هه نده کانی جوانیی ئافرهت له شیعره کانی جه لیزده دا به رجه سته

بکهین، ئەمە لە لایەک، لە لایەکی دیکەشەوه توانا و لیھاتووی و ئەزموونی شاعیر لەم بارەیهوه پیشان بدەین، بە تاییبەتی لەو بابەتانەیی لە چوارچیووی جوانیی دەرهوه یان جوانیی جەستەدا چڕ بۆتەوه. جگە لەمەش یارمەتیدەریکی بەھیزە بۆ ڕوونکردنەوه و ئاسان کردنی ھەموو ئەو بابەتانەیی لەم ڕووهوه لە پیشەوه باس کراون، تا بە خوینەرانی ئاشنا بکەین.

ئەم خشتە و چارتانە نەخشەرێگایەکی گونجاو بۆ دەرختنی راستی بابەتەکان و سەلماندنیان بە بەلگە و بە ژمارە و گەیشتن بەدەرئەنجامیکی دروست. کە بەم ھۆیەوه توانیومانە پلەیی شیعیری شاعیر و ئاستی جوانیناسیی ئافرەت و گرنگی و کاریگەری ھەر یەکە لەو بەش و ئەندامانەیی جەستەیی ئافرەت لە لای جەلیزادە بزانی، لە ھەمان کاتدا بەم ھۆیەوه توانیومانە ئاست و پایەکانی جوانیی ئافرەت و کاریگەری و لیکەوتەکانی لە سەر باری دەروونی شاعیر بخەینەڕوو. وێرایی ئەمانەش گرنگی جەستە و ئەندامە جیاوازەکانی جەستەیی ئافرەت لە لای شاعیر دیاری بکەین کە چەندە و چۆنە؟ چونکە زۆر و کەمی ژمارەیی جارەکانی بەکارھینانی ئەو وشانەیی دەربارەیی جوانیناسیی ئافرەتە و لەچوارچیووی جوانیی جەستە دەخولیتەوه گوزارشت لە ئاستی ھەز و خولیا و ناخ و دەروونی شاعیر دەکات، دیوہ شاراوہکانی جەلیزادەمان لەم بارەیهوه پیشان دەدات و سەرسامی و عاشق بوونی شاعیرمان بە جوانیی جەستە و دەرهوه زیاتر لە جوانیی ناوہووی ئافرەت بۆ دە سەلمینیت.

بۆ نمونە جەلیزادە زۆرتەری وشەیی ژنی لە شیعەرەکانی بەکارھیناوە کە ژمارەیی جارەکانی بەکارھینانی (١٦٤٨) جارە، ھەر وہا لە یەک تاکە شیعردا کە بە ناوینیشانی ولاتی رەژووہ لە دیوانە شیعیری شەھید بەتەنھا پیاسە دەکات، (٤١٦) جار وشەیی دەمی بەکارھیناوە و (٢٤١) جار وشەیی مەمکی بەکارھیناوە. ئەمەش ھەز و تامەزرۆیی و خۆشەویستی شاعیر بۆ ژن و ئەو بەشانەیی جەستەیی ئافرەت زیاتر لە ئەندام و بەشەکانی دیکە پیشان دەدات.

بەلام بەشیوہیەکی گشتی ئامانجی سەرەکی ئەم خشتە و داتایانە خستنەڕووی تەواوی پیکھاتەو دەرئەنجامەکانی جوانیناسیی ئافرەت و رەھەندەکانی جوانیی ئافرەتە، بە تاییبەتی جوانیی دەرهوه، بۆ ئەوہی بتوانین بە باشترین و ئاسانتەری و خیراتەری شیوہ ئەم زانیاریانە بە خوینەرانی بگەین.

۱. جوانی له دیدی جهلیزادهدا ئەو هیزهیه مروّف تووشی سه‌رسامی و پامان دهکات و به زمانیک دەدویت که زمانی جوانییه، له لای شاعیر هیچ شتیک له جوانی خالی نییه و جوانی له هه‌موو شتیکدا بینیوه، به‌تایبه‌تی جوانی ئافره‌ت سه‌رچاوه و دایکی هه‌موو جوانییه‌کانه، ژیان بی ئافره‌ت تابلۆیه‌کی بی گیانی ره‌ش وسپییه.

۲. چیژ و خۆشی جوانی ئافره‌ت، پانتاییه‌کی به‌رینی له شیعره‌کانی جهلیزاده‌دا داگیرکردوو، شیعره‌کانی به ئافره‌ت ده‌ست پنده‌کات و به ئافره‌تیش کۆتایی دیت. واته شیعره‌کانی له‌و ته‌رزه شیعره‌نه‌یه که سه‌ره‌تا و ناوه‌پاست و کۆتاییه‌کی بریتییه له ئافره‌ت، که جوانییه‌کی هه‌میشه‌یی و چیژ و خۆشی و ئارامییه‌کی به‌رده‌وامی پی به‌خشیوه.

۳. خۆشه‌ویستی له لای جهلیزاده‌دا، له ته‌نها تاکه ئافره‌تیکدا چر نه‌بوته‌وه و ده‌ستی پی نه‌کردوو و کۆتایی نه‌هاتوو، ئەمه‌ش وای لیکردوو باوه‌ش به هه‌موو ره‌نگه گه‌رمه‌کانی خۆشه‌ویستیدا بکات، که هه‌ر ره‌نگیکی له لای ئافره‌تیکدا به‌دی کردوو.

۴. شیعره‌کانی جهلیزاده گوزارشته له خولیا و حز و ئاره‌زووه‌کانی بو جوانی ئافره‌ت، له هه‌ردوو لایه‌نی جوانی ناوه‌وه و ده‌ره‌وه‌دا، به‌تایبه‌تیش جوانی ده‌ره‌وه. ته‌نانه‌ت زۆرچار شیوازی ئەم گوزارشته‌کرده له دۆخیکی ئاساییه‌وه گۆراوه بو شیوازیکی تایبه‌تی جهلیزادانه، که خۆی له دژه باوی و ئازادی ره‌ها و ئیرو‌تیکیه‌تدا دۆزیته‌وه.

۵. شاعیر له شیعره‌کانیدا بوون و ماهیه‌تی جوانی ئافره‌ت و خولیا و خواست و مه‌به‌سته‌کانی ئافره‌تی وه‌ک خۆی و به شیوه‌یه‌کی واقعیانه پیشان داوه، که به درێژی میژوو کپ و خامۆشکراوه.

۶. شاعیر له پال جوانی و دلگیری به‌ژنوبالا و جه‌سته‌دا، به گرینگی و بایه‌خه‌وه، له لایه‌نی هزری و توانا و لیها‌توویی ئافره‌تی کوردی رووانیوه و ئافره‌تی به ژیده‌ری خیر و چاکه و زیندوویه‌تی و به‌رده‌وامی و جاویدان زانیوه.

۷. جهلیزاده له بواری هه‌ستگۆرکی شیعری و جوانی ئافره‌تدا رۆلێکی به‌رچاوی هه‌یه و مامه‌له‌یه‌کی نایابی له‌گه‌ل بابه‌ته‌کانی جوانی هه‌ست و ئافره‌تدا کردوو و سوودی له هه‌موو هه‌سته‌کان بینیوه، به پله‌ی یه‌که‌میش به هۆی هه‌ستی بینینه‌وه توانیویه‌تی وینه‌ی جوان و

سهرنجراکیش دروست بکات، ببیته مایه‌ی به‌رجه‌سته‌کردنی ئیستاتیکی‌ی شیعری. جگه له‌مه به‌شیک له‌و وینه شیعریانه‌ی شاعیر، که له‌هه‌سته‌کانی بینین و چه‌شتنه‌وه سه‌رچاوه‌ی گرتووه، له‌خانه‌ی شیعری ئیروۆتیکیدان، که له‌لای شاعیرانی دیکه‌دا، له‌و ئاسته‌دا نییه.

۸. شاعیر هه‌ولیداوه له‌پال جوانیی واتا و بابته‌ی شیعریدا، فۆرم و پوخساری شیعره‌کانیشی به‌جوانترین و تازه‌ترین شیوه‌ی برازینیته‌وه و پیگه و به‌های ئیستاتیکیه‌ت و جوانیی ئافره‌ت به‌شیوه‌یه‌کی ئیروۆتیکانه و رۆمانسییانه، له‌سیاقی هه‌ستگۆرکیدا له‌شیعره‌کانیدا به‌رز بکاته‌وه.

۹. جه‌لیزاده به‌بی گویدانه فشاری ئایینی و کۆمه‌لایه‌تی، به‌شیک له‌سنووره‌کانی هیللی سوور ده‌به‌زینی و شیعره‌کانی پرووت ده‌کاته‌وه له‌پۆشاک‌ی دابونه‌ریت و که‌لتوور و بویرانه قسه له‌سه‌ر جوانیی ئافره‌ت وه‌ک سه‌رچاوه‌ی چیژ و خۆشی سیکسی و بابته‌ته قه‌ده‌غه‌کراوه‌کان ده‌کات و ئه‌و به‌ربه‌ستانه‌ش تیکده‌شکینیت، که‌ ریگری له‌ده‌ربیرینی بیروبوچوون و هه‌سته‌کانی له‌م باره‌یه‌وه ده‌کات.

۱۰. له‌شیعره‌کانی شاعیردا هه‌ز و ئاره‌زوویه‌کی فراوان هه‌ن بو ژن، ئاسان نییه‌ به‌سپردرینه‌وه. شاعیر که‌متر تاسه‌ی کچی کردووه، چونکه‌ مه‌عشوقه‌ بۆنیکی تر و ره‌نگیکی تری هه‌بووه که له‌کچاندا نه‌یبینوه. جگه له‌مه‌ش وه‌ک له‌شیعره‌کانیدا ده‌رکه‌وتووه، زۆربه‌ی په‌یوه‌ندییه‌کانی له‌پال خۆشه‌ویستیدا له‌چوارچیوه‌ی هه‌وه‌سبازی و چیژ وه‌رگرتنی جه‌سته‌یی بووه، نه‌ک شتیکی دیکه.

۱۱. جوانیی ده‌ره‌وه و جه‌سته‌ی ئافره‌ت له‌شیعره‌کانی شاعیردا، به‌پله‌ی یه‌که‌م و له‌تروپک دایه، ئه‌وه‌ی پیشی ده‌گوتری رۆح یان خۆشه‌ویستی رۆحی لای شاعیر جگه له‌وه‌هم و فه‌نتازیا شتیکی دیکه نییه.

۱۲. جه‌لیزاده له‌و شاعیرانه‌یه که هه‌میشه و به‌به‌رده‌وامی له‌به‌ره‌مه‌کانیدا له‌پال جوانیی ده‌ره‌وه‌دا گوزارشتی له‌جوانیی ناوه‌وه کردووه، که‌ خۆی له‌خه‌بات و تیکۆشانی ئافره‌ت و ماف و ئازادیی ئافره‌تدا بینیه‌ته‌وه، له‌م باره‌یه‌وه باج و قوربانی زۆری داوه.

۱۳. زۆربەى كات ئافرەت لە پوانگەى شاعیردا نیشتمانى یەكەمە. جوانى جەستەى ئافرەت سەرنجراکیشترین و دلگیرترین و پڕ چىژترین و پەسندترینە، ئافرەت تاكە سەرچاوەى چىژ و خۆشییە و هیچ هاوشیووەیەك و جىگرەووەیەكى دیکەى نییە.

۱۴. شاعیر هەموو پەگەزەكانى سروشت بە گشتى، وەك ئەندامەكانى جەستەى ئافرەت یاخود پەگەزى مینە بینووە، جوانییەكانى سروشتیش بە سىبەر و وینەییەكى كۆپى كراوى جوانییەكانى ئافرەت زانیووە. ئەم دووانە دوالىزمى بەشیكى زۆرى دەقەكانى شاعیرن. هیندى جار درەختىك و ئافرەتىك، كانییەك و ئافرەتىك، مانگ و ئافرەتىك، پووبارىك و ئافرەتىك، لقی دارىك و قولى ئافرەتىك وەك یەك دەبینیت. هەر بۆیە ئافرەتى بە سەرچاوە و هۆكارى سەرەكى چىژ و خۆشى و هەموو جوانییەكان زانیووە.

- __ تەبەرى، ئىحسان(۱۹۹۱)، ئىستاتىك و ھونەر، و: ھىدى، چاپى يەكەم، ئەلمان.
- __ جەمال، سۆزان(۲۰۰۹)، سايكولوژى و مېتھى، چ ۱، چاپخانى خانى، دھۆك.
- __ جەلېزادە، قوباد(۲۰۰۷)، شەھىد بەتەنيا پىياسەدەكات، چ ۲، بلاوكراوھى ئاراس، ھەولېر.
- __ جەلېزادە، قوباد(۲۰۱۲)، باخچەكانى مەلەك تاوس، چ ۱، دەزگاي چاپ و بەخشى ھەمدى، سلېمانى.
- __ جەلېزادە، قوباد(۲۰۱۷)، ھاىكوكانى قوباد، چ ۱، چاپخانى پىرەمىرد، سلېمانى.
- __ جەلېزادە، قوباد(۲۰۱۸)، بەردىك دەگرەمە كىسەلىك، چ ۱، چاپخانى پىرەمىرد، سلېمانى،
- __ جەلېزادە، قوباد(۲۰۱۸)، كۆلانە شىنەكانى مندالى، چ ۱، چاپخانى پىرەمىرد، سلېمانى.
- __ جەلېزادە، قوباد(۲۰۱۹)، ژنىك لە جنسى باران، چ ۱، چاپخانى پىرەمىرد، سلېمانى.
- __ جەلېزادە، قوباد(۲۰۱۹)، وەرە با ببىن بەسەگ، چ ۱، چاپخانى بىناى، سلېمانى.
- __ جەلېزادە، قوباد(۲۰۲۰)، تىبى مۇسقىاى خەرتەلە، چ ۱، چاپخانى بىناى، سلېمانى.
- __ جەلېزادە، قوباد(۲۰۲۱)، ئەو خودايەى دايكم خۇشى دەويست، چ ۱، چاپخانى تاران.
- __ جەلېزادە، قوباد(۲۰۲۱)، لە گەرەكى بالندانە مالەكەم، چ ۱، چاپخانى تاران.
- __ ھەمەد، يوسف عوسمان(۲۰۰۴)، دەروونزانى، چ ۱، لە بلاوكراوھىكانى سەنتەرى نما، ھەولېر.
- __ ھەمەسالىح، مىقداد(۲۰۱۳)، ئىستاتىكا، چ ۱، چاپخانى گەنج، سلېمانى.
- __ ھەويژى، دەريا جەمال(۲۰۰۹)، وىنەى پوونىژى لە كۆمەلە شىعەرى (شەھىد بەتەنيا پىياسەدەكات)ى قوبادى جەلېزادە، چ ۱، چاپخانى كەمال، سلېمانى.
- __ ھەمەد، يوسف عوسمان (بى سال)، چەند وىستگەيەكى سايكولوژى، بەرگى يەكەم، چ ۱، چاپخانى ئۇفسىتى تىشك، ھەولېر.
- __ ھوسىن، ھىمداد(۲۰۰۷)، رېيازە ئەدەبىيەكان، چاپخانى ئاراس، ھەولېر.

- خهزنهدار، مارف (۲۰۰۵)، میژووی ئهدهبی کوردی، بهرگی شهشه‌م، چاپی یه‌که‌م، بلاوکراوه‌ی ئاراس، هه‌ولیر.
- دهشتی، که‌ریم (۲۰۰۴)، ئه‌دهب و فه‌لسه‌فه، چاپخانه‌ی شقان، سلیمانی.
- رید، هیرد بی‌رد (۲۰۰۷)، مانای هونه‌ر، و: سه‌ربه‌ست خه‌سره‌و عارف، چ ۱، چاپخانه‌ی سه‌رده‌م، سلیمانی.
- ره‌سوول، عیزه‌دین مسته‌فا (۱۹۹۰)، ئه‌ده‌بیاتی نو‌یی کوردی، چاپخانه‌ی خویندنی بالا، هه‌ولیر.
- ره‌سول، شوکریه، ۱۹۹۰، ئه‌ده‌بی کوردی و هونه‌ره‌کانی ئه‌ده‌ب، چاپخانه‌ی زانکوی سه‌لا‌حه‌دین، هه‌ولیر.
- زیما، بی‌رقی (۲۰۰۴)، هه‌لو‌ه‌شان‌دنه‌وه‌ی گه‌رای، و: ر‌بین ره‌سول ئیسماعیل، چاپی یه‌که‌م، ده‌زگای ر‌بین بو‌ چاپ و په‌خشی کتیب، هه‌ولیر.
- سه‌جادی، به‌ختیار، مه‌حمودی، مه‌مه‌د (۲۰۰۴)، فه‌ره‌نگی شیکارانه‌ی زاراوه‌ی ئه‌ده‌بی، چ ۱، ده‌زگای چاپ و بلاوکردنه‌وه‌ی ئاراس، هه‌ولیر.
- سال‌ح، سه‌لیم ره‌شید (۲۰۰۵)، شیواز له‌ کورته‌ چیرۆکی کوردیدا، چاپخانه‌ی وه‌زاره‌تی ر‌وشنبیری، سلیمانی.
- شاره‌زا، که‌ریم (۱۹۹۷)، وینه‌ی شیعی له‌ هونراوه‌ی کوردیدا، گو‌قاری رامان، ژ ۹، هه‌ولیر.
- قه‌رده‌اغی، مه‌هاباد (۲۰۱۸)، ئافره‌تیزم، چ ۱، چاپخانه‌ی شه‌هاب، له‌ چاپکراوه‌کانی یه‌کتی ئافره‌تانی کوردستان، هه‌ولیر.
- عه‌زیز حه‌مید (۲۰۰۵)، سه‌ره‌تایه‌ک له‌ فه‌لسه‌فه‌ی کلاسیکی یۆنان، چاپی دووه‌م، چاپخانه‌ی شقان، سلیمانی.
- عه‌زیز، حوسین مه‌مه‌د (۲۰۰۷)، یاقووت و زم‌وتی کوردی (سروشتی جوانی)، به‌رگی سییه‌م، چاپخانه‌ی سیما، کوردستان، سلیمانی.

__ کهریم، ئازاد عهبدولواحید(۲۰۰۵)، سۆسیۆلۆژیای شیعری کوردی له رووی پێوهره ئاکارهکانییهوه، چ ۱، چاپخانهی وهزارهتی پهروهرده، ههولێر.

__ گهردی، سهردار ئهمهه(۲۰۰۴)، بنیادی وینهی هونهری له شیعری کوردیدا (۱۹۷۰ - ۱۹۹۱) چاپ و پهخشی سهردهم، سلیمانی.

__ لیۆتۆستۆی (۲۰۰۹)، هونهر چیه، و: ههژار پهحیمی، چ ۱، چاپخانهی موکریانی، ههولێر.

__ میراودهلی، کهمال(۲۰۰۵)، فهلسهفهی جوانی و هونهر (ئێستاتیکا)، چ ۲، خانهی چاپ و بلاوکردنهوهی قانع، سلیمانی.

__ میراودهلی، خهسهو(۲۰۱۲)، ئایین و ئێستاتیکا، چاپخانهی کهمال، سلیمانی.

__ موجهاد، موجهاد عهبدول منعم(۲۰۱۳)، زانستی ئێستاتیکا، و: عهبدولا گهرمیانی، چ ۱، چاپخانهی رۆژههلات، ههولێر.

__ مهتهر، ئهمیره حیلمی(۲۰۱۹)، ئێستاتیکا - فهلسهفهی جوانی، و: رهمهزان همهددهمین، چ ۱، چاپخانهی چوارچرا.

__ مهلا کهریم، محهمهدی (۱۳۹۰) ههتاوی، دیوانی گۆران، چاپخانهی تههران ئانا، تاران.

__ مهحمود، ئازاد (۲۰۰۵)، بونیادی زمان له شیعری هاوچهرخی کوردی دا، چ ۱، چاپخانهی حاجی هاشم، ههولێر.

__ موکریانی، کوردستان(۲۰۲۰)، وینهی پهگهزی می له نیو دیوانی ژنیک له جنسی بارانی قوبادی جهلیزاده، چ ۱، خانهی چوار چرا، سلیمانی.

__ هالبیرگ ، پیتهر و دانهرانی تر(۲۰۱۰)، تیوری ئهدهبی شیوازناسی، و: ئهنوهر قادر، چ ۱، ههولێر.

ب/ نامه‌ی ئهکادیمی:

__ تهیب، ههقال سهلیم(۲۰۱۳)، چێژی ئهدهبی له شیعری نویی کوردیدا، نامه‌ی دکتۆرا، زانکۆی دهۆک، کۆلیژی ئاداب، بهشی کوردی، دهۆک.

__ سه‌عید، زاهیر ئیسماعیل (۲۰۱۴)، پۆلی گروپی نوێخوازی وێران له شیعری هاوچه‌رخێ کوردیدا، نامه‌ی ماستەر، زانکۆی کۆیە، کۆلیژی زمان، به‌شی کوردی، کۆیە.

__ شیخ‌بزی، سه‌عد فاروق یوسف (۲۰۱۱)، بنیاتی هونه‌ری له شیعره‌کانی ئەحمەد موختار جافدا، نامه‌ی ماستەر، زانکۆی سه‌لاح‌دین، کۆلیژی ئاداب، به‌شی کوردی، هه‌ولێر.

__ عه‌بدولمه‌جید، ئالا دارا (۲۰۱۴)، ئافره‌ت له دیدی مه‌لای گه‌وره، نامه‌ی ماستەر، زانکۆی سه‌لاح‌دین، کۆلیژی په‌روه‌رده، به‌شی کوردی، هه‌ولێر.

__ کازم، حسین شیخ (۲۰۱۷)، جوانیناسیی عیرفانی له‌شیعه‌کانی شیخ نوره‌دینی بریفکاتی دا، نامه‌ی ماستەر، زانکۆی سو‌وران، فاکه‌لتی ئاداب، به‌شی کوردی، سو‌وران.

__ مسته‌فا، ئاسۆ عومه‌ر (۲۰۰۳)، به‌ها ئیستاتیکییه‌کانی شیعری لای پیره‌مێرد و شیخ نوری و گۆران، نامه‌ی ماستەر، زانکۆی سه‌لاح‌دین، کۆلیژی په‌روه‌رده، به‌شی کوردی، هه‌ولێر.

__ مه‌ولود، ریزان س‌ال‌ح (۲۰۱۱)، پینگه‌ی ژن له‌دیدي قوبادی جه‌لیزاده و نزار قه‌بانیدا، نامه‌ی دکتۆرا، زانکۆی سه‌لاح‌دین، فاکه‌لتی په‌روه‌رده، به‌شی کوردی، هه‌ولێر.

ج/ گو‌ف‌ار:

__ ئەدوونیس (۲۰۰۰)، شیعەر ئەو په‌گه‌زه‌یه که دژواره‌کان یه‌ک ده‌خات، و: ئارام سعید، گ. ئاینده، ژ ۶، هه‌ولێر.

__ ئەحمەد، تریفه عومه‌ر، زاهیر، سازان (۲۰۲۰)، پینگه‌وه هاتنی ناباو له شیعردا، س‌ال‌ح بیچار و شی‌رکوبینکه‌س، گو‌ف‌اری زانکۆی گه‌رمیان، ژ ۷/۲، گه‌رمیان.

__ به‌رزنجی، عوسمان عه‌بدول (۲۰۱۰)، جوانی و په‌نگدانه‌وه‌ی له شیعری هاوچه‌رخێ کوردیدا، گ. زانکۆی سلیمانی، ژ. ۲۷، کانونی دووهم، به‌شی ب، سلیمانی.

__ تاتانی، محه‌مه‌د حه‌مه‌ده‌ئهمین، حسین، ناهیده، (ئازاری ۲۰۱۶)، ئیستاتیکی وینه‌ی شیعری له شیعره‌کانی ئەحمەد محه‌مه‌د دا، گو‌ف‌اری ئەکادیمیای کوردستان، خولی سینیهم، ژ ۶، به‌شی B، هه‌ولێر.

__ حسین، هیمداد (۲۰۱۸)، ئیستاتیکی په‌رناسیزی شیعری گۆران، گو‌ف‌اری زانکۆی بو‌ زانسته‌ مرو‌قا‌یه‌تییه‌کان، ب ۲۱ ژ ۲ زانکۆی سه‌لاح‌دین، هه‌ولێر،

- __ حوسېن، محمەد تەھا (۲۰۰۷)، خویندەنەو ەھەك بۇ كتیبى مئىھەتى و ھاوالاتى بوونى ریان قۇت، گۇقارى مېرگ، ژ ۲۳، چاپخانەى حاجى ھاشم، ھەولېر.
- __ ھەسەن، ھەمە سەعید (بەھار ۲۰۰۰)، شىعەرى پۇمانتېك، گۇقارى پۇمانسى، ژ ۱، ھەولېر.
- __ جەھانبەگلو، رامین (۲۰۰۷)، ئازادى لە پروانگەى ھېگل و كانتدا، و: ئاكار مەريوانى، گ. سەردەم، ژ ۵۲، سلیمانى.
- __ شارەزا، كەرىم مستەفا (۱۹۸۹)، جوانى لە شىعەردا، گۇقارى كاروان، ژ. ۷۹، بەغدا.
- __ فەتاح، رزگار عومەر (۲۰۱۹)، جوانكارىي وشەيى لە شىعەركانى سامى عەودالدا، گۇقارى زانكوى كۆيە، بەرگى ۲، ژ ۱، كۆيە.
- __ فەتاح، رزگار عومەر (۲۰۱۹)، ھەستگۇرکى لە شىعەركانى عەبدوللا پەشىودا، گۇقارى زانكوى سەلاھەدىن بۇ زانستە مرقۇايەتییەكان، بەرگى ۲۳، ژ ۲، ھەولېر.
- __ فەتاح، رزگار عومەر (۲۰۱۵)، چىژى دەق لە شىعەركانى قوبادى جەلیزادەدا، گۇقارى زانكوى راپەرین، بەرگى ۲، ژ ۴، رانیە.
- __ گەرمیانی، عادل (۲۰۱۰)، پۇلان بارت لە نیوان چىژى دەق و خۇشى دەق دا، گ ۰، ھەنار، ژ ۵۵، ھەولېر.
- __ عەبدوللا، ئیدریس (ئایارى ۲۰۱۱)، فەلسەفەى جوانى لە ئەدەبى مۇدیرنى كوردى، گ. رامان، خ (۲۳)، ژ (۳).
- __ عەزیز، ھەمید (۲۰۲۰)، فەلسەفەى جوانى ھونەر، گۇقارى رامان، ژ ۲۷۶/۲۷۵، ھەولېر.
- __ غەفور، سروە تاھیر (۲۰۲۰) رەھەندى ئىستاتىكى لە دیوانى دەربەندى پەپوولەى شىرکۆ بىكەسدا، گۇقارى زانكوى گەرمیان، ژ. ۷، گەرمیان.
- __ مەحمود، فازیل مەجید (۲۰۰۶)، چەمكى ئافرەت و پەيوەندییەكانى بەنەریتە كۆمەلایەتى و دەروونییەكانەو ە لە شىعەرى بىكەسدا، گ. زانكوى سلیمانى، ژ. ۱۷، بەشى B، سلیمانى.
- __ محمەد، عەبدولقادر ھەمەئەمین (۲۰۰۹)، ژن لە دەقەكانى قوبادى جەلیزادەدا، گۇقارى زانكوى سلیمانى، ژ ۲۵، بەشى B، سلیمانى.

_ مه معروف، كه مال مسته فا (٢٠٠٣)، ويئه له شيعره كانى قوبادى جهليزاده دا، گوڤارى زانكوى سليمانى، ژ. ١٢، به شى B، سليمانى.

_ محهمه د، ئامانج عوسمان (شوباتى ١٩٩٨)، سايكولوژيه تى دهقى ئه ده بى، گ. پامان، ژ. ٢، هه ولير.

د/ ديدهنى:

_ ديدهنى له گه ل قوبادى جهليزاده ي شاعير له ١_٤_٢٠٢١، كويه.

دووه م / به زمانى عه ره بى: أ/ كتيب:

_ أفلاطون (١٩٩٤)، حاورة هيبياس الأكبر، ت: شوقي داود تمران، الأهلية للنشر و التوزيع، القاهرة.

_ أبو ناضر، موريس (٢٠١٣)، اللذه ادبيه كما اختلف حولها المفكرون، ادبها والشعراء، بغداد.

_ ابراهيم، زكريا (٢٠١٤)، مشكلة الفن الجمال من المنظور الفلسفي، ط ١، بيروت.

_ اسماعيل، عزالدين (١٩٨٦)، الاسس الجمالية في النقد العربي، ط ١، دار الشؤون الثقافية العامة، بغداد.

_ ابي يعلا، محفوض (٢٠١٧)، ماهو جمال، مجلة افكار المغربية، العدد ١٠، مؤسسة مؤمنون بلا حدود. الرباط.

_ ا.نوكس (١٩٨٥)، النظريات الجمالية: كانت، هيكل، شوبنهاور، ت: شيا محمد شفيق، ط ١، منشورات بجنسون الثقافية، بيروت، لبنان.

_ ابو العزم، طلعت عبدالعزيز (١٩٨١)، الرؤية الرومانسية للمصير الانساني لدى الشاعر العربى الحديث، الهيئه المصرىه العامه لكتاب، القاهرة.

_ بوبنر، روديجر (١٩٨٧)، الفلسفة الالمانية الحديثة، ت: فؤاد كاميل، دار الشؤون الثقافية العامة، بغداد.

- _ بن عربي، خليفة(٢٠١١)، اشكالية الذوق الفني عند محمود شاكر، ط ١، دار الزمان، دمشق.
- _ بسطاويس، رمضان _ غانم، محمد(١٩٩١)، فلسفة هيجل الجمالية، المؤسسة الجامعية للدراسات والنشر، مصر.
- _ بهنسي، عفيف(١٩٩٧)، الفكر الجمالي عند التوحيدى، المجلس الاعلى للثقافة، القاهرة.
- _ تجور، فاطمة (١٩٩٩)، المرأة في عصر الاموي، منشورات اتحاد الكتاب العرب، بدون مكان.
- _ جمعة، ا.د. حسين(٢٠٠٩)، التجربة الجمالية قراءة في النشأة والمفاهيم، دمشق، سورية.
- _ جلكنر، روبرت_ انسكو، جيرالد(١٩٨٦) الرومانتيكية ؛ ما لها وما عليها، ت: د. أحمد حمدي محمود؛ الهيئة المصرية العامة للكتاب، القاهرة.
- _ جمال الدين، ابن منصور ابو فضل _ بن مكرم، محمد (٧١١هـ)، لسان العرب، دار صادر، بيروت.
- _ الجهاد، هلال (٢٠٠٧)، جماليات الشعر العربي، ط ١، مركز دراسات الوحدة العربية، بيروت.
- _ حاوي، ايليا (١٩٨٦)، الجمالية في النقد والادب، ط ٢، ج ٢، دار الكتاب اللبناني، بيروت.
- _ حسين، خمري (١٩٩٠) بنية الخطاب النقدي، دار الشؤون الثقافية العامة، بغداد.
- _ الحوفي، احمد محمد (٢٠٠٢)، الغزل فى العصر الجاهلي، دار القلم، بيروت، لبنان.
- _ الخفاف، عبدالمعطي(١٩٩٩)، الحب والحرية، ط ١، دار الشرق للنشر و التوزيع، رام الله، فلسطين.
- _ الخوالده، محمود عبدالله_ الترتوري، محمد عوض (٢٠٠٦)، التربية الجمالية علم النفس الجمال، ط ١، دار الشروق للنشر والتوزيع، عمان.
- _ دolf، رايسر(١٩٨٦)، بين الفن و العلم، ت: الواسطي، دار المامون للترجمة والنشر ، بغداد.
- _ درويش، احمد (١٩٩٧)، متعة تذوق شعر، ط ١، دار غريب للطباعة و النشر، القاهرة.
- _ ديورانت، ول(٢٠٠٤)، قصة الفلسفة، ت : د.فتح الله محمد الشعشع، المعارف، بيروت، لبنان.
- _ درو، اليزا بيث (١٩٦١) الشعر كيف نفهمه و ننتذوقه، ت :الشوش ابراهيم، بيروت.

- _ فرحان, محمد جلوب(١٩٨٩)، دراسات فى فلسفه التربيه، مطبعة التعليم العالى، موصل.
- _ فيكوف، م.اوفسيا_ نواف، سمير(١٩٧٥) موجز تاريخ النظريات الجمالية، ت : باسم السقا، دار الفارابي، بيروت.
- _ زكارية، هديل بسام(١٩٩٨)، المدخل فى العلم الجمال، ط١، المعهد الدبلوماسي، الاردن.
- _ ستولينتز، جيروم(١٩٨١)، النقد الفني دراسة جمالية وفلسفية، ت: فؤاد زكرياء، المؤسسة العربية للدراسات والنشر، بيروت، ط٢، بيروت.
- _ سليمان، محمد سليمان(بدون السنة)، محاكاة الشعر الجاهلي بين التقليد والابداع، ط١، دار القضاء لدنيا الطباعة والنشر، بيروت.
- _ شرتح، عصام عبدالسلام(٢٠١٥)، اللذة الجمالية فى الحقول المعرفية، سوريا.
- _ شرتح، عصام عبد السلام(٢٠١٦)، الحس الجمالى عند الشعراء الحدائة المعاصرين، ط١، بدون مكان.
- _ شرتح، عصام عبد السلام(٢٠١٦)، اللذة الجمالية فى قصائد محمد علي شمس الدين، سوريا.
- _ شرتح، عصام عبدالسلام(٢٠١٧)، الرؤيا الجمالية فى شعر بشرى البستاني، منبر حر للثقافة والفكر والادب، سوريا.
- _ شكير، عبد المجيد(٢٠٠٤)، الجماليات، ط ١، دار الطليعة الجديدة، دمشق.
- _ الشنيطى، عصام محمد(١٩٧٩)، الجمالية والواقعية فى نقدنا الادبى الحديث، المؤسسه العربية للدراسات والنشر، بيروت.
- _ الشمري، ليث(٢٠١٧)، فى جوهر الاستطيقا، ط ١، بغداد.
- _ الظاهري، أبو عبدالرحمن ابن عقيل(١٩٩٧)، مبادئ فى نظرية الشعر والجمال، رياض، مملكة السعودية.
- _ عبد المال، عبد المال عبد الرحمن(٢٠٠٥). الانسان لدى فلاسفة اليونان فى العصر الهيليني، مطبعة الوفاء، الاسكندرية، مصر.
- _ عبد الرحيم، ياسر(٢٠٢٠)، معايير تحديد الجمال، مطبعة جامعة حلب، سوريا.

- _ عبدالله، أمجد حميد(٢٠١٠)، نظرية التراسل الحواس - الاصول - الأنماط - الاجراء، ط١، دار مكتبة البصائر، بيروت، لبنان.
- _ عكام، فهد(١٩٨٥)، نحو معالجة جديدة للصورة الشعرية، انماط الصورة فى شعر أبي تمام، مجلة تراث العربي، عدد ١٨، دمشق.
- _ الأعشى الكبير، ميمون بن قيس(١٩٩٣)، شاعير مهدي محمد ناصرالدين، ط٢، دار الكتب العلمية، بيروت، لبنان.
- _ العتوم، ميسون(٢٠١٦)، جسد المرأة والدلالات الرمزية، جامعة عمان، الاردن.
- _ الغزالي، محمد بن محمد(٢٠٠٣)، احياء علوم الدين، ط١، دار هلال، بيروت.
- _ غزوان، عناد(١٩٩٤)، مستقبل الشعر والقضايا النقدية، ط١، دار الشؤون الثقافية العامة، بغداد.
- _ فتحي، نضال محمد(٢٠٠٩)، قراءة النص الادبي، ط١، دار وائل للنشر، الاردن.
- _ قباني، نزار(١٩٨٤)، المرأة فى شعري وفى حياتي، ط٣، منشورات نزار قباني، بيروت، لبنان.
- _ كانت(٢٠٢٠)، الجمال عند هيجل، ت: حمدان، فراس، موسوعة ستانفورد للفلسفة، بيروت.
- _ الكيلانى، فالح(٢٠١٦)، مواطن جمال المرأة فى الشعر الجاهلي، وزارة الثقافة، بغداد، العراق.
- _ موران، ادغار (٢٠١٩)، فى الجماليات، ت: تبيس، يوسف، ط١، وزارة الثقافة، القطر.
- _ محمد، فاطمة(٢٠٢٠)، المرأة بلسان الشعراء عبر العصور الادبي، الايام السوريه، ع٣، بغداد.
- _ مكى، اطياف(٢٠١٤)، جماليات المكان فى شعر نزار قباني، ط١، بغداد.
- _ مطر، أميرة حلمي(٢٠٠٣)، فلسفة جمال اعلمها ومذاهبها، ط١، مكتبة الاسرة، مصر.
- _ محسن، حاتم حميد(٢٠٢٠)، هل الجمال ذاتي ام موضوعي، مؤسسة النبأ للثقافة و الاعلام، بغداد، العراق.
- _ محمود، على عبدالرزاق (١٩٩١)، النقد الادبي الحديث، دار الحكمه للطباعة و النشر، بغداد.
- _ محمود، على عبدالرزاق(١٩٩١)، النقد الادبي الحديث دار الحكمه للطباعة و النشر، بغداد.
- _ مصلوح، سعد(١٩٨٠) دراسة السمع والكلام، ط١، عالم الكتب، القاهرة.

_ مجموعه من مؤلفين (٢٠٠٢)، تأريخ الاداب الاوروبيه، القسم الثالث، ت: صباح الجهم، وزاره الثقافه، سوريه، دمشق.

_ مرزوق، حلمي (١٩٨٧)، الرومانتيكيه والواقعيه فى الادب، دار النهضه العربيه للطباعه والنشر، بيروت.

_ الموسى، خليل (١٩٩١)، الحداثه فى حركه الشعر العربى المعاصر، ط ١، مطبعه الجمهوريه، دمشق.

_ هيغل (١٩٧٨)، المدخل الى العلم الجمال، ت: الطراييشى، جورج، ط ١، دارالطليعه، بيروت.

_ هويسمان، دني (١٩٧٤)، علم الجمال، ت: ظافر حسن، منشورات هويدات، ط ١، بيروت.

_ الهاشمي، علوي (١٩٨٨)، ايقاع اللون فى القصيده العربيه الحديثه، دار الحرية للطباعه، بغداد.

ب/ نامهى ئهكايمى:

_ ادبييسى، احمد كمال الدين (٢٠١٢)، الجمال عند ابن الرومي وشكسبير، رساله ماجستير، الجامعه الاسلاميه، نيجيريا.

_ بن عربي، محي الدين (٢٠٠٩)، التجربة الجماليه فى العرفان الصوفى، رساله ماجستير، جامعه عبد الحميد بن باديس مستغانم، كلية الآداب و الفنون، قسم اللغة العربيه و آدابها، الجزائر.

_ بن عبدالله، زهيه (٢٠٠٥)، الجمال والجسد الانثوي، رساله ماجستير، جامعه وهران، قسم علم الاجتماع، الجزائر.

_ بوزقزى، خيره (٢٠١٥)، الجماليه السيميائية فى شعر نازك الملائكه، رساله ماجستير، جامعه الجيلالي بونعامه بخميس مليانه، كلية الاداب، قسم اللغة العربيه وادابها، الجزائر.

_ بن قلية، احمد (٢٠١٨)، صورة المرآة فى ديوان الاعشى الكبير، رساله الماجستير، جامعه قاصدي مرباح، كلية الاداب واللغات، قسم اللغة العربيه.

- _ بنت عبد العزيز، رضية(٢٠٠٢)، الاسس الجمالية في النقد الادبي عندالجاحظ، رسالة ماجستير، جامعة ام القرى، كلية اللغة العربية، قسم الدراسات العليا، السعودية.
- _ بنت عبدالله، جواهر(١٤٢٢هجرى)، الام في الشعر السعودي الحديث، رسالة الماجستير، جامعة ام القرى، كلية اللغة العربية، قسم الدراسات العليا السعودية.
- _حسن، هشيار زكى(٢٠١٠)، البنية الموضوعية للجمال في الشعر الصوفي من القرن ٣_٨ هجري، رسالة دكتورا، جامعة كوية، كلية اللغات، قسم اللغة العربية، كوية.
- _ الحوراني، هيا عطية صالح(٢٠٠٧)، اثر عبادة الانثى في شعر الجاهلي و الاموي، رسالة ماجستير، جامعة الاردن، كلية الاداب، قسم لغة العربية، الاردن.
- _ الرياطي، عزالدين عيد مسلم (٢٠١٨)، التشكيل الجمالي في شعر ناجي علوش، رسالة ماجستير، جامعة الاقصى، كلية الاداب، قسم اللغة العربية، غزة، فلسطين.
- _ الفريدى، نوير عبد المرزوق(١٤٣٦هـ)، بلاغة التراكيب في كتاب الايمان من صحيح مسلم، رسالة ماجستير، جامعة القصيم، كلية اللغة العربية و الدراسات الاجتماعية، قسم اللغة العربية والادابها، المملكة العربية السعودية.
- _ المحادين، عدنان محمد علي(١٩٨٦)، الصورة الشعرية عند السياب، رسالة ماجستير، جامعة بغداد، كلية الاداب، قسم اللغة العربية، بغداد.
- _ رفاعي، انصار محمد عوض(٢٠٠٣)، الاصول الجمالية والفلسفية للفن الاسلامي، رسالة دكتورا، جامعة حلوان، كلية التربية الفنية، قسم التربية الفنية، مصر.
- _ زهر، فارس (٢٠٠٥)، الصورة الفنية في شعر عثمان لوصيف، رسالة ماجستير، جامعة قسنطينية، كلية التربية، قسم اللغة العربية، الجزائر.
- _ زيادة، سارة حامد حامد(٢٠١٠)، القيم الجمالية للتعبير عن المرأة، رسالة ماجستير، جامعة قناة السويس، كلية التربية، قسم التربية الفنية، مصر.
- _ زروقي، محمد(٢٠١٣)، الجسد عند ادونيس، رسالة الماجستير، قسم اللغة العربية، كلية الاداب، جامعة وهران، الجزائر

- _ سلمى، بوقلقول (٢٠١٦)، صورة المرأة في شعر الاعشى، رسالة ماجستير، جامعه العربي بن مهيدى، كلية الاداب، اللغة العربيه، الجزائر.
- _ الشمراني، فوزية بنت عبدالله بن عايض (٢٠١٠)، الاخلاق في شعر حافظ ابراهيم، رسالة الماجستير، جامعه أم القرى، كلية التربية، قسم دراسات، السعودية.
- _ عبد المولى، أمينة (٢٠٠٣)، أدب المرأة النثري، رسالة ماجستير، جامعه البيت، كلية الاداب، قسم اللغة العربية، السعودية.
- _ عبدالجبار، كادى قادة (٢٠١٥)، فلسفة الثقافة والجمال، رسالة الماجستير، جامعه وهران، كلية العلوم الاجتماعية، قسم الفلسفة، الجزائر.
- _ عبد المولى، أمينة (٢٠٠٣)، أدب المرأة النثري، رسالة ماجستير، جامعه البيت، كلية الاداب، قسم اللغة العربية، فلسطين.
- _ عبدالله، ليلي عثمان (٢٠٠١)، شعر الطبيعة بين ابراهيم ناجى و غوران، رساله الماجستير، جامعه سليمانيه، كلية اللغات، قسم اللغة الكردية، السليمانية.
- _ العياضى، احمد (٢٠١٣)، القيم الجمالية في الشعر الجزائري المعاصر، رسالة دكتورا، جامعه محمد خيضر، كلية الاداب واللغات، قسم الاداب واللغة العربية، بسكرة، الجزائر.
- _ فضيلة، بوجلخة (٢٠١٨)، التشكيل الجمالي في الشعر الجزائري الحديث، رسالة دكتورا، جامعه الحاج الخضر باتنة، كلية اللغة والاداب والفنون، قسم اللغة العربية، الجزائر.
- _ القдах، محمد مرشد قسيم (٢٠١٥)، القيم الجمالية في شعر ابن المعتز، رسالة الماجستير، جامعه جرش، كلية الاداب، قسم اللغة العربية.
- _ محمد، نوروز شوكت (٢٠١١)، جماليات الوصف، رسالة دكتورا، جامعه السليمانية، فاكلى العلوم الانسانية، قسم اللغة العربية، السليمانية.
- _ مصطفى، مصطفى يحيى (٢٠١٧)، التشكيل الجمالى فى شعر على فوده، رساله الماجستير، جامعه الاسلاميه، الكلية الاداب، قسم اللغة العربية، غزة.
- _ مصطفى، جمال سليمان، ٢٠٠٣، جماليات النص، رسالة الماجستير، جامعه صلاح الدين، كلية اللغات، قسم اللغة العربية، اربيل.

_ مصطفى پهرى طه(٢٠٠٩)، جماليات اللون فى شعر نازك الملائكة، رسالة الماجستير،
جامعة صلاح الدين، كلية اللغات، قسم اللغة العربية، اربيل.

_ محى الدين، سهى صلاح (٢٠١٤)، الحب والكرة فى شعر ابي فراس الحمداني، رسالة
ماجستير، جامعة صلاح الدين كلية التربية، قسم اللغة العربية، اربيل.

_ نور، محمد(٢٠١٠)، جماليات الشعرالفصيح و العامي، ديوان الجواهري نموذجاً، رسالة
دكتوراة، جامعة ابي بكر بلقايد تلسمان، كلية العلوم الانسانية والعلوم الاجتماعية، قسم الثقافة
الشعبية، الجزائر

_ الوهايبى، المنصف(١٩٨٧)، الجسد المرئي والجسد المتخيل فى شعر ادونيس، رسالة
الماجستير، الجامعة التونسية، كلية الاداب، قسم اللغة العربية، تونس.

_ ياسين، ربا محمود (٢٠١٤)، أثر ادراك الأوان ،رسالة الماجستير ،جامعة دمشق ،كلية
التربية، قسم علم النفس. دمشق، سوريا.

ج/ كؤفار:

_ جاسم، محمود عبدالرزاق (٢٠١٩)، معايير و اسس قيم التربية الجمالية، مجلة كلية التربية،
العدد ٣٥، جامعة بغداد.

_ جيدوري، صابر (٢٠١٠)، الخبرة الجمالية و أبعادها التربوية، مجلة جامعة دمشق – المجلد
٢٦ ، العدد الثالث.

_ جابي، حياة جابي(٢٠١٦) ، الرؤية الاستطبيقية والعمل الفني، مجلة الخطاب، العدد ٢٥،
جامعه لمين دباغين ، سطيف، الجزائر.

_ حليبي، احمد طعمة(٢٠٢٠)، التجربة الجمالية، مجلة التراث العلمي العربي، العدد ٤٥، جامعة
قطر . قطر.

_ رجوب، عهد الناصر (٢٠١٥)، قراءه فى الجمالية الحديثة والمعاصرة، مجلة جامعة دمشق،
المجلد ٣١، العدد ٢، دمشق، سوريا.

_ شرتح، عصام (٢٠١٥)، الفاعلية الجمالية عند الشعراء الحداثه المعاصرين، مجلة بصريانا،
العدد ٢٣، سوريا.

- _ عرفت پور، زينت ، سليمانى، امينه، ٢٠١٤، ضاهرة تراسل الحواس في شعر ابي القاسم الشابي وسهراب سبهري، مجلة اضاءات النقدية، سنة الرابعة. تهران.
- _ عبيد، عبد الحسن خضير(٢٠٠٧) القيم الجمالية في شعر عمر النص، مجلة كلية التربية، المجلد ١٨، شهر ١، جامعة بغداد.
- _ عبدجاسم، منتهى(٢٠١٢)، فلسفة فن عن جون ديوي، مجلة كلية الاداب، جامعة مستنصرية، العدد ١٠١، بغداد.
- _ قاسمي، ليلي، ممتحن، مهدي (١٣٩٠) ، الجمال اللوني في الشعر العربي من خلال التنوع الدلالي، مجلة جامعة آزاد، سنة الثالثة، العدد ٩، تهران.
- _ كايد، فؤاد فياض(٢٠١٧)، جمالية القبح في الشعر العربي القديم، مجلة جامعة الحسين بن طلال للبحوث، المجلد ٣، العدد ٢، الاردن.
- _ مصطفى، مصطفى جلال(٢٠١٨)، رؤية فكرية وفلسفية ونقدية معاصرة، مجلة الحوار المتمدن، العدد ٦٠٢٦، بغداد.
- _ محمد، محفوض_حامد، اسامة (٢٠٠٣)، قياس التذوق الجمالي، مجلة ابحاث كلية التربية، المجلد ٢، العدد ١، جامعة الموصل، العراق.
- _ مراد، حاكم(١٩٩٠)، الاختيار في العمل الفنى، مجله الثقافة، العدد ٣، السنة ٦، الجزائر.
- _ نقرش، عمر محمد(٢٠١٣)، جماليات القبح في النص المسرحي، مجلة دراسات العلوم الانسانية والاجتماعية، مجلد ٤٠، العدد ٢، بغداد.
- _ الهلالي، وسام محمد منشد(٢٠٠٧)، الجمالية في النص الشعري، مجلة القادسية في الاداب والعلوم التربوية، العدد ٣_٤ ، المجلد ٦، جامعة القادسية، العراق.

سینه‌م / زمانی فارسی:

ا/ کتیب:

_ ابراهاموف، بنیامین (۱۳۸۸) عشق الهی درعیرفان اسلامی بنیامین، ت : حمیرا ارسنجانی، چاپ ۱، تهران.

_ کریمی، پرستو (۱۳۸۷)، حواس پنجگانه و حسامیزی در شیعر، پژوهشی گوهرگویا، سال دوم، شماره ۸، تهران.

_ مارکوزه، هربرت، (۱۳۹۹)، بعد زیباشناختی، ت: مهرجونی، داریوش، چاپ ۸، چاپ رسام، تهران.

_ هیوم، دیوید (۱۳۹۹)، جستارهای زیبایی شناختی، ت: کرمی، محسن، نشر کرگدن، تهران.

_ خواجهات، بهزاد (۱۳۹۱)، شعر مؤنث، نقش شاعران زن در شعر امروز ایران، فصلنامه علمی پژوهشی زن و فرهنگ، سال چهارم، شماره پازدهم بهار ۱۳۹۲، دانشگاه آزاد اسلامی، تهران، ایران.

_ رسولی پور، رسول روشن، محمد (۱۳۹۵) ارزشناسی جایگاه زن (همسر) در شعر معاصر فارسی و عربی، کاوش نامه ادبیات تطبیقی، سال ششم، شماره ۲۲ تابستان، دانشگاه ادبیات و علوم انسانی، دانشگاه رازی کرمانشاه.

_ صبور، داریوش، ۱۳۸۲، آفاق غزل فارسی، چ اول، زوار، تهران.

ب_ گوژار: -

_ ایشانی، طاهره (۱۳۹۴)، انتقاد در شعر شاعران زن پس از انقلاب (فاطمه راکعی و سپیده کاشانی)، پژوهش نامه زنان پژوهشگاه علوم انسانی و مطالعات فرهنگی، سال ۶، شماره ۲، تهران، ایران.

_ ابراهیمی، مختار (۱۳۹۲)، گرایش فمینیستی در شعر سیمین بهبانی، فصلنامه علمی پژوهشی زن و فرهنگ، سال ۴، شماره ۱۶، دانشگاه شهید چمران، گروه زبان و ادبیات فارسی، دانشگاه زبان و ادبیات فارسی، اهواز، ایران. _ دشت خاکی، علی ضیاء الدینی (زمستان

۱۳۹۵)، بررسی تطبیقی الرسول‌ها بشعرها الطویل حتی الینابیع از انسی الحاج و آیدا در آینه از احمد شاملو، نشریه ادبیات تطبیقی، سال ۸، شماره ۱۵، دانشکده ادبیات و علوم انسانی، دانشگاه شهید باهنر کرمان، ایران.

— عطاشی، عبد الرضا (۱۳۹۶)، سیمای زن در شعر معاصر مصر، فصلنامه علمی پژوهشی زن و فرهنگ، سال ۸، شماره ۳۱، گروه زبان ادبیات عرب، دانشگاه آزاد اسلامی، آبادان، ایران.

— قاره‌مانی جعفر— شیخ‌نعمه‌دی، سهدی‌نعمه‌دی، ۱۳۹۶ هه‌تاوی، پژوهشنامه ادبیات کردی، سال سوم، شماره ۴، پاییز و زمستان. تهران.

— کروچه (۱۳۹۳)، کلیات زیباشناسی، ت: فؤاد روحانی، شرکت انتشارات علمی و فرهنگی، تهران.

— گراهام، گوردن (۱۳۹۴)، فلسفه هنرها، ت: مسعود علیا، چاپ اول، چاپ شمشاد، انتشارات ققنوس، تهران.

— هگل گ. و. ف (۱۳۹۴)، مقدمه‌ای بر زیبایی‌شناسی، معصومی ستاره، چاپ دوم، انتشارات نگاه، تهران.

— جهانمرد، محبوبه (۱۳۹۶)، اشتراکات زیبایی‌شناسی و مضمون پردازی، زلف معشوق در شعر فارسی و عرب، فصلنامه‌ی علمی، پژوهش‌های ادبیات تطبیقی، دانشگاه پیام نور، زرین شهر، دوره ۵، شماره ۳، ایران.

— متحد، شیوا حسن، کاوس، کیانی حسین (۱۳۹۶)، وجه زنانه نمادها در شعر معاصر فارسی و عربی، بانگاهی به شعر احمد شاملو و عبد الوهاب البیاتی، فصلنامه پژوهش‌های ادبیات تطبیقی، دوره ۵، شماره ۱، گروه زبان و ادبیات عربی، دانشگاه شیراز، ایران.

— رخشنده‌نیا، سیده اکرم — نعمتی قزوینی، معصومه (۱۳۹۳)، تحلیل مقایسه‌ای اشعار نازک الملائکه و فروغ فروغزاد از منظر نقد اجتماعی، پژوهش‌نامه زنان پژوهشگاه علوم انسانی و مطالعات فرهنگی، سال ۵، شماره ۱، دانشگاه پیام نور، ایران.

ب / ئىنتەرنېت:

–هدىل بىرى, ۲۰۲۰, ماھىيەتلىك بەلگىلەر ئىچىدە ئادەم, <https://mawdoo3.com/>

– "How to Be Beautiful", www.wikihow.com, Retrieved 10,-12,-2018"

چۈرەم / زىمانى ئىنگلىزچە:

_ Guyer, Paul (2014), 18th Century German Aesthetics. Stanford: Encyclopedia of philosophy.

_ Thomas Munro, "Aesthetics", The World Book Encyclopedia, Vol. 1, ed. A.

_ Richard Harmet, et al, (1986), Chicago: Merchandise Mart Plaza.

_ Slater, Barry Hartley. "Aesthetics". Internet Encyclopedia of Philosophy.

_ Riedel, Tom (Fall 1999), "Review of Encyclopedia of Aesthetics.

_ vol. Michael Kelly". Art Documentation: Journal of the Art Libraries Society of North America. 18 (2): 48.

_ Shelley, James (2017), "The Concept of the Aesthetic", in Zalta, Edward N. (ed.), The Stanford Encyclopedia of Philosophy (Winter 2017 ed.), Metaphysics Research Lab, Stanford University, retrieved 9 December 2018.

_ Hume ,1963, philosophy of David Hume ,London.

_ Deleuze et Guattari(1993) "Qu'est ce que la philosophie? Cérès editions–Tunis.

_ O'Malley, G,(1957). Literary synesthesia. The journal of –
aesthetics and art criticism, 15(4).

_ Marks, L.E.(1984), Synesthesia and the arts. Advances in –
Psychology, 19.

ملخص الرسالة:

هذه الرسالة المعنونة ب (جمالية المرأة في شعر قويد جليزادة) هي فرصة سانحة للتعرف على جمال المرأة، ومدى قيمتها واهميتها ودورها في الشعر، واكتشاف المفاتيح والرموز الجمالية الفنية الشعرية وامكانياتها، وتجليات الجمالية الشعرية عند الشاعر، والنعرف على القيمة الحقيقية للشاعر ومكانته. وان الغرض الرئيسي في هذا المشروع هو اظهار المواضيع الغامضة في جمالية المرأة وفلسفتها في اشعار الشاعر، وفي جانب آخر اظهار الجوانب المخفية لجمال المرأة عند الشاعر الكبير، ومقدرة الشاعر وكفاءته و خبرته وسليقته من ناحية اخرى.

ولانجاز هذا البحث اعتمدنا على المذاهب الوصفية والتحليلية لغرض تجسيد الاهداف الادبية التي تكون اسبابا رئيسية لخدمة الموضوع . واهمية الموضوع تكمن في انه يتناول قضية حساسة وذو شان كبير ولم يكتب عنه بالشكل المطلوب والاكاديمي في الشعر الكوردي. لذلك هدفنا في البحث هو اظهار دور واهمية جمالية المرأة في الشعر عامة وفي شعر قباد جليزادة على وجه الخصوص .

والرسالة تتكون من ثلاثة اقسام ومقدمة، القسم الاول نظري ومتكون من ثلاثة محاور: يتناول الاول عن تعريف الجمالية و مفهومها و تاريخها، المحور الثاني يتحدث عن المبادئ و الاسس الجمالية، ويتكون من اسس: (النفعية، التعليمية، الاخلاقية، التاريخية، النفسية، الاجتماعية و الثقافية)، واما المحور الثالث فيتناول المشاكل الجمالية، خصوصا المشاكل المتعلقة بالمستوى الجمالية ومكانتها، مثل: (اللذة الجمالية واثرها في المؤلفات الفنية، جمالية التعقيد، مشاكل الحق و الخير و الاحساس).

أما القسم الثاني فمخصص للتأثيرات و مبادئ جمالية المرأة في اشعار جليزاده، ونسعى فيه تطبيق مبادئ و مفاهيم موجوده في النظرية الجمالية في اشعار الشاعر والمتعلقة باللذة والسعادة في النص الشعري بحسب الاحاسيس. وهذا القسم متكون من ثلاثة محاور: في المحور الاول تتناول اللذة الجمالية في اشعار الشاعر، اما المحور الثاني فتلقي الضوء على المرأة وجمالية الاحاسيس في اشعار جليزادة، بالاخص الاحساسيس العالية. و المحور الثالث يتناول عن الاحساس الدانية.

وفي القسم الثالث تحدثنا على بعض المبادئ و المصادر الجمالية للمرأة في اشعار الشاعر وخصوصا في المجالات الجمال الداخلي والخارجي للمرأة، التي كانت لها أهميه كبيره ومكانة عالية في الادب، ومتكون من ثلاثة محاور: المحور الاول خصص للجمالية الداخلية للمرأة مثل: المرأة والحياة، والمرأة كإنسان و كأم، المرأة كفرد، المرأة كنصف المجتمع، المرأة كالمسكينه. وفي المحور الثاني تحدثنا عن دور جسد المرأة كمصدر للذة و السعادة، والمحور الثالث خصص للابعاد الجمالية للمرأة ويلقي الضوء على المواضيع: (المرأة و أفكار الحرية، المرأة و الارض و الوطن والامة، المرأة وجمال الطبيعه). وفي النهاية عرضنا نتائج البحث وقائمة المصادر و خلاصة البحث باللغتين العربية ، الانجليزية .

Abstract

This dissertation is titled 'woman aesthetic in Qwbadi Jalizada's poems'. It is a valuable attempt to understand and gain insight into the women aesthetic in Jalizad's poems and to determine the pillars and the levels of woman aesthetic from the perspectives of this outstanding poet. It also aims at figuring out the key and the code of artistic aesthetic in his poems to open the treasure chest of the aesthetics in the poems of the poet in order to reveal the real value and the prominence of the poet's poems. Based on the scientific and technical requirements of this topic, this dissertation adopts a qualitative descriptive method. This dissertation consists of an introductory part and three chapters.

The first chapter is a theoretical introductory devoted to the aesthetic and the philosophy of aesthetics by considering the concept of aesthetics, its history and etymology, the bases, and characteristics. To fulfill this purpose, this study makes use of the scholars' and authors' perspectives. This chapter consists of three sections. The first section identifies the concept of aesthetics, the women aesthetic and the development of this topic throughout history. The second section is concerned with the principles of aesthetic which involves conferring benefits, ethical, historically, psychologically, societally and educationally. The third section is devoted to the aesthetics problems by considering these issues that have impact on the level, the status and the criteria of the aesthetic, such as the problems of: aesthetic taste, artistic products, heavy aesthetic, virtuousness, and senses.

Chapter two is devoted to the influence and the principles of woman aesthetic in Jalizada's poems. It takes all the artistic and signs into consideration that are helpful to catch a sight of the influences of woman aesthetic. This chapter consists of three sections: the first section is about woman and the taste of beauty in the concerned poet's poems; whereas the second section is allocated to the women connected with the beauty of the senses, the impact of senses of vision, and audition.the third section about low senses.

Chapter three examines the principles and the sources of women aesthetic in Jalizada's poems that concentrating on both inner and outer beauty of women that occupy a great position in his poems. This chapter consists of three sections: the first section is allocated to woman inner beauty such as woman and life, woman as a mother, woman as an individual, woman as a half of society, woman as a pain killer; the second section concentrates on the physical beauty of woman as a source of taste and pleasure; and the third section is devoted to the dimensions of woman aesthetic including women and the feeling of freedom; women, homeland and patriotism, and woman as a source of natural beauty. Finally, this dissertation ends with the list of the used sources, and with English and Arabic abstract.

إقليم كردستان- العراق

وزارة التعليم العالي والبحث العلمي

جامعة سوران_ فاكولتي الاداب

جمالية المرأة في شعر قوباد جليزادة

رسالة تقدم بها

رزگار عمر فتاح

إلى مجلس فاكولتي الاداب في جامعة سوران، وهي جزء من متطلبات نيل

شهادة الدكتورا الفلسفة في الأدب الكردي

بإشراف

أ.د. يادگار رسول حمدامين

١٤٤٣هـ

٢٠٢٢م

٢٧٢٢٢٢٢٢

Kurdistan Regional Government
Ministry of Higher Education and Scientific
Research
Sorani University/ Faculty of Arts
Kurdish Department

Woman Aesthetic in Qwbadi Jalizada's Poems

A thesis

Has Submitted to the Council of the Faculty of Arts at Soran University
in Partial Fulfillment of the Requirements for Doctora Degree in Kurdish
Literature

By

Rzgar Umer Fattah

Supervised By

Prof.Dr. Yadgar Rasool Hamadamin

2022 AD

2722 Kurdish

1443 Hijri

